

ATHENAEI NAVCRATITAE
DIPNOSÓPHISTARVM

LIBRI XV

RECENSIVIT

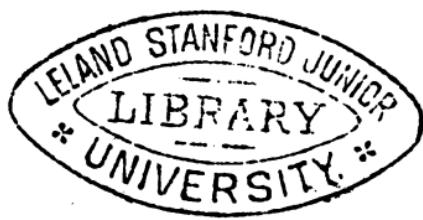
GEORGIVS KAIBEL

VOL. II

LIBRI VI-X

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXXVII

LIPSIAM: TYPIS B. G. TEVBNERI

PRAEFATIO

Non puto in parte operis praefanda esse quae in principio necessaria ratione suum sibi locum flagitant, sed ne quid offensui sit legentibus; hoc moneo Athenaeum me edere compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Horum igitur reliquias quales Athenaeum legisse probabile est tales repraesentavi, ut etiam vitia aperta sive orthographica seu grammatica, quae quidem imperatoris Commodi aetate vigerent, integra relinquarem nisi ubi ipse codex vel epitome corrigendi ansam praeberent. Athenaei autem orationem saepenumero inconcinnam nec raro magnis hiatibus patentem etsi non erat difficile hic illic redintegrare et supplere, tamen eo cautius hac in re agendum existimavi, quod certum est non ipsum Athenaei opus nobis traditum esse, sed quale sexti septimive saeculi grammaticus aliquis ita contraxit ut ex triginta libris fierent quindecim.

Codicem Marcianum (A) ipse contuli Venetiis itemque ex epitomae libro Parisino (C), cum parato animo bibliothecae Parisinae praefecti Gryphiam eum misissent, diligenter enotavi quae usui esse viderentur: nam quod de epitomae fide olim aequo iniquius iudicavi (ind. schol. Rost. 1882/3), dudum poenituit.

In emendandis Athenaei verbis quantum debeam Wilamowitzii mei operaे amicissimae non poterunt plene aestimare qui illius sane quam multa ac pulchra inventa in singulis fere paginis probata vel relata legunt; neque enim potui adnotare quotiens ille falsa ut abicerem, vera ut invenirem dux mihi extiterit et auctor: etiam alios confido' meritas illi gratias habituros esse.

Mus(uri), Cas(auboni), Schw(eighaeuseri), Di(ndorfii), Mein(ekii), Iac(obsii), Pors(onii), Dobr(aei), Cob(eti), Herw(erdenii), Wilam(owitzii), aliorum nomina compendiis haud obscuris significavi; quae K littera insignita habentur, mea sunt.

Scribebam Argentorati
mense Octobri a. h. s. LXXXVI.

5

*Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἐταῖρε Τιμό-222
κρατεῖς, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καὶνά
τινα νομίζων ἡμᾶς εὑρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρὰ
Ἄντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει (II 90 Κ) τόνδε τὸν
τρόπον.*

μακάριον ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἰ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἔγνωσισμένοι,
πολὺν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνῆσαι μόνον
10 5 δεῖ τὸν ποιητὴν. Οἰδίπουν γὰρ φᾶ
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἵσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,
μῆτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τι λεισεδ' οὗτος, τι πεποίηκεν. ἀν πάλιν
εἶπη τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
15 10 πάντ' εὐθὺς εἶρηχ', δτι μανεῖς ἀπέκτονε
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' "Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἀπεισι.
ἔπειθ' ὅταν μηθὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,

TΩΝ ΕΙC ΛΑΡΧΗ ΤΟV ΙΑ 7 πάνθ', ἡς γε Hirschig
9 ὁσθ' C: ὡς A 10 fort. *Oλδίκονν* γ' ἀν φῶ μόνον 14 Ἀλκ-
μαλωνα AC 17. 18 ταπεισιθ' ὅταν A: corr. 5 19 ἀπειρη-
κόσιν A: corr. Di

- 15 αἰδουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὑρεῖν, ὄνόματα καινά,
. καπειτα τὰ διφημένα 5
- 20 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν,
τὴν εἰσβολήν. ἀν ἐν τι τούτων παραλίπῃ
Χρέμης τις ἡ Φείδων τις, ἐκσυρίττεται.
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.
- Διφίλος δ' ἐν Ἐλαιωνηφρουροῦσι* (Π 549 Κ). 10
ῳ τόνδ' ἐποπτεύοντα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b *Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,*
ὧς οἱ τραγῳδοὶ φασιν, οἵς ἔξουσία
δ ἐστὶν λέγειν ἄπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις. 15
2. *Τιμοκλῆς ὁ κωμῳδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησί-*
μην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν
Διονυσιαζούσαις (Π 453 Κ).
ἄταν, ἄκουσον, ἣν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ξῶν ἐπίπονον φύσει, 20
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδαν ἀνεύρετο
- c δ *ταύτας ὁ γὰρ νοῦς τῶν ιδίων λήθην λαβὼν*
πρὸς ἀλλοτρίω τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἄμα. 25
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ διούλει, σκίπει
ὧς ὀφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὅν γὰρ πένης
10 πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον

4. 5 fort. <καινὰ πράγματα, | καινοὺς λόγους> 7 καὶ ἐν Wilam
παραλείπη A: corr. C 8 φιδων A 16 δὲ ὁ C 19 δοκῶ
λέγειν Stob. fl. 124, 19 22 γοῦν AC: corr. Stob ἀνεύρατο AC

γενόμενον ἥδη τὴν πενίαν φᾶσιν φέρει.
ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων' ἐσκέψατο·
ὅφθαλμιῆς τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκε τῷ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε.

5 15 χωλός τις ἐστιν, τὸν Φιλοκτήτην δρᾶ.

γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἄπαντα γὰρ τὰ μεῖζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς φᾶσιν φέρει.

10 3. καὶ ἡμεῖς οὖν, ὡς Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ
τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐδὲ δίδομεν, ὡς ὁ
Κοθωκίδης φησὶ δήτωρ (3, 83) Δημοσθένην χλευάξων,
ὅς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἀλόννησον διδόντος συνε- ε
βούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.
15 ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδῃ (Π 80 Κ) παιδιὰν θέ-
μενος ἐφεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·

δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρα τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβεν ἀσπερ ἔλαβεν. Β. ἡγάπησεν ἀν
τὸ δῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

20 "Αλεξις δὲ ἐν Στρατιώτῃ (Π 373 Κ)·

ἀπόλαβε

τοντί. Β. τί τοῦτο δ' ἐστίν; Α. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγω
παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἦκα πάλιν.
Β. πῶς; οὐκ ἀφέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἐστι γὰρ f
25 5 ἡμέτερον. Β. οὐδ' ἡμέτερον. Α. ἀλλ' ἐδώκατε
ἡμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. Β. οὐδ' ἐδώκαμεν. Α. τί δαΐ;
Β. ἀπεδώκαμεν. Α. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικὸν Stob Ἀλκμαίων' AC 3 οἷσι φινίδαι A:
corr. C 6 κατάμαθε A: corr. C 8 ἡ ἄλλοις A: corr. C
22 τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαΐ Herm: δέ A
27 ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοὶ A: corr. Mein

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (II 299 Κ)·

ἔγὼ δέδωκα γὰρ τι ταύταις; εἰπέ μοι.

B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224' *Αναξίλας* δὲ ἐν *Εὐανδρίᾳ* (II 265 Κ)·

καὶ τὰς παλαιστρας δώσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε 5
δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἔξερχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν *"Ηρωσιν* (II 457 Κ)·

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράξειν. B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης 10
ὅργιξόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;

5 A. ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,

b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πάποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' *"Ἀρη* βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ 15
ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες
τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύ-
ων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυ-
ρῶν, ὡς θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέ- 20
λειαν· μονονονυχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὄψινήκει. καὶ
c τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶν
πέμπειν τῷ Νιττοννίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθῦς οὐδὲ τῶν
ἐν τῇ *'Ρώμῃ* ἵσον ἵστι τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων,
ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ *'Αντίου* κεκομίσθαι, ἐτέρους δ' ἐκ 25
Ταρακινῶν καὶ τῶν καταντικὸν νήσων Ποντίων, ἄλλους
δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη *Τυρρηνική*. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρεῖαι A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἔμβάδας) K δώσω *Mein*:
σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ)
παύσεται σοι Βριάρεως | ὄργιξόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως;
Elmsl 18 ὑπερφυὲς ὅσον Dобр 21 ὄψινήκει A: corr. C 23 Νεπτον-
νίῳ 5 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ *'Ρώμῃ* κερκώπων τῶν ἰχθῦς πωλούντων

τῇ Ἀράμη ἵχθυοπῶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμῳδηθέντων· περὶ ὧν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησίν (II 79 K).

ἔγὼ τέως μὲν φόμην τὰς Γοργόνας

5 εἶναί τι λογοποιήμα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν ἔλθω, πεπίστευκτόν· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι τοῖς ἵχθυοπῶλαις λιθινος εὐθὺς γίνομαι.

5 ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἦδω γὰρ ἡλίκον ἵχθὺν ὅσου τιμᾶσι, πήγνυμαι σαφῶς.

10 5. Ἀμφισ δ' ἐν Πλάνῳ (II 244 K).

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς δῆλον ἔστιν μυρίαις μοίραις προσειλθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν<ῶν> ἄν ἐπερωτᾷ τις ἡ πρὸς τοὺς καταράτους ἵχθυοπῶλας ἐν ἀγορᾷ.

15 5 οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβών τι τῶν παρακειμένων, ἔκινψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπή (καὶ δικαίως τοῦτό γε ἀπαντεις ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ),
20 ώσει προσέχων δ' οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώς

10 ἔκρουσε πουλύποιν τιν'. ὁ δ' ἐπρήσθη
καὶ τότ' οὐ λαλῶν ὅλα τὰ φήματ', ἀλλὰ συλλαβήν ἀφελῶν 'τάρων βολῶν γένοιτ' ἀν' ἡ δὲ κέστρα; 'κτὼ βολῶν.'
25 τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψινοῦντά τι.

1 οὐδ' Schw: οὐκ A 4 ὕμην AC: corr. Grot 6 εὐθὺς ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἵχθ. A: corr. Pors 9 ἐὰν AC 14 ὧν add. Pors 16 ἐὰν A ἀναλαβῶν Koch 20 ώσει προσῆκον δ' οὐδέν K ώσει τε προσέχων οὐδέν Mein 21 πώλυπόν A ἐπρήσθη corruptum: *iratus emperor iterum quaerit;* ἐπρίσθη Mein 23 τάρων Mus: τεττάρων A 24 βολῶν Schw: ὄβολῶν A κτὼ Mein: ὄκτὼ A

f "Αλεξις Ἀπερλαυκωμένῳ (II 303 Κ)·

τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὁφρῦς ἐπὰν ἵδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μείζον τι τῶν ἄλλων φρονεῖν. 5

b τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἵδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὁφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποκνίγομαι.
ἔκαν δ' ἐφωτήσης πόσον τοὺς κεστρέας
πωλεῖς. δύ' ὅντας; 'δέκ' ὀβολῶν; φησίν. 'βαρύ. 10

225 10 ὀκτὼ λάβοις ἄν; 'εἰπερ ὥνει τὸν ἔτερον?·
'ώταν, λαβὲ καὶ μὴ παῖξε. 'τοσονδέ; παράτρεχε.
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. Δίφιλος Πολυπράγμονι (II 562 Κ)·

φῦμην ἐγώ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον 15
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

5 ἐνταῦθα γοῦν ἐστιν τις ὑπερηκοντικώς,

κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, 20

b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτο γ', ἀλλ' ἐστιγμένος

πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει.

οὗτος ἀποκρίνετ', ἄν ἐφωτήσῃς πόσον

10 ὁ λάβραξ; 'δέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεὶς ὀποδαπῶν.

ἐπειτ' ἐὰν τὰ φρύδιον αὐτῷ καταβάλῃς, 25

ἐπράξατ' Αἴγιναῖον· ἄν δ' αὐτὸν δέη

5 μεῖζόν τι Wakef: μείζω A 9 ἐάν τ' AC: corr. 5 ἐφω-
τήσας A: corr. C 12 λαβέ, μὴ παίσης Koch τοσονδέ Döbr:
τοὺς οὐδεὶς A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
θηρίον AC: corr. Wakef 21 fort. οὐδὶα τοῦθ' ὅγ' 24 προ-
σθήσοι ποδ. Α προσθεὶς σοι ποταπῶν C: corr. Toup 25 ἄν A
26 αιγυνεον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
καὶ ἀμφότερα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ἔναρχος Πορφύρᾳ (Π 470 Κ).

οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν
5 καινὸν γὰρ εὐφίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἔκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δὲ ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.

ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἔξουσία
10 διάνειν, ἀπειρηταὶ δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἴς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ἔηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
10 ἐπόιησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνν.

ἡσαν δὲ πληγαῖ, καιρίαν δὲ εἰληφέναι
15 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοῶ δέ τις
'ῦδωρ <ῦδωρ.>' ὃ δὲ εὐθὺς ἐξάρας πρόχοιν
15 τῶν δομοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῇ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
20 εἴποις γ' ἀν αὐτοὺς ἀρτίως ἥλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ
σεσηκότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
διὰ τούτων (Π 76 Κ).

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
25 ἀτυχέστερον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἴτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότ' ἀπέδωκεν ἀττικάς Α: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
C: ταῦτ' Α 11 ἔιτ' εἰσ Α: corr. Herm 12 τδε Α: corr. C
13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὕδωρ add. Iac ἐξαράξας C
19 κατέχεε Α: corr. K ἀπάξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' Α
25 τὸ γὰρ μὴ Α τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι

5 τοῖς ἵχθυνοιώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ', ἔωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας
ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν ... οἰκαδε,

10 τὴν πεῖραν ἐν τῇ διινὶ τῆς ὁδοῦς λαβών.

ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησίν (Π 107 Κ).

οὐ δεινόν ἔστι, προσφάτους μὲν ἀν τύχη
πωλῶν τις ἵχθυς, συναγαγόντα τὰς ὁφρῦς
τοῦτον σκυθρωπάξοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἔὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παιίζειν καὶ γελᾶν;
τούναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν.

ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πικράσκουσιν Ἀλεξις ἐν Πυ- 15 λαίαις φησίν (Π 330 Κ).

226 νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ’ ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἵχθυοις πάλας, πῶς ποτ’ οὐχὶ πλούσιοι
ἄπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς .
φόρους· *(B. φόρους)* μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ 20
5 τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
τὸν δὲ πόλεων τοῦτον οὐδὲν οὐδὲν

ολας δ' αφαιρουνται καθ' εκαστην ημεραν;

. καν τω λερητι σε φησιν ο αυτος κοιτητης (π 84
εών μένοντα κορίτσουν εκμεθέτω τον πλευράν

ΑΙΓΑΙΟΝ/ΧΩΝ

τετραγωνίσιον μέτρον

၁၇၅၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငြပ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ အနောက် ၁၃၁၁

β 5 Ιερίνη ἡ ποτημάγας ἀποδῆτ' ἐλάττονος

1 ἄσθλοι Herw 4 ἀν AC 6 ἀτάφους suppl. Kock 10 συν-
άγοντα AC: corr. Grot 12 δὲ κομιδῆι AC: corr. Schw 20 suppl.
Cob 25 lacunam indicat Di 27 τινι Pors: τὸν A om. C. fort. τινε

ἥς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἡ τῆς ἐσπέρας
σαπφοὺς ἄπαντας ἀποφέρωσιν οἰκαδε.

5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
πεμφθεὶς ἄπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.
καὶ προελθὼν δέ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
Ἄριστονίκου νομοθέτης· τά τ' ἂλλα γὰρ
10 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
νῦντι τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ

5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
τοὺς ἴχθυοπάλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
εἰτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
15 καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνοματένους
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ *(τὸ)*
μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς
ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος
20 διὰ τούτων (II 75 K).
d

εἰτ' οὐσιοφοί δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύνθαι σφόδρα,
οἱ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόσαιν ἕπτων καὶ βοῶν πλειειν γάλα;
B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
25 5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθίς, ὡν μεῖζον *(κακὸν*

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἰτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἄπαντες
AC: corr. Grot 6 πεμφθεὶς corruptum 7 vix eiusdem
fabulae 10 δὴ Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr.
Iac 15 ἀποπέμποντι A: corr. C 17 *(τὸ)* K 23 δια-
διδόσαιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχὶ A personarum
notas usque add. K 25 μεῖζω A: corr. et suppl. Wilam
(similiter Grot)

- οὐκ ἀν γένοιτο. Α. μετά> γε μαίας νὴ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι. Β. μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
μιαρώτατον τοῦτ' ἔστιν. Α. εἰ μὴ νὴ Δία
τοὺς ἰχθυοπάλας τις βούλεται λέγειν 5
..... Β. μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἔστιν ἔξωλέστεφον.
10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ
περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει
ῳδε (Π 551 Κ). 10
- οὐ πάποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἀν ἥσθα πλουσιώτατος.
- f 5 ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις;
ἔδίδονν στενάξας ὁπόσουν αἰτήσειέ με.
γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἔκτορα,
ὅσον εἴλκυσεν τοσοῦτο καταθεῖς ἐποιάμην. 15
- "Αλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι (Π 321 Κ).
ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἔστι καὶ τεθνηκότα
τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμι ἡμῖν θηρία." 20
ἄν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἰθ', ὡς γίνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως.
αὐτοι τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὀνοματέοντας. 25
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὄντες,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

3 μητραρπατωντασγυργοῦντάσγε Α: corr. Schw γε et αὖ
vix sana 5. 6 τ. ἰχθ. τις λέγειν *(μιαρωτάτονς)* βούλοιτο Κ
8 ἐμπορίωι Α: corr. Cas 12. 13 αὐτῶν ἐλάμβανες ΑC: corr. Grot
14 πλουσιώτερος ΑC: corr. Mein 15 με Grot: μὴ Α μοι C
21 τὰν Iac: ἐν ΑC 23 ναῖων Α: corr. C 26 ἡμῖν Kock

ἔξ ονόματος δ' ἵχθυοπώλου μνημονεύει Ἐφμαίου Αἴγυπτίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οῦτως (I 684 K).

Αἴγυπτιος μιαρώτατος τῶν ἵχθυών κάπηλος

5 Ἐφμαίος, ὃς βίᾳ δέρων ὁίνας γαλεούς τε πωλεῖ καὶ τὸν λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἥμεν. καὶ Ἀλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἵχθυοπώλου τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁδοσσεῖ περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (Π 146 K).

τῶν ξωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία

ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται·

αὗτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται

15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.

5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ὡς χρηστὲ σύ,

τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ

ώθισμός ἐστι δακτύλων τοιοντοσί

ἢ πνιγμός, ἀν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,

20 ἄλλ' οὐ μόνη γάρ τὰς συννουσίας ποιεῖ

10 εὔοψος ἀγορά; τις δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν

φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ἀνίους

ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον

ποίαις ἐπωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται

25 τίσιν, φράσον γάρ, ἀν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην

15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἥδε γάρ δαμάζεται

c

d

2 ἐν ἵππεῦσιν Α: corr. VII 311 e 5 τὸν om. A hoc loco
 ἐντέρων Α h. l. 14 αὕτη AC: corr. Schw 16 δ' ὡδ'
 Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάεται ἤθισμός Α:
 corr. C 18 τοιούτων Α τοιούτος C: corr. Dobr 19 ἐὰν AC
 20 μονονηγάρ Α: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν Α: corr. Cas 25 ἐὰν Α
 26 τὴν add. Pors

έφθοις προσώποις ἵχθύων χειρουμένη,
ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὁψωνοῦντας τάδε φη-
σὶν "Αλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ" (II 322 K). 5

ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὡν ὄψον πολὺ^e
ἀπορούμενός τε τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὔπορεi,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποεῖ
γυμνοὺς ἀπαντας. εἰτ' ἐπάν τις ἔκδυθῆ,

5 τηρεῖν ἔωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἵχθύσιν.

· ὃν ἂν δ' ἵδη πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικλωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Διφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναι φησι παρὰ
Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον (II 549 K). 15

νόμιμον τοῦτ' ἔστι, βέλτιστ', ἐνθάδε
f Κορινθίοισιν, ἂν τιν' ὁψωνοῦντ' ἀεὶ^f
λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
ἔῃ καὶ τι ποιῶν· καν μὲν οὐσίαν ἔχῃ,

5 ἢς αἱ πρόσοδοι λύονται τάναλώματα,
ἐὰν ἀπολαύειν τοῦτον ἥδη τὸν βίον.
ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχη,
ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
ἢς ἂν δὲ μὴ πληθῆτ', ἐπέβαλον ξημίαν.

10 ἐὰν δὲ μηδ' ὅτιοῦν ἔχων ξῆ πολυτελῶς,
τῷ δημιῷ παρέδωκαν αὐτόν. B. Ἡράκλεις.

228 A. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ξῆν ἄνευ κακοῦ τινος

2 ὑπ' αὐτὰς σῶμ' ἀπ' ἀρίστου π. conieci, sed non sufficiunt
9 γυμνούς, ἀναγκάζει τ' ἐπάν K, nam ἀπαντας vitiosum 11 ἄν
δ' Di: δ' ἀν A 17 Κορινθίοις ἵν' ἔάν AC: corr. Cas 21 ἥδη
τοῦτον AC: corr. Cas, νὴ Δία τ. Hemst 24 ἐπέβαλλον A: corr. C

τοῦτον, συνιεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς υύκτας ἢ τοιχωφυχεῖν
ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἔκκαθαίρουμεν γένος.

ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.

B. ὁρθῶς γε νὴ Δτ'. ἀλλὰ δὴ τι τοῦτο ἐμοί;

A. ὁρῶμεν ὁψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας

οὐχὶ μετρίως, βέλτιστέ, σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.

οὐκ ἔστιν ἵχθυνηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν,

συνῆχας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν,

περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ', ὅσπερ Ἰσθμίοις.

λαγώς τις είσελήλυθ'. εύθὺς ἥρπακας.

πέρδικα δ' η̄ κίγλην γε νὴ Δὲ οὐκ<έτι>

ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἵδεῖν,

τὸν ξενικὸν οἴνον ἐπιτετίμηκας πολύ.

Ἐκεῖ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῦ Σωφικόν.

Ινδροκλεῖ (ib. 445) ὄψονόμους ἀξιῶν αἰρεῖσθαι τὸ

βουλῆς δύ' ἦ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμ

τέχνην όψιμητικήν συνεργαψε πρός τινα δυσών

εκων αυτον τινα δει λεγοντα προς τους ανδ

ους ἵχθυοπωλας λυστελως, ἐτι δε αλυπως ωνεισ-

13. Το παρόν μέλος της ομάδας στην οποία ανήκει ο πατέρας του.

15. εκ τουτων παλιν των λεχθεντων τας ακανθας
λεξιμαχος Οδηγησας τον θεον την οποιαν την οποιαν

πειραμένος Οὐλπιανός εί τοι εχόμεν, εφη, δειξαι
τοι τινάσσων δύ τοι διέτυκει κατηγόρου τούτο

οις οκενεστιν εν τοις δεικνυοις χρωμενους τους
αια και; ει δε πίνεται Ειπομηδην ἔνομα. Ουέστιν

τοῖσιν δ' αὖτε πάντας κοριτῶν παρέθηκε συβότ-

επομένης ἡ θεοτόκους ὁ Βαρθόλωμος (n. 31 N) μετάπτεσσόν την

⁹ ἵκιθινδάριον Mein 10 συνῆκας A: corr. Schw τι ήμσων
(i. e. ήμᾶην corr. ex ημῶν) A: corr. Mus 13 ξτι add. Mus

εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὅψα, ἀγνοῶν
ὅτι κανὸς ἄλλοις εἴρηκεν δὲ ποιητής (α 141^ο)

δαιτρὸς δὲ κρεῖῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.
ξητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πλῆθός τινες ἐκέπηντο ὥσπερ
καὶ οἱ νῦν καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως τὸ
τάγηνον, ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ
οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι [ἢ] κόλακες.

e 14. πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· πίνακα μὲν
ἔχεις τὸ σκεῦος ὠνομασμένου καὶ παρὰ Μεταγένει
τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δέ, ὡς βέλτιστε,
εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως (I 173 Κ).

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσαις δὲ αὐτός (I 182 Κ).

ἐπὶ τηγάνουις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δὲ ἐν Κοθόρνοις (I 255 Κ). 15

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνουις,
καὶ πάλιν.

οὐσφρομένην τῶν τηγάνων.

Εὔβοιος δὲ ἐν Ὁφθάννῃ (II 191, 7 Κ).

φίπλις δὲ ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας 20

θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.

καὶ πάλιν.

πᾶσα δὲ εὔμορφος γυνὴ

ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντρυφᾶ.

229 καὶ ἐν Τίτασι (II 203 Κ). 25

προσγελῶσά τε

λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι.

5 μόνος Α, μόνον C: μόνως 5 6 ἵνα Κ: καὶ Α 7 ἢ del.
Wilam 11 μενδηροις Α: corr. Cas 12 ἔφασκεν | ἀφύας
Mein 15 φλέως Α: corr. Mein 19 ὁρθάχνη Α 21 θέρμη —
πνοή Α: recte C, cf. III 108 b 25 ἐν Τίτασι Mein

πηδῶσι δ' ἵχθυς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
τοῦ δὲ φήματος μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς
(I 384 K).

ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.

5 καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί (I 181 K).
σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

'Ηγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς (FHG IV 420) Συρακοσίους
φησὶ τὴν μὲν λοκάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν τινι b
10 ποιηματίῳ.

τήγανον εὖ ἥψησεν ἐν ὀψητῆρι κολύμβῳ,
τὴν λοκάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τῆ
στοιχείου "Ιωνες ἥγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων
(fr. 26 B). 'χεῖρά τ' ἐν ἥγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν
15 δέ με ἔγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
(II 391 K).

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
δ τοῖς μαγείροις.

20 μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμέοις
σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησὶν ὁ
ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
τελέστερον Ρωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτη-
θεῖσα Κλεοπάτρα ἡ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ
χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸν κέραμά τ' ἀπεδίδοτο
τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ὡι A: corr. Schw
11 τηγάνωι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.
22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπεδίδον
τοιαῦτα ἀποφ.

τελέστατον· εἰς τε τὸν Ἀρωσικὸν εὐανθέστατον ὅντα
 d κέφαμον πέντε μνᾶς ἡμερησίας ἀνήλισκεν ἡ Κλεοπάτρα. Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὄγδόῳ ὑπομημάτων (ib. 187) περὶ Μασσανάσσου τὸν λόγον ποιούμενος τοῦ Λιβύων βασιλέως φησὶ τάδε· 'δεῖπνα 5
 'Ρωμαιῶς ἦν κατεσκευασμένα, κεράμῳ παντὶ χρημάτιον ποιούμενα ἀργυρῷ· τὰς δὲ τῶν δευτέρων τραπέζας ἐκόσμει τοῖς Ἰταλικοῖς ἐθισμοῖς· τὰ δὲ κανίσκια ἦν
 ἄπαντα χρυσᾶ, γεγονότα πρὸς τὰ πλεκόμενα ταῖς σχοίνοις· μουσικοῖς δὲ ἔχρητο Ἑλληνικοῖς.' 16. 'Αρι- 10
 e στοφάνης δὲ ὁ κωμῳδιοποιός, ὃν φησιν Ἡλιόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως (ib. IV 425)
 — πεντεκαίδεκα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία — Ναικρατίτην εἶναι γένος, ἐν τῷ Πλούτῳ τῷ δράματι κατὰ τὴν τοῦ διμωνύμου θεοῦ ἐπιφάνειαν τοὺς ἰχθυηρούς φησι πλ- 15
 νακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα
 ἄπαντα, λέγων ὡδί (v. 812).
 ὁξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 g χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
 τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν. 20
 δ' ἵπνὸς γέγον' <ἡμῖν> ἔξαπίνης ἐλεφάντινος.

Πλάτων δ' ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).

κατέλαβον Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος
 παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκήματα,
 δξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς. 25

230 *Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις φησί* (fr. 19 Bo). 'τῶν δὲ
 χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐμάρμαιρε ἀ οἰκία.'

7 τὰ δὲ τῶν δευτέρων τραπέζων ἐκεκόσμητο Ἰταλ. K 10 δὲ
 Wilam: τε A 21 ὁ δεῖπνος A ἡμῖν add. Arist. 23 οὔτ'
 ἔλαβον Mein φόρμισος A: corr. Schw 27 ἐγάργαιρε schol.
 Arist. Ach. 3 ἀ οἰκία Di: δοκια A

17. Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου καὶ σπανίου, ξηλουμένου δὲ ὑπό τινων νεοπλούτων μετοίκων (IV 469 M).

ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκε τίς μοι τῶν ὅλων,

5 δταν ἀποφουμένους μὲν ἀνθρώπους ἵδω
ἔλευθέρους, μαστιγίας δ' ἀπ' ἀργυροῦ
πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάφιχος ἐνίστε

5 δυεῖν ὄβιολῶν ἔσθοντας ἢ τριαθρόλου
καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ
10 ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ.
πρότερον δὲ φιάλην ἥν ἀνακειμένην ἴδεῖν
ἔργῳδες ἀμέλει. B. τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι.

10 ἂν γὰρ ἀναθῆ τις, εὐθὺς ἔτερος ἤρπασεν.

"Αλεξις δ' ἐν Ἰππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἔρῶντα καὶ
15 ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ
λέγοντα (II 297 K).

τοῖς παισί τ' εἶπα (δύο γὰρ ἥγον οἰκοδεν)

τάκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνευτρωμένα
θεῖναι· κύαθος δ' ἥν ἀργυροῦς, [τάκπώματα] c

ἥγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας,

5 ψυκτηρίδιον <δὲ> δέκ' ὄβιολούς, Φιλιππίδου
λεπτότερον. —

ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως

πρὸς ἀλαζονεῖαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἥν.

5 οἶδα δὲ κάγω τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα,
ὅς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντα ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν

4 μοὶ τις C 6 ἀπ' Herw: ἐπ' AC 8 δυοὶν C ὄβολοὶν Di 9. 10 τριῶν ἐν ἀργυρῷ ἄγ. πεντ. τρυβλίῳ δραχμάς Roeper 17 πᾶσι A: corr. XI 502 f 19 eiusdem Interpretamento conieci οὗτος μὲν οὖν | ἥγεν 20 τέτταρας ἵστις ἐτέρας A: δύ' ἐτέρας K 21 δὲ add. Schw 25 οἶδά τινα, φησὶν Ἀλεξις, πολίτην ἡμέτερον C: videntur Alexidis verba inesse

τὸν οἰκέτην ἔνα ὄντα καὶ μόνον, ὁνόμασι δὲ χρώμενον
d ψαμμακοσίοις 'παῖ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερινῶν
ἀργυρωμάτων ἡμέν παραθῆσ, ἀλλὰ τῶν θερινῶν: τοιοῦτός
τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστρατῷ ἐν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλλαξὶν δ' ἐστὶ στρα- 5
τιώτης, περὶ οὗ λέγει (Π 222 Κ).

λοιπή τις ὀξεῖς ἐστι καὶ ψυκτήριον,
τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

εἴη λαυνον γάρ τινες τὸν ἀργυρὸν καὶ τότε εἰς ὑμένος
ιδέαν. 18. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Λημνίαις φησί (Π 70 Κ). 10

παρετέθη τρίπους

e πλακοῦντα χρηστόν, ὥς πολυτίμητοι θεοί,
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.
καὶ Σάπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν Ὁρέστῃ·
σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίνακις ἔχων. 15

ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῆ φησιν·
ἀλλ' ἀμφὶ δείπνουις ὀξεῖδ' ἀργυρᾶν ἔχει
δρακοντομίμοις δργάνων τορεύμασιν,
οἵαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου
μαλακὸν ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνήρ. 20

f Θεόπομπος δ' ὁ Χλος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον
συμβουλαῖς (FHG I 325) περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου
τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· 'ἔξ ἀργυρωμάτων δὲ
καὶ χρυσῶν πίνει καὶ τοῖς σκεύεσιν χρῆται τοῖς
ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐτέροις τοιούτοις, ὁ πρότερον οὐκ 25
ὅπως ἔξ ἀργυρωμάτων [οὐκ] ἔχων πίνειν ἀλλ' οὐδὲ
χαλκῶν, ἀλλ' ἐκ κεφαλέων καὶ τούτων ἐνίστε κολοβᾶν.'
Δίφιλος δ' ἐν Ζωγράφῳ (Π 555 Κ).

2 στρομβιχίδης Α: corr. C 10 λήμναις Α: corr. Dalec
18 velut ἡρμένην 20 μαλακὸς et ἐκτανταλωθεὶς C 26 οὐκ
del. Cob 27 καὶ τοῦτο Α: corr. C

ἀριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
εἰ τι νέον ἢ ποθεινόν· δύστρεψαν γένη
παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
δύτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
5 τριμμάτια τούτοις ἐν θυῖαις ἀργυραῖς.

231

Φιλήμων Ἰατρῷ (II 487 K).

καὶ γυλιόν τιν' ἀργυρωμάτων.

Μένανδρος Ἐαντὸν τιμωρουμένῳ (IV 111 M).

λοντρόν, θεραπαίνας, ... ἀργυρώματα.

10 **καὶ ἐν Τμηίδι** (IV 210 M).

ἀλλὰ τάργυρωμάτα

ἥκω λαβεῖν βούλόμενος.

15 **Λυσίας δ'** ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος (fr. 148 Tur). ‘ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι.’ οἱ δ' Ἑλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασιν ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον?’

19. τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντιανὸς ἔφη. ‘σπάνιος γὰρ ὅντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ τοῖς Ἔλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δὲ ἄργυρος ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν Δοῦρις ὁ Σάμιος (FHG II 470) φιάλιον χρυσοῦν κεκτημένον ἀεὶ τοῦτ’ ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον. καὶ τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἦν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλειῶν μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγῳδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησὶ γεγονέναι ‘Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης (FHG II 41) ἔχονταν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Ἀναξιμένης δ’ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἴστορίαις

7 γύλιον Cas: γυλιαν A 9 στρώματ' suppl. Mein
25 βασιλέων A: corr. Wilam

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὅφμον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἑλλησι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατά-
 d ληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα δαψίλειαν εἶληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαξον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτός τέ φησι (II 151) τὸν Αἴγυπτον ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν
 θύουσι ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὅντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ¹
 τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
 e ὁ χρυσός, εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἀργυρός. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξανδρού τὸν Αἰγαίον θησαυ-
 ροὺς ἀνελομένου ὅντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὑρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1). 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ²
 πρώτου Γύγον τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἀχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φαινίας τέ φησιν ὁ Ἐφέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. ἴστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοδμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερὸν ὑπό³
 τε τοῦ Γύγον καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὓς 25
 ὑπό τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτευε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὗτος ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι Κ: φησι Α 13 δ' οὖν Κ:
 γοῦν Α οὖν C δὲ Eust. 868, 52 22 φανίας Α

- (FHG I 314). ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ιερὸν κεκοσμημένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν, οὐκ ἀνδριᾶσιν ἀλλὰ λέβησι καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις²³²
- 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὑρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον πέμφαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ χρυσίον πρόσαιντο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλεν παρὰ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ὥνεισθαι [παρ' ἔκεινον]. καὶ οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ὥνησαντο. Ιέρων δ' ὁ
- 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρίποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν ^b χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὑστερον ἐπεμψε τοὺς ἀναξητήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτ' εἰς Κόρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἔξιχνεύσαντες εὗρον παρ'
- 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῷ χρόνῳ συνωνύμενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους. ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ιέρωνος ὅσον ἡβούλοντο καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χειρα ὅσον ἥδυνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ιέρων
- 20 πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἐπεμψεν ἐκ Σικελίας.^c 21. Ιστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὃς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων καὶ ἔγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν.
- 25 θάγησαι μ'. ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέι πύργῳ ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἐλένῃ· καὶ μ' Ἀντηνοφίδης ἐφόρει κρείων Ἐλικάσων· νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

¹ sqq. oratio hiaticibus frequens epitomatoris culpa ^{3 μὲν}
 οὖν ^K ^{6 [εἰς θεοῦ]} Mein ^{8 [παρ' ἔκεινον]} K et om. C
 17 ὅσον Cas: δν A C ^{21 φαντας} A

δ ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὃς ἦν εἰς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων
τεθέντων·

χάλκεός εἴμι τρίπους, Πυνθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα·
καὶ μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὥκὺς Ἀχιλλεύς.

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατύν Έλλήσποντον. 5

22. Ἔφορος δὲ ἡ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν
ε τῇ τριακοστῇ τῶν ἴστοριῶν (ΕΗΓ I 275) περὶ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἱεροῦ λέγων φησίν· Ὁνόμαρχος δὲ καὶ Φάνιλος
καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἄπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἔξεκόμι- 10
σαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναικες αὐτῶν τόν τε
τῆς Ἐφιφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς
ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἐλένης
ὅρμον Μενελάου ἀναθέντος. ἐκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς
ἔχοησεν, Ἀλκμαίωνι μὲν πυνθανομένῳ πᾶς ἀν τῆς 15
μανίας ἀπαλλαγείη·

τιμῆν μ' αἵτεῖς δῶρον μανίαν ἀποκαῦσαι·

καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, φῷ ποτε μήτηρ
Ἀμφιάραον ἔκρυψθ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις.
Μενελάῳ δὲ πᾶς ἀν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιτο. 20
πάγχρυσον φέρε κόσμον ἔλαων ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειφῆς, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἐλένη μέγα χάρμα·
ῶς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἔχθίστην ἀποδώσει.

233συνέβη δὲ ταῖς γυναιξὶν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ
κόσμου τούτου ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ δια- 25
κληρουμένων ἡ μὲν σκυθρωπὴ οὖσα κατὰ τὸν βίον
καὶ σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐφιφύλης ὅρμον, ἡ δὲ
ῶρᾳ διαφέρουσα καὶ μάχλος οὖσα τὸν τῆς Ἐλένης

9 φαῦλος ΑC 12 ὅρμον et 14 κόσμον Wilam 17 μαί
τις Α: corr. C 26 σκυθρωπὸς Wilam

ἔλαχε. καὶ αὕτη μὲν ἔρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἡπειρώτου συνεξεδήμησεν, ἢ δὲ τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβούλευσεν·

23. Πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ Λυκοῦργος δὲ Λάκων
 5 οὐδέ τῶν ἐνεπιδημεῖν ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τῶν
 ἄλλων πολυτελῶν οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἄργυρον οὐδὲ
 τὸν χρυσόν, τῶν μεταλλευμάτων τὸν σίδηρον καὶ τὸν ἡ
 χαλκὸν ἀρκεῖν νομίζοντες, ἐκεῖνα δὲ ἐκβάλλοντες ὡς
 λυμαῖνόμενα τὰς ὑγιαινούσας τῶν πόλεων. Ζήνων
 10 δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς πάντα τὰ ἄλλα πλὴν τοῦ νομίμως
 αὐτοῖς καὶ καλῶς χρῆσθαι νομίσας ἀδιάφορα τὴν μὲν
 αἴρεσιν αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπειπάν, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν
 λιτῶν καὶ περιττῶν προηγουμένως ποιεῖσθαι προστάσ-
 σαν, ὅπως ἀδεῆ καὶ ἀθαύμαστον πρὸς τὰλλα τὴν διά-
 15 θεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι ὅσα μήτε καλά ε-
 ἔστι μήτε αἰσχρὰ τοῖς μὲν κατὰ φύσιν ὡς ἐπὶ πολὺ¹
 χρῶνται, τῶν δὲ ἐναντίων μηδὲν ὅλως δεδοικότες λόγῳ
 καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται. οὐδὲν γὰρ ηφαίστη
 ἐκβέβληκεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημένων, ἀλλ' ἐποί-
 20 ησεν ὑπογείους αὐτῶν φλέβας πολύπονον καὶ χαλεπὴν
 ἔχοντας ἔργασίαν, ὅπως οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες
 ὁδυνώμενοι μετίσθι τὴν κτῆσιν, καὶ οὐχ οἱ μεταλλεύ-
 οντες μόνοι ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευθέντα συναγεί-
 φοντες μυρίοις μόχθοις θηρεύωσι τὴν περίβλεπτον
 25 ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν χάριν d
 ἐπείκερ ἐπικόλαιον αὐτῶν ἔστι τὸ γένος, εἰ γ' ἐν ταῖς
 ἐσχατιαῖς τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγ-
 ματα χρυσοῦ καταφέρει καὶ ταῦτα γυναικες καὶ ἄνδρες

1 ἔλαχε Wilam (ἔλαβε olim K): εἰληφε C om. A 8 ἀρ-
 κεῖν C et lemma A: ἀρκεῖσθαι A 12 αἴρεσιν K: ἀρχὴν A
 13 προηγοφευμένως A: corr. Cas 25 lacunam ind. Cas

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
διιστᾶσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
τοῖς Ἐλουητίοις φησὶν ὁ ἔμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273)
καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τά τε πάλαι μὲν
‘Ριπαῖα καλούμενα ὅφη, εἰθ’ ὕστερον ‘Ολβια προσαγο- 5
e φευδέντα, νῦν δὲ Ἀλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
μάτως ὑλῆς ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διερρύῃ. τὸ μέντοι
γε πολὺ τούτου βαθείαις καὶ κακοπαθέσι μεταλλεῖαις
εὑρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπιζούσης
τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι ‘πολ-
λάκις καταναλώσαντες τὰ φανερὰ τῶν ἀδήλων ἔνεκα
ἄ μὲν ἐμελλον ούν ἔλαβον, ἄ δ’ εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀτυχοῦντες.’ 24. Λακε-
δαιμόνιοι δ’ ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν 15
f εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἴστορεĩ Ποσειδώνιος
(l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκτῶντο μὲν
οὐδὲν ἡττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
κάσιν· εἴτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἔχθραν 20
γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
πρότερον ἐν τῇ Λακεδαιμονίῳ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἴστο-
ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύ-
σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο- 25
θανεῖν ἀποκαρτερήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ¹
τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρέον

1 ὑποψήχοντες A: corr. C 3 ἐπονητίοις A: corr. Schw
4 velut κατά τε τὰ πάλαι ... <ἢ γῆ> διερρύῃ, cf. Strab. 3
p. 147 8 κακοπάθοις A: corr. Cob Posidonii fragmentum per-
tinet usque ad p. 234 c 27 ὡς add. C λυσανδρέον A: corr. C

χρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῶ καὶ συγχωρουμένου δῆμου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ δάδιον ἦν τὸν θυητὸν δλίγωρον γενέσθαι. 25. τῶν δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίσται καλούμενοι χρυσὸν μὲν οὐκ εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληξόμενοι δὲ τὴν ἄλλοτρίαν καὶ ἀδικοῦντες <τὸν ἄργυρον> οὐ παραλείπουσι. Υ τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστι μὲν λεψανον τῶν μετὰ Βρέννου στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν, Βαθάνατος δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διώκειν ἐπὶ τοὺς 10 περὶ τὸν Ἰστρὸν τόπους . . . ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἐνόστησαν Βαθανάτταν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς ἑκείνου Βαθανάττους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν. ἀφωσιώκασι δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον· 15 ἀφγύρῳ δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ ποιοῦσιν. καίτοι γε ἔχρην οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συλη- c θέντος, ἀλλὰ τὴν ιεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἔξοφίσαι· εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἢ περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλον· ἢ εἰ μηδὲ 20 ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀπλομανοῦντες ἂν διετέλονν?

26. τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφιλοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύσασθαι προτάσεις· ὅν τὰς ὑπολειπομένας διειλόμενοι ὁ 25 μὲν Πλούταρχος ἔφη· ‘τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὅνομα πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ιερόν. Πολέμων γοῦν (ό d εἶτε Σάμιος ἢ Σικυώνιος εἰτ' Ἀθηναῖος ὄνομαζόμενος

4 κορδισταὶ ΑC: cf. Strab. p. 296 et Steph. B. s. v. Σκορδίσκοι 6 τὸν ἄργυρον add. Wilam 7 βρεννοντος Α: corr. C 9 βαθηγαβα· (hoc om. C) ἀθανάτιος δὲ ΑC: legebatur Βαθάνατος 10 lacunam ind. K 12 βαθανάτους ΑC 19 ἢ εἰ K: καὶ εἰ Α ἢ C 20 ταύτην Α τοντ' ἦν C: corr. Schw

χαίρει, ὡς ὁ Μοψεάτης 'Ηρακλείδης λέγει καταφιθ-
μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς 'Ηρόδικος ὁ Κρατήτειος εἰρηνε)
γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· 'τὸ
τοῦ παρασίτου ὅνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ δ
δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὑρίσκομεν τὸν παρασίτου ιερόν τι
χρῆμα καὶ τῷ συνδοίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
ε μὲν οὖν ἐν τῷ 'Ηρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστιν, ἐν ᾧ ψή-
φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως·¹⁰
'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ιερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων.
οἱ δὲ παράσιτοι ἐστῶν ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
παῖδων κατὰ <τὰ> πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ 'θέλῃ παρα-
σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.'
ἐν δὲ τοῖς κύριοις τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως¹⁵
ἢ γέγραπται· 'καὶ τὸ κῆρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες²⁰
χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ιερείας παράσιτοι 'Ἐπί-
λυκος . . . στράτου Γαργήττιος, Περικλῆς Περικλείτου
Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήττιος.' καν τοῖς
τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ 'Απόλ-
λωνι τοὺς 'Αχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ²⁵
Σολεύς, εἰς δ' οὗτος τῶν 'Αριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303).

8 οἱ μὲν οὖν Α: corr. Mus 10 τ' ἐν Α: corr. 5 12 ἐστῶν
Meier: ἔνα τῶν Α 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ιερεὺς
τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
δὲ φυλῆς Α ἐπὶ Λυκοστράτου Α: 'Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
ναίων Α

‘έτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν²³⁵
εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς
νόμοις . . . αἱ πλεῖσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ τῆμερον
ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους.’

5 *Κλείδημος* δ’ ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί (FHG I 361). ‘καὶ
παράσιτοι δ’ ἡρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ.’ καὶ Θεμίσων
δ’ ἐν Παλληνίδι. ‘ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν
ἀεὶ βασιλεύοντα <καὶ τοὺς ἄρχοντας> καὶ τοὺς παρα-
σίτους οὓς ἀν ἐκ τῶν δήμων προσαιρῶνται καὶ

10 τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναικας τὰς πρωτοπόσεις.’

27. ἔχεις δὲ κάκ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν ^b
τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναικες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ
τῶν παρασίτων ὁ λόγος) κάν τῷ Ἀνακείφ ἐπὶ τινος
στήλης γέγραπται. ‘τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιν τοῖν
15 ἔξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ
δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἔτερον τῷ ἵερει, τὸ δὲ τοῖς παρα-
σίτοις.’ *Κράτης* δ’ ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου
φησί. ‘καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ’ ἄδοξον μετάκειται
πρᾶγμα, πρότερον δ’ ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν
20 τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν
τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γε-
c γραπται ταυτί. ‘ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν
τε ἀρχόντων ὅπως ἀν καθιστῶνται καὶ τοὺς παρασί-
τους ἐκ τῶν δήμων αἱρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα.
25 τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ
μέρους τοῦ ἑαυτῶν ἐκαστον ἐκτέα κριθῶν δαίνυσθαι
τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια.

2 κατηλαγμένον A: corr. C 3 lacunam ind. K 6. 7 θέσμιον
δ’ ἐν Παλληνίδος Wilam 8 suppl. R. Schoell 9 προσαιρῶνται A:
corr. Wilam 18 μετάκειται Wilam: μὲν κεῖται A 26 δαι-
νυσθαι τε προθύσαντας τῇ Ἀθηναίᾳ Wilam

τὸν δ' ἔκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς
 Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν.¹
 ἀ ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε
 γέγραπται· ‘εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεὼ [τοῦ ἀρχείου]
 καὶ τοῦ παρασίτου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ιερᾶς διδόναι τὸ 5
 ἀργύριον ὄπόσου ἂν οἱ τῶν ιερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώ-
 σωσιν.’ ἐκ τούτου δῆλον ἐστιν ὅτι ἐν φέτῃς ἀπαρχάς
 ἐτίθεσαν τοῦ ιεροῦ στοῦν οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτουν
 προσηγορεύετο.² ταῦτα ἴστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ
 ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει (FHG I 410) μνημονεύων τῶν 10
 καταλεγομένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Λιοδωρος
 ὁ Σινωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον
 ὀλίγον ὕστερον παραδήσομαι (p. 239 b). Ἀριστοτέλης
 δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ (fr. 426 R) ‘παράσιτοι’,
 φησί, ‘τοῖς μὲν ἀρχοντὶ δύο καθ' ἔκαστον ἥσαν, τοῖς δὲ 15
 πολεμάρχοις εἰς τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων
 τέ τινων καὶ τῶν ἀλιέσων ὅψουν.’ 28. τὸν δὲ νῦν λεγό-
 μενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ
 διδασκαλιῶν εὑρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος,
 ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἐλπίδι ἦ Πλούτῳ. 20
 f (p. 225 L) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὐτωσὶ λέγων·

ἄλλ' ἄλλος ἔστειχ³ ὡδε τοῦδε κατὰ πόδας,

τὸν φαδίως λαψῆ τυ καιτοίνυν γαθην

εῦσωνον ἀείσιτον. B. ἄλλ' ἔμπας ὥδε

ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον.

25

καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς
 τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Θαργήλια 4 [τοῦ ἀρχείου] K coll. Poll. VI 35
 6 ιερέων A: corr. Preller 22 ὥδ⁴ ἔστηχ⁵ ὥδε A: ὥδ⁶ del.
 Mein, ἔστειχ Bergk, ὥδε Schw 23 φα δεινῶς A: φαδίως cens.
 ed. Schweigh κοινωνόν γά δην dubitans ipse Bergk 24 ἀει
 σῖτον A 26 δι αὐτὸν A: corr. Mein

συνδειπνέων τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γα μὴ λῶντι, κωύδεν δεῖ καλεῖν·
τηνεὶ δὲ χαρίης τ' εἰμὶ καὶ ποιέω πολὺν
γέλωσα καὶ τὸν ἴστιῶντ' ἐπαινέω.

236

- 5 5 καὶ κά τις ἀντίου λίη τήνῳ λέγειν,
τήνῳ κυδάξομαι τε κάπ' ὅν ήχθόμαν.
κῆπειτα πολλὰ καταφαγάν, πόλλ' ἐμπιὼν
ἄπειμι· λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει·
ἔρπω δ' ὀλισθράξων τε καὶ κατὰ σκότος
- 10 10 ἔρημος· αἱ κα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
τοῦθ' οἶνον ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι
οὐ λῶντι πλεῖον, ἀλλὰ μαστιγῶντι με.
ἔπει δέ χ' εἴκω οἴκαδις καταφθαρεῖς,
- b
- 15 15 ἄστρωτος εῦδω· καὶ τὰ μὲν πρῶτ' οὐ κοῶ,
29. καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρομου
παράσιτος. ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ τάδε φησίν (Π 561 Κ).
ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνου ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρόγλυνφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
20 20 οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
5 καν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ,
- c

1 συνδειπνέω Cas 2 τῷ γαμηλιῶντι τῷ γα κωύδεν δεν
καλεῖν A: τῷ γα μὴ λῶντι Petitus, λεῶντι Di, μηχλ λῶντι Mein
κούδεν δεῖ Grot 3 τηνιδε A: corr. Schw χαριεστ' A: corr. Bgk
5 λῆ A: corr. Wilam λέγει A: corr. 5 6 καπωνηχθομαν A:
corr. Mein 10 ερμος A: corr. Cas (ἔραμος) et Ahrens (ἔρημος)
εκκαδεντυχω A: corr. Mus 11 τοντοιον A: corr. Ahrens
12 πλεῖον Ahr: παιων A 13 ἐπιδεχεικω A: corr. Schw (ῆκω)
et Ahr (εἴκω) οἴκαδ' εἰς A: corr. Di καταφθερεῖς A: corr.
Heringa; κατ διφθέρας Bgk 15 ἄσ καμῶν ἄκρατος A: corr.
Toup; ἄσ χ' ἀμέων ἄκρατος [οἰνος] ἀμφ. φρ. Bgk 20 τρια-
γλυνφουδε A: corr. C 23 σφοδρως C

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύσσομαι·
 ἀν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει.
 πρῶτος δ' Ὄμηρος, ὡς τινές φασιν, εἰσήγαγε παρά-
 σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἴλαπιναστὴν τοῦ δ'
 Ἔκτορος (P 57b).

ἡν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν "Ἐκτωρ
 δήμου, ἐπεῑ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἴλαπιναστῆς.
 τὸν γὰρ ἐν εἴλαπινῃ φίλον εἰρηκεν τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκῆψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρκηκέναι κατὰ τὴν
 e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν αὐτάρκειαν ἔξηλωκώσ. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὔπολις τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποίησατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τάδε λέγοντα (I 301 K).

ἀλλὰ διαιταν ἡν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λεξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμὲν ἀπαντα κομψοὶ¹
 ἀνθρες· δτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι κάμδος αὐτοῦ.

5 ἴματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν χαρίεντε τούτω,

f οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἔξελαύνω 25
 εις ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἥλεθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἐὰν
 AC 7 πόδης A 21 ἀπαντες AC: corr. Herm 22 δτοισι
 Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τούτω,
 οἵν Pors: τούτοιν AC 26 τιν' C: τι οὖν A

καν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ
10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.

εἰτ' ἐπὶ δεῖπνον ἔρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
μᾶξαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
5 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ηὔκφέρεται θύραξε.

οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸν τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
σκῶμμα γὰρ εἰπ' ἀσελγές, εἰτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραξε
ἔξαγαγάθν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μημονεύει

10 Ἀραρὼς ἐν Τμεναίῳ διὰ τούτων (II 218 K).

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἴ παρασίτος, φίλτατε·

οὐδὲ Ἰσχόμαχος ὅδι τρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
φῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχητι (p. 179 c).

15 φησὶ γάρ· ‘καὶ ἡμὲν τὰ μειράκια παρασίτεϊ.’ παρα- b
σίτων δὲ εἶναι φησι γένη δύο Ἀλεξις ἐν Κυβερνήτῃ
διὰ τούτων (II 338 K).

δύ’ ἔστι, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,

ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,

20 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ξητῷ γένος,

δ σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,

4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς

ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὁφρῦς ἔχον

χιλιοταλάντους ἀνακυλέον τ' οὐδίας·

25 νοεῖς <σὺ> τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.

A. τούτων δὲ ἐκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἔρχόμεθ' A: corr. § 5 εὐθὺς A: corr. Grot φέρεται
A: corr. Bergk 7 εἰπας Ἐλεύθερος A: corr. Pors 10 ἐνμεναιο A:
corr. Cas 12 διατρέψων A: corr. Bothe 20 ξητῷ suspectum
22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ξαχρύσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
Grot 25 σὺ add. Reisig

- 10 τῆς ἐργασίας εῖς ἔστι, κολακείας ἀγών·
 ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη
 ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττοσι·
 d εἰθ' οὖ μὲν εὐποροῦμεν, οὖ δ' ἀλύομεν.
 ἀρά γε διδάσκων, *Ναυσίνικ'*; N. οὐκ ἀστόχως, 5
 ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.
32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσι τον
 ὅποιός τις ἔστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίφ οὗτως (Π 454Κ).
 ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
 κακῷς λέγειν; ἦκιστά γ' οὐδὲν ἔστι γὰρ 10
 ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμάτερον γένος.
 εὶ δ' ἔστι <τὸ> φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
 5 ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
 e ἐρᾶς, συνεραστῆς ἀπροφάσιτος γίγνεται.
 πράσσεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ, 15
 δίκαια ταῦτα τῷ τρέφοντι νενομικώς,
 ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἶος τῶν φίλων.
- 10 χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
 τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τις ἡρως ἢ θεὸς
 ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; 20
 ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
 τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἷμαί γ' ἐρεῖν,
- f 15 δ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος.
 γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτα τοῖς τῳλύμπια
 νικῶσι δίδοται χρηστότητος εἴνεκα, 25
 σύτησις. οὖ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
 πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλαις A: corr. Mus 5 ἀρ' ἐκδιδάσκω Kock, fort. σ'
 ἐδίδασκον, reliqua recte distinxit Dutheil 12 τὸ add. Cas
 21 ἵνα δὲ μὴ A C: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσ-
 αγορευτέα Mein

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Διδύμοις φησίν (II 43 K).
 δὸς γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἀν δόρθως σκοπῆς, 238
 κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
 οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ’ ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
 5 τούναντίον δὲ πάντας εὔτυχεῖν ἀεί.
 ἐστὶν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις οὐ φθονεῖ,
 10 μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ’ αὐτῷ συμπαρών.
 κάστην φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ’ ἄμα,
 οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
 15 ὁργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἀν σκώπτης, γελᾷ·
 ἔρωτικός, γελοῖος, ἐλαρὸς τῷ τρόπῳ.
 20 πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
 ἀν ἥ τὸ σιτάρκημα δεῖπνον εὔτρεπτός.
 34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατρῷ φησι (II 277 K).
 15 βιούλομαι δ’ αὐτῷ προειπεῖν οἶός είμι τοὺς τρόπους·
 ἀν τις ἐστι, πάρειμι πρῶτος, ὥστ’ ἥδη πάλαι
 ξωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν’ ἄρασθαι μέσον
 τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον αὐταργειον c
 μ’ ὁρᾶν.
 20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κρίος· ἀναβῆναι τι πρὸς
 5 κλιμάκιον ... Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·
 κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-
 ρᾶν καπνός.
 καὶ Πυθαγοριστῇ δέ φησι (II 280 K).
 25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν
 νόμιξ’ ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἥ Φιλιππίδην.

2 δὸς γὰρ Wakef: ὅρα γὰρ AC 10 γελᾶν Herw 13 σιτάρ-
 χημα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρὰ νέων
 suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργείον Grot, Ἀνταιὸν Iac
 20 προσβαθῆν Α προσβαλνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
 βῆναι τέγος | κλιμακίῳ vel κλιμακὶ ... Κ

d ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι φύπος,
5 ὑπαίθριος κειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνῆγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν τέττιξ, ἐλαΐφη μηδὲ χρέεσθαι τὸ πᾶν
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

35. *Αντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις* (II 94 K)

τὸν τρόπον μὲν οἰσθά μου

e ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις τοιοῦτός εἴμι δη τις τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποκυττέαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμὸς, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ ἔειλθεῖν φρέαρ,
ἄγχειν, φουεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχη τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
10 ἄπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
f διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὃν φίλος 20
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε (II 561 K).

ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς

ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὄρθως ὄδὸν 25

239 η̄ πῦρ ἐναύσει' η̄ διαφθείρει' ὕδωρ,
η̄ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

5 μήτε χρῆσθαι μήτε ὁρᾶν ΑC: χρέεσθαι Wilam, reliqua corr. K 11 εἴμι C: εἴμη Α; fort. εἴμι δεῖ τι τύπτεσθαι 18 αἰρετανεμός ΑC: corr. Lobeck 15 φρέαρ corruptum 17 ἀπρόσκεπτος anonymous 25 φρασειή Α φραση· η̄ C: corr. Pors 27 δειπνεῖν Α: corr. Erfurdt κωλύσῃ Α κωλύσει C: corr. Erf

Eὐβουλος δὲ ἐν Οἰδίποδι (II 189 K).

ὅ πρωτος εὐφὼν τάλλοτρια δειπνεῖν ἀνήρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὃς ξοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνου ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβών.

36. Αἰόδωρος δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησίν (II 420 K).

10 βούλομαι δειξαι σαφῶς
ώς σεμνόν ἔστι τοῦτο καὶ νενομισμένου
καὶ τῶν θεῶν εὑρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί·
5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὑρεν δὲ Ζεὺς ὁ φίλιος,
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
οὐ δ' ἀν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἵδη,
10 παρακειμένην τε <τὴν> τράπεζαν πάνθ' ἀ δεῖ
ἔχουσαν, ἥδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγάν, πιάν,
ἀπέρχετ' οἶκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κάγῳ ποῶ νῦν τοῦτ' ἐπάν κλίνας ἵδω
15 ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
καὶ τὴν θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῆ
ἔμαυτόν, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιάν,
20 ἀπέργομ' οἶκαδ' ὥσπερ δὲ Ζεὺς ὁ φίλιος.

19 τὴν add. Cas 20 κατακλιθεὶς AC: corr. Dobr 21 ἀριστήσας AC: corr. Mus ἐμπιών AC: corr. Grot 23 ποιῶ C

ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμα ἐνδοξον ἀεὶ <καὶ> καλόν,
ἐκεῖθεν ἀν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον·

τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη

25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν οὐδὲ παρέλαβεν
εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκα ἄνδρας ἐπιμελῶς,
ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δύ' ἀστῶν γεγονότας,

e 30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας. 10

εἶδ' ὑστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους

35 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἵς ἐπειδὴν προσερύγη
δαφανῆδα καὶ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
ἴα καὶ φόδα φασὶν αὐτὸν ἥριστηκέναι.
ἐπὰν δ' ἀποπάρδῃ μετά τινος κατακείμενος

f τούτων, προσάγων τὴν φῖνα δεῖδ' αὐτῷ φράσαι·

40 'πόθεν τὸ θυμιάμα τοῦτο λαμβάνεις;' 20
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τέμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἔστι νῦν.

37. καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (II 414 K).
ὅτε τοῦ παρασίτεον πρῶτον ἥράσθην μετὰ
Φιλοξένου τῆς Πτερονοκοπίδος νέος ἔτ' ὥν,

25

1 καὶ add. Mus 4 ποιουμένης A: corr. Cas 9 δυα-
στῶν A: corr. Cob 10 θυσίας A: corr. Cas 12 τινὲς Cas:
τινὰς A 15 ἐπειδὴ A: corr. C προσερύγοι A: corr. Kock
16 δαφανῆδας AC: corr. K 17 ἐφασαν AC: corr. Kock
18 ἐπεὶ δ' ἀν δ' AC: corr. Kock 19 τούτωι AC: corr. Dobr
δεῖ ταντῷ A δεῖτ' αὐτῷ C: corr. Kock 22 νῦν Cas: νῦν AC
23 χαλκιδίκῳ A

πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυφλίων
όστων τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
5 δέ εὑνίστε τούλάχιστον ὀκτὼ τραύματα 240
ἔχειν. ἐλυσιτέλει γάρ· ἦττων εἰμὶ γὰρ
τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ
τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
οἶν φίλερίς τις ἔστι καὶ μάχεται τί μοι·
10 μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον ὅσα τ' εἴρηκε με
κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
10 πονηρὸς ὃν τε χρηστὸς εἶναι φησί τις·
ἔγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἐφθὸν τήμερον
15 αὔριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
τοιοῦτος ὁ τρόπος ἔστιν ἡ φύσις τέ μου.
15 Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ πα-
ράγει τινα παραπλήσιον τοῖς ἐν τῷ Κλαυδίῳ νῦν
σοφιστεύοντιν, ὃν οὐδὲ μεμνῆσθαι καλόν, τοιαῦτα
περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα (Π 310 Κ).
κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
20 πρὸν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἰ τις ἐμπέσοι λόγος,
τὸ τεχνίον αἰεὶ τοῦτο μοι κατεπίνετο,
5 καὶ παιδομαθῆς πρὸς αὐτὸν τὴν διάνοιαν ἦν.
38. παφάσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος
25 μέν, οὗ μνημονεύει "Αλεξις ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν
Οδυσσεῖ ὑφαίνοντι· ἐν δὲ Ὁλυνθίοις φησίν (Π 355 Κ).
ό δὲ σὸς πένης ἔστ', ὃ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ

1 ὑπομένων Α: corr. Grot κονδυλίων Α: corr. Schw
4 corruptus; ἔκαρτέρησα δ' coni. Wilam 10 fort. ὃν δὲ
22 καταπινέτω Α: corr. Dalec 27 ἔστω Α: corr. Cas

δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὡς φασιν, μόνον·

d ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (II 419 K).

ὑπερησχυνόμην

μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάννυ

5

αἰσχρὸν <γάρ>. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ

ἔρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν·

5 δ οὗτος ἔρυθριᾶς συμβολὰς οὐ κατατιθείς.

Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἦ Δεξαμενῷ (II 460 K).

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν.

10

ἐν δὲ Καννίοις (ib. 460)·

e ἥδη προσενήνεκται. τί μέλλει; σπεύδετε,

ἄταν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὗτος ἀνεβίω

κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τούβολοῦ

θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ

15

5 ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὡς φίλτατε,

πεινῶν.

ἐν δ' Ἐπιστολαῖς (ib. 456)·

οἷμοι κακοδαιίμων, ὡς ἔρω· μὰ τοὺς θεούς,

Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἥράσθη φαγεῖν

20

οὗτος σφόδρ' οὐδὲ Κόρμος ἴμάτιον λαβεῖν,

f οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος

5 κινεῖν ὁδόντας.

Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ (II 103 K)·

ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.

25

B. λέγεις ἔσεσθαι <τὸν> Τιθύμαλλον πλούσιον.

εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου

2 θάνατος A: corr. Cas 6 γάρ add. Schw 17 πίνων
 A: corr. Mein 22 νεῖλος A et νῦλον etiam VIII 343 b ἄλ-
 φίτον A: corr. Cas 24. 25 τυρρηνωγόρετὴ A: corr. Dobr,
 quamquam non ἀρετὴ, sed πλούσιος requiri videtur 26 τὸν
 add. Schw 27 εὐπράξεται A: corr. Cob

παρ' οῖσι δειπνεῖ προΐκα, συλλέξει συγχήν.

39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρα-241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρε-
κάκῳ οὗτως (II 456 K).

5 ἀγορὰν ἵδεῖν εὔοψον εὐποροῦντι μὲν
 ῆδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις, ἀθλιώτατον.
 ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἔμοὶ δοκεῖ,
 γενόμενος ὥφωνει παρ' αὐτὸν οἰκαδε.

10 5 ἦν δὲ τὸ πάθος γέλοιον, οἷμοι, τέτταρας
 χαλκοῦς ἔχων ἀνθρωπος, ἐγχέλεις δρῶν,
 θύννεια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
 καὶ ταῦτα πάντη μὲν περιελθὼν ἥρετο
 δπόσουν, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας. b

"Αλεξίς Δημητρίῳ ἦ Φιλεταίρῳ (II 314 K).

15 15 ἀλλ' αἰσχύνομαι
 τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
 οὗτο προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως.
 οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις.

ἐν δὲ Τίτθῃ (ib. 380).

20 20 ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τα γέλοι' εἰθισμένος
 λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. B. νοῦν γ' ἔχων· c
 πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῆνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι (II 291 K).

25 25 Κόρυδον τὸν χαλκότυπον πεφύλαξο,
 ἦν μὴ σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μηθὲν καταλείψειν,
 μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ
 τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,

1 παρ' οῖς ἐδείπνει A: corr. Kock συλλέξειν A: corr. Di
σύγχνα Cob 8 ὥφωνεὶ AC: corr. Schw 11 ἡμωδία A: corr. Cas
12 πάνταμεν A: corr. Di 13 ἀποτρέχεις A ἀποτρέχεις εἰς C:
corr. Cas 18 ἔαν AC ἄν τε μή suppl. Nauck 21 εἶναι βού-
λεται AC: corr. Schw B. add. Iac 25 η μή σοι νομίσῃς Emperius

5 χαλκῆν, ἄκαμπτον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.
δ ὅτι δὲ γέλοια ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι
ἡθελεν ὁ αὐτὸς Ἀλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι (II 365 Κ).
πάνυ τοι βούλομαι

οὗτος γελᾶσθαι καὶ γέλοι' ἀεὶ λέγειν

5

μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολύ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα· Λυγκεὺς
δ Σάμιος Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων.
γράφει δ' οὕτως· 'Εὐκράτης ὁ Κόρυδος πίνων παρά
τινι σαθρᾶς οὖσης τῆς οἰκίας 'ἐνταῦθα', φησίν, 'δει- 10
ε πνεῖν δει ὑποστήσαντα τὴν ἀριστεραν χεῖρα ὥσπερ αἱ
Καρνάτιδες.'

- 40. Φιλόξενος δ' ἡ Πτερονοκοπὶς ἐμπεσόντος λόγου
ὅτι αἱ κίγλαι τέμιαὶ εἰσὶ καὶ τοῦ Κορύδου παρόντος,
ὅς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, 'ἄλλ' ἐγώ', ἔφη, 'μνημονεύω 15
ὅτε ὁ κόρυδος ὀβιοῦ ἦν.' ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος
τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἴρηκεν ἐν τῷ Χαλκι-
δικῷ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 239 f.). μνημο-
νεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ αὐτὸ-
μόνον Πτερονοκοπίδα αὐτον καλῶν. μνημονεύει δ' 20
f αὐτοῦ καὶ Μάχων δ. κωμῳδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν
ἡ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ
καταβιοὺς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμῳ-
δίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὅς καὶ
ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ 25
τῷ μνήματι·

τῷ κωμῳδιογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ξῶντα Μάχωνι φέροις.

4 τι C 5 οὗτος Μυς 10 σαπρᾶς ΑC: corr. Mein
17. 18 χαλκιδίκῳ Α 24 μελῶν vel μέτρων Mein 27 κωμῳ-
διογράφῳ Α 28 ξῶντι Α: cf. Anth. P. VII 708

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης²⁴²
ἄξιον ἀρχαῖης λείψανον ἀμφίεσαι.

τοῦτο δ' ο πρέσβυς ἔρει· 'Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ
Νεῖλῳ

5 ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺν πέφυκε φυτόν?
ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος.
ὅ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·
τὸν Κόρυδον ἡρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ

τῶν συμπαρόντων πᾶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε

10 Πτολεμαῖος. 'οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέποτε σαφῶς· b
τεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ Ιατρός μ', ἔφη,

5 δ' ἀ δεῖτο φαγεῖν δὲ σιτόν οὐ δέδωκε πω.'

Λυγκεὺς δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου 'ἐπὶ γελοῖοις',
φησί, 'δόξαν εἰληφότες <Εὐκλείδης> ὁ Σμικρίνον καὶ

15 Φιλόξενος ἡ Πτερνοκοπίς· ὃν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀπο-
φθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς
ἄλλοις ἦν ἀηδῆς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν
ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτε λαλήσειεν, εἰ πι-
κρανθείη πρός τινα τῶν συζώντων καὶ διηγήσαιτο, c
20 πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε
συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον , τὸν
δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι.'

41. Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων
"Αλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις
25 καλεῖ" (II 383 K).

2 ἡμφίεσαι Anth, fort. ἡμφίεσαι 3 πόλει ΑC 8 Εὐκρά-
της Α: corr. Grot ποθ' εἰς Mein 9 τῶν τις παρόντων Κ
12 φαιειν Α: corr. C 14 Εὐκλείδης add. Mus 15 ἡ C:
ἡ A 16 ἄξια AC: corr. Cas 18 ὅτι A: corr. Wilam
εἰ K: ἡ AC 19 οὐξώντων Α: corr. C 20 καὶ οὕτω
γε Mein 21 καθ' αὐτὸν βιοῦν Dobr οὐ πάνυ σπουδάζεσθαι
suppl. Mein

εἰδ' ὁ Μοσχίων

ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος.

ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἀλεξις τρεχεδείπνους κατὰ-
d λέγων φησίν (II 359 K).

πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος, 5
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. B. Ἡράκλεις φίλε,
ἀγοράσματ', οὐ συμπόσιον εἱρηκας, γύναι.

Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης ὁ Αἰσχίνου τοῦ
φήτορος κηδεστής, ὡς φησὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ 10
τῆς παραπρεσβείας (§ 287). τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέ-
των ἀ ἐπὶ χλεύη Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον μημο-
νεύει Ἀναξανδρίδης ἐν Ὁδυσσεῖ οὗτως (II 148 K).

e ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἵδ' ἀκριβῶς.
ἄν μὲν γὰρ ἦ τις εὔπρεπής, λεφὸν γάμον καλεῖτε. 15
ἔὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν·
λαμπρός τις ἔξελήλυθ' ὅλοις οὗτός ἐστι·

b λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ξωμὸς κατωνόμασται·
χαίρει τις αὐγμῶν ἢ φυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν·

f ὅπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῷ, λέμβος ἐπικέκληται· 20
τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις·
εἰς τὸν καλοὺς δ' ἄν τις βλέπῃ, κακνὸς θεατροποιός.

10 ὑφεέλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἔὰν δὲ κριόν, Φοίξος, ἄν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.

42. Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν κάν 25
243τοῖς πρὸ τούτων, ἀτὰρ δὴ καὶ Μένανδρος αὐτοῦ μη-
μονεύει ἐν Κεκρυφάλῳ. κάν τῇ Ὁργῇ δέ φησι (IV 179 M).

5 πρῶτος C 15 ἔὰν A C 17 εὐθὺς suppl. Mein 20 τῷ A:
corr. C 22 καπνὸς Schw coll. p. 238 c: καινὸς A, tum fort.
Θεαγένειος coll. schol. Arist. Av. 823, simul ut dicatur imber-
biuum spectator 24 ἔὰν A C 25 μεμνημόνευται K

διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
 ἀνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθείς ποτε
 εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος
 πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν
 5 5 ὡς ὑστερόζων, καὶ παρῆν ἄμ' ἡμέρᾳ.
 ἐν δὲ Μέθη (IV 162 M).

ἐμὲ γὰρ διέτριψεν δ
 κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν λερὸν γάμου
 φάσκων ποιήσειν δευτέρῳ μετ' εἰκάδας b
 10 καθ' αὐτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῆ παρ' ἐτέροις·
 δ τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλᾶς.
 μημονεύει αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἦ Κρητί. Τι μο-
 κλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίων τῷ ἀσώτῳ
 παρασιτοῦντος αὐτοῦ μημονεύει (II 455 K).
 15 δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
 τάργυφιον οὐκ ἐφείδετ', ἀλλὰ παρέτρεψε
 τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
 οἶκαδε βαδίζειν ὥστε ὡς ταλάντατος. c
 5 καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον,
 20 τὸν παραμασήτην λαμβάνειν δίκρουν ξύλον·
 οὗτ' εὑρυθμός γάρ ἐστιν οὗτ' ἀχρήματος.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ (II 96 K).
 ἐπὶ τῷ μονονοματεῖον δοκεῖ
 ἰωμεν ὥσπερ ἔχομεν οὐκοῦν δῆδα καὶ
 25 στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως . . .
 μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

7 ἐπέτριψεν Cob 9 δευτέραν μετ' εἰκάδα A: corr. Usener
 15 παραμένειν A: corr. Schw αὐτῷ Di: αὐτῷ A 18 διενοεῖθ'
 ὁ τ. K 19. 20 corrupti 23. 24 οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ τῷ μονονο-
 ἶωμεν ὥσπ. ἔχ., δῆδα καὶ Dobr 26 μεμάθηκ', ἔγκωμ. A:
 corr. Cas

Τιμόθεος Κυναρίφ (II 450 Κ).

- d πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐσ τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.
εἰς ἐπτάκλινον δ' ἔστιν, ὡς ἔφραξέ μοι,
ἄν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.
43. *Ἄπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἰερείᾳ* (IV 5
447 Μ).
 καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὄφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὅφνεις φέρων 10
e 5 ἥκειν, δεδείπνηκ', ὡς ἔοικεν, εἰσπεσών.
ἐν δὲ *Σφαττομένη* (IV 449 Μ).
καλῶ δ' *"Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἔξόδοις ἔμαῖς,*
καλῶ δὲ *Χαιρεφῶντα*· καὶ γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἥξει. 15
Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν.
οὐδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνον ποτε
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον·
‘εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας 20
f 5 ἔγκοφον ἥλους ἐκατέρᾳ γε τέτταρας,
ἴνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἐκάστοτε
οὐδὸν βαδίζων τὰς γυνάθρους διαστρέφῃς.’
καὶ πάλιν·
δὲ Χαιρεφῶν κρεάδι’ ὠψώνει ποτέ,
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὀστῶδες σφόδρα 25

2 πειρώμεσθ' Α ἀποδόντες A: corr. Cob (ἀποδύντ' ἐς Schw)
 4. ἐὰν ΑC 10 νῦν φησοτας Α: corr. Mus cf. Menand.
 IV 104 M 11 δεδείπνηκώς Α: corr. Cas 18 ἄρην ΑC
 20 σιαγόνα Α: corr. C 22 παρασίων Α: corr. C 23 δια-
 στραφῆς Κ 25 κρέα δι' ὄψων εἶ Α: corr. ed. Basil. et Schw

αὐτῷ τι προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας
 εἶπεν· ‘μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι
 δ τούστοῦν.’ ὁ δ' εἶπεν· ‘ἀλλὰ μήν ἐστιν γλυκί?’
 καὶ μήν τὸ πρὸς δύτοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ. 244
 5 ὁ Χαιρεφῶν δὲ ‘καὶ μάλ’, ὡς βέλτιστ’, ἔφη,
 ‘γλυκὺ μέν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῇ?’
 τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλί-
 μαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως
 (fr. 100^a 8 Schn.) ‘δεῖπνα δοῖ ἔγραψαν’ Χαιρεφῶν Κυρη-
 10 βίωνι. εἰδὲ ἔξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέδηκεν· ‘ἐπειδὴ μοι
 πολλάκις ἐπέστειλας ... στίχων τοε.’ καὶ ὁ Κυρηβίων
 δ' διτι παράσιτος προείρηται (p. 242 d).

44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων b

ο *Μάχων φῆσι*

15 αἱηθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
 ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἥνικα
 κατέκλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
 ὅφου πετραίου παρατεθέντος ποικίλου
 5 ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ' ἀληθινῶν,
 ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἀδρᾶς,
 ἐν ᾧ τεμαχιστὸι τρεῖς ἐνήσαν κωβιοί,
 οὓς κατεκλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι, c
 τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυνε τῶν τριγλῶν θ' ἄμα
 20 10 καὶ φυκίδων ἐπὶ πλεῖστον Ἀρχεφῶν πάνυ,
 ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
 Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
 τῶν κωβιῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.

2 προσσίστα A: corr. C 3 τόστοῦν AC 4 καὶ γὰρ
 Dobr. 5 καὶ μάλιστ' AC: corr. Schw. 8 πινάκων A: corr.
 Cas. 9 κυρηβίων A: corr. Bentl. 11 τὸ εἶ A: corr. Cas. 15 Ἀρ-
 χεφῶν itemque postea bis A: corr. C 18 παρατιθέντος A:
 corr. C 21 τεμαχίσκοι A: corr. Cas. 24 ἐπὶ πᾶσιν K

πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος

- a 15 καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τὰλκήνορος
 ‘μὴ παρεόρακεν Ἀρχεφῶν τὸν κωβιούς;’
 δὲ κυρτὸς εἶπε, ‘πᾶν μὲν οὖν τούναντίον,
 Πτολεμαῖ’, ἐόρακε πρῶτος, ἀλλ’ οὐχ ἀπτεται,
 τοῦψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως.
 20 οὐδ’ ἔστιν αὐτῷ πάτριον ὅντ’ ἀσύμβολον
 ἵχθυν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.’
45. *”Αλεξις δ’ ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παράσιτον εἰσάγει ὁμοιοράλινοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα τάδε (II 371 K.)*

- e ἔμοὶ παρασιτεῖν κρείττον ἥν τῷ Πηγάσῳ,
 [ἢ] τοῖς Βορεάδαις ἢ [τι] θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει,
 ἢ Δημέα Λάχητος Ἐτεοβοντάδη.
 πέτεται γάρ, οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὄδοις.

καὶ μετ’ ὄλγα·

Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
 δὲ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
A. εῦχῃ τ’ ἀεί με ζῆν; ΣΤΡ. ἀπασι τοῖς θεοῖς·
 ἂν γὰρ πάθης τι, πᾶς ἐγὼ βιώσομαι;

- f *”Αξιόνικος δ’ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος*
τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μυημονεύει (II 412 K.)

οἶνος οὐκ ἔνεστιν

αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
 ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων ἀεί.

- ”Αριστόδημος δ’ ἐν β’ γελοίων ἀπομνημονευμάτων*
(FHG III 310) παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν

1 φαινομένου Mein 3 παρεόρακεν AC 4 πᾶν Mein:
 πάνυ AC δὲ ἐώρακε AC 8 ἔχοντ’ ἔψηφον A: corr. Cas
 9 παροῦντος A: corr. Di 13 ἢ et τι del. K: ἢ εἴ τι C ὅτι K:
 ἔτι A 15 πετεγαρ A: corr. C 19 ΣΤΡ. add. Mein τυρρηνικῶι A: corr. Di 24. 25 corrupti vel mutili

τοῦ βασιλέως Σώστρατον, Λημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκου δὲ Φορούσαν.
 Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι 'Σιλανός',²⁴⁵
 φησίν, 'ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίσωνος παρασιτοῦντος Με-
 5 νάνδρῳ τῷ σατράπῃ, [παρ'] εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ
 θεραπείας περιπατοῦντος ἐρωτηθεὶς τίς ἔστιν οὗτος
 'Μενάνδρου', ἔφησεν, 'ἀξία γνάθος.' Χαιρεψῶν δέ,
 φησίν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ
 κατακλιθεὶς ἔσχατος καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων
 10 τοὺς κεκλημένους καὶ κελεύόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὡς
 παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, 'ἀριθμεῖτε
 δή', ἔφη, 'πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι.' 46. ὅτι δ' ἦν
 ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἔξε-
 τάξειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰς ὁ κατὰ νόμον
 15 ἔστι, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησὶν οὕτως (II 465 K).
 ἀνοίγετ' ἥδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς το φῶς
 ὥμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐὰν
 βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμόν,
 κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴσεσθε δρᾶν,
 20 5 τῶν ἔστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν
 τὰς τῶν ἀδείπνων ἔξετάξειν οἰκίας.

Μένανδρος δ' ἐν Κεκρυφάλῳ (IV 147 M).
 παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
 διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος
 25 πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
 ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐὰν
 5 πλείους τις ὅν ἔξεστιν ἔστιων τύχη,
 ἐλθῶν ...

3 immo Σιληνός, nisi forte v. 4 Ἀθηναῖος corruptum est.
 5 παρ' del. Schw 7. 8 δέ, φησιν K: δ' ἔφησεν A 18 ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν Di 27 τύχης A: corr. Mus

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος (FHG I 408) 'οἱ γυναικονόμοι', φησί, 'μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἐν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.'

d 47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀνα- 5
γράφει ὁ Λυγκεύς· 'Κορύδω συμπινούσης τινὸς
ἐταιρας, ἢ ὅνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ἐπι-
λιπόντος εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἔκαστον δύο δρυολούς,
Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὅ τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πο-
λύκτορος δὲ τοῦ κιθαρωδοῦ φακῆν φοιοῦντος καὶ 10
λίθον μασησαμένου ὡς ταλαίπωρε', ἔφη, 'καὶ ἡ φακῆ
σε βάλλει.' — μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει.
φησὶ γάρ·

κακός τις, ὡς ἕοικε, κιθαρωδὸς σφόδρα
μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν, φίλον

15

e αὐτοῦ λίθους ἥτησεν· ἀποδώσω δ' ἐγὼ
αὐτῶν πολὺ πλείους', φησίν, 'ἐκ τῆς δεξερᾶς.' —
λέγοντος δέ τινος τῷ Κορύδῳ ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
ἐνίστε καὶ *(τὸν)* τράχηλον καὶ τοὺς τιτθοὺς καὶ τὸν
δύμφαλὸν φιλεῖ 'πονηρόν', ἔφη, 'τοῦτ' ἥδη· καὶ γὰρ ὁ 20
'Ηρακλῆς ἀπὸ τῆς Ὄμφάλης ἐπὶ τὴν Ἡβην μεταβέβηκε.'
Φυρομάχον δ' ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον
ἀνατρέψαντος 'ξημιωθῆναι αὐτόν', ἔφη, 'δίκαιον, ὅτι
οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράψατο.' παρὰ Πτολε-
μαίῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκεῖνον ἀεὶ 25
λειπούσης, 'Πτολεμαῖε', ἔφη, 'πότερον ἐγὼ μεθύω ἢ
δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι;' Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ
παραστέου φήσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν

7. 8 ὑπολιπόντος AC: corr Schw 15 τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοι-
κοδομεῖν Grot 16 αὐτοῦ Α ἀποδώσω Grot: ἀποίσω Α 18 pergit
Lynceus 19 τὸν add. Mein 26 πότερον C: ποτήριον Α

‘οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον’, ἔφη. τοῦ δὲ Χαιρεφῶντος γυμνοῦ ἐν τινι δείπνῳ διαναστάντος ‘Χαιρεφῶν’, εἶπεν, ‘ῶσπερ τὰς ληκύθους δρῶ σε μέχρι πόσου μεστὸς εἰ.’ καθ’ ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένης παρ’ Ἀρπάλου τὴν δ κύλικα εἶλήφει ‘οὗτος’, ἔφη, ‘τὸν ἄλλους ἀρατοκά-246 θωνας καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν.’ εἰσθότος δ’ αὐτοῦ φυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δεῖπνα φέρεσθαι, ἐνεγκαμένους τινὸς ἔτι μελαντέρους, οὐκ ἄρτους ἔφη αὐτὸν ἐνηνοχέναι, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς.

- 10 48. Φιλόξενος δὲ ὁ παράσιτος, Πτερονοκόπης δ’ ἐπί-
κλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν παρακειμένων ἐλαῶν καὶ
μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων πατάξας
τὸ τρύβλιον ἔφη (Ε 366) ‘μάστιξεν δ’ ἐλάαν.’ ἐν δείπνῳ
δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος
15 ‘μὴ πολλούς’, εἶπε, ‘παρατίθει, μὴ σκότος ποιήσῃς’. b
τὸν ὑπὸ τῆς γραὶς τρεφόμενον παράσιτον Παυσί-
μαχος ἐλεγεν τούναντίον πάσχειν τῇ γραίᾳ συνόντα·
αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. περὶ τούτου καὶ
Μάχων γράφει οὗτος·

- 20 τὸν ὑδροπότην . . . Μοσχίωνα λεγόμενον
ιδόντα φασὶν ἐν Λυκείῳ μετά τινων
παράσιτον ὑπὸ γραὶς τρεφόμενον πλουσίας
‘ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμα’, ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ’ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.
25 ὁ δὲ αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον c
σιγγινόμενόν τε αὐτῇ ἐκάστης ἡμέρας·
νῦν πάντα, φασί, γίνεθ·· ἡ μὲν οὐ κύει,

2 ὁ Χαιρ. C 6 καλῶν: fecit hoc Hyperides c. Dem.
extr. 16 τὸν δ’ C 17 γράαι A γραὶ C: corr. Mein
20 ύδροπότην ut fere semper A δὲ add. Di 23 φῆσαι
vel ἐπειπεῖν (pro ποιεῖς) K: εἰπεῖν ante ὁ δεῖνα add. C
27 γίνεθ· Mus: γήμεσθ· A καινὰ (pro γίνεθ·) C

ἐν γαστρὶ δ' οὔτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.
 Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου Μεγαλοπολίτης
 γένος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἴστο-
 ριῶν (FHG III 67) συμπότας φησὶ τῷ βασιλεῖ συν-
 ἀγεσθαι ἔξ ἀπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι
 γελοιαστάς. 49. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
 κ' καὶ τρίτῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG III 259) 'Κελτοί',
 φησί, 'περιάγονται μεθ' αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμ-
 διβιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους. οὗτοι δὲ ἐγκώμια
 αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους λέγονται σὺν ἀνθρώπους συν-
 εστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων
 ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλού-
 μενοι βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχάνονται μετ' ὄδης
 ἐπαίνους λέγοντες.' ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 διανοράφει παράσιτον γεγονότα Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ
 ἐπικαλούμενου τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως. Ἀριστό-
 δημος δ' ἴστορε (FHG III 310) Βίθυν τὸν Λυσί-
 μάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῖς εἰς τὸ
 ἱμάτιον ὁ Λυσίμαχος ἐνέβαλε ἔντινον σκοφπίον, ἐκ-
 ταραχθέντα ἀναπηδῆσαι, εἴτα γνόντα τὸ γεγενημένον
 'κάγῳ σέ', φησίν, 'ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τά-
 λαντον.' ἦν δ' ὁ Λυσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγα-
 θαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' καὶ εἰκοστῇ τῶν
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 193) Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων
 τυράννου παράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀυθεμόκριτον
 τὸν παγκρατιαστήν.

f 50. κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς
 μὲν ἐν Πύκτῃ, ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε
 (II 464 Κ).

5 τῶν συλλεγομένων γελοιαστῶν lemm. A 22 φῆσαι Κ

εύρησεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
τούτων τιν' οὖ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
τάλλοτροι², ἔαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων λέπειν
παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

5 Φερεκράτης Γρανσί (I 153 K).

σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ;

B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαφυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.

10 Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείᾳ (p. 420 a). 'καὶ ταῦτα 247
ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοὺς σιτίοις ὥσπερ οἱ
ἄλλοι λαβόντες.' Αριστοφάνης Πελαργοῖς (I 504 K).

ἢν γὰρ ἐν' ἄνδροις ἀδικον σὺ διώκῃς,
ἀντιμαρτυροῦσι

15 δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Εὐβοιλος δ' ἐν Δαιδάλῳ (II 172 K).

ἔθέλει δ' ἄνευ

μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

51. Λίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι (έταιρας δ' ὄνομα
20 ή Συνωρὸς) Εὐφιπίδου μνησθεὶς (κύβος δέ τις οὕτως
καλεῖται Εὐφιπίδης) παῖςων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ b
ὄνομα ἄμα καὶ περὶ παρασίτων, τάδε λέγει (II 565 K).

ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.

B. ἀστεῖος εἰ. δραχμὴν ὑπόθεσ. A. κεῖται πάλαι.

25 B. πῶς ἀν βάλοιμ Εὐφιπίδην; A. οὐκ ἀν ποτε
Εὐφιπίδης γυναικα σώσει'. οὐχ ὁρᾶς,
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;

2 τιν' Herw: τινὰς A 3 λέγειν (*y* in ras. m¹) A: corr.
Mein 7 ἐστι Cas: ἔτι A 8 τιν' Pors: τὴν A 13 συν-
διώκῃς A: corr. Pors 18 ἐπισιτίοις A: corr. Cas 26 σω-
σειν AC τραγῳδίαις ἵν' A: corr. C

τοὺς δὲ παρασίτους ἥγάπα. λέγει γέ τοι·
 c ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
 μὴ τούλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
 ὅλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών·
 B. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι δ
 μέλει;

οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.
 ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὁργιζό-
 μένου παρασίτου λέγων φησίν (II 566 K)·

ὁργίζεται; παράσιτος ὃν ὁργίζεται;

10

B. οὐκ ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδάρια ἀπογαλακτιεῖ.

d καὶ ἔξῆς·

τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὅρα
 ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην. οὐκ οἶσθ' ὅτι
 μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;
 καν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν
 (II 562 K)·

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὁργῇ περὶ φίλου λέγων 20
 οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησίν (IV 179 M)·

e τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
 δείπνον ἐστιν, ὥσπερ ἐτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
 τοὺς παρόντας, εἴτα δειπνον ἐτερον εἰς τρίτην
 βλέπει,

25

..... εἴτα περίδειπνον πάλιν.
 καὶ Ἀλεξις ἐν Ὁρέστῃ Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ

2 Eur. fr. 187 4 τυχών Eur. Iph. T. 535: μολεῖ A
 8 αὐτοῦ τοῦ A: corr. Schw. τούτον τοῦ Mein. 15 διασέσύρηκε A:
 corr. 5 19 δυσάριστον A: corr. C 22 ὄντως ἐστίν A: corr.
 Grot 26 περὶ δειπνον A: corr. Cas 27 sqq. truncata

Μένανδρος τε ἐν Μέθη καὶ Νομοθέτῃ, Φιλωνίδης τε ἐν Κοδόφνοις οὗτως (I 255 K).

ἔγὼ δ' ἀπόσιτος ὡν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῷ δὲ παράσιτος ὅμοιά ἔστιν ὄνόματα ἐπίσιτος, περὶ 5 οὐ προείρηται (p. 246 f), καὶ οἰκόσιτος σιτόκονδρος τε καὶ αὐτόσιτος, ἕτι δὲ κακόσιτος καὶ ὀλιγόσιτος. μημονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτουν Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις (II 144 K).

υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἥδὺ γίνεται.

f

10 καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθη (II 97 K).

ταχὺ γὰρ γίνεται

ἐκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ (IV 99 M).

15 οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἔξενφήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ (IV 150 M).

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

— ἐπισιτίου δὲ Κράτης Τόλμαις (I 140 K).

20 ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον, φιγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου [δέξετ' ἐπὶ μισθῷ σῖτος]. —

Ιδίως δ' ἐν Συναριστώσαις ἔφη (IV 202 M).

248

ἀστεῖον τὸ μὴ

συνάγειν γυναικας μηδὲ δειπνίζειν ὅχλον,

25 ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

σιτοκούρον δ' "Αλεξίς μημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐριθοῖς (II 363 K).

2 δ' ἐν 5 12 fort. γλυκὺ γὰρ 14 δακτύλωι A 19—21 fort. retrahenda ad p. 246 f 19. 20 ἐπισίτον et ἐπίσιτον Pors 20 φιγῶντ' Pors μεταβύζου A: corr. Cas 21 δέξεται τ' Pors σῖτον Cas, totum versum del. Wilam

ἔσῃ περιπατῶν σιτόκουρος.

Μέν ανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἶρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὗτως (IV 139 M).

b . . . ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν 5 παρατρέψεσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις (IV 196 M).

.... τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς· σιτόκουρον, ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν ειλήφαμεν.

10

αὐτόσιτον δ' εἶρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 M).

παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἰ τῷ δεσπότῃ.
κακοσίτον δὲ μέμνηται Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει (II 15 171 K).

c ὑπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

όλιγοσίτον δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (I 377 K):

ό δὲ ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεὶ τι δρᾶ; 20

καὶ Φερεκράτης ἡ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς (I 145 K).

ώς ὀλιγόσιτος ἥσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.'

53. τοσαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρασίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος ἀλλὰ 25 μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, 'τὸ ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ, ώς ὁ Θηβαῖος εἶρηκεν ποιητής (fr. 241), περὶ δ κολάκων ἐρῶ τι. 'πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα',

5 fort. πάντ' ὀκν. σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν (sic)
ὁμολογῶν A (ex vv. 9, 10): corr. Pors 10 ἄχρηστον om. A C,
cf. ad v. 5 14 συνερανιστῆς A C: corr. Pors

ο καλὸς εἶπεν Μένανδρος (IV 135, 16 M), οὐ μακρὰν
 δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὄνοματος. Κλεί-
 σοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ
 τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον ('Αθηναῖος
 5 δ' ἦν γένος, ὡς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν
 τῷ Φιλίππου βίῳ [FHG III 161]) Λυγκεὺς ὁ Σάμιος
 ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παράσιτον ὄνομαζει λέγων
 οὗτως· 'Κλείσοφος ὁ Φιλίππου παράσιτος ἐπιτιμῶντος
 αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ, 'ἶν', ἔφη, μὴ ἐπι-
 10 λανθάνωμαι.' τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον ε
 τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνου ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ
 τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστιν, 'ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη,
 'κείνου πέραται.' σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου
 καὶ εὐημεροῦντος 'εἴτ' οὐκ ἐγὼ σέ, ἔφη, θρέψω;' καὶ
 15 δὲ Δελφὸς δὲ 'Ηγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG
 IV 413) περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἴστορει· 'Φιλίππου
 τοῦ βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη
 παρὰ Κότυος τοῦ Θρακῶν βασιλέως Κλείσοφος παρὼν
 ἔφη 'εὖ γε νὴ τοὺς θεούς.' τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος
 20 'τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;' 'νὴ τὸν Δια
 τὸν μέγιστον', εἶπεν, 'ἄκρως γέ μοι ἐπειμησας.' f
 54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ (FHG III 161)
 'ὅτε, φησί, Φίλιππος τὸν ὄφθαλμὸν ἐξεκόπη συμ-
 προῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν
 25 αὐτὸν ὄφθαλμόν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη,
 σκάξων συνεξώδενε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἰ ποτε δριμὺ
 προσφέροιτο τῶν ἐδεσμάτων ο Φίλιππος, αὐτὸς συν-

9 ἀεὶ C: δει A ἵν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι Pors: ειναι
 φημι ἐπιλανθάνωμαι A 18 Θρακῶν C: om. A 19 σύγε
 μη τοὺς A: corr. C 21 ἐπιτιμήσας A: corr. C 26 δριμύ
 τι Pors

249 έστρεψε τὴν ὄψιν ώς συνδαινύμενος'. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων χώρᾳ οὐχ ώς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ κατά τι νόμιμον, βασιλέως πηρωθέντος τι τῶν μελῶν συνυποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γέλοιον νομίζουσιν ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατορύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἵσην δόξαν τοῦ πάθους. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς (εἰς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβύβλῳ ἴστοριᾳ (ἐκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς τέσσαρσι) τῇ ἐκκαιδεκάτῃ καὶ ἐκατοστῇ (FHG III 418) 10 φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἔξακοσίους ἔχειν λογάδας περὶ αὐτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίῳ γλώττῃ σιλοδούρους· τοῦτο δ' ἐστὶν ἐλληνιστὶ εὐχωλιμαῖοι. 'τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῆντας καὶ συναπο- 15 θνήσκοντας ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἀνδ' ἡς συνδυναστεύουσί τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ δίαιταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκονται κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην εἴτε νόσῳ τελευτήσειε βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδει- 20 λιάσαντα τούτων τὸν θάνατον ὅταν ἥκῃ βασιλεῖ ἢ διεκδύντα.'

c 55. Φίλιππον δέ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἴστοριῶν (FHG I 317) Θρασυδαῖον τὸν Θεσσαλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν 25 τύραννον, μικρὸν μὲν ὅντα τὴν γυνώμην, κόλακα δὲ μέγιστον. ἀλλ' οὐκ Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν.

3 πηρωθέντος K: παθόντος AC 14 σιλοδούρους A:
σιλοδούρους C, fort. σολιδούρους (soldurii) Caes. b. G. III 20)
16. 17 ἀνδ' ἀν C 19 εἴτε νόσῳ K: εἴτ' ἐν ν. AC
26 μικρὸν Cas

περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἴστορεῖ Θεόπομπος καὶ Δοῦρις ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἀρκαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφυέστατος καὶ πλείους ἀπο-
5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὖν ποτε ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδών καὶ προσ- d
καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησίν, Ἀρκαδίων;' καὶ ὅς (λ 122).

- 10 ἐς τ' ἄν τοὺς ἀφίκωμαι οἱ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.
Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἴστο-
ριῶν (FHG I 344) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ
καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν
ἔχθραν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
15 δρον κόλακος 'Ηγήσανδρος τάδ' ἴστορεῖ (FHG IV 414).
'Ἀλεξάνδρον δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προ-
θύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας ε
παρὼν 'ἢ που τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὗται πολὺ¹³
κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἴματος.' ὁ δ' αὐτὸς
20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα
Διονύσιον γελῶντα μετά τινων γνωρίμων (ἀπεῖχεν
δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ώς μὴ συνακούειν) συγ-
γελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἡρώτησεν αὐτὸν διὰ
τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾶ,
25 'ὑμεῖν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ φῆμὲν γέλοιον ἐστιν.'
56. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος
τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὀξὺ

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἡγη-
σίου νικησίου A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελᾶν
add. C 23 δ' add. C

δρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ δὲ Λιονύσιος οὐκ ἦν
δέξυπάης, ἔψανόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὁρῶντες,
ἔως δὲ Λιονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεπάνια
προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Λιονυσίου πολλάκις
250 παρεῖχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες 5
τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον
εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
εἰκοστῇ τῶν ἴστοριῶν (FHG I 224) Λημοκλέα φησὶ
τὸν Λιονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους δοντος
κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς 10
Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα πανυπχίζειν μεθυ-
σκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ τὰς θεάς, δὲ Λημοκλῆς
έάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις
θεοῖς ἐλθὼν ὀρχεῖτο περὶ τὸν Λιονύσιον. ἐπειτα πρε-
b σβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὡς τὸν Λιονύσιον καὶ 15
πάντων κομιξομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ^c
τῶν ἄλλων δοτὶ στασιάζοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ
βλάπτοι τοῦ Λιονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα
τοῦ Λιονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γε-
νέσθαι αὐτῷ πρὸς τὸν συμπρόσβεις, δοτὶ μετὰ τὸ 20
δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν Φρυνίχου καὶ Στησιχόρου,
ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινας ἀνειλη-
φότες ἥδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τὸν 25
τοῦ Λιονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου
σαφῆ τὸν ἔλεγχον ~~παρεῖχειν~~ ἐπηγγείλατο· τὸν μὲν γὰρ
αὐτοῦ κατηγόρους οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσμάτων

3 λεπάνια A: corr. C 6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ
14 περὶ Wilam: πρὸς A 15 ὡς τὸν Λ. del. Schw (μετὰ
πρεσβείαν τινὰ C), ὡς τὸν Λιωνα Müller 21 τῶν Dobr: τὸν A
22 παιάνα A: corr. K τινας Mein: τινες A 23 τὸν μὲν ὑπὸ^c
τοῦ Schw: τὸν συμπότον Λ τὸν αὐτὸν Λιον. διεπ. C

πατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ἄδειν.
 λήξαντος δὲ τῆς ὁργῆς τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δη-
 μοκλῆς ἔφη· 'χαρίσαιο δ' ἂν μοί τι, Διονύσιε, κελεύ-
 σας τινὶ τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεποιημένον
 5 εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγμα-
 τεῦσθαι περὶ τοῦτον.' παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν
 φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιὼν ὁ d
 Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον 'γράμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες
 φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν
 10 πόλιν ἀποσταλέντων.' καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη]
 'εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν', ἔφη, 'Διονύσιε.' κα-
 κεῖνος προσβλέψας αὐτῷ 'τί δ' οἴδας', ἔφη, 'σύ, πό-
 τερα κατὰ γνώμην ἔστιν ἢ τούναντίον ἂ γεγράφασι;
 καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετί-
 15 μηκας, ἔφη, Διονύσιε.' καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀνα-
 γράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.
 57. 'Ηγήσανδρος δ' ἴστορεĩ (FHG IV 415) καὶ Ιέρωνα
 τὸν τύφαννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὅψεις γενέσθαι e
 καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες
 20 διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειρα-
 γωγῶνται καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερκέστερος εἶναι.
 Εὐκλείδην δέ φησιν 'Ηγήσανδρος τὸν Σεῦτλον ἐπι-
 καλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος
 τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, ὁ Καπανεύς,
 25 ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς 'Ικέ-
 τισιν (764) ὑπεραστεῖος ἦν

μισῶν τραπέζας ὅστις ἔξογκοῖτ' ἄγαν.'

οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, 'Αθήνησι κατὰ τὸν Χρεμω-

6 τοῦτον C: τούτων A 10 ἔφη del. K 12 τι δ' C:
 το δ' A 19 velut προσποιεῖσθαι οὕτως ἔχειν 20 ὑπ'
 αὐτοῦ C: ὑπ' αὐτὸν A 27 i. e. ἐκποικοῖτο

νιδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τἄλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὅδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις (FHG III 164) Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλό- 5 σοφον ἔνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετο ποτε βροντὴ ἵσχυρὰ καὶ ἔξασιος ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν ‘μή τι σὺ τοιοῦτον ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός;’ τὸν 251δὲ γελάσαντα εἰπεῖν ‘οὐ γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι, 10 καθάπερ σύ με διδάσκεις ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κεφαλάς.’ Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασσανδρεὺς (fr. 28^b M) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἴματος φέοντος 15 εἰπεῖν (E 340).

ἴχῳρ οἰόσπερ τε φέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὃς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 414), καὶ πολλὰ 20 δῶρα παρ' ἔκεινον λαβὼν οὐκ ἥσχύνετο κολακεύων οὗτως φανερῶς καὶ τολμηρῶς τὸν βασιλέα ὡς καὶ εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἐννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἐννέα πρέσβεις αἰρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. Θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων πᾶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἴασαν, 25 Αημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἔξημισθαν, ὅτι θεὸν εἰση- γήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν, ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐτόν. Τίμων 30 εὸς Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων (fr. 64 W) Ἀρίστωνά

26 Τιμαγόραν Valesius coll. II 48 e: Εὐαγόραν AC Εὐαγόραν δὲ καὶ ἀπέκτειναν lemm. A

φησι τὸν Χῖον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμου, κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἔταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν σ' ἴστοριῶν (FHG I 336) Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ' οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν ὡς βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου μόλις ἀναβλέψαντα, ποῖοι θεοί; φῆσαι, φοβοῦμαι μὴ τι θεοῖσιν ἔχθροι.' ἐν 10 δὲ τῇ δύδοῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 348) ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοὺς Λακεδαιμονίους ἐλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλοφάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξανδρόζειν.

95. Εῦφαντος δ' ἐν τετάρτῃ ἴστοριῶν (FHG III 19)

15 Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἴγυπτου κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὗτος δεινὸς ἦν, ὡς μὴ μόνον Ὁδυσσέως εἰκόνα ἐν τῇ σφραγῖδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὄνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαὶ-ε 20 δεκάτῃ (cap. 4 H) τῶν ἴστοριῶν Φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ρωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ (c. 11 H) Ἀγαθοκλέους τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἐταίρου δὲ τοῦ Φιλο-25 πάτορος βασιλέως Φίλωνα. Ιερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἴστορει ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ιερωνύμου τυραννίδος (FHG IV 349), προσφέρεσθαι

4 νικητῶν C 9 μὴ τι Mein: μὴ τοι Α μὴ τοῖς C 21 Ἡρακλείδην Polyb: προκλείδην Α πρόκλείδην C 24 ἐτέρον Α: corr. Leopardi

f φάσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἔτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερώνυμον ἀνέπεισεν διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἥν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύ- 5 δαννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἴστο-
ριῶν (FHG III 194) Ἀλφήσιππος, φησίν, δὲ Σπαρτιάτης,
ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς
εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θερα-
252πεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός.³ τοι- 10 οῦτος ἥν καὶ Ἡρακλείδης δὲ Μαρωνείτης δὲ Σεύδου
τοῦ Θρακῶν βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν
ἐν ξ' Ἀναβάσεως (3, 16). 60. Θεόπομπος δ' ἐν δικτω-
καιδεκάτῃ ἴστοριῶν (FHG I 301) περὶ Νικοστράτου Ἀρ-
γείου λέγων ὡς ἐκολάκευε τὸν Περσῶν βασιλέα γράφει 15
καὶ ταῦτα· 'Νικόστρατον δὲ τὸν Ἀργείου πῶς οὐ
χρὴ φαῦλον νομίζειν, ὃς προστάτης γενόμενος τῆς
Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρή-
ματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων ἀπαντας
ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπείαις οὐ μόνον 20
b τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμ-
προσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἥγαπησε
τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέ-
σκειν καὶ πιστεύεσθαι μᾶλλον ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα
τὸν υἱόν. ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται 25
ποιήσας. ἐπειτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, διπότε μέλλοι
δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χωρὶς ὄνομάζων τῷ δαί-
μονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων
ἐπιτηδείων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν

³ Σῶσις Gronov: ασις AC 8 οὐδὲ Schw: οὔτε AC, fort. φαῦλος
ἂν ἀλλ' οὐδὲ 11 μαρωνίτης A: corr. C 21 τοὺς τῆς τότε Wilam

τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ τηῆς θεραπείας ταύτης χρηματειεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχροκερδὴς καὶ χρημάτων ὡς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἔτερος ἤττων.⁵ Ἀττάλου δὲ τοῦ βασιλέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσίμαχος, ὃν Καλλίμαχος μὲν (fr. 100^d 12 Schn) Θεοδώρειον ἀναγράφει, "Ἐρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς παταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας συγγέγραψε βίβλους πᾶσαν κολακεῖαν ἐμφαινούσας. Πολύβιος δ' ἐν ὁγδῷ ἴστοριῶν (cap. 24) 'Καύαρος, φησίν, ὁ Γαλάτης ὃν τἄλλα ἀγαθὸς ὑπὸ Σωτηράτου τοῦ κόλακος διεστρέφετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος γένος.'⁶ 61. Λικιννίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ 15 τεσσαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν (FHG III 418) 'Ανδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ὃ τὸν Κράσσου πάντα ἀνακοινούμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώφητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου παρείθη ὁ Ανδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως 20 τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὡμότητα καὶ βίᾳν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικίᾳ ἐνεπρήσθη. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεύς, ὅστερον δὲ 'Ρόδιος χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG III 254) 'Ιέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιφρόδοις 25 ὑπαυλοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολεμαίου τοῦ ἐβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, καθάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῖς

⁵ Λυσίμαχος C: σίμαχος A 6 θεοδώριον A: corr. C 11 ἀνὴρ ἀγαθὸς C fort. recte 16 καρρηνον A: corr. C 20 καρπῶν A: corr. C

f διαφθαρῆναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα Σωσίπατρον ἄνθρωπον γόητα Νικόλαος ὁ περιπατητικός (FHG III 415). Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν (FHG I 280) Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι Ἀθήναιον τὸν Ἐρετριέα. 5

62. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους τοῦ φήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἴστοριῶν (FHG II 449) διηγούμενος περὶ ἣς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας πρὸς τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον 10 καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως· ‘ἔλύπει μὲν καὶ τούτων ἔνια αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχρὰ καὶ ταπεινά, Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερὰ καὶ Βουρέχουν καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὁξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ 15 καὶ βωμοὶ καὶ ἡρῷα καὶ σπουδαῖ. τούτων ἐκάστῳ καὶ παιᾶνες ἥδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι ἐπ' 20 τοῦτοῦ οὐδεὶς Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἀδρὸς τὴν ψυχὴν.’ καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, 25 ὡς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς τῆς ἐν Σικυῶνι (fr. 15 Pr), ἰδούσαντο ναὸν Ἀφροδίτης Λαμίας. ἐρωμένη δ' ἦν αὗτη τοῦ Δημητρίου καθάπερ καὶ ἡ Λέαινα. τί οὖν παράδοξον οἱ Ἀθηναῖοι <οἱ> τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν [οἱ] εἰς 30 αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια ἄδοντες; φησὶ γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ γράφων (FHG II 449). ‘ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον εἰς τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας

10 πρός τε τὸν Α: τε om. C 13 ἄλλα om. C, tum fort. ἄλλα γ' ἔδοκει 14 ἱερὰ C: ἔρατιA 25 οἱ prius add. alterum del. Coraes

οι Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσοδιακὸν χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὁρχήσεως καὶ ὥδῆς ἀπήντων αὐτῷ καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὅχλους ἥδον ὁρχούμενοι
 5 καὶ ἐπάδοντες ὡς εἶη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δὲ ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ηὔ οὐκ εἰσίν, γεγονὼς δὲ εἶη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ καλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπίᾳ καινός. δεόμενοι δὲ αὐτοῦ ἴκετευον, φησί, καὶ προσ-
 10 ηγχοντο.² 63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἴρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δὲ ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἵστοριῶν (FHG II 476) καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον (PL III 674⁴ B)

— — — — —
 15 ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλατοι τῇ πόλει πάρεισιν.
 ἐνταῦθα <γὰρ Δήμητρα καὶ> Δημήτριον ἄμα παρῆγ³ δὲ καιρός.
 5 χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια ἔρχεθ⁴ ἵνα ποιήσῃ,
 δὲ δὲ μιαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλος καὶ γελῶν πάρεστι.
 σεμνόν τι φαίνεθ⁵, οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
 10 ἐν μέσοισι δὲ αὐτός,
 25 ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες, ἦλιος δὲ ἐκεῖνος. ε
 ὡς τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,

² προσοδιακὸν Bernhardy: προσόδια καὶ AC 4 κατὰ τὰς δόδοντας Mein 18 παρατίθεται suppl. Hullemann 17 suppl. Toup Δημήτριος A: corr. Cas 18 παρῆγ³ A: corr. Pors 23 τι Mein: ὅθι A 24 αὐτός C: αὐτοῖς A 25 ὅμοιον Mein

χαῖρε, κάφροδίτης.

15 ἄλλοι μὲν ἡ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοὶ⁵
ἡ οὐκ ἔχουσιν ὥτα.
ἡ οὐκ εἰσὶν ἡ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
οὐ κύλινον οὐδὲ λιθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.

20 εὐχόμεσθα δή σοι·
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἰ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

25 Αἴτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ῶσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κούκι ἔχω μάχεσθαι.

f 15 Αἴτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,

30 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ σχόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπον τιν' εὐρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἡ κατακρημνιεῖ
ἢ σποδὸν ποιήσει.

64. ταῦτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον,
ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν
Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους
μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἀλεξίς γοῦν 25
264έν Φαρμακοπόλη ἡ Κρατεύα προπίνοντά τινα εἰσαγα-
γὼν ἐνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε (II
336 K).

8 μὲν C: με A 11 περιπατοῦσαν AC: corr. Cas 12 αἴτω-
λιδ' C 13 πάλαι AC: corr. Cas 18 κόλασον Toup 21 σπεινον A
πεινῆν C: corr. Wilam

παῖ, τὴν μεγάλην δόξ, υποχέας
φιλίας κυάθους τῶν . . . παρόντων τέτταρας,
τοὺς τρεῖς δ' Ἐρωτος προσαποδώσεις ὕστερον'.
〈ἔν'〉 Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς

5 5 καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου
..... φέρε τὸν τρίτον

Φίλας Ἀφροδίτης. χαίρετ', ἄνδρες συμπόται,
ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι.

65. τοιοῦτοι τότ' ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας
10 θηρίου χαλεπωτάτου λύσσαν ἐμβαλούσης αὐτῶν τῇ
πόλει· ἦν δὲ μὲν Πύθιος ἐστίαν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκήρυξε,
πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος δὲ δυσμενέστατος Θεόπομπος
δὲ φήσας ἐν ἄλλοις (FHG I 328) πλήρεις εἶναι τὰς
Ἀθήνας Διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λωποδυτῶν,
15 ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν καὶ ψευδοκλη- c
τήρων. οὖς ἐγὼ πείθομαι ώς ἐπομβόιαν ἢ τι δεινὸν
ἐκ θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγήσασθαι κολα-
κείαν. περὶ δὲ καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὶ κρείττον
εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οὐλὶ γῶντας
20 ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησί
γοῦν καὶ Ἀναξίλας ἐν . . . (II 274 K). *

οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκάληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπου
εἰσδὺς ἔκαστος ἐσθίει καθήμενος,

25 ἔως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.

ἔπειθ' δὲ μὲν λέμμ' ἐστίν, δὲ δ' ἐτερον δάκνει. d

Πλάτων τ' ἐν Φαιδρῷ φησί (p. 240b). 'κόλακι, δεινῷ

2 συμπαρόντων Mein 3 velut τοὺς τρεῖς δ' ἐγὼ Σωτῆρσιν
ἀποδάσσω θεοῖς. 4 ἔν' add. Cas νίκης καλῶς corrupta
8 δῆμην A: corr. Cas 22 ἔνιοι κόλακες A οἱ κόλ. C: ἐν Ίοῖ
Mein, ἐν Νηρεῖ Di 26 ἐτεροδακνεῖ AC: corr. Cas

θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμικεν ἡ φύσις ἡδο-
νήν τινα οὐκ ἄμουσον.³ Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ
κολακείας (fr. 88 W) φησίν, ὡς Μύρτις ὁ Ἀργεῖος
Κλεώνυμον τὸν χορευτὴν ἄμα καὶ κόλακα προσκαθί-
ζοντα πολλάκις αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζοντι, βουλόμενον δ
δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὀρᾶσθαι,
εἰ λαβόμενος τοῦ ὥτὸς καὶ ἔλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου
πολλῶν παρόντων εἰπεν· ‘οὐ χορεύσεις ἐνθάδε οὐδ'
ἄμῶν ἀκούσει.’ Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησίν (II 547 K).

οἱ γὰρ κόλακες 10

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς
πόλεις

ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας κρόνουν.
νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,
αἱ κρίσεις δ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ. 15

f διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν
καλουμένην πόλιν Κολακείαν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο,
ὡς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG I 310).
66. κόλακας δ' εἶναι φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν
Λήμνῳ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ 20
τῶν ἰστοριῶν (FHG I 341). χάριν γὰρ ἀποδιδόντας
25τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνοις, ἐκεὶ αὐτοὺς ὁ
Σέλεινος πικρῶς ἐπιστατούμενοις ὑπὸ Λυσιμάχου οὐ
μόνον ἔξειλετο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν
ἀμφοτέρας, οἱ Λημνόθεν Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς 25
κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ καὶ τοῦ νησοῦ
Ἀντιόχου· καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κύαθον ἐν ταῖς συν-
ουσίαις Σελεύκου σωτῆρος καλοῦσι.

3 μύρτις C: μυρτις μύστης A, Μίτνις Wilam coll. Arist.
poet. c. 10 et or. c. Neaer. 33 8 χορεύσει A: corr. C
9 ἀκούσῃ C 11 fort. καὶ τὰν πόλει 18 πανούργῳ Nauck

ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦνομα
ἀρέσκειαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης
ἐν Σαμίᾳ (Π 155 Κ).

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει. b
5 οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι
ῶς ἐστιν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. "Ἀλεξίς γοῦν
φησιν ἐν Ψευδομένῳ (Π 392 Κ).

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ.

οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιορκοτάφῳ παρασίτῳ.

10 **Κλέαρχος** δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν
(FHG Π 313). 'κόλαξ μὲν οὐδείς', φησί, 'διαφεῖ πρὸς
φιλίαν. καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιή- c
ματος αὐτῶν ψεῦδος. ὁ δ' ἐφαστῆς κόλαξ ἐστὶ φιλίας
δι' ὥραν ἢ κάλλος.' τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως
15 κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεών
κατασκινασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι Θριῆσιν
ἀνόμασαν Φίλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλαῖον
ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου [μητρὸς] Φίλας, ὡς φησι
Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὄνο-
20 μάτων.

67. **Κλέαρχος** δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Γεργυθίῳ (FHG Π 310) καὶ πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὄνόματος
τῶν κολάκων παρῆλθε διηγεῖται καὶ αὐτὸν τὸν Γεργύ- d
θιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπι-
25 γραφὴν, ἵνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. d
διηγεῖται δὲ οὕτως, τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ
ἥθη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ
αὐτούς. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἴα
τολμῶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσωμένων τῇ

4 ἀρέσκειαν ΑC: corr. Canter 10 ὁ σολευνος Α 16 Θριᾶσιν?
18 μητρὸς del. Herw; debetbat γυναικός, cf. Steph. B. s. v. Φίλα

κολακείᾳ, χαύνουσι καὶ κενοὺς ποιοῦντα, πάντων ἐν ὑπεροχῇ παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι. ἔξῆς τε διηγούμενος περὶ τινος μειρακίου Παφίου μὲν ε τὸ γένος, βασιλέως δὲ τὴν τύχην 'τοῦτο, φησί, τὸ μειράκιον (οὐ λέγων αὐτοῦ τοῦνομα) κατέκειτο δι' 5 ὑπερβάλλουσαν τρυφὴν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπεστρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν. ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ καλύμματι περιειλημμένουν. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινα παραλουργή, δι' ὧν 10 ἡμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶ ὑσγινοβαφῇ τῶν Λαρικῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτο <ἐν> ε λευκῇ χλανίδι. 68. παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων γένος ὡς χρήσιμον· πάνυ γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν 15 ἔστι. καὶ τούτων οἷον Ἀφεοπαγιτῶν τινῶν οὕτε τὸ πλῆθος οὕτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἵδεν οὐδείς. διηρημένων δὲ δικῇ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν Γεργίνους, τοὺς δὲ Προ- 20 256μάλαγγας προσαγορεύουσιν· ὧν οἱ μὲν Γεργίνοι συναναμιγνύμενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐν τε τοῖς ἐφγαστηφίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ὥτακουστοῦσι κατασκόπων ἔχοντες τάξιν, ὅ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἀνακτᾶς. οἱ 25 δὲ Προμάλαγγες ξητοῦσιν ἄν τι τῶν ὑπὸ τῶν Γεργίνων προσαγγελθέντων οὐκ ἀνάξιον εἶναι ξητήσεως

1 πάντα Wilam, nec quae antecedunt recte habent
 11 καῦμα Cas: κάλυμμα AC 12. 13 ἐν λευκῇ χλανίδι Cas: λευκῇ
 χλαμύδι A 20. 21 προμαλάγγονς AC 26 ἄν τι Κ: ἀντὶ AC
 27 οὐκ ἀνάξιον Κ: δι τι ἄν ἀξιον AC

δόξη, ὅντες τινὲς ἐφευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἔντεχνος καὶ πιθανὴ πρὸς ἄπαντας ἡ ἔντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ, καθάπερ καὶ αὐτοὶ φασι, παρ' ἑκείνων εἰς τους ἔξω ἢ τόπους διαδεδόσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολά-
 5 κων· καὶ γὰρ οὐχ οἶον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι σεμνύνονται διὰ τὸ τετυμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις ἀπόγονος ὃν τῶν Τρώων ἑκείνων, οὓς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμα-
 λώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώλησεν,
 10 οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς Αἰολίδος κατὰ πύστιν ἄμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν "Ιδην συμπαραλαβών τινας τῶν Μυσῶν, ἷ πάλαι μὲν ἢ
 15 ἀπὸ τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται.
 τούτου γάρ, ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέσχον ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὅντες,
 ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θετταλικῆς Τρίκης, καθάπερ τινὲς εἰρήκασιν, ὃν ἴστρεύσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιά-
 δαις τοῦτο γε νομίζω δεδόσθαι. 69. γεγόνασι δὲ παρ'
 20 ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ Καρδὸς καὶ γυναικες ὑπὸ τὰς ἀνάσσας αἱ προσαγοφευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὃν ὑπο- d
 λιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετάπεμπτοι πρός τε τὰς Ἀρταβάζου καὶ τὰς Μέντορος γυναικας κλιμα-
 κίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς
 25 μεταπεμψαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον ἔξι ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς υώτοις αὐτῶν τὴν ἀνάβασιν γίγνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ὁχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιό-

9 ἀπώκισεν 5 13 ἷ A: ἶ C 14 Γέργιθος Steph. B
 20 γλουτονκαρὸς A: corr. Cas 23. 24 κεμακίδες A: corr. C

τητος εἶπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
 ε τοιγαροῦν αὐται μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι συληρῶς ἔβιωσαν ἐπὶ γήρως,
 αll δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἔξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν 5
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπου ταῖς ὁμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγευόμεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὖται πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρμάτων.
 f τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἡ κολακεία κακῶν αἰτίᾳ 10
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν? 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησίν· ‘ἀλλ’ ἥδη τῇ τούτων χρείᾳ μέμψαιτ’ ἄν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἔστασαν· τριῶν δ’ 15
 ὄντων ἀνδρῶν, δι’ οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ’ ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ἐπὶ¹
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῷ ληδίῳ συνημφια-
 25τικώς· ὃ δὲ ἐπόει δήπον καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· 20
 καλεῖται δ’ οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίκτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. ἄτερος δ’ ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ’ αὐτὴν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότος ἐκκρεμάμενος 25
 ταύτης καὶ προσπεκτωκὼς κατέψυχε τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἔκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἴλικέ τε καὶ ἔξετε-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολικὰ A: corr. C τριοδοιτινες AC:
 corr. Lobeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄπωθε Α ἄποθεν C
 26 ταύτη AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θὴρ ὁ γεν- b
 ναιότατος, ὅπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής,
 προσεστηκὼς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν βυσσίνων
 προσκεφαλαίων ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνυ φιλικῶς·
 5 καὶ τῇ μὲν ἀφιστερῷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον
 ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῆγμά τι διακινῶν
 καὶ αἰωρῶν ἡδὺς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διὸ ἐμοὶ
 δοκεῖν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίησι
 [τῷ μειρακίῳ] μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ 'κείνην ἦς καὶ τὴν c
 10 Ἀθηνᾶν φησιν Ὄμηρος ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρσος·
 οὗτος ἦν ἔρρωμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχήν. δηγθέντος
 δὲ τοῦ μειρακίου τηλικοῦτον ἀνέκραγεν ἄνθρωπος
 ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὗτος ἥγανάκτησεν ὥστε διὰ τὴν
 πρὸς μίαν ἔχθραν ἀπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλαυννεν.
 15 ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχώς αὐτόν.

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύ-
 ραννος, ὃς ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ἤσθετο σεσυλη-
 μένους ὑπό <τινος> τῶν περὶ αὐτὸν κολάκων, συνιδὼν
 τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων
 20 ἀπέκτεινα ἄν, εἶπέν, σε υὴ τοὺς θεούς, εἰ μὴ πονη- d
 ρῶν ἀνδρῶν ἡ τυραννίς ἐδεῖτο? 'Αντιφάνης δ' ὁ
 κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς
 τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀνα-
 πυνθανόμενον στρατιώτου τάδε (II 97 Κ).

25 ἐν Κύπρῳ φήσι, εἰπέ μοι, διήγετε
 πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἔως ἦν ὁ πόλεμος.
 A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ.

3 τῶν A 6 φῆγμα Cas 7 ὡς αἰωρῶν AC: corr. K
 ἀλλ' οὖν καὶ <μυῖας> ἀποσοβῶν (vel μυιοσοβῶν) K 7. 8 ἐμοὶ¹
 δοκεῖν K: μοι δοκεῖ ἄν AC 8 ἔρεῖναι C 9 τῷ μειρακίῳ
 del. Wilam ἦς Cas: ὡς AC 17 ὃς add. C 18 τινος
 add. Schw

- e οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἥν ἰδεῖν,
 5 δ ἄλλως τ' ἄπιστον. A. ποῖον; B. ἐρριπίζετο
 ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
 δειπνῶν ὁ βασιλεύς. A. πᾶς; ἔάσας τἄλλα γὰρ
 ἐρήσομαι σε τοῦθ'. B. ὅπως; ἥλείφετο 5
 ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ,
 10 καρποῦ σύχν' οἶου φασὶ τὰς περιστερὰς
 τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
 f παρῆσαν οἴαί τ' ἥσαν ἐπικαθιζάνειν
 ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι 10
 ἐσόβονυ. ἀπαίφουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ¹⁰
 15 τοῦ μῆτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς
 οὕτως ἀνερρίπιζον ὥστε σύμμετρον
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν.
25872. ‘εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ 15
 μαλακούλαξ, ὡς φησιν ὁ Κλέαρχος (l. s.) πρὸς γὰρ
 τῷ τοιούτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευο-
 μένων ἐπακολουθῶν ἀποπλάττεται παραγκωνίζων καὶ
 σπαργανῶν ἐαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις. ὅθεν αὐτὸν
 οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. 20
 κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ
 ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ
 τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λόγον· οὕτω ποικι-
 λόφωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ Ιατρὸς ἐλεγε τὴν 25
 κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι
 ταῖς ὀμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν ὅτι

2 τ' Di: γ' AC 4 τάμα AC: corr. 5 τοῦτο πᾶς
 AC: corr. Cob 7 συγνοῦ ὃν AC: corr. Kock duce Porsono
 11 ἐπαίφουσαι AC: corr. Herw 12 non intellego; verba for-
 tasse multila 15 ἂν οὖν C 17 τῷ οὕτω C, fort. τῷ τοιούτως
 18 ἐπακολουθοῦν A: corr. C

πάντα ὑποδύεται, ὡς δή τις ὑποστατικὸς νωταγωγῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἥθει καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν αἰσχρῶν· οὐκ ἀν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίου ὑγρὸν ὀνομάξων· οὗ πολ-
5 λοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν "Ἀλεξίς
ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως (II 372 K)·

πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρους βίου λαβεῖν,
10 ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάξειν ὑγρόν.

τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἤμέρας
15 διδασκάλους ἔξενδρον οὗ λέγω βίου

5 ἵσως τριάκοντ' ἀφ' ἐνὸς ἐργαστηρίου.
καὶ Κρόβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M)·

πάλιν ἡ τοῦ βίου

ὑγρότης μέ [τοῦ] σου τέθλιψε· τὴν ἀσωτίαν
15 ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.

73. Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις (II 70 K) τέχνην
τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακείαν [εἶναι] ἐν οἷς d
λέγει [ἐν ταῖς Λημνίαις]·

εἰτ' ἔστιν ἡ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη

20 ἡ πρόσοδος ἄλλῃ τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
οὐ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
οὐ γεωργὸς ,

5 ἐν ὅσοις ἔστι κινδύνοις πάλιν·

πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.

25 ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·

οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔφογον ἔστι παιδιά,

ἀδρὸν γελάσαι, σκᾶψαι τιν', ἐμπιεῖν πολύν,

10 οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλούτεεν δεύτερον.

13 πάλαι γ' Mein 14 τοῦ del. Herw τέθλιψε A: corr.
Herw 17 εἶναι del. K 18 ἐν τ. Λ. del. 5 22 post γεωργὸς
lacunam indic. Jacobs 27 εκπιεῖν A: corr. C (ἐκπιεῖν supr. add. κ)

κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα
Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν
παράσιτον Δίφυλος ἐν Τελεσίᾳ. "Αλεξις δ' ἐν Κατα-
ψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων
φησίν (Π 381 Κ)."

5

ε εὐδαιμων ἔγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἀνδρες, εὐωχήσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαφραγήσομ', ἀν θεὸς θέλη.

5 τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν. 10
δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἀνδρες φύλοι, ὁ καλὸς γάστρις
οὐκ ἀν ὥκνηκέναι εἰκεῖν καὶ τὰ ἔξ Ομφάλης Ἰωνος
τοῦ τραγῳδιοποιοῦ (fr. 21 N).

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν.
[οίον καθημερινήν]

15

74. Ἰππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
περὶ τῆς πατρίδος ἴστοριῶν (FHG IV 481) διηγούμενος
ὡς ἡ Κυωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνουν κολάκων
259 κατελύθη φησὶν καὶ ταῦτα· "Κυωπῷ μαντευομένῳ
περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχοησε θύειν Ἐφιμῇ δολίῳ. καὶ
μετὰ ταῦτα δρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφοὺς οἱ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καταλῦσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν
καταστήσωνται· (ἡσαν δ' οὗτοι Ὁρτύγης καὶ Ἰδος καὶ
"Εχαρος, οἱ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι
τῶν ἐπιφανῶν πρόκυντες καὶ κόλακες) συμπλέοντες
οὖν τῷ Κυωπῷ, ὡς ἦδη πόρρω τῆς γῆς ἥσαν, δήσαντες
τὸν Κυωπὸν ἔφριψαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ καταχθέντες
6 εἰς Χίον καὶ δύναμιν παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λα-

14 δοτὴν Di ἄγειν Bentl: λέγειν AC τὴν ἑορτὴν δεῖ μ'
ἄγειν Mein 15 glossam del. Di 23 Ὁρτύγης C: δρυτης A
24 "Εσχαρος Mein 25 πρόκυντες AC: corr. Lobeck

βόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνουν νυκτὸς κατέπλευσαν εἰς τὰς Ἐφυθράς. κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ τὸ τοῦ Κυωποῦ σῶμα ἔξεβράσθη τῆς Ἐφυθραίας κατὰ τὴν ἀκτὴν ἣ
 5 νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κυωποῦ
 Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης
 (ἥν δὲ ἐօρτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι Στρο-
 φαίᾳ) ἔξαλφης ἀκούεται σάλπιγγος βοή· καὶ κατα-
 ληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὁρτύγην
 πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κυωποῦ φίλων καὶ
 10 ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα. 75. οἱ δὲ
 περὶ τὸν Ὁρτύγην τύραννοι ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου
 δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι
 διέφθειρον καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖπον
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι
 15 τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον
 κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἀλουργὰ μὲν
 ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυκότες περι-
 πορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια
 τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικείοις ὑποδήμασι
 20 διετέλουν περιπατοῦντες κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκα-
 μῆδας ἔχειν ἥσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδή-
 μασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον
 δλόχρυσον διοίωσι ταῖς γυναικεῖν. ἥνάγκαζόν τε τῶν
 πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ φαρδουχεῖν,
 25 τοὺς δὲ τὰς δόδοντας ἀνακαθαίρειν καὶ τῶν μὲν τοὺς
 υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνονοσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ
 τὰς ἰδίας γυναικας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρίγ-
 γελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις

2 ἔρων | θυράς (ερων in extrema pagina) A 3 ταῖς Ἐφυ-
 θραῖς AC: corr. Kontos 4 Λεώπεδον Mein, fort. Λειόπεδον
 6. 7 στοφέα AC: corr. Spanheim 15 πολιτῶν C

ε περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἑταιρίας αὐτῶν ἀποθάνοι, συνάγοντες τὸν πολίτας μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἡνάγκαξον θρηνεῖν τὸν ἀποθανόντας καὶ στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὁὖν καὶ μέγα ταῖς φωναῖς ἐφεστηκότος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα 5 ποιεῖν ἀναγκάξοντος, ἥως Ἰππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφὸς μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυθραῖς ἐορτῆς οὕσης τῶν Ἐρυθραίων προσβοηθούντων ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὁρτύγην μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τὸν μετὰ τούτου, τὰς 10 δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος τὴν πατρίδα ἡλευθέρωσεν.

76. ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες φίλοι, ὅσων κακῶν αἴτια γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 301) 15 φησιν· Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ 260 Θετταλίας πενεστῶν Φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον διὰ τὴν κολακείαν καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις συνὼν αὐτῷ ὠρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν ἀπέστειλε διαφθεροῦντα Περφαιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων 20 ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν ἀεὶ περὶ αὐτὸν ἀνθρώπους ὁ Μακεδών, οἵς διὰ φιλοκοσίαν καὶ βωμολοχίαν πλείω χρόνον ὡς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ συνήδρενε περὶ τῶν μεγίστων βουλευόμενος.² Ἰστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἡγήσανδρος ὁ Δελφός 25 (FHG IV 413), ὡς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων Ἡρά-
κλειον ἀθροιζομένοις τοῖς τὰ γέλοια λέγουσιν ἀπέ-
στελλεν ἵκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσε τισιν ἀνα-
γράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς

2 συναγαγόντες C 15 ἐν τῇ θ' (sic) AC 19 fort.
αὐτῷ συνὼν

αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἔκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἴστοριῶν (FHG I 308) τοὺς Θεσσαλούς, φησίν, εἰδὼς δὲ Φίλιππος ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς συνουσίας αὐτῶν κατεσκεύαξε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν
 5 αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὁρχούμενος καὶ κωμάξων καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἥν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος καὶ χαιρῶν τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συντείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυέσι καλουμένοις
 10 καὶ τὰ γέλοια λέγοντες καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἥρει μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς.^d τὰ παραπλήσια ἐποίει καὶ δὲ Σικελιώτης Διονύσιος, ὃς Εὔβοιος δὲ κωμῳδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου διμωνύμῳ
 15 δράματι (II 173 K.).

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος

καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτοντες δὲ

έαυτὸν εὐόργητος· ἥγεῖται <δὲ> δὴ

τούτους μόνους ἐλευθέρους, κανὸν δοῦλος ἢ.

20 77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ μόνον δὲ περὶ ἐκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· 'Φίλιππος
 25 τοὺς μὲν κδσμίους τὰ ἥθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαξε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ξῶντας εἰς κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ἥρει C: ἥρειτο A,
 in to μᾶλλον participium (velut κατακηλῶν) latere putat Wilam
 17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτὸν AC: corr. Cas 18 δὲ
 add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ' ἔχειν παρεσκεύαζεν, ἀλλα καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυφίας ἀθλητὰς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν η̄ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν η̄ τί τῶν καλῶν καὶ σκουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οὐ μὲν ἔνδρούμενοι καὶ λεαινόμενοι διετέλουν ἀνδρες ὅντες, οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώγωνας ἔχουσι; f καὶ περιήγουντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταῖρουμένους, αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνους χρήσεις ἐτέφοις παρείχον. δῆθεν δικαίως ἀν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους ἀλλ' ἑταίρας ὑπέλαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγό- 10 ρενσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὅντες ἀνδρόποδοι τὸν τρόπον ἥσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν τὸ μεθύειν ἡγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ἡῆν ἀρπάξειν καὶ φονεύειν ἔξήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς 261 ὁμολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἰκεῖον αὐτῶν ἐνόμιξον, τὸ δ' ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τοῖς σεμνοτάτοις ὑπελάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἡμέλουν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν, καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς Εὐρωπῆς ἔχοντες. οἴομαι γὰρ τοὺς ἑταίρους οὐ πλείονας ὅντας κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίων οὐκ ἐλάττῳ 20 καρπίζεσθαι γῆν η̄ μυρίους τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν ἀρίστην καὶ πλείστην χώφαν κεκτημένους. καὶ περὶ Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἴστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ταῖς εἶκοσι (FHG I 303). ‘Διονύσιος δὲ Σικελίας b τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας 25 καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἥβούλετο γὰρ ἀπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φαύλους· οὓς καὶ εὖ περιεῖπε.’

4 ὃν οἱ μὲν Pol 7 τοὺς ἑταῖρουμένους Pol 9. 10 ὑπελάμβανεν εἶναι Pol 10 στρατιώτας glossa: χαμαικοίτας Mein χαμαιτύπωνς (i. e. qui prosternunt) K ἀλλὰ χαμαιτύπους Pol 16 ἐν τῷ σεμνοτάτῳ A.C: corr. K 26 scil. ἀνελάμβανεν (p. 260 d)

78. καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς φιλόγελως
 ἦν, ὡς ἴστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἴστοριῶν
 (FHG I 339). ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ γράφει οὕτως
 (ib. 341). 'περιεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν
 5 ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχειρούντας Δημητρίου μὲν
 μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [μόνου] ναυάρχου,
 Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου.
 καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῆσος.' Ἡρό-
 10 δοτος δέ φησιν (Π 173. 174) "Αμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα
 παιγνιήμονα ἔόντα σκάπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε
 ἰδιώτης, φησίν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκάμμων
 καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνήρ." Νικόλαος δ' ἐν
 τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἐκατοστῇ τῶν ἴστοριῶν (FHG III 416)
 Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν
 15 μίμοις καὶ γελωτοκοιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὡς καὶ
 πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας.
 ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἵλαρὸν αἱ ὑπ'
 αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικαὶ κωμῳδίαι τῇ πατρίῳ φωνῇ.
 79. Τιρυνθίους δέ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ
 20 κωμῳδίας (fr. 124 W) φιλόγελως ὄντας, ἀχρείους δὲ
 πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν
 ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους
 τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἦν θύοντες
 τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγελαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς
 25 τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. οὐ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρ-
 τωσι. τοῦ λογίου τοὺς παιδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ
 θυσίᾳ. μαθὼν οὖν εἶς καὶ συγκαταμιχθείς, ἐπείπερ ε-

3. 4 ὥσπερ ἔώρα Α ἔώρα C: corr. Schw 6 μόνον del. Di
 8 καὶ ταῦτα οὕτως AC: corr. Cas 10 καὶ ὅτε δὲ C 13 καὶ
 εἰκοστῇ A: corr. Vales 17 ἀδρὸν K 24 ἀγελαστεὶ A:
 corr. C 25 παύεσθαι A: corr. C

έβόσιν ἀπελαύνοντες αὐτόν, 'τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δὲ ἔμαθον ἐργα τὸν θεὸν δεῖξαντα ως ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἥδος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν α' Κρητικῶν (FHG IV 500) ἵδιόν τι φησι περὶ τοὺς Φαι- 5 στίους ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαρίων εὐθὺς τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν. ὅστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνατιθέναι τὸ γέλοιον.

10

ε 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φαρ- μακομάντει λέγων οὕτως (II 157 K).

ὅτι εἴμ' ἀλαζὼν τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;
νικᾶ γὰρ αὗτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ 15
μετὰ τὴν κολακείαν· ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει.
ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυ-
τάδῃ οὕτως (I 432 K).

ψίθυρφός τ' ἐκαλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ (I 795 K). 20

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

262 Φιλήμων Ἀνανεουμένη (II 480 K).

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος.

Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει (IV 469 M).

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεί.

25

κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὃς ἐστι δυσάρεστος καὶ σικχός, κοιλα τε ἡ τὴν τροφὴν δεχο-

5. 6 φαιστείους Α: corr. C 12 δ' ὁ κωμ. Α: corr. 5 14.
15 τινι καὶ Α: corr. Cas (ὑπερτείνει αὗτη C) 17 ἀντιφάνης
ΑC: corr. Cas 19 καὶ κόλαξ Α: corr. C 20 Ἰοῖ Pors: ποῖ ΑC

μένη. ψωμοκόλαφον δ' εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ
οῦτως (Π 557 Κ).

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν
ἢ αἰτήσαντος ἐν τῷ Σαυρίᾳ βομβυλιῷ ὁ Οὐλπιανὸς ἡ
ἔφη· ‘καὶ τίς ὁ Σαυρίας οὗτος;’ καὶ μέλλοντος ἀπε-
ραντολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν
τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ
Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη· ‘ἄει ποτε ἐγώ,
10 ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὃς
ἐστιν ἐγκρατὲς τοσαῦταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις.
ταύτας γὰρ ὑπεροφρῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ
καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκαλῷ
Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὃς ἀπειρημένους
15 τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῷ τῇ ηγεμῷ, ὅταν τῇ
Ἡρᾳ θύωσι· φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῷ
κῶν (FHG IV 442), ὅτι ὁπόταν τῇ Ἡρᾳ θύωσιν οἱ Κῷοι
οὕτε εἶσεισιν εἰς τὸ ιερὸν δοῦλος οὕτε γεύεται τινος
τῶν παρεσκευασμένων· καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσ-
20 πράτῳ φησίν (Π 47 Κ).

ὅρᾶν τε κείμενα

ἀμητας ἡμιβρῶτας ὁρνίθειά τε,
ῶν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὣς φασιν αἱ γυναικες.

25 Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα δ
τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα (Π 284 Κ).

τῇ γὰρ

ἔχθιον ἦ ‘πατ̄ πατ̄’ καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ’ ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,

16 τρίτῃ κολάκων Α: corr. Cas 18 εἶσεισιν Α: corr. C
22 ἡμιβρῶτους Α: cf. litt. d

〈ἢ〉 τὴν ἀμίδα φέρειν ὄρāν τε κείμενα
 5 ἅμητας ἡμιβρῶτας ὁρνίθειά τε,
 ὃν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
 ὃς φασιν αἱ γυναικες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
 γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυδον ὃς ἀν φάγη
 ἡμῶν τι τούτων.

ε ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπικράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκών. 82. Διευχίδας
 δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλούμενας,
 φησίν, Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κυιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
 εἰστι) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξιόρμήσασι τῷ
 Τριόπᾳ μετὰ τὸν ἔκεινου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
 τὸ Δώτιον ἀναχωρησάντων, . . . οὐ μὲν μετὰ Φόρ-
 βαντος μείναντες εἰς Ἰηλυσὸν ἥλθον, οὐ δὲ μετὰ Περι-
 ἐργον τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
 φάσασθαι τὸν Περιεργον τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
 τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναναγήσας δ' ὁ Φόρβας
 καὶ Παρθενία ἡ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιεργον
 ἀδελφὴ διενήξαντο εἰς Ἰηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
 τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν Θαμνεύς, ὃς 20
 ἐτύγχανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, ἥγεν ὡς ξενίσων
 εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
 τῇ γυναικὶ τάπιτήδεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
 263 ξένους. ἐλθων δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὗρε παρεσκευα-
 σμένον αὐτὸς ἐπιβαλων τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα 25
 καὶ τἄλλα τάκόλουθα ἐπιτελέσας ἔξενισεν αὐτούς.
 καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἥσθη ὡς καὶ

1 ἢ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοααῖν A:
 corr. Pors 7 λαμβίων A 9 κατὰ νήσους suppl. Mein
 10 κυιδίας A κυιδὸν C: corr. Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
 hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσσεσθαι A: ὃς καὶ κατη-
 ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἐπειτα ἀλέσας A C

τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῷ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ διακονοῦντες, θούλω δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὅσιον.²

5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρει τὸ εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης μὲν γὰρ ἐν Ἀγρίοις φησίν (I 147 K).

10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὕτε Μάνης οὕτε Σηκίς οὐδενὶ δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ. εἴτα πρὸς τούτοισιν ἥλουν ὄφθραι τὰ σιτία, ὥστε τὴν κάθημην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας. καὶ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίσῃ φησίν (II 137 K).

15 οὐκ ἔστι δούλων, ὥγάθ', οὐδαμοῦ πόλις, τύχη δὲ πάντη μεταφέρει τὰ σώματα. πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰς αὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἰτ' εἰς τρίτην 5 ἀγορᾶς κέχρηνται. τὸν γὰρ οἶκα στρέφει δαίμων ἐκάστῳ.

20 84. Ποσειδώνιος δέ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ τῶν ἴστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) πολλούς τινας ἑαυτῶν οὐ δυναμένους προίστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας ἀσθενὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων 25 ὑπηρεσίαν, δικαστῶν παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὥσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει 5 6 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τὰν τῇ οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἥλουν Pierson: ἥλων A ἥλων C 13 περιγανουσῶν Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam 18 εἰς τ' αὔριον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν,
διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θῆτεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς
τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι
πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ
μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ· τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφο-
ρίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους
κέκληκε (fr. 73 M).

θ δωροφόροι καλεοίαθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας.

λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος (FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀνόμαξον μὲν δωροφόρους 10
ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγο-
ρίας, καθάπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐκοίησαν ἐπὶ τῶν εἰλώ-
των, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρήτες δ' ἐπὶ τῶν
κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρήτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν
f οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἄγρὸν 15
ἐγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον·
διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ "Ἐφιρος δ' ἐν γ'
Ιστοριῶν (FHG I 242). 'κλαρώτας, φησί, Κρήτες καλοῦσι
τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου.
τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμέναι τινὲς ἐορταὶ ἐν Κυδωνίᾳ, 20
· ἐν αἷς οὐκ εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν ἐλευθεροὶ, ἀλλ' οἱ
δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι
τοὺς ἐλευθέρους. Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρη-
τικῶν (FHG IV 501) 'τὴν μὲν ποινήν, φησί, δουλείαν οἱ
Κρήτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἴδιαν ἀφαμιώτας, τοὺς 25
264δὲ ὑπηκόους περιοίκους· τὰ παραπλήσια ίστορεῖ καὶ
Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θεττα-
λῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καὶ οἶναθ' Α: corr. Schw 9 ἀριστοφάνιος Α: corr. C
11 [ἀπὸ] Κ 14 κλαροτῶν Α: corr. C 15 ἀφαμιώτας Hes.
et Strab. p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

διὰ πολέμου δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ καμικὸς ἀποχρησάμενος τῇ φωνῇ φησι (I 752 K).

δεσπότου πενέστου φυσὶ βουλευτήρια.

- **Φιλοκράτης** δ' ἐν β' Θετταλικῶν (FHG IV 477) (εἰ δ γνήσια τὰ συγγράμματα) καλεῖσθαι φησι τοὺς πενέστας καὶ Θετταλικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοικῶν (FHG IV 314)¹ Βοιωτῶν, φησίν, τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικησάντων οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμ-^b φιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θεσσαλοῖς 10 δουλεύειν καθ' ὅμοιογίας, ἐφ' ᾧ οὕτε ἔξαξουσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας οὕτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν· οὗτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὅμοιογίας καταμείναντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται, 15 νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσιν εὐπορώτεροι.^c καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φρεξῷ λάτριας αὐτοὺς ὄνομάζει διὰ τούτων (fr. 827 N).^c

λάτρις πενέστης ἀμος ἀρχαίων δόμων.

86. **Τίμαιος** δ' ὁ Ταυρομενίης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν 20 ἴστορικῶν (FHG I 207) 'οὐκ ἦν, φησί, πάτριον τοῖς Ἑλλησιν ὑπὸ ἀργυρωτήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι', γράφων οὕτως· 'καθόλου δὲ ἥτιῶντο τὸν Ἀριστοτέλη (p. 497 R) διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν· οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὅμοίως 25 δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὕτε θεραπαίνας οὕτε οἰκέτας πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτη τῇ Φιλομήλου γυναικὶ τοῦ καταλαβόντος Δελφοὺς δύο θεραπαίνας ἀκολουθῆσαι. παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους d

1 διὰ πολέμου C: διὰ πόλεμον A, fort. κατὰ πόλεμον
14 μὲν add. C om. A 16 λάτρις (i. e. λάτρεις) C fort. recte
26 ἐγγίστων χρόνων Mein, fort. τῶν ἐγγὺς χρ.

έταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φωκεῦσιν ὡς τοσούτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἀφηρημένον. εἰδίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις.

87. *Πλάτων δ' ἐν ἔκτῳ Νόμων φησί* (p. 776 c). ‘τὰ 5 τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντῃ. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἐλλήνων ἡ Λακεδαιμονίων εἰλωτεία πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ’ ε ἀν καὶ ἔριν τοῖς μὲν ὡς εὖ, τοῖς δ' *⟨ώς⟩* οὐκ εὖ γεγονυῖα ἐστιν’ ἐλάττω δὲ ἡ Ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἀν ἔχοι τὸ 10 Θετταλῶν τ' αὐτὸν πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἂν πάντα ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρὴ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης· οὐ δεὶ γὰρ οὐδὲν [ὑγιεῖς] πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν (e 322).’

15

ἡμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐφύοπα Ζεὺς

f ἀνδρῶν, οὓς ἀν δὴ κατὰ δούλιον ἡμαρ ἐλησι. χαλεπὸν οὖρ τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται περὶ τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων 20 πόλεις ὅσα κακὰ συμβαίνει, καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων περιδίνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπὰ [κλοπῶν] ἔργα καὶ παθήματα· πρὸς ἂν πάντα βλέψας διαπορή-265σειε τί χρὴ δρᾶν περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων. δύο δὴ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι 25 τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα

3. 4 ἐν ταῖς οἰκίαις C, ἐν ταῖς οἰκειακαῖς χρείαις Hemsterh 8 ἐρεινιοις μὲν A ὡς om. A 11 δ' αὐτὸν ετ πάντας A 14 ὑγιές om. Plat 17 ἀν ἥδη A: corr. C 22 περιδείνων A παντοδαπῶν A: corr. Plat (ubi κλοπῶν del. Naber) 23 τις ἀπαντα AC 26 ὅτε A: corr. C

εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὁρθῶς μὴ μόνον
ἔκείνων ἔνεκα, πλέον δ' ἐαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν
τε ἥκιστα εἰς αὐτούς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους
δεῖ καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι
5 ποιεῖν, τὴν δὲ οἰκέτου πρόσφησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν
πᾶσαν γίγνεσθαι, μὴ προσπαῖζοντας μηδαμῇ μηδαμῶς
οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἀ δὴ πρὸς Ἁ
δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρύπτοντες
χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἔκείνοις τε ἄρχεσθαι
10 καὶ ἐαυτοῖς ἄρχειν.

88. πρώτους δ' ἔγὼ τῶν Ἐλλήνων οἶδα ἀργυρωνή-
τοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὡς ἴστορεὶ Θεόπομ-
πος ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG I 300).
‘*Χίοι πρῶτοι τῶν Ἐλλήνων μετὰ Θετταλοὺς καὶ Λακε-*
15 *δαιμονίους ἔχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν*
οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔκείνοις . . . *Λακεδαιμόνιοι μὲν*
γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν *c*
δουλείαν ἐκ τῶν Ἐλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον
τὴν χώραν ἦν ἔκείνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
20 Θετταλοὶ δὲ Περδαιβῶν καὶ Μαγνήτων, καὶ προσηγό-
ρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἴλωτας, οἱ δὲ
πενέστας. *Χίοι δὲ βαρβάροις κέκτηνται τοὺς οἰκέτας*
καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες.’ δ μὲν οὖν Θεόπομ-
πος ταῦθ’ ἴστορησεν· ἔγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἤγονται διὰ
25 τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον
ἔξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. *Nυμφόδωρος γοῦν ὁ*
Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Παράκλῳ (FHG II 378)
τάδ’ ἴστορεὶ περὶ αὐτῶν· ‘*τῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀπο-* d

5 πρόσφησιν A: corr. C
23 καταβαλόντες Wilam

16 suppl. velut ἐποιήσαντο

διδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὅρη δρμώμενοι τὰς
 ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιοῦσι πολλοὶ συναθροισθέντες·
 ἡ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ
 πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ [ὸν] μυθολογοῦσιν αὐτὸν οἱ
 Χῖοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὅρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, 5
 ἀνδρεῖον δέ τινα ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῆ τῶν
 δραπετῶν ἀφηγεῖσθαι ως ἂν βασιλέα στρατεύματος.
 καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν
 καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων ἐπεὶ αὐτοὺς ἐώρα μάτην
 ἀπολλυμένους δὲ Δρίμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ 10
 ε δραπέτῃ) λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε· ὑμῖν, ὦ Χῖοι τε
 καὶ κύριοι, το μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν
 οὐδέποτε μὴ παύσηται· πᾶς γὰρ δύποτε κατὰ χρησμὸν
 γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ' ἐὰν ἔμοι σπείσησθε καὶ
 ἔτει ἡμᾶς ἡσυχίαν ἀγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν 15
 ἀγαθῶν ἀρχηγός.² 89. σπεισαμένων οὖν τῶν Χίων
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ
 κατασκευάζεται μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγῖδα ἴδειν.
 f καὶ δεῖξας τοῖς Χίοις εἰπε διότι ἀλήψομαι δὲ τι ἀν
 παρά τινος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ 20
 σταθμοῖς καὶ λαβὼν τὰ ἵκανα ταύτη τῇ σφραγῖδι τὰ
 ταμεῖα σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δὲ ἀποδιδρά-
 σκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν ἐὰν μέν
 μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι,
 ἔξω μετ' ἐμαντοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο- 25
 266πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας.³ ὁρῶντες οὖν οἱ λοιποὶ
 οἰκέται τοὺς Χίους ἡδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξαμένους

2 αὐτῶν Cas: ἔαυτῶν AC 4 δὲ del. C, sed fortasse
 mutila oratio 6 ἐπιτυχῆ Schw: τῇ ψυχῇ A om C 10 ὄνομα
 αὐτῷ A: corr. C 12 περὶ τῶν C 13 πάντεται Schw
 14 πεισθῆσεσθε AC: corr. Mein 19 ὅτι ἀν Schw: ὅταν AC
 22 ταμεῖα A ταμεῖα C: corr. Schw

πολλῷ ἔλαττον ἀπεδίδρασκον φοβούμενοι τὴν ἐκείνουν
κρίσιν· καὶ οἱ ὅντες δὲ μετ' αὐτοῦ δραπέται πολὺ^a
μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκείνουν ἢ τοὺς ἰδίους αὐτῶν δε-
σπότας καὶ πάντ' αὐτῷ τὰ δέοντα ἐποίουν, πειθαρχοῦ-
ντες ὡς ἂν στρατηγῷ. ἐτιμωρεῖτο τε γὰρ τοὺς ἀτακτοῦν-
τας καὶ οὐδενὶ ἐπέτρεπε συλλαν ἀγρὸν οὐδὲ ἄλλο ἀδικεῖν
οὐδὲ ἐν ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης. ἐλάμβανε δὲ ταῖς b
ἐσορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἰνον καὶ λερεῖα
τὰ καλῶς ἔχοντα ὅσα μὴ αὐτοὶ δοίησαν οἱ κύριοι.
10 καὶ εἰ τινα αἴσθοιτο ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ ἢ ἐνέδρας
κατασκευάζοντα ἐτιμωρεῖτο. 90. εἰτ' (ἐκήρυξε γὰρ ἡ
πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ τῷ αὐτὸν λαβόντι ἢ τὴν
κεφαλὴν κομίσαντι) οὗτος ὁ Δρίμακος πρεσβύτερος
γενόμενος καλέσας τὸν ἐρώμενον τὸν ἑαυτοῦ εἰς τινα
15 τόπον λέγει αὐτῷ ὅτι ἐγώ σε πάντων ἀνθρώπων ἥγά-
πησα μάλιστα καὶ σύ μοι εἰ καὶ παῖς καὶ υἱὸς καὶ τὰ c
ἄλλα πάντα· ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἴκανὸς βεβίωται,
σὺ δὲ νέος εἰ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τοῦ ξῆν. τι οὖν ἔστιν;
ἄνδρα σε δεῖ γενέσθαι καλὸν καὶ ἀγαθόν· ἐπεὶ γὰρ
20 ἡ πόλις τῶν Χίων δίδωσι τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρή-
ματα πολλὰ καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δεῖ σε ἀφε-
λόντα μου τὴν κεφαλὴν εἰς Χίουν ἀπενεγκεῖν καὶ λα-
βόντα παρὰ τῆς πόλεως τὰ χρήματα εὑδαιμονεῖν.^d
ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ νεανίσκου πείθει αὐτὸν τοῦτο
25 ποιῆσαι. καὶ ὃς ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν λαμ- d
βάνει παρὰ τῶν Χίων τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα καὶ
θάψας τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου εἰς τὴν ἰδίαν ἔχώρησε.
καὶ οἱ Χῖοι πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ
διαρραξόμενοι μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος

2 οἱ om. A, add. C 9 μὴ αὐτοὶ Wilam: δ' ἂν αὐτοὶς AC

ἐπιεικείας ἡρῷον ίδρυσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπωνύμασαν ἡρωις εὐμενοῦς· καὶ αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν οἱ δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὃν ἂν ἔλωνται. φασὶ δὲ καὶ καθ' ὑπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν e Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλάς· καὶ οἵς ἂν 5 ἐπιφανῆς οὗτοι θύνουσιν αὐτῷ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον οὗ τὸ ἡρῷόν ἐστιν αὐτοῦ.³ 91. ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος ταῦτα ἴστρόησεν· ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὄνοματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὑροι. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἴμαι οὐδὲ ἂ δ καλὸς Ἡρόδοτος ἴστρόησε 10 (VIII 105) περὶ Πανιωνίου τοῦ Χίου καὶ ὃν ἐκεῖνος ἐπαθεν δικαίως ἐλευθέρων παίδων ἐκτομὰς ποιησάμενος καὶ τούτους ἀκοδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περικατητικὸς (FHG III 415) καὶ Ποσειδώνιος ὁ στωικὸς (ibid. 265) ἐν ταῖς ἴστροίαις ἐκάτερος τοὺς Χίους φασὶν ἔξαν- 15 δραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππαδοκος f παραδοθῆναι τοῖς ίδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὥνητοῖς ἀνδραπόδοις τῶν πολλῶν αὐτονομγῶν ὅντων κατὰ τὰς 20 διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία 'Χῖος δεσπότην ὡνήσατο', ἡ κέχρηται Εὔπολις ἐν Φίλοις (I 332 K).

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὑβρεως 25 εἶναι. 'Τπερείδης γοῦν ὁ δῆτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντι- 267θέον αἰκίας φησίν (fr. 123 Bl.)· 'ἔθεσαν οὐδὲ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα

3 ὃν ἔλωνται K: ἀφέλωνται A ὑφέλωνται corr. in ἀφ. C
6 ἐπεφάνη AC: corr. Schw 13 κατ' αὐτοὺς K 20 τῶν προγόνων K

ὑβρίσῃ γραφάς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος.’ τὰ ὅμοια
εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος
πρώτῳ (fr. 72 Tur) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου
(46). Μάλακος δ’ ἐν τοῖς Σιφνίων ὥροις ἵστορεῖ
5 (FHG IV 412), ὡς τὴν Ἐφεσον δοῦλοι τῶν Σαμίων
ῶκισαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἵ καὶ τὸ πρῶτον
ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὅρος κακὰ πολλὰ ἐποίουν
τοὺς Σαμίους· ἔτει δὲ ἔκτῳ μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας ἢ
οἱ Σάμιοι ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ
10 ἀθῆσοι ἔξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον
τὴν Ἐφεσον· καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

93. διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου
γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ δόμονοίας διὰ τὸ τοὺς
ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς
15 μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. ‘οὐ γὰρ οἰκέτης, φησί,
δοῦλος ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.’ καλοῦνται δ’ οἱ ε
δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις,
ἄξοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ
ὑπηρέται, ἔτι δ’ ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ
20 ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας.
Ἐρμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώτταις μνώτας τοὺς εὐγε-
νεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ’ ἄξους τὰς θεραπαίνας καὶ
τοὺς θεράποντας, ἀποφράσην δὲ τὴν δούλην καὶ βο-
λίζην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον δὲ
25 τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ τὴν
προπορευομένην. Πρόξενος δ’ ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆς d
πολιτείας (FHG II 463) ἐπικαλεῖσθαι φησιν χαλκίδας

4 μαλακος A 6 φυησαν AC: corr. Schw 10 ἀθρόοι C
16 ἐν κτήσει Schw 19 δὲ πάλμονες AC: corr. Valcken
21 Ἐρμων i. q. Ἐρμῶναξ μνώτας A μνώτας C, μνώτας et μνώτας
Hes. cf. p. 263f ἔγγενες Eust. 1024, 37 (non C) 23 ἀπο-
φράτην Eust. 1090, 57 (non C), ἀπόφραξις· ἡ ἐταίρα Hes

παρὰ Λακεδαιμονίους τὰς θεραπαίνας. "Ιων δ' ὁ Χῖος
ἐν Λαέρτῃ (fr. 14 N) τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν
εἰπών·

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλεῖσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν.

Ἄχαιος δ' ἐν Ὄμφάλῃ (fr. 30) περὶ τοῦ Σατύρου
λέγων φησίν·

ώς εῦδοιλος, ώς εὔοικος ἦν,
ἰδίως λέγων ώς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
ε τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν 10
διατρίβων κανὸν ἐλεύθερος ἦν κοινόν.

94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ
ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων
χρεῖα τοιάδε ἐκτίθενται· *Κρατῖνος* μὲν ἐν *Πλούτοις*
(I 64 K).
15

οἵς δὴ βασιλεὺς *Κρόνος* ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἡστραγάλιζον, μᾶξαι δ' ἐν ταῖσι
παλαιστραῖς

Αἰγιναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βώλοις τε κο-
μῶσαι.
20

Κράτης δ' ἐν *Θηρίοις* (I 133 K).

ἔπειτα δούλον οὐδὲ εἴς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην,
ἄλλ' αὐτὸς αὐτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσει;

f B. οὐ δῆθ'. ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἔγὼ ποιήσω.

A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσεισιν αὖθ' 25
ἔκαστον

ἢ τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι παρατίθουν τράπεζα·
αὗτη παρασκεύαζε σαντήν. μάττε θυλακίσκε.

4 ίθι Wagner: τοι A om. C 8 fort. ως εὔοικέτης 19 μᾶξα
βώλοις κομῶσα est βωλία vel βωλίς, cf. Hesych 24 ὁδοιποροῦ·
τὰ A: corr. Cas γὰρ ταῦτα πάντ' A: corr. Elmsl 26 πλεῖστον A
27 παρατίθω A: corr. Elmsl 28 αὐτῇ C σαντόν A: corr. C

ἔγγει κύαθε. ποῦσθ' ἡ κύλιξ; διάνιξ ἱοῦσα σαυτήν.
ἀνάβαινε μᾶξα. τὴν χύτραν χρῆν ἔξεραν τὰ τεῦτλα.
ἰχθύ, βάδιξ'. ἀλλ' οὐδέπω πλι θάτερ' ὀπτός εἰμι.

10 οὕκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλλ πάσεις ἀλείφων;
5 ἔξης δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμ-268
βάνων λόγον φησίν·

ἀλλ' ἀντίθεσ τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τᾶμπαλιν
τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τυῖς ἐμοῖς
·επὶ πιόνων, ὥσπερ διὰ τοῦ Παιωνίου,
10 ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἐκάστῳ φεύσεται
5 εἰς τὴν πύελον· ἐρεῖ δὲ θῦδωρ 'ἀνέχετε'.
εἰτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου
αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι
15 (I 209 K)·

λέξω τοῖνυν βίου ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θυητοῖσι πα- b
ρεῖχον·

εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ
χειρός.

20 ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ'
ἡν τὰ δέοντα·

οἶνῳ γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶξαι δ' ἄρτοις
ἐμάχοντο

5 περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἴκετεύουσαι
25 καταπίνειν,

1 λιανιζονσα σεαυτην A νίξε σεαυτήν C: corr. Di (ἱοῦσα
νίξε Elmsl, διάνιξε σύγε Piers) 2 χρῆν Elmsl: χρῆν AC
ἔξεραν τὰ Schw: ἔξαραντα A ἐξ ἀραι τα C 3 πλ Erfurdt:
τάπι AC 4 αλειπασεις A: corr. Erf (ἀλσι π. Elmsl), sed prae-
stat fort. λιπανεῖς 7 πάμπαλιν A: corr. Cas, αὐτὸ τοῦμπαλιν
Kock 10 ἀπὸ Bergk: ἐπὶ A 11 ἀνεχετει A ἀναχαιτε C:
corr. Di 12 ἔπειτα ἀλάβαστος AC: corr. Bergk

εἰ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἵχθύες οἰκαδ'

Ιόντες

c εξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἀν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι
τραπέζαις.

ξωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα 5
θερμὰ κυλίνδων·

ὑποτριμματίων δ' ὅχετοι τούτων τοῖς βουλομένοισι
παρῆσαν,

10 ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν
καταπίνειν.

λεικανίσκαισιν δ' ἀν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις
κατάπαστα,

ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρνγ'
εἰσεπέτοντο·

d τῶν δὲ πλακούντων ὥστιξομένων περὶ τὴν γνάθον 15
ήν ἀλαλητός.

μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἀν
ἥστραγάλιξον.

15 οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἥσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα
γιγάντων.

96. πρὸς τῆς Αἴγαμηρος ὑμῖν, ὡς ἐταῖροι, εἰ ταῦτα
οὕτως ἐγίνετο, χρεία τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ
αὐτούργοις εἶναι ἐθέζουντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν
ποιημάτων ἐπαίδευνοι εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ
ῶσπερ λαμπάδιον κατασείσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου 25
e Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενό-
μενοι μιμησάμενοι ἐπεξειργάσαντο, ἔχρησάμην τῇ τάξει

11 λαϊκανίσκαισι δ' A: corr. Pors ἀν ψαιστὰ Mein: ἀνά-
παιστα A 13 φάρνγγ' AC 17. 18 ἀνεστραγάλιξον A ἀν ἐστρ.
C: corr. Schw 26 καὶ οἱ K: καὶ ὡς οἱ A, καλῶς οἱ Madwig
πλέοι AC: corr. Di

τῶν δραμάτων ὡς ἐδιδάχθη· καὶ εἰ μὴ ἐνοχλῶ τι
ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν φροντὶς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη),
ἀπομιημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις
εἰρημένα ποιηταῖς· ὅν εἰς ἐστιν δὲ Ἀττικώτατος Φερε-
δικάτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί φησιν (I 174 Κ).

πλούτῳ δὲ ἐκεῖν' ἥν πάντα συμπεφυρμένα,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
ποταμὸι μὲν ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέω
διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔρρεον

f

10 5 αὐταῖσι μυστίλαισι καὶ ναστῶν τρύφη,
ῶστ' εὐμαρῆ γε καύτομάτοις τὴν ἐνθεσιν
χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
φύσκαι δὲ καὶ σίζοντες ἄλλαντων τόμοι
παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἔξεκέχυντ' ἀντ' ὁστράκων.

15 10 καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἔξωπτημένα,
καταχυματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῆ·

σκελίδες δὲ δλόκυνημοι πλησίον τακερώταται
ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δίεφθ' ἀκροκάλια
ἥδιστον ἀπατμίζοντα καὶ χόλικες βοὸς

269

20 15 καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανευιμμένος
ἐν καταχύτοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι.

B. οἷμ' ὡς ἀπολεῖς μὲν ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,

25 20 παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχω 's τὸν Τάρταρον.

8 πλέοι AC: corr. Di 11 εὐμαρῆ ἥγεν αὐτοματ' εἰς
τὴν A: αὐτομάτοις K, reliqua corr. Cas 13 ξέοντες AC: σί-
ζοντες εχ v. 14 Herw 14 ποταμοῖς σίζοντες ἔκέχυντ' AC
κατ. σίζοντ' ἔκέχυντ' Poll. VI 58: corr. Herw post v. 16 τεύτλοισι
τ' ἔγχέλεια συγκεκαλυμμένα add. Poll 19 ἀτμίζοντα AC:
corr. Di 22 γάλακτι AC: corr. Di 23 πνοτομοι A: corr.
Villebrun 24 ομ' ὡς A 25 ὡς ἔχετ' εἰς A: corr. Mein

- b *A. τί δῆτα λέξεις, τάπιλοικ' ἡνπερ πύθη;*
όπται κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἡρτυμέναι
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
ὑπὸ μυρρίναισι κάνεμωναις κεχυμέναι.
- 25 *τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἵδειν* 5
ὑπὲρ κεφαλῆς, ἔξ οὐθενὸς πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
ἡβυλλιῶσαι καὶ τὰ δόδα κεκαρμέναι
πλήρεις κύλικας οἶνου μέλανος ἀνθοσμίου
- c 30 *ἡντλουν διὰ κώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.* 10
καὶ τῶνδ' ἐκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίνετ' εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς πάλιν.
97. *κάν τοῖς Πέρσαις δέ φησιν (I 182 K).*
τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ξυγοποιῶν ἔτι χρεία
ἢ δρεπανονργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ 15
χαρακισμοῦ;
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς
ἐπιπάστοις
- d *ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάξαις κοχυδοῦντες*
ἐπιβλὺξ 20
- 5 *ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου φέύσονται, σφῶν*
ἀρύτεσθαι.
- ο *Ζεὺς δ' ὅτεν οἶνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεφάλου*
βαλανεύσει,
ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων μετὰ ναστίσκων 25
πολυτύρων

2 ὁπται καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. αναβρασεις. ἀνα-
 βραστ' ἡρτυμέναι (sic omnia) A ὁπται δὲ κίχλαι ἀνάβραστοι
 ἡρτυμέναι C ὁπται κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἡρτ. Poll:
 corr. Mein 5 ἐκρέμαντο AC: corr. Pors 8 ηβυλλιῶσαι A:
 corr. C 11 ἑκαστος AC: corr. Iacobs 19 μάχαις A: corr. C
 21 φέύσοντας A: corr. C 23 οἶνωι καπνιαι A: corr. C
 25 μετ' ἀμητίσκων καὶ ναστίσκων (ναστίσκων C) AC: corr. Schw

όχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δὴ> δένδρη τάν τοῖς ὄφεσιν χρόδαις ὄπταις
ἔριφείοις

5 10 φυλλοφοήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' ε
ἀναβράστοις.

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 523 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἔστε. τῶν
10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
πάνσω τὸν λόγον, μικρὰ χαίρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρῆσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K).

f

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,
15 ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα,
πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.
ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησίν (I 706 K).
δο μὲν [ποταμὸς δο Κράθις] ἡμῖν καταφέρει
μάξας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας,
20 δο δ' ἔτερος ὥθει κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἔφθῶν τε βατίδων εἶλυομένων αὐτόσε·
5 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ
φεῖ τευθίσιν ὄπταις καὶ φάγοις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὄχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
3 δὴ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 ειρησιν A: corr. C
13 τευφέτω (ι ex ei corr. C) et ἀλφίτοισι AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἔτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrubiique apposuerat Athenaeus,
deinde interpolator in versus speciem deformativit, cf. Ovid. met.
15, 315 21 εἴλιωμεν αὐτοσσε A: corr. Di (εἴλινόμενον Schw)
22. 23 ἐν μὲν ἐντεῦθεν φέει AC: corr. Elmsl

270 τηδὶ δ' ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις.
τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεκνιγμένα
10 εἰς τὸ στόμ' ἔττει, τὰ δὲ παρ' αὐτῷ τῷ πόδε.
ἄμυλοι δὲ περινέουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.
οίδα δὲ ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικο- 5
φῶντος δρᾶμα ἀδίδακτά ἔστι, διόπερ καὶ τελευταίων
αὐτῶν ἐμνήσθην:

99. ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξ-
ελθόντος ἐπήνοντο μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνον λκος
b ἔφη· ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ 10
ἀηδῶς ὁ Δημόκριτος εἰστίασεν ποταμοὺς διαπερανά-
μενοις ἀμβροσίαις καὶ νέκταρος, ὦφ' ὃν ἀρδευθεὶς τὴν
ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι' λόγους αὐτὸς μόνον
καταβροχθίσας· ὥστε ἥδη πανσάμενοι ποτε τῆς τοσαύτης
ἀπεραντολογίας [καὶ] κατὰ τὸν Παιανιέα δήτορα τοι- 15
ούτων τινῶν μεταλάβωμεν ἢ μήτ' ἵσχεν ἐντίθησι μήτ'
ἀποθνήσκειν ἔτ̄ (3, 33)·

ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
c οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά,
Ἄχαιοίς φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῶ (fr. 6 N). παρ' οὐ 20
δο σοφὸς Εὐφριπίδης λαβὼν ἔφη (fr. 887 N)·

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὐ·
πρὸς δὲν ὁ Οὐλπιανὸς ἀεί ποτε διαπολεμῶν ἔφη·

'πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων,
σὺ δέ, ὡς κύον, ἀεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἔτ̄ς ἡμᾶς 25
λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ
σιτεῖσθαι· τροφὴ γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί· καὶ ἄμα

1 τιδὶ δ' A: corr. Mus ἀφύλισι A: corr. Villebrun τήνδε
A: corr. Elmsl 2 δ' Schw: λ' A 3 αὐτῶι A 4 περι-
νάονσιν A: corr. Iacobitz 12. 13 poetae verba agnoscit Mein
13 πειναλέος A 14 καταβροχθείσας A: corr. C 15 καὶ del. Di

στραφεὶς πρὸς τὸν οἰκέτην Ἀεῦκε, ἔφη, καὶν ἐκφατνι-
δ σματά τινα ἄφτων ἔχῃς, δὸς τοῖς χυσίν· καὶ ὁ Κύ-
νουλκος ἐλ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
κεκλήμην, ἡπιστάμην ἦκειν ἀγορᾶς πληθυούσης (οὗτως
5 γάρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δεῖξεων ὥραν ἐκάλει,
καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὑνόμαξον).
εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
10 ὡς γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως.
πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶξα τιμιωτέρα
χρυσοῦ τε κάλεψαντος,
κατὰ τὸν τοῦ Ἐφετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνου (fr. 23 N).
e

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἶος ἦν ἀπανίστασθαι.
15 ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἵχθύων καὶ
ἄλλων παντοδαπῶν ὄψιν παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην
τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61).

‘τέτκαθι δή, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
οὕψιν γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής. f
20 ἐγὼ γὰρ ἥδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγ-
γομαι κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ’ ἥδη
καὶ ἐπη· ‘λιμῶδες’ γὰρ ὄντως ‘ἥ φαψωδία’. κατὰ γὰρ
‘Αμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ
μαντευσάμενος, ως Λαφήνσιε,

25 κούδ’ εἴς σούστιν τῶν πλοντούντων, μὰ τὸν “Ηφαι-
στον, προσόδμοιος,
καλλιτράπεξος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
ταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μακρὰς Cob 10 σιτίσεως A: corr. Mus
11 γὰρ om. C 14 οἶος τ’ ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
verba agnoscit Schw 23 σφενδωνι A

όρῳ γὰρ θαῦμ' ἄπιστον, ἵχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παιζοντα, κωβιούς, σπάρους,
ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους, 5
φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι (II 432 Κ) δεῖ οὖν
κάμε κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπεικόντα (I 709 Κ)
εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου
τετλάναι.'

- b 101. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασσούριος ἔφη· 10
'ἄλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεται τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς
οἰκέτας λόγου συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς
ἔρωτα (Philo. fr. 6) τῷ σοφῷ καὶ φιλτάτῳ Δημοκρίτῳ.
Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λε-
λέγων συγγράμματι (FHG IV 475) καταλέξεις τοὺς Λακε- 15
δαιμονίων εἶλωτας καὶ τοὺς Θετταλικοὺς πενέστας καὶ
Κᾶρας φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέτας χρήσασθαι πάλαι
τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἔκτῃ ἴστοριάν (FHG
c I 336) καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι
ώς Λακεδαιμονίους τῶν εἶλώτων. περὶ δὲ τῶν παρὰ 20
Λακεδαιμονίοις ἐπευνάκτων καλουμένων (δοῦλοι δ'
εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς
δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἴστοριῶν (FHG I 310)
λέγων οὕτως· ἀποδιδούσι τοὺς Λακεδαιμονίων
ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ οἱ περιλειφθέντες 25
εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἔχθροῖς
ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἶλώτων ἐφ' ἐκάστην
d στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας
ἴστερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπευνάκτους, διτὶ

1 γὰρ add. Cynulcus 3 εὐρυθίνους A: corr. 5 25 fort.
τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Μεσσ.

κατετάχθησαν ἀντὶ τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ τὰς στιβάδας.¹ ὁ δ' αὐτὸς ἴστορεῖ καν τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν ἴστοριῶν (ibid. 311) παρὰ Σικυωνίους κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὅντας τοῖς 5 ἐπευνάκτοις. τὰ παραπλήσια ἴστορεῖ καὶ Μέναιχμος ἐν τοῖς Σικυωνιακοῖς (fr. 2 M) [κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὅντας τοῖς ἐπευνάκτοις]. ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππιῶν (FHG e I 284) Ἀρδιαίους φησὶ κεκτῆσθαι προσπελατῶν ὕσπερ 10 εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. 102. οἱ δὲ μόθακες καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίους ἐλεύθεροι μέν εἰσιν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἴστοριῶν (FHG I 347) οὗτως· ‘εἰσὶ δ’ οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαι- 15 μονίων· ἔκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παιδῶν ὡς ἄν καὶ τὰ ἱδια ἐκποιῶσιν οἱ μὲν ἔνα, οἱ δὲ δύο, τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μέν, οὐ μὴν Λακεδαι- f μονιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων 20 ἔνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαχή- σαντα τοὺς Ἀθηναίους πολίτην γενόμενον δι’ ἀνδρα- γαθίαν.’ Μύρων δὲ ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῳ Μεσση- νιακῷ (FHG IV 461) ‘πολλάκις, φησίν, ἥλευθέρωσαν 25 Λακεδαιμόνιοι δούλους καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἔκάλεσαν, οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυκτῆρας, δεσποινοναύτας δ’ ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον, ἄλλους δὲ νεοδαμώδεις ἐτέρους ὅντας τῶν εἰλώτων.’ Θεό- 272 πομπος δ’ ἐν ζ’ Ἐλληνικῶν (FHG I 280) περὶ τῶν

1 ἐπὶ Κ: εἰς Α 8. 6 κατωνακοφόρους ΑC 6 inclusa
del. Mein 9 ἀρκαδίους Α ἀρκάδας C: corr. Palmer 16 cor-
rupta 19 γε Di: τε Α παιδιᾶς Α: corr. C 24 ἄφετοι Hesych

εἰλάτων λέγων ὅτι καὶ ἐλεάται καλοῦνται γράφει οὗτως· 'τὸ δὲ τῶν εἰλάτων ἔθνος παντάπασιν ὡμῶς διάκειται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδούλωμένοι πολὺν ἥδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν αὐτῶν ἐκ Μεσσήνης ὄντες, οἱ δὲ ἐλεάται κατοικοῦντες πρότερον τὸ καλούμενον "Ἐλος τῆς Λακωνικῆς".¹²

103. Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης ἀκλαθόμενος αὐτοῦ — ἐλέγχει δὲ αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Μετροπόλιτης διὰ τῆς διαδεκάτης τῶν ἴστοριῶν (c. 6) — οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἐλλησι δούλους κτᾶσθαι (FHG I 207), αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (οὗτως δὲ αὐτὸν καλεῖ Ἰστρός ὁ Καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς) εἰπὼν γὰρ ὅτι Μυάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέπητο δούλους τῶν χιλίων· καὶ τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἴστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη (ib. p. 202) οὗτως εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν ὡς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα· δι' ἃς ἡγοῦμαι καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκλημέναι χοινικομέτρας. Κτησικλῆς δὲ ἐν τρίτῃ Χρονικῷ (FHG IV 375) <κατὰ τὴν ἑπτα> καιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν ὀλυμπιάδα 20 'Αθήνησιν ἔξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὐρεθῆναι 'Αθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας μ'. Νικίας δὲ ὁ Νικηφάτου, ὡς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ πόρων (4, 14), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυροφεία Σωσίᾳ τῷ Θρακὶ ἐφ' ὃ ὁ βούλὸν ἐκάστουν τελεῖν τῆς ἡμέρας. 'Αριστοτέλης δὲ ἐν Αἰγινητῶν

12 καλλιμάχιος Α: corr. C 13 γὰρ οὐ. C 19. 20 κατὰ τὴν ἐπιτακαΐδεκάτην Di (numerum invenit St. Croix): καὶ δεκάτη Α ἐν τρίτῳ (ex v. 19) καὶ δεκάτῳ πρὸς ταῖς φ' ὀλυμπιάδι C 27 ἐκάστουν Xen: ἐκάστουν A C

πολιτείᾳ (fr. 427 R) καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι
ἐπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρ-
χίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὄγδοῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
Ἐύρωπικῶν (FHG III 194) Δαρδανεῖς φησὶ δούλους
5 κεκτῆσθαι τὸν μὲν χιλίους, . . . τὸν δὲ καὶ πλείους·
τούτων δ' ἔκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ
δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

104. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
‘ἀλλὰ Ῥωμαίων ἐκαστος (οἴδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ὡς
καὶ γὰρ μυρίους καὶ δισμυρίους καὶ ἔτι πλείους δὲ
πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δέ, ὥσπερ ὁ
τῶν Ἑλλήνων ξάπλουντος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν
Ῥωμαίων συμπροιόντας ἔχουντι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ
15 πολλαὶ δὲ αὗται Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδε-
μέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα· Ποσειδώνιος γοῦν,
οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας
φησὶν (FHG III 264) αὐτοὺς καταφονεῦσαι μὲν τοὺς f
ἐπὶ τῶν μεταλλῶν φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ
20 Σουνίῳ ἀκρόπολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι
τὴν Ἀττικήν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ
ἡ δευτέρα τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλαὶ
δὲ αὗται ἐγένοντο, καὶ ἀπώλουντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς
ἐκατὸν μυριάδας (σύγγραμμα δὲ ἐκδέδωκε περὶ τῶν
25 δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ φήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς
ἀκτῆς). καὶ Σπάρτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ Καπύνης
πόλεως Ἰταλικῆς ἀποδράς κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ πολὺ²
πλῆθος ἀποστήσας οἰκετῶν (ἥν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης,
Θρᾳξ γένος) κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ

5 hiatum signif. Mein 17 μέμνηται A: corr. Mus 24 δὲ K:
τε A 27 μιθρια ἀττικὰ A: corr. Cas 29 τὸ γένος C more suo

273 δόλιγον πολλῶν δούλων καθ' ἐκάστην ἡμέραν συρρεόντων
 ώς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Λικίννιος
 Κράσσου παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἀν ἰδρωτα τοῖς
 ἡμεδαποῖς παρεσχήκει, ώς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὔνους.
 105. σωφρονες δ' ἡσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἀρ- 5
 χαῖοι Ῥωμαῖοι· Σκιπίων γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπίκλην
 ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι
 τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσή-
 κουσιν ἐγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους <συν>επήγετο
 οἰκέτας, ώς ἴστορεῖ Πολύβιος (fr. 166 H) καὶ Ποσει- 10
 6 δώνιος (FHG III 255), καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
 ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου
 πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καΐσαρ ὁ πρῶτος
 πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρεττανίδας
 νήσους μετὰ χιλίων σκαφῶν τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας 15
 συνεπήγετο, ώς Κόττας ἴστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν
 αὐτῷ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι
 (p. 247 ed. min. Pet), ὁ τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ.
 ἄλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτος, ὡς Ἐλληνες,
 ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς 20
 c ἔξιρμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συν-
 επήγετο οἰκέτας, ἀλιεῖς καὶ ὁρνιθευτὰς καὶ μαγείρους·
 οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ ἐνδειξασθαι βουλόμενος ώς εὐδαι-
 μόνως ἔξη, ώς ἴστορεῖ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν
 τῷ περὶ ἡδονῆς (fr. 33 Koerke) (τὸ δ' αὐτὸ θιβλίον καὶ 25
 ώς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν
 εἴκοσιν οὕτ' ἀνατέλλοντα οὕτε διύμενον ἐωρακέναι.
 καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαι-
 μονίαν. οὗτος, ώς ἔοικεν, πρωτὶ μὲν ἐκάθευδεν, ὄψε δ'

6 σκηπίων Α 9 ἐπήγετο Α: corr. K 20 ἀγαρίστης ΑC
 21 ἰδίους (pro χιλίους) Diod. 8,19, cf. Cobet mnem. 9,270

ἡγείρετο, κατ' ἀμφότερα δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς d
 Ἐστιαῖος καλῶς ἐκαυχᾶτο μήτε ἀνατέλλοντα μήτε κατα-
 δύμενόν ποτε τὸν ἥλιον ἐωρακέναι διὰ τὸ παιδεῖα
 παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὡς ὁ Νικαεὺς Νικίας ἴστορε⁵ εν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν
 καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύ-
 λασσον τοὺς πατρίους νόμους καὶ κεκολασμένως ἔζων
 τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθη. συνετῶν γάρ ἐστιν
 ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ξηλώμασιν, δι' ὃν
 10 στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμ- e
 βάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλάτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον
 καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν
 τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες
 γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετῆγον παρὰ τῶν χειρω-
 15 θέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὔφοισκον, τὰ
 ἄχρηστα ἐκείνοις ἐῶντες, ὅπως μηδ' εἰς ἀνάκτησιν ὃν
 ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν
 Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὅργανα πολιορκητικὰ μαθόντες
 τούτοις αὐτῶν πεφιεγένοντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ
 20 εὑρόντων τούτοις κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ f
 καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν
 ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἐμαθον δυρεοῦ χρῆσιν,
 παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσαν, καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων
 μαθόντες ἄμεινον ἐπεξειργάσαντο· μιμησάμενοί τε κατὰ
 25 πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν
 μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων
 ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ
 τὰ μοχθηρὰ ξηλώματα. 107. πάτριος μὲν γὰρ ἦν²⁷⁴
 αὐτοῖς, ὡς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἡγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ
 om. C, del. K 28 <οὐκέτι> ποιούμενοι νει παριέμενοι K

καὶ λιτὴ δίαιτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν κτῆσιν
 ἀφελῆς καὶ ἀπερίεργος χρῆσις, ἔτι δὲ εὐσέβεια μὲν
 θαυμαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη δὲ καὶ πολλὴ
 τοῦ πλημμυλεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀνθρώπους
 μετὰ τῆς κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο δ' ἔστιν ἐκ 5
 τῶν πατρίων θυσιῶν ὃν ἐπιτελοῦμεν ἵδεῖν· ὁδούς τε
 γὰρ πορευόμεθα τεταγμένας καὶ ὀρισμένας καὶ τεταγ-
 μένα φέρομεν καὶ λέγομεν ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δρῶμεν
 ἐν ταῖς ἱερουργίαις, ἀφελῇ τε ταῦτα καὶ λιτά, καὶ
 οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε ἡμφιεσμένοι καὶ 10
 περὶ τὰ σώματα ἔχοντες οὔτε ἀπαρχόμενοι, ἐσθῆτάς
 τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις εὐτελεῖς πίλους τε ταῖς κε-
 φαλαῖς περικείμεθα προβατείων δερμάτων δασεῖς, κε-
 φάμεα δὲ καὶ χαλκᾶ τὰ διακονήματα κομίζομεν καν
 τούτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπεριεργότατα, ἀτοπον 15
 ἥγονύμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν κατὰ τὰ πάτρια,
 αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ τὰ ἐπείσακτα· καίτοι γε τὰ
 μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῇ χρείᾳ μετρεῖται, τὰ δ'
 εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι. 108. Μούκιος
 γοῦν Σκευόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ τὸν Φάνιον ἐτίθει 20
 νόμον αὐτὸς καὶ Αἴλιος Τουβέρων καὶ Ῥουτίλιος
 Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἴστορίαν γεγραφώς. ἐκέλευε
 δ' ὁ νόμος τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἔξι τῆς οἰκίας
 μὴ ὑποδέχεσθαι, κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε· τοῦτο
 δὲ τρὶς τοῦ μηνὸς ἀγίνετο. ὁψωνεῖν δὲ πλείονος τῶν 25
 δυεῖν δραχμῶν καὶ ἡμίσους οὐκ ἐπέτρεπεν· κρέως δὲ
 καπνιστοῦ δεκαπέντε τάλαντα δαπανᾶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
 ἐπεκχώρει καὶ ὅσα γῆ φέρει λάχανα καὶ ὀσπρέων ἐψή-

1 πρὸς Κ: ὑπὸ ΑC, περὶ Mein 12 πίλους C: πλείονας A:
 13 προβατίων A: corr. C 21 ναντος καικίλιος τουβέρων A:
 corr. Mercerus 26 κρεῶς A

ματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας ἀνατετιμηέναι τὰ ὄντα πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νομίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν 5 ἐν τοῖς ιδίοις ἀγροῖς ὅρνιθας ὥνετο δραχμιαίους, ὁ δὲ Ῥοντέλλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων αὐτοῦ δούλων τριαβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ δυριανοῦ καλούμενου· μέρος δ' ἔστι τοῦτο θαλασσίου κυνὸς οὗτος καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν 10 εὐχρηστούμενων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον ἐπισιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσούτων οὖν μυριάδων ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐτοὶ δ' ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὁρμω- 15 μένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς δογμάτων. 109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμα- ξούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ κατα- νανυμαχήσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ περιπατη- τικὸς ἴστορεĩ (cf. F H G IV 416, 83). ἀφικόμενος γὰρ εἰς 20 τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἡτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι τε τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγου τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὕκειλεν εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπω- 25 σάμενος δυεῖν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἴστορεĩ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἴστοριῶν (c. 24 H), ἐδυσχεραίνε καὶ

8 θυρσίωνος K coll. VII 310 e et Plin. 9, 9,11 13 αὐτοὶ¹
Mein: οὗτοι AC 14 ἄλλοις τε et 15 μάλιστα (pro μεγάλα) K
22 ἀλκεὶ μὲν A: corr. C, cf. XII 543 α (ἔξωκειλεν) 25 fort.
[τῶν προειρημένων] 27 ἐδυσχαίραινε A: corr. C

275έκειράγει, ὅτι τινὲς τὰς ἔεινικὰς τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεφάμιουν ταρίχων Ποντικῶν ὀνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εῦμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' 5 ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος (FHG III 258), οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἥγον τοὺς νέοντας ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὃ τι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησίν, πατὴρ ἢ μήτηρ νέοντας πότερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι, καὶ τούτων 10 b τι φαγὼν ἡρκεῖτο καὶ ἔκοιμάτο. νῦν δέ, ὃς ὁ Θεόπομπος ἴστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284), οὐδεὶς ἔστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορούμενων, ὅστις οὐ πολυτελῆ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ 15 τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον.

ἐπεὶ δὲ εἰς ἵκανὸν μῆκος προῦβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Ἐπιτελουμένου δὲ ἦδη τοῦ δείπνου τῶν Φαγησίων ἑορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον ηὐφραίνοντο. καὶ ὁ Κύνουν λκος ἔφη ἔως ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ω̄ Οὐλπιανέ, (λόγοις γὰρ ἔστι) προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἰρηται Φαγήσια ἑορτὴ καὶ 25 Φαγησιπόσια. καὶ ὃς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν καίτοι ἦδη οὕσης ἐσπέρας.

4 ἀγρὸν Wilam Z ΤΩΝ ΕΙC Λ̄ ΑΡΧΗ ΤΟV ΙΓ̄ 25. 26 φαγησία et φαγησιπόσια A

‘οὐ συμπεριφέρομαι, ὡς σοφώτατε· ὥστε λέγειν σοὶ καὶρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἥδιον·’ καὶ ὅς ‘εἰς χάριν διμολογήσεις μαθῶν, λέξω· διμολογήσαντος δὲ ἔφη· ‘Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής, Σολεὺς δὲ 5 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων (κρατῶ γὰρ καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλῆ) οὐτωσί πως εἴρηκε (FHG II 321). ‘Φαγήσια, οὖ δὲ φαγητούσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν· ἔξελιπε δὲ αὕτη, καθάπερ ἡ τῶν δαψιδῶν ἦν ἥγον ... καὶ τὴν τῶν 10 Διονυσίων· ἐν ᾧ παριόντες ἐκάστῳ τῶν θεῶν οίον τιμὴν ἐπετέλουν τὴν δαψιδίαν· ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ὡς ἔταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτη-²⁷⁶ μένος οὐ φθονήσω σοι· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθὼν εὔπορησεις προβλημάτων· καὶ γὰρ Καλλίαν ἴστορεῖ τὸν 15 Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγῳδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπονν·’ 2. Θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλκου ο Πλούταρχος ‘κατὰ τὸ διμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 20 ἐμῇ Λαγυνοφόρᾳ ἑορτή τις ἥγετο, περὶ ἧς ἴστορεῖ ‘Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι Ἀρσινόη. λέγει δὲ οὕτως (p. 197 B). ‘τοῦ Πτολεμαίου ἤ τίζοντος ἑορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἥρωτησεν Ἀρσινόη τὸν 25 φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς

2 ἥδειον A 3 διμολογήσειάς A 5 περιγραφῶν A: corr.
Cas 7 φαγησίας A: φαγησία C 9 δαψιδιῶν C 10 ἐκαστοι
A: corr. Welcker 11 ἀπετέλουν A ἐπετέλουν C 15 γραμ-
ματικὸν AC: Καλλίου γραμματικοῦ ἀθηναίον γραμματικὴ τρα-
γῳδία lemma cod. A 17 οἰδίπον A: corr. C 20 λαγυνο-
φόρᾳ AC: 23 ἑορτῶν K: ἑορτὴν A

έστιν ἔορτή· τοῦ δ' εἰπόντος 'καλεῖται μὲν Λαγυνοφόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατακλιθέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἴδιας ἕκαστος λαγύνου παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν·' ὡς δ' οὗτος ἀπεκχώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς 'συνοίκια γ', ἔφη, ταῦτα 5 ὄντα φάρα. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμιγοῦς ὅχλου, θοίνην ἔωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῆ παρατιθεμένων· εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἔορτῆς ἥρεσκεν, οὐκ ἀνέκοπίασε δήπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἡ βασίλεια καθάπερ ἐν τοῖς Χουσίν· εὐωχοῦνται μὲν 10 γὰρ κατ' ἴδιαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν ἔστιασιν·'

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη· 'είτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἵσως διὰ νυκτός, ὡς <ὅ> χαρί- 15 δ εἰς Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἰπεν (Ι 395 Κ), οὗτως λέγων οἶονει δι' ὅλης νυκτός· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικὸν ἔχει (ι 298)·

καئτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων. ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ 20 ἐμφανίζων·' πρὸς ὃν ὁ Ιατρὸς ἔφη Δάφνος 'ἀφελιμώτερά ἐστι, φίλατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ δεῖπνα· τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς τροφῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν ε δ' ἡ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα 25 τῶν ιερείων καὶ τῶν ἔύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κοπτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελήνιον πεπαίνοντάι·'

1. 2 λαγυνοφόρια Α C 15 ὁ add. Mus · 19 ἔντὸς θεάτροιο Α 21 sqq. cf. Plut. qu. sympr. III 10 22 fort. φλαταῖ, παντὶ

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρεσκευα-
σμένων καὶ αἱεὶ παρασκευαζομένων ἵχθύων μεγέθει
τε καὶ ποικιλᾳ δὲ Μυρτίλος ἔφη· ‘εἰκότως, ἀνδρες
φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψιν καλουμένων
ἢ ἔξενίκησεν δὲ ἵχθὺς διὰ τὴν ἔξαιρετον ἐδωδὴν μόνος
οὗτως καλεῖσθαι διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς
ταύτην τὴν ἐδωδήν. λέγομεν γοῦν ὁψοφάγους οὐ τοὺς ἐ^f
βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις
κρέασιν ἐπήγειρε σῦκα χλωρά’ (Eur. fr. 899), οὐδὲ τὸν
10 φιλόσυκον, οἷος ἦν Πλάτων δὲ φιλόσοφος, ὡς Ἰστορεῖ
Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (FHG IV 472). Ἰστορεῖ
δ’ ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρος ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ²⁷⁷
τὴν ἵχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δὲ ἡσαν
Φίλιππός τε δὲ Μακεδῶν καὶ οὐδὲς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
15 ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον
Ιστοριῶν (fr. 1 M). Χάρης δὲ δὲ Μυτιληναῖος Ἰστορεῖ
(fr. 4 M) ὡς κάλλιστα μῆλα εὑρόντων δὲ Ἀλέξανδρος περὶ²⁷⁸
τὴν Βαβυλωνίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ
σκάφη μηλομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν
20 θέαν ἡδίστην γενέσθαι. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι ὄψιν κυρίως
καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδήν.
ἥτοι γὰρ ἔψιν ἐστὶν ἡ παρὰ τὶς ὥπτησθαι ὠνόμασται.’

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἵχθύων, οὓς κατὰ τὰς
ἐκάστας ὥρας ἐδαινύμεθα, ὡς θαυμασιώτατε Τιμόκρα-
25 τες, — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα (fr. 691)

χορὸς δὲ ἀναύδων ἵχθύων ἐπερρόθει,
σαίνοντες οὐραίοισι

b

5 fort. διὰ τὸ ἔξαιρετον τῆς ἐδωδῆς coll. Plut. qu. sympr.
IV 4 p. 667f 7 γοῦν Di: οὖν ΑC (καὶ γὰρ Plut) 19 fort.
καὶ τὴν θ. 24 ἐνδαινύμεθα A: corr. K 27 σαίνοντες ΑC:
corr. Brunck σαίνονται δὲ Nauck

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
'Αχαιοῦ δὲ Μοίρας (fr. 25)·

πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβᾶν
..... ἐνάλιος θεωρία,
χραίνοντες οὐραίοισιν εὔδιαν ἀλός. —

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἂ περὶ ἑκάστου ἔλεξαιν οἱ δειπνο-
σοφισταῖ. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς
c ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὃν τὰ ὄνόματα διὰ τὸ πλῆθος
παραλείψω.

ὅστις ἀγοράζων ὕψον 10
ἔξօν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν

φαφανῆδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται·

φησὶν "Αμφισ ἐν Λευκάδι (II 243 K). ἵνα δὲ εὑμνημό-
νευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω
τὰ ὄνόματα. καὶ γὰρ Σοφοκλέος εἰπόντος ἐν Αἴαντι 15
μαστιγοφόρῳ τοὺς ἰχθῦς ἐλλούς (v. 1297)

ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν,
ἔξήτησέν τις εἰ καὶ τῶν προ αὐτοῦ τις τῷ ὄνόματι
κέχρηται. πρὸς δὲν ὁ Ζωΐλος ἔφη· ἔγὼ δὲ οὐκ ὅν
d ὄψιφαγίστατος (οὗτῳ γὰρ Εενοφῶν ὀνόμασεν ἐν 20
'Απομνημονεύμασι (III 13, 4) γράφων οὕτως· ὄψιφαγί-
στατός τε καὶ βλακίστατός ἐστιν") οἰδα δὲν δ τὴν Τιτα-
νομαχίαν ποιήσας, εἰτ' Εῦμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος
ἢ 'Αρκτῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὄνομαζόμενος, ἐν
τῷ δευτέρῳ οὕτως εἰρηκεν (fr. 4 K). 25

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοὶ³
νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

ε ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῷ ἐπικῷ κύκλῳ, ὡς καὶ ὅλα

3 πολὺς δ' Erfurdt 5 χραίνοντος θυραίνοισιν A: corr.
Cas 10 Amphidis verba hic non apta 15 ἐν ἦ | τι A:
corr. C 27 παίζοντες νήχοντε Bergk

δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθοποίᾳ.'

6. παρατεθεισῶν οὖν ΑΜΙΩΝ ἔφη τις· ‘ταύτας
 ’Αριστοτέλης ἴστορε (p. 301 R) τὰ μὲν βράγχια ἔχειν
 5 καλυπτά, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελα-
 ξομένων καὶ σαρκοφάγων χολήν τε ἔχειν ἴσομήκη τῷ
 ἐντέρῳ καὶ σκλῆνα δμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι
 προσανάλλονται καὶ ἀπορρόγονθαι τὴν δρμιὰν ἐκφεύ-
 γουσιν. μυημονεύει δ' αὐτῶν “Αρχιππος ἐν Ἰχθύσι

10 (I 683 K) λέγων οὕτως·

δτε δ' ἥσθες | ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρῆσιν (p. 251 L)·

πρωὶ μέν γ' ἀτενὲς ἀπ' ἀοὺς ἀφύας ἀπεπυρίζομες
 στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτὰ κρέα καὶ πωλύπονς,
 15 καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον. B. οἰβοιβοῖ
 τάλας.

A. περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατέσκα λέγοι. B. φοῖ
 τῶν κακῶν.

5 A. ὁ καὶ παρὰ τρίγλα τε μία παχῆα κάμιαι δύο 278
 20 διατετμαμέναι μέσαι φάσσαι τε τοσσαῦται παρῆς
 σκορπίοι τε.

’Αριστοτέλης δὲ (p. 301 R) παρετυμολογῶν αὐτῆς
 τοῦνομά φησιν ὧνομάσθαι παρὰ τὸ ἄμα ἵέναι ταῖς
 παφατλησίαις· ἐστὶ γὰρ συναγελαστική. ‘Ικέσιος δ'
 25 ἐν τοῖς περὶ ὕλης εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπα-
 λάς, πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἥσσον δὲ τροφίμους.
 7. ὁ δὲ ὄψοδαίδαλος ’Αρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-

11 ἥσθιες Mein 13 ἀποπυρίζομες A: corr. Schw 14 δελ-
 φακίσκας Bgk 17 κέπερι, σασαμίς, πλακοῦς B. ἀ. A. κισχάδες
 B. φοῦ Bgk 19 καὶ σπάροι Wilam τρίγλας τε καὶ παχῆα A:
 corr. Ahrens 20 διατεταγμαμέναι A: corr. Mein τοσσαῦται
 παρῆν A: corr. Schw

λογία (οὗτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Λυκόφρων ἐν
b τοῖς περὶ κωμῳδίας (fr. 19 Strecker), ὡς τὴν Κλεοστράτου
τοῦ Τενεδίου' Αστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως
(fr. 7 Ribb).

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώδουν, ὅταν πλειὰς καταδύνῃ, 5
πάντα τρόπου σκεύαξε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρῃς οὐδέ τὸν ἐπιθυμῆς.
εἰ δ' ἔθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὃ φίλε Μόσχε,
b δύντινα χρή σε τρόπου κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ. 10
μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν,
εἰδ' ὑπὸ θερμὴν ὕσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
10 γινώσκων δύπτ' ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσῃς.
ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἔξ έρατεινοῦ,
εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἔθέλεις, καὶν ἐγγὺς ἀλῷ που
τοῦδε τόπου, κεδυὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
d 'Ελλησποντιάδος χείρων, καὶν κλεινὸν ἀμείψῃς
15 Άλγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοίᾳ
γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον. 20
8. οὗτος δ' Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν
καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ πρὸς
γαστέρα ἐπιμελῶς ἔξετάσαι βουληθείσ· καὶ ὥσπερ οἱ
τὰς Περιηγήσεις καὶ τοὺς Περίπλους ποιησάμενοι μετ'
ἀκριβείας ἔθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι 'ὅπου ἔστιν ἔκαστον 25
κάλλιστον βρωτόν τε <ποτόν τε>'. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν
e τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται (fr. 2 R) τῶν καλῶν τούτων

3 γαστρολογίαν Α: corr. Heringa 7 σε διαφθείρηγ' ΑC:
corr. Coraes 16 ἀλωπὸν Α: corr. Schneider 18 κεινον Α:
corr. Pors 23 ἐπιμελῶς om. C καὶ ἐπιμελῶς Wilam 26 ποτόν
τε add. Cas

ὑποθηκῶν ὡν πρὸς τὸν ἑταίρους ποιεῖται Μόσχον
τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ
τὴν Πυθίαν ἔγειρεν

ἴππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναικα,

5 ἄνδρας δ' οἱ πίνοντες ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Χρύσιππος δ' αὐτὸν δὲ ὅντως φιλόσοφος καὶ περὶ
πάντα ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ
τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης f
ἡδονῆς· καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος δὲ Ἐπίκουρος
10 λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ‘οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι
υοῦσαι τάγαθὸν ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν
δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.’ οὕτως γὰρ οὗτος δὲ
σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίου ἀνεπίληπτον εἶναι, εἰπερ
αὐτῷ προσγένενοι τὸ ἀδεῖς καὶ ὑλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς
15 κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντες πον τῆς ἡδονῆς καὶ
ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βιηθόντες βιῶσιν. 9. Βάτων²⁷⁹
μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα
τῷ τοῦ νίου παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα (IV 502 M.)

ἀπολάλειας τὸ μειράκιόν μον παραλαβών,

20 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν ἐς βίου
ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
5 B. εἰτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ξῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ξῆν δὲ ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγοντες οἱ
σοφοί·

δ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τάγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουνθεν· οὐκ ἐστιν δὲ ἔχειν
ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ξῆν παγκάλως. b

13 τὸν τῶν ἀσώτων C 16 Πλάτων AC: corr. Cas 24 τὸ
τοιοῦτον AC: corr. Mus

10 εν̄ σῶς ἀπαντας ἡ τυχὸν δώσεις ἔμοι.

A. ἔόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἵς λέγεις κηλούμενον;

B. ἀπαντας· οἱ γὰρ τὰς ὁφρῦς ἐπηροκότες καὶ τὸν φρόνιμον ξητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις

15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα οὗτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῆ,

ἴσασιν οὖν δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου

c καὶ τὴν κεφαλὴν ξητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
ῶστ' ἐκπεπλήχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ δὲ αὐτὸς
Βάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων ἐπι-
φέρει (IV 500 M).

ἔξὸν γυναικί¹ ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ Λεσβίου χιτροῦδε λαμβάνειν δύο·
δὲ φρόνιμος <οὗτός> ἐστι, τοῦτο τάγαθόν.
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἀ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔξων πάντες ὅν ἐγὼ ξῶ βίου,
d οὕτ' ἀτοπος ἦν ἀν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἰς.

'Ηγήσιππος δὲ ἐν Φιλεταίροις (IV 481 M).

Ἐπίκουρος δὲ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τάγαθόν,
ὅ διὰ τέλους ξητοῦσιν, εἰπεν ἡδονήν.

B. εὐ γ', ω̄ κράτιστ' ἀνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρείττον οὐκ ἐστ' οὐδὲ ἐν
ἀγαθόν· A. πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τάγαθόν.

¹ εὐ σῶς A (ευσωσιαπαντητυχον A p. 103 c): ξοθ', ως (vel
ῶσθ') ἀπαντας ἀν τυχεῖν δώσεις K 2 ἔόρακας AC 5 τὸ
φρόνιμον AC: corr. p. 103 9 ως περὶ A: corr. Pors 12 Πλά-
των A: corr. Cas 16 οὗτος add. K 18 ἀπαντες AC 23 εἰπεῖν
AC: corr. Cas 26 A. add. K

10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν,
ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναῖοι καὶ *⟨οἱ⟩* Μνησιστράτειοι δὲ
καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ξῆν μὲν ἡδέως . . . χαίρουσιν, ε
ῶς φησι *Ποσειδώνιος*. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
5 καὶ *Σπεύσιππος* ὁ *Πλάτωνος* ἀκούστης καὶ συγγενής.
Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν
ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος
ἔτι τε τῆς φιλαργυρίας ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν
αὐτὸν διελέγχων ὄνειδέζει καὶ τὸν *Λασθενείας* τῆς
10 *Ἀρκαδικῆς* ἔταιρας ἔρωτα ἐπὶ πᾶσιν τε λέγει τάδε·
‘σύ τισι φιλαργυρίαν ὄνειδέζεις αὐτὸς μηδὲν ἐλλελοιπὼς f
αἰσχροκερδείας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὅν
‘Ἐρμείας ὥφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον συνάγειν
ἐπιχειρεῖς;’ 11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου *Τίμων* ἐν γ'
15 σίλλων φησί (fr. 56 W).

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.
ταύτης γὰρ ἔνεκεν δ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ
σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευεν καὶ *Ίδομενέα* καὶ *Μητρό-*
δωρον. καὶ αὐτὸς δέ που ὁ *Μητρόδωρος* οὐκ ἀπο-
20 *κρυπτόμενος* τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησίν. ‘περὶ²⁸⁰
γαστέρα γάρ, ω̄ φυσιολόγε *Τιμόκρατες*, περὶ γαστέρα
δικαίων φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπου-
δήν.’ *Ἐπίκουρος* γὰρ ἦν διδάσκαλος, *⟨ὅς⟩*
καὶ βοῶν ἔλεγεν. ‘ἀρχὴ καὶ φίλα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ
25 τῆς γαστρὸς ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς
ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.’ καὶ τῷ περὶ τέλους δέ
φησιν οὕτω πως. ‘οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ-

1 ἐπικούριοι A 2 of add. Κ μνησιστράτιοι A: corr. C
3 hiatum not. Wilam 9. 10 τῆς ἀρδικῆς A τῆς σαρδικῆς C:
corr. Menagius 12 αἰσχροκερδίας A: corr. C 23 δς add. Cas

γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς δι’ ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι’ ἀκροαμάτων,
 ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ’ ὅψιν ἡδεῖας
 κινήσεις.⁴ καὶ προελθών (φησι) λέγει· ‘τιμητέον τὸ
 καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδο-⁵
 νὴν παρασκευάξῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάξῃ, καίφειν
 ἔστεον.’ 12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς
 δ τραγῳδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνῃ περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτα
 εἴρηκεν (1165).

τὰς γὰρ ἡδονὰς

10

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ’ ἐγὼ
 ἔην τοῦτον, ἀλλ’ ἔμψυχον ἥγοῦμαι νεκρόν.

c πλούτει τε γὰρ κατ’ οἶκον, εἰ βιούλει, μέγα
 καὶ ἔη τύραννον σχῆμ’ ἔχων· ἐὰν δ’ ἀπῆ
 1170 τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ’ ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

15

Φιλέταιρος Κυναγίδι (II 232 K).

τί δεῖ γὰρ ὅντα δυνητόν, ἴκετεύω, ποιεῖν
 πλὴν ἡδέως ἔην τὸν βίον καθ’ ἡμέραν,
 ἐὰν ἔχῃ τις ὅπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
 τοῦτ’ αὐτὸ τάνθρωπει’ δρῶντα πράγματα,

20

d 5 εἰς αὔριον δὲ *〈μηδὲ〉* φροντίζειν ὅτι
 ἔσται· περίεργόν ἔστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
 ἔωλον ἔνδον τάργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν (II 234 K).²¹

25

δυνητῶν δ’ ὅσοι

ξῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,

4 προσελθὼν A: corr. Mus (φησι), λέγει K: φησὶ λέγειν A
 15 τἄλλα λέγω καπνοὺς σκιάς A 21 τάνθρωπα A 22 μηδὲ
 add. Grot ὅτι Erf: εἰ τι AC 24 ἀργύριον AC: corr. Mein

έγω μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.

οὐ γὰρ θανῶν γε δήπου θεν ἔγχειν φάγοις

5 οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

13. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματεί-
5 διοποιῶ (IV 441 M).

ῳ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ξῆν ἡδέως

e

παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν

πολέμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν

ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη

10 5 ἄγροικος ἡμῶν οὕτε παιδείαν ὅλως

εἰδύναι, τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τάγαθὸν

ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῇ τέ πως

ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὄντιν' ἀν τύχη τρόπου;

οἷματι γε. τίς γὰρ μᾶλλον ἀν προείλετο

15 10 Ἐλλην ἀληθῶς οὖσα λεπομένους δρᾶν

αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, f

ἔξοντες ίλαρούς, παίζοντας, ὑποπεπωκότας,

αὐλουμένους. ὡδεὶ λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη,

ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

20 καὶ προελθών·

οὐ τοῦτο τὸ ξῆν ἔστι τὸν καλούμενον

θεῶν ἀληθῶς βίου; ὅσῳ δ' ἡδίονα

τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἀν ἢ τὰ νῦν,

εἰ μεταβαλόντες τὸν βίου διήγομεν.

25 5 πίνειν Ἀθηναίους ἀπαντας τοὺς μέχρι

281

ἔτῶν τριάκοντ', ἔξιέναι τοὺς δ' ίππεας

2 οὐ γὰρ θανῶν γ' ἀν αὐθις (δή ποτ' Wilam) K 4 γραμ-
ματιδιοποιῶν A: corr. Mein 7 καλῶς A: corr. C 11 ποτ',
ἢ τί Pors: ἢ τί ποτ' ἢ τί A ἢ τί ποτε C 17 ὑποπεπτωκότας
A: corr. C 18 αὐλουμένους ὥδῃ. Mein, fort. σὺ δὴ λέγ'
20 προσελθών A 21 τὸν Schw: τὸ A 23 ἢ Mus: ἢν A
24 μεταβάλλοντες A: corr. Cas

ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
τοὺς τὴν δάφανον πωλοῦντας ἐψειν Μεγαρέων,
10 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
κεραυννύναι τὸν οἴνον Εὐβοεῖς. B. τρυφὴ
καὶ βίος ἀληθῶς. A. ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχῃ
b δουλεύομεν.

14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι
γενέσθαι Τάνταλον· ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιή-
σας κάθιδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει (p. 56 K) πρὸς 10
τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἔξονσίας τυχεῖν παρα
τοῦ Λιὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς
τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε
τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν
τρόπον τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Λία 15
c τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως
δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ διατελῇ
ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔξήρτησεν αὐτῷ
πέτρου, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν
οὐδενός. καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο 20
ταύτης τῆς ἡδονῆς· Ἐρατοσθένης γοῦν ὁ Κυρηναῖος
μαθητὴς γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἰς
τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι
παρεμφαίνει τὸν διδάσκαλον ὡς ὑστερόν ὁρμήσαντα
d ἐπὶ τρυφήν, λέγων ὡδε (p. 193 B). ‘ἡδη δέ ποτε καὶ 25
τοῦτον πεφώρακα τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσό-
τοιχον διορύττοντα καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ.’
καὶ Ἀπολλοφάνης δὲ (γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος

5 Εὐβοῆς Α: corr. Mein B. et A. add. K 28 καὶ ἀφάνης
δὲ Α: corr. Cas

τοῦ Ἀρίστωνος) ἐν τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως
ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τὸν διδασκά-
λου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου
τι δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἀντικρὺς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς
5 χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλού-
μενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς στοᾶς ε
λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας· περὶ οὖ
ούκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη (fr. 59 W).

ἡνίκ’ ἔχοην δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

10 ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ
Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρεῖους μίμους προθεὶς τὸ
‘καταπυγοτέραν τ’ ἀλφηστᾶν’ (Sophr. fr. 61 Bo) φησίν·
‘ἴχθυς τινες οἱ ΑΛΦΗΣΤΑΙ τὸ μὲν ὅλον κιρροειδεῖς, πορ- f
15 φυρόζοντες δὲ κατά τινα μέρη. φασὶ δ’ αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι
σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἔτερον ἐπὶ τοῦ ἔτέρου κατ’
οὐρὰν ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὗν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ
τὸν ἔτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς
καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
20 περὶ ζώων (p. 301 R) μονάκανθον εἶναι καὶ κιρρὸν τὸν
ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ’ αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ 282
‘Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως (fr. 18 Birt)·

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

25 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 233 L)·

μύεις ἀλφησταὶ τε κιρακῖνοι <τε> κιριοειδέες.
μνημονεύει δ’ αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὁψαρτυτικῷ.

10 παύεσθαι AC: corr. AP X 38 14 κηροειδεῖς A: corr. C
(ubi η superscr.) et Et. M. 72, 52 16 ἐπὶ τῷ ἔτέρῳ C 19 κατα-
φερεῖς Et. M et C (superscr. α) 21 δ’ αὐτῶν A: corr. C
26 τε add. ex p. 308 e

16. ΑΝΘΙΑΣ κάλλιχθυς· τούτου μέμνηται Ἐπί-
χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L).

b καὶ σκιφίας χρόμις δ', *⟨ὅς⟩* ἐν τῷ ἦρι καττὸν Ἀνάνιον
ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι.

λέγει δὲ Ἀνάνιος οὗτος (II 502 B⁴). 5

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι,
τῶν καλῶν δ' ὄψιν ἄριστον καρὸς ἐκ συκέης φύλλου.

ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαλόης φθινοπωρισμῷ κρέας·
δέλφακος δ', δταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·

5 καὶ κυνῶν αὐτῇ τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κάλωπέκων· 10
ὅιος αὐτ' δταν θέρος τ' ἦ κῆχέται βαρβάρωσιν.

εἴτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύνυνος οὐκάδον βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ιχθύεσσιν ἐμπρεπής ἐν μυττωτῷ.

c βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν
ἡδὺς 15

10 κῆμέρης.

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων καὶ
τοῦτον ὑποθήκας τοῖς λάγνοις τοιαύτας ἐκτεθῆσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν (620
b 33) ὅπου ἀν ἀνθίας ἦ, φησίν, οὐκ ἐστὶν θηρίον· 20
ῳ σημειώ χρώμενοι οἱ σπογγιεῖς κατακολυμβῶσι κα-
λοῦντες αὐτὸν ἵερὸν ιχθύν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ
Διοίων ἐν τῷ περὶ ιχθύων· τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς
d καὶ κάλλιχθυν καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα.²⁵
‘Ικέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μέν τινων λύκου,

3 χρόμις Ahr ex p. 328a: χρόμιος A δ' ὅς Schw: τ' A τε
ᾶς A p. 328 ἀναμιον A 8—10 del. Wilam 8 χιμέρης A:
corr. Heringa κρέας Herm 9 τραπῶσιν A: corr. C 10 αὐ
τῇ τόθ' ὥρη Mein κάλωπήκων Herm 11 οἶος A: corr. Cas
αὐτοετ' δταν A: corr. Heringa 13 ἐμπρεπεῖς A: corr. C
18 τούτων ὑπ. τ. λ. ταύτας ἐκτεθῆσεσθαι A τοιαύτας ὑποθήκας
τοῖς λάγνοις Ἀνάνιος ἐκτίθεται C: corr. Wilam 20 ἔαν A
21 σπογγεῖς AC: corr. Di

- ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιώνυμον· εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη
καὶ εὔχυλον καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀρι-
στοτέλης (p. 307 R) δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν
κάλλιχθν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαξόμενον. Ἐπί-
5 χαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται,
τὸν δὲ κάλλιχθν ἥ καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα
σεσίγηκεν· λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὗτος (p. 238 L).
τὸν τε πολυτίματον ἔλοπ', δ' δ' αὐτὸς χαλκὸς ἄνιος,
6 ἕνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κήκελήσατο
10 κατθέμειν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τῷ δάμαρτι θωτέρῳ.
Διωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἴχθύων διαφέρειν φησὶν
ἀνθίαν καὶ κάλλιχθν, ἔτι τε καὶ καλλιώνυμον καὶ
ἔλοπα.
18. τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἵερὸς ἴχθύς; ὁ μὲν
15 τὴν Τελχινιακὴν ἴστορίαν συνθεὶς, εἰτ' Ἐπιμενίδης
(p. 233 K) ἐστὶν ὁ Κρῆς ἥ Τηλεκλείδης εἰτ' ἄλλος τις,
ἵερούς φησιν εἶναι ἴχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους.
ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ἔρθρον ἐρωτικόν, ὡς ἀν καὶ αὐτὸς f
γεγονὼς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἴματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ.
20 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι (fr. 16 Sch).
πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέοντι κελεύθους
μήνυνσεν φιλέρωσι καὶ ἀφθογγός περ ἀμύνων.
'Αλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκᾳ, εἰ γνήσιον τὸ
2283 ποιημάτιον (p. 240 M).
- 25 πηδαλίῳ ἀκρῷ ἐπὶ πομπίλος ἀνιοχεύων
ἥστ' ἀκάτῳ κατόπισθε θεοῖς ὑπὸ πομπίλος ἴχθύς.

8 extrema corrupta 9 κηννον A 10 κατθενμὲν A:
corr. K τε of Cas: τεει A 14 τίς δ' C: τί δ' A coll. 284 e
21 ἀδημονεύοντι A: corr. Cas 22 μηνύσαι A: corr. Dобр
ἀμύνω A: corr. Gesner 23 Κίρκα Schw 25 παιδαλιῳ et
ἴπει A: corr. Mus 25. 26 ανιοχεν | νηστὰ κάτῳ A: corr. Mein
26 θεᾶς Mein (Θεῆς Wilam)

*Παγκράτης δ' ὁ Ἀφαὶς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις
ἐπιγραφομένοις προειπών·*

πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι λερὸν ἰχθύν,
διηγεῖται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶν
διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ- δ
b χούσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι
τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ ϕρυσοῦ γένους κατ'
ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ
ἔξ Ἰνάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἄμα τῷ
υἱῷ ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὔτυχῆσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν 10
τῇ ἄγρᾳ ἦ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτου
ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθοινθῆναι
καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκαιας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος
γὰρ ἐπελθὸν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὅψει τοῦ παιδὸς
c καταπιεῖν. ἴστορε ὁ *Παγκράτης* ὡς καὶ πολέμιος 15
ἐστιν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδὲν ὄντος ἀτι-
μώφητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγών. ἀχφεῖος γοῦν
γίνεται καὶ σφαδάξων ἐπειδὴν φάγη καὶ ἐπὶ τοὺς
αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεῖς βορὰ γίνεται αἰθνίαις τε καὶ
λάραις, ἐνίστε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε- 20
δρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν
πομπίλων καὶ *Τιμαχίδας* ὁ *Ρόδιος* ἐν τῷ δὲ τοῦ
Δείπνου·

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι, λερὸι ἰχθῦς.

d *"Ἡριννά τε ἦ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον 25
ποιημάτιον (III 143 B⁴)·*

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὗπλοον ἰχθύ,
πομπεύσας πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἐταίραν.

17 γοῦν Di: οὖν AC 19 ἀρκνίαις AC: corr. Mus 20 κη-
τίαις A: corr. C 24 κωβιοὶ τ' AC: corr. Cas 27 ἰχθύ
Di: ἰχθῦν A 28 πομπεύσας A: corr. Steph

19. Απολλώνιος δ' ὁ 'Ρόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν Ναυκράτεως κτίσει (fr. 7 Mich) τὸν Πομπέλλον φησὶν ἄνθρωπον πρότερον ὅντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διά τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν πα- e
5 φαρρεῖν ποταμὸν "Ιμβρασον,

τῷ δά ποτ' Ὁκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούφην,

Χησιάς εὐπατέρεια τέκεν φιλότητι μιγεῖσα,

'Οκυρόην, ἢ κάλλος ἀπείριτον ὥπασαν Ὡραι·

ταύτης οὖν ἔρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἀρπάσαι.

10 διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μήλητον κατά τινα Ἀρτέμιδος ἕορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάξεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομ-
πέλλον τινὰ θαλασσονργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὅντα πατρῶον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, f
λέγουσαν τάδε (fr. 8).

15 πατρὸς ἐμοῖο φίλον συμφράδμονα θυμὸν ἀξέων,
Πομπέλε, δυσκελάδον δεδαώς θοὰ βένθεα πόντου,
σφᾶξε με·

καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν.

ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην ἀρπάσαι

20 καὶ τὴν ναῦν ἀποιιθώσαντα τὸν Πομπέλλον εἰς τὸν δμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφώσαι ποιῆσαι τε τὸν (fr. 9)

πομπέλον ὡκυνάλων νηῶν αἰηονονα δουρον. 284

20. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ

Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ιερὸν καλεῖ

25 διὰ τούτων (p. 184 Ziegls).

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἔξ ἀλὸς φίξωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἀροτρα,
σφάξων ἀκρόνυχος ταύτη θεῷ ιερὸν ἰχθύν,

8 ἀμήχανον C 14 λέγονσα A: corr. Cas 22 νήσων A:
corr. Schw extr. δόδουρόν Wilam 27 ξώει A: corr. Toup
28 ἀκρονύχονς A: corr. Scal

δν λεῦκον καλέουσιν, δ γάρ θ' ιερώτατος ἄλλων,
b καὶ κε λίνα στήσαιτο καὶ ἔξερύσαιτο θαλάσσης
ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' δ ἐπικαλούμενος "Ιαμβος ἐν τῷ περὶ διαλέκτων γράφει οὕτως· 'ἀκηρόαμεν γοῦν ἀλιέως 5
'Ερετρικοῦ [τὸν] ιερὸν ἰχθὺν καὶ ἄλλων πολλῶν ἀλιέων καλούντων τὸν πομπέλον· ἐστὶν πελάγιος καὶ παρὰ τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται ἐοικὼς πηλαμύδι, ποικίλος.
τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἔλκει (Π 407).

c ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος ιερὸν ἰχθύν,
εἰ μὴ ἄλλος τίς ἐστιν οὗτος καλούμενος ιερὸς ἰχθύς?"
Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρύσοφρον (fr. 37 Sch).
ἡ μᾶλλον χρύσειον ἐν ὁφρύσιν ιερὸν ἰχθύν
ἡ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἀσπετος ἄλμης.
ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν διατίθεται ποιητής φησιν (fr. 15
72 Sch).

ιερὸς δέ τοι, ιερὸς ὑκης.
ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ιερὸν ἰχθύν τὸν ἄνετον, ὡς καὶ
ιερὸν βοῦν τὸν ἄνετον, οἱ δὲ τὸν μέγαν, ὡς 'ιερὸν
d μένος Ἀλκινόοιο' (θ 385), τινὲς δὲ τὸν ιέμενον πρὸς 20
τὸν φοῦν.' 21. *Κλείταρχος* δ' ἐν ἐβδόμῃ Γλωσσῶν
'οι ναντικοί, φησίν, πομπέλον ιερὸν ἰχθύν προσαγο-
ρεύουσι διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἔως
εἰς λιμένα· διὸ καὶ πομπέλον καλεῖσθαι, χρύσοφρον
ὅντα.' καὶ 'Ερατοσθένης δ' ἐν 'Ερμῇ φησιν (fr. 14 H).
25
ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ξώοντας Ιούλους
ἥτε γενειῆτιν τρίγλην ἡ περιάδα κίχλην
ἡ δρομίην χρύσειον ἐν ὁφρύσιν ιερὸν ἰχθύν.

A: 6 [τὸν] K 9 τοῦτον οὖν τὸν ἰχθύν Wilam 13 χρυσιον
corr. C ἐπ' Mein 28 ἐπ' Plut. soll. anim. 981d

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς εἶητείτω κατὰ τὸ Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταράχων εἰπών (fr. 48 R).

5 Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ προσέστω μηδὲν ἔκει στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ ἵχθυός αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν — τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι- f
10 στάνυμος Ἡλίῳ φιγῶντι (I 668 K).

ῶστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἐστ' ἐδ' ἀπλῶς.

τῆς δ' ἀφύης ἐστὶν γένη πλειά· καὶ ἡ μὲν ἀφρίτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (p. 303 R), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ 15 ἀφροῦ, οὗτος ἀν δὲ ὅμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις γίνεται. ἐτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη <ἢ> κωβίτις λεγομένη· γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων· καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ²⁸⁵ ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἔτεραι, αἵτινες ἔγκρα- 20 σίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη δὲ γόνος τῶν μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος καὶ ἐτι ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς ἰλύος γενομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφρίτις ἀρίστη. Σωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἵχθυῶν κωβίτην τινὰ ἐψητὸν 25 λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἵχθυδουν δὲ ὄνομα ἀθερίνη. εἶναι δέ φησι καὶ τριγλίτιν ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 232, 7 L) ἐν μεμβράσι καὶ καμμάροις b

10 φίγοῦντι A 11 ἀφύην A: corr. Et. M. 195, 33 ἐστ'
ἀπλῶς A ἐστι σαφῶς Et. M. ἐστιν ἐτι σαφῶς A 287 d: corr. Di
15 οὐ ἀν K: διταν AC 16 ἡ om. AC: add. Schw ex schol.
Arist. Equit. 642 18 διαγενομένων C 21 βεμβράδος C more
ευο 24 κωβίτιν A: corr. C 27 καμμάροις A cf. 286 f 806 c

τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δέ φησι· ‘τῆς ἀφύης ἡ μὲν λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἥν καλοῦσιν ἔνιοι καὶ κωβῖτιν, ἡ δὲ φυκαρωτέρα ταύτης καὶ ἀδροτέρα· διαφέρει δ’ ἡ καθαρὰ καὶ λεπτή.’ Ἀρχέστρατος δ’ ὁ 5 ὄφοδαίδαλός φησι (fr. 10 R).

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·

τὸν γόνον ἔξανδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἰωνες·

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου

c ἀγκῶσιν ληφθένθ’ ἵεροῖς. κάν τῇ περικλύστῳ 10

5 ἐστὶ Ρόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

ἄν δέ που ἴμειρης αὐτοῦ γεύσασθαι, διοῦ χρὴ κυιδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·

εἰς ταύτὸν μίξας δ’ αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὅπτα, 15
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

23. Κλέαρχος δ’ ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· ‘διὰ τὸ μικροῦ δεῖ-
d σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον (fr. 11 R) ἐπιβαλόντας κελεύουσιν ἐπὶ θεῷ μόδῳ τήγανον σίξουσαν ἀφαιρεῖν· ἂμα δ’ ἥπται καὶ σίξει, καθάπερ τοῦλαιον, εὐθύς. διὸ λέγεται ‘ἴδε πῦρ ἀφύη.’’ Χρύ-
σιππος δ’ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι’ αὐτὰ αἰρετῶν ‘τὴν ἀφύην, φησί, [τὴν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τὴν .δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναί φασιν ὅψον, ἐν ἑτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθαυμάζουσι πολὺ χείρω 25 γινομένην. εἰδ’ οἱ μέν, φησίν, ἐνταῦθα τοὺς Ἀδρια-
τικοὺς ὄφυιδας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὅντας,

4 κιβῶτιν Α: corr. Cas 9 φάγε Ribb εὐκόλποιο Mein
12 ἀν δέ τις (τι C) πον AC: corr. Schw 17 περὶ om. A
add. C 19 ἐπιβάλλοντες AC: corr. K 23. 24 τὴν μὲν ἐν
Ἀθήναις C τὴν ἐν Ἀθήναις A: corr. Wilam διὰ τὴν C: διὰ μὲν
τὴν A δαψίλειαν A: corr. C 25 χείρων A: corr. C

ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσὶν· ἔκεινοι δὲ τάναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε? ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ εἴθειππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].
νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

5 *Καλλίας Κύκλωψιν* (I 695 K).

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης.

'Αριστώνυμος Ἡλίῳ φιγῶντι (I 668 K).

ῶστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ 'Αριστοφάνης *Ταγηνισταῖς* (I 522 K).

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.

24. *Λυγκεὺς* δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς 'Ροδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεὶς πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ 'Ρόδῳ φησί· 'ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνιάτιδας f

15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ τὸν ὄρφον ἀντιταραφατιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς 'Ελευσινιακὰς φήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἰς τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντιγεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. <Ὄν> ἐτὴν 'Ηδυ-

20 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῆι πατερογάσσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικίᾳ κτήσασθαι [τὴν 286 ὁφοφαγίαν].' 'Αρχέστροτον λέγει τὸν τένθην ὁ Λυγκεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R).'

25 ἐν δὲ 'Ρόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποδνήσκειν μέλλησ, ἀν μή σοι πωλεῖν θέλῃ, ἀφασον αὐτόν, ὃν καλέουσι *Συρακόσιοι* κύνα πίονα· κάτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f: μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 ὁδονφ A 14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. *Αἶνος* 15 γλυκίσκῳ A: corr. Mus ἔλοπα A 19 δὲ add. K 21. 22 τὴν ὁφοφαγίαν del. Madvig 26 ἐθέλη AC 27 seq. καθ' ὑστερον A: corr. C

ῦστερον ἥδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἔστιν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωψιν (Ι 694 Κ).

- b κιθαρος ὄπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδὶ,
ἐγγέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἄχαρνος οὐτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ. ΒΑΤΡΑΧΟΣ. ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατίδος καὶ τοῦ βατράχου μημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῷων (p. 296 R) καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν. Εὕπολις δ' ἐν Κόλαξι φησι (Ι 303 Κ).

παρὰ τῷδε Καλλία πολλὴ θυμηδία,

ἴνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῳ
καὶ γυναικες εἰλίποδες. 10

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L).

ἥν δὲ νάρκαι <καὶ> βατίδες, ἥν δὲ ξύγαιναι,
πρήστιες,

- c κάμιαι τε καὶ βάτοι φίναι τε τραχυδέρμονες. 15
ἐν δὲ Μεγαρίδι (p. 245 L).

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατίς,

τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχησθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ βατίς,

τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ. 20

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι (Ι 793 Κ).

ῳ βατίδες, ὠ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῷων μορίων (h. an. p. 540 b 17)

σελάχη φησὶν εἶναι βάτον, τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν,
αἰετόν, νάρκην, βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλεοειδῆ. 25

- d Σώφρων δ' ἐν μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν
ἐν τούτοις (fr. 62 Bo). ‘κέστραι βότιν κάπτουσαι’. καὶ
μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου

3 κιθαρις Α: cf. p. 306 a 4 οὐτοσί Schw: οῦτας Α 9, 10
θυμηδία η ἴνα Α: corr. C 13 καὶ add. Schw 15 καμειται βάτοι
Α: corr. Pors 17—20 corrupta 24 ἀμιαν Α 25 γαλοειδή Α: corr. C

συμβουλεύει ὁ σοφάτατος Ἀρχέστροφατος ἐν ταῖς γνωμαῖς τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἐνθ' ἂν ίδης, δψώνει

..... καὶ γαστρίον αὐτοῦ
5 σκεύασον ..

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθε μέσου χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
καὶ ταύτη τυρὸν καὶ σίλφιον ἄττα τε σάρκα
μὴ πλειραν ἔχῃ πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρή
10 σκευάζειν. ήδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

"Ἐφιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι
(II 262 K). ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα."

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἔψω; τι φῆς;

15 ἡ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ

Ζωικῷ ἡ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) "νωτόγραπτα, φησί, f λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας." Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 282 L).

20 ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμαροι.

Nouμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 9 Birt).

ἡ λεικὴν συνόδοντα βόηκάς τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικὸν βόηκας.

'Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις (I 514 K).

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα 287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιξον οἶκαδε.

8 hiatum signif. Di 8 κάπτασον τυρὸν K 14 B. τι φῆς; A. ἡ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς; ut sit homo occupato animo respondens 24 τριγκούς p. 322 b: βρέγκοντες Gesner

ώνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἐρμοῦ ιερὸν εἶναι λόγος τὸν ἵχθυν, ὡς τὸν κιθαρῶν Ἀπόλλωνος.

Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπὼν (I 178 K)·

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἵχθυν *γέ* φασι τὸ παράπαν, 5
ἔπιφέρει.

νὴ τὸ θεώ,

οὐκ ἔστιν ἵχθυς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Αριστοφάνης δ' ὁ Βυξάντιος (οπίσ. N) κακῶς φησιν ἥμᾶς λέγειν τὸν ἵχθυν βῶκα δέον βόωκα, ἐπεὶ 10 μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὄπας ἔχει· εἴη ἀν οὖν δ βόωψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων. πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τὸ κορακῖνόν φαμεν καὶ οὐ κοροκῖνον; ὄνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τὸ δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ὄνος- 15 μασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς (I 383 K)·

ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβαῖς γάμῳ βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ (p. 232 L). 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλκιμοι.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 54 Bo)· 'βαμβραδόνι,
φαφίδι.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 3 Birt)·

ἡβαιῆς καρδίδι καὶ εἰ ποτε βεμβράδι, κείνη

ξωῇ ἐπ' ἀγρώσσοις· τάδε *δὴ* σκέψαιο δέλετρα. 25

2 κιθαριν A: corr. C 4 ἄλλὰ Et. M. 218, 31: ἄλλον AC
5 γέ add. Et. M 8 ἄλλος ἵχθυς A: corr. Et. M οὐδὲ εἰς AC: corr. Et. M 11 μεγάλας C 17 Φρύνιχος C: Φρύνιχος συνεχῶς A 21 βαμβρ. δ' ἔτι κίχλαι καὶ λ. A: corr. Et. M 195, 30 τ' ἄλκιμοι p. 305 c 23 φαφεια A: corr. Cas 24 ἡ βαιῆ A: corr. Birt 25 ξωῇ A: corr. Birt ἐπ' ἀγρώστοιο A: corr. Wilam (ἐπαγρώσσοιο Birt) δὴ add. K δέλευρα A: corr. Schneider

Δωρίσων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· ‘βεμβράδα ἀποκεφαλίσας, ἐὰν ἦ ἀδροτέρα, καὶ ἀποκλύνας ἀλλ ἡεπτῷ καὶ ὕδατι, ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι.’ γίνεται δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἡ δ προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὡν μνημονεύει Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ διγῶντι (I 668 K).

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν διαφορινοβήτης.

*Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
10 Γόνσι (I 691 K).*

βεμβράδας φέρων ὄβολοῦ.

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ διγῶντι (I 668 K).

οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς οὗτ' αὖ βεμβράδας κακοδαιμων.

15 Ἀριστοφάνης Γήρα (I 425 K).

ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεσιν (I 633 K).

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.

*ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστιν εὐρεῖν καὶ διὰ
20 τοῦ μὲν γραφόμενον (I 264 K). Ἀντιφάνης δ' ἐν ε
Κνοιθιδεῖ (II 61 K).*

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι

κηρύγμαθ', οὐ καὶ νῦν τις ἐκενδάγει μέγα

μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

25 εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν κωλύει

τοὺς μελιτοπάλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἀλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μὲν εἴρηκεν (II 391 K).

8 ἔψει A C: corr Di 6 διγοῦντι A C 13 ἔστιν ἔτι
σαφῶς A: cf. p. 284 f 20. 21 κνοιθιδεῖ A 22 ατοπόν
τε A: γε Schw ἄτοπα Mein 23 κήρυγμα A: corr. Mein
28 καὶ om. A add. C

f ὅς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
πρώην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.
ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ (Π 369 K).

ἐπιπονώτερον

〈ἔργον〉 μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἔγῳ
ἀφ' οὗ παρασιτῷ. μεμβράδας μοι κρείττον ἥν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένουν λαλεῖν.

5 δ ὀνησιφόρον ἥν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Ὁλιεὺς τὸν ἀγροιώταν (fr. 53 Bo) ὁ βλέννω¹⁰
θηλαμόνι. ἐστὶ δὲ κωβιῶ τὴν ἰδέαν παραπλήσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἵχθυς
καλεῖ ἐν τούτοις (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κάχαρίστους βαιόνας.
καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ 'μή μοι βαιών'¹⁵
κακὸς ἵχθυς.

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
τειαν Ἀρχέστροτός φησιν (fr. 51 R).

b εἴτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην 〈καὶ〉 τὴν ὑπότρηχον
βούγλωσσον, ταύτην δὲ θέρευς, περὶ Χαλκίδα κεδνήν.²⁰
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 234 L).

βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆσ.
τῶν δὲ βουγλώσσων διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνό-
γλωσσοί περὶ ὃν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός φησιν (ibid).
αἰολίαι πλῶτες τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνην δὲ σκια-²⁵
θίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

1 ἐσθίων ΑC: corr. Schw, ἐστιῶν Villebrun 3 πρωτο-
χώρῳ Α 5 ἔργον add. Pors 6 παρασίτῳ Α 10 ἀγριώταν Α
14 δὲ ΑC: corr. ex p. 324 e 17 βούγλωσσον ΑC: corr. Mus
19 καὶ add. ex p. 330 (τὴν θ' C) 20 περὶ p. 330: καὶ Α, fort.
ταύτην τε θ. καὶ χαλκίδα κεδνήν 25 δὲ καὶ Α, cf. p. 307 c

31. ΓΟΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν εγχέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ ἀτροφωτέρους εὐχυλίᾳ τε πολὺ λειπομένους, εὔστομάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποκοιὸς ἐν τρίτῳ
 5 Γλωσσῶν (fr. 122 Schn) καλεῖσθαι φησιν αὐτοὺς καὶ γρύλους. Εῦδοξος δὲ ἐν ἑκτῷ Γῆς περιόδου γόγγρους δέ φησιν πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλίσκεσθαι· ὃν ἐνίους εἶναι καὶ ἀμαξιάλους. Φιλήμων δὲ τῆς καυμαθίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι δια-
 10 φόρων γόγγρων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ ἔαντοῦ σεμνυόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε (II 500 K).
 15

32. ὡς ἴμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κούρανϑ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὡς ἐσκεύασα.

νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἥδυ γ' ἔστ' εὐημερεῖν
 ἐν ἅπασιν· ἵχθὺς ἀπαλὸς οἶος γέγονέ μοι,
 5 οἴον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
 ἀλλ' οἶος ἦν ξῶν κἀπτὸς ὃν τοιοῦτος ἦν.
 20 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ
 ὀπτῶν τὸν ἵχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι ...

10 ὅμοιον ἐγένετ', ὅρνις ὀπόταν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δὲ ἐσπούδακεν,
 25 ἔτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην· ταύτον ἦν.
 τὴν ἥδονὴν δὲ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
 15 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶψευγεν κύκλῳ

6 δέ om. C 13 Eur. Med. 57 17 τοῦτον παρατ. C 21 τὸν
 ὄπτὸν ἵχθὺν A: corr. C tum desunt talia: nec credar si convivaram
 24 καταπιεῖν μεῖζον τι περὶ δ' A καταπιεῖν περὶ δ' C: corr. Mein

τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
ἔξην ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ,
οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.

20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς 5
γλαυκίσκον, ὃ Ζεῦ σῶτερο, ἢ 'ξ Ἀργους κάπρον

289 ἢ 'κ τῆς Σικυώνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
φέρει Ποσειδὼν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
ἀπαντεις οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἀν θεοί.

25 ἀδανασίαν εὔρηκα· τοὺς ἥδη νεκροὺς 10
ὅταν *μόνον* ὀσφρανθῶσι ποιῶ ἔην πάλιν.

33. ταῦτα, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδ' ἀν Μενεκράτης
ἀν ὁ Συρακόσιος ἔξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
ὅς ἐφρόνει μέγα ως μόνος αἴτιος τοῦ ἔην τοῖς ἀνθρώ-
ποις γινόμενος διὰ τῆς αἵτοῦ λατρικῆς. τοὺς γοῦν 15
b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ιερὰς καλούμενας νόσους
συγγράφεσθαι ἡνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι
περισσωθέντες. καὶ ἡκολούθουν ὃ μέν τις Ἡρακλέους
σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (*Νικόστροατος*
δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ιερὰν νόσου θεραπευθείς· 20
μυημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφιππος ἐν Πελταστῇ λέγων
ὧδε (II 260 K)*

οὐ Μενεκράτης μὲν ἐφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
Νικόστροατος δ' Ἀργεῖος ἐτερος Ἡρακλῆς.
ἄλλοι δέ τις ως Ἐφιππος χλαμύδα ἔχων καὶ κηρύκειον, 25
c πρὸς δὲ τούτοισι πτερά, ως ὁ Ζελείτης Νικαγόρας ο

5 εἰ δὲ λαβὼν Α ἦν δὲ λάβω C: corr. Canter ἄρτι σκάρον
corrupta 8 ὁ Ποσ. A: corr. C 11 μόνον add. Cas
13 ἐφθέγξατο A: corr. C cf. 290a 15 οὖν AC: corr. Di
23 εἶναι ὁ θεός A: Ζεὺς θεός Schw, fort. Αἴτναιος θεός, ut
εἶναι verbum alio loco positum fuerit 26 τούτοις C, sed
videntur etiam hi Ephippi versus fuisse

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἴστορεῖ Βάτων ἐν
 τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348)). Ἡγή-
 σανδρος δέ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα
 θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἔττοι
 5 δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀνα-
 λαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεύς πορφύραν
 ἥμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 ἔχων καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπίδάς τε ὑποδεδεμένος
 περιήει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππων
 10 τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. ‘Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίπ-
 πω χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἔγὼ δὲ Ιατρ-
 κῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῆς
 ἀπολλύναι, ἔγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζειν καὶ τοὺς εὔρω-
 στους ἀνόσους οἵ ἄν ἐμοὶ πείθωνται παρέχειν μέχρι γήρως
 15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες διορυφοροῦσιν,
 ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἔγὼ αὐτοῖς
 βίον παρέχω.’ πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ εἰ-
 Φίλιππος· ‘Φίλιππος Μενεκράτει ὑγιαίνειν.’ παρα-
 πλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίῳν
 20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις· ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος
 τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτὸν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φι-
 λίππος μετὰ τῶν ἴδιων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ
 τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ιεροπρεπέστατα κε-
 κοσμημένης καὶ τράπεξαν παραθείσ, ἐφ' ἣς βωμὸς
 25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ
 ὅπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ
 Μενεκράτην ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος
 δὲ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελώμενος θεῶν ἔφυγεν

3 Ἀστυκλέα C 4. 5 fort. ἔττοι δέ τις 17 ἐπέστειλεν C
 18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων αὐτῶν A
 28 θεῶν Cas: θέων A C

ἐκ τοῦ συμπόσιου, ὡς Ἡγήσανδρος ἴστορεῖ (FHG IV 414)·
 μημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἀλεξίς ἐν Μίνφ
 (II 346 K). 35. καὶ Θεμίστων δὲ ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου
 τοῦ βασιλέως παιδικά, ὡς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος
 ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG IV 488), οὐ μόνον ἐν ταῖς
 πανηγύρεσιν ἀνεκρύπτετο ὉΘεμίστων Μακεδών,
 290 Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς, ἔθυον δὲ αὐτῷ πάντες
 οἱ ἔγχωροι ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμίστωνι, καὶ παρῆν
 αὐτὸς διπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο
 στρωματὴν καθ' αὐτὸν ἔχων ἡμφιεσμένος λεοντῆν· 10
 ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ δόπαλον ἐκράτει. ὁ
 δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὃν δποῖος εἰρηται οὐδὲν
 παραπλήσιόν ποτε ἔξωγκώσατο οἶον ὁ προσιρημένος
 μάγειρος·

ἀθανασίαν ηὔφηκα· τοὺς ἦδη νεκρούς,
 δταν *〈μόνον〉* ὀσφραυθῶσι, ποιῶ ἔην πάλιν. 15

b 36. ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ καν τὸ τῶν μαγείρων φῦ-
 λον, ὡς καὶ Ἡγήσικκος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι.
 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα (IV 479 M)·

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστίν· ἡ λέγων φαίνουν τι δὴ
 καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἡ μὴ κόπτε με.
 B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,
 5 εὑρηκέναι κάντων νόμιξε μόνον ἐμέ.
 οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυεῖν
 ἔχων περίζωμ', ἀλλ' ἄκαντα τὸν βίον
 ξητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἔξήτακα. 25

9 Λίνφ Mein 7 ἀλλ' ἔθυον αὐτῷ C 9 τις C: τι A
 16 πότος add. Cas 18 ἡγήσανδρος (sic C quoque) ἐν δειλφοῖς
 A: corr. Cas 21 δὴ Schw: 1η A 23 Σύρε Petitus: εὔρε A
 24 εὐρηκε μόνον εἰδέναι τῶν νομίζουμένων ἐπέ A: νόμιξε μόνον
 Schw, reliqua corr. Döbr

- εἰδη λαχάνων ὅσ' ἔστι, βεμβράδων τρόπους, c
 10 φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
 ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,
 ἐπὰν τάχιστ' ἐλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς
 5 τὰ βάπτ' ἔχοντες, τούπιδημα τῆς χύτρας
 ἀφελῶν ἐποίησα τοὺς δακρύουντας γελᾶν·
 15 τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
 διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
 A. φακῆν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
 10 B. τὰ πάφερογά μον ταῦτ' ἔστιν. ἦν δὲ δὴ λάβω
 τὰ δέοντα καὶ τούπτανιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ, d
 20 ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
 ἐγένετο, καὶ νῦν ταύτο τοῦτ' ὅψει πάλιν.
 ὑπὸ τῆς γὰρ ὁσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται
 15 ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
 δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
 25 ἔστείξετ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος,
 ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
 τὴν φῖν' ἔτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
 20 A. μέγας εἰς τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
 πολλοὺς ἐγὼ σφέδροι οἶδα τῶν καθημένων,
 e 30 οἵ καταβεβρώκαστ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.
 πρὸς τῶν θεῶν, τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν
 παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων (fr. 53 B⁴), αἱ κατὰ τὸν
 25 αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρήσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν
 ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἥδονὴν ἀφαν-
 αίνεσθαι; 37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυίᾳ καὶ αὐτὸς

4 ἀπὸ τῆς Mein 5 τὰ φαῖ ἔχοντες Madvig 10 ἦν C:
 ἔὰν A 11 τούπτανεῖον AC 14 ὁσμῆς γὰρ AC: corr. Pierson
 18 ἀχανίαν A: corr. C 25 ταῖς σειρήνες (sic) C 28 εἴη-
 θυίᾳ A

παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς πεφὶ τὸν
Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθω-
σάμενον (IV 583 M).

- f ὑποδεικνύεις μὲν ἥθος ἀστεῖον πάνν
καὶ πρᾶον, ὀλίγωρον δὲ πεποίηκάς τι. B. πᾶς; 5
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνεις ἐσμὲν οὐκ ἔξήτακας,
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων
5 οὗτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
A. καὶ μὴν ἵσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
291 μάγειρος οὐκ οἰσθ'. B. εἴσομαι δέ γ' ἦν λέγης. 10
A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄφον ἡγορασμένον
πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
10 διακόνουν 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος; B. Ἡράκλεις.
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἐτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἀν ἐνδόξους πάνν,
15 ὃν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἐμπροσθε δεῖ
15 ξωγραφίας ἥφθαι. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἐτέρας τέχνας,
b 20 ὃν εἰδέναι σοι κρείττον ἦν μοι πρὸν λαλεῖν,
ἀστρολογικήν, γεωμετρικήν, ἱστορικήν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
20 ἐντεῦθεν εἰση· παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἀωρός ἐσθ' ἐκαστος ἢ πόθ' ὕφριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα· 25
ἐνίστε κρείττων γίνεται δύννον βόαι.
B. ἔστω. γεωμετρικῆ δὲ καὶ σὸν πρᾶγμα τί;

9 καὶ μὴν Iac: κῶμην AC διαφέρει μαγείρον AC: corr.
Schw 12 πότερον A: corr. Dobr, fort. ὅπερν 13 διακο-
νονστούτον A: corr. Schw 18—20 multa et corrupta 21 ἢ
(om. C) ἱστορικήν γεωμετρικήν AC: corr. Mein 23 παρα-
κολουθήσας Mein 24 ποθ' ωρος A: corr. C

- 25 *A.* τούπτάνιον ἡμεῖς σφαιραν εἶναι τιθέμεθα·
τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἔνα
μερίσαι κατ' εἰδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια,
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηγμένα.
5 *B.* οὗτος, πέπεισμαι, κἄν τὰ λοιπὰ μὴ λαλῆσ·
- 30 περὶ τῆς ἴατρικῆς δέ; *A.* τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ παὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ' ἔνι' ἐστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς d
τάλλοτρια γίνετ' ὀξύχειρ κούκλη ἐγκρατής·
10 τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
35 εὑρητ' ἐκεῖθεν. μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης,
ἥδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν·
περὶ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι μάγειρικῆς.
15 οὐθὲὶς ἔτερος σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
40 *B.* μίκρος ἀντάκουσον ἐν μέρει κάμοι. *A.* λέγε.
 B. σὺ μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ,
 ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.
38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος δι-
20 δασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν (Π 540 Κ). e
 ἐάσαθ' οὕτως <ώς> ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
 ποιεῖτε τοῖς ὄπτοισι μήτ' ἀνειμένον
(το γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὄπτόν, ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ)
 μήτ' ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ
25 δ τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.

1 τούπτάνειον AC 3 vix integer 5 κἄν — μὴ λαλῆς K:
καὶ — μὴ λαλεῖς (λαλῆς C) AC 8 ἔνεστιν A: corr. Mein
δείπνω δεπας A ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα πᾶς C: corr. Mus
12 εἰ δὴ K ἐμόν corruptum: ἔνι (vel ἔνον) K 13 oratio mutila
14 velut ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος ὄρθδως εἰδέναι 16 μικρὰ διά-
κουσον A: corr. Cob 18 δίαγε νῦν Cob 21 οὕτως ἔχειν A:
corr. Bentl 22 ποιεῖται A: corr. C ὄπτοις AC

- μάγειρός ἐστιν· οὐκ ἔαν ξωμήρυσιν
ἔχων τις ἔλθη καὶ μάχαιραν πρός τινα,
οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ,
f ἀλλ' ἐστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.
39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς 5
ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως (Π 553 Κ).
οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐθαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
ἐπ' ἔργου, οὗ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἂν μὴ δοκιμάσω
- 292 5 τίς ἐσθ' ὁ θύων ἦ πόθεν συνίσταται
τὸ δεῖπνον ἦ πέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
ἐστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
εἰς ποῖα μισθοῦν ἦ φυλάττεσθαι με δεῖ.
οἶνον τὸ κατὰ τούμπόριον, εἰ βούλει, γένος.
- 10 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
τὸν ἴστον ἦ πηδάλια συντρίψας νεάσ,
ἢ φορτί' ἔξέρριψ' ὑπέρραντλος γενόμενος.
ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐθὲν ἡδέως
ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμον χάριν.
- b 15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπουδαῖσι διαλογίζεται
τοῖς συμπλέουσιν δόποσον ἐπιβάλλει μέρος
τιθείς, τά δ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἔκαστος ἐσθίει.
ἀλλ' ἔτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκώς, περιχαρῆς
- 20 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾶ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ τὰ δάνει' ἐρυγγάνων,
ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοφι μαστροποῖς ποιῶν,

1 δ' ἐστὶν AC: corr. Mus 8 οὖν Pors: οὐ A 10 ἔαν AC
13 δ' A: corr. C 17 πηδάλιον τι συντρε. AC: corr. Grot
27 ἐμῶν τὰ Kock τὰ add. Wilam

ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξε¹ εὐθὺς ἐκβεβηκότα,

τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθη Λιὸς

25 Σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.

τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν

5 τὰ πατρῷα βρύνει καὶ σπαθᾶ· πορεύομαι.

ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα, νὴ Λὲ, ἔτερά που
ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέφαμον ἐνευρημένα

30 τὰ κράσπεδ' ἀποθλιβέντα καὶ κεκραγότα·

‘ὅψαριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;’

10 ἐῶ βοῶν· πληγὰς γὰρ ἔτι προσλαμβάνειν
ἔλθοντα καὶ τὴν νύχθ’ ὅλην διακονεῖν.

τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, ‘ἀμίδα μοι

35 ἐνεγκε πρῶτον’ φησίν. ‘ὅξος ἡ φακῇ
οὐκ είχε.’ πάλιν ἥτησας· ‘οἰμώξει μακρὰ

15 πρῶτος μαγείρων’ φησίν. ἔτερα μυρία
τοιαῦτα καταλέξαιμ’ ἄν. οὐ δὲ νῦν σ’ ἄγω,
πορνείόν ἐστιν, πολυτελῶς Ἀδώνια

40 ἄγουσ’ ἐταίρα μεθ’ ἐτέρων πορνῶν· χύδην
σαυτὸν ἀποτάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.

20 40. καὶ παρ’ Ἀρχεδίκῳ δ’ ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστὴς
μαγειρίσκος τάδε λέγει (IV 435 M).
e

πρῶτον ὠμῶν κειμένων

τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι.

‘δίδου κατὰ χειρός,’ τοῦψον οἰχήσει λαβών·

25 τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας

5 ἕρραν· ἐλαῖφ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.

ἐν φ τὸ λάχανον αἴ τε τῶν παροφίδων

1 ὑπέκυψ² Preller ὑπέδυν Naber 5 πορευόμεναι Α
corr. C 7 ἀνασεσυρμέναι Mein 8 ἀποθλίβοντα Α: corr.
Bothe 10 ἔτι Κ: ἔστι Α 17 ἄδωνιν Α: corr. Mus 19 σαν-
τόν τε σάξεις Κ (ἀποσάξεις Cas) 25 τὸν ἄνθρακα Herm

- 5
- τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μοι,
έφθὸν τὸν ἵχθυν ἀποδίδωμ' ἔχοντα τοὺς
χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμὴν,
10 εἰς ἥν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
ἔλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης
σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' ἵσως.
- Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων
μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει (IV 589 Μ).
- 293 εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαιδαλε,
τὸν ἔξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
δοὺς μισθὸν ὅν <μ'> ἥτησας ἥκω δεῦρος ἄγων.
41. Σωτάδης δ', οὐχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ἀσμάτων
ποιητὴς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας,
ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὗτος γὰρ ἐπιγρά- 15
φει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα (II 447 Κ).
καρῆδας ἔλαβον πρῶτον ἀπεταγήνισα
- b ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας.
ἄπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
ἔψω ποιήσας τοῦμα συκαμίνινον. 20
- 5 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
χλόην, κίμινον, ἄλας, ὕδωρ, ἔλάδιον.
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐποιάμην καλὸν σφόδρα.
ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ, 25
- 10 ἀποδοὺς ὅσ' ἔστιν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά.
c τρίγλας καλὰς ἥγορασσα καὶ κίχλας καλάς.

4 πᾶς ἀνὴρ ἐλ. A: corr. Mus 6 σέσωκέμον A: corr. Schw
10 θίβρωνα AC: corr. Gaisf δεδαλε A: corr. Mus 12 μ'
add. Cas ἄγων σε A: corr. Schw 14 μαρωνίτης A: corr. C
17 ἀπετηγανισα AC: corr. Mein 20 συκαμίνον A: corr. Cas
23 ἔλαιον AC: corr. Cas 26 ἀποβέλισον A: corr. Schw

ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει
 ἄλμη τε λιπαρῷ παρατίθημ' ὁρίγανον.
 ταύτας προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας.
 15 ἀστεῖον ἐφθῆ τευθὶς ὀνθυλευμένη
 5 καὶ πτερύγι' ἀπλῶς σηπίας ὀπτημένα.
 τριμμάτιον φκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπόν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 δξυλίπταρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
 20 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα. d
 10 κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρα.
 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δή τινα
 ἴχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρῳ . . . τοιούτῳ τινὶ
 25 πέμπω τε ταῖς καρδῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 15 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεὶς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὁρίγανον
 ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
 30 ἀφύαν θ' ἄμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν·
 20 εὶς κύαθος ἐνταῦθ' ὑδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 κανὸν δικότυλος λήκυθος, καταστρέψω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἐσθ' ή τέχνη,
 35 οὐκ ἔξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.
 25 42. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις· περὶ δὲ τοῦ γόγγρου
 λεπτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ f

1 ταυτα A: corr. Mus 2 λιπαρὰς παρ. ὁριγάνον K 3 ταύ-
 ταις A: corr Schw 4 ὠφθη A: corr. Dobr 5 ἀπλῶς A:
 corr. Di 6 τριμματίοιν A: corr. Mus 7 ἐψήτ' ήν δὲ K
 ταῦτ' αστεια A: corr. Dobr 16 ἄλας A εἴλησ' C: corr. Pors
 19 ἀφύην Mein 21 corruptus

καὶ δόποθεν ἔκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνείσθαι διηγεῖται οὕτως (fr. 16 R).

γόγγρον μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλήν, φίλος, ἐν Σικυῶνι πίονος, ἴσχυροῦ, μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοῖλα.

εἴτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόῃ περίπαστον ἐν ἄλμῃ. 294 ἔξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν ὁ καλὸς οὗτος περιηγητής φησιν (fr. 17 R).

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἀλίσκεται, ὅστε τοσοῦτον τῶν ἄλλων πάντων ὄψιν ορατεῖ οὗτος ὅσον περ θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων ορακίνων. 16

"Αλεξις ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 828 K).

γόγγρον δ' ὅμοιον σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπερογέμουντα.

ἢ Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέγοντα, περὶ ὧν ἀψώνηκεν αὐτός (IV 436 M). 17

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον

γόγγρον κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια δραχμῶν πάλιν πέντε· ὡς ταλαιπώρου βίου.
δραχμῆς τραχήλους· ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον,

5 κάμοι τραχηλούς δτερον εἰ ποθεν λαβεῖν
ἥν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρο ἀπηγέάμην.

c οὐθεὶς δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.

ἄμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,
10 ἄμα δ' εἰ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ', ἀπωλλύμην.

'κατέδοντ' ἐκεῖνοι', τοῦτο πρὸς ἐμαυτὸν λέγω,
'διαπνητιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.
οἶμοι.

8. 9 tradita fort. ferri possunt, sed conieci κόλπων pro ὄψιν 12. 13 μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμουντα A: corr. Pors 17 γόγγρον δὲ Schw, γόγγρον κεφάλαια Mein 26 τοῦτον A: corr. Mus

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὑλῆς τῶν γα-
λεῶν βελτίουν εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
καλούμενους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἰδη αὐτῶν ἃ
φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λεῖον, ποικίλον, σκύμνον,
5 ἀλωπεκίαν, φίνην. Λωφίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
τὸν ἀλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραῖῳ,
ἐπὶ δὲ τῆς φάγεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
πέμπτῳ ξύφων μοφίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν
εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὁψαρτυτικῷ
10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ
δυσάδη. γυνωφίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
ἔχειν κέντρον τῶν δύμοιειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ ε-
στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθῦς τούτους διὰ τὸ
χονδρώδεις εἶναι. Ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
15 ἔχει πεντάγωνον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία
καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
ἀφίσιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ <ὁ> ἀλωπεκίας.
οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλω ξήσας βίον
20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖ-
ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν ἃ
φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακροφυγχότερός ἔστι καὶ τῷ
25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἡττον Ἀττικῶν χιλίων
πικράσκεται. Ἀπίστητος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὁ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζωικῶν Rose 17 ὁ add. Mus 20. 21
ἡγεῖται haec turbata

περὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἑταίροις πατρι-
κῶς πως συμβουλεύων φησίν (fr. 18 R).

295 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κανὸν ἀποθνήσκειν
μέλλησ, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἀρπασον αὐτόν·
δὲν καλέονται Συρακόσιοι κύνα πίονα· κάτα

5
ὕστερον ἥδη πάσχ' ὅτι σοι πεποθμένον ἔστιν.

τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεὶς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος
ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησιν καὶ δικαίως
παρακελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν
ἀριθμῆσαι ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ 10
b τὸν Θησέα, φησί, γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ
Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος
παρεσχηκέναι. Τιμοκλῆς δὲν Δακτυλέῳ φησί (II
451 K).

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν

15

ἐν ὁξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p.

234 L).

σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πίονες.

Nouμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 Birt).

20

ὕκην ἥ κάλλιχθυν, δὲτε χρόμιν, ἄλλοτε δὲ ὀρφὸν

c ἥ γλαύκον περόωντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.

τὴν δὲ τοῦ γλαύκον κεφαλὴν ἐπαινῶν δὲ Ἀρχέστρα-
τός φησιν (fr. 15 R).

ἀλλά μοι ὁψώνει γλαύκον κεφαλὴν ἐν Ὄλύνθῳ

25
καὶ Μεγάροις· σεμνοῖς γὰρ ἀλίσκεται ἐκτεναγιστῆς.

καὶ Ἀντιφάνης δὲν Προβατεῖ φησιν (II 92 K).

4 ἔθέλη Α 5. 6 κᾶθ' ὕστερον Α cf. p. 286 a 9. 10 τὴν
τιμὴν ἀπαριθμῆσαι Wilam 10 κτήσασθαι <καὶ κατεργάσα-
σθαι> K coll. p. 286 a 13 ἀντιπαρεσχηκέναι (sic Mein) ἂν K
δακτύλωι Α 21 συκῆν Α cf. p. 828 a ὅτε Wilam: ἥξε Α
26 σεμνὸς et ἐν τενάγγεσσιν Cas

Βοιώτιαι μὲν ἐγχέλεις, μῆς Ποντικοί,
θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
φάγδοι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.

d

δ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει (II 109 K).

5 οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
ἔψειν ἐν ἄλμῃ <φημι>. B. τὸ δὲ λαβράκιον
A. ὀπτᾶν δλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. B. τὸ δ' ἐγχέλειον; A. ἄλες, ὀργανον,
5 ὅδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταῦτόν. B. ἡ βατίς; A.
10 χλόη.

B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B.
κρέας
ἐφίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάναυτία.
B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;

15 46. Εὔβουλος Καμπυλίωνι (II 179 K).

e

τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα

. τοῦδε τοῦ θαλαττίου

Γλαύκον φέρουσαν εὐγενέστερον

λάβρακά δ' ἐφθὸν ἄλμῃ μίαν.

20 Άναξαν δριδῆς Νηρεῖ (II 145 K).

δ πρῶτος εὐρὰν πολυτελές τμητὸν μέγα

γλαύκον πρόσωπον τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας

θύννου τά τ' ἄλλα βράματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλὸς

Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

25 Άμφις ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 240 K).

1 βοιώτια AC: corr. Schw 2 θύννοι superscr. γλαῦκοι C:
fort. versus excidit θύννοι <. | γλαῦκοι> Mey. 6 φημι
add. ex p. 662b 7, 8 ἐνυποτρίμματίζεσθαι AC: corr. Cas
8 ἐγχέλειον AC 17 αὐτοῦ δὲ τοῦ θαλ. | Γλαύκον K 18 κάρα
add. Mein 19 τ' A 22 ἀκύμονος AC: corr. Dobr 24 πάντα
τόνδε C

γλαῦκοι δ' ὅλοι, φαχιστὰ κρανίων μέρη
εὗσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρῳ (II 247 K).

ἔχειν καθαρέως ἐγχελύδιόν τι καὶ
γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

'Αντιφάνης-δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίξων τὸν τέν-
θην 'Αρχέστροτόν φησιν (II 65 K).

ἔστω δ' ἡμὲν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πυική, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρον κεφαλή,
5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος υῶτον, κέστρας ὄσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινός, καρίς,
τρίγλη, φυκίς,
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

29647. Ναυσικάτης Ναυκλήροις (IV 575 M).

δύο μέν φασιν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ⁴
(παῖδες θεοῦ) τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ηδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὸν καὶ τὰ θυητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.

B. Γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος
μὲν ὁ Μηδυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα²⁵
φησιν 'Αρεάδνης, ὅτ' ἐν Δια τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου
ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ
ἢ δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα·

4 καθαρέως A: corr. Cob ἐνκελίδιον A: corr. ε τμητός
Pors: ὑμήττειος AC 15 ψήττα, σκίνδος Koch μενός A: corr. C
20 suppl. Dobr 26 ἀριαδνῆς C (item litt. c)

*Ανθηδάν νύ τις ἔστιν ἐπὶ πλευροῦ θαλάσσης
ἀντίον Εύβοίης σχεδὸν Εύριποιο φοάων.*

Ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.

*Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύ-
βου τοῦ Ἐφμοῦ καὶ Εύβοίας τῆς Λαρύμνου γενεαλογεῖ
τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τῷτε τῶν Εὐρωπιακῶν
(FHG III 151) Ἀνθηδόνος καὶ Ἀλκυόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ.
ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον
Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρκάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ
10 Διωτίδος θυγατέρα ἀποκλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς.
γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθης δ'
ὅ ἐποκοιός ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὑμνῳ Ποσειδῶνος
αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ Ναΐδος νύμφης μιγῆναι τε
15 Ἀρεάδην ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ
(p. 465 R) ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων
τοῖς θέλουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν
τῷτε Ἀμαξούιδος τῆς Ἀργοῦς φησι δημιουργὸν γενέ-
20 σθαι τὸν Γλαῦκον καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων
μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι
ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς
θαλάσσης βυθῷ φανῆναι καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάτ-
τιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
25 Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν
Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. 48. Ιστορεῖ ε
δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ*

1 ἐπὶ λευροῦ Mein 2 ενρειποφορδῶν Α: corr. Mus
9 ἰηλυμος Α: corr. Cas (Ιαλύσον) ex St. Byz. s. v. Σύμη
11 κατοικήσαντα AC: corr. Di 18 τοῖς θεοῖς Α: corr. C
23 ἀφανισθῆναι Emperius 24 θεαθῆναι C

ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ (p. 238 M), ὡς ὅτι ‘γευσάμενος
βοτάνης’ κατεποντώθη,

ἢν Ἡελίω φαέθοντι

ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἴαρι γαίῃ.

Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόφκον ὀπάξει
ὑλην ναιετάουσαν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
ἄτροντοι, καὶ μή τιν' ἔλοι μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν λάμβων “Τδνης
φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ
θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. Ιδίως 10
δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἢν φαγὼν ἀθάνατος
ἔγενετο (II 517 B⁴).

καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὔρεις, ἢν Κρόνος κατέσπειρε.

Nίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίᾳς (fr. 25 Sch) *Νηρέως*
ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἴστορετ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς 15
Nίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν (fr. 2) τὴν μαντικήν
φησιν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαῦκον διδαχθῆναι. θηρῶντα

297δὲ περὶ τὴν Ὁρείην (ὅρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν
ἐν Αἰτωλίᾳ) λαγὼν θηρᾶσαι, δύν λιποθυμοῦντα ὑπὸ²⁰
τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ κρήνη τινὶ καὶ τῇ παρα-
κειμένῃ πόσῃ ἥδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξω-
πυρήσαντος δὲ τοῦ λαγὼ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς
βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἐνθεον γενό-
μενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς
τὴν δάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι. ‘Ηδύλος δ' ὁ Σάμιος 25
ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον
έαντὸν φῖψαι εἰς τὴν δάλατταν. ‘Ηδύλη δ' ἡ τοῦ
ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς

3 ἢν Mus: εἰν A 6 ὑλη Mus, sed latet regionis nomen
7 ἀν εἰη A: corr. Mus 13 καὶ θεῶν <βρῶσιν> | ἄγρ. Haupt
20 ἐπὶ κρήνῃ Pierson, verba turbata 21 ἀποψυχόμενον Pierson

Αττικῆς λάμβων ποιητοίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ
ἰστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἔρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς
εἰς τὸ ἄντρον ὅτι κόγχου δωρήματα φέροντα

Ἐφυδραίης ἀπὸ πέτρης,

5 ὥτι τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπερύγους,
τῇ νύμφῃ δύσπιστος ἀθύρματα. δάκρυν δ' ἔκείνου
καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος οἰκτίσατο·

ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
Αἴτνης.

10 49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ
ἐκ τῆς ἐψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον
καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῖς καὶ Ἐπαίνετος ἐν
Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγχέλεων μνημο-
15 νεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις (fr. 5 L). Δωρίων δ'
ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
Κωπαΐδος τὰς Κωπαΐδας ἐπαίνει· γίνονται δ' αὗται d
ὑπερμεγέθεις. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἔκτῃ
Εὐρωπικῶν (FHG III 192) τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαΐ-
20 δων ἐγχέλεων ιερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κα-
τευχομένους οὐλάς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς
τοὺς Βοιωτούς· καὶ πρὸς τὸν ἔνον τὸν διαποροῦντα
τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον
εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε δῆτι δεῖ τηρεῖν
25 τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ δῆτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις
ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ χρὴ θαυμάζειν εἰ-

3 δώρημα φέροντ' A: corr. Μείν, δωρήματα Κ κόγχους
Wilam 7 ὠκτίσατο C 8 παρενήχετο Iac, ἀνενήχετο Κ
14 in mg. ΤΩΝ ΕΙC Λ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΙ 23 ἔθους
Elmsl: γένους A 24 φάσκοντα δῆτι Κ φάσκειν τε om. C
26 οὐ χρὴ δὲ C

εἰερείων τρόπον ἐγχέλεις θύονται, δόποτε καὶ Ἀντί-
γονος δὲ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil) τοὺς
Αἰολέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ³
τὴν τῶν θύννων ὥραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ
θεῷ τὸν πρῶτον ἀλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην
καλεῖσθαι θυνναῖον. 51. καὶ τάριχοι δὲ
παρὰ Φασηλίταις ἀποθύονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν
Ὥροις Κολοφωνίων (F H G IV 428) περὶ τῆς κτίσεως
Ιστορῶν τῆς Φασηλιδός φησιν ὅτι Λάκιος δὲ τὴν
ἀποικίαν στελλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρᾳ¹⁰
ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο
καὶ αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λα-
βεῖν τοῦ χωρίου ἡ ἄλφιτα ἡ ταρίχους εἶλετο δὲ
Κυλάβρᾳς τοὺς ταρίχους· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον¹⁵
θύουσι. Φιλοστέφανος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει (F H G III 28). Λάκιον
τὸν Ἀργείον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινες
298 μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου
τοῦ Γέλαιν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασηλίδα ὑπὸ Μόψου²⁰
μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατά τινα λόγον Μαντοῦς
τῆς Μόψου μητρός, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν
συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας τῶν
μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν υπκτὸς προσ-
βαλόντων ἀγοράσαι δὲ αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὐ²⁵
ἡ πόλις νῦν ἔστι, καθά δὲ η Μαντὼ προεῖπε, παρὰ
Κυλάβρᾳ τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι

3 Αἰολέας Wilam: ἀλιέας AC 6 θυνναῖα Mein 8 ὤροις
A: corr. Schw 13 ἄλφιτα ἡ αἰτία A: corr. Toup 14
κυλαβρος A 21 κατά τινα λόγια K, sed narratio valde tur-
bata restitui nequit, cf. O. Mueller Dor. I 114 27 καλύβρᾳ A
καλάβρᾳ C

λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἥγον. ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρῳ θύειν τάφιχον τιμῶντας ὡς ἥρωα. 52. περὶ δὲ τῶν ἐγχέλεων Ἰκέσιός φησιν ἐν τοῖς περὶ ὑλῆς, ὡς αἱ ἐγχέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰσὶν ἢ 5 ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων· πλήσμαι γάρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταφί-
χεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγχέλεις κατατάττει. Ἀριστο-
τέλης δὲ χαίρειν φησὶ (p. 305 R) τὰς ἐγχέλεις καθα-
ρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγχελυοτρόφους καθαρὸν
10 αἴταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ
οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀποπνίγωνται.
λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ
τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν κάν τοῖς χειμῶσιν
ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνί-
15 γονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι καὶ ἀφιᾶσι
γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ Ἰλύι ζωογο-
νεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγχελυοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς
μὲν νέμονται, ἡμέρας δὲ ἐν τῇ Ἰλύι ἀκινητίζουσι ζῶσι
τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὄκτω ἑτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν
20 ὁ Ἀριστοτέλης ἴστορεῖ (h. an. 6,16 p. 570 a 3.15—17.20)
γίνεσθαι αὐτὰς οὕτε φότοκούσας οὕτε ζωοτοκούσας
ἄλλ' οὐδὲ ἐξ ὄχειας, ἄλλ' ἐν τῷ βιορβόρῳ καὶ τῇ Ἰλύι
σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων d
τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὁμηρον τῆς τῶν
25 ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν (Φ 353).
τείροντ' ἐγχέλυες τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δέ τις εἰκαδιστὴς τῶν συνδειπνούν-
των ἡμῖν ἐγχέλυος παρατεθείσης ‘πάρεστιν, ἔφη, ἡ

16 γλινῶδες ΑC: corr. C superscr.
add. C 27 ἐπικούριος Α: corr. C

24 ἐντέρων om. A:

. τῶν δείπνων Ελένη· ἐγὼ οὖν Πάρις εἶδομαι.³ καὶ
χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακότος ἐκ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν
ἔψιλωσε τὸ πλευρὸν ἀνάγων εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς
εἰς οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάν-
των ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας (Τ 371).⁵

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος είμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ἔξεφέ-
ρετο. καὶ ὁ Κύνου λκος ἔφη· ‘ἀποφέρεται ἐκ τῆς
βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος.’ καὶ περὶ τῆς ἐγχέλυος
δ' Ἀρχέστρατος οὕτως ἴστορε (fr. 18 R).¹⁰

ἐγχελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶν κρατίστη
'Ρηγίου ἀντιπέρας πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης.

f δ' ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θυνητῶν
βρῶμα τιθεὶς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.

δ οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀφετῆς μέγα κάρτα φέρουσι 15
Κωπαῖαι καὶ Στρυμόνιαι· μεγάλαι τε γάρ εἰσι
καὶ τὸ πάχος θαυμασταῖ. διμῶς δ' οἷμαι βασιλεύει
πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει
ἐγχελυς, ἡ φύσει ἐστὶν ἀπύφηνος μόνος ἵχθυς...

54. 'Ομήρου δὲ εἰπόντος 'τείροντ' ἐγχέλυνές τε καὶ 20
ἵχθυες' ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 101 B⁴)·

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυνας ἔδεξε.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί (fr. 21 V), τὰς
ἔνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ὑ τὰς πληθυντικὰς
οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστο- 25
φάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι (889)·

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἐγχελυν.
καὶ ἐν Λημνίαις (I 487 K)·

2 χεῖρας Cas: πέρας AC
12 ἀντιπέραν C πορθμῷ Mein
δλως Schw 19 ἀπήρινος Coraes

3 ἀγαγῶν AC: corr. Schw
17 δμως AC: corr. Coraes,

ἔγχελνν Βοιωτίαν.

b

τὴν δ' εὐθεῖαν ἐν Δαιταλεῦσι (I 447 K)·

καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελνς.

καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις (I 63 K)·

5 θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελνς, κύων.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκέ τόδιος τῷ ποιητῇ.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (864)·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἔγχελεις θηρώμενοι πέπονθασ.

καὶ δευτέραις Νεφέλαις (559)·

10 τὰς εἰκοῦς τῶν ἔγχελεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ἐν Σφηξὶ δὲ ή δοτική (510)·

οὐ χαίρω δὲ βατίσιν, οὐδέ τέλεσιν.

Στράττις δέ ἐν Ποταμίοις ἔφη (I 722 K)·

ἔγχελεων ἀνεψιός.

15 Σημωνίδης δέ ἐν Ιάμβοις (II 453 B⁴)·

ὥσπερ ἔγχελνς κατὰ γλοιοῦ.

καὶ τὴν αἰτιατικήν·

ἔρωδιος γὰρ ἔγχελνν Μαιανδρίην

τρίορχον εὔρων ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

20 Ἀριστοτέλης δέ ἐν τοῖς περὶ ζῷων διὰ τοῦτο ἔγχελνς
εἰρηκεν. ὅταν δέ Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι λέγῃ (864)·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἔγχελεις θηρώμενοι πέπονθασ·

ὅταν γὰρ η λίμνη καταστῇ, λαμβάνονται οὐδέν·

ἔὰν δέ ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρειορον κυκῶσιν, d.

25 αἴρουσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταφάττῃς,
συφῶς δηλοῖ ὅτι η ἔγχελνς ἐκ τῆς Ιλύος λαμβάνεται.
Ἐνθεν καὶ τοῦνομα εἰς τὸν ἔπερατώθη. καὶ ὁ ποιητὴς
οὗν δέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ και-
όμενον οὕτως ἔφη·

8 ὥσπερ γὰρ Α 13 ποταμοῖς Α 23 οὐδὲ ἐν Α C
24 ἐν Α 27 ἐνθεν Α: ὅθεν C

τείφοντ' ἐγχέλυες τε καὶ ἵχθυες.

Ιδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἔξαιρετον ἐγχέλυες, οὐαὶ καὶ τὸ βάθος τοῦ νεκανμένου ὕδατος δηλώσῃ. 55. Ἀντι-
ε φάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησίν
(II 71 K). 5

τά τ' ἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἴσοδεον τὴν ἐγχελυν·
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἔστι τιμιωτέρα.

τῶν μὲν γάρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
5 τούτων δὲ δραχμὰς τούλαχιστον δώδεκα
ἡ πλέον ἀναλόσασιν δσφρέσθαι μόνον·
οὗτως ἔσθ' ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους
f ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν (II 150 K).

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὕθ' οἱ τρόποι γὰρ δύονοούσ' οὕθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολύ.

βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·

5 τὴν ἐγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὅψων μέγιστον παρὰ πολύ·
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι

300 μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.

10 τοὺς λεφέας ἐνθάδε μὲν δλοκλήφους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηργμένους.

τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἰδῃς
κλαίεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.

δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὐ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις (II 451 K).

10 τούτων δραχμὰς δὲ K ἔνδεκα (ια) C 11 δσφράσθαι
AC: corr. Elmsl 12 οὗτως ἄγιόν γε Koppiers 19 ἥγη C

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν Ἰβις ἢ κύων;
ὅπου γὰρ εἰς τοὺς διμολογουμένους θεοὺς
ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
τίν' αἰελούφον βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;

b

5 56. ὅτι δ' ἡσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἔστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
κωμικοῖς, καὶ Εὑβοιούλος δέ φησιν ἐν Ἡχοῖ (II 176 K).
νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτά
λευκόχρως παρέσται,

10 ἐγχελυς, ὥ μέγα μοι μέγα σοι φῶς... ἐναργές.
καὶ ἐν Ἱωνι (II 177 K).

c

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλοντ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἱ τ' ἐχιδνοσώματοι

Βοιωτίαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαὶ

15 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.
καὶ ἐν Μηδείᾳ (II 186 K).

παρθένου Βοιωτίας

Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγχέλεις δι' ὀνόματος ἡσάν
20 φησιν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης (II 52 K).

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
Θρῆκας κατάφδων ποταμὸς ὀνομασμένος

Στρυμών, μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος.

d

καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν (οὗ μνημονεύει Ἀντί-
25 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὗτως (fr. 56 K).
ἔλθὼν Εὐλῆος πηγὰς ἐπι δινήεντος)

1 μὲν ομ. C, ἄν τιν' οὖν Kock, με νῦν Mein 2 τοὺς
Philod. π. εὐσεβ. 20: θεοὺς ΑC 10 φάσις ὁσσον ἐναργές K
12 καὶ μετὰ A: cf. p. 302 d ἐπὶ σὲ πλεῖ ΑC: cf. p. 302 13 αἱ
τε λιμνοσώματοι ΑC: corr. K 22 θρήικης ΑC: corr. Madv
24 εὐκλέα A: corr. Schw 26 εὐλείας A: corr. Mein, Εὐλεῖος Bgk

Δημήτριος [δ'] ὁ *Σκήψιος* ἐν ἐκκαιδεκάτῃ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 11 Gaedt) ἔγχέλεις φῆσὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΥ. προείρηται μέν τινα περὶ αὐτοῦ (p. 282 d). ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φῆσι τάδε περὶ αὐτοῦ (fr. 19 R).

e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα *Συρακούσαις* ἐνὶ κλειναῖς, δ τὸν γε κρατιστεύονθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἔστιν ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν γεγονώς· ὥσθ' ἡνίκ' ἂν ἦ περι νήσους ἦ περὶ τὴν ἄλλην που ἀλῶ γῆν ἦ περὶ Κορήτην, λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλῆξ ἀφικνεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῷων 10 (p. 306 R) καὶ *Σπεύσιππος* παραπλήσιά φῆσιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἰρηκε καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυριηναῖοι δὲ ὑπην τὸν ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ως *Κλείταρχός* φῆσιν ἐν Γλώσσαις.

15

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀριστοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· ἐψητοὺς εἶναι μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἵωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιοὺς ἢ 20 τριγλίδας μικρὰς σηπίδιά τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια.

301 60. ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. Ἀριστοφάνης ἐν *Ἀναγύρῳ* (I 405 K).

οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἔστιν.

"*Ἀρχιππος* Ἰχθύσι (I 682 K).

25

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχὼν ἐψητός.

1 δ' del. Schw 5 ἐνικλίναις A: corr. C 7 γεγονωσθ' ην κανη περὶ A: corr. Ribb 13 δὲ δύκην AC: corr. Cas 22 totum hoc caput de suo addidit Athenaeus 26. 27 ἐψητὸς ἐντυχῶν AC: corr. Mein

Εῦπολις Αἰξίν (I 259 K).

ω̄ Χάριτες, αῖσι μέλουσιν ἐψητοί.

Εῦβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἡ Κύκνῳ (II 196 K).

ἀγαπῶν τε καν ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἔνα
5 διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἰδῃ.

"Αλεξίς ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ (II 303 K).

καὶ γὰρ ἐψητοί τινες

παρῆσαν ἡμῖν δαιδαλεῖοί πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ 10 πάλιν.

τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις

οὐδὲ τριχίδων οὐδ' οίον ἐψητῶν τινῶν;

πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.

'Αριστοφάνης Δράμασιν ἡ Νιόβῳ (I 464 K).

15 οὐδὲν μὰ Διὸς ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Μένανδρος Περινθίᾳ (IV 188 M).

τὸ παιδίον .. εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.

ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ (II 223 K).

βεμβράδ', ἀφύην, ἐψητόν.

20 *Ποσείδιππος Ἀποκλειομένῃ* (IV 515 M).

ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.

ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἵχθυδια σ
ὑπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος υπο-
καύηται τῆς πληρώσεως.

25 61. ΗΠΑΤΟΣ ἡ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι
τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάγῳ
τὸν ἥπατον. ἐστὶ δὲ μουήρης, ὡς φησιν Ἀριστο-
τέλης (p. 306 R), σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδονς, τὴν
χροιὰν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ'

8 δαιδαλαῖοί Α δαιδάλεοι C: corr. Wilam 19 βαμβράδ'
Δ: corr. Mus

αντὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν δείπνων λοχαγός φησιν (fr. 30 R).
d καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. *Mnēsimachos* 'Ιπποτρόφῳ 5
(Π 438 K).

σκόμβρος,
θύννος, κωβιός, ἡλακατῆνες.
εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέν αν-
δρος Κόλακι φησι (IV 154 M).
κωβιός, ἡλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον.

Mnāsēas δὲ ὁ Πατρεύς φησι (FHG III 155). 'Ιχθύος δὲ γίνεται καὶ 'Ησυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνη καὶ Μύ-
ραινα καὶ 'Ηλακατῆνες.'

10

15

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτον φησιν Ἀριστοτέλης (h. ap. 598 a b) εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον ἔχόμενον τῆς γῆς· ἐν τῷ δεξιῷ ὄφθαλμῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυω-
πεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερύγια τὸν λεγόμενον οἰστρον.
χαίρει δὲ ἀλέξῃ διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσεισι. 20
γίνεται δὲ ἐδώδιμος ὅταν τοῦ οἰστρον παύσηται.
μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὡς φησι Θεόφραστος,
καὶ ἔως μὲν ἂν ἔχῃ μικρὰ τὰ κυήματα, δυσάλωτος,
f ὅταν δὲ μείζω γένηται, διὰ τὸν οἰστρον ἀλίσκεται.
φωλεύει δὲ ὁ θύννος καίτοι πολυαίματος ὕν. Ἀρχέ-
στρατος δέ φησιν (fr. 21 R).
25

1 τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν Rondelet corr. Valck 10 Κόλακι Clericus: κόλασι A: 12 καὶ κυνὸς A C: corr. ex Mnēsimacho p. 403 b v. 36 15 'Ηλακατῆν Adam 16 θύννος add. C 17 ἐκπλεῖν A C: corr. ed. Bas male haec truncata, cf. Aristot 22 φωλίαν A: corr. C

άμφιλ δὲ τὴν ἵεράν τε καὶ εὐφύχορον Σάμου ὅψη
θύννον ἀλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
ὅρκυν, ἄλλοτε δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς κρή
ὅψωνεῖν ἂ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς . . .

5 ἐστὶ δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἐν τε Καρύστῳ. 302
ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδὶς ἀμείνους
πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννοντος καὶ Τυνδαρὶς ἀκτῇ.
ἄν δέ ποτ' Ἰταλίας ἵερᾶς Ἰππώνιον ἔλθης

10 ἔρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δὴ, πολὺ πάντων
10 ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχοντες τε τέρματα νίκης.

οἱ δὲ ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
πολλὰ περάσαντες πελάγη βρούχουν διὰ πόντου·
ῶστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. b

64. ὠνομασθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ
15 όρμαν. δρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατά τινα
ἄραν οἰστρου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησιν ὁ Ἀρι-
στοτέλης αὐτὸν ἔξελαύνεσθαι γράφων οὕτως (h. an.
602 a 25). 'οἱ δὲ θύννοι καὶ οἱ ἔιφίαι οἰστρῶσι περὶ
κυνὸς ἐπιτολήν· ἔχοντες γὰρ ἀμφότεροι τηνικαῦτα παρὰ
20 τὰ πτερύγια οἰονεὶ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἰστρου, c
οἵμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος δὲ ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο
δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἔξαλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος·
καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.' καὶ Θεο-
δωρίδας δέ φησι (anth. I. 521 B).

25 θύννοι τε διοιστρήσοντι Γαδείρων δρόμον.

1 εὐφύχωρον AC 3 ἄλλοι δ' A: corr. Ribb θεοῖς AC: θέρευς
Ribb 4 μητέρι τιμῆς A: corr. Coraes lacunam indic. Meineke
addens verb. δηριάμαν sim. 6 δὲ Cor: τε AC κεφαλοιδ' εἰς A:
corr. Cas 8 εἰπώνιον A: corr. Mus 9 Περσεφόνης ἔδος
εὐτεφάγον K coll. Strab. p. 256 18 ὠιτ' A: corr. Cas
ἄρους A: corr. Cas 19 δῆμοιον μὲν σκορπίῳ τηνικαῦτα A
(ex v. seq.) 25 δὴ οἰστρησοντι A: corr. Iac

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἴστοριῶν (c. 8 H) περὶ τῆς ἐν Ἰθηρίᾳ Λυσιτανίας χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βάθος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμέναι, ὡν τὸν καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. δ
διόπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὃς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. [εἰσὶν γὰρ οἱ θύννοι οἶνον ὕεσ, ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι] 65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὔβοιον λός φησιν ἐν "Ιωνι" (II 177 K). 10

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλοντ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

'Αριστοφάνης Λημνίας (I 487 K).

οὐκ ἔγχελνν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννον
ὑπογάστριον. 15

Στράττις Ἀταλάντη (I 713 K).

ὑπογάστριον θύννον τι κάκρονώλιον

e δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν (I 719 K).

ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων. 20

"Εριφος Μελιβοία (II 429 K).

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
ὑπογάστριον θύννακος οὐδὲ κρανίον
λάβρακος οὐδὲ γόργον οὐδὲ σηπίας,
αἷς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς. 25

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ (I 738 K).

ἴχθυῶν δὲ δὴ

ὑπογάστρι', ὡ Δάματερ,

7 εἰσὶν — 8 αὐξανόμενοι del. K 17 τι p. 399 d: τε Α
18 ὕιον Α: corr. Cas 22 velut ταῦτ' ἄρ' ἀθλίοι | εἰσ' οἱ
πένητες 25 οὐδὲ μακρανη Α: corr. C, fort. ἀν (i. e. ἀ ἀν) .
οὐδὲ 28 ὑπογάστριον ὡ ΑC: corr. p. 399 d

παρατηρητέον δτι ἐπὶ ἵχθυσιν μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, ^ε σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἄδηλον δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν τῷ Ποντικῷ, δταν λέγη (II 92 Κ).

‘**Ծ**ԵՐԱԾ ՃՎԱՆԴԻ’ ԼՇՈՅՑ

τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθὼν (ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι)
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῷ.

10 Ἀλεξις δ' ἐν Ὁδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαιωῶν φησιν (II 354 K).

καὶ τοὺς ἀλιέας δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλω·
ἀπελευθέρων ὁψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σπιχίδια καὶ φρυκτούς τινας.

15 *B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἶ λάβοι θύννου
 5 ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννας ἔχειν.
 ἐπῆνον δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδας καλουμένας,
 ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ (Π 278 Κ).
 καὶ μὴν διέφθασται γε τοῦψον παντελῶς.*

20 οὐκέτιδες μὲν ὅπται δύο παρεσκευασμέναι
Β. αἵς τὰς θύρας κλείουσι; Α. θύννειοι μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βρῶμα. A. καὶ τοίτη Λακωνική.

'Αντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ πεδὶ λέξεως (p.

Wil τῷ Ποσειδῶνί φησι θύννου θύεσθαι, καθάπερ
25 προείπαμεν (p. 297 b). Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος <θύννου>

5 ὄψινης Α: corr. C ἵσως vix sanum 6 ταύταις Herw
 7 ἀς (pro ὅσα) Kock, fort. ἀς ὁ 11 at non laudat 12 δ'
 om. C ἐμβαλῶ C 14 συκχηπίδια A: corr. C 15 B. add.
 Kock κεφάλαιον (hoc Mein) εἰ λάβοι κυνός Kock εἰ θύννον
 λάβοι Erfurdt 16 ἑγχέια A θύννονς C 21 θύννον μὲν
 ΑC: corr. Kock 22 τὸ Mus: καὶ A om. C 25 θύννον
 add. K cf. Hesych s. θύννον

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικούς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζῷων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μεῖζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μεῖζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι εἰκῆτος. μημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 5
(fr. 300 N).

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
ώς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἥνείχετο
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N). 10

τὸ σκαιὸν ὅμμα παραβαλὼν θύννον δίκην,
ώς τοῦ θύννον τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ώς
Ἀριστοτέλης εἴρηκεν (cf. p. 301 e).
(Μένανδρος) Ἀλιεῦσι (IV 77 M).

καὶ θάλασσα βιοβιοφώδης, ἦ τρέφει θύννον μέγαν. 15
καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo).
οὓς ἔνιοι θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
α δ' Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ
πτερύγιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζῷων 20
μορίων (ib. 543 b 11) διιστὰς αὐτὴν τοῦ θύννον φησιν
τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές,
ἐν φῷ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ φά. καὶ Σπεύσιππος
δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων διιστησιν αὐτὰς τῶν θύννων
καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλού- 25
τοις φησίν (I 63 K).

3 μεῖζω C: νομίζω A 7 κάπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr.
Iac 8 ἥνείχετο A: corr. Herm 9 ἀν λυδός A: corr. Mus
11 οὗτος καὶ ὄνομα A ὅμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e
14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post
Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Bentl 18 ταύτηι
A C: corr. Cas 20 ἀφαρέα (ἀφορέα A^a) Arist

έγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἡ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀφρώς, γλαυκὸς, ἔγχελυς, κύων.

'Αριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγελαῖον καὶ ἑκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. 'Αρχέεστρος δ' ὁ κίμβιξ φησί (fr. 20 R).

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ τὴν μεγάλην, ἥς μητρόπολις Βυζάντιον ἔστιν.
εἴτα τεμὸν αὐτὴν ὀφθῆσον ἄπασαν
ἄλσι μόνου λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίφι ἀλείφας.

10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δριμεῖαν ἐσ ἄλμην.
καὶ ἔντονος ἀν ἀθέλης ἔσθειν γενναῖα πέλονται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
ἀν δ' ὅξει φάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ (II 85 K).

15 10 τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.
τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουφίδι οὔτως (II 63 K).

20 15 δ μὲν <ἐν> ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὔτος οὐδὲν ἔσθει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγφον τιν' ἡ νάρκην τιν' ἡ³⁰⁴
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
5 B. τούτους φάγοις ἀν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ίχθῦς. B. τὸ δεῖνα δ' ἔσθεις,

1 ἡ μέλαινά σοι K: ἡ μελαίνας οἱ A 4. 5 ἀρχέλαιος
AC: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μοῦνον AC: corr.
Mus 11 καὶ ἔντονος ἀν Dalecamp: καν ἔντονος AC: corr.
AC: corr. Mus 12 δμοιαι AC: corr. Gesner 16 τελεύτλου
A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πολὺ A 22 γῆς
Cob: τῆς A 24 δ' ἵνα δ' ἔσθητις (ηι in ras. m.¹) A:
corr. Schw

τοντι πακόνωτα πλοῖα; Γ. Κωπᾶδας λέγεις;
ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
τὰ δ' ἐγχέλεια γράφομαι λιποταξίουν·

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.
τούτων τῶν ίαμβείων ἔνια ἔστιν εὔρειν καὶ ἐν Ἀκε- 5
b στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίῳ ἢ Βουταλίωνι. Ἰππῶναξ δέ,
ώς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ ίαμβοκοιῶν παρατίθεται,
φησὶν (II 474 B⁴).
10

ὅ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ φύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὔνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
5 πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μυημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράττις ἐν Καλ- 15
λιππίδῃ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ξώσιν
μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἵππουρους φησὶν φὰ τίκτειν,
καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
τῆς σμυραίνης· τίκτειν δὲ ἔαρος. Αιώρίων δ' ἐν τῷ 20
περὶ ίχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησὶ τὸν ἵππουρον.
Ίκέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μυημο-
νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L).
κώξυργυχοι φαφίδες ἵππουροι τε καὶ χρυσόφρουες.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ίχθύος 25
d διηγούμενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τι; Kock, fort. ἀνθρωποφάγονς. B. τὸ δ. δ' ἐσθίεις;
Γ. τὸ τι; B. τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatum not. Wilam 3 γρά-
φομαι λειποταξίου A: corr. Pors 9 φύδην A: corr. Bgk
10 θύννων A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
Dalecamp 18 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ
ed. Bas, sed cf. p. 312c

ἀρνευτὴν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὗτω περὶ αὐτοῦ
(fr. 6 Birt).

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

Αρχέστρατος δέ φησιν (fr. 22 R).

5 **ἵππουρος** δὲ **Καρύστιος** ἐστιν ἄριστος.
ἄλλως τ' εὖοψον σφόδρα χωρίον ἐστὶ **Κάρυστος**.
Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὁφαρτυτικοῖς κορύφαιναν αὐτὸν
φησιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΙ. μήποτε τούτους ἵππίδια καλεῖ **Ἐπί-** e
10 **χαρμος** δταν λέγῃ (p. 240 L).

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες,

πίουες χίππιδια λεῖα, ψύχει ἀπαλακουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν **Ἀλιευτικῷ** (fr. 10 Birt).

15 ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην
χάννους τ' ἐγχέλυας τε καὶ ἐνυγχίην πίτινον,
ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ ὑγλαύκην κορύδυλιν.
μνησούενει αὐτοῦ καὶ **Ἀντίμαχος** ὁ **Κολοφώνιος** ἐν
τῇ Θηβαΐδι λέγων οὕτως (fr. K).
ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὅν κίχλην καλέουσιν.

20 70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων **Δωρίων** ἐν τῷ περὶ f
ἰχθύῶν φησίν. **Ιουλίδας** ἔψειν μὲν ἐν ἄλμῃ, ὀπτᾶν
δ' ἐπὶ τηγάνουν.' **Νουμήνιος** δέ (fr. 5 B).

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ **Ιουλίδα** μάργον
πολλὸν ἀποτροπόφωτο καὶ **Ιοβόλον** σκολόπενδραν.

25 **Ιούλους** δ' <ὅ> αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ
τούτων (fr. 1 B).

3 συνόδοντ' ἢ **Mein** 9 ἵππος AC: corr. K 11 κορακινον δὲ
κορακοειδεῖς A: corr. Di ex p. 282a 12 λιηπιδια A: corr. Di
ψυχει corruptum παλοκουρίδες A: corr. Cas 14 καὶ p. 309c: ἢ A
λεῖην A: corr. Schw 15 πύτινον p. 327f 17 ἀντιφάνης AC:
corr. Ionsius 19 ὕκην A 24 ἀποτροπόφωτο A: corr. K Ιοβόρον A
Ιοβόρον superscr. 1C σκολοπένδρον A: corr. C 25 ὁ add. Schw

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅττι παρ' ἄκρα
δῆεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· οὐ μὲν Ἰουλοί
κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
ἡδὲ καὶ ἐρπήλας δολιχήποδας, διπότε πέτραι
5 ἀμμώδεις κλύξωνται ἐπ' ἄκρῃ κύματος ἀγῆ,
ἔνθεν δρύξασθαι θέμεναι τ' εἰς ἄγγος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἥτα Ἀττικοὶ
6 κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λα ἔτερον λα ἔχει, Σκύλλα,
σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λα¹⁰
οὐκέτι, δμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἴγλη, τρώγλη. δμοίως
οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος (I 106 K).

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθον τινὸς ἀνδρός.
Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Τυιεινῶν 'οἱ δὲ πετραῖοι, φησίν,
καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέρκαι,
15 κωβιοί, φυκίδες, ἀλφηστικός.' Νομήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ (fr. 17 B).

c γλαύκους ἢ ὁρφῶν ἔναλον γένος ἡδὲ μελάγχφων
κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας.

'Επίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 232 L).²⁰

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 297 R). 'καὶ
τὰ μὲν μελανόστικτα, ὕσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
στικτα, ὕσπερ κίχλη.' Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκάς ἐν
ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι
25 καλεῖσθαι.'

1 ἄκρας A C: corr. Schw 2 γεωλόφους: οἱ C γεώλοφα
σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος: οὐ μὲν 4 ἐρπη-
νας C 18 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
18 γλαύκους A C: corr. ex p. 315 b ὁρφῶ A C: ὁρφῶ p. 315 b
21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ A C: corr. p. 287 b, fortasse βαμβρ.
κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 οργοῖς A: corr. Cas

οῖς ἥδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆς
σαῦρου κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὁρφίσκουν,
πιότατον κεφαλῆ.

Nίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἐτεροιουμένων φησίν
5 (fr. 59 Schn.)

ἢ σκάρου ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΤΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ἔψιν φησί (p. 296 R). ‘τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεῖα ὡς φαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμνες, τὰ δὲ 10 σκληρότατα, τραχύδερμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα ὕσπερ σεσερῆνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἔρυθρόγραμμα ὡς σάλπη.’ τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων ε καὶ Ἐπαίνετος. Ἀρχέστροας δέ φησιν (fr. 23 R).

αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαιμονα χώραν
15 τὸν κάπρον ἀν ἐσίδης ὄνοιν καὶ μὴ κατάλειπε,
κανὶν ἰσόγρυπος ἔη, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ’ ἀθανάτων· τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθρος.
5 τούτου δ’ <οὐ> θέμις ἐστὶ φαγεῖν θυητοῖσιν ἅπασιν
οὐδ’ ἐσιδεῖν ὅσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὑφασμα
20 σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χείρεσσιν ἔχοντες
εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἴθων λογισμῷ
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ἔψιν
ἢ περὶ ἴχθυῶν (p. 308 R) ‘ὅ κιθαρος, φησί, καρχαρόδονς,
25 μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλωτταν ἀπολελυμένος, καρ-
δίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν.’ Φερεκράτης Δου-
λοδιδασκάλω (I 155 K).

10 σκληρόδερμα Rose 15 καρπὸν A: corr. C 18 οὐ
add. Cas 19 ὅσοις A: corr. C 20 ἐλιοτρόφον AC κοῖλον
AC: corr. Cas 22 βάλλειν C recte Wilamowitzius *fritillum*
(v. 20) et *astragalos* (v. 23) intellegit, tamen aleatoribus cur
solis liceat capro vesci non patet

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κάγιοράξειν κίθαρος ὥν.

B. ἀγαθόν γ' δὲ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.

A. ἐκεῖνο θράττει μ', διτὶ λέγουσιν, ὃς ἔγαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

'Επίχαρμος "Ηβας γάμῳ (p. 234 L).
5

ἥν δ' ὑαινίδες *<τε>* βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
διτὶ δὲ διὰ τὸ ὄνομα λερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
λωνος εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἡ Διο-
κλῆς Κύκλωψι (I 694 K).

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδὶ. 10
δὲ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἡδυπαθείᾳ (fr. 27 R).

b κίθαρον δὲ κελεύω,

ἄν μὲν λευκὸς ἦν . . . στεφεός τε πεφύκη,
ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιά φύλλα καθέντα.
ἄν δ' ἡ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν 15
5 δρῦη κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ.

καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε.

χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὁρῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309

R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐταν- 20
c θέντα. Νουμήνιος δὲ ἐν Ἀλιευτικῷ κουρύλον αὐτὸν
καλεῖ (fr. 2 Birt).

τοῖσι κεν ἄρμενα πάντα παροκλίσσαιο δέλετρα
κουρύλον ἡ πειρῆνα ἡ εἰναλίην ἔρπηλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B).
25

ἡ μύας ἡ ἵππους ἡὲ γλαύκην κορύδυλιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο δὲ κιθ. A: corr. C
4 ἐνεστι κάν Grot 6 ἡν p. 326e: ἡ A τε add. ex p. 326e
9 κύκλωψη A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στεφεός τε μέγας
τε Ribb 14 βαιά corruptum 16 νεοθῆγει AC: corr. Cas
23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρπηλαν A: corr. K cf.
p. 305 a

75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
(p. 232 L).

ἔτι δὲ πὸ τούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.
καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις (fr. 34 Bo) αὐ-
τῷν μέμνηται. ἔστι δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ρω- d
μαιῶν οὗτος καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 11 Birt).

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ δόθιον ψαμαθῖδα.

10 Σώφρων Θυννοθήρα (fr. 56 Bo). ‘ἀ δὲ γαστὴρ ὑμέων
καρχαρίας, ὅκκα τινὸς δῆσθε.’ Νίκανδρος ὁ Κολο-
φώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαί
φησι (fr. 137 Sch.) καὶ λάμιαν καὶ σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἰκέσιος φησι. ‘τῶν δὲ καλου-
15 μένων λευκίσκων πλέονά ἔστιν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ ε
μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι.
20 καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι
βάκχοι. εὐχυλοί δέ εἰσι σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
καὶ εὐέκχριτοι.’ Άωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον καὶ
25 νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἔχεινον f
σφόνδυλον δύνομάξει διαφέρειν τέ φησι κεφάλου κε-
φαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἅριστοτέλης
δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (p. 543 b 14) ‘ἄρχονται μέν, φησι,

3 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις A: corr. ex p. 286f 6 καλούμενον C
11 ὀκκαττινος A: ὅκα τινὸς Schw 20. 21 οἱ δὲ λεγόμενοι βάκχοι
εὐχυλοὶ εἰσι Rondelet 22 εὐκριτοι A: corr. C 25 νῆστην A: corr. C

κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
φαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν
κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
ζοτέκ τῆς Ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου.¹³ ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
Ἀριστοτέλης (p. 307 R). ὁ κεστρεὺς καρχαρόδονος
ῶν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἀτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν.
ἔστι δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλών, ὁ δὲ φεραῖος.
καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος
οὐ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ 10
γενομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ Ἰλύι. λέγεται
δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων
κατεσθίει, ἐπεὶ *⟨οὐδὲν⟩* οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.¹⁴

β Εὔθυδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη
κεστρέων εἶναι *⟨κέφαλον καὶ⟩* σφηνέα καὶ δακτυλέα. 15
καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κε-
φαλὴν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
δυεῖν δακτύλων. δαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ
περὶ Ἀβδηρα ἀλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἰρηκε 20
(fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινάπης. 78. καλοῦνται
δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπό τινων πλῶτες, ὡς φησὶ Πολέμων
ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει
(p. 239 L).¹⁵

с αἰολίαι πλῶτες *⟨τε⟩* κυνόγλωσσοί τ', ἐνīην δὲ σκιαδίδεις.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζφών ἡθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μηδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἀπτονται lemm.
A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδα-
κτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add.
ex p. 288 b

φησίν (p. 610 b 14), δτι ξῶσιν οἱ κεστρεῖς καῦν ἀφαιρε-
θῶσι τὰς κέρκους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ^a
λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη
παροιμία 'κεστρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων
δ ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ δεκτρεύεις. 'Αν αξίλας
ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ
διαβάλλων φησί (Π 269 K).

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἔγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

10 δ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι (fr. 25 R).
d κεστρέα δ' Αἰγίνης ἔξι ἀμφιρύτης ἀγόραξε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν διμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ (I 767 K).
ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς

15 κεστρεύς.

79. δτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις "Ἀρχιππος
Ἡρακλεῖ γαμοῦντι φησιν (I 681 K).
νήστεις κεστρέας, κεφάλους.
Αντιφάνης Λάμπωνι (Π 68 K).

20 κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

"Αλεξις Φρυγί (Π 390 K).

ἔγὼ δὲ κεστρεὺς νηστις οἰκαδ' ἀποτρέχω.

Αμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (I 670 K).

25 έγὼ δ' ἵων πειράσομαι
e εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργου λαβεῖν· ἥττόν γ' ἄν οὖν
νηστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εῦφρων Αἰσχρῷ (IV 489 M).

Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι· νηστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἄλλους AC: corr. Mein 26 ἵων
Abresch: ἴδων A 26 γὰρ οὖν Dobr

ΑΤΗΝΙΑΚΟΣ II.

12

Digitized by Google

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν (Π 501 Κ).

ἡγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὄπτὸν οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτάδη (Ι 430 Κ).

ἄρ' ἐνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;

ώς μὲν γάρ ἔστε νῆστιδες, γινώσκεται.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ (Π 148 Κ).

f τὰ πόλλα ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρεῖνός ἔστι νῆστις.

Εῦβοιος Ναυσικάᾳ (Π 188 Κ).

ὅς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ
ὄψι τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες
φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστείαν] ἄγομεν Θεσμοφορίων
τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύόμεν; ὡς γὰρ
ὁ Δίφιλός φησιν ἐν Λημνίαις (Π 558 Κ).
οὗτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ

308 κεστρεὺς ἀν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.
ὑπολαβὼν δὲ **Μυρτίλος**.

‘καὶ στῆτ’ ἐφεξῆς,
ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου **Ἡδυχάροην** (Ι 736 Κ).
κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὕσπερ χῆνες ἔξενισμένοι.
οὐ πρότερον γάρ τινος μεταλήψεσθε, ἔως ἂν ἦ ὑμεῖς
ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἴπητε διὰ τὸ νῆστις
μόνοις τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται.’ καὶ ὁ Οὐλ- 25
πιανὸς ἔφη· ‘ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ
ἀνελκυσθεὶς δ’ οὐ δελεᾶξεται οὕτε σαρκὶ οὗτ’ ἄλλω
τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς **Ἀριστοτέλης** ἴστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέοναοπτὸν Α: corr. Mus 5 ἔστι Α εἰσὶ C: corr. 5
γινώσκετε ΑC: corr. Mus 13 νηστείαν del. Nauck θεσμοφο-
ρείων Α: corr. C 23 μεταλήψεσθαι Α: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὥν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἔὰν το
φορθῆῃ ορύπτει τὴν κεφαλήν ως τὸ πᾶν ορύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἐορταῖς φησιν (I 608 Κ).

έξιόντι [μὲν] γὰρ

- 5 ἀλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθὺς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἐμοί,
σὺ δέ μοι εἰπέ, ὁ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται?
καὶ ὅς· ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἡ δὲ ὄψ
φωνῆ. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὅν. ἔγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς
- 15 τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἀνδρες ἔλεγον, εἰς ἔγὼν ἀποχρέω,
καὶ φημὶ ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικὸν τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἀπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν ἢ διὰ τὴν
20 ἔχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπήν. ἐπεὶ οὖν δ
καὶ ὑμεῖς, ὁ Μολοττικὸν κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὖ, ὑμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν?
81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. 'οἱ μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκέσιος,
δλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ μέσοι.' Άρι-
25 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ξώτων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μέν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἡγέ μοι AC: corr. Koek 7 Θεττ. παλ. poetae
verba 7. 8 διότι AC: corr. K., 16 ἄλοπες (*λ* in ras. mai. m¹)
Α λέοπες C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό-
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν αὔξησιν, *⟨οὐχ⟩ ἥκιστα δὲ κορακίνῳ.* τίκτε
δὲ πρὸς τῇ γῇ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύ-
σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ἔμφερες φῆσιν εἶναι
ἢ μελάνουρον καὶ κορακίνον. *Nouμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-*
τικῷ φῆσι (fr. 12 Birt).
5

δημίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακίνον.
μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι
ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακίνοι εἰσι. φῆσι γάρ·

αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡβαῖς γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει 10
ὦς διαφόρων·

μύες ἀλφησταί τε κορακίνοι τε κοριοειδέες,
αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακίνον
φῆσιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι. δμοίως 15
εἰ δ' εἴρηκε καὶ Ἡρακλέων δὲ Ἐφέσιος, ἕτι δὲ Φιλότιμος
ἐν Ὁφαρτντικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται δὲ σα-
πέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακίνος, Παρμένων φῆσιν
δὲ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῇ διδασκαλίᾳ. Ἀριστο-
φάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι (I 527 K) μελανοπτερύγων,
ἢ φῆ, κορακίνων. ὑποκοριστικῷ δὲ ὡνόμασεν αὐτοὺς
Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K).

309 τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

"Αμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K).
21

ὅστις κορακίνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκον παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.
οἱ δὲ Νειλῶται κορακίνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὔσαρκοι,
ἕτι δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἰσασιν. ὡνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιτο Α: corr. Birt 12. 13 μνς et
κοροειδέες et αἰολίαι Α: corr. ex p. 282 a 17 πλατιστακὸς Α: corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε πάνεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτανας ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς

⁵ Ἀριστοτέλης ἴστορεῖ (p. 309 R), καὶ συναγελαστικῶν. ^b τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται. Άωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναῖοις καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· ‘λεπιδωτόν, δὲν καλοῦσί τινες κυπρῖνον.’

10 83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομίᾳ διαφέροντες, εὐέκριτοι, δλιγότροφοι καὶ ιακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομίᾳ οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαυνοτέρα
էστιν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιᾶσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησι τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθοντος αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt).

ἡ σκάρον ἡ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην.

20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo). ‘κῶθωνο-
πλύται’ φησί καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ νιὸν ἵσως
ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιῶται δ'
εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κῶθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν δὲ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (fr. 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ-
μος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ κωβιοὺς ὄνομάζει (p. 234 L).
τρυγόνες τ' ὁπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἀδροὶ κωβιοί.

4 κυκριανὸς et 9 κυκριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δέ εἰσι C 19 δειην A: corr. Schw cf. p. 304 e
20 ἀγροιωτικῶι θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλαδροὶ A
χαλαδροὶ C: corr. Cas

'Αντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (II 100 Κ).

ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὄβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονεμῶ.
ἥμιν δὲ τοῖς θυητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.

5 ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,
e τὸν ἰχθυοπάλην, 'προστίθημι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.'
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', 'Οτρυννικούς.

Μέν νανδρος Ἐφεσίῳ (IV 125 Μ).

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβιοὺς . . . σφόδρα.
ποταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ¹⁰
ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος (p. 283 L).
κάγλαιοι κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες
f πάντας, ὅπτᾶντες δὲ χάδύναντες αὐτοὺς χναύομες.
καὶ Δωρίων δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὅπτᾶν παρασχίσαντας
κατὰ φάγιν καὶ παρηδύνειν χλόῃ, τυρῷ [φοῖ], σιλφίῳ,²⁰
ἄλι, ἐλαΐῳ. στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἄλλ
δλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὅξει φᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὗτως (fr. 16 Birt).
ἄλλοτ' ἐρυθρὸν
κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὄψιοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέογνις· ἦν

5 ἀπονέμων ΑC: corr. Cob
A: corr. C 11 ἐφεσίοις Α 6 θυητοῖσιν Α: corr. C 8 φημί¹
χαύομες C 18 πάντες ΑC: corr. Κ χῆδύ-
νοντες C 19 παρσχίσαντας ΑC 20 φοῖ
om. C del. Κ

δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὃς αὐτὸς περὶ
αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων (997 B).

τῆμος δ' ἡέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μάνυχας ἵππους

ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμαρτιῶν,

δείκνου δὴ λήγοιμεν, δσον τινὰ θυμὸς ἀνώγοι
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.

5 χέρνιβα δ' αἴψα θύραξε φέροι, στεφανώματα δ' εἰσω το
εὐειδῆς φαδινῆς χερσὶ λάκαινα κόρη.

οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέ-
10 γει γοῦν (993 B).

εἶτ' εἶησα καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,

ἀθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλός ἄνθος ἔχων

· σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσι,
γνοίης χ' ὅσσον ὄντων κρέσσονες ἡμίονοι.

15 ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-
θήκαις παραινεῖ (fr. 28 R). c

ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρία χρὴ

τοῦ κυνὸς δψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν.

εἴτα κυμίνῳ ταῦτα πάσας ἀλλὶ μὴ συχνῷ ὅπτα·

20 ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλή, μηδὲν προσενέγκης,

δεὶ μη γλαυκὸν ἔλαιον. ἐπειδὴν δ' ὅπτὰ γένηται,
ἡδη τριμάτιον τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ. d
ὅσσα δ' ἀν ἐν λοπάδος κοῖλης πλευρώμασιν ἐψης,
μήθ' ὄδατος πηγὴν . . . μήτ' οἰνινον ὅξος

25 συμμίξης, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχενον ἔλαιον

10 αὐχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

1 ἡδυπάθειας AC: corr. Mus 5 λήγοιμένος οὗτινα A:
corr. Schw ὄπον Theogn 6 χαρισσάμενοι Bergk 11 cor-
ruptus 19 αὐτὰ AC: corr. Mein, λιτὰ Wilam 22 τε
Schneider: δὲ A ἐκεῖνο K 23 πληρώμασιν AC: corr. Iac
24 πληγὴν A: corr. C

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
νεγκῶν

καὶ κίνει πυκνῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἵσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα

ε οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεκφαττελεβώδη 5

15 ψυχὴν κέπτηνται θυητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι
ώς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἄπας δὲ

ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἣν καὶ περικύρσῃ.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἔστιν καὶ ὁ ὑπὸ Ρωμαίων κα-
λούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὧν καὶ τρυφερώτατος. 10

f 86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἴστορεῖ (p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'
ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκύται, καρδίαν τρίγωνον.
εν δὲ πέμπτῳ ζῷων μορίων (p. 543 b 3) τίκτειν αὐτοὺς
καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρυνας μάλιστ' οὗ ἢν 15
ποταμοὶ φέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δίς.
Ίκέσιος δέ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες εὔχυλοί εἰσι καὶ
οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσονες, εὐστο-
μίᾳ δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὀνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ
τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων 20
ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὧν τοῦ διασφέειν ἔαυτόν.
διὸ καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί (I 543 K).

311 λάβρακὲ δὲ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἄλκατος δ' δὲ μελοκοιὸς μετέωρον φησιν αὐτὸν νή-
γεσθαι (fr. 107 B⁴). δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R). 25

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,
κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκνῶς ᾹC: corr. Schneider 5 κούφαν γε (καὶ C)
λεβώδη ΑC: corr. Bentl 7 ὡς δ' Α: corr. C 8 βροτέαν ΑC:
βροτέην p. 188d 18 ἥσσον Α: corr. C 18. 19 εὐστομαχώ-
τατοι lemm. A: fort. εὐστομαχία

- εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· οὐ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
 πιότεροι δὲ ἔτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
 5 **5** Ἀμβρακίᾳ τὸν πλουτοφόρῳ Βόληῃ τὸν ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφὴν
 οὐδὲ οὗτω δριμεῖσαν. ἐκεῖνοι δὲ εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοῖ. ὅλους δὲ αὐτοὺς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἄλμης.
 10 **10** μηδὲ προσέλθῃ σοὶ ποτε τοῦφον τοῦτο ποιοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μηθεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.
 15 **10** οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἵχθυς,
 ἀλλὰ διαφύειρουσι κακῶς τυφοῦντες ἀπαντα
 20 **c** ὅξει τε φαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἄλμη.
 15 **15** τῶν δὲ πετραίων ἵχθυδίων τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 25 **15** καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὀφαρίων τεύχειν γλίσκοντας ἡδυσματολήφων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἰππεῦσι μηημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ (361).
 20 **d** ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Λημνίαις (I 487 K).
 οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δὲ ἐν
 25 **25** Τιτθαῖς φησι (II 204 K).
 μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὅ τι ἂν ἦ
 ὁσίας ἔνεκα, σηπίδια ἥ τευθίδια
- 2 πολλῷ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρὸς
 A C 10 χρηστοὺς AC: corr. Wilam 14 παντοὶ' εἰσὶν Ribb
 21 λήμναις A 22 κρανεῖσιν A 26 καθαρίως A διτὶ ἐσανη A:
 corr. Cas 27 ὁσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια Ephippus
 p. 359 a

πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος· κρανίον
εὐμέγεθες.

ὅ δὲ Γαισων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνὶς
εἱμνη ἔστι μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ 5
θαλάσσῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυξικηνὸς ἴστορεῖ ἐν τῇ ε'
τῶν Ἐλληνικῶν (FHG III 3). "Ἐφορος δ'" ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναι φησι τὸν Γαισωνα περὶ¹⁰
Πριήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. "Αρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησίν (I 684 K).

Ἄλγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐφμαιος, ὃς βίᾳ δέρων φίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν· κράτιστον
εἶναι φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R).¹⁵
τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρῳ
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμός, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῷ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὑρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθὺς οὗτος λευκότατος ὡν καὶ ἥδιστός ἐστι πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὡν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρὸν γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἥδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
312τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλούμενους, ὡν μνημονεύει Ἀρ-²⁵
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K).

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὄνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw., ἡ πλεκτάνι¹ ἄττα [μικρὰ] K
πολύποδος A 16 Ἰταλήι A C: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶι δ' εἰσὶν ἵχθύες, εἴ γ' ἔτι μυημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἡ ἥδιστη, χοῖρος, σῦμος, ^ἢ φάγρος, ὁξύρουγχος, ἀλλάβητης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω-
5 τρις, ἔγχελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός,
φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ φίνη. ἔστι δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὁψαρτυτικῷ. Πλά-
των Σοφισταῖς (I 637 K).

10 καὶν ἡ γαλεός, καὶν λειόβατος, καὶν ἔγχελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν
ἐν τῷ ἔηρῳ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγχελύν φησιν
καὶ μύραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ
ξῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι
15 τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναι φησιν δὲ Ἰκέσιος
οὐκ ἡττον τῶν ἔγχελεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων.
Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ἔών μορίων (p. 310 R)
ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὐξῆσιν λαμβά-
νειν καὶ εἶναι καρχαρόδοουν τίκτειν τε πᾶσαν ὕραν
20 μικρὰ φά. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ
μυραινας αὐτὰς καλεῖ οὐτωσὶ λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων <ῶν> τι παχέων οὔτε μυραινᾶν ἀπῆς.
ὅμοιώς δὲ καὶ Σάρφων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἡ
Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ·

25 βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἵχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῶιοι lemm. A et C: οειλαῖοι A 2 ἵχθύες ἄλλοι τε
καὶ εἰ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
17 πέμπτῳ ἔών ed. Bas, at cf. p. 304 c 22 γόγγρωι A ὡν add.
Ahrens μύραιναν απῆς A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναν ἔχειν μίαν ἀκανθαν μόνην, διοίαν τῷ ὄντε
σκῷ τῷ καλουμένῳ γαλλαρίᾳ. Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ
δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακούσας ἀναιρεῖν τὰς
ἔξι ἔχεως, εἶναι δ' αὐτὰς ἡττον καὶ περιφερεῖς <καὶ>
ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823). 5

μυραινῆς δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἀλιῆας

πολλάκις ἐμβρύξασα κατεπρήνυεται ἐπάκτρων

825 εἰς ἄλλα φυξηθέντας, ἔχετλίους ἔξαναδῦσα·

εἰς ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἔχεσσι

e θόρυνσθαι, προλιποῦσαν ἄλλος υόμον, ἡπείροισιν. 10

Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φευδῶν πεπιστευμένων
φευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναν ἔχει μίγνυσθαι προερ-
χομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους
ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐφημίλαις. Σώ-
στρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ξών (ἐστι δὲ δύο ταῦτα 15
βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μέζει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῆρος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
ἐν πέμπτῳ ξών μοφίων (p. 548 a 24), διαφέρει τῆς σμυ-
ραίνης. ἦ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ
μῆρος λειόχρως καὶ ισχυρὸς καὶ τὸ χρῶμα δόμοιον 20
ἔχει ἵνγι δόδόντας τε ἕσωθεν καὶ ἔξωθεν. Άφοιων
δὲ τὸν μῆρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν,
ἄλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῆ. εἶναι
δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δὲ
ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δὲ εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. 25
Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R).
313 'Ιταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐκβρύξασα A 8 φυση-
θέντας ἔχετλον A 14 λιμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο
AC: δ' Schneider 20 σμῆρος διόχροον Arist 21 ἔχει τῇ
πίτνι Arist ὄλόντατε AC 27 Θρινακίης δὲ | 'Ιταλίας τε Ribb

ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἃν ποτε ληφθῆ,
ῳνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. MAINIDΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχυλοτέρας
εἶναι τῶν καθιῶν, λείπεσθαι δὲ εὔστομίᾳ καὶ τῷ πρὸς
5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὅμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
βόακα καὶ σμαρίδας, ὃν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον 6
ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσῃ οὗτως (p. 224 L).

ὅκῃ ὁρῇ βῶκάς <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὁψαρτυτικῷ φησι· 'σμαρίδα, ἥν
ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εύναλ.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
ἡ Βουταλίωνι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K).

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἀπαντας νενόμικα.

15 ἀνθρωποφάγους ἵχθυς. B. τί φήσι, ὡς φίλτατε,
ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὖς <ἄν> ἀνθρωπος
φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα,

5 ἢ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

20 καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας
ὄνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῇ (IV 589 M).

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἃν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶν Νουμήνιος
25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt).

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

d

Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῷ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὔστομίᾳ, μικρῷς

9 οὐχωρη A: corr. Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὐνά A
εὐνάς C: corr. Mein ex p. 328f 16 personae notam add. Dobr
οὖς ἄν Iac (ῶν ἄν Dobr): οὖν AC ὡς A p. 358f 20 ἀς add. C

δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μυημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 234 L).

ἡν δὲ σαργῆνοι τε μελάνουφοι τε.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἔφικῶν (p. 297 R) γράφει οὕτως· Ὄρφοκυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουφος ⁵ καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι.⁶ ὅμοιον ε δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὄμοίων τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ ψύρον οὗτως (fr. 14 Birt).

ἡ ψύρον ἡ σάλπας ἡ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὡς φησιν Ἰκέσιος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὄνομάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ' οὗτως (p. 235 L).

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μεξονες ¹⁵ ἔντι.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς ^f καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ, ἡν προσεφώνησέ τινι τῶν ἑταίρων δυσάνη, φησίν· ὅνκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκα- ²⁰ θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακός λέγειν παρεστηκότα τοὺς ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστροτον τὸν γράψαντα τὴν Ἡδυπάθειαν ἡ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R).

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθὺς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. ²⁵
314 καὶ (Arch. fr. 7 R) τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου, νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R).

6 μελανόγραμμοι μελανδέρινος ὅμοιος Α: corr. C 7 δὲ add. C δ' ἐν Α: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μυρμίαι ΑC: corr. indidem κοιλίαι ΑC: corr. Cas 19 δύσωνι ἡ ξήνωνι Α: corr. Schw. cf. p. 228c 21 παρεστηκότας ΑC: corr. Coraes 23 ἡ om. Α: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμὼν ἀφίκηται,
νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
βῆσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὀνουμένων καὶ προσεστηκότων.
τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.⁴

5 95. ΝΑΡΚΗ. *Πλάτων ἡ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ*
(I 640 K).

νάρκη γὰρ ἐφθὴ βρῶμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος *Πλάτων* ἐν *Μένωνι* φησι (p. 80 d).
‘τῇ θαλαττίᾳ νάρκῃ· καὶ γὰρ αὗτη τὸν πλησιάζοντα
10 ναρκᾶν ποιεῖ.’ ἡ δὲ κλῆσις αὗτῆς καὶ παρ’ Ὁμήρῳ (Θ 328).⁵

νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.

Μένανδρος δ' ἐν *Φανίῳ* διὰ τοῦ ἀ ἔφη (IV 217 M).
ὑπελήλυθέν τέ μου

15 νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα,
μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρημένου. Ἰκέσιος δέ
φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
χονδρῶδές τι διακεχυμένου, εὔστόμαχον πάνυ. Θεό-
φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W)
20 διὰ τὸ ψυχός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια-
πέμπεσθαί φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν
καὶ διὰ τῶν ἔγγονων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν
ναρκᾶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἰρηκε δὲ τὴν αἴτιαν
25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἄπειρ
μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
(p. 311 R), τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἐφθὴ Bentl: ἔφη A
13 φανωι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. s, [τὴν]
απ' αὐτῆς ed. Wimm

θηρεύει δ' εἰς τροφὴν ἔαντῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτο-
δένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκινητίζειν ποιοῦσα. Δίφιλος
δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν
μὴ πᾶν τὸ ξῦρόν φησι τὴν νάρκην ἐμποιεῖν, μέρος δέ
τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ δ'
δ' Ἀρχέστρατός φησι (fr. 33 R).

καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἔλαϊ ἥδὲ καὶ οἶνῳ
καὶ χλόῃ εὐώδει καὶ βαιῶ ἔυσματι τυροῦ.

"Αλεξις ἐν Γαλατείᾳ (II 311 K).

νάρκην μὲν οὖν, ὡς φασιν, ὀνθυλευμένην
όπταν δὲ λην.

ἐν δὲ Αημητρίῳ (II 314 K).

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ἐνθυμούμενος

e δὲ δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν. 15

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης (p. 311 R) φησὶν
ἔχειν τοῦ φύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τό δὲ κα-
θύπεροθεν ὀστῶδες μέγα, ἵσον τῷ δὲ αὐτοῦ μεγέθει.
τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ἔιφος· ὀδόντας δ' οὐκ ᔁρεῖν τὸν
ἰχθύν. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 34 R). 20

ἄλλὰ λαβὲ ἔιφίου τέμαχος Βυξάντιον ἐλθὼν

οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἐστὶ δὲ κεδνὸς

f κάν πορθμῷ πρὸς ἀκραισὶ Πελαριάδος προβολαῖσι.
τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἦ τίς οὕτως κριτῆς ὅψιν
ώς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας (Ar. Ach. 606) οὗτος 25
ποιητής; ὃς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν
διέπλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς
ποιότητας καὶ τοὺς χυμοὺς διὰ τὴν λιχνείαν ἔξήτασεν,
ὡς τινα πραγματείαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

4 νάρκαν A: corr. C 14 δεῖ C: δὴ A 15 τούτων p. 107c
22 γ' Ribb 23 ἀκραις AC προχοαισι AC: corr. Ribb

97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὁρφός, ὡς Πάμφιλος.³¹⁵
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (543 a 30)
 ταχεῖαν λέγων γίνεσθαι τοῖς Ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ
 ὁρφώς, φησίν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἔστι
 5 δὲ (Rose p. 313) καὶ σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι
 δὲ καὶ μονήρης. ἕδιον δ' ἐν αὐτῷ ἔστι τὸ τοὺς θο-
 ρικοὺς πόρους μη εύρισκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν
 χρόνον ξῆν μετὰ τὴν ἀνατομήν. ἔστι δὲ καὶ τῶν φω-
 λευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ἥμέραις χαίρει τε
 10 πρόσγειος μᾶλλον ὥν ἦ πελάγιος. ξῆ δ' οὐ πλέον δύο b
 ἐτῶν. μηνημονεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιος φησι (fr. 7 B).
 τοῖσι κεν εὔμαρέως θαλάμης ἅπο μακρὸν ἀείροις
 σκορπίους ἦ ὁρφὸν περιτρηχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης...
 καὶ πάλιν (fr. 17 B).
 15 γλαύκους ἦ ὁρφῶν ἔναλον γένος ἡὲ μελάγχρονν
 κόσσυνφον.
 Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὁρφὸν ὑπ' ἐνίων καλεῖ-
 σθαι ὁρφακίνην. Ἀρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν (I 682 K).
 Ιερεὺς γὰρ ἥλθ' αὐτοῖσιν ὁρφώς τον θεῶν.
 20 Κρατῖνος δ' Ὁδυσσεῦσι (I 59 K).
 τέμαχος ὁρφὼ χλιαρόν.

Πλάτων Κλεοφῶντι (I 616 K).

σὲ γάρ, γραῦ, "συγκατώκισεν σαπρὰν
ορφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βιράν.

25 Ἀριστοφάνης Σφηξίν (493).
 ἦν μὲν ὧνηταί τις ὁρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη.
 τὴν μέντοι ἐνικὴν εὐθεῖαν δέκτηντος προφέρονται Ἀτ-
 τικοί. Ἀρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν
 Κρατῖνος Ὁδυσσεῦσι (l. s.). 'τέμαχος ὁρφὼ χλιαρόν.'

17 ὁρφὼν C 21 ὁρφὼ C: ὁρφὼς A 24 ὁρφοῖσι A C:
 corr. Bgk 28 δέ γε γενικὴν A: corr. Mus

98. ΟΡΚΥΝΟΣ. *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ ἵχθύων τοὺς
όρκίνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης
περαιωμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν·
διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρ-
ρηνικῷ πελάγει· κάντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν διασκιδνασθαι.
Ίκεσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείροις
ἀλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους
τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν
ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνευχθαι. ἐν Γαδεί-
ροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ώς 10
καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ
λεγόμενοι μελανδρύαι ἔξι αὐτῶν ταριχεύονται.
Ίκε-
σιος δέ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα
τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ
δὲ κλειδία εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

15

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. Ὁνος, φησὶν Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 811 R), ἔχει στόμα ἀνερ-
ρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς· καὶ οὐ συναγελαστικός.
καὶ μόνος οὗτος ἵχθυων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει
καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει 20
τε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν
ἄλλων ταῖς χειμεριστάταις φωλεύοντων. μυημονεύει
δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L).
μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆπτραπελογάστορας
ὄνους.

26

διαφέρει δ' ὅνος ὀνίσκουν, ὡς φησὶ Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἵχθύων γράφων οὕτως· Ὁνος, ὃν καλοῦσί τινες

11 ἀντακέων Α: corr. C 12 μελανυδρίαι ΑC: corr. Cas
15 κλειδία μέρῃ Α: corr. C 24 σκῆπτραπελογάστορας Α
κοι πελογάστορας C: corr. Schw ex Clem. Al. paed. II 18 (ubi ἐκτρα-
πελόγαστρον) 27 παλέονται ΑC

γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὄντες τε καὶ μάξεινον.² Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταφίχων 'οἱ μὲν βάκχον, φῆσι, καλοῦσιν, οἱ δὲ γελαφίην, οἱ δὲ ὄντες τε.³ Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 35 R).

5 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαφίαν καλέουσιν,³¹⁶ ἐκτρέψει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέψει τινὰ σάρκα καλλως οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ⁴, ἄλλοι δ'

αἰνοῦσιν· χαίρει γαρ ὃ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.

100. ΠΟΥΛΥΤΠΟΥΣ, πουλύποδος. οὗτως φασὶν οἱ

10 Ἀττικοί (ὡς καὶ Ὁμηρος (ε 432)).

ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἔξελκομένοιο)

ἀνάλογον· παρὰ τὸ ποὺς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτι-

τικὴν πουλύπονν φασίν, ὡς Ἀλκίνουν καὶ Οἰδίπον.

καὶ τρίπονν δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθά-

15 μαντι (fr. 1 N) ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ ποὺς ὡς νοῦς. τὸ δὲ

πώλυπον λέγειν Αἰολικόν. Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπονν λέ-

γονσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K).

καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηκίας.

καὶ πάλιν·

20 τὸν πουλύπονν μοι ἔθηκε.

καὶ πάλιν·

πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις (I 756 K).

ἡλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

25 Ἀμειψίας Κατεσθίοντε (I 671 K).

1 γάλον K γαλλερίας AC: corr. Mein, γαλαφίας Heß

2 μυξῖνον C 8 γαλλερίην C 5 ἀνοηδῶν A: corr. Cas 6 εὐμε-

γέθης ὁμφὴν A: corr. ex C 7 καλῶς AC: corr. Coraes 7. 8 ἄλλ'

ὑδαιίνουσαν A ἄλλ' οἰδαίνουσιν C: corr. Heringa ἄλλοι δέ μιν

αἰνῶς suppl. Ribb 9 πολύπονς A: corr. Di πολύποδος add. C

16 fort. Λωρικόν coll. p. 818f 18 ταῦθ' ἔκόντα (om. καὶ) A: corr.

ex p. 328c πολύπονς A 22 πηγαὶ AC: corr. Cas 23 ἀδελφις A

δει μέν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύκων.

• *Πλάτων Παιδίων* (I 626 K).

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ.

· *Ἀλκαῖος* (I 764 K).

ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὡς πουλίπους.

οὐ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ ποὺς ποδὸς
ποδὶ πόδα. *Εὔπολις Δήμοις* (I 284 K).

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. *Διοκλῆς* δ' ἐν α' 'Τγιεινῶν 'τὰ δὲ μαλάκια,
φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα 10
δὲ οἱ πουλύποδες.' Ἰστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης (p. 317 R)
τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὃν τοὺς μὲν ἄνω
δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους.
ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσ-
άγεσθαι· τοὺς δ' ὁφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· 15
τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσί.
ἄναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ
τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ'
ὑπέρονθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κεῖ-
ται ἐπάνω τῆς κοιλίας |οίονει κύστις. σπλάγχνον δ' 20
οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ
τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὅστρακα ἐκτὸς τῶν
ε θαλαμῶν φίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες.
όχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει
διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ |διὰ τοῦ λεγομένου 25
φυσητῆρος, ὃς ἔστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκτει φὰ
βιορυθόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἀν' ἀπορήσῃ τροφῆς
[δτί] αὐτὸν κατεσθίει. ὃν εἰς ἔστι καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς

1 πολύπων A 2 Παιδίων Cas: παιδί A 3 πολύποδας A
5 ὡς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Rose 28 δτι om.
C, del. Di

Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις
Ἀγρίοις φησίν (I 149 K).

ἐνθρόνουσι καὶ βρακάνους

καὶ στραβήλους ξῆν· δύπόταν δ'

5 ήδη πεινῶσιν σφόδρα ...

ώσπερελ τοὺς πουλύποδας

5 . . . νύκτωρ περιτρώ-

γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους;

καὶ Δίցιλος ἐν Ἐμπόρῳ (II 551 K).

10 πουλύπους

ἔχων ἀπάσας ὄλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.

Β. οὐ περιβεβρωκὼς αὐτόν ἔστι, φίλτατε.

τοῦτο δ' ἔστι ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὡς, ἂν τις
15 ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλλας ὑποσπείρῃ, εὐθέως ἐξέρχεται.
ἴστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόρον μετα-
βάλλει τὰς χρόας καὶ ἔξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἰς³¹⁷
κρύπτεται, ως καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θέογνίς φησιν ἐν ταῖς
ἔλεγειαις (215).

20 πουλύπου ὄφγὴν ἵσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
· τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

ὅμοιως ἴστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν (FHG II 318) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν
ὅτου ἔστι·

25 πουλύποδός μοι, τέκνουν, ᔁχων νόου, Ἀμφίλοχ' ἦρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζον τῶν κεν <κατὰ> δῆμον ἵκηαι. b
103. περὶ δὲ Τροικῆνα τὸ παλαιόν, φησὶν ὁ αὐτὸς

5 σφόδρος' ἄγαν Wilam 6 ὥσπερ A: corr. Mus πολύ-
ποδας A 7 hiatum signific. Dobr 12 ἐαυτὸν AC: corr. Schw
26 ἐφαρμόζον C: ἐφαρμόζων A ἐφαρμόζειν Antig. Car. mir. 25
άν καὶ (κε C) δῆμον AC: corr. Antig

Κλέαρχος, 'οὗτε τὸν ἵερὸν καλούμενον πουλύκονν
οὕτε τὸν κωπηλάτην [πουλύπονν] νόμιμον ἦν θηρεύειν,
ἀλλ' ἀπεῖπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης
μὴ ἀπεσθαι. ὁ δὲ πουλύπονος ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ
λιαν ἀνόητος· πρὸς γὰρ τὴν χείρα τῶν διωκόντων βα- 5
δίζει καὶ διωκόμενος ἐστιν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντή-
κονται δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
διὸ καὶ φαδίως ἀλίσκονται. ἐωφράθησαν δέ ποτε καὶ
ἐπὶ τὸ ἔνδρον ἔξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν
κ χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν 10
φυτῶν [καὶ] ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐφίσκονται ταῖς
πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος'. (ἐφωράθησαν
δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκίαις τῇ θαλάσσῃ προσπλε-
κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες, ὡς φησι Κλέαρχος
ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ.) 'Ἐστι δὲ δεῖγμα τοῦ ἥδε- 15
σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
d φυτοῦ τούτου καθῆ εἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἦν εἰσι
πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ
κλάδῳ περιπλεκομένους ὅσους ἐθέλει.' ἔχουσι δὲ τὰ
μὲν ἄλλα μέρη ἴσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ. 20
104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἐλκειν αἰδοιωθέεις ·
τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ᾧ αἱ δύο μεγάλαι κοτυ-
ληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς μέσην
τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίων
φησὶν Ἀριστοτέλης (544 a 6). 'πουλύπονος ὁχεύει τοῦ 25
χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἕαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
ε μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ἤδων. διαφέρει δὲ ὁ
ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

1 τὸ ἵερὸν Α: corr. C 2 glossam del. K 4 πολύπονος Α
passim 8 ἐφωράθησαν Cas 11 καὶ om. C 21 ἔχειν
ed. Basil

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰδοῖον
 ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπωάξει δὲ ὅταν τέκη· διὸ καὶ
 χειρίστοι εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκτει δ'
 (Arist. 549 b 31) ὁ μὲν πουλύπους ἡ εἰς θαλάμας ἡ εἰς
 5 κεφαλάμιον ἡ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας
 πεντήκοντα ἐκ τῶν φῶν πουλυπόδια ἔξερπει ὥσπερ
 τὰ φαλάγγια πολλά. ὁ δὲ θῆλυς (p. 550 b 4) πουλύπους
 ὑτὲ μὲν <ἐπὶ τοῖς φόις, ὅτε δέ> ἐπὶ τῷ στόματι προκά-
 θηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων.⁸ Θεό- f

10 φραστος δέ ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας
 (fr. 173 W) τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα
 μόνοις συνεξομοιούσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ
 φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ἔηρῷ δια-
 τριβόντων ζῷων (fr. 171, 4 W) οὐ δέχεσθαι φησι τοὺς
 15 πολύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ
 τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνε-
 σθαι φησιν περὶ Ἑλλήσποντον (fr. 173 W). ψυχρὰ γὰρ ἡ
 θάλασσα αὕτη καὶ ἡττον ἀλμυρά, ταῦτα δ' ἀμφότερα
 πολέμια πολύποδι. 105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος,
 20 φησὶν Ἀριστοτέλης (p. 820 R), πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν,
 ἐμφερῆς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὀστρα-
 κόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἔαυτὸν ἔχων¹⁸
 τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκῃ· ἐπαναστραφεὶς
 δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αὖ με-
 25 ταξὶν αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσιν διαπεφυκότα, ὡς
 καὶ τῶν ὁρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὶ τῶν δα-
 κτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλε-
 κτάνας καθίησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων.

8 ἐπὶ τοῖς φόις, ὅτε δέ om. A 11. 12 μάλιστα ἡ μόνοις Κ (ἡ
 μόνοις τόποις Cas) 21 γονωτὸν Α: corr. C 24 δ' om Α:
 add. C 27 δερμάτιον Α: corr. C

ὅταν δέ τι προσιὸν ἰδῃ, δείνας συστέλλει τοὺς πόδας
καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς
b τάχος χωρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ξωικῶν καὶ ἤθμύων ‘πο-
λύπους, φησί, τις ὁ μὲν τρεψίχρως, ὁ δὲ ναυτίλος.’
106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλιμάχου b
τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὗτως ἔχον (b W)•

κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, πάλαι τέρας. ἀλλὰ σὺ νῦν με,

Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,

ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,

τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων, 10

b εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὐλος ἐφέσσων

c ποσσὶν, ὥστ' ἔργῳ τοῦνομα συμφέρεται,

ἔστ' ἐπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὅφρα γένωμαι

σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,

μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ', ως πάρος, (εἰμὶ γὰρ 15

ἄπνους),

10 τίκτηται νοτερῆς ὕεον ἀλκυόνης.

Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδουν χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
φέζειν καὶ Σμύρνης ἔστιν ἀπ' Αἰολίδος.

d ἔγραψε δὲ καὶ Ποσείδιππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ 20
τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
Κύπριδος ἵλασκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,

ἥν ἀνακοινωνέουσαν ἐπὶ Ζεφυρίτιδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης. 25

1 δήσας A: corr. C 4 τριψίχρως ΑC: corr. Cas 7 πα-
λαιτέρος A: corr. Schneider με Mus: μοι A 9 ναυτίλον A:
corr. K 12 ποσσὶν ἴν' ὠσπεργυμι Α: ὥστ' ἔργῳ Cas, reliqua
corr. Herm 14 Ἀρσινόης A: corr. ex Et. M. 664, 49 17 τίκτει
τ' αἰνοτέρης A: corr. Bentl 20 ἐπὶ τῷ Wilam 22 ἐν
ποταμῷ A: corr. Iac 24 ἥν ἀρα κοιρ. Mein, ἥν ἄλα (vel
ἄλι) κοιραν. K Ζεφυρηίδος A: corr. Valck 25 νούαρχος A

5 ἥ δὲ καὶ εὐπλοῖην δώσει καὶ χείματι μέσσῳ
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

τοῦ πολύποδος μυημονεύει καὶ δὲ τραγικὸς Ἰων ἐν
Φοίνικι λέγων (fr. 36 N).^e

5 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
στυγῷ μεταλλακτῆρα πουλύπονυ χροός.

107. εἰδη δ' ἔστι πολυπόδων ἐλεδώνη, πολυποδίνη,
βολβιτίνη, ὁσμύλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἴστορεῖ (p. 300 R)
καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωιῶν Ἀριστο-
10 τέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὁσμύλην,
ἐλεδώνην, σηπίαν, τευθίδα· Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβᾶς
γάμῳ (p. 235 L).

πώλυποί τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
χάδυσθησι βολβιτίς γραῖαι τ' ἐριθακώδεες.

15 Ἀρχέστροφος δέ φησι (fr. 36 R).^f
πούλυποι ἐν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄφιστοι·
καὶ Κέφυνρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ
πλῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ὅ καλονσι πώλυπον, ὡς
20 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (II 457 B⁴)· ‘πώ-
λυπον διξήμενος.’ Ἀττικοὶ δὲ πουλύπονν. ἔστι δὲ
τῶν σελαχωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὗτοι λέγεται·
πουλύποδες, γαλεοί τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν
25 ἐρίων φῦλα.

2 ἐκλιπάνει Α: corr. Cas, ἐκλεανεῖ Madv 8 βολβοτύνη
Α: corr. Rose 18 ποτ' αἴναι Α: corr. C 14 χαλυσώδεις Α:
corr. Cas 16 πώλυποι Α 17 κεφρο | φα (in fine versus) Α:
corr. C πολλούς μεγάλους AC: corr. Schw 19 πωλύπονν Α:
corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 χονδρώδ' οὗτοι Α: corr. C
23 Archestrati verba esse coni. Mein 24 μαλάχια ετ σαλάχια
Α: corr. C 25 φινῶν φῦλα Κ

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἡ
Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὐτωσί (Π 471 Κ).

5

ἀλιεὺς ὧν ἄκρος σοφίαν
ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἔχθροῖσι καὶ
ἰχθυδίοις εῦρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
5 συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνης μημονεύει
(I 380 Κ). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ξύστῳ μορίων
(543 b 2) 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν 10
ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ.' μημονεύει αὐτῶν καὶ
Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460).

b ἐνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὥραία θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύ-
σιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων, παραπλησίας εἶναι λέγων
πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι (p 236 L).
κομαρίδας τε καὶ κύνας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B). 20

c ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, δέ τε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὁμοίων καὶ 25
Νουμήνιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως ἵτ' ἀλιεὺς A: corr. Mein 3 ἄκροσοφος Mein
4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
melius τοῖς θεοισεχθροῖσι τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
εἰδ̄ A 14 πάροικος A C: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυλος
15 τῆδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φυκίς (pro
πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφῆ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. τῶν δὲ γραμμοκοικίλων πλαγίαις τε ταῖς φάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δέ ἔστιν· ‘ἔπειται πέρκη μελανούρῳ.’

5 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L).

d

κῶξύρηγχοι φαφίδες ἵππουροι τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ‘βελόνην, φησίν, ἥν καλοῦσιν φαφίδα.’ Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῷων 10 μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἥν ἰχθύων (p. 296 R) φαφίδα αὐτὴν ὁ νομάσας ἀνόδουν φησὶν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Συμύρη 15 νῃ φησὶν τὰς φίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Συμυρναικὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέψει· ἀλλά γε χρὴ φίνης λόγουν ἥ πλατυνώτουν ε 20 λειοβάτου ποιεῖσθαι. διμῆς κροκόδειλον ἢν ὄπτὸν δαισαίμην ἀκ' ἴπνοι τερπνὸν παίδεσσιν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 314 R) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν, 25 καρδίαν τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν, τρίλοβουν, ἔχειν τε χολὴν f καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καὶνὴ AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί γενὴ Wilam 20 ἄνοκτον A: corr. C 21 Ἰπνον
Mein 22 σκάρος. σκάρος. τὸν σκάρον Ἀρ. C 25 ἥπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ φησίν (p. 236 L).

ἀλιεύομεν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ τῶν ἵχθυών τὸν σκάρου <οὐ> καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἵσως διὰ φόβου αὐτῷ συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ 10 (fr. 55 R).

σκάρου ἔξι Ἔφέσου ξήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαυ
ἔσθι· ἐνὶ ψαφαρῷ ληφθέντα Τειχιοέσση
Μιλήτου κώμῃ Καρῶν πέλας ἀγκυλοκάλων.

κάν τιλλω δὲ μέρει φησίν (fr. 41 R). 15

- b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν δῆτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὅψει
καὶ μέγεθος κυκλίᾳ ἵσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον δὲ διαφέρει τρόπον τοιόνδε· λαβών νιν,
5 δὴ ήντις ἀν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῆ,
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον καὶ πειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἀλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουντέων θεοδέγμονα πηγήν.
- c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὄνιαν, τὸν δὲ αἰολον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὔχυλότερον μὲν

5 σκῶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας — ληφθέντας K (ληφθεῖσαν Mus) 14 ἀγκυλοκάλων superscr. τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνι Α καλκηδόνι (corr. in καρχηδόνι) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di 18 κυππαίς AC: corr. Mus 19 νιν Cas: νῦν AC 20 καὶ Mus: τε καὶ Α 26 τὸν δὲ σπάρον Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

είναι μαυρίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερουν.
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 236 L).

αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους αδητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους
5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).
d

ἡ σπάρον ἡ ὕκας ἀγεληίδας.

μυημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Αροίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΤΠΙΟΣ. Λιοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς

10 Πλείσταρχον Ἄγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας,
ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἥττον
τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
τεροι εἰσιν. Ἰκέσιος δέ φησι· τῶν σκορπίων ὃ μέν
15 ἔστι πελάγιος, ὃ δὲ τεναγώδης. καὶ ὃ μὲν πελάγιος
πυρρός, ὃ δ' ἔτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει ε
καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι
σμητικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
δρώδεις γάρ εἰσι. τίκτει δ' ὁ σκορπίος δίς, ὥς φησιν
20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῷων μορίων (p. 543 a 7).
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B).
e

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῆσιν ἐρυθρὸν
σκορπίου ἡ πέροιαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἔστιν Ἀριστοτέλης ἴστορες
25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον
(p. 234 L).
f

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοι τε, σαῦροι πίονες.

3 ποτιδαναῖων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἶκατ A: ἡκε
Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319 f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἡ
ὕκας ἡ ἄγ. AC: corr. Mus 25 ἡ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἔστι καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ξύλων μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἵ τινες καὶ αἱ χρόαι εἰσὶν οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὁ δ' ὁ φαρτυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει (fr. 42 B).

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίου ὠνοῦ, ἐὰν ἦ
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρας ἵελλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδη (I 434 K).
‘Ικέσιος φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχνλοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μημονεύει αὐτῶν οὗτος καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L).’ 15

καὶ χειριδόνες τε μύρμαι τοι τε κολιᾶν μείζουνες ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γα μείονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. ‘οὗτοι, ὥσ φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι.’ Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B).

κόσσυφον ἦ κίχλας ἀλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοκληγέστατον ἴχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίκτειν αὐτὸν φησιν διές, ἔαρος, εἰτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 236 L).’

αἱ δὲ λῆς, σαργοί τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι ...

9 ἀν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κοιλιῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κοιλίαν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνος A: corr. Ahr (μήνες Cas) 23 ἐπικέλσωντα A: corr. Cas

ώς διαφόρους δὲ τους σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει εἰ (p. 234 L).³

ἥν δὲ σαργίνοις *(τε)* μελάνουροι τε καὶ ταὶ φίνταται ταινίαι λεπταὶ μέν, ἀδεῖαι δέ.

5 δύμοις δὲ καὶ Λωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R).

ἥνικα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὡρίωνος μήτηρ οἰνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλῃ,

10 τῆμος ἔχειν δύτὸν σαργὸν τυρῶν κατάπαστον, εὔμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον δέξει.

5 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἄπαντα δέ μοι θεράπευε τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακόν τε φύσει καὶ πίονα σάρκα ἀλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας· τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΤΗ. *'Επίχαρμος Ἡβας γάμῳ* (p. 237 L).⁴ ἀόνες φάγοι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πίονες σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδέαι δ' ἐν τῷ θέρει.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 8) ἄπαξ ε τίκτειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 314 R) πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδονς καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν ως καὶ κολοκύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.

25 Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 37 R).

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε ἰχθὺν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ αὐτήν.

3 τε add. Schw φίνταται AC: corr. p. 325f 18 ταὶ C:
τε A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μιτυλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις.

f *σάλπαι τ' ἵσομήκεες ἵχθυς,*

*ἄς τε βόας πορκῆες ἀλίζωοι καλέουσιν,
οῦνεκα γαστέρι φῦκος ἀελ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.*

ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἵχθυς. ὅθεν καὶ τὸν *Λοκρὸν* ἦ 5

*Κολοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ *Συρα-**

ρρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ασίας Περίπλῳ (FHG II 378) *Λεσβίαν* 10
φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσαν.

"*Ἀλκιμος* δ' ἐν τοῖς *Σικελικοῖς* (FHG IV 296) ἐν *Μεσ-*
σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον *Βότρυν* γενέσθαι εὑρε-
τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
νοις Σάλπης. "Αρχιππος δὲ ἐν *Ίχθυσιν* ἀρσενικῶς
εἰρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K). 15

ἐκήρυξεν βόαξ,

σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
γίνεται δ' ὅμοιος ἵχθυς ἐν τῇ *Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ* ὁ
καλούμενος στρωματεύς, φάρδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὡς ἴστορετ *Φίλων* 20
ἐν τῷ *Μεταλλικῷ*.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
'Επίχαρμος μέμνηται (p. 283 L).

συναγρίδας μαξιόυς τε συνόδουντάς τ' ἐρυθροποι-
κίλους.

Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ ὑ λέγων φησίν (fr. 9 B).

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκάς τε τρικκούς τε.
καὶ πάλιν.

3 ἀλίζωοι A: corr. C (ubi superscr. ξωνοί) 4 ἀλέγονσιν
A C: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἡ κῆρυξ μὲν ἐβόαξ
A κῆρυξ μὲν ἐβόασσε C: corr. Mein

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἵχθὺν
ἡὲ μέγαν συνόδοντα ἡ ἀρνευτὴν ἅππουρον.

συνόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ Ἡ Δωρίων, ἔτι δὲ
Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R).^c

5 ἀτὰρ σινόδοντα μὲν ὃν ἔγραψε παχὺν εἶναι·
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἔταιρε.
ταῦτα δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε·
'Αντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (Π 28 K)·
τίς δ' ἐγχέλειον ἀν φάγοι

10 ἡ κρανίον σινόδοντος;

120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει "Αλεξις ἐν Λεύκη
μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (Π 344 K)·

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;

B. ἀλλ' ἀν διδάσκης. A. ἔξελῶν τὰ βράγχια,^d

15 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ
παράσχισον χρηστῶς διαπτύξας θ' ὅλον
5 τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς
τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἥδ' ὀριγάνω.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἵχθύων
20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαῦρον μνημονεύει διὰ
τούτων (Π 256 K)·

θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,

φίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,

σαῦρος, φυκίς, βρόγκος, τρίγλη,

25 κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,

5 σπάρος, αἰολίας, θρῆττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 αὐτὰρ AC: corr. K μέγαν ἔγραψε K
7 ταῦτα Di: ταῦτα A 8 Ἀρχέστρατη Cas 9 τῆς δ' A:
corr. Mus ἐγχέλειον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
ὅφ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φυκία φυκίς AC:
corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
corr. Cas 26 θρῆττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329d 403b

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
καβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἰπποτρόφῳ (II 438, 36 Κ).

τῶν καρχαριῶν

5

νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ.

ΣΚΕΠΠΙΟΣ. τούτου μυημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἀτταγεινόν.

10

f 121. **ΣΚΙΑΙΝΑ.** Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ (p. 233 L):

αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνην δὲ σκιαδίδεις.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B):

τοῖσι κε θηρήσαιο λαβεῖν λελιημένος ἰχθὺν

ἡὲ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον

ἡὲ φάγρον λοφίην, δὲ δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

15

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μυημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
323 Ἡβας γάμῳ καὶ ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσῃ (p. 224 L).

122. **ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ.** ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
μωτέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν 20
καὶ ἀστόμους, εὐχυλίᾳ δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων
'σφύραιναν, φησίν, ἣν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὄνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
ὄνομάζει ὡς ταύτον οὖσας (p. 240 L):

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας. 25
καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bo). 'κέστραι βότιν
κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Όμοίων ὡς

2 πουλυπόδιον Α: corr. Di 5 καρχάρων et 7 συκίς Α:
corr. ex p. 403 b 10 ἀτταγῆνον C 12 ενηλιάδεσσκιαδίδεις
Α cf. p. 288 b 14 λαβὼν Α: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
δοντ' Mein 17 συναγούλδεις Schw coll. p. 322 b 18 γᾶι καὶ ἐν Α
21 μέσως ΑC (hinc εὐχυλοί C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ τὸ οἷον Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἔχρησαντο. Στράττεις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐφομένου τινὸς τοῦ Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος (I 719 K).

ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν δὲ ἔτερος·

κέστραν μὲν ὕμμες ἀττικοὶ κακλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ (II 50 K).

10 πάνυ συχνὴ σφύραινα. Β. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δὲ ἐν Πανδώρᾳ (I 776 K).

κέστραι τε καὶ λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ (p. 240 L).

15 κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΤΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναίσι (I 436 K).

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπονος.

ὡς αἰτίας ἡ παραλήγουσα παροξύνεται, ως Φιλήμων ἰστορεῖ, ὅμοιώς καὶ ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία.

20 τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὥν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὁφθαλμοὺς καὶ <τὸ> στόμα.

ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νάτῳ. ἐν δὲ τῇ d

25 μύτιδι ὁ θολός ἐστιν· αὗτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δὲ ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις. τρέφονται δὲ αἱ μικραὶ σηπίαι τοῖς λεπτοῖς ἴχθυδίοις,

15 πέρδικας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τρόπον AC: corr. K coll. Arist. h. a. 524 b 17 28 δὲ αἱ C: δῆ A

ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὁρμιὰς καὶ ταύ-
ταις θηρεύουσαι. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμὼν γένη-
ται τῶν πετριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι
λαμβανόμεναι ὁρμοῦσι. διασκομένη τε ἡ σηπία τὸν
εθολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν 5
εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς
θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρενες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες
αὐτήν· ἀν δ' οἱ ἄρρενες ἀλώσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
οὐ διετέξει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδὲ ὁ πολύπονς.
ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων (541 b 12. 544 a 1) ‘αἱ σηπίαι, 10
φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἄμα καὶ συμπεπλεγμέναι,
τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταν-
τικρυ ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρῶται
τοῦ ἔαρος αἱ σηπίαι καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
κυίσκονται πεντεκαΐδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
φά, δὲ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ.
βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἐστιν δὲ ἄρρην τῆς θηλείας
ποικιλότερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπί-
χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησί (p. 235 L).’ 20

πώλυποι τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
324 ὅμοια σηπίαιν τευθίδα. ‘Ιππώνακτος δ’ ἐν τοῖς λάμ-
βοις εἰπόντος (fr. 68 B⁴) ‘σηπίης ὑπόσφαγμα’ οἱ ἔξηγη-
σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ το 25
ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐφασίστρατός φησιν ἐν Ὁφαρτυτικῷ,
ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· ‘ὑπόσφαγμα δ’ εἶναι

5 κρύβεται Α: corr. C 11 ναίονσιν ετ συνεπόμεναι ΑC
15 τίκτουσι: οὐ κύονσι ΑC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πώ-
ληνπες Α cf. p. 318 e ποτ' αἰνιαλ Α: corr. C 23 καὶ τευ-
θίδας 5

κρέασιν ὁπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι,
τυρῷ, ἀλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὅξει ἐφθοῖς.¹ καὶ Γλαῦκος
δ' ὁ Λουρὸς ἐν Ὁφαρτυτικῷ οὔτως γράφει· ‘ὑπόσφαγμα
δ' αἷμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἐψημα ἦ μέλι καὶ ὅξος
5 καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.’ ὁ δὲ
δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 39 R).

σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνείᾳ τ' ἐνὶ μέσσῃ.

²Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριακούσαις (I 473 K).

ἴχθυς ἐώνηται τις ἦ σηπίδιον.

10 καὶ ἐν Δαναΐσιν (I 454 K).

δσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτη (I 734 K).

ἀλλ' ἔντραγε

τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδὶ

15 τὸ πουλυπόδειον.

περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων “Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ παράγει
μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K).

σηπίαι τόσους

c

δραχμῆς μιᾶς τρίσ. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας

20 καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἐφθάσ ποῶ.

τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους

5 σμήσας τε λεπτοῖς ἀλσὶ δειπνούντων ἄμα

ἐπὶ τὸ τάγηνον σίξον ἐπεισιὼν φέρω.

125. ΤΡΙΓΛΗ, οὐχιλη διὰ τοῦ ἦ. τὰ γὰρ εἰς λᾶ
25 λήγοντα θηλυκὰ ἐτερον αἰτεῖ λάβθα, Σκύλλα, Τελέσιλλα.
ὅσα δ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ̄ εἰς ἦ λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἐφθοῖς pro ὁπτοῖς scrib. et v. 2 ἐφθοῖς delendum
τεταραγμένοις A: corr. C 2 ὅξει Wilam: ἔξ A 7 μαρωνίαι
AC 14 τὴν διαλαβοῦσα A: corr. C 15 πουλυπόδιον A
18 τόσους corruptum 19 τρεῖς Cas 20 ἐφθά A: corr. Di
23 ἐπισεῖων Mein

αλγλη, ζεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης τρὶς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 5), τεκμαίρεσθαι λέγων τὸν ἀλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρὶς φαινομένου περὶ τινας τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθεν ἐστι καὶ τὸ τῆς ὄνομασίας (ὡς ἀμίαντος ὅτι οὐδὲ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαλρειν καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ως ἀν αφυεῖς οὔσαι, τοιτέστιν δυσφυεῖς· θύω, θύννος δὲ δρμητικός, διὰ τὸ κατὰ τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς εκφαλῆς οἰστρους ἔξελαύνεσθαι). ἐστὶ δὲ καρχαρόδους, 10 συναγελαστική, παντόστικος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεται γάρ τινα σκωλήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρᾳ, ἀ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος ὄνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἡβας γάμῳ διὰ τούτων 15 (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κάχαρίστους βαιόνας.

Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις (fr. 63. 64 Bo) τριγόλας τινὰς ἐν τούτοις ὄνομάζει· ‘τριγόλας ὁμφαλοτόμῳ’ καὶ ‘τριγόλαν τὸν εὐδιαιτον.’ ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ 20 ποιφυξεῖς φησί (fr. 70 Bo). ‘τρίγλας ⟨μὲν⟩ γένησον, τριγόλα δ' ὄπισθιδια.’ καν τοῖς γυναικείοις δὲ ἔφη (fr. 13 Bo). ‘τρίγλαν γενεᾶτιν.’ Διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον σκληρόσαρκον εἶναί φησι τὴν τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμφερῆ φησιν εἶναι κόκκυγα, χειλιδόνα, τρίγλαν. 25 Γάθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ξέφων (fr. 121 V),

5 ως ἀμίαντος (διὰ τὸ μὴ κατὰ μίαν φέρεσθαι) C ἀμίαντος ἐστιν A ως ἀμίαντος ὅτι Mus 9 τὸ κατὰ add. Schw ἐπὶ τοῦ ὑπὸ A: corr. C 11 ἔτι Cas: ἐστι A 18 ὑστεροαράχη AC: corr. Eust. 1934, 28 19 τριγόλαι τὸν A: corr. Mus. 20. 21 παιδὶ κασποιφυξεῖς A: corr. Cas 21 μὲν γένησον Ahr: τ' εγένησον A 21. 22 τριγόλαι πισθίδια A: cf. 325 a 23. 24 κλείταρχον A: corr. Schw cf. 320 d

τὸν τριγολαν τινὰς οἰεσθαι κόκκυγα εἶναι διά τε τὸ³²⁵
ἔμφερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημείω-
ται ὁ Σώφρων λέγων· ‘τρίγλας μὲν γένησον, τριγόλα
δ’ ὀπισθίδια.’ 126. *Πλάτων δ’ ἐν Φάωνι φησι*

5 (I 647, 19 K).

τρίγλη δ’ οὐκ ἔθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι.

〈παρθένου〉 Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ.
τῇ δὲ Ἐκάτῃ ἀποδίδοται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὄνομα-
σίας κοινότητα· τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος, καὶ ταῖς
10 τριακάσι δ’ αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παρα-
πλήσιον δ’ οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κιθαροῦ, Ἔρμῆ⁹ δὲ
δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φαλαρίδα,
ως Ἀριστοφάνης ἐν Ὁρνισι (566), κατὰ συνέμφασιν
τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλούμενην Ποσει-
15 δῶνί τινες οἰκειοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν
ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρίτιν ὄνομάζουσιν, οἱ
δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ’ εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφρο-
δίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολ-
λόδωρος δ’ ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἐκάτῃ φησὶ δύνεσθαι
20 τρίγλην δια τὴν τοῦ ὄνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος
γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ’ ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ἐλευ-
σίνι μυστηρίων (FHG IV 444) καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα,
ὅτι καὶ θαλάττιος ἡ Ἐκάτη. Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς
(ibid. 420) τρίγλην παραφέρεσθαι ἐν τοῖς Ἀρτεμισίοις
25 διὰ τὸ δοκεῖν τοὺς θαλασσίους λαγῶς θανασίμους ὅντας
θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὡς ἐκ’
ἀφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγετικῇ

1 τριγόλαν Α 3 γένησον Ahr: γε πίονας ΑC 4 ὀπι-
σθίαν Α ὀπισθία C: cf. 324f 7 παρθένον add. ex p. 5d
10 τὰ C: ταῦτα Α 14. 15 καὶ τὴν — οἰκειοῦσι non suo loco
16 ἀφρίτιν Schneider: ἀφρύην Α 27 ὀφελλα Α: corr. C

Θεῶ ἡ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾶτιν δ' ἔφη τὴν τρί-
γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἡδίονές εἰσι
αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα-
καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τρίγλαν-
θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησί (IV 556 M).⁵
δέσποιν' Ἐκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε, τρικρόσωπε,
τρίγλαυς κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποκυνῆ τρίγλη ἔωσα ἐν οὖνῳ καὶ
τοῦτο ἀνὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ως Τερ-¹⁰
ψικλῆς Ιστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κανὸν γνωὴ δὲ
πίῃ τοῦ αὐτοῦ οὖνον, οὐ κυνίσκεται. δύοισι δὲ οὐδὲ ὅρνις.
οἱ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
Τειχοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλαυς ἔξῆς φησί (fr. 56 R).

e κανὸν Θάσῳ ὁφάνει τρίγλην κού χείρονα λήψῃ ¹⁵
ταύτης· ἐν δὲ Τέρῳ χείρω, κεδυὴ δὲ καὶ αὐτή·
ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἴγιαλετις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησίν (I 80 K).
οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
οἰδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῖ φυὴν μελανούρον. ²⁰
Ναυσικάτης δ' οἱ κωμῳδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
νικας τρίγλαυς ἐν Ναυκλήροις λέγων οὗτως (IV 575 M).
μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν

αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται. ²⁵

f αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
5 δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
B. τρίγλαυς λέγεις.

8 τρίγλαυσι saltem 16 Τέρῳ Schneider: τῶι Α 19 ἔξωνίδαι
et 20 οὐδὲ δεινονφῆν Α: corr. Cas 21 ἔξωνικὰς Α: corr. C
24 ἔξωνικὸς Α: corr. C 25 ἐν τόποις ΑC: eorr. p. 330b

128. TAINIAI. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
(p. 234 L).

καὶ τὰ φίνταται

ταινίαι λεπταὶ μέν, ἀδῆαι δὲ κώλυγον πυρός.

5 Μίθαικος δ' ἐν Ὁφαρτυτικῷ 'ταινίαν, φησίν, ἐκκοιλίξας, τὰν κεφαλὴν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ ταμὼν τεμάχεα κατάχει τυφὸν καὶ ἔλαιον.' πλεῖσται δε γίνονται³²⁶ καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὔπολις 10 ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ (I 323 K).

μῆτηρ τις αὐτῷ Θρᾶττα ταινιόπωλις,
τὴν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖκες περιδέονται.

129. TRAXOYPOI. τούτων ὡς ἔηροτέρων μέμνηται

15 Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 20 B).
ἀκονίας κιγκάλους τε καὶ ἀλλοπίην τράχυνδον.

[ΤΑΥΛΩΤΠΙΑΣ.] περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἵστορε^b b
(fr. 9 R).

20 καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὀνοῦ
κρανί' ὅταν Φαέθων πυμάτην ἀψίδα διφρεύῃ.
καὶ παράθεις θερμὸν ταχέως καὶ τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὅπτα δ' ἀμφ' ὁβελίσκον ἐλὼν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

130. TEYTHIS. Ἀριστοτέλης εἶναι φησι (p. 323 R)
καὶ ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τε τὰ πλεῖστα
25 τῆς σηκίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας.
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροὶ εἰσιν, οἱ δὲ
ἄνω μείζονες· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα,
καὶ τὸ δλον σωμάτιον τρυφερὸν καὶ ὑπομηκέστερον.

3 τε Α: corr. C ἀδεῖαι superscr. η Α 10 προσπαλτείοις Α
16 corruptus αλλας Gesner κίγκλους Schw ἐλλοπίην Mein
19 ταυλωπία AC: corr. Cas 20 κρανίον AC: corr. Ribb

ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ϕχρόν· καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.

ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος (p. 324 R) μόνῳ τούτῳ διαφέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν. τὸ δὲ χρῶμά ἔστιν ὑπέροχος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν δὲ μὲν κάτω ἐλάττονα ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἀμφω δὲ μέλανας καὶ δμοίους φύγχει λέρακος. ἀναπτυχθεὶς δὲ ποιλίαν ἔχει δμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ ε' μορίων (p. 550 b 14) βραχύβιά φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν σηπίαν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν 10 διὰ γαστριμάργιαν περιελθών [πλεύσας] φησι (fr. 43 R).

τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα

Βαφύρα· καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.

Αλεξις δὲ ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον (II 323 K). 15

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,

e κρεάδι', ἐντερίδια· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,

τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου

μικρὸν παραμέζας, περιπάσας ἡδύσμασι

λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα. 20

καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν Ἀρτοκοικῷ φησι Πάμφιλος.

131. ΓΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 284 L).

ἥν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίνδαρος ἐνῆσ.

λέγει δέ τινας καὶ ὕας διὰ τούτων (p. 237 L). 25

χαλκίδες θ' ὕες τε λέρακές τε χῶ πίσω κύων,

f εἰ μὴ ἄρα οὗτοι οἱ αὐτοί εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμή-

3 μύτιδι Schw: μύτι C μύτι A 11 καὶ περικλεύσας C πλεύσας del Di 13 βαφύραι A: corr. C 16 sq. τευθίδες, | πίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι, κρεάδια, | ἐντερίδι' — ἀλλὰ Mein 17 ἐντερ', ἀλλὰ Janson 20 λεπτοῖς AC: corr. Schw 26 χαλκίδεις τε AC cf. p. 328 c

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρυς ὕαινάν τινα καταφιθμεῖται ἐν τούτοις (fr. 13 B).

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὕαινάν τε τρίγλην τε.

καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὁφαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνη-
5 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R).

ἐν δ' Αἰνῷ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὥν ἀγόραξε,

ἥν καλέουσί τινες θυητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτήν.

τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσενεγκὼν
ἥδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεὶς καὶ θαμὰ κινῶν

10 ὕσσωπον παράθεις τρίψας, κἄν ἄλλο τι χρήζῃς,
δριμὺν διεὶς ὅξος· κάτ' ἔμβαπτ' εὐ καὶ ἐπείγουν
οῦτως ὡς πνήγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.

τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τὰλλα τὰ πλεῖστα.
μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν

15 ὥν ψαμαθίδα καλεῖ ἐπάν λέγη (fr. 11 B).

ἄλλοτε καρχαρίην, δὲ δὲ φόθιον ψαμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν ιερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch).
θεὸς δέ οἱ ιερὸς ὕκης.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).

ἡ σπάρον ἡ ὕκας ἀγεληίδας ἡ ἐπὶ φάγρον
πέτρη ἀλώμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ γράμματι τῶν ἴστοριῶν (FHG I 220) περὶ
τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου (λέγω δὲ τῶν Τυάρων) δια-
25 λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἔψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC:
corr. Naeke κείνων A: corr. C 11 ἔμβαπτεν A ἔμβαπτε C:
corr. Naeke 16 δ' ὄφθιον ψαμαθίδα AC: corr. p. 306 d
17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρη φάγρον Birt 22 ἀλώ-
μενον A ἀλώμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K ὑπκάρων A:
corr. 5 casu opinor

Ιχθῦς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ὥκας καὶ τούτους
ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους "Τκαρον ὄνομάσαι τὸ
χωρίον. Ζηνόδοτος δέ φησι Κυρηναίους τὸν ὥκην
ἔρυθρινον καλεῖν. "Ερμιππος δὲ ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς
περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ὥκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα· ⁵
εἶναι δ' αὐτὴν δυσδήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι
(fr. 17 Bgk).

οὐδ' ὥκης Ιχθὺς ἔσχατος ἔξεφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἔρυθρινον, ἥπατον. 10
ἔμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προ-
κειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν
(p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν
τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας
γάμῳ φησὶν (p. 237 L). 15

ἀόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

Δ μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουφιοπέρ-
σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόνυφ (I 672 K).

δόρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

'Ικέσιος δέ φησι· 'φάγροι καὶ χρόμις καὶ ἀνθίας καὶ 20
ἀκαρνᾶνες καὶ δόρφοι καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες
τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ
καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ
δυσέκαριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ
γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
στρατος δέ φησι 'Σειρίου ἀντέλλοντος' δεῖν τὸν φά-
γρον ἔσθίειν (fr. 45 R).

Δῆλῳ τ' Εἰρετρίᾳ τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἰκους.

2 ὥκηαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ὥκη AC: corr.
Di 16 λονες A: corr. p. 321d 19 δόρφοις A: corr. Bgk
βορὰν p. 315c: ασιβορὰ A 28 δῆλῳ C: δολῳ A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὡνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης εἰ
οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκῃς.

μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράττις ἐν Λημνομέδαι
(I 718 K).

5 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἔγκαψας.
καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ (I 724 K).

καὶ τὸν ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδροὺς
δψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

10 ἐστὶ δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γαρ ἀκόνη κατὰ
Κρῆτας φάγρος, ὡς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβαῖς γάμῳ (p. 235 L).
μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κήπτραπελογάστορας

15 ὄνους.

Nouμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B).

χάννους τ' ἐγχέλυνάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Ἄριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλ-
20 ερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον
διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
λέγων (p. 232 L).

καὶ σκιφίας χρόμιός θ', δις ἐν τῷ ἥρι καττιν Ἀνάνιον
25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Nouμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B).

2 δόμον σον μηδ' ἔσεν. Mein 5 πολλοὺς ἥδη Mein ἔγκαψα A: corr. Cas 10 στρογγυλεύρων A: corr. Schw 14 μεγαλοχάσμονας ετ κηπτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein 24 χρόμιάς τε ἀς ἐν ετ κατα τὸν A: cf. p. 282b

ῦκην ἥ κάλλιχθυν, δτὲ χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὁρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R).

τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἔστι δὲ πίων
ἄν θέρος ἥ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. "Αρχιππος ἐν Ἰχθύσιν (I 682). 5
ἰεροὺς Ἀφροδίτης χρυσόφρους Κυθηρίας.

ἢ τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἰναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησιν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὅμοιῶς τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὐδὲν ποταμοὶ φέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Διωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξι φησιν (I 298 K).

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον
όκτω λάβρακας, χρυσόφρους δὲ δώδεκα. 15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποδήκαις λέγει
(fr. 47 R).

χρύσοφρουν ἔξι' Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,
c δῆν κεῖνοι καλέουσιν Ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δέ νιν ὁρθῶς, 20
εἰδ' ὅλον ὀπτήσας παράθεις, καὶ οὐδὲν ἔτι δεκάπηχυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἔριτιμοι. Ἰκέσιός φησιν. αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ φαφίδες καὶ *αἱ* θρίσσαι ἀχυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἡβας γάμῳ (p. 287 L).

χαλκίδες δ' ὕεστε λέρακές τε χώρι πίων κύων.

d Διωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι (fr. 19 B).

1 δτὲ Wilam: ἡὲ ΑC 6 ιερὸς C, ιερεὺς Bothē χρύσο-
φρους A 14 ἐωνημενος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

σὺ δ' ἀν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
αῦτως ἀμπειραις ὀλίγην καὶ μαυνίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
'Ηρακλεῖδης ἐν Ὁφαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
5 περὶ ταράχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυξικηνῶν
χώρᾳ περιφερεῖς τε εἰναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΙΣΣΩΝ
δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῷων καὶ
ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί-
χολος, μεμβράς, κορακένος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.' ΤΡΙ-

10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὔπολις ἐν Κόλαξιν (I 299 K).

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,
ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662).

15 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατον τούβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ιχθύων καὶ τῆς ποταμίας
μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K).

τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας

20 ἐπὶ δεῖπνον ἡκούσας ὑπερπληθεῖς . . .

πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη t
(I 611 K).

ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνῃ

μετὰ πρημνάδων κάπειτ' ἀφῆκ' ὅτι ἦν βύαξ.

25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῷων μορίων·
ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κείνη Birt 2 ἀμπειραιο Α: corr. C καὶ ὀλίγην ΑC
corr. Birt 8 μονήρη *μὲν . . . συναγελαστικά δὲ* θρίσσα Rose
9. 10 τριχιῶν Α: corr. C 15 γένοιντο Α 19 τριχιάδας et πρη-
μνάδας Α: corr. Schw 23 ἀλιευμένος ΑC: corr. Cas εἴδον ΑC:
corr. Mein ἀνδράχνῃ Α ἀνδράχνῃ C: corr. Mein 24 ἀφῆκεν
ΑC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

χίδα. τῶν δὲ λεγομένων ἐσθ' ὅτι ἥδεται ὁρχήσει καὶ
ῳδῇ καὶ ἀκούσασα ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ'
ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέμνηται Λιθρίων λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ⁵
ποιεῖν ταῖς χαλκίσιν, ἦδεται δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμ-
ματι. Ἐπαίνετος δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· ‘γαλῆν,
σμαρίδα, ἷν ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὔναι, χαλκίδας, ἂς
ζερκαλοῦσι καὶ σαρδίνους, ἐφιτίμους, λέρακα, χελιδόνα.’
Ἄριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ξώντων ἴστορίᾳς σαρδίνους
αὐτὰς καλεῖ. Καλλίμαχος δ' ἐν ἑθνικαῖς ὀνομασίαις
(fr. 38 Sch) γράφει οὕτως· ‘ἐγκρασίχολος, ἐρίτιμος Χαλ- 10
κηδόνιοι. τριχίδια, χαλκίς, ἵκταρ, ἀθερίνη.’ ἐν ἄλλῳ
δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησίν· ‘ὅξαινα,
δόσμύλιον Θούριοι. ἵσπεις, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι.’ τῶν δὲ
ἵσπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἰταικῶν (fr. 18 Sch).
ώς δ' ὅπότ’ ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἵσπων 15
ἢ φάγοι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἡὲ καὶ ὁρφός.

β' Ἄριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκάσιν (I 500 K).

ώς κακοδαιμῶν ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπε-
βάφθη.

τοὺς γὰρ εἰς το ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς 20
ἄλμην ἀπέβαπτον, ἷν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἄλμην. ὡς
καὶ ἐν Σφηξὶν ὁ αὐτός φησιν ποιητής (1127).
καὶ γὰρ πρότερον δὲς ἀνθρακίδων ἄλμην πιών.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν
προδιειλέγμεθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἰπωμεν τίνες 25
εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θρᾶτ-
ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-

1 ἔστιν Α: ἔστιν ὅτι Schw. 2 ἀκούσας Α ἀκούσαν C:
corr. K 4 αὐτὰς ἐν K 6 σμυρνίδα A: corr. p. 313 b ἃς Di:
τὰς AC 7 potius σαργίνους 11 ἵκτάρα Hes post ἀθερίνη add.
Ἀθηναῖοι Mein 14 ἐν βοιωτιακῶν A: corr. Di 17 ἡ ἀρείονες et
ὁρφοί Mein 18 κακόδαιμον AC: corr. Brunck 27 κατὰ Mus: καὶ Α

ναιών ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K). ‘ἀποδοῦναι δ’ ὅσα ε
ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θράττας καὶ Ἀθερίνην
τὴν αὐλητρίδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρουν καὶ τὸν Τρι-
γλίας καὶ Εἰκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυρουντόθεν
5 τοὺς Κορακίωνας καὶ Κωφιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον
καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἔξ οὐρεοῦ.’ ἐν τούτοις
ἄν τις ξητήσει ποίας θράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι
συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
ἐπεὶ οὖν ἴδιᾳ μοι συγγέγραπταί τι περὶ τούτου, αὐτὰ
10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστιν ἀληθῶς ἢ
ἡ θράττα θαλάττιον. καὶ μημονεύει αὐτοῦ Μυησί-
μαχος ἐν Ἰπποτρόφῳ· ποιητὴς δ’ ἐστὶν οὗτος τῆς
μέσης κωμῳδίας· λέγει δ’ οὕτως (II 488, 40 K).

μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,

15 θράττα, χελιδών, καρίς, τευθίς.

Δωρόθεος δ’ ὁ Ἀσκαλωνίης ἐν τῷ ὄγδόῳ πρὸς τοῖς
ἐκατὶν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι
ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἀηθες
τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ’
20 οὐδ’ ἐστι τὸ [τῆς θράττης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θράτταν ἔλεγον το θαλάττιον ἰχθύ-
διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ
λέγων οὕτως (II 144 K).

καὶ συμπαίζειν κορακινιδίοις

25 μετὰ περκιδίων καὶ θράττιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ (II 103 K).

δήμου δ’ Ἀλαιεύς ἐστιν. Β. ἐν γαρ τοῦτο μοι
τὸ λοιπόν ἐστιν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 κορακιῶντας A: corr. C σαλαμίνον A: corr. C 17 λέξεως
A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπλιάζειν A: cf. p. 105 f
28 ἔτι λοιπόν ἦν ὅτι (melius puto ἔσθ' ὅτι καὶ) Herw

B. τί δῆτα τοῦτο; A. θρᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
δ θαλάττιον.

139. ΥΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ἔηροτέροις
ἢ καταφιθμεῖται. Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὁμοίων παρα- 5
πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Άρι-
στοτέλης δ' ἐν ε' ζῷων μορίων (p. 542 b 32) γράφει·
‘διμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἀπαξὶ τίτουσιν,
οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα,
830θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.’ 10
ἐν δὲ τῷ περὶ ξωικῶν (p. 295 R) ‘σελάχη, φησί, βοῦς,
τρυγών, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
μῦς.’ Διωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· ‘τῶν
δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἐσχαρον, δὲν καλοῦσι
καὶ κόριν.’ βοηγλώσσους δ' ὄνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L).

ὑαίνιδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κιθαρος.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
γίνεσθαι· ‘φησι ψῆττας περὶ Ἐλευσῖνα τὴς Ἀττικῆς.
Αρχέστρατος δέ φησιν (fr. 51 R).’

εἴτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχην
βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν.

‘Ρωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν δόμβον, καὶ ἔστι τὸ
ὄνομα Ἐλληνικόν.’ Ναυσικάτης ἐν Ναυκλήροις·
προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M). 20

αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·
αἱς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυδίων AC 12 βοηγλωττα AC: corr. Schw verba
mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 826 e
22 βούγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἐξωνικὸς A

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

5 *Β. τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὃν
πήγυνυσσοχλος δόμβος.*

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς

5 δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαιν, ὥς Τιμόκρατες, αὐτοῦ τον ε
λόγον καταπαύσαντες, εἰ μή τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ
βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἡ Εὔβοιος εἶρηκεν
ἐν Λάκωσιν ἡ Λήδα (Π 185 Κ).

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι

10 θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων
χορδαί τ' ἔριφων ἡπάρ τε κάπρου
κριοῦ τ' ὅρχεις χόλικές τε βοὸς
5 κρανία τ' ἀρνῶν νῆστις τ' ἔριφου
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,

15 πνεύμων ἄλλᾶς τε.
ἔμφορηδεις οὖν καὶ τούτων ἔασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῆς τὰ μετὰ
ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

20 *Τὴν κατὰ τὴν Αυστανίαν (χώρα δ' ἔστιν αὗτη
τῆς Ἰβηρίας, ἦν τὸν Ρωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος δὲ Μεγαλοπολίτης,
ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἴστοριῶν (c. 8, 4 H) φησιν ὡς αὐτόθι διὰ*³⁸¹
25 *τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ἔωα πολύγονα καὶ οἱ*

2 τρίγλας p. 325 c χαλακτοχρῶτα A: corr. Mus reliqua in-
tegra reliqui 9 τούτοις A: corr. Kuster 19 ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥ-
ΚΡΑΤΙΤΟΥ | ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ | ΤΩΝ ΕΙC Λ' ΛΡΧΗ ΤΟΥ ΙE|H

άνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθεί-
ρουνται· ‘φόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκόια καὶ ἀσπά-
ραγοι καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖστον διαλείπει
μηνῶν τριῶν, τὸ δὲ θαλάττιον ὕψον καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος καὶ κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος 5
μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ'
ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελικὸς
μέδιμνός ἐστι δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν
b Ἀλεξανδρεινῶν· τοῦ δ' οὖν δραχμῆς ὁ μετρητὴς καὶ
ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' ἀρωνῶν 10
τριώβιολον καὶ τετρώβιολον ἡ τιμή, ὃς δὲ πίστιν ἔκατὸν
μνᾶς ἄγων πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυεῖν, τάλαν-
τον δὲ σύκων τριῶν ὁ βιολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ
βοῦς ξύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ξών πρέα σχεδὸν
οὐδὲ κατηξιοῦτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι 15
τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.’ ἡμῖν δὲ ὁ καλές
Λαρήνσιος τὴν ‘Ρώμην Λυσιτανίαν ἐκάστοτε παρέχων
ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁ σημέραι, μετὰ τοῦ ἡδέος
c καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομένοις
οἶκοθεν ἢ λόγαρια.

20

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουνλκος. καὶ ἐς καλὸς
Ἀημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· ‘ἀλλὰ μήν,
‘ἄνδρες ἰχθύες’ κατὰ τὸν Ἀρχιππον (I 685 K), παρελί-
πετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοφωνῆσαι) τούς τε 25
ὅρυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἱ ἐν Ἡρακλείᾳ γίγνου-
ται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου τὴν Μιλησίων ἀποικίαν,
ἴστοροῦντος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου (fr. 171 W). ὁ
δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν πηγηνυμένων

7 σίκλος AC: corr. Schw. 9 ἀλεξανδρεινῶν A ἀλεξαν-
δρηνῶν C 11 δὲ πίστιν Cas: δείπνων AC 12 δυσὶν A δύο C

διὰ χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ ἵστόφησεν, οὐ δὲ πρότερον
 αἰσθάνονται οὐδὲ κινοῦνται, πρὸν ἂν εἰς τὰς λοπάδας
 ἐμβληθέντες ἔψωνται. Ἰδιον δὲ παρὰ τούτους συμ-
 βαίνει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὁρυκτοὺς καλού-
 διὰ μένους ἰχθῦς γινόμενον· ὁρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθους
 πλέονος τοὺς τόπους οὕτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας
 οὕτε φανερῶν ναμάτων, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς
 ξῶνταις. 3. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ
 (FHG III 150) τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησιν ἰχθῦς
 10 φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους
 (fr. 272 R) φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον.
 Φιλοστέφανος δ' ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου
 δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν
 (FHG III 32) ἐν Ἀόρνῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ
 15 φέοντι ἰχθῦς εἶναι φθεγγομένους ὅμοιως κίχλαις· κα-
 λεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικίλας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συ-
 ρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις (FHG II 376) ἐν τῷ Ἐλάρῳ
 ποταμῷ λάβρακας εἶναι φησι καὶ ἐγχέλεις μεγάλας οὕτω
 τιμασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφε-
 20 ρόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ
 τεθέαμαι, ἵστως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς
 χειροήθεις καὶ ἐγχέλεις ἐνώτια ἔχούσας ἀργυρᾶς καὶ
 χρυσᾶς, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν
 προσφερόντων τροφὰς τά τε ἀπὸ τῶν ἱερέων σπλάγχνα
 25 καὶ τυροὺς χλωρούς. Σῆμος δ' ἐν Ἑκτῷ Δηλιάδος
 (FHG IV 494) Ἀθηναῖοις, φησί, θυμομένοις ἐν Δήλῳ
 τὴν χέρνιβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε κάν τῇ φιάλῃ

1 χειμῶνος C 5. 6 βάθος πλέον ἐς τοὺς A 7 φανερῶν
 K coll. Arist. mir. 74: θερμῶν AC 9 post ποταμῷ add. C:
 Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι ποταμῷ cf. p. 332f 10 μόνους Mus:
 μόνου A μόνον C 14 ἐν τῷ Ἀροανίῳ Paus. 8, 21, 1

μετὰ τοῦ ὄντος ἵχθυς κατέχεεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς
 τους τῶν Δηλίων μάντεις ώς κυριεύσοντοι τῆς θαλάσ-
 σσης.¹⁰ 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 τῶν ἴστοριῶν (c. 10 H) μετὰ τὴν Πυρήνην φησὶν ἔως
 τοῦ Νάρθωνος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι
 ποταμὸν Ἰλλέβεριν καὶ Ῥόσκυνον ἁέοντας παρὰ πόλεις
 διμονύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ
 πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἵχθυς ὀρυκτούς.
 εἶναι τε τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν
 ἔχον πεφυκυῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς
 οὖσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορροεῖν τὸ πλαξόμενον
 ἢ ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὄντων· μεθ' οὐδὲν ἵχθυες κατὰ τὰς
 πλαγεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς
 τροφῆς (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἄγρωστεως φύσῃ) πε-
 ποιήκασι πᾶν τὸ πεδίον πλῆρες ἵχθυων ὑπογείων, οὓς
 ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δέ φησι Θεό-
 φραστος (fr. 171 W) τοὺς ἵχθυς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς
 τὴν γῆν ἔξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὄντων
 ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, διμοίους διντας τὴν
 ἰδέαν τοῖς μαξείνοις καλουμένοις ἵχθυσιν. 5. οὐκ
 ἔλαθεν δέ με οὐδὲν Κλέαρχος ὃ ἀπὸ τοῦ περιπάτου
 ὃσ' εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἔξωκοίτου καλουμένου ἵχθύος
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων (FHG II 325).
 εἴρηκε γὰρ — κρατεῖν δ' οἷμαι καὶ τῆς λέξεως οὗτως
 ἔχούσης· ὃ ἔξωκοιτος ἵχθυς, διν ἔνιοι καλοῦσιν ἀδωνιν,
 τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι· ἔστι δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ
 τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς

10 ἐμπεφυκυῖαν Mein 11 ἐπὶ Schw: ὑπὸ ΑC 20 τοῖς
 μαξέναις Theophr. cf. p. 315f 22 ὃσ' Κ: ὃς A 24 κρατῶ
 δ' οἷμαι C 25 ὃ ἔξωκοιτος C: ὃ om. A

κέφουν μίαν ἔχει διηγεῖται λειτήν φάβδον. ἐστὶ δὲ στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὡν κατὰ τὸ μέγεθος ἵσος ἐστὶ τοῖς παραιγματίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δὲ εἰσὶν ἀπταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον διοιό-
 5 τατός ἐστι τῷ καλούμενῷ τράγῳ ἰχθυδίῳ πλὴν τοῦ ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου πώγωνα. ἐστὶ δὲ ὁ ἔξωκοιτος τῶν πετραίων καὶ βιο-
 τεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· καὶ ὅταν ἥ γαλήνη,
 συνεξιφούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετριδίων
 10 πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ἔηρῳ καὶ μετα-
 στρέφει μὲν ἐαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δὲ ἴκανῶς
 αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔχῃ, προσκυλινδεῖται
 τῷ ὑγρῷ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν τὸ κῦμα ε
 κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν.
 15 ὅταν δὲ ἐγρηγορώς ἐν τῷ ἔηρῳ τύχῃ, φυλάττεται τῶν
 δρυίδων τοὺς παρευδιαστὰς καλούμενους, ὡν ἐστι
 κηρύλος, τροχίλος καὶ ὁ τῇ κρεπὶ προσεμφερῆς ἐφωδιός·
 οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδαίαις παρὰ τὸ ἔηρὸν νεμόμενοι
 πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν, οὓς ὅταν προΐδηται
 20 φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ ὄδωρο
 ἀποκυμβήσῃ.¹⁶ 6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά
 φησι, σαφέστερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ
 πρότερον ἐμνήσθην (p. 331d). ‘ἐπει τινες τῶν ἰχθύων f
 οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγονται. τοιοῦτοι δὲ εἰσὶν
 25 οἱ περὶ Κλείτορα τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλού-
 μένῳ ποταμῷ· φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἥχον ἀπο-
 τελοῦσιν.’ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ
 πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἴστοριῶν (FHG III 416) ‘περὶ
 Ἀπάμειαν, φησί, τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ

16 παρευδιαστὰς AC: corr. nescio quis apud Dalecampium
 17 ελώριος AC: corr. Wilam 21 ἀποκυμβιστήσῃ C

σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τε [αἱ] πρότερον οὐκ οὖσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλὰ δὲ καὶ ἡφαντισθησαν, τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ πικρόν τε καὶ γλαυκὸν ὅδωρ, πλεῖστον ὅσον ἁπεκχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων 333 πλησθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἄπαντα καὶ ἰχθύων τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα.^a οἶδα δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι· Φαινίας γοῦν ἐν δευτέρῳ προτάνεων Ἐρεσίων (FHG II 294) ἐν Χερρο- 10 νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι τὸν θεὸν ἰχθύας. καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ (FHG I 835) ἐωρακέναι τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ καὶ γυρίνοις τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος [καὶ ἐπὶ βατράχων]. Ἡρακλεῖδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα' τῶν 15 ἴστοριῶν (FHG III 168) ‘περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρδανίαν βατράχους, φησίν, ὕσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο, αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλήθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς b πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνοντες τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν· ὡς 20 δ' οὐδὲν ἥνυνον, ἀλλὰ τά τε σκεύη ἐπληροῦτο καὶ μετὰ τῶν ἔδεσμάτων εὑρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτώμενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτους οὕτε τοῖς ὕδασιν ἦν χρῆσθαι οὕτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεῖναι συσσεσθενμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς 25 τῶν τετελευτηκότων ὁδμῆς ἔφυγον τὴν χώραν.’ 7. οἶδα δὲ καὶ Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα καὶ περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε (FHG III 254). ‘ὅτε Τρύφων

2 [αἱ] K 5 γλαυκὸν corr. in γλυκὸν C 14 καὶ πυροῖς
 A: corr. Dobr καὶ ἐπὶ βατράχων del. Dobr (cf. Plat. Theaet. 161d et Ael. anim. 17,41 βάτραχοι ἡμιτελεῖς) 23 οὐδὲτοῖς A C: corr. Di

ί Ἀπαμεὺς δ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας ε
 ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαΐδα πόλιν καὶ ὡς δ Σαρπηδὼν ληφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ιδίων στρα-
 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατὰ τὸ πλη-
 σίαλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἔξαίφνης πελάγιον κῦμα
 ἔξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἔξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῇ
 καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυ-
 χίους, ἵχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα
 10 μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπη- d
 δόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν
 τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἵχθύων δὲ ἀφθο-
 νίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ
 πρὸς τοὺς προαστείους τῆς πόλεως.³ 8. οὐ κατασιωπή-
 15 σομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἵχθυομάντεις ἄνδρας,
 περὶ ᾧν ἴστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῷ
 (FHG IV 479) γράφων οὕτως· ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς
 τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγαλῷ
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν φέτιν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου,
 20 παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὁβελίσκους δύο
 ἔυλίνους, ἔχοντας ἐφ' ἐκατέρῳ σάρκας ὁπτὰς ἀριθμῷ ο
 δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ,
 δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὁβελίσκους εἰς τὴν
 δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμ-
 25 βολὴν τῶν ὁβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ
 παραγίνεται ἵχθύων πλήθος τοσοῦτον [καὶ τοιοῦτον]
 ὥστ' ἐκπλήττεσθαι το ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C 5. 6 πλυσιαλον A: corr. C 6 τὴν
 μάχην C 12 ἐφείσθησαν A: corr. C δὲ C: τε A 19 fort.
 τὸ Ἀπόλλωνος 26 [καὶ τοιοῦτον] K 27 τὸ ὄρατὸν A: corr.
 Mein

μεγέθει <τοιούτων> ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἰδη τῶν ἰχθύων δὲ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ λερέως δὲ μαντευόμενος ^f περὶ ὃν ηὔξατο. φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαῦκοι, ἐνίστε
 δὲ φάλλαιναι ἡ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθῦς καὶ
 ξένοι τῇ ὄψει.¹ Ἀρτεμίδωρος δὲ ἐν τῷ δεκάτῳ
 τῶν Γεωγραφουμένων λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπι-
 χωρίων πηγὴν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν
 συμβαίνειν δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας
 ἐν τῷ διιάξοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιά-¹⁰
 ζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ
 ξυλίνων ὁβελίσκων ἀναπείροντες ιρέα ἔφθα καὶ ὀπτὰ
 334 καὶ μάξας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ
 τόπος οὗτος *Δίνος*.² 9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρη-
 κότα που (FHG I 334) περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν ¹⁵
 συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττό-
 μενος *Πάτροκλος* ὁ *Πτολεμαίου στρατηγὸς* *Ἀντιγόνῳ*
 τῷ βασιλεῖ ἐπεμπεν, ὡς *Δαρείῳ* Σκύθαι ἐπερχομένῳ
 αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἐπεμψαν γὰρ οὗτοι μέν, ὡς φησιν
Ἡρόδοτος (IV 131), δρυν καὶ ὀιστὸν καὶ βάτραχον· ²⁰
 ἀλλ᾽ ὅ γε *Πάτροκλος*, ὡς διὰ τῆς τρίτης τῶν ιστοριῶν
 φησιν ὁ *Φύλαρχος*, πεμφθέντων τῶν προειρημένων
 σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγχανεν δὲ καθωνιζόμενος ὁ
 βασιλεὺς καὶ ὡς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις,
 ὁ *Ἀντίγονος* γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν ²⁵
 τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς
 φησι *Πάτροκλος* ἢ τῶν σύκων τρώγειν. 10. οὐ λαν-
 θάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμα-

1 τοιούτων add. K (μεγέθει δὲ τοιούτων C) 5 πριστις A πρη-
 στίδων (mutata structura) C ἀνόρατοι A 12 ἀναπήροντες A:
 corr. Mus 16 sqq. haec pessime truncata 26 δεῖν ἡμᾶς Madvig

σῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ
οὗτως (v. 214 St.)

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες,
καὶ δτὶ δ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
δ ἔστιν ἢ Στασῖνος ἢ δστις δή ποτε χαίρει δνομαξό-
μενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ
εἰς ἵχθυν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 Κ).

τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἐλένην τέκε, θαῦμα βρο-
τοῖσι·

- 10 τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα
Ζηνὸν θεῶν βασιλῆι τέκεν ορατερῆς ὑπὸ ἀνάγκης.
φεῦγε γὰρ οὐδ’ ἔθελεν μιχθῆμεναι ἐν φιλότητι
5 πατρὸν Διὸν Κρουίωνι ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
15 φεῦγεν, Ζεὺς δ’ ἐδίσκε· λαβεῖν δ’ ἐλιλαίετο θυμῷ
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἱχθύνι εἰδομένην, πόντον πολὺν ἔξιροθυννεν,
10 ἄλλοτ’ ἀν’ Ὁκεανὸν ποταμον καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ’ ἀν’ ἥπειρον πολυβώλακα. γίγνετο δ’ αἰεὶ
20 θηρὶ ὅσ’ ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὅφρα φύγοι νιν.
11. οἰδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυργιν καλουμένην ε
περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἡς Ἡγήσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως (FHG IV 420). Ἀπολ-
λωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιρρέουσιν
25 Ἀμμίτης καὶ Ὄλυνθιακός· ἐμβάλλουσι δ’ ἀμφότεροι
εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὄλυνθιακοῦ μνη-
μειόν ἔστιν Ὄλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης νέον.

2. 3 οὕτως πως· καὶ A 8 τοῖς δὲ A: corr. Mein τέκε
corruptum 14 καταπηγὴ A: corr. Iunius 17 fort. ἔξιροθυννων
19 γίγνετο A 20 θηρὶα ὅσσ’ A: corr. Schw fort. ἀδινὰ τρέφει
24 ὁέονσιν A: corr. Κ

κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηφιῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν
οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυριν
Ὀλύνθῳ, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέφαντον
ἢ πλῆθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν
ἀναβαίνειν ποταμόν. ἔστι δὲ βραχύς, ὥστε μόλις κρύ-
πτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ’ οὐδὲν ἡττον τοσοῦτον ἔρχεται
πλῆθος ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἴκανὸν
εἰς τὴν ἑαυτῶν χρείαν συντιθέναι τάφιχος. θαυμαστὸν
δέ ἔστι τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλυνθού μνημεῖον.
πρότερον μὲν οὖν φασι τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν 10
Ἐλαφηβολιῶνος τὰ υόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασι,
νῦν δ’ Ἀνθεστηφιῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν
μόνοις τούτοις τοῖς μησὶ τοὺς ἰχθῦς τὴν ἀνάβασιν
ποιεῖσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰσθάσι τιμᾶν.

12. καὶ ταῦτα μὲν ταύτη, ἄνδρες ἰχθύες· ὑμεῖς 15
ζεῦγαρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι
πάραβεβλήκατε καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες
ὅσα οὐδὲ Ἰχθύας ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος οὐδὲ Ἰχθύων·
ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλεί-
δης ἐν Ἀμφικτύοσι (I 212 K). δι’ ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδὶ 20
παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτοντος Μυρμηκαν-
θρώπους (I 180 K).

μηδέποτ’ ἰχθύν, ὡς Δευκαλίων, μηδ’ ἦν αἰτῶ πα-
ραθῆσ μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν β' Δη-
λιάδος (FHG IV 493) ‘ὅταν θύωσι τῇ Βριξοῖ — αὕτη δ’
ἔστιν ἡ ἐνυπνιόμαντις· βρέζειν δ’ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι
τὸ καθεύδειν (μ 7).’

5 ἀναβαίνει Wilam 16 cf. p. 343c 18 ὅσα Cas: ἀ A
23 ἦν Di: ἀν A 27 ἐν ὑπνῷ μάντις AC: corr. K coll. Hesych
s. Βριξόμαντις

ενθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δῖαν — b
 ταύτη οὖν ὅταν θύσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων
 διὰ τὸ εὔχεσθαι ταύτη περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν
 πλοίων σωτηρίας.⁹ 13. Χρύσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν
 τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον
 ἐκαινῶ τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὁψολογίᾳ Ἀρχεστρατον
 αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀνα-
 φέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ c
 10 φησὶ ποιῆσαι Αἴσχροιών ὁ Σάμιος λαμβοποιὸς Πολυ-
 χράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρο-
 νεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ λαμβεῖα (Π 517 B).

έγὼ Φιλαινὶς ἵ ’πίρωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γῆρας τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.

15 μή μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
 οὐκ ἡν ἐσ ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.^d
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενῆν Ἀθηναῖος,

20 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσσ' ἔγραψ'. ἔγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

ἀλλ' οὖν ὃ γε θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ
 πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησι. ‘καὶ
 βιβλία τά τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου
 25 Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ σινουσια-
 στικάς, δόμοις δὲ καὶ τὰς θεραπαινας ἐμπείρους τοι-
 ὄνδε κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων

8 fort. συγκατατάττοντα 10 λαμβοηθιος A: corr. Cas
 12 λαμβία A 16 λάσθην A: corr. Cas 17 Ζῆν' Anth. P.
 VII 345 κούρους i. e. filios mortuos; κρονούντις Wilam 18 ἡν
 A 22 ὃ γε Schw: γε ὃ A 25 βρωτικὰς A: corr. Coraes
 26 fort. θεραπείας

ε μελέτην γινομένας? καὶ πάλιν· ἐκμαυθάνειν τ' αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ δῆμοια γράψασιν.¹⁰ κἀν τῷ ἑβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμαυθάνειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν δῆστιν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ξῆν ἄμεινον.¹¹ 14. ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν ἐπιτρίψαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐπο-
f ποιὸς καὶ μόνος ξηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ 10
Ἀνακυνδαράξεω βίου, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι <ἢ>
κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη
(fr. 67 R), ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύ-
σιππος τάδε.

336 εὖ εἰδὼς ὅτι θυητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίζει· θαυόντι σοι οὕτις ὅνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασι-
λεύσας·

κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
5 τέρπεν' ἐπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὅλβια πάντα λέ-
λυνται.

b [ἢδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδὲ ποτ' αὐτῆς
λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ο θέλων τὸν ἀπειρονα
χρυσόν.]

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητὴς ἔφη (θ 248).
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κιθαρίς τε χοροί τε
εἴματά τ' ἔξημοιβά λόετρά τε θερμὰ καὶ εύναι.
καὶ ἄλλος δέ τίς φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλή-

10 τὸ (pro τὸν) Α 11. 12 <ἢ> Madvig, fort. ἢ αὐτὴν τὴν
13 τῷ τάφῳ Σ 16 τοι Σ 19 ἐβρόχθισα Nauck 20. 21
λέλειπται alii 22. 23 del. Nauck

σιος, ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε (trag. fr. ad. 68 N)·

πᾶσιν δὲ θυητοῖς βούλομαι παραινέσαι

τοὐφήμερον ξῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν

5 τὸ μηδέν εἶστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.

μικροῦ δὲ βιότου ξῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

καὶ Ἀμφίσ δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)
φησί·

ὅστις δὲ θυητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ

10 ἔητε τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔᾶ,
μάταιός εἶστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἀπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια
λέγει (II 238 K)·

15 πῖνε, παῖξε· θυητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπλ γῆ χρόνος·
δὸς θάνατος δ' ἀθάνατος εἶστιν, ἃν ἀπαξ τις ἀποθάνῃ.
καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλω ξήσας d
βίον ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·

πιέν, φαγὲν καὶ πάντα τῷ ψυχᾷ δόμεν·

0 κῆγὼ γὰρ εἶσταν' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. "Αλεξίς δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
δὸς Αλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων·
(ἔγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης
καλούμενης κωμῳδίας ἀναγνούς δράματα τῶν ὀκτα-
25 κοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ ἀναγραφῆς ἀξιωθέν
τινι σύνοιδα· οὕτε γὰρ Καλλίμαχος οὕτε Ἀριστοφάνης e

4 τούφ' ἡμέραν Cas 11 εργεμοι A: corr. Iac 15 πῖνε
καὶ παῖξε AC: corr. Muret 16 θάνατος δ' ὁ θάνατος AC:
corr. Pors 20 κῆγὼ AC 22 σίμωνος A: corr. Mus 26. 27
ἀξιωθέντι σύνοιδα A: corr. K

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀναγραφὰς ποιησάμενοι) — δὸς δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ δράματι Μανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπόμενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν διοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα (Π 306 Κ).
5

τί ταῦτα ληρεῖς, φληραφῶν ἄνω κάτω
Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ωιδείον πύλας,
λήφους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.

πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὥς Σίκων, *(Σίκων)*,

f 5 χαίρωμεν, ἔως ἐνεστὶ τὴν ψυχὴν τρέφειν.
τύρβαζε, Μάνη· γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον.
αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγίαι
κόμποι κενὰ ψοφοῦντες ἀντ' ὀνειράτων.

10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ.
ἔξεις δ' ὅσ' ἀν φάγης τε καὶ πίης μόνα.
σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων.

16. κρείττον δ' ἀν εἰχε, φησὶν δὲ Χρύσιππος, εἰ μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὗτως.

337 εὖ εἰδὼς δτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἀεξε, 20
τερόπομενος μύθοισι· φαγόντι σοι οὗτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ φάκος εἰμί, φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ
ἥσθείς.

ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
τούτων 25

5 ἐσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέλειπται.

7 ἀκαδημιαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: εν πινωμεν A Σίκων
add. Cas 11 μανην A: corr. Muret 14 κενοι ψοφοῦσιν AC:
corr. K 17 σποδοι A: corr. Dobr κόδροι A: corr. C 19
τὰ ἔπη C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.)·

πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἔστι.

17. *Κλέαρχος* δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319) καὶ διδάσκαλον τοῦ Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶν *Τερ-* b δ ψίνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε- λεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι τε τὸν *Τερψίσινα* καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε·

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγοντες·

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέας φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὑμῖν, ὡς σοφάτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ ὄφο- λόγος *Δωρίων*, ὡς καὶ συγγραφεύς τις γενόμενος; ὃν ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίλιχθνη, συγγραφέα δὲ οὐ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιοῦ μνημο-

15 νεύει *Μάχων* ὁ κωμῳδιοποιὸς οὕτως·

ὅς κρουματοποιὸς *Δωρίων* ποτ' εἰς *Μυλῶν*

έλθων κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὔρειν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὅς πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,

20 5 *Ιδών* τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεκρόδον,

‘προς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἐστὶν ὁ νεώς, βέλτιστε, φησίν, οὗτοσί;

ὅς δ' εἰπεν αὐτῷ ‘Ζηνοποσειδῶνος, ξένε.’

ὅς *Δωρίων* δὲ ‘πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθ’, ἔφη,

d

25 10 δύναιτο καταγωγεῖον ἔξευρεῖν τις, οὐ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

Αυγκεὺς δ' ὁ *Σάμιος*, ὁ *Θεοφράστον* μὲν μαθητής,

Διούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς *Ιστορίας* γράψαντος καὶ

8 ἢ κρῆ (ε. κρέα) χελώνης δεῖ *Mein*: η κρῆ χελ. ἢ A
16 μυλῶν A μύλων C: corr. *Mein* 20 τ' ἐπιθύοντα AC:
corr. *Pors* 25 καταγώγιον AC: corr. *Pors*

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν· ‘Δωρίωνι τῷ αὐλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἵχθυν
εἶναι βατίδα, ὅσπερ ἂν εἰ τις, ἔφη, ἐφθὸν τρίβωνα
εἴσθιοι’. ἐπαινοῦντος δ’ ἄλλου τὰ τῶν θύνων ὑπο-
γάστρια ‘καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά, ο
ὅσπερ ἔγῳ ἐσθίω.’ εἰπόντος δὲ ‘πῶς;’ ‘ἡδέως’ ἔφη. τοὺς
δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὔωχλαν
καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· ‘ἔὰν βούλῃ,
ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἔτερον.’ ‘σοὶ γε, ἔφη, 10
ἔμοι δὲ τοῦτο δός,’ οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
αὐλητής· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι
ἀνδρὶ μὲν αὐλητῇρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
f ἀλλ’ ἀμα τῷ φυσῆν χὼ νόος ἐκπέταται.’

19. Ἡγήσανδρος δ’ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· ‘Δωρίων ὁ ὀψοφάγος
τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἵχθυς μαστιγῶν αὐτὸν
ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἵχθυών ὀνόματα λέγειν. τοῦ
338δὲ παιδὸς ὅρφὸν καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγγφον καὶ
τοιούτους ἐτέρους καταριθμοῦντος ‘ἵχθυών σε, φησίν, 20
ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.’ ὁ αὐτὸς Δωρίων
καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ χειμῶνος
ἔφασκεν ἐν κακάβᾳ ξεινόσῃ μείζονα ἐωρακέναι χει-
μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπο-
μημονευμάτων (FHG III 310) φησί· ‘Δωρίωνος τοῦ 25
κρονιματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυτίον. καὶ ὃς ‘οὐθέν, ἔφη,
πλεῖον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
b σανδάλιον.’ ὅτι δ’ ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ

9 ἔὰν Mein: δ ἀν AC 11 γε C: τε A 19 ὀφθῶν C
22 cf. Bergk PL⁴ III 619 Ναυτίλῳ Cas.

διαβόητος φανερὸν ἔξ ὅν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμῳδιοκοὶς ἐν Φιλίππῳ δράματι (Π 442 Κ).

οὗκ, ἀλλὰ καὶ τῆς υπερτός ἐστι Αἰωνίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοκαδοφυσητής.

- 5 20. οἵδα δὲ καὶ ἂ ὁ Ἐφιμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε περὶ
ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων
ῶδε (fr. 12 Κοερκε). τὸν Λᾶσόν φησι τὸν ὥμδον ίχθὺν
ὅπτὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
10 χειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτο ἐστιν
ἀκουστὸν καὶ ὃ ἐστιν νοῆσαι τοῦτο ἐστιν νοητόν· ὃ
ῶσαύτως οὖν καὶ ὃ ἐστιν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι δόπτόν·
ῶστ' ἐπειδὴ τὸν ίχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὄπτὸν αὐτὸν εἶναι.
καὶ παῖςων δέ ποτε ίχθὺν παρά τιναν ἀλιέων ὑφεί-
15 λετο καὶ λαβὼν ἔδωκε τινι τῶν παρεστώτων. δρκί-
ξοντος δὲ ὕμοσεν μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ίχθὺν μήτ' ἄλλω
συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
δὲ ἔτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὕτ'
αὐτὸς ἐλαβεν οὕτ' ἄλλον ἔχοντα οἴδεν· εἰλήφει μὲν
20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπί-
χαρμος παῖςει, ὥσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ (p. 245 L).
ὁ Ζεύς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπί γ' ἔρανον ἐστιῶν.
- B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὡς τάν, ὁ γέρανος.
- A. ἀλλ' οὕτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανόν <γά> τοι λέγω.
- 25 21. "Αλεξίς δ' ἐν Δημητρίῳ Φάύλλον τινα κωμῳδεῖ
ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις (Π 814 Κ).
πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἡ νότος

8. 4 Αἰωνίων ἔνδον ἐστιν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λάσου]
Nauck 10 λέγειν ὡς A: corr. C (ἐπεκείρει λέγων) 10.
11 ἀκοῦσαι τοῦτο ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτο ἐστιν ἀκουστόν A: corr.
C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι AC:
corr. Pors 24 γα add. Ahr

ε ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἵχθυς οὐκ ἐνῆν
οὔδενὶ φαγεῖν. νῦν δὲ πρὸς τοὺς πνεύμασι
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος.

5 ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ
ἔσ τὴν ἀγοράν, τοῦψον πριάμενος οἰχεται
φέρων ἄπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

"Λυτιφάνης δ' ἐν Ἀλιενομένῃ φιληδοῦντάς τινας
καταλέγων ἵχθυσιν φησί (Π 20 Κ)."

τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἄπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε
Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.

5 τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαυνίδας
ἀπόδος· παχύς γε νὴ ΔΙ'. ὁ Ζεῦ, τίς ποτε,
ὁ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων;
οὔδεις ὅς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ἡμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά,

10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.

339 15 τὸν Σινώπης γόγγφον ἥδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τοντονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὗτοσί,
ὅν ἂν ἰδῃ τὰς χειρας οὐκ ἀφέξεται.
καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors 2 νῦν δὲ A.C: corr. Schw 10 τῆς
σηπιάδος A: corr. Cas 13 ἀλλ' οὐεσηπίας A: corr. K; ab
initio fuit mulierculae nomen propter corporis inmunditatem in-
famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
meretrix nota est Δωριάς, ἀλούτους Iacobs 15 ἀπόθες Kock
22 τοῦτον εἰς A: corr. Pors

ἄπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει.

ἀνδρῶν δ' ἄριστον Κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι

20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
ἀδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται.

5 ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ.

ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
χωρὶς Θεανοῦ δεῦρο' ἔθηκ' ἀντιφρόπους.

22. πιθανώτατα ἐν τούτοις δὲ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
Μισγόλαν κεκαμφόδηκεν ως ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳ-
10 δοὺς καὶ κιθαριστὰς ὥραιόντας. φησὶ γὰρ καὶ δὲ φίγτωρ
Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ
αὐτοῦ τάδε· ‘Μισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἀνδρες
Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ
ἀγαθός, καὶ οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ
15 τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς καὶ ἀεί τινας
εἰσαθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς.
ταντὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-
ρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν.’ καὶ Τιμοκλῆς δὲ ἐν Σαπφοῖ
φησιν (Π 464 K).

20 δὲ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἡρεθισμένος.

“Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ (Π 298 K).
ὡς μῆτερ, ἴκετεύω σε, μὴ πίσειέ μοι
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῳδός εἰμ’ ἔγω.

25 23. Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα- d
στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεψίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
ώς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησίν (Π 459 K). “Ανυτος

2 ἀνδρωτᾶριστον Α: corr. Cas ἔτι τι Α: corr. Mus 7 θεὰν-
οιδεύρεθη κάντ. Α: corr. Pors. et Iacobs 8 ἐν K: ἐπὶ Α 13
κολυττεύς Α 23 πείσειέ Α: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249
27 υιοκλῆς ἐν ἀκαρίοις Α: corr. Cas

ὅ παχὺς προς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγη τι. καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὀπόταν Χαιρεφέλου τοὺς δύο σκόμβρους ἔενίσῃ μεγάλους ἥδομένη· καὶ πάλιν (ib. 458).

ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται

καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἵσως ἢ νῦν ἔχεις 5
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρο· ἀπληστός ἐστι γάρ.

ε δύμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας

5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν

καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυφρύγχοις τισί. 10

πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.

24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλ-
f ιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὁφθαλμούς, Τιμοκλῆς
ἐν Πολυπράγμονι (II 463 K).

εἰθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15

δ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ώς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἔτεφον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει. συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ

5 ὃν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα

340 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20

"Αλεξίς δ' ἐν Κρατεύᾳ ἡ Φαρμακοπώλη (II 337 K).

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας

ἡδη τετάρτην ἡμέραν. B. ἡσαν κόραι

θυγατέρες αὐτῷ; A. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,

αἱς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας 25

b 5 ἐπαυσε μαινομένας, καταστήσειν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὀπόταν τοὺς δύο | σκόμ-
βρους ἔενίσῃ τοὺς Χαιρεφέλου υ - υ - | μεγάλοισιν ἥδεται γάρ
7 σαργάνιας A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστις απέρδ' εἰς
A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὐν AC 18 συνιεὶς AC: corr.
Di 21 ορατίαι A

όμοιώς αὐτὸν σκώπτει κάν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχονσιν. εἰς δὲ ὄψιοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἡ Φαιδρία οὕτως (Π 388 Κ).

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,

5 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦφον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

5 μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κάν τῇ ἐπιγραφομένη Εἰς τὸ c
10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριξομένη (Π 350 Κ).

εἰς τινας μᾶλλον φιλῶ

ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίατό με.

ἐν δὲ Κρατεύᾳ (Π 337 Κ).

15 καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὄρφέως ὁ Κάραβος.

Αντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (Π 42 Κ).

ἥττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὃν προειλόμην

ἢ Καλλιμέδων γλαύκον προοῖτ' ἂν κρανίον.

Εὔβοινλος δ' ἐν Ἀνασφέομένοις (Π 167 Κ). d

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι

μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν

δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων

ἄθροις τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἐν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῷ ἄμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ
25 ἐν λόγοις ψυχρόν (Π 474 Κ).

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . . .

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 λαμβία A 12 ἔταιρονς A:
corr. Mus 14 κρατίαι A 20 ἔτεροι Mus, velut ἔχθροισι δῆ
θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχήτας A: corr. C
26 ἔχει suppl. Kock

..... ἐγχέλειον παρατέθεικε. τῷ πατρὶ⁵
e τευθὶς ἦν χρηστή· πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;'
‘ψυχρός ἐστιν, ἅπαγε, φησί· φίητόρων οὐ γεύομαι.’
Φιλήμονος δ’ ἐν Μετιόντι εἰπόντος (II 489 Κ).

’Αγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου
ώς εἶδεν αὐτὸν ‘χαῖρε πάππα φίλατε’
εἴπας τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν.

’Ηρόδικος δ’ ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπο-
μνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ὄντα ἀπέδειξε τὸν
’Αγύρριον.

5

10

25. γεγόνασι δὲ καὶ οἵδε ὄψιοφάγοι. ’Ανταγόρας
f μὲν ὁ ποιητὴς οὐκ εἴᾳ τὸν παῖδα ἀλεῖψαι τὸν ἵχθυν,
ἀλλὰ λοῦσαι, ὡς φησιν ’Ηγήσανδρος (FHG IV 416).
‘ἐν δὲ στρατοπέδῳ ἔψοντι, φησίν, αὐτῷ γόγγρων λο-
πάδα καὶ περιεξωσμένῳ ’Αντίγονος ὁ βασιλεὺς παρα-
στὰς ἄρα γε, εἶπεν, ω̄ ’Ανταγόρα, τὸν Ὄμηρον οἵει
τὰς τοῦ ’Αγαμέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους
ἔψοντα;’ κάκεῖνον οὐ φαύλως εἶπεν· ‘σὺ δὲ οἴει,
φησί, τὸν ’Αγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι
πολυπραγμονοῦντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους 20
ἔψει;’ δρυιν δὲ ἔψων ποτὲ ὁ ’Ανταγόρας οὐκ ἔφη
βαδιεῖσθαι εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μή ποτε
οἱ παῖδες τὸν ξωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύδονος δ’
341εἰπόντος δῆτι ἡ μήτηρ τηρήσει, ‘ἔγὼ οὖν, εἴπε, τῇ μητρὶ²⁵
ὅρνίθειον ξωμὸν πιστεύσω;’ καὶ ’Ανδροκύδης δ’ ὁ
Κυξικηνὸς ξωγράφος φίλιχθυς ὥν, ὡς ἴστορει Πο-
λέμων (fr. 66 Pr), ἐπὶ τοσοῦτον ἥλθεν ἡδυπαθείας ώς

1. 2 verborum dispositio incerta 1 ἐγχέλιον Α 5 ἀγύ-
ριος ΑC 6 πάππα C: πα A 8 κρατήτιος Α 13 αλλούσαι
Α: corr. Mus 14 ἐν τῷ στρατ. Plut. qu. symp. p. 668d 15
καὶ om Plut 18 λόγος post φαύλως add. C

καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἵχθυς κατὰ σπουδὴν γράψαι. 26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμβοποιοῦ Μάχων ὁ κωμῳδιοποιὸς τάδε γράφει·

ὑπερβολῆ λέγουσι τὸν Φιλόξενον

- 5 τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν γεγονέναι
δψιφάγον. εἴτα πουλύποδα πηγῶν δυεῖν
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
5 καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδόν
πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἀλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
10 κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἴτα δ' ίατροῦ τινος
πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φαύλως πάνυ
δρῶν φερόμενον αὐτὸν εἶπεν· ‘εἰ τί σοι
15 ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθουν ταχύ,
Φιλόξενος· ἀποθανῆ γὰρ ὥφας ἐβδόμης’ —
15 κάκεῖνος εἶπε· ‘τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι,
ίατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλαι·
τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
20 15 ἡνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἐμαυτοῦ συντρόφοις
Μούσαις’ Αφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
ταῦθ’ αἱ διαδῆκαι διασαφοῦσιν. ἀλλ’ ἐπεὶ
δὲ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔῃ
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ’ ἀναβοᾶ,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἡς κλύειν χρεών,
25 16 δεδιοίκηται οὖν τοῖς θεοῖς τάμαντοῦ κάτω,
τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.’
κανὸν ἄλλω δὲ μέρει φησί·

10 ἔχειν AC: corr. Mein εἴτα δ' Grot: εἴτα C εἴτ' A 12
αὐτὸν φερόμενον AC: transp. Grot 16 δεδιοίκηται AC:
corr. Kuster 20 lacunam not. Mein 22 σχολάζει A: corr. C
23 χωρεῖ A: corr. C πορθμὸν AC: corr. Cas 26 πολύποδος AC

*Φιλόξενός ποθ', ώς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
ηὕξατο τριῶν σχεῖν τὸν λάρναγγα πήχεων,
‘ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλεῖστον χρόνον
καὶ πάνθ' ἄμα μοι τὰ βρώματ' ἡδονὴν ποῇ.’*

ε καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὀμὸν πολύποδα καταφαγὼν 5
ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ
Φιλοξένου καὶ ὁ παρφθὸς Σώπατρος λέγων φησί·
δισσαῖς γάρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
ἡσται, τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν.

27. καὶ Ὄπερείδης δὲ ὁ φήτωρ ὄψιοφάγος ἦν, ὡς φησι 10
Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ διηγουμένος τοὺς παρὰ
ἢ Ὀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως (II 452 K).

- A. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
- B. μακάριος, εἰπερ μεταδίδωσι μηδενί.
- A. καὶ Μοιροκλῆς εἰληφε χρυσίον πολύ. - 15
- B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων.
- A. εἰληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
- B. πένητες ἥσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
- A. ὃ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὄπερείδης ἔχει.
- B. τοὺς ἰχθυοπόλας οὗτος ἡμᾶν πλούτιεī. 20
ὄψιοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.
- καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητής φησι (II 458 K).
τόν τ' ἰχθυόρρονν ποταμὸν Ὄπερείδην περᾶς,
ὅς ἡπίαις φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγου
κόμποις παφλάξων, ὑπτίοις πυκνώμασι 25

2 σχεῖν K: ἔχειν AC 8. 9 obscuri 17 εἰτ' εἰληφε AC:
corr. Mus τι Dобр: τε AC 20 πλούτεῖ A: corr. C 21
γάρ deleri nequit; verba mutila 23 πέρας A περάσσων
(omissis quae secuntur) C: corr. Dобр 24 ον σηπίαις
(litt. ον ση in ras. m¹) A: corr. Jacobs 25 ὑπτίοις K:
ηπίοις A

πρὸς παν δυσας ἔχει,
μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῳ [τὸν Ὄπερείδην] πρὸς τῷ
δψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτὸν φησι, καθάπερ καὶ Καλ-
5 λίαν τὸν φήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 418 K).

ἄλλον δ' ἵχθὺν
μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ῆκει κομίσας

Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γ' ἀλούς,

10 5 σῖτον δψοφάγων.

καὶ λίχνων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρων κατ' ὕμων.
τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
πότερον χλωρῷ τριμματι βρέξεις
ἢ τῆς ἀγρίας

15 10 ἄλμης πάσμασι σῶμα λιπάνας
πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
ἔφα τις, ὡς ἐν ἄλμῃ
θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ
Μοσχίων φίλαυλος.

20 15 βοῶ δ' ὅνειδος ἰδιον, ὥς Καλλία.

ἢ σὺ μὲν ἀμφὶ <τε> σῦκα καὶ ἀμφὶ ταφίχι' ἀγάλλη,
τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος
οὐ γεύῃ χαρίεντος ὅψου,

τὰ μὲν σῦκα, ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ
25 ταφίχη, μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος. καὶ Ἐρμιπ-
πος δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν

c

1 velut πρὸς πᾶν ἀπαντῶν κλῆθρο' ὅταν λύσας ἔχῃ 8 glossam
del. Wilam 5 ἀξιόνεικος A 9 γαλοὺς A: corr. K 11 φέρων
Iacobs: φέρω A 15 λιάσμασι A: πάσμασι Erf, νάμασι Mein
20 ἰδιον suspectum 20. 21 ὥς Καλλία. ἢ Schw: ὥς καλαΐδη A
21 τε add. Mein τάφιχ' A: corr. Mein 22 fort. παρατε-
θέντος totum fragmentum Euripidei cantici parodia

(FHG III 50) ἐωθινὸν τὸν 'Τπερείδην ποιεῖσθαι νῦν τὸν περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. 28. Τίμαιος δ' ο *Ταυρομενίτης* καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὁψοφάγον φησὶ γεγονέναι. καὶ *Μάτων* δ' ὁ σοφιστὴς δ ὁψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο *Αντιφάνης* ἐν *Κιθαρῳδῷ*, 5 οὖ ἡ ἀρχή 'οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν' (II 58 K).

δόφταλμὸν ὕρυττέν τις ὕσπερ ἰχθύος
Μάτων προσελθών.

Αναξίλας δ' ἐν *Μονοτρόπῳ* (II 269 K).

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἔγὼ δ' ἀπόλλημα.

10

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθίοντα καὶ ε ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἵσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, ὅπερ ἔστι τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἥμεν. 15 29. *Αντιφάνης* δ' ἐν *Πλουσίοις* κατάλογον ποιεῖται ὁψοφάγων ἐν τούτοις (II 89 K).

Εῦθυνος δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
ἔλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι.

20

f *Φοινικίδης* δὲ *Ταυρέας* δ' ὁ φίλτατος,

5 ἄνδρες πάλαι ὁψοφάγοι τοιοῦτοι τινες
οἵοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
δρῶντες ἔξεθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.

25

κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιάδε,

10 ὡς οὐ βιωτόν ἔστιν οὐδὲ ἀνασχετὸν

1 νῦν del. Mein, requiritur ἀεὶ coll. vit. Hyp. 17 4 μάτρων ΑC: corr. Di 19 σανδάλιον A: corr. Koppiers fort. σφραγῖδια 20 fort. ἐκ τῶν π. 22 corruptus; ὁψοφάγοι glossam esse putat Leo 26 τοιάδε Mein: τάδε A

τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαι τινας
ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
ὅψου δὲ μηδὲν . . . εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τι οὖν ὅφελος τῶν νησιάρχων; ἔστι δὴ

343

- 5 15 νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνὸν Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἀλιέας, καὶ *(δὴ)* Διογείτων νὴ Δια
ἄπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
κού δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶ τοσαῦτα φλῶν.
10 20 γάμοι δ' ἐκεῖνοι καὶ πότοι νεανικοὶ
ἡσαν . . .

Εὗφρων δὲ ἐν *Μούσαις* (IV 491 M).
b

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
15 ἐπίσχετ' ὁργῇ χεῖρας ἡρεθισμένας.

τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
5 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;

ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' *(ἄν)* οὐδὲν μεταλάβοι.'

- 20 30. τῆς αὐτῆς ἴδεας καὶ Μελάνθιος ἦν δὲ τῆς τρα- c
γῳδίας ποιητής ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα. κωμῳδοῦσι δ'
αὐτὸν ἐπὶ ὄψιφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτερσιν, Ἀριστο-
φάνης ἐν *Ἐλφήνῃ* (v. 804), Φερεκράτης ἐν *Πετάλῃ*.
ἐν δὲ τοῖς *Ιχθύσιν* Ἀρχιππος τῷ δράματι (I 685 K)
25 ὡς ὄψιφάγον δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντι-

3 μηδὲ A: corr. Mus ἐνθάδ' suppl. Cas 4 ἔστιν δὴ A:
distinxit Wilam 6 νῦν δὲ μακρῶι A: corr. Di 7 δὴ add.
Mein 8 πάντας A: corr. Muret 9 τοιαῦτα A: corr. Jacobs
10 νεαρόσκοι A: corr. Mus 12 εὐφάνης δὲ A: corr. Schw
13 νεῶν A: corr. Schw 14 νησίων A 17 δεινὸς γ' ἀρ-
έφρασαι A: corr. Mus 18 νιλλον A, cf. VI 240f 19 ἀν-
add. Herw

βρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Σωκρατικὸς ὁψοφάγος ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνός ποτε ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὁψοφαγίᾳ, ὡς φησι Σωτίων καὶ δ' Ἡγήσανδρος, . . . γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός (FHG IV 416). Ἀρίστιππος Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ διότι πολλοὺς ἵχθυς ἥγορασε, δυεῖν ὀβιολοῖν ἔφησεν ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος διότι καὶ αὐτὸς ἀν ἥγορασα τοσούτου, ‘ὅφας οὖν, εἶπεν, ὡς Πλάτων, δτι οὐκ ἔγὼ ὁψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος.’ Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀὐλητρίδι ἡ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ 10 ἐπ' ὁψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν (II 30 K).

ὅ <μὲν> Μενέλαιος ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔγχειν.

e 31. Δημοσθένης δ' ὁ δήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ 15 τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἵχθυς ἥγοραξεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὁψοφαγίαν λοιδορεῖ (19, 229). Διοκλῆς δὲ ὁ ὁψοφάγος, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416), πυθομένου τινὸς αὐτοῦ πότερος χρηστότερος ἵχθυς, γόγγρος ἢ λάβραξ, ‘ὅ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπτός.’ 20 ὁψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα f τοῦ Μανδρουσίων βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, δτε κακῶς τὴν Ὄψιπύλην 25 ὑπεκρίνατο.

μὴ με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρηφαγον ηχος
λεύσσων Ὄψιπύλης ἐς κακὸν ἡτορ ὄφα.

ἥμην γάρ ποτ' ἔγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὕδε

12 μὲν add. Koppiers 27. 28 sic A 29 τινων δὲ A:
corr. Pors

γῆραν χρυσολόβοις οῦασιν ἡγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὸι χαριζόμενον.

344

32. Φόρουσκον δέ φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 417)
5 τὸν ἰχθυοφάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἥθελεν ἀφελεῖν
τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν
(Soph. Ant. 714).

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
καὶ ὅλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δε προαρπάσαντός
10 τινος τὰ ἐκάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
δαψιλῶς φαγὼν ἐπεῖκεν (Eur. Bacch. 1127).

'Ινῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἔξειργάζετο.

Θεόκριτος δ' ὁ Χίος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ τῷ
τῷ ὄψιφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περίδειπνον πάλιν
15 ὄψιφάγει κλαίων ἄμα, 'παῦσαι, φησί, κλαίων, ὃ πόνηρε
οὐδὲν γὰρ πλέον ὄψιφαγῶν ποιήσεις.' τοῦ δ' αὐτοῦ
καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὄψιφαγίαν, ἐπειδὴ
θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε τὸν οὐρανὸν
κατακεκαῦσθαι, 'λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος,
20 σοι καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἐσῃ τρία τὰ μέγιστα
ἡφαντικάς, γῆν καὶ θάλατταν καὶ οὐρανόν.' Κλέαρχος ε
δ' ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν
οὕτως (FHG II 308). 'Τέχνων ὁ παλαιὸς αὐλητὴς Χάρομον
τοῦ αὐλητοῦ τελευτήσαντος (ἥν δὲ φίλιχθυς) ἀποκυ-
25 φίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιξεν αὐτῷ.' καὶ "Αλεξις
δ' ὁ ποιητὴς ἥν ὄψιφάγος, ὃς ὁ Σάμιος φησι Λυγκεύς.
καὶ σκωπτόμενος ὑπό τινων σπερμολόγων εἰς ὄψι-
φαγίαν ἐρομένων τε ἐκείνων τί ἂν ἥδιστα φάγοι, ὁ

1 χενσοβόλοις Α: corr. Pors 3 χαριζόμενοι Α: corr.
Schw 4 φορουσκον ΑC: corr. K coll. CIA II 334 9 cf.
V 186 d

"Αλεξις 'σπερμολόγους, ἔφη, πεφρυγμένους." 33. Νόθιπ-
πον δὲ τὸν τραγῳδιοκοίον, ὃν "Ἐρμιππος ἐν ταῖς
Μοίραις φησίν (I 236 K)." 17

- d εἰλ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε
μάχεσθαι, 5
καὶ βατλὶς αὐτῶν ἥγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλῃ καὶ πλευρὸν
ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ
Νόθιππον ἐκόντα.
εἰς γὰρ μόνος ὅν κατεβρόχθισεν ἀν τὴν Πελοπόν- 10
νησον ἄπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τη-
λεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Μυννίσκος ὁ τρα-
γικὸς ὑποκριτὴς κωμῳδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι
ώς ὄψιφάγος οὗτως (I 642 K). 15

- e ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος Ὁρφώς ἐστί σοι.
θ' οὖθ' ὡς φίλος Μυννίσκος ἐσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ομοίοις κωμῳδοῦσι
Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις. Κρα- 20
τῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K).
Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν

ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν,
ἐπιφέρει.

νῦν δ' αὐθις ἐρυγγάνει. 25

- f βρύκει γὰρ ἄπαν τὸ παρόν, τρέγλη δὲ κἄν μάχοιτο.

2 δν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἔν'
ὄντα Porson (praeft. Hec. XVIII), sed invitus fortasse 17
οἰσθ', φίλος Wilam (B. οἰδ', φ. Fritzsche) μύννικος Α
ἴσοθ' ὁ Α: corr. Blomf 25 αὐτις ΑC: corr. Di 26 τρέ-
γλης Herw

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὄψοφάγους καταλέγων Φαιδρώνος μέν τινος ἐν τούτοις μέμνηται.

Φαιδρών δὲ ... φύσκι ἐνείκαι

χορδάς <θ'> ὁ ψάλτης· ἐστὶ γὰρ ὄψοφάγος.

5 Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις·

ἔφθος δὲ κάλλιχθυς· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,

345 ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων.

γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὁ βιούλεται, ἀλλ' ἀπόκλειε ...

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς

10 χρυσοφόρος ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

καὶ γυναῖκα δέ τινα Κλειώ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων φησίν·

ὄψοφάγει Κλειοῦ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,
ἐσθε μόνη. δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἀπας.

b

15 θὲς μόνον ἥ ξάνην <ἥ> ἐνάτιον ἥ τι τοιοῦτον σύσσημον. τὸ δ' ὅρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρῃ σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα πάντες ἀπλάτον
οἱ Γοργοῦς, γόγγροι δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύ-
20 μασιν *Εὐφράνορά* φησι (FHG III 310) τὸν ὄψοφάγον ἀκούσαντα δτι ἄλλος ἵχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν εἰχθύος τέμαχος καταπιὼν ἀναφωνῆσαι ‘Ιερόσυλος ο θάνατος.’ Κίνδων δὲ ὁ ὄψοφάγος καὶ Δημύλος (ὄψο-
φάγος δὲ καὶ οὗτος) γλαύκον παρατεθέντος, ἄλλον δ'
25 οὐδενός, ὃ μὲν τὸν ὄφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δη-
μύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὄφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο

8 φύκει' Α φύκη C: corr. K αἰνεῖ καὶ AC: corr. Jacobs 4
δ' add. Iac 13 ὄψοφαγεὶ λειώ. καταμυομενην δὲ et 14 ἐσθεμον
ἥ et 15 θεσμὸν δν A: corr. Heraldus 15 ᥫ add. Mus 16 ναὶ
μὰ τόν, οὐ σθένομεν Jacobs 17 λιθούμεθα πάντες C: λιθού-
μεθ' ἄπαντα A ἀπλάτον K: πάλαι πον A (om. C) 18 γόγγροι
A: corr. C 22 ἀνεφώνησεν A: corr. Schw

φωνῶν ὅτι φερεῖ καὶ ἀφήσω· ἐν δείπνῳ δέ ποτε καλῆς λοιπάδος ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων ὅπως αὐτὴν μόνος καταφάγη ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν.

Ζήνων δ' ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς πτίστης πρὸς τὸν δὲ ὄψαφάγον φῶ συνέξῃ ἐπὶ πλείουν χρόνον, καθά πησιν δὲ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ (p. 119 Wil), μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δὲ οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβὼν δὲν ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος οἶος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δὲ ἐμβλέψαντος αὐτῷ, ‘τί οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἱει πάσχειν, εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεγκεῖν ὄψοφαγίαν;’

“Ιστρος δέ φησι (om. F H G) Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ’ Ἀρχελάου τέσσαρας μνᾶς ἐφ’ ἡμέρᾳ λαμβάνοντα ταύτας καταναλίσκειν εἰς ὄψοφαγίαν, γενόμενον ὄψοφάγον οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὃν 15

ε) Κλέαρχος μημονεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν (F H G II 325). φάσκων Φαμμήτιχον τὸν Αἴγυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον εὑρεῖν· καὶ ἄλλους δὲ ἀδίφους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνησομένους τὰς ἐν Λιβύῃ ψάμμους, ὃν δὲ λίγοι διεσώθησαν. 20 οἱδα δὲ καὶ τοὺς περὶ Μόσσυνον τῆς Θράκης βοῦς, οἵ ἰχθῦς ἐσθίουσι παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς φάτνας. Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεὶς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσι τὴν μὲν θάλασσαν ἐλεγε κοινὴν είναι, τοὺς δὲ ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων. 25

f) 36. εἰρηται δὲ καὶ ὁ ὄψοφάγος, ὃς ἔταιροι, καὶ το ὄψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις (v. 983).

3 καταφάγοι Mus
οἶνων Suid. s. v. νεοττός
οἶνων comicum

9 cf. Diog. Laert. 7, 19
23 Phoenicidam intellego poetam
26 ὡς ἔταιροι Coraes:

16 περὶ

A

⟨οὐδ’⟩ ὁψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

Κηφισόδωρος ‘Τί (I 802 K).

οὐδ’ ὁψοφάγος οὐδ’ ἀδολέσκης.

Μάχων ‘*Επιστολῆ* (IV 496 M).

5 ὁψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ’ ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν· προσπεκούθενται τι δεῖ
τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.

346

⟨ὅ⟩ πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται πακός.

10 5 ἐπειτ’ ἐπὰν ἦ καθαρὰ τἀσθητήρια,
οὐκ ἄν διαμάρτοις. ἔψε καὶ γεύου πυκνά.
ἄλας οὐκ ἔχει προσένεγκ’. ⟨ἢτ’⟩ ἐπιδεῖται τινος
ἔτερου· πάλιν γεύου σύ, μέχρι ἄν ἥδὺς ἦ,
ῶσπερ λύραν ἐπίτειν’, ἕως ⟨ἄν⟩ ἀρμόσῃ.

10 10 εἰλθ’ ὅπόταν ἥδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ,

15 εἴσαγε διὰ πασῶν νικολαίδας μυκόνιος. b
πρὸς τούτοις τοῖς ὁψοφάγοις, ἄνδρες ἐταῖροι, οἶδα καὶ
τὸν παρ’ Ἡλείοις τιμώμενον Ὁψοφάγον Ἀπόλλωνα.
μυημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἀτταλον
ἐπιστολῇ (fr. 70 Pr). οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι
20 γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος c
ἱερῷ (Κλεάνθους δ’ ἐστὶ τοῦ Κορινθίου), ἐν ᾧ Πο-
σειδῶν πεκοίηται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὀδίνοντι,
ώς ἵστορει Δημήτριος ἐν ὄγδόφ Τρωικοῦ διακόσμου
(fr. 5 Gaede).

25 37. καὶ τοσαῦτα μέν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ

1 οὐδ’ om. A 2. 3 υἱοῦδ’ A: corr. Cas 6 θεμέλιον Di
7 παρατεθέντα A: corr. Mein 8 δ add. K 10 καὶ γε οὐ
Α: corr. Coraes 11 ἔτ’ add. Jacobs 12 συμμετρίαν ἀρμόσῃ
et 13 ἐπιτειναι· ώς (ἕως Jacobs) ἥδὺς εἰ A: corr. Mein, cf.
Plut. qu. symp. p. 657 de 14 δοκῆς A: corr. Jacobs 15 non
intellego 19 πεισάτιδι A 20 Ἀλφειονία Strab. p. 843

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὁψοφαγήσων παρῆλθον
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ τὸν ἴχθυν ἀπεστέφησεν ἔτερος³ ἐκ
 Συρίας παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ-⁵
 γεσθαί φησι πρός τινων ὅτι Γάτις ἡ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὗτως ἦν ὁψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερ
 Γάτιδος μηδένα ἴχθυν ἐσθίειν· ὑπὲρ ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλους αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἴχθυν δὲ
 ἀπέχεσθαι. *Μνασέας* δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Λασίας φησίν ¹⁰
 οὗτως (FGH III 155). ἔμοι μὲν ἡ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
 βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἀπεστα-
 τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἴχθυν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
 βρῶμα. καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὰν ¹⁵
 εἴξωνται τῇ θεῷ, ἴχθυς ἀργυροῦς ἡ κρυστοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ιερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινοὺς ἴχθυς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε διοίωσ καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ιερεῖς.⁴ καὶ μικρὸν ²⁰
 προελθὼν πάλιν φησίν· ‘ἡ δέ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός (FHG I 38), υπὸ Μόψου τοῦ
 Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Λασκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὑβριν καὶ ὑπὸ ²⁵
 τῶν ἴχθυῶν κατεβρώθη.’ 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, ²⁶
 ἀνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὡς ιερόν τινα ἴχθυν
 τὸν παρ’ Ἐφίππῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἔτερος⁵ ἔξει | ετρειας Α: corr. K (fuisse videtur ἔξεισ-
 οστας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Deliis (bull. de corr.
 hell. 6, 495) 15 ἔτι Cas: ἔστι AC 21 προελθὼν Α: corr. ε
 22 Μόξον Mueller

Γηρυόνη σκευάζεσθαι ἐν τῷ διμωνύμῳ δράματι δια
τούτων λέγων (Π 252 Κ).

τούτῳ δ' ὅπόταν ναέται χώρας

ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,

5 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ

δ δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἐκατόν.

καὶ περιοίκους εἶναι ταῦτη

347

Σινδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας,

10 Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὑλην
κόπτειν, ὅπόταν βασιλεὺς ἔψῃ

10 τὸν μέγαν ιχθύν· καὶ προσάγοντας,
καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὁρος,
τοὺς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν

15 ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἄλμην,
τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν

15 μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἐκατόν.

περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,

20 περιαγγέλλειν τ'. 'οὐχ ὑποκαίεις,
Λυκίων πρύτανι; ψυχρὸν τουτί·

20 παύον φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων·

σβέννυν, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσῃς.'

οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἰρηκεν ὁ Ἐφιππος
25 κάνεν Πελταστῇ τῷ δράματι (Π 261 Κ), ἐν φ' καὶ ταῦτα c
ἐκείνοις ὑποτέτακται.

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
ταῦτη ἐστινδοὺς ἵνδοὺς A ἵνδοὺς (nihil amplius) C: corr. Schw,
ταῦτης item Schw 18 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῆσδ' Mein 20. 21
τε οὐχι υποκαίειν A. πρντάνεις A: corr. Wilam 23 Κελτος
μὴ A: corr. Wilam προσκαύσῃς A: corr. Schw

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ξῆ
θαυμαξόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλαυΐδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἐφιππος εἶρηκεν 5
ἄρα σοι ξητεῖν, καὶ τὸ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς,
καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἴ τι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύφετον,
ἐπαναδίπλαξε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·

σχολὴ δὲ πλείων ἡ θέλω πάρεστι μοι, 10
κατὰ τὸν Αἰσχύλον Προμηθέα (814).²

d 39. καὶ ἴ Κύνουλκος ἀνεβόησε· ‘καὶ τίν’ ἀν τῶν
μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ξητήσεων ἐπὶ νοῦν
λάβοι; ὃς τὰς ἀκάνθας ἀεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχέστερον ἔστιν ἰχθύ- 15
διον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ γὰρ
ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις,

φησὶν ἐν Ἱξίονι Εὔβουλος (II 176 Κ),
ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ’ ἐκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας 20
καὶ κάρδαμ’ ἐσκευασμένα,

οὗτοι μοι δοκεῖ καὶ ὁ ‘λεβητοχάρων’ Οὐλπιανός, κατὰ
e τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν (II 515 B⁴); μηδὲν
μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὸς προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς
ἐσθίοντας εἰ παρεῖδον ἡ ἄκανθαν ἡ τῶν τραγανῶν τι 25
ἡ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ’ ἐπὶ νοῦν βαλ-
λόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς
αἵτοι τραγῳδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Όμήρου

22 λεβητοχάρις (i. e. — ῥης) C 25 παριδον Α 25. 26
fort. ἡ τραγανὸν τι: τι τῶν τραγανωδῶν ἡ χονδρωδῶν C 27 τὸ
Κ: τὰ Α

μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος ἡ Χαμαιλέων (fr. 35 Κόρκε) ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἰρηνευ, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγῳδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ^f 5 ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμήν. 40. πόθεν δὲ καὶ εἰδέναι δύναται, ἀπερ εἴκεν Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς εἰς Πρόποιν τὸν Ῥόδιον κιθαρῳδόν; Κλέαρχος γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν (FHG II 319) ὡς ὁ Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόποιν ὅντα τῷ μὲν 10 μεγέθει μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάττονα τοῦ σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τις ἐστιν εἴπεν ‘οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς’, αἰνισσόμενος ὅτι πρῶτον ³⁴⁸ μὲν οὐδεὶς ἐστιν, εἰδ’ ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις μέγας μέν, ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεόφραστος 15 δ’ ἐν τῷ περὶ γελοίου (fr. 130 W) λεχθῆναι μέν φησι τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ’ εἰς Σιμύκαν τὸν ὑποκριτήν, διελόντος τὴν παροιμίαν ‘μέγας οὐδεὶς σαπρὸς ἰχθύς.’ Ἀριστοτέλης δ’ ἐν τῇ Ναξίων πολιτείᾳ (fr. 510 R) περὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει· 20 ‘τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ἢ κοινον, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δή τινι τῶν κωμῶν, ἥ ὅνομα ἦν Ληιστάδαι, Τελεσταγόρας ὄφει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ’ ἄλλοις ἄπασι καὶ 25 τοῖς καθ’ ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πόλεως δυσπονοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἀν προέλοιντο Τελεσταγόρας δοῦναι ἥ τοσούτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι οὖν τινες ὀνούμενοι μέγαν ἰχθὺν εἰπόντος τοῦ ἀλιέως

7 et 9 Πρέπειν Wilam 16 σιμμύκαν A, cf. Dem. 18, 262
17 οὐδεὶς μέγας Mein 28 ἀναδόσθαι A C: corr. Coraes

τὰ αὐτὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν ὑποπιόντες
ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου
φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὑβρισαν
καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανα-
κτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὅπλα ἀναλαβόντες ἐπῆλθον
τοῖς νεανίσκοις, καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο προ-
στατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης
τῆς στρατηγίας τύφαννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος . . .?

d 41. οὐκ ἄκαιρον δ' εἰναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ
αὐτός, ἐπειδὴ περ ἐμνήσθην τοῦ κιθαριστοῦ Στρατο- 10
νίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀπο-
κρίσεων. διδάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ
διδασκαλεῖῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν,
τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανο-
μένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητάς, ἐφη ‘σὺν τοῖς 15
θεοῖς δώδεκα.’ εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν
ναοὺς μὲν πολλούς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους στὰς ἐν
e μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἐφη ‘ἀκούετε, νεφός.’ Μάχων δ' αὐτοῦ
ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα·

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτέ, 20
παρὰ πλειόνων ἐμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοώς
ώς σπληνικοὺς εἴωθεν ἡ πόλις ποιεῖν.

ἐν τῷ βαλανεῖῳ καταμαθὼν οὖν πλείονας
5 γυμναξιομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ,
κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμα ἡσηκότας, 25
διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἔξηει πάλιν,

8 hiatum not. Wilam	9 εἰπεῖν del. Schw	ἔτι Mus:
ὅτι Α 13 διδασκαλίω Α: corr. Mein	15 ἔχει C	18 ναοί
Α: corr. Mein 20 ποτὲ· δις Α: δις om. C, del. Mein		24 μει-
μακίσκων Α: corr. Mein παρὰ τῷ πυρὶ Pors		27 πάλιν Α:
τινα C		

τῆς κοιλίας τὸν σπληγνόν ἔχοντα διπλάσιον . . .

- 10 'καθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται f
 τά <θ> ἴματια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
 τηρεῖν ἄμα καὶ τοὺς σπληγνας, εὐθέως ἵνα
 μηδ' ἡτισοῦν τοῖς ἐνδον ἥ στενοχωρία.¹
- 5 ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτε
- 15 ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
 οὕσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
 ψαλλόμενος <ό> Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὅτῳ
 10 διαλέξεθ' ἐτέρῳ, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
- ἡτησε μετέζον καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν 349
 20 τῷ θ' ἡλίῳ τὴν κύλικα δελέξας συντόμως
 πιὼν καθεῦδρε, ταῦτ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
 ἐπὶ λινῶν ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
 15 ἐτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων
 ἔξουνος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
- 25 προσπινθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων ἀεὶ^a
 οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο.
 'ό γὰρ ἐπίβουλος κάναγης ψάλτης, ἔφη,
 20 ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.'
- Στρατόνικος εἰς "Αρβδηρό" ἀποδημήσας ποτὲ b
 30 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόδι,
 δρῶν ἔκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
 κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
 25 ἔκαστον αὐτῶν, δτε θέλοι, νουμηνίαν
 σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
 35 ὅντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

1 διπλασίονα AC: corr. Schw lacunam not. Dobr 3 θ'
 add. Pors 9 δ add. Cas 10 διαλέξηθ' A: corr. C 11 ἥτει
 τε Mein 13 τἄλλ' Iacobs, fort. πάντ' 17 πολὺ A: corr.
 Schw (πολλὰ πιὼν C) 20 ὑποφατνή AC: corr. Mus

- ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
σχέδην, δεδορκώς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
c τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἔξαπληνης περὶ τοὺς πόδας,
40 τοῦτ' εἶπε· τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνου τρέχω·
ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
μή ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.
αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς λεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
45 μέλλοντος δὲ Στρατόνικος ‘εὐφήμει, μέχρι 10
σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.’
- Κλέων τις ἦν κιθαρῳδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρᾳ τ' οὐ χρώμενος.
d τούτου διακούσας δὲ Στρατόνικος εἰν' ὅτι
50 ‘ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.’ 15
- Στρατόνικος δὲ κιθαρῳδὸς ὡς Βηρισάδην
ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὅντα βασιλέα.
πολλοῦ χρόνου δὲ ἥδη γεγονότος ἀποτρέχειν
ἡβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
- 55 ὡς δέ αὐτὸν, ὡς ἕοικεν, οὐ προσίετο, 20
τοῦτ' ἀποκριθῆναι φασι τῷ Βηρισάδῃ·
‘σὺ γὰρ διανοεῖ, φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;
ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
- e Στρατόνικος δὲ κιθαρῳδός. εἶτα γράμιον
60 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κούκι ἀφίστατ' οὐδαμοῦ. 25
κάθ' δὲ Στρατόνικος ‘πρὸς θεῶν, μῆτερ, φράσον
τι ἔσθ’ ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις ἀστέλλειν;

3 πυνθανομένων Α (ἔρωτῶντος δέ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
κάλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
μεῖν μεχρή A: corr. Pors 11 εὐξώμεσθα A 13 fort. προσχρώ-
μενος 21 φησί A: corr. 5 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 καθὸ
Α καὶ δέ C: corr. Cas 27 αἰστέλλει A: corr. C

‘διηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ σε <μὲν>
δέκα μῆνας εἶχε κάκοράτει τῆς κοιλίας,
65 πόλις δ’ ἔχουσά σ’ ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.’
ἡ Νικοκρέοντος εἰσιοῦσ’ Ἀξιοθέα
5 γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
ἀπεψύφησε κάτα τῷ Σικυωνίῳ
ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν, συνεὶς
70 Στρατόνικος εἶπεν ‘οὐχ ὅμοιος δὲ ψόφος.
ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὖνεκα
10 ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.
ἐπιδεικνυμένου πόθ’, ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
75 παρὸν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ’ ἔφη·
‘ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ
15 ἄλλους κιθα

42. Κλέαρχος δ’ ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας (FHG II 818)
‘Στρατόνικος, φησίν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων
ἐκέλευεν ἀεὶ τὸν παιδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν.
‘οὐχ ὅτι διψῶ, φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω.’ ἐν δὲ Βυ-
20 ξαντίῳ κιθαρῳδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ἄσαντος εὗ, ἐν 350
δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν ‘ὅς
ἄν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ἄσαντα κιθαρῳδόν,
λήψεται χιλίας δραχμάς.’ ἐρωτηθεὶς δ’ ὑπό τινος τίνεις
εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φασηλίτας
25 μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν
τῇ οἰκουμένῃ πάλιν δ’ ἐπερωτηθεὶς, ὡς φησιν ‘Ηγή-

1 εἰ C: ἡ A μὲν add. K 4 νικοθέοντος A: corr. C
βιοθέα AC: corr. Wesseling 5 πότον Cas: ποταμόν A 6 κάτα
C: κατὰ A fort. κάθ’ ὅτε τῷ τῶν σικυωτῶν A: corr. Mein
7 συνεὶς K: τυχῆς A 14. 15 continuum codicis scripturam
dispescuit Di; ὃς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθαρίζει φαῦλος ὡν ἄλλους
κιθαρίζων φαντάτος ὡν δείκνυται Mein

σανδρος (FHG IV 415), πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγχάνουσιν ὅντες ἡ Θετταλοί, Ἡλείους ἔφησεν. ἀνα-
b στήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε
'κατὰ τῶν κακῶς κιθαριζόντων.' ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό⁵
τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρα
ἡ τὰ στρογγύλα, 'τὰ νενεῳκημένα' εἶπεν. ἐν 'Ρόδῳ
δ'⁶ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ως οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, κατα-
λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν 'ὅπου τὸ ἀδάπανον
οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ'⁷ ὑμῶν ἔρανον λήψε-
σθαι'; γυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν Ἡλεῖοι,¹⁰
c Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, 'Ἀθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ
δέ τις τούτων πλημμελοίη, μαστιγούσθωσαν Λακεδαι-
μόνιοι', ἐπισκώπτων τας παρ'⁸ αὐτοῖς ἀγομένας μαστι-
γώσεις, ως φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ
ἀστικοῦ ἀγῶνος (FHG IV 360). Πτολεμαῖον δὲ τοῦ βασι-¹⁵
λέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φι-
λονικότερον, 'ἔτερον ἐστιν, εἶπεν, ὁ βασιλεῦ, σκῆπτρον,
<ἔτερον δὲ πλῆκτρον>', ως φησι Καπίτων ὁ ἐποκοιός ἐν
δ'⁹ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων. παρακληθεὶς δ'
d ἀκοῦσαι ποτε κιθαρῳδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη (Π 250).²⁰

τῷ δ'¹⁰ ἔτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἔτερον δ'¹¹ ἀνένευσε,
καὶ τινος εἰπόντος 'τὸ ποῖον;' ἔφη 'κακῶς μὲν κιθαρί-
ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσε.' δοκοῦ δέ ποτε
καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἐνα τῶν πονηρῶν
'ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μή εἰσι, δοκοὶ²⁵
εἰσιν.' 43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρη-
μένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως.

16. 17 φιλονεικότερον Α 18 ἔτερον δὲ πλῆκτρον add.
Μυς 25 δοκοὶ Schw: δοκῶ Α δοκῶ C 26 lemma ἐκ τῶν
Καλλισθένους Στρατονίκον ἀπομνημονεύματα: fort. post τὰ
προειρημένα addendum ὁ Καλλισθένης τῶν τοῦ Στρ. κτλ'.

Στρατόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα ε
δτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα· αὐτὸς μὲν γαρ ἐργο-
λάβιος εἶναι, τῶν δὲ νήσων ὃ μὲν διδάξει, ὃ δὲ αὐλήσει,
‘προσδεῖ γ’, ἔφη δὲ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός.’ εἰπόντος
5 δὲ ‘τίνος;’ ‘θεάτρου, ἔφη, οἰκείου.’ ἐρομένου δέ τινος
ὅ τι τὴν ‘Ἐλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ’ οὐκ ἐν μιᾷ
πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
τέλος τοὺς Ἐλληνας ἀπαντας, παρ’ ὃν πράττεσθαι
μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάρωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ
10 ἀρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι f
Φάρωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῦ χορόν,
‘ληρεῖς, ἔφη· ἔκει μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ’ ἔχει.’ μά-
λιστα δὲ διαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου
μητέρα, δτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἴα τε δέκα
15 ἡμέρας, ἔκείνη δέκα μῆνας ἥνεγκε. πινθανόμενος δὲ
ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν [ἐν] τοῖς Ἰλιεσίοις ‘αἰεί, ἔφη-351
σεν, Ἰλίῳ κακά.’ Μυννάκου δ’ αὐτῷ περὶ μουσικῆς
διαμφισθητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, δτι ἀνώ-
τερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἰατρὸν ἀπαν-
20 θημερόζειν ἔφη ποιεῖν εἰς “Αἰδον τοὺς θεραπευομένους.
ἀπαντήσας δέ τινι τῶν γυναικίμων ὃς εἶδεν ἐσπογγισ-
μένα τὰ ὑποδήματα καλῶς συνηγθέσθη ὃς πράττοντι
κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι καλῶς, εἰ
μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου
25 μιγάδων οἰκούντων ὃς ἐώρα πάντας τοὺς τάφους b
ξενικοὺς ὄντας ‘ἀπίωμεν, ἔφη, πατ.’ ἐνταῦθα γὰρ οἱ
ξένοι ἐοίκασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ’ ἀστῶν οὐδείς.’
Ζήθουν δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς,

6 ὅ τι A: τι δτι C, διὰ τί Cas 8 παρ’ C: περὶ A 12 ἔχῃ C
16 ἐν del. K 21 ἴδεν A: corr. C 22 συνήσθη A οὐ συνήσθη
C: corr. Mus

μόνῳ δὲ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, ‘ὅς γε, ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὄνομάτων εἶλον, εἰλεῖν αὐτὸν ἀντ’ Ἀμφίονος Ζῆθον καλεῖς.’ Μακεδόνα δέ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων ‘εἰς Μακεδονίαν’ ἔφη. 44. 5
 πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμημένον ίδὼν ἡρῷον λαμπρῶς ὃς ἔξηλθεν λελουμένος κακῶς ‘οὐ θαυμάξω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνακες’ ἐκαστον γὰρ τῶν λουμένων ὡς σωθέντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὄκτω μῆνας εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ 10 τέτταρας χειμᾶνα. τοὺς δὲ Ποντικὸν ἐκ τοῦ πολλοῦ ἥκειν πόντου, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὄλεθρου. τοὺς δὲ Ροδίους ἐκάλει λευκὸν Κυρηναίους καὶ μητστήρων πόλιν, τὴν δ’ Ἡράκλειαν Ἀνδρούρινθον καὶ τὸ Βυζάντιον μασχά-
 δ λην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἑώλους Κοριν- 15 θίους, τοὺς δ’ Ἀμβρακιώτας Μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ’ Ἡράκλειας ὡς ἔξηγει τας πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρο-
 μένον τινὸς τί περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὄφθῃ,
 ὥσπερ ἐκ πορνείου ἔξιών. ίδὼν δ’ ἐν τῷ κύφωνι δε-
 δεμένους δύο ‘ώς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι 20 συμπληρῶσαι.’ πρὸς δὲ ἀρμονικόν τινα, κηπουρὸν ὅντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ’ αὐτῷ περὶ ἀρμονίας ἔφη.
 ἄρδοι τις ἦν ἐκαστος εἰδείη τέχνην.

ε ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἔθέλειν ἔφη γνῶναι κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες 25 ἄγωσιν. εἰθ’ ὡς ἥγον καὶ ἡρώτων, ‘κατὰ τὸ καπηλεῖον’, ἔφη, ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρώνεια. τὸν δὲ Τη-
 λεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἥρχετο παρακατακείμενος,

1 μόνῳ δὲ corruptum 23 ἀιδοι A C: corr. Coraes 24 ἔχειν
 (pro ἔθέλειν) C 27 καπηλεία puto 27 Τηλεφάνει δὲ C, sed
 oratio mutila

‘ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες.’ τοῖς δὲ βαλανέως ἐν Καρδίᾳ δύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὑδωρ ἀλμυρὸν παρέχοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

45. νικήσας δ’ ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέβατον εἰς τὸ Ασκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας. ‘Στρατόν τόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κιθαριζόντων’. ἄσαντος δέ τινος, ἥρετο *(τίνος)* τὸ μέλος. εἰπόντος δ’ ὅτι Καρκίνου, ‘πολύ γε μᾶλλον, ἔφη, ἦ ἀνθρώπου’. ἐν Μαρωνείᾳ δ’ ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ’ ἀλέαν. ἐν Φασῆλιδι

10 δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως περὶ τοῦ ἀργυρίου (ἥν γὰρ νόμος πλείονος λούειν τοὺς ἔνους) ‘ὦ μιαρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν μεταβοῦ [μικροῦ] Φασῆλίτην ἐποίησας.’ πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα, ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν

15 μικρῷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη ‘αὗτη οὐ πόλις ἐστίν, ἀλλὰ μόλις.’ ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν ἥρωτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἴμωντων Ἡμεῖς γε τοῦτο πινομεν’, ‘οὐκ ἄρ’, ἔφη, πότιμόν ἐστιν’. ἐτύγχανον δ’ οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὅντες. ἐπακούσας

20 δὲ τῆς Ὁδηνος τῆς Τιμοθέου ‘εἰ δ’ ἔφυολάβον, ἔφη, ἔτικτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἀν ἥφιει φωνάς.’ Πολυίδον δὲ σεμνυνομένου ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Φιλωτᾶς, ‘θαυμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους.’ πρὸς

25 Ἀρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτὸν ‘ψάλλ’ ἐσκόρακας’ ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέψην γεγενημένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ *(καὶ)* ‘νακόδαιμον’ ἔφη, ‘νακόδαιμον’ ἔφη. τοὺς δὲ ‘Ροδίους *(όδος)* αὐτὸς Στρατόνικος σπαταλῶντας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη

5 ἀσκλήπειον A: corr. Di 7 τίνος add. Cas (fort. τοῦ)
13 μικροῦ del. Wilam 27 καὶ add. Di 28 ὁ add. Di

αύτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 c 'Ρόδον ἐκάλει μυηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἀσω-
 τίαν διαλλάτειν ἔκεινων ἥγουμενος αὐτούς, δομοιότητι
 δ' εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μυηστήρων
 εἰκάζων. 46. ξηλωτὴς δὲ <διὰ> τῶν εὐτραπέλων λόγων 5
 τούτων ἐγένετο δὲ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ,
 ὃς φησιν "Ἐφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐφημάτων (FHG
 I 275), φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν Κυρήνιον περὶ τὰ
 δομοια ἐσπουδακέναι. Φαινίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν
 δευτέρῳ περὶ ποιητῶν (FHG II 298) 'Στρατόνικος, φησίν, 10
 δὲ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν
 κιθάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν
 d ἀρμονικῶν ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ
 καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος.' φασὶ δὲ καὶ τελευ-
 τῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ 15
 Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως φάρμακον πιόντα
 διὰ τὸ σκάψτειν αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δὲ Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρύ-
 λητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μον Αημό-
 κριτε, (καὶ σὺ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις ὡς καὶ 20
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ φητόφων τῆς ἀκριβείας)
 e πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τι ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς
 κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν
 ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν (IV 606 M) 'θαύματα 25
 μωροῖς.' φησὶν γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὀστρα-
 κόδερμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἔστι τὸ γένος καὶ ὅτι ἡ πορ-
 φύρα καὶ ὁ κῆρυξ μακρόβια. ξῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη

2 sqq. corrupti 5 διὰ add. Wilam 13 αρμενικῶν A: corr.
 Schw 20 σὺ K: εἰ A

ἔξι πόθεν τοῦτο οἶδε; καὶ ὅτι ἐπὶ πλεῖστον χρόνου ἐν
όχειᾳ γίγνεται ἡ ἔχιδνα, καὶ ὅτι μάγιστον μέν ἐστιν ἢ
ἡ φάττα, δεύτερον δὲ ἡ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἡ τρυγών.
πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄφρην ἵππος ἐνī ἔτη πέντε καὶ
δ τριάκοντα, ἡ δὲ θήλεια πλεῖστη τῶν τεσσαράκοντα, βιωσαὶ
φῆσας τινὰ καὶ ἀβδομήκοντα πέντε. ἴστορεῖ δ' ὅτι καὶ
ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὄχειας αἱ κόνιδες γεννῶνται καὶ
ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
ἔξι ἡς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος ὀνομαζόμενος·
10 ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελισσας βιοῦν φησι μέχρι ἐτῶν
τέξι, τινὰς δὲ καὶ ἑπτά. οὐκ ἀφθατοι δέ φησιν οὕτα μέ-
λισσαν οὔτε αηφῆνα ὀχεύοντας, ὅπερι οὐκ εἶναι διαδεῖν;
πότερα αὐτῶν ἄφρενα ἡ θήλεια. πόθεν δ' ὅτι οἱ ἀν-
θρωποι ἥσσονες μελισσῶν· αἰεὶ γὰρ αὖται τὴν ισότητα
15 τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβάλλομεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι
καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι. οἱ δ' ἀνθρωποι ἥσσονες με-
λισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως ὡς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν
δ' ἐτήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ μακροβιότητός φησιν ὅτι
ἀπταὶ τις μυῖα ἐτῇ δέξῃ ἡ ἑπτὰ ἔγγαστα. τις γὰρ τούτων
20 ἡ ἀπόδειξις; 48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ πέρατος ἐλάφου
κισσὸν ἀναφύντα; γλαῦκες δέ, φησι, καὶ κόρακες ἢ μεράς
ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφὴν ἔαυτοῖς ἡ
θηρεύοντι καὶ οὐ κᾶσαι νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον,
καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφερεῖς
25 εἶναι; τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαῖ, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
δὲ χαροποῖ. ἀνθρώποις δὲ ὅτι παντοῖος ὁ ὄφθαλμὸς
ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς λέγει·
τοὺς μὲν γὰρ αἴγαποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα

1 τοῦτο οἶδε; καὶ Κ: αὐτῷ εἰδέναι Δ (ἔτη δέ. καὶ ὅτι C)
5 βιῶνται C 18 δ' ἐτήρησεν Κ: διετήρησεν A; cf. litt. c 28
ἀρχέσπερον ΑC: corr. Di 26 χαροποί Δ: corr. C ὁ σμ. Α, add. C

μὲν δψεως εῦ πεφυκέναι, τὰ δ' ἡθη βελτίστους εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἔκτὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς, τοὺς δὲ ἐντός, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ἐντὸς c ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δ' ἔκτὸς κακοηθεστάτους· οἱ δὲ μέσως, φησίν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς. εἶναι δέ τινας δ καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους· ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀναιδεῖς δ' εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν. μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ξφων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα [ξφα] ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς 10 ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείους ὁδόντας ἔχειν. τετηρηθῆσθαι φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ συὸς καὶ ἐπὶ αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὅρχεις ἔχοντα· μαστοὺς δὲ οὗτ' ἰχθύν ἔχειν οὔτε ὅρνιθας, δελφῖνα δὲ μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἔνιοι δέ, φησίν, ἐπὶ μὲν τῷ 15 ἥπατι οὐκ ἔχουσιν χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐντέρους, ὡς ἔλιψ καὶ συναγρίς καὶ σμύραινα καὶ ἐιφίας καὶ χελιδών. ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ έντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν χολήν, λέραξ δὲ καὶ ἵκτηνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐντέροις· ὁ δ' αἴγονέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ, 20 περιστερὰ δὲ καὶ ὅφτυξ καὶ χελιδῶν οὐ μὲν πρὸς τοῖς ἐντέροις, οὐδὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. 49. τὰ δὲ μαλακόδερομά φησι καὶ τὰ ὀστρακόδερομα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα πλείους χρόνον ὀχεύειν. δελφῖνα δὲ καὶ τινας τῶν ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν 25 μὲν δελφίνων βραδεῖαν τὴν μᾶξιν, τῶν δὲ ἰχθύων ταχεῖαν. ἔτι ἴ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ, καὶ κοπτομένων αὐτῶν ὕσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν.

6 μέσους C: μέσως A 7 ἀβεβαίους Schw: ἀναιδεῖς AC
 ἀναιδεῖς Schw: ἀβεβαίους AC 10 ξφα om. C, del. K 12 δὲ
 φησι C 14 fort. ὅρνιθα

δελφὶς δὲ ὁστὰ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σε-
λάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δὲ ἰχθύων . . .
τα μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἐνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. ²
εἶναι δέ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἀ μίαν μόνην
5 δημέραν ξῆν. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ώς τὸν ποτάμιον
ἴππον καὶ ιροκόδειλον καὶ ἐνυδριν. πάντα τε τὰ ξῶα
δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα
δὲ ἐναιμά ἔστι, φησί, τῶν ξώων η ἀποδά ἔστιν η δε-
ποδα <η τετράποδα>, ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας
10 ἔχει πόδας ἄναιμά ἔστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα
·τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν β' ποσὶ καὶ
χερσὶ, ὅρνις δὲ β' ποσὶ καὶ β' πτέρυξιν, ἔγχελυς καὶ
γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν³⁵⁴
ξώων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ώς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ,
15 ὡς πλεύηκος· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ξώων δίδωσι καὶ
λαμβάνει, πρὸς ἀπερ αἰ κεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν
τῶν ξώων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ώς ἄνθρωπος, ὅνος,
βοῦς, τα δὲ ἄναρθρά ἔστιν, οἷον ὄφεις, ὅστρεα, πλεύ-
μονες. πολλά τε τῶν ξώων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαί-
20 νεται, οἷον τὰ φωλεύοντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει
οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἷον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ξώων ἔτι λέγειν περὶ ὃν ἐλήφησεν
δ φαρμακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπε-
κουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
25 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγῶν
τὰ πατρῷα ἐπὶ στρατείαν ὕρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἥλθεν· εἰτα
ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παρα-
βαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὃν ἀφνήσ,

2 lacunam not. K 9 η τετράποδα add. Mus 12 χερσὶ²
δύο Mus, potius δύο (β') χερσὶν ὅρνιξ A

καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἔξηλθεν. οἶδα
οὐδὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἰρηκεν κατ' αὐτοῦ,
οὕτε δὲ Ἐύβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν
τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειφίτου, καίτοι καὶ
συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρος. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ δι-
έκιστο λῆρη ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν
σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν
γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα δὲ ὑπὲρ
ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὶ ιδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς
ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ 10
τινὶ γράμματα, ἀφ'. ἂν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν δρμῆσαι.
Δικάγω δέ, ἄνδρες συνδαιταλῆς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων
λόγων τὴν δρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἥδη γαστρίζεσθαι.'

εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρασκευάζεσθαι τὸν μα-
γείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ 15
ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν),
ί Κύνου οὐ λκος ἔφη· 'κατα τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμῳ-
διοποιοῦ Μίλιωνα (Π 353 Κ)

ἔγω (φησιν) — — —

κανὸν μὴ παραθῶσι θερμά. τάγαθὸν Πλάτων 20
ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
τὸ δὲ ἥδι πάντως ἥδὺ κάμετ κάνθάδε.

ε οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαιρον τὸν συσχολάσαντα μὲν
Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμπτον δὲ γενόμενον
εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηφίνων 25
ποτὲ ἐν τῷ δείκνυ παρατεθεισῶν ὄρνιθῶν ἐκτείναντα
τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς ψεύδει
συγκατατιθέμενον. τὸν δὲ εὐστόχως ἀποφήνασθαι εἰ-

16 οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι fort. poetae verba 20 ἐὰν
Α: corr. Mein 20. 21 πλάτωνα πανταχοῦ φῆις Α: corr. Grot 23
ἀχαρίστως Α: corr. Cas 28 fort. ἀποφήνασθαι coll. Diog. L. 7, 177

πόντα οὐ τούτῳ συγκατατίθεσθαι ὅτι εἰσὶν ὅρνεις, ἀλλ' ὅτι εῦλογόν ἐστι ταύτας ὅρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δὲ εῦλογον <κἄν> ἄλλως δ ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν ηρόνων περιενεχθήτω, ἵνα καν κατὰ τὴν ὅψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα [ἵνα] μὴ πάντα λαλῶμεν.⁴

51. καὶ μελλόντων ἥδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν
οἱ Δάφνοις, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύδου ἦ Αὔρων
10 Μεταγένους λαμβεῖον (I 705 Κ).

ὔσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν
ἄπαντες.

‘κάγω φῆμι ἐνδεῶς εἰρησθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον,
πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλο-
15 τίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ
Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι φησιν ὅτι τῶν θαλασσίων ἢ
ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοί εἰσιν εῦφθαρτοι, εὔχυλοι, σμη-
20 κτικοί, κοῦφοι, δλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθαρ-
τότεροι, πολύτροφοι, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν κετραίων
ὁ φύκης καὶ ἡ φυκίς, ἀπαλώτατα ἰχθύδια ὅντα, ἄβρωμα
καὶ εὔφθαρτά ἔστιν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα
κατὰ τόπους δλιγῷ διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλο-
25 γοῦσι τῇ πέρκῃ· ὃν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἀπαλοὶ
εἰσιν, ἄβρωμοι, εὔχυλοι, εὔπεπτοι· οἱ δὲ χλωροὶ (κα-
λοῦνται δὲ καυλίναι) ἔνθροι εἰσι καὶ ἀλιπεῖς. αἱ δὲ
χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ

4 κἄν add. Wilam 7 ἕνα del. K 9 Ἀρισταγόρου ante
ἡ add. Dalecamp 19. 20 σμικτικοί A 22 ὁ φυκην Α: corr.
Schw 22 ἄβρωμα et 26 ἄβρωμοι A: corr. Di

σκάρος ἀπαλόσαρκος, φαθυρός, γλυκύς, κοῦφος, εὗπεπτος,
εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὑποπτος,
ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγὸς θηρεύοντες σιτοῦνται·
διὸ καὶ τὰ ἐντὶς χολέρας ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλού-
δ μένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὔστόμαχος· ὁ δὲ 5
χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ σμήχει. ὁρφὸς ἡ ὁρφὼς εὕ-
χυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφιλαρτος, πολύτροφος,
οὐρητικός· τὰ δὲ πρὸς τῇς κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὕ-
πεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἀπαλώτερον
δὲ τὸ οὐραῖον· φλέγματος δ' ἔστι δραστικὸς ὁ ἰχθὺς 10
καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ¹
τροφιμώτεραι. ἡ δὲ λιμναία ἔγχελυς τῆς θαλασσίας
ἔστιν εὔστομωτέρα καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελα-
νούρῳ ἀναλογεῖ ὁ χρύσοφρον. σκορπίοι δὲ οἱ πελά-
ε γιοι καὶ κιρροὶ τροφιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν 15
τοῖς αἴγιαλοῖς τῶν μεγάλων. 52. σπάρος δὲ δριμύς,
ἀπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὔστόμαχος, οὐρητικός, οὐκ
ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ δύσπεπτος. τρίγλη εὔστόμαχος
παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφιλαρτος, ἐφεκτικὴ
κοιλίας καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ἀνθράκων· ἡ δὲ ἀπὸ τηγάνου 20
βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἷματος ἐκρι-
τική. συνόδους καὶ χάρακς τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσί,
ἢ διαφέρει δ' ὁ χάρακ. φάγος γίνεται μὲν καὶ ποτά-
μιος, καλλίων δ' ἔστιν ὁ θαλαττίος. καπρίσκος κα-
λεῖται μὲν καὶ μῆς, βρωμώδης δ' ἔστι καὶ σκληρός, 25
κιθάρου δ' ἔστι δυσπεπτότερος· δέρμα δ' ἔχει εὔστομον.
φαρὶς ἡ βελόνη (καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής) δύσπεπτος,

3 σιτεῖται C 12 λιμνία AC: corr. Cas 16 τῶν μελάνων Coraes, at cf. Ael. h. an. 17, 6 17 ἄβρωμος A ante οὐκ add. Rondelet ὁ μὲν οὖν ἐφθὸς (sufficit ἐφθὸς μὲν) 19 παρα-
στρύφουσα A: corr. C 25 σῦς (potius ὑς) Coraes βρωμώδης
AC 27 δὲ Di: γε A

ύγρος, εὐκοίλιος. Θρίσσα καὶ τὰ ὄμογενῆ, χαλκὶς καὶ
 ἔφιτιμος, εὐανάδοτα. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θα-
 λάσσιος καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί, καὶ 356
 λεῖται καὶ ὀξύρυγχος. πορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου·
 5 ἥπτων δ' ὁ μέλας τοῦ λεικοῦ καὶ ὁ ἐφθὸς τοῦ ὄπτοῦ·
 οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά,
 ἄστομος· κρείσσων δ' ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἡ τῷ
 φθινοπώφῳ γινομένη· ὑγρόν τι γὰρ καὶ λεικόν, ἔτι
 δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ἵ γούλλος ὅμοιος μὲν ἔστιν
 10 ἐγχέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ λέραξ σκληροσαρκότερος μὲν
 κόκκυγος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ κόραξ λέρακος
 σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἀγνὸς καλούμενος
 ἡ καὶ καλλιώνυμος βαρεῖς. βῶξ δὲ ἐφθὸς εὔπεπτος, 15
 εὐανάδοτος, ὑγρὸν ἀνιεῖς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθράκων
 γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτερος. βάκχος εῦχυλος, πολύχυλος,
 εὔτροφος. τράγος οὐκ εῦχυλος, ἀπεπτος, βρωμώδης.
 ψῆττα, βιούγλωσσοι εὔτροφοι καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀνα-
 λογεῖ καὶ ὁ φόμβος. λευκίσκοι, κέφαλοι, κεστρεῖς, μυ-
 ξῖνοι, χελλῶνες ὅμοιοι εἰσὶ κατὰ τὴν προσφοράν, τοῦ
 20 δὲ κεφάλου καταδεέστερός ἔστιν ὁ κεστρεύς, ἥσσων δὲ
 ὁ μυξῖνος, τελευταῖος ὁ χελλών. 53. θυννὺς δὲ καὶ
 θύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος
 ἀκαρνάν γλυκύς ἔστι καὶ παραστύφων, τρόφιμος δὲ
 καὶ εὐέκυριτος. ἡ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἔστι καὶ δύσπεπτος· 25
 ὃν ἡ λευκὴ καλεῖται καβίτις. καὶ ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ

1 ὑγρός corruptum: fort. ὑγρὸν ἀνιεῖσα cf. infra p. 356 b
 εὐκοίλος A: corr. C 7 δ' ἡ Schw: δὲ A 8 καὶ λεικὸν cor-
 rupta putat Schw 9 ἄβρωμον AC 12 ἀγνὸς K: αγνὸς A lege-
 batur ἄγνος 13 ἡ καὶ Mus: ηκη A fort. ἡ 14 εὐαπόδοτος A
 εὐανάδοτον C: corr. Brodæus 16 βρωμώδης A 17 ψῆτται ε
 18 γλαυκίσκοι et 19 κολωνες et 21 κόλων A: corr. Rondelet et
 Cas ex VII p. 306 e 25 κιβωτίς A: corr. C

μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστί. τῶν δὲ σε-
λαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρείσσων ὁ
ἀστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ ἀλωπεκίας δμοιός ἐστι τῇ
γεύσει τῷ χερσαῖῳ ζῷῳ, διὸ καὶ τοῦ δυδματος ἔτυχε.
καὶ ἡ βατίς δὲ εὔστομος, ἡ δὲ ἀστερία βατίς ἀπαλο-
τέρᾳ καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ
βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὖσα τὰ μὲν κατὰ
d τὴν ιεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ εὐστόμαχα ἔχει, ἕτι δὲ εὐ-
πεπτα, τὰ δὲ ἄλλα οὐ· κρείττονες δέ εἰσιν αἱ μικραὶ¹⁰
καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψόμεναι. ἡ δὲ φίνη καὶ αὐτὴ τῇ
τῶν σελαχίων οὖσα εὐπεπτός ἐστι καὶ πούφη. ἡ δὲ
μείζων καὶ τροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια
φυσιόδη ἐστὶν καὶ κρεώδη καὶ δυσκατέργαστα πλεονα-
ξόμενά τε τας ὅψεις ἀμβλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἐψό-
μενη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὔστομος καὶ εὐπεπτος, ἕτι δ' εὐ-¹⁵
κοιλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπτυντικός ἐστιν αἴ-
ματος καὶ αινητικὸς τῆς δι' αἵμορροΐδων ἐκκρίσεως.
e τενθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρόφιμος, καὶ μᾶλλον ἡ
μικρά· ἡ δὲ ἐφδὴ σκληροτέρα ἐστὶν καὶ οὐκ εὔστομος.
ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δ' ἐστὶν ²⁰
καὶ δύσπεπτος· δὲ μείζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει
δὲ καὶ κοιλίαιν ἐψόμενος ἐπὶ πλεῖστον καὶ τὸν στόμαχον
ἴστησιν. ἔμφαντες δὲ καὶ "Ἀλεξίς ἐν Παμφίλῃ τοῦ
πολύκοδος τὸ χρήσιμον λέγων ὥδε (Π 880 Κ)."

ἔρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει
ῶν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,

25

f βολβοὺς μάγαν τε πουλύκοντι ἰχθῦς δ' ἀδρούς.
ἡ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μέν ἐστι καὶ βαρεῖα, οὐρη-
τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίφ δμοιώς

7 βρωμώδης A 15 fort. αὐτὴ μὲν 17 δι' αἵμορραγιῶν
lemma 29 καλλυβίωι A: corr. Rondelet; fort. καὶ κυβίφ

εύκολιος καὶ λεπτυντική· ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς κα-
λεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ πηλαμύδι
σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδών, ἡ τῷ πουλύπῳ ἐοικυῖα,
ἔχει τὸ ἄφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὔχροιαν κοιοῦν καὶ κινοῦν
5 αἷμα. ὁ δὲ ὅρκυνσες βορβορώδης· καὶ ὁ μείζων προς-³⁵⁷
έοικε τῷ χελιδονίᾳ κατὰ τὴν σκληρότητα, τὰ δὲ ὑπο-
γάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ οὐλεὶς εὔστομα καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ
κοσταὶ λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας
δ' ἐπὶ ποσὸν βρασμώδης ἐστὶν καὶ ἀπαλώτερος τοῦ ὁρ-
10 κύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Λιφιλος εἶρηκεν.

54: ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἔδεστῶν
τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὃν μὲν κα-
λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δέ πελάγιον, οἵον χρυσό-
φρος καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ-^b
15 γαστοί· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφὴν
παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οίον θύννων,
σκόμβρων, θυννίδων, γόργορων καὶ τῶν τοιούτων, συμ-
βαίνει τούτοις καὶ ἀγελαῖοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε
καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερό-
20 μενα μᾶλλον ἐστιν εὕπεπτα, οίον γόργοροι καὶ καρ-
χαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων
τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἡδεῖαν ἔχει (πίονα γάρ ἐστι),
βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχευέσθαι
δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη
25 ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὄπτοι· τήκεται γὰρ τὸ πι-
μελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὄλον
ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος,
οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οίον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ φίναι.

8 fort. κοσταὶ cf. Hesych: κοσταὶ A 9. 10 ολκίμον A:
corr. 5 16 ἀλεπιδώτων Huetius 25 fort. καὶ ὄπτοι 28 aut
λεπιδωτὸν scribendum aut participium supplendum

ταῦτα δε πάντα ἔστι μὲν εὖθρυπτα, οὐκ εὐώδη δέ·
καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγράς, ὑπάγει δὲ
καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἐψιμένων ἱχθύων·
τὰ δὲ διπτώμενα χείρονα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος,
οἶον πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, 5
τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφρο-
δισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐτὸν μὲν γάρ εἰσι πνευ-
ματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν καιρὸς πνευμα-
τώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται
ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν 10
γοῦν ἔστιν οἵας ἀφίησιν πλυνόμενα· ταῦτας οὖν
ἡ ἐψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός. μαλακῆς γὰρ τῆς
πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἷονει πλύσις τις
αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' διπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρό-
τητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς 15
εοῦσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίνεσθαι αὐτά. 55. ἀφύαι
δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τὰλλα ὅσσαν συγκα-
τεσθίουμεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέψιν φυ-
σώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφὴν δίδωσιν ὑγράν. τῆς οὖν
πέψεως οὐχ ὀμαλιζούσης; ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν 20
ταχὺ πεττομένων, τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῇ διαλυομένης
(καὶ γὰρ ἄμα αἱ ἀφύαι καθ' αὐτὰς ἀκανθώδεις) ἐμπο-
δισμὸς αὐτῶν ἐκατέροι γίγνεται περὶ τὴν κατεργασίαν,
εἴτε φῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς 25
f τροφῆς συμβαίνουσι. βελτίω δ' ἔστιν ἐψόμενα, τῆς
δὲ κοιλίας ἔστιν ἀνωμάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλού-
μενα πετραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ
ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ἔηράν τε δίδωσι τροφὴν
(εὔογκα δ' ἔστι καὶ τρόφιμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ

οὐκ ἐγκαταλείπει περιττώματα πολλά) πνευμάτων τε οὗκ ἔστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἂπαν ὅφου ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῇ ἡδονῇ ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὅμοιόν
 5 ἔστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτ' ἔκεινων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν ἔχει πλείω.
 τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ'³⁵⁸
 ἔστιν ἔκεινων διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ
 10 πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. χρὴ δὲ ἐὰν μὲν τὴν κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔψοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἔχούσης διπειθέντα γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα. 56. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμ-
 15 βάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάσσης εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μέν εἰσιν ἡ
 ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφὴν γίνονται χείρους.
 ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη
 20 καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυ-
 ματοπλῆγές εἰσιν οἱ πλείους. περὶ δὲ τὰς ἀγχιβαθεῖς,
 ἐν αἷς μὴ λίαν ἔγκειται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ τούτοις εἴ τους καὶ πόλεις σύνεγγύς εἰσιν, ἐνταῦθα δ'
 25 ἔστι τὰ πλεῖστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφὴν τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύτατοι τῶν θα-
 λασσίων εἰσὶν οἱ μετεκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς

3 ἀρτυθέντα A: corr. C 4 post ἡδονῇ add. διαφέρει Schw 7 ἀπόλλυσιν A: corr. Mus 11 fort. ἐψηθέντα 14. 15 ἐμβάλλουσιν Mein 15 τενάγη Cas 20. 21 κυματοπλῆγες A: corr. C 21 τὸν (pro τὰς) et 22 οἰς (pro αἷς) C ἀγχιβαθεῖς ἥδίας Wilam 22 fort. [ἐν] αἷς 25 πρὸς τροφὴν C

τε ποταμοὺς καὶ λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτεύοντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἔστι. καὶ τῶν ποταμίων δ' αὐτῶν 5 βέλτιστοι εἰσὶν οἱ ἐν τοῖς ὁξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες οἱ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ ποταμὸς ὁξὺς ἥ καὶ φυγρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψίᾳ.

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἀνδρες φίλοι, δψω- 10 νησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινᾶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον (Π 87 Κ)

ἔγὼ περὶ τὴν δψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
ἐσπούδακ' οὐδὲ αὐτὸν συνέτεμον λίαν πάνυ,
ώς ἂν τις ἄλλως ἔξενεχθεῖσιν ὅπου
τοῦ διαλάβοι κραιπάλην Ἑλληνικᾶς, 15

ἄλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ
αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι, διότι δρᾶμα τῶν Ἀγροί-
κων ἔστιν [ένδος] διασκενή. φησὶ γάρ (Π 38 Κ).

e A. καὶ μὴν ἔστιάστω τήμερον 20
ὑμᾶς ἔγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. Α. φράξε δή, Φιλούμενε,
5 δψῷ τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. Α. καδ' ἔκαστον λέγε,
ἰχθύν τίν' ἥδεως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρὸν
ἥλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπόλης μαινίδας
καὶ τριγλίδας, καὶ νὴ Διὸς ἥρεσεν σφόδρα
ἡμῖν ἅπασιν. Α. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,

7 πυροῦντες non intellego 13 πάνυ Cas: πάνυ τι A reliqua
obscura 19 ἔνος del. Lehrs 23 φιλούμενον A: corr. Mein 26
ἥλθες A: corr. Mus 27 ἥρεσαν Schw

- 10 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἢ·
τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἀπαντας νενόμικα f
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. A. τί φῆς, ὡς φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους, πῶς; Π. οὖς <ἄν> ἀνθρωπος φάγοι
5 δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἔστιν Ἐλένης βρώματα,
15 ἡ φῆσιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.
ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἐκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφαυλίζων δὲ καὶ Ἔφιππος
τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί (Π 262 Κ).
10 παπία, βούλει δραμών
εἰς τὴν ἀγορὰν κατ' ἀγοράσαι μοι; B. φράξε τί. 359
A. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὡς πάτερ· μή μοι βρέψῃ.
B. οὐκ οἰσθ' ὅτι ἡ τάργυριόν ἔστ' ἵσάργυρον;
58. ἥδιστος δ' ἔστιν καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν
15 τοῖς Ὁρελιαφόροις νεανίσκοις κατασμικρύνων ἀπαντα τὰ
περὶ τὴν ὁψωνίαν καὶ λέγων ὡδε (Π 258 Κ).
ἀλλ' ἀγόρασον εὔτελῶς.
ἀπαν γὰρ ἴκανόν ἔστι. B. φράξε, δέσποτα.
A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρέως, ὅ τι ἂν ἢ,
20 20 δόσιας ἔνεκ· ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια. b
δ καὶν κάραβός τις ἢ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει
ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγχελύδια
Θήβηθεν ἐνιστὸς ἔρχεται· τούτων λαβέ.
ἀλεκτρούνιον, φάττιον, περδίκιον,

1 κἄν εἴ τις A: corr. Mus 4 πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι Α πῶς
οὖν ἀνθρωπος φάγοι A p. 313 c: corr. Iacobs 5 Ἐκάτης Α 313 c
·ex priore fabulae editione 8 φίλτπος A: corr. C et p. 359 d
10 παπία A: corr. Schw 11 καταγοράσαι A: corr. Mein
13 δτι et ἔσθ' εἰς ἄγυρον A: corr. Heringa 18 ἀπαντα A:
corr. Di φράξεο δίποτος A: corr. Cobet (fort. φράξ', ὡς δέσποτα)
19 καθαρέως A 19. 20 ἐτιανοησίας A: corr. Cas 22 ἐγχε-
λίδια A 23 θήβημεν A: corr. Palmerius ἐπ τούτων AC:
corr. Iacobs

τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.

10 *B.* ὡς μικρολόγος εἶ. *A.* σὺ δέ γε λίαν πολυτελής· πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. *B.* πότερ' ἐπειψέ τις; *A.* οὕκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή· τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

5

ε δὲ παρὰ *Mnησιμάχῳ* ἐν τῷ διμωνύμῳ δφάματι *Δύσκολος φιλάργυρος* ὃν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησίν (Π 436 Κ).

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,

10

μέτραια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. *B.* πῶς ἔτι μετριώτερ', ωδαὶ μαιμόνι'; *A.* ὅπως; σύντεμνε καὶ

5 ἐπεξαπάτα με· τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει

d *ἰχθύδι'·* ὅψον δ' ἄν λέγης ἔτερον, κάλει ὄψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολύ.

15

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε *Οὐλπιανέ*, ἡ ὑμεῖς, γραμματικῶν παῖδες, εἴπατέ μοι τίνι ἐννοίᾳ δὲ *"Εφιππος* ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη· τὸ μοσχίον

τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

20

ἔγὼ γὰρ οἶμαι *Ιστορίαν* τινὰ εἰναι καὶ ποθῶ μαθεῖν'. καὶ δὲ *Πλούταρχος* ἔφη *'Ροδιακὴν εἰναι λεγομένην Ιστορίαν*, ἦν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύε νασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. 'Οίδα δὲ *Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον* 25 *Ιαμβοποιὸν* μνημονείοντά τιναν ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (anth. l. p. 217 Bgk').

1 ἐπέλθῃ *A*: corr. Pors 2 δέ γε *Cas*: λέγε *A* 3 κρες *A*: corr. *Cas* 4 εύθυσεν *A*: corr. Grot 11 θείῳ γε σαντοῦ *K* 12 δαιμόνιε. πῶς *A*: corr. Hirschig 14 *ἰχθύδιον A*: corr. Dawes δὲ ἔὰν *A* 16 haec mutila 26 ἀνδρῶν fort. delendum

έσθλοι, κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
 τῇ παιδὶ τάπολλωνος ἢ λέκος πυρῶν
 ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅ τι τις χρῆσει·
 δότ', ὥγαθοι, *<τι>* τῶν ἔκαστος ἐν χερσὶν
 5 5 ἔχει κορώνη· χᾶλα λήψεται χόνδρον·
 φιλεῖ γὰρ αὐτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
 ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὐθὶ κηφίον δώσει.
 ὡς παῖ, θύρην ἀγκαλινε· πλοῦτος ἡκουσε,
 καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρει σῦκα.

10 10 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη
 κάφνειὸν ἄνδρα κάνομαδστὸν ἔξεύροι·
 καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
 καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
 θάλος τρέφειν γυναικα τοῖς κασιγνήτοις.

15 15 ἐγὼ δ' ὄκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς
 ἀμείβομαι Μούσησι πρὸς θύρησ' ἄδων
 καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλέονα τωνγεω.
 καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἱάμβου φησίν·
 ἄλλ', ὥγαθοι, ἐπορέξαθ' ὃν μυχὸς πλουτεῖ·

20 20 δὸς ὃν, ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
 νόμοις κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούσῃ.
 τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι καὶ καταχρήσει.

κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ὡς
 φησι *Πάμφιλος* ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὄνο-
 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα

2 τοῦ ἀπόλλωνος AC 3 ἢ τ' ἄρτον ἢ τ' ἡμαιθον Mein
 fort. ἢ τι τις 4 τι add. Cas ἔκαστος Schw: ἔκαστος τις AC
 7 αὐθὶς AC 8 αγκλεινὲ A: corr. C 10 γένοιτο A: corr.
 C κόρη AC 15 ὄκου Di με πόδε Haupt φέρωσιν Bergk
 λφθίμους Haupt, sed latet adiectivum ad Μούσησιν 16 μού-
 σαισι et θύραις A 17 πλεονα A τῶν αἰτέω Di et Mein
 20 δὸς ὄναξ δὸς A: corr. Bergk πολλά μοι A: corr. Ilgen
 22 τοιαῦτ' εἰδὼς A: corr. Mein

καλεῖται, ὡς ἴστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ρόδιος ἐν Κορωνισταῖς. 60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται καφὰ Ρόδιοις ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θέογνις ἐν β' περὶ τῶν ἐν Ρόδῳ θυσιῶν (FHG IV 514) γράφων οὗτως· ‘εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ρόδιοι καλοῦσιν, δεὶ γίνεται τῷ Βοηθομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθός ἐπιφωνεῖσθαι·’

ἡλθ', ἡλθε χελιδὼν
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου
οἶνου τε δέκαστρον
τυροῦ τε κάνυστρον.
10 καὶ πυρῶν
ἀ χελιδὼν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπαθεῖται. πότερ' ἀπίστεις ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ εάσομεν,
ἡ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θούπέρθυρον
15 η τὰν γυναικα τὰν ἔσω καθημέναν·
d μικρὰ μέν ἔστι, φαδίως νιν οἴσομεν.
ἄν δὴ φέρῃς τι,
μέγα δή τι φέροιο.

1 Ἀριστοκλῆς Bapp 9 ὦρας et 10 καὶ παλοὺς AC: corr.
Hermann 12 κάπι et μέλαινα A: corr. C 13 οὐ προκυκλεῖς
AC: corr. Herm 15 τυρᾶ A: corr. C κανυνστρον A: corr. C
17.18 καὶ πυρᾶν αχελιδὼν A: corr. C, καὶ πύργα χελιδὼν Bergk,
πυρᾶν fort. emendata lectio pro τυροῦ (τυρᾶ A), sed numeri
incerti 21 τὸ ὑπέρθυρον AC 23 μικρὰ γάρ Bergk μν
AC 24 δὲ (pro δὴ) Di, αἱ καὶ δὲ φέρῃς Wilam ἄν δὲ φέρῃς
Bergk 25 φέροις AC: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·

20 οὐ γὰρ γέροντες ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγεόμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ
Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων·

5 61. ἐπεὶ δὲ 'Ροδιακῶν ἴστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἵχθυο-
λογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς 'Ρόδου,
ἥν εὗιχθυν εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. 'Εργείας
οὖν ὁ 'Ρόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπών ε
τινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν οὐδον Φοινίκων

10 φησὶν (FHG IV 405) ὡς 'οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ
πόλιν ἔχοντες ἴσχυροτάτην τὴν Ἀχαίαν καλουμένην
καὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὅντες χρόνον πολὺν ἀντεῖχον
Ίφικλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
χρησμῷ τινι λελεγμένον ἔξειν τὴν χώραν, ἔως κόρακες

15 λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἵχθύες φανῶ-
σιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ
πρὸς τὸν πόλεμον διαθυμοτέρως εἰχον. ὁ δ' Ἱφικλος
πυθόμενος παρά τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ
ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον

20 ἐφ' ὕδωρ, φῶνομα τὸν Λάρκας, καὶ πίστεις πρὸς
αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἵχθύδια ἐκ τῆς κρήνης
καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὑδρεῖον ἔδωκε τῷ Λάρκᾳ καὶ ἐκέλευσε
φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐγχέαι εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν
τῷ Φαλάνθῳ φύοιχοεῖτο. καὶ ὃ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ

25 δὲ Ἱφικλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλειψας γύψῳ ἀφῆ-
κεν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τους κόρακας ἐπορεύετο καὶ
ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἵχθυς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 'Εργείας (ἔργιας C) corruptum; 'Ερμείας Wilam 'Ερξίας
Vossius 10 Ἰαλυσίᾳ Diod. V 57 11 ἀχαιΐδα C 12 ὕδατος
Κ: δαιτὸς A C 13 πολιορκοῦντι om. A add. C 16 τὰ del.
Mein 23 ἐκχέαι A C: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκεύσατο πρὸς τὸν Ἰφίκλου, ὑπόσπουδος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου· δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπιτεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν λερεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειρᾶτο ἔξαγειν 5 χρυσίον καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰφίκλος διεκάλυε. προφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν δρονὸν ὃν ἡ ὄμοσεν, ἔάσειν ἔξαγεσθαι δὲ τι καὶ τῷ γαστρὶ αἰρωνται, ἀντισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν, παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἴστια, 10 ὁμόσαι φῆσας πλοῖα παρεῖειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἔχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρημάτων κατώρυσσον ἐπισημαίνομενοι τοὺς τόπους, ἵν' ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ 15 τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοίνικων κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἑλληνες.^a τὰ δ' αὐτὰ ἴστορήσας καὶ Πολύξηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) 'τὰ περὶ τῶν ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἥδεσαν ὁ Φακᾶς καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὗτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ 20 Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφοῦ ἐπεισε τὸν φέροντα τὸ ὅδωρ ἰχθῦς ἀγαγεῖν καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ δὲ τοὺς κόρακας λευκάνασσα ἀφῆκεν.'

62. Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὡροῖς (FHG 25 IV 371) 'οἱ τὴν Ἐφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλὰ ταλαιπωρηθέντες ἀπορίᾳ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

6. 7 διεκάλυσε Α: corr. C 7 προσφέροντος Α: corr. C 8 κατὰ γαστρὶ Α (γαστρὸς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam foederis formulam finxisse 25 δρονὸς Α: corr. Schw Creophyli dialectum ionicam (cf. ἔτεα et ἀγορῆ litt. e) non restitui

τες εἰς θεοῦ ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὃ δ' αὐτοῖς ἔχοησεν ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν ἢ ἀν ἰχθὺς δειξῆ καὶ ὃς ἄγριος ὑφηγήσηται. λέγεται οὖν ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἔστιν Ὁπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ιερὸς 5 λιμὴν ἀλιέας ἀφιστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύών τινὰ ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιῷ εἰσπεσεῖν εἰς φορυτόν, καὶ ἀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ᾧ ἔτυχε σῦς ἄγριος ὕδων· ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄφους ἐπὶ πολύ, ὃ δὴ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκον-
10 τισθεὶς ὅπου νῦν ἔστιν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ δια-
βάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσιν οἰκή-
σαντες, τὸ δεύτερον [εἴκοσι] κτίζοντες Τρηχεῖαν καὶ τὰ
ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ιερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ
ἰδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.
15 63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε ἔξα-
κουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε
βόμβοις καὶ κυμβάλων ἥχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος
μετὰ φόδης ἄμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὗσα ἑορτὴ τὰ f
Παρέλια μὲν πάλαι καλουμένη, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, τῇ
20 τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντα
ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ· ἐκεί-
νην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγοντει πάντες
οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ
πόλει. ὃ οὖν Οὐλπιανὸς ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;
25 εἰλάπιν' ἡὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἔστιν
(α 226).³⁶²

2 ἢ ἀν C: ἡντινα A, fort. ἢ ἀν σφιν 4 ἡ Ὁπέλαιος Di
7 ἔτυχεν ὃς 5 cf. v. 8 11 ἔτεα εἴκοσιν deleto είνοσι v. 12
Wilam (ἔτεα κα' Cas): ἔτεα τ' A 12 κτίζοντει τὴν πόλιν κατά
τε τὴν Τρηχ. Wilam, sed Τρηχεῖα nonem Ephesi apud Steph.
B. s. Ἐφεσος 19 παράλια AC: corr. Palmerius 25 εἰλαπί-
νηγαμος A

καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἄπαντες τῇ θεῷ, ‘ὦ λῦστε’, δὲ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, ‘καὶ τις Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δέον εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν τῇ τι ἄλλο τῶν εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὅνομα διπριάμενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ (Aristias p. 563 N).⁵ καὶ δὲ Μυρτίλος ἔφη· ‘ἄλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον τὸ ἀποδεῖξω σοι τὸ ὄνομα, ὦ φίλε Ἐπιτίμαιε. πάντας γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν 10 κατέγνως, ‘σαυτὸν δ’ ἀποφαίνεις κενότερον λεβηφίδος’. Ἐπίχαρμος, ὦ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακράν ἐστι τῆς Σικελίας ἡ Ἰταλία. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντες 15 φασι καὶ τάδε (p. 242 L).

λέβητες χάλκιοι,

κρατῆρες, ὁδελοί. τοῖς γα μὰν ὑπωδέλοις
καὶ λωτε βαλλιζόντες σιοσσον χρῆμα εἴη.

ε καὶ Σώφρων δ’ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ 20 φησίν (fr. 27 Bo). ‘κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοὺς δὲ ἐβάλλιξον.’ καὶ πάλιν (fr. 28). ‘βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκατος ἐνέπλησαν.’ ἀλλὰ μὴν καὶ “Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί” (II 333 K).

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . . ἀνθρώπων ὄφεις
πλῆθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κάγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτο μοι μόνῳ

25

5 ἐκ γῆς σιβουρας A: corr. Cas 9 ἐπεὶ τιμαῖς A: corr.
Schw 11 κενώτερον A: corr. C 17 χάλκεοι Α χάλκεοι IX
408d: corr. Ahr 19 extr. fort. χρήμασιν 23 σκάτονς A:
corr. Ahr 25 κώμων A: corr. Cas πλεῖστον suppl. Naber
26 προσιόντων, ὡς καλῶν Mein

νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ἡμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οἱ γὰρ ἂν ποτε
θοίματιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοῦνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
δ ἔξοιστω. 64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ καὶ τῶν
Ουμηρικῶν μεμνημένος τούτων (α 225)·

τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε
χρεών;

εἴλαπιν' ἡὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔφανος τάδε γ' ἐστίν,
10 τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἔρω. κατὰ
γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν (Epich. p. 262 L)·

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγὼν ἀποχρέω.
τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν ο
οἱ παλαιοὶ εἴλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἴλα-
15 πιναστάς. ἔφανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων
συναγωγαὶ, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἐκαστον.
καλεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ἔφανος καὶ θίασος καὶ οἱ συν-
ιόντες ἔφανισται καὶ θιασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ
Διονύσῳ παρεπόμενος ὅχλος θίασος, ὡς Εὐριπίδης
20 φησίν (Bacch. 680)·

δρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον·
καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. 1
τὰς δ' εἴλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
25 μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάξειν τὸ
ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
τὸ ἀλαπάξειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαξόμενα
κατὰ τὴν λάφυξιν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας

4 fort. *κείμενον* καὶ 9 τάδε τ' Α 16 εἰσαγωγαὶ ΑC
(Eust. 1702, 6): συναγωγαὶ Eust. 1119, 12 18 συνθιασῶται
ΑC: corr. Wilam 23 fort. θιούς 25 fort. λαπάττειν γὰρ cf. Hes

363 Άισχύλος καὶ Εὐφρίδης (Med. 193) εἴλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφὴν ἐκπέττειν καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίγνεσθαι· ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἡ λαγών, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δέ ἔστι τὸ δαψιλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ δαψιλοῦς ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῆς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὄμηρος (γ 259).

ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 10
b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς δχῆς, ἣ ἔστι τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὗ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν Μεθυμναῖον καὶ Λυαῖον 15
καὶ Εῦιον καὶ Ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυνθρωπὸν καὶ σύννονον ἵλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον Ἰλεων ἡξέουν γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἡ ἡ. ὅθεν ε 20
c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἐπραττον ἱερὸν ὀνόμαξον.
ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν Ἰλεων καὶ ἵλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ
"Ἐφιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή·
περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει (Π 254 K)."

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἕδεως·
ἔφέλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
5 χανοῦσ' ὁμοίως· ἢ σε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα αλλα A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον
ΑC: corr. Mus 23 λυπούμενοις A: corr. XIII p. 571e 26 πο-
λέμιον A p. 571 27 χανοῦσ' ΑC: corr. Mein ἢ σε A (ἥς
ἐπαρεμ. p. 571): ἥσε Mus, ἥσε Turnebus, ἔκυσε Kock

ἐποίησέ τ' ἵλαρὸν εὐθέως <τ'> ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κάπεδειξεν ἔλεων.

65. οἱ δὲ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς δι-
νοστησάμενοι καὶ τα περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. ὁρῶ-
ντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ
οἶόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἔθιζειν
χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὗτο μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἔκαστος
10 ἥγονύμενος ἦκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπουδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὄμηρος ε
γοῦν φησιν (γ 435).

ἡλθε δ' Ἀθήνη

ἱρῶν ἀντήσουσα.

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔόντας,

ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Δ 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαΐτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
20 καὶ ἄνθρωπος δέ πον παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ προ-
αιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός πον φησιν (p. 260 L).

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκα παρέωντι κάρρονες. f
ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν οὕτε
κατακλίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις ἔθοις, ἀλλὰ ‘δαίννυνθ’
ἔξομενοι’ (γ 471), οὕτ’ εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ’ ‘ἐκεὶ¹
ἔσπεισάν τ’ ἔπιόν θ’ ὅσον ἥθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἔκαστος’ (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

1 τ' add. ex p. 571

23 παρέοντι A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
 364 καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
 λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, κλαυθμυρίζονται τοὺς
 οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονονυχὶ τὸ τοῦ
 Ὄμήρου λέγοντες (B 881).⁵

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν "Ἄρηα,
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χεί-
 ρωνα πεκοιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
 κόμαχος ὁ φυθμικὸς ἢ ὅστις δή ποτε (I 193 K).

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν
 b ἄχθον δρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε φένει·

ἀλλὰ μάλ' εὐηγῆλος τέρπον φρένα τέρπε τ' ἐκείνον.
 νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὄλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἔκμανθάνονται, ἀπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον
 ἀναφερομένων μεγάλων Ἡοίων [καὶ μεγάλων "Ἐργῶν]
 πεπαρώδηται·

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμενθ' ἦν ἐλθη καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
 χῶττι τάχιστα θύρας ἐξελθεῖν βουλόμενθ' αὐτόν.

c εἴτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κάτα τις εἰπε
 5 τῶν ξυμπινόντων 'ηδη σύ; τί οὐχ ὑποκίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν;' ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
 τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἐλεξ̄ ἐλεγεῖα (Theogn.
 467)⁶

'μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
 25 μήθ' εῦδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη'. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἶνοις

3 καὶ μυρίζονται Α πλήττονται C: corr. Cas 13 μέμνηται
 Α: corr. Cas 15 cancellos posuit Di 16 παρώδηται Α: corr.
 Mein 19 χόττι Α: corr. Di θύρας Α: corr. Cob 26. 27 ἐπ'
 οἶνοις nihili, fort. ἐτοίμως

10 τοιαντὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722).

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι
ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν (IV 161 M).

εἰτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν.

ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,

5 Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι
μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον
δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
15 ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιεργηθῆ τοῖς θεοῖς;
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ξηματαν.

10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ιερῶν διπλάζεται;
ἐγὼ μὲν οὖν ὃν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν
δόσφυν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,

20 εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἄμα τὴν ἔγχειν,
ἴνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἰς τῶν συγγενῶν.

68. ὀνομάζοντι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα
δεῖπνα, ἀπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγοντες εἴκ ἐπιδομάτων.
"Αλεξις γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 319 K).

25 νυνὶ τέ με
οὐδεπότης προῦπεμψεν οἶνον κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἀπαντα Α 10 ἀγαπητῶν Α: corr. p. 146
12 ἐγχέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταῦτας,
Θάσιον, ἐγχέλεις 13 τὸ p. 146: τε Α 16 ἀνελεῖν Α: corr.
Dobr 17 versum delendum putat Wilam 25 με Schw:
μοι Α νυνὶ γε τοι Mein

*τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ'. B. ἐκεῖθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.*

καὶ Κρόβυλος ἐν Ψευδηποθεολογίᾳ (IV 567 M).

365 Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόσαγε. Β. ποῖ; 5
Α. δποι μ' ἔρωτᾶς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ
ταπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστιν· ἡς ἐκθὲς πιεῖν
κυάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.
οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σκυ-
ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τού- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἡ Θαλάττη οὗτως (I 159 Κ).
συσκενασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σκυρίδιον
ἐβάδιξεν ὡς πρὸς ωφελην.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σκυρίδος δεῖπνον, ὅταν
 b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσαις δεῖπνον καὶ συνθεὶς εἰς σκυ- 15
 ρίδα παρά τινα δειπνήσων ἦ. σύνδειπνον εἰδημεν
 ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικλού φόνου
 (fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· ‘ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
 κεκλημένον.’ καὶ Πλάτων δ’ ἔφη (symp. p. 172 b?)
 ‘τοὺς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.’ καὶ Ἀριστοφάνης 20
 Γηρυτάδη (I 429 K).

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.
διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέοντος δρᾶμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ
τινα καὶ συναρώγυμα δεῖπνα, ὡς Ἀλεξις ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 389 Κ).

1 sic distinxit K 6 ὅποι Jacobs: οπού A 8 ἀκράτον μ'
Dobr: ἐκατόν A (Ἐκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν A
13 πρὸς Θφέλαι Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς A: corr. Brunck

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὐ̄ οἶδ' ὅτι
κυμινοποίηστης δὲ τρόπος ἔστι σου πάλαι.
καὶ Ἔφιππος ἐν Γηρούνῃ (II 252 K).

καὶ συναγώγιμον

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μέν ανδρος Ἐμπιμπρα-
μένη (IV 115 M).

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγοντι κατὰ μόνας.

10 εἰδ' ἔξῆς ἔφη·

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

d

μήποτε δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
τίνες δὲ εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξις ἐν Μαν-
δραγοριζομένη σημαίνει διὰ τούτων (II 349 K).

15 ἔξι φέροντα συμβολὰς τοῖνυν ἄμα.

B. πᾶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τὸν ἀλαβάστον συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἄργειοι δέ, ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος·
γράφει δὲ οὕτως (FHG IV 419). ‘τὴν συμβολὴν τὴν εἰς
20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἄργειοι
χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἴσαν.’

e

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
ματος τέλος εἰληφότος, ἐταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῇ κατὰ τὸν
25 Ἐμπεδοκλέα ἰχθῦς ποτε γεγονέναι. φησὶ γάρ δὲ φυ-
σικός (v. 383 St).

ηδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε,
ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἀλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas. 7 ἐν πιμπραμένῃ A 23. 24
καταπαῦσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
rendum 28 Θάμνος AC: corr. Schneidewin

Θ

866 Δόρπου δ' ἔξαυτις μηνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων· μῆδοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται (δ 213)
 ἐμοὶ τε καὶ σοί, ὃ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραί εἰσι, ‘παρὰ τίνι
 κεῖται τὸ τακερόν;’ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. ‘καὶ σίναπι
 δὲ τίς εἰρηκε τὸ νᾶπι; δρῶ γὰρ ἐν παροψίσι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 γαρίδι φησίν (p. 246 L). ‘ὅρύα, τυρίδιον, κωλεοί, σφον-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἔν?’ καὶ ἐν Κύκλωπι
 (p. 243 L).

χορδαῖ τε ἀδὺ ναὶ μὰ Δία χὼ κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὃ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὀνόμασεν, ἀεί ποτε ὄφύαν
 καλῶν. καὶ ἄλας δὲ ἡδυσμένους δρῶ ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσιν. ἀνηδύντων δὲ ἀλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις
 ἄλλος κύων (II 66 K). 20

τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ

c οἴψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλας.

..... ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν

οἰνάριον, ἥδος νὴ Δί’ οἰκίας τρόπον.

B. πῶς ἥδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

TΩΝ ΕΙC ΛΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΣ 2 χαίρει δ' ἐφ' Α 5 τακεροί
 s (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photius s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπι Α: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων Α 9 ὑμεδαποὶ Cas 11 ορεατηρηδιον Α; δρῶν Cas
 (ὅρύα Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἄναλος (insulsus) κύων
 21 αἰεὶ Α 22 ἄλα Α: corr. Schw 24 εἰδος Α: corr. Schw, re-
 liqua vix sama 25 ποσειδος Α: πῶς Cob ἥδος Kock

ἀπαξάπασιν ὁξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὅρῶ δὲ καὶ μετὰ ὅξους ἀναμεμιγμένον γάρον. οἴδα
δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἴδιᾳ καθ' αὐτὸν κατα-
σκευάζονται ὁξύγαρον.¹

5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· "Ἄρι-
στοφάνης, ὃς οὗτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν
ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K).

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς. d
καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K).

10 τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.

σίνηπνον δ' ἀνόμιασε Νίκανδρος ο Κολοφώνιος ἐν μὲν
Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn.).

ἡ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἡὲ σίνηπνον.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn.).

15 σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπνος.

καὶ πάλιν (fr. 84 Schn.).

κάρδαμόν ἀνάρρινόν τε μελάμφυλλόν τε σίνηπνον.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἄρι-
στοφάνη παριστᾶ λέγοντα·

20 κάβλεπε σίνηπνον καὶ τὰ πρόσωπα' ἀνέσπασε, 367

καθά φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὲ
δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· 'κάβλεψε
νᾶπν.' οὐδεὶς δὲ Ἀττικῶν σίνηπνον ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον
λόγον. νᾶπν μὲν γὰρ οἶον νᾶψυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως.

25 ἄφυες γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἄφύη. σίνηπνον
δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὥπας ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς καὶ τὸ κρόμ-
μυνον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμω-
διοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K).

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπνι AC
17 κάρδαμον ἄρρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλέπε A

τοντὶ τὸ κακὸν οῦκ ἐστ’ ἔτι

b κακόν. τὸ θυγάτριόν γέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

ἀλῶν δὲ καὶ ὅξοις μέμνηται διὰ καλὸς Ἀριστοφάνης
ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων (I 429 K).⁵
καὶ πᾶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἀν δήματα;
εἰς ὅξος ἐμβαπτόμενος η λευκοὺς ἄλας;

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ξητοῦντι
συνεισευπορήσαμεν· σὺ δ’ ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος
εἰ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου η παροψίς κεῖται. ἐπὶ 10
μὲν γὰρ ὅψιν παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἶδους
c τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἴδα εἰρηκότα ἐν Ἐορταῖς
οὕτως (I 609 K).

ὅπόθεν ἔσοιτο μᾶξα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων 15
εἰρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τάδε (I 611 K).

A. γυνὴ καθεύδονσ' ἐστὶν ἀργόν. B. μανθάνω.

A. ἐγρηγορίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες

αὐταὶ μόνον κρείττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἥδονὴν
η τἄλλα βεῖν οὐ γάρ τινες παροψίδες

d 5 εἰσ', ἀντιβολῶ σ';

καν τοῖς δ' ἔξης δίεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων
τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάσι (I 649 K).

τὰ δ' ἀλλότρι' ἐσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι.

βραχὺ γάρ *τι* τέρψαντ' ἔξανάλωται ταχύ.

'Αριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 486 K).

20

25

2 γε K: τε Α om. C σεσινάπηκεν AC: corr. Dalec 6 δῆμα
A: corr. schol. Vesp. 1812 8 καὶ Οὐλπιανέ Wilam 19 αὗται
A: corr. Mein κρείττονς A: corr. Schw 20 B. βείνου γάρ
Wilam 22 fort. λεγομένων 25 τι add. Pors

πάσαις γυναιξὶν ἔξινός γέ τον <τρόπου>
ῶσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, ‘ἄλλ’ ἔγώ, φη-
σὲν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἴμι δίκαιος πολλὰ ἥδη σιω-
πῆσας·

πολλοῖς δ’ ἀντιλέγειν

κατὰ τὸν Πάριον Εῦηνον (II 269 B⁴)

ἔθος περὶ παντὸς ὅμοιως,

ὁρθῶς δ’ ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ’ ἐν ἔθει·

10 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·
‘σοι μὲν ταῦτα δοκοῦντ’ ἔστω, ἔμοι δὲ τάδε·’

τοὺς ἔννεπούς δ’ ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ φάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἰρηκεν, ὡς φιλότης Μυρτίλε,
15 (προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον) Ἀντιφάνης Βοιωτίῳ f
(Π 36 K).

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἀλεξις ἐν Ἡσιόνῃ (Π 324 K).

ώς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

20 φέροντας εἰσω ποιίλων παροψίδων
κόσμου βρύουσαν, οὐκ ἔτ’ εἰς ἔμ’ ἔβλεπεν.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ (I 7 K).

καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

25 Ἀχαιὸς δ’ ἐν Αἰθωνι σατυρικῷ (fr. 7 N). 368

κεκερματίσθω δ’ ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

1 τρόπον add. Mus 9 τοῦτο ἔθέλει A: corr. Stob. II 22 W
10 τούτοις et 11 μέντοι αὐτὰ A: corr. Stob. 15 Βοιωτίᾳ et 17
καλέσας Poll. 10, 88: καλέσασα A 19 ἦδε A: corr. Schw 21
κόσμῳ Bergk ἐμὲ βλέπον A: corr. Di 27 κατέφθα A: corr. C

Σωτάδης δ' ὁ καμικὸς Παραλυτφουμένῳ (II 449 Κ)•
παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἰρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ
Παιδείας (c. 3, 4). φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· ‘προσῆγεν 5
αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
ματα.’ καὶ παρὰ τῷ τὸν Χειρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν εἰς
Φερεκράτην ἀναφερόμενον (I 191 Κ) ἐπὶ ἡδύσματος ἡ
παροψὶς κεῖται καὶ οὐχ, ὡς Διδυμος ἐν τῷ περὶ παρε-
φθορυίας λέξεως (p. 19 Sch), ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ· 10
νὴ τὸν Δι' ... ὥσπερ αἱ παροψίδες
τὴν αἰτίαν ἔχουσ’ ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
οὓς ὁ καλετας ἀξιοῖ τοῦ μηθενός.

Νικοφῶν Σειρῆνι (I 777 Κ)·

ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἑδρας παροψίδι.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 Κ)·

c. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἐνός γέ του *〈τρόπου〉*
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκενασμένος.

Πλάτων Εορταῖς (I 609 Κ)·

δόπόθεν ἔσοιτο μᾶξα καὶ παροψίδες.

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκενασίας τὸν λόγον
ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὡς Συνραπτικὴ Οὐλπιανέ, καὶ
ἐμβαμμα λέγουσιν, ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ (I 735 Κ)·
ὅ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν

d. ἐμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται.

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. **Εὔπολις**
Αὐτολύῳ (I 269 Κ)·

5 προσῆγαγεν Xen 11 sqq. videntur cum obsoniis pa-
rasiti comparari, inde v. 11 velut οὗτοι γ' supplendum et 13
fort. αὐτοὺς δ' ὁ καλέσας ἀξιοῖ τ. μ. . 15 ἀλλᾶς Bergk: ἄλλος A
17 τρόπου add. Mus 24 μὲν γάρ ἄρτος A teste Schw (ego
υπο νοτανοί) μὲν ἄρτος C: ὁ μὲν γάρ ἡδὺς Iacobs

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺς τούρφου.

Εὐριπίδης Σκίφωνι (fr. 678 N).

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.

ἀπὸ δὲ τοῦ κωλέα συνηρημένου ἐστὶν ὡς συκέα συκῆ,
λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀφιστοφάνης Πλούτῳ
δευτέρῳ (1128).

οἶμοι δὲ κωλῆς, ἦν ἐγὼ κατήσθιον,

καὶ ἐν Δαιταλεῦσι (I 450 K).

καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτε- θ
ρόεντα.

ἐν δὲ Πελαργοῖς (I 504 K).

κεφαλᾶς τ' ἀφνῶν κωλᾶς <τ'> ἐφίφων.

Πλάτων Γρυψίν (I 604 K). ‘ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας’.

Ἀμειψίας Κόνυφ (I 672 K).

δίδοται μάλισθ' ιερώσυνα,

κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίκραιρός ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ (c. 5, 30). ‘κωλῆν σαρκώδη, λα-
γόνας ὑγράς.’ καὶ **Ξενοφάνης** δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν
τοῖς ἐλεγείοις φησί (II 114 B⁴).

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐφίφου σκέλος ἥραο πῖον

ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἐλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδὲ ἀπολήξει,

ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἢ γένος Ἐλλαδικόν.’

7. ἔξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφε-

ρομένων ἡμεῖς ἐπισημανούμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ

γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἱεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν

νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἵππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χο-

1 τοῦ φόφου A: corr. C. F. Hermann 2 σκείρων A 3
νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC:
corr. Karsten 23 ἀοιδῶν C fort. γάνος ἀοιδοπόλων — Ἐλλα-
δικῶν Bergk 27 πίκους Cas

369ρων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὄφνίθων.
περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ⁵
τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγήσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων (FHG IV 307) ὑπὸ Λακεδαι-⁵
μονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 132 Schn) παρὰ Βοιω-¹⁰
τοῖς γάστρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογ-
γυλίδας ζεκελτίδας· Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς
ἢ κολοκύντας ζεκελτίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ'¹⁵
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων 'φαφανίς, φησί, γογγυλίς, φάφυς,
ἀνάρρινον ὅμοια.' τὴν δὲ φάφυν Γλαῦκος ἐν τῷ
Ὄψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π ψιλῶς καλεῖ φάπυν. τούτοις
δ' οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγο-²⁰
ρενομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) βου-
νιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα γογ-
γυλίδα, καὶ ἵσως αὕτη ἔστιν ἡ βουνιάς. Νίκανδρος δ'²⁵
ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει (fr. 70 Schn):
γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλωσι,
c δῆρος ἃν ἵσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι. ²⁰
βουνιάς ἄλλ' εἴσω φαφάνοις, εἴσω λαθαρωκοι.
γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἵδ' ἐκ φαφάνοιο γενέθλη
5 μακρή τε στιφρή τε φαείνεται ἐν πρασιῆσι.
Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
'Ρήτορσιν (I 138 E) οὕτως. ²⁵
κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ.

4 περὶ Mus: μέρει A 6 γαστέρας A: cf. Hes. s. v 8
γαστέας A 9 ζεκελτίδας C cf. Hes. s. ζέλνια 15 δὲ Schw:
μὲν A 19 κυλίνδροι τησεφαλωιος A: corr. Cas 21 φάφανος
κείσθω Schneid 22 ἵδ' ἐκ IV p. 133 d: δ' ἐκ A 23 τρα-
σιῆσι A: corr. p. 133 24 κηφησιακῶν A 25 οὕτως ὡς A:
corr. Mus 26 κηφησιακαῖσι A ὅμοια πνεῖ Wilam

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἴστοριῶν (FHG III 262) περὶ 5 τὴν Δαλματίαν φησὶ γύγνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- ἀ τους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἱατρὸς ἡ γογγυλίς, φησί, λεπτυντική ἔστι καὶ δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείττων δέ, φησίν, ἡ βουνιάς καθέστηκεν· γλυκυτέρα γάρ ἔστι 10 καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὔστόμαχος εἶναι καὶ τρό- φιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησί, γογγυλίς μᾶλλον πέττεται, περιττότερον δὲ λεπτύνει.⁵ ταύτης μνημονεύει Εῦβοι- λος ἐν Ἀγκυλίωνι οὕτως (II 165 K).

οἱ πτήσιμοι γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

ε

15 καὶ Ἀλεξις ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K)

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλίς λεπτυντικωτέρα ἔστι τῆς ἑφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὡς φησιν ὁ Δίφιλος.

20 9. ΚΡΑΜΒΗ. Εῦδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλούμένης ἀλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινούσσης· τῇ δ' ἥδονῇ πρώτην κεκρίσθαι τὴν αλμυρίδα. ‘Φύεται δ’ ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ρόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ 25 Ἐφέσῳ. ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν γίγνεται. ἡ δὲ σελινούσσα τὴν ὄνομασίαν ἔχει διὰ τὴν οὐλότητα· ἐμφερής γάρ ἔστι σελίνῳ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πύκνωσιν.’ Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

5 αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινούσσης et 26 σελινούσα AC: corr. Mein 27. 28 haec multa potius quam corrupta

(h. pl. 7, 4, 4). ‘τῆς δὲ φαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἡ μέν ἔστιν οὐλόφυλλος, ἡ δὲ ἀγρία.’ Δίφιλος δ’ ὁ Σίφνιος φησι· ‘κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ, ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ’ ἐκ Ρόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ ἐντὸν γλυκεῖαν ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ’ ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος δ’ ἐν Γεωργικοῖς (fr. 85 Schn.)·

- 370 λείη μὲν κράμβη, δὲ δὲ ἀγριὰς ἐμπίπτουσα σπειρομένης πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῆσιν
 ἡ οὐλη καπυροῖσιν ὀραμνῖτις πετάλοισιν
 ἡ ἐπιφοινίσσουσα καὶ αὐχμηρῆσιν ὄμοιη
 5 βατραχέη κύμη τε κακόχροος, ἡ μὲν ἔοικε πέλμασιν, οἵσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσιν.
 ἦν μάντιν λαχάνοισι παλαιόγονοι ἐνέπουσιν. 15
 μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
 λερὰν οὖσαν, ἐπειὶ καὶ παρ’ Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ιάμ-
 βοις ἔστι τι λεγόμενον τοιοῦτον (II 475 B⁴).
 ὁ δ’ ἔξοιλισθῶν ἵκετεν τὴν κράμβην
 τὴν ἐπτάφυλλον, ἡ δύνεσκε Πανδώρη 20
 Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.
 καὶ Ἀνάνιος δέ φησι (II 502 B).
 καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἔγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
 καὶ Τηλεκλείδης Προτάνεσιν (I 216 K) ‘ναὶ μὰ τὰς 25
 κράμβας’ ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ
 (p. 224 L) ‘ναὶ μὰ τὰν κράμβαν’. Εὔπολις Βάπταις
 1 λέγει δὲ vel λέγων scribendum 9 λείη μὲ Α 10 σκει-
 φομένη Α: corr. Wilam ἐνηβῆσαι Α: corr. Schw 11 κακυ-
 ροῖσιν Iac: καὶ τύριος Α ὀραμνῖτις Schneid: ὀθάμνιτις Α 12
 ηκαὶ ἐπιφ. Α: corr. Cas fort. αὐχμηρῆ συνομοίη 13 κύμη
 δὲ Schneid 21 θαργηλίοισιν Α

(I 275 K) 'ναὶ μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἰωνικὸς εἶναι
ὅ δρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς
ῶμνυνον, ὀπότε καὶ Ζίνων ἡ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς
κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς δρκον Σωκρά-
τος καὶ αὐτὸς ὕμνυε τὴν κάππαριν, ὡς Ἐμπεδός
φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 408). 10. Ἀθήνησι
δὲ καὶ ταῖς τετοκυίαις κράμβη παρεσκευάζετο ὡς τι
ἀντιφάρμακον εἰς τροφὴν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνῃ
φησίν (II 251 K).

10

ἔπειτα πῶς

οὐ στέφανος οὐδεὶς ἔστι πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει φίνδος ὑπεροχὰς ἄκρας
'Αμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
5 δόκταν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους
ἔψειν τ' ἐλαίῳ φάφανον ἡγλαισμένην
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύννια
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας δμοῦ σπίνοις
κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια
10 πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωφεστέρας.
'Αντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ως εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K).
20
οἴα δ' ἔστιν οἰσθα νῦν.
ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
έλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδὲ ἡδύσμασιν
ἄφνεια καταπεπλασμέν' οὐδὲ θρυμματίς
25 δ τεταργμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

5 ἐμποδος Α: corr. Mueller 14 τυροὺς Α: corr. C, cf. II
p. 65 c 19 ἐπιστρέφως ΑC: corr. p. 65 23. 24 οἰσθαγυ-
ναιτοισκοροδα Α: νῦν Κ ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενου δὲ
Α: corr. Iacobs θρυμματις Α: corr. Cas

καὶ μὴν φαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὡς θεοί,
ἔτυνος δ' ἄμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (Π 544 Κ).

ηκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τάγαθά,
f δάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς

β θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ (Ι 762 Κ).

ηδη δ' ἦψε χύτραν φαφάνων.
Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
όνομάξων φησί (Ι 792 Κ).
ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναῖ.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
371 4, 4) εὐχυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὅλη
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. ‘ἡ δὲ σευτλὶς
ἔτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.’ διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἡρῷ δράματι (Π 557 Κ) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῷς λέγοντι καὶ ‘τὰ τεύτλα τευτλίδας καλῶν’.
Εὗδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένη φησὶν εἶναι
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χρόᾳ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικότερον μετρίως· ἐκξεστὸν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπιος λεπτυντικότερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων
ἢ φθαρτικόν. εὔκοιλιότερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 δ' ἄμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλὰ
suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr. Schw 6 βλίτοις Schw:
βαίτοις A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ τάινας AC

οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δ' αὐτῶν καὶ τὰς φίξας
εὔστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας.

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. 'οὗτος δριμύς ἐστι, φησὶν ὁ Δίφιλος, ἵκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὔστόμαχος μέσως
5 διαιχωρητικός τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐφητικὸς ἵκανῶς, διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ ὑπ' ἐνίσιν φίλτρον καλεῖται.' *Noumήνιος* δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ φησι·

φύλλων δ' ὅσσ' ἄσπαρτα τά τ' ἔργοις ὕστεραι ἀρούραις
10 χείματος ἡδ' ὀπόταν πολυάνθεμον εἴαρ ἵκηται,^c
αὐχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλίνου,
φάφιν τ' ἐμπεδον καὶ καυκαλίδ' ἀγροιῶτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν (fr. 71
Schn.)·

15 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε φίξαι
πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπανχμήεις σταφυλίνος,
σμυρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοι πέτηλα
ἡδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

20 μιημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος. Φαι-
νίας δ' ἐν εἴ περ φυτῶν γράφει οὗτως· 'κατὰ δὲ τὴν d
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σῆψ καὶ
τὸ τοῦ σταφυλίνου σπέρμα.' καν τῷ πρώτῳ δέ φησι·
'πετασώδῃ τὴν τῶν σπερμάτων ἀπείληφε φύσιν ἄν-

7 haec neque ex Halieuticis neque ex Theriacis et fortasse
ne Numenii quidem 9 ὄσσασπαρατα A: corr. Cas 12 καὶ
φάφυν Di ἐμπέδιον Cas καυλίδα A: corr. Cas 15 ἐν δέ
τι καὶ εἰδὸς ἔτι φίξαι A: corr. Bernardus 16 πετρίου A:
corr. Schw επανχμειην A: corr. Cas et Schneid 17 σμυρνίον A:
corr. J. G. Schneider 19 καλέεται A: corr. Di 21sq. sensus:
staphylini semen utile contra sepis morsum coll. Nic. ther. 843
et quem Dalecampius attulit Dioscor. III 54 (59) 24 ἄγρησον
forma poetica, item paullo post μυηφόνον (coll. Nic. alex. 305)

νησον, μάραθον, σταφυλῖνος, κανκαλίς, κώνειον, κόριον,
σκίλλα, ἥν ἔνιοι μυηφόνον.² ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσεν
ὅ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φαινίας ἐν τῷ
προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὗτος· ‘δρακόντιον, ὃ
ἔνιοι ἄρου ἀρωνια.’ τὸν δὲ σταφυλῖνον Διοκλῆς ἐν 5
πρώτῳ ‘Τγιεινῶν ἀσταφυλῖνον καλεῖ. τὸ δὲ καρτὸν
καλούμενον (μέγας δ’ ἔστιν καὶ εὐανέκης σταφυλῖνος)
ε εὔχυλότερον ἔστι τοῦ σταφυλίνου καὶ μᾶλλον θερμαν-
τικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον,
ώς δὲ Διφιλος ἴστορε. 10

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι
φησιν ὁ αὐτὶς Διφιλος καὶ εὔχυλότερον εἶναι τοῦ
καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸν μέσως λεπτυντικόν, θρεπτι-
κόν τε καὶ πνευματῶδες. ‘Ἐπαίνετος δ’ ἐν Ὁψαρτυ-
τικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας. τοῦτο 15
δὲ τὸ ὄνομα μυήμης εὐφίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν
Ἐύβοιά ἐν Πορνοβοσκῷ οὗτος (Π 195 Κ).’

f οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρα Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
ἔψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας. 20

οἱ δὲ τὸ γῆθυνον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὗ
μυημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ (Ι 373 Κ). ὅπερ ἔξη-
γούμενος δρᾶμα Διδυμος ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γῆθυνα
τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δὲ αὐτὰ καὶ γηθυλ-
λίδας λέγεσθαι. μυημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπί- 25
χαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὗτος (p. 253 L). ‘ἐν δὲ σκόροδα

2 σκίλλα Wilam coll. Hesych. s. v: σκιάς A 3 φανίας A
δ ἀρωνια corruptum 6 καρτὸν Mus: καρω A et lemma
11 πράσειον A: corr. C 15 τηθυλλίδας A: τηθυλλίδας ἡ γη-
θυλλίδας C 18 ἄρτον πάλιν K 20 ἔψευσαν A: corr. Dalec
24 ἀμπελοπράσοις A: corr. C 24. 25 ἐπιθυλλίδας AC: corr.
Dalec

δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.⁴ Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνις³⁷²
δευτέρῳ (I 393 Κ).

τῶν δὲ γηθύων

φίξας ἔχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

5 Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
(fr. 36 Pr) καὶ κιτῆσαί φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Λητώ,
γράφων οὕτως· ‘διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ
τῶν Θεοῖς εἰνίων, ὃς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ
Λητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἐώφρακα
10 δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ
τῆς στρογγύλης φαφανίδος. ἴστοροῦσι δὲ τὴν Λητων
κύουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιτῆσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης.’

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρᾳ ποτὲ κολοκυν-
15 τῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν νεαρὰς
εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεριμηησκόμεθα ἐν “Ωραις
δὲ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἰπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς
Αθήνας ἐν τούτοις (I 536 Κ).’

ὅψει δὲ χειμῶνος μέσον σικνούς, βότρυνς, ὀπώραν,
20 στεφάνους ἵων,, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πιλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάς, σ
πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
5 ὑδρίσοντος δ' ἰδοις ἄν νιφομένους σύκων ὅμοι τε μύρτων·
ἐπειτα κολοκύντας ὅμοι τὰς γογγυλίσιν ἀροῦσιν,
25 ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἴδ' ὀπηνίκ' ἔστι τούνιαντον.
. . . μέγιστον ἀγαθόν, εἰπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Β. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·

4 σκοροδόμητον Α: corr. Toup 10 δὲ Wilam: τε Α τι C
15 ἐθαύμαζον Α: corr. Di 20 φόδων, κρίνων suppl. Pors 21
ωνετος Α ἀντὸς C: corr. Di, sed diffido 22 χελιδόνα AC:
corr. Pors 23 ὑρίζονς Pors 24 ἀγονσιν K 26 εἰπας (εἰπες
Pors) post ἀγαθόν add. Cob, fort. τοντ' οὐ μέγιστον — λαβεῖν;

10 εἰλ μὴ γὰρ ἥν, οὐκ ἀν ἐπεθύμουν οὐδ' ἀν ἐδαπανῶντο.
ἔγω δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.

A. κάγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν.

d τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.

*B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες υμᾶς, ὡς σὺ φῆς, τιητί; 5
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.*

ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ Ἰανουαρίῳ
ἐσθίοντες· χλωραί τε γὰρ ἥσαν καὶ τὸ ἰδιον ἀπεδί-
δοσαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγχανον δ' οὓσαι τῶν συντεθε-
μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότων 10
δψαρτυτῶν. ἔξήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος εἰ καὶ τὴν
e χρῆσιν ταύτην ἡπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς
ἔφη· 'Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως σικύας
ὄνομάζων τὰς κολοκύντας· οὗτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς 15
πρότερον εἰρήκαμεν· λέγει δ' οὕτως (fr. 72 Schn.).'

αὐτὰς μὴν σικύας τμήγων ἀνὰ κλώσμασι πείραις,

ἡέρι δὲ ἔνηρανον· ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,

χείμασιν ὅφρ' ἀν δμῶες ἄλις περιχανδέα χύτρον

f πλήσαντες διφέωσιν ἀεργέες, ἔνθα τε μέτρια 20

5 δσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγκεύησιν ἀλετρίς.

τῇ ἔνι μὲν σικύης δρμούς βάλον ἐκπλύναντες,

ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλακείσας
αὐλοτέροις καυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφαοριξην.'

373 15. ΟΡΝΕΙΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ δρυεις ἐπῆσαν ταῖς κολο- 25
κύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὗτως δ' εἰρηκεν

2 τοῦτον A: corr. Brunck χρήσας Pors: φῆσας A 3 δρῶν
A: corr. Cas ἀθηναῖων A: corr. Brunck 5 τιήτι A, fort. τι,
εἰ τι; certe deae verba non sunt 17 τμητῶν A: corr. Schw
20 ἀεργέες A: corr. Mus fort. ἐν δ' ἄρ' ἄμετρα vel μέτρω
(hoc Cas) 22 κορμοὺς Wilam 23 σιρας A: corr. Schw
24 οὐλοτέροις Dalec, αὐλοτέροις Wilam reliqua non capio

Αριστοφάνης ἐν Αγλίᾳ (I 592. II 43 K) τὰ σύγκοπτα λάχανα, κνιστὰ ἡ στέμφυλα), ὁ Μυρτίλος ἔφη· ‘ἀλλὰ μὴν καὶ ὅρνιθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνως ἡ συνήθεια καλεῖ τὰς θηλείας, ὥν ὁρῶ περιφερόμενον πλῆθος 5 (καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· ‘καθάπερ τινὲς τὰς λειψάς ὅρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἰναι μᾶλλον’), ἀλεκτρυόνας δὲ καὶ ἀλεκτοριδέας τοὺς ἄρ- b ρενας· τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὅρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ 10 θηλυκῶς λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου τοῦ εἰδικοῦ, περὶ οὖν φησιν ἡ συνήθεια ὅρνιθας ὡνή- σασθαι. “Ομηρος μὲν οὖν φησι (β 181).

ὅρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡλίοιο.

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς (Ξ 290) ‘ὅρνιθι λιγνοῇ.’ καὶ 15 (I 323).

ώς δ' ὅρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι

μάστακ’, ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῆ.

Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτη σαφῶς τὸ ἐπὶ c τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως (IV 118 M).

20 ‘ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσετ’ ἔξω, φησί, τὰς ὅρνιθας ἀφ' ἡμῶν;’ καὶ πάλιν·

αὗτη ποτ’ ἔξεσόβησε τὰς ὅρνις μόλις.

ὅρνιθια δ' εἴρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως (I 50 K).

‘τὰλλα πάντα’ ὅρνιθια.’ ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον 25 ὅρνιν ἀλλὰ καὶ ὅρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ d αὐτῷ δράματι· ‘ὅρνιθα φοινικόπτερον.’ καὶ πάλιν (Ι 48 K).

1 Ἀντιφάνης Mein κνηστὰ superscr. i C 4 περιφερό-
μένων A: corr. Cas 8 ἀλεκτορίδας AC: corr. K 11 ιδικοῦ
A: corr. Mein, reliqua male truncata 21 scrib. ὅρνις ἀφ'
ἡμῶν 25 ὅρνιθα ἀλλὰ καὶ ὅρνιν A: corr. C

ὅρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (fr. 184 N).

ὅρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβείροις (fr. 90 N).

ὅρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

5

Ἐενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας (I 6, 39). ‘ἐπὶ μὲν τοὺς ὅρνιθας τῷ ἴσχυροτάτῳ χειμῶνι.’ Μένανδρος Διδύμαις (IV 104 M). ‘ὅρνεις φέρων ἐλήλυθα.’ καὶ ἔξῆς ‘ὅρνιθας ἀποστέλλει’ φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὅρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρ- 10 ε τύριον (litt. c) ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι (fr. 28 B⁴)·

ἄνσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

ῶστ' ὅρνις λέφακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις (I 283 K).

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς μὲν ἐκγεννητὰν τέκνα

15

ὅρνις θ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρὶ;

16. τὸν δ' ἀλεκτρυόνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατήνος Νεμέσει (I 48 K).

Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος

ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσει τοὺς τρόπους,

ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ως ἂν ἐκλέψῃς καλὸν

20

f ήμιν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὅρνεον.

Στράττις Ψυχασταῖς (I 728 K).

αἱ δ' ἀλεκτρυόνες ἄπασαι

25

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε

καὶ τα μίκροι ὅρνιθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (II 156 K).

1 γίνεσθαι Α 4 καβιροὶς Α 8 διδυμίαις Α 12 λῆσαν
Α: corr. Bgk 13 ὅρνιθας Α: corr. 5 ὑπερπταμένωι Α: corr.
Di 15 κρειοὺς Α μὲν Wilam: με Α 16 ὅρνεις Α δμοίως Α:-
corr. Cas 19 εὐσχημόνως Α: corr. Stephanus 21 ἐπωάζουσα
Α: corr. Valcken

δχενομένους δὲ τοὺς κάπρους

καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἔμνήσθην καὶ οἶδα τὸ δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώτοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἀνδρες φύλοι, εἰς οὓσιν ἡ εἰρηνε³⁷⁴ περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεότης ἐν ἕκτῳ περὶ κωμῳδίας (fr. 17 Κοερκε) γράφων ὥδε· Ἐναξανδρίδης διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ' ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ 10 τὴν ὅψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὃν τὸ ἥθος ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμῳδίας· ὅτε γὰρ μὴ τινιώῃ, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατάτεμεῖν καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὅσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ 15 ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἡφάνιξε, δυσκολαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας.^c λέγεται δὲ εἶναι τὸ γένος Ἄρδιος ἐκ Καμίφου. θαυμάζω οὖν πᾶς καὶ δὲ Τηρεὺς περιεσθῆτη μὴ τυχὸν νίκησ καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς 20 θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως (I 785 K)·

ἄχθομαι δὲ ἀπολωλεκὼς

ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν φὰ πάγκαλα.

καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 435 K).^c

φὸν μέγιστον τέτοκεν, ως ἀλεκτρυών.

25 καὶ πάλιν·

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ

ὑπηρέμια τίκτουσιν φὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὄνοματος διαφορᾶς φησι (665).

1 verba corrupta 17 καμήρουν 27. 28 ὑπηρέμια βίαιαι
A: corr. Phot. s. v. ὑπηρέμια 28. 29 ὄνομάτων Wilam

νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

B. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἔτερον ἀλέκτορα.

δι λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης
'ἱμερόφων' ἀλέκτωρ³ ἔφη (fr. 80^b B⁴). *Κρατήνος Ὄρατις*
(I 91 K). 5

ώσπερ δὲ *Περσικὸς ὄραν πᾶσαν καναχῶν διόφωνος*
ἀλέκτωρ.

εἰρηται δ' οὗτως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς διε-
γείρει. οἱ δὲ Αἰωνεῖς λέγοντες ὅρνιξ τὴν γενικήν διὰ
τοῦ χαράκου σιν ὅρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ στήν 10
εὐθεῖαν ἐκφέρει (fr. 26, 4 B⁴). ἀλιπόρρφυρος εἶαρος
ὅρνις· καὶ τὴν γενικήν (fr. 67). 'οἴδα δ' ὁρνίχων
νόμως πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. 'Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον
εἰσιτεῖ εὖν Ὁδυσσεῖ αὐτομόλῳ' (p. 247 L). 15

δέλφακά τε τῶν γειτόνων
τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα
οὐχ ἕκών· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀγαιοῖσιν προδιδόμειν τ' ὥμνυέ με τὸν δέλφακα.
καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἰρηκε τὸν 20
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπάν
(II 266 K).

τοὺς μὲν ὁρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλι-
βάτους,

τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους,
λέοντας. 25

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης

12 δι' ὁρνίχων A: corr. Hermann 17 ἐλευσινοῖς A cf.
hymn. Cer. 266 ἀπώλεσας A: corr. Petitus 18 ἔφη A 19
προδιδόμην A 23 ὁρειονόμους Bergk ὑληβάτας C: ἡλι-
βάτους Mein 26 καὶ vel ἦ λέοντας Mein

Ταγηνισταῖς (I 522 K) ‘ἢ δέλφακος ὁπωρινῆς ἡτριαῖον’.
καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν (v. 786).·

νέα γάρ ἔστιν ἀλλὰ δελφακούμενα

ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυθράν.

5 ἀλλ’ αἱ τράφεν λῆσ, ἀδε τοι χοῖρος καλά. 375
καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ’ ἔφη
(fr. 70^b B) ‘ώς Ἐφεσίῃ δέλφαξ’. κυρίως δ’ αἱ θήλειαι
οὗτως λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι· οὗτως δὲ αἱ
μῆτραι καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.
10 περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζῷου Κρατῖνός φησιν ἐν
Ἀρχιλόχοις (I 12 K).·

ἢδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

‘Αριστοφάνης δ’ ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησι (p. 102 N). ‘τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἢδη συμπεπηγότα 9
15 δέλφακες, τὰ δ’ ἀπαλλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἐνθεν τὸ
‘Ομηρικὸν σαφὲς γίνεται (ξ 80).·

τά τε δμώεσσι πάρεστι

χοίρε’, ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.·

Πλάτων δ’ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρρενικῶς
20 ἔφη (I 631 K) ‘τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ’. ἦν δὲ καὶ
παλαιὸς νόμος, ὃς φησιν Ἀνδροτίων (FHG I 875),
τῆς ἐπιγονῆς ἐνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρό-
βατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· διὸ τα ἢδη τέλεια ἤσθιον·

ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι (ξ 81). c

25 καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἵέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν
οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλι-
πόντων τῶν βιῶν, φησὶν ὁ Φιλόχορος (FHG I 394),
νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοὺς τῶν

5 ἀλλ’ ἔτραφεν A 7 ἔφεστί η Mein 8 δελφύνας A:
corr. C (ώς δελφύνας) 22 ἐνεκα τῶν ἐκατῶν θρ. A: corr. C
25 ἀμνεῖον C

ξώων, συνάγειν βουλομένους καὶ πλήθυσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δ' οἱ Ἰωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶναξ (fr. 40 B⁴).

σπουδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοῖρον.

δ καὶ Σοφοκλῆς Ἐπιταιναφόις (fr. 211 N). 5

τοιγὰρ ἵωδὴ φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων (FHG III 188) ἐις Ἀσσον, φησίν, ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἀσσιοι παρέστησαν χοῖρον [ὑιον] ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσους πήχεων, 10 ὅλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χροιᾱͅ χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας.⁵ Αἰσχύλος δὲ φησιν (fr. 802 N).

e ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον 15

τόνδ' ἐν νοτοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ

ὅψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

καὶ πάλιν (fr. 303 N).

λευκός· τί δ' οἰχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος·

ό χοῖρος ἔψον μηδὲ λυπηθῆς πυρί. 20

καὶ ἔτι (fr. 304 N).

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,

ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά,

δονοῦσα καὶ τρέποντα τύρφ' ἄνω κάτω.

f ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου 25
(fr. 23 Κοερκε).

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι λερόν ἔστι τὸ ἔδον παρὰ

1 συναγαγεῖν C 4 ἐν σπουδῇ A: corr. Di ἀγρίας A
6 ἴωδη Mein χοῖρον ὥστε δεσμίων Cas 7 ante Ptolemaei
locum supplenda fere haec: οἱ δὲ καὶ τὸν ἄρρενα χοῖρον κα-
λοῦσιν .. 10 ὑιον om. C 16 δοθοῦντι Di 17 βέλτερον
Burney 28 μ' Pors: γ' A

Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ
Κυζίκου φησὶν οὕτως (FHG IV 289). ‘μυθεύουσιν ἐν
Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης,
ἐν ᾧ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς³⁷⁶
τὸν ἄρα Διὸν θηλήν ὑπέσχεν ὃς καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ
περιοιχνεῦσα τὸν κυνηγῆθμὸν τοῦ βρέφεος ἀνεπάιστον
τοῖς παριοῦσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῷον τοῦτο
περίσεπτον ἥγουνται καὶ οὐκ ἄν, φησί, τῶν ορεῶν
δαισαίντο. Προάστιοι δὲ καὶ λερά φέξουσιν ὑῖ, καὶ
10 **αὗτη προτελῆς αὐτοῖς ἡ θυσία νενόμισται.** τὰ παρα-
πλήσια ἰστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ
περὶ τελετῆς (FHG III 8). πεταλίδων συῶν μηημονεύει
Ἀχαιῶς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Λίθωνι σατυρικῷ λέγων
οὕτως (fr. 8 N) ‘πεταλίδων δέ τοι συῶν . . . μορφαῖς
15 **ταῖσδε πόλλ’ ἐπάιον.** πεταλίδας δ’ αὐτὰς εἰρηκε μετα-^b
φέρων ἀπὸ τῶν μόσχων· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται
ἀπὸ τῶν κεράτων, διαν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παρα-
πλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρετροσθένης ἐν Ἀντερινύι
(b. fr. 25 Hi) τους σύνας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγὼν
20 **καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οὖν οὕτως ἐκλή-**
θησαν ἦτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι).
Σώφρων (fr. 106 Bo). ‘βόες δὲ λαρινεύονται’) ἢ ἀπό
τινος κώμης Ἡπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκο-
λοῦντος αὐτάς· Λαρίνος δ’ οὗτος ἐκαλεῖτο.

25 19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ
μὲν ἡμισυν οραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον, τὸ
δὲ ἡμισυν ὡς ἄν ἐξ ὕδατος ἡψημένον τακερῶς, καὶ

2 sqq. ionicam dialectum non restitui . . . 6 περιοιχνεῦσα τὸν
κυνηγῆθμὸν Α: corr. C 7 παροῦσιν Α: corr. Eust 773, 16 (non C)
8 οὐκ ἄν Κ: οὖς Α 10 αὐτὴ Α: corr. Schw ενόμισται Α:
corr. C 19 μετάγων C

πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη· ‘ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδεῖξαι ὅπου ἐγένετο ἡ πᾶς αὐτοῦ ἡ γαστὴρ πεπλήρωται παντούσιν ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὄφνίθια ὑπο- 5
d γαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας τόμους καὶ τῶν φῶν τὰ χρυσᾶ, ἕτι δὲ ὄφνίθων ‘γαστέρες αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας’ (om. inc. IV 606 M) καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ πεπερίθων συμπλαττόμενα· ἵσται γὰρ ‘ὄνομάξειν 10 αἰδοῦμαι’ (Eur. Or. 37) τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἡδέως αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν δὲ ἐμός γε συγγραφεὺς Πάξαμος (FHG IV 472) τῶν ἴσικίων μέμνηται. καὶ οὖ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδεῖξατε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μέν 15 ἐστιν ὀπτός, ἐφθὸς δὲ κατὰ θάτερα. ἐτ’ οὖν ἡμῶν ἀναξητούντων ὁ μάγειρος ἔφη· ‘ἀλλ’ ἡ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων περὶ ᾧν οἱ κωμῳδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσείδιππος μὲν ἐν Χορευούσαις· μάγειρος δ’ ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς 20 μαθητὰς τάδε (IV 521 M).

20. μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι
ὑμεῖς· ἂπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος
ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἥδυσμάτων
πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
f 5 ἀλαζονείᾳ· το καθ’ ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
ὅψει σχεδόν τι . . . τοῦθ’ ἡγούμενον.
ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἀν θάρρακ’ ἔχῃ

6 χοίρων A: corr. C 7 γαστέρας C 8 πλέας (om. C) Schw
9 ἐκ σαρκῶν C 24 λαλεῖν Cas: ἀλλειν A 26 ἀλαζονείαι A
27 ὅψεις δ’ ἔχοντι A: corr. Pors fort. σχεδὸν πασῶν σὺ

φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένου,
ἐφάνη Βριάρεως· ἀν τύχῃ, δ', ἐστὶν λαγώς.

- 10 ὁ μάγειρος ἀν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσῆγε,
5 κυμινοκρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν,
ἐπτηξ' ἔκαστος εὐθύς. ἀν δ' ἀληθινὸν
σαντὸν παραβάλλης, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει.
15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώφαν δίδουν,
καὶ τὰ στόμια γίνωσκε τῶν κεκλημένων.

10 ὥσπερ γὰρ εἰς τάμπορια, τῆς τέχνης πέρας
τοῦτ' ἔστιν, ἀν εὖ προσδράμης πρὸς τὸ στόμα.
διακονοῦμεν υῦν γάμους· τὸ θῦμα βοῦς·

- 20 ὁ διδοὺς ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων·
τούτων γυναικες ἵέρειαι Θεῷ, Θεῷ,
15 κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή·
ἴπατόδρομος οὗτός ἔστι σοι μαγειρικῆς.
μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

καὶ περὶ ἑτέρουν δὲ μαγείρουν (ὄνομα δ' ἐστὶ Σεύθης)
ἢ αὐτός φησιν ποιητὴς οὗτως (IV 523 M).

- 20 ἴδιώτης μέγας
αὐτοῖς ὁ Σεύθης· οἰσθας, ὡς βέλτισθ', δτι
ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐθὲν δοκεῖ.
οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθὶς τῇ φύσει
5 στρατηγὸς ἔστη καὶ τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
πολέμιός ἔστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος· εἰσελήλυθεν,

3 et 6 ἐὰν AC 5 καλῶς AC: corr. Grot 6 ἐπιτηξ'
Α ἐπειτ' ἡξεν C: corr. Cas 7 παραβάλλης C 11 ἄνεν Α:
corr. C 14 τῇ θεάι θεοί A: corr. Wilam, cf. Dittenb. syll.
18, 39 21 σευγήθης A οἰσθα A: corr. Pierson 24 ἐστηκεν
καὶ AC: corr. Cas 26 πίνει AC: corr. Grot

- έκ πεντεκαίδεκ' ἡμερῶν προηλπικὸς
τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
10 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἵσει τις. νόει
ὄχλου τοιούτον φακίαν ἥθροισμένην.
- d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς *Εὐφρόνοις* Συνεφήβοις μάγειρος 5
ἀκούσατε οἴα παραινεῖ (IV 492 M).
- ὅταν ἔρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
οὐκ ἔστι παῖξειν οὐδὲ ἀ μεμάθηκας ποιεῖν.
ἔχθες κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἰχέ σοι
κωβιὸς δλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἤσαν κενοί· 10
- 5 δ ἐγκέφαλος ἥλλοιστο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρρετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἀν αἰτήσης, ἀπλῶς
εἶναι δίκαιον, οἱ δὲ νῦν βαδίζομεν
- e 10 εἰς τὸν γάμους, ἀνδροφόνον. ἀν τοὺς' αἰσθάνη,
ἐμὸς εἰ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
δ καὶρὸς εὐκτός· ὥφελοῦ. φιλάργυρος
δ γέρων, δ μισθὸς μικρός· εἰ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τὸν ἄνθρακας, 15
- 15 ἀπόλωλας. εἶσα πάραγε· καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλισχρον βλέπει.
- f 22. μέγας δέ ἔστι σοφιστὴς καὶ οὐδὲν <ἡττων> τῶν
ἰατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μά-
γειρος ἐν *Καταφευδομένῳ* λέγων ὡδε (IV 482 M). 20
- οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,

1 προσηλπικὸς A: corr. C 2 ἐκλελυμένος AC: corr. Cob
3 δικότε (sic) κατὰ χειρὸς Cob 4 φακίαν A: corr. Mein
11 ὁ κέφαλος (antea οὐγκέφαλος) Mein 14 αἰτήσαις A: corr.
Di 15 οὐ A: corr. Di 21 latet interpolatio 22 προσ-
έρχεσθ' A 28 ἡττων add. Cas 24 ἀλαζονίαν A

ἀν κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Αημύλε,
ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
εἶναι μάγειροι φασιν οὐθὲν εἰδότες·

5 Τὸν τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.

ἐπεὶ μάγειρον ἀν λάβης ἀληθινόν,
ἐκ παιδὸς ὁρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένου
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
ἄπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἔτερόν σοι τυχὸν

10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς *(μόνοι)*
ἔσμεν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
ἔγώ τε τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδουν. ΔΗ. τί φήσ;
Α. ἔγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφέζομεν
τὸ Σίκωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν.

15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν . . .
ἐπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν.
περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.

πρὸ τῆς τέχνης ἔσπενδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.

20 ΔΗ. ἀρα σύ με κόπτειν οἶος εἴλ γε, φίλτατε;
Α. οὔκ, ἀλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος,
ἴνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὑκαιρον χρόνον.

ΔΗ. Ἀπολλον, ἐργῶδές *(γ')*. Α. ἄκουσον, ὥγαθέ·

25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρώτιστα μὲν
περὶ τῶν μέτεώρων τάς τε τῶν ἀστρων δύσεις
καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχέαν ἡμέραν

1 et 5 ἐὰν Α 2 πέπανται ΑC: corr. Pors 9 μόνοι add.
Cas (μόνον Grot) 12 ἐρῶ Mein 14 et 15 post 16 trans-
ponit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαλ add. Mein 19 fort. με et
γε transponenda 28 γ' add. Di

ἐπάνεισι κάν ποίοισιν ἔστι ξωδίοις.

- 30 τὰ γὰρ ὅψα, φασί, πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
d ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὄλης συντάξεως
ἔτέραν ἐν ἑτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
ὅ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ἄραν ἰδὼν 5
τούτων ἐκάστοις ως προσήκει χρήσεται,
35 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἵσως
ἔθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
ΔΗ. ἐγὼ δ' ἔθαύμασ'; *Α.* ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω. 10
τούπτάνιον ὄρθως καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
e 40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
ἔστιν, μεγάλην χρείαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
ὅ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κάκει διαφορὰν
εἶωθε τοῖς ὅψοισιν ἐμποιεῖν τινα. 15
τί οὖν ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικὰ
— — —
- 45 ἔχω γε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
άπανταχοῦ μέν ἔστι κάν πάσῃ τέχνῃ,
f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν. 20
τὸ γὰρ παραθεῖναι κάφελεῖν τεταγμένως
ἔκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
50 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
καὶ πῶς ἔχουνσι πρὸς τὸ δεῖπνον καὶ πότε
εὐκαιρον αὐτῶν ἔστι τῶν ὅψων τὰ μὲν 25
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
τὰ δ' ὄλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα . . .

2 φασί om. C, del. Mein 4 ἑτέροις Mein: αὐτοὶς AC
6 προσῆκε A: corr. C 11 τούπτάνιον AC καταβάλλεσθαι A: corr. C 12 λαμβάνειν AC: corr. Cas 15 ὅψοισιν AC: corr. Dobr 16 τί οὖν Cas: τοιοῦτον A om. C lacunam not. Di
27 δὴ suppl. Mus

- 55 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἔξετάξεται 379
 μαθήμασιν. ΔΗ. τίς δή τι παραδεῖξας ἐμοὶ
 τὰ δέοντ' ἀπελθῶν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄμε.
23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδῃ δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος
 5 οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε (Π 351 Κ).
 οὐκ ἵστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
 οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
 μόνος καθέστηκ', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
 συμβάλλεται τις, ἃν καλῶς χρῶνται, μερίς.
- 10 5 B. ποιόν τι; δεῖ γὰρ κάμε τὸν ἔνον μαθεῖν. b
 A. τὸν ὄψιοιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
 δεῖ τοῦφον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἃν μὲν οὖν τύχη
 ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
 εἰς καιρὸν ἐλθών, ὥφελησε τὴν τέχνην.
- 15 10 ἃν δ' ὑστερέειη τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
 ὥστ' ἡ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
 ἡ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
 ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
- B. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
- 20 15 A. ἐστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δ' ἐμοὶ τὸ πῦρ. e
 ἥδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
 κούφως πρὸς αἰθραν, οἷς τὸ γίνεσθαι δ' ἄμα
 καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνηψέ τις
 μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὀφέλειος.
- 25 24. Εὕφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἄν-
 δρες δικασταί, (δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ' ἃν

2 σιγῶντις παραδ. K 3 fort. καύτὸς 7 οὐκ ἀρχ. A:
 corr. Bothe 10 // οἰον A: corr. Pors 12 τοῦφον Pierson:
 τούτον A 13 κρινῶν Heimsoeth 19 B. add. Mein 22
 οἰσθ' δὲ γίν. A: corr. Petavius 25 βραχέως A

καλεῖν, ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων κρίσιν) ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρουν
d πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον μηνημονεύοντά τε τῶν πρὸ¹⁰
αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἔκαστος εἶχεν ίδιαν ἀρετὴν
καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς ἐμνήσθη τοιούτου
τῶν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τινχάνω παρασκευάζων. λέγει
δ' οὖν οὗτος (IV 486 M).

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
διὰ τὸ νοεῖν ἀεί τι καὶ φυχὴν ἔχειν
ἄπει γεγονὼς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
ἐν οὐκ ὄλοις δέκα μησί, πολὺ νεώτατος.

10

e 5 Ἄγις Ῥόδιος ὥπτηκεν ἵχθὺν μόνος ἄκρως,
Νηρεὺς δ' ὁ Χίος γόγγρον ἦψε τοῖς θεοῖς,
θρῖον τὸ λευκὸν οὐκέτι Ἀθηνῶν Χαριάδης,
ξωμὸς μέλλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ,¹⁵

15

ἀλλάντας Ἀφθόνητος, Εὔθυνος φακῆν,
10 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν Ἀρίστων πόρους.
οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
γεγόνασιν ἡμῶν ἐπτὰ δεύτεροι σοφοί.

20

f ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα
εὑρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα

15 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον
ἰδιον ἐφεύρηκάς τι καὶ τοῦτ' ἔστι σόν.

25

πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἱ Τήνιοι
πολλοὶ παρόντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,

13 sqq. hoc ordine legendi videntur: 13. 17. 14. 16. 15
14 οριον ετ ἀνθηνῶν A: corr. Cas 17 fort. Ἀριστῶν (sic Cas)
vel Αἰσχρῶν σπάρονς 19 ἡμῖν Herw 25 οιτινι οἱ A: corr.
Mus 26 γέροντες A: corr. K

20 λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἡν ἐκφορὰ 380
Λύκῳ κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.

έτερονς πορίσασθαι δύ' ἔριφονς ἥναγκασας·
τὸ γὰρ ἥπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων
5 καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν

25 ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἵταμῆς τὸν νεφρόν.
πολὺν ἐποίησας θόρυβον· οὐκ εἶχεν νεφρόν.
ἔλεγον. ἐκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ.

ἔθυσαν ἔτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
10 τὴν καρδίαν εἰδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ . . .

30 πάλαι μέγας εἴλι, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
λύκου διὰ κενῆς σὺ μόνος εῦρηκας τέχνην.
χορδῆς ὄβελίσκους ἡμέρας ξητουμένους
δύ ἔχθρες ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας

15 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἔτερέτιξες. ἥσθόμην·
35 ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἔστι παίγνιον.

25. μή τις τούτων τῶν δευτέρων ἐπτὰ σοφῶν ὀνομα-
σθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χοίρου, πῶς καὶ
τὰ ἐντὸς πεπλήρωται καὶ τὸ μὲν ὀπταλέον ἔστιν αὐτοῦ,
20 τὸ δὲ ἑφθόν, αὐτὸς δ' ἔστιν ἄσφακτος;³ δεομένων οὖν
ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, ‘οὐκ ἔρω,
φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας
(Dem. cor. 208)| καὶ πρὸς ἔτι τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυ-
μαχήσαντας.’ ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν τηλικόνδε ὄφον d
25 μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' ἄλλο δέ τι τῶν πα-
ραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς

2 τότε λευκῷ κρεῶν Α: corr. Pors, fort. τότε σοι, Λύκε,
κρεῶν 4 κοπονμένων Α: corr. Cas 6 τῷ νεφρῷ et 7 νεφρῷ
Dobr 7. 8 ‘οὐκ ἔχει ν.,’ ἔλεγον Schw, sed v. 8 corruptus
9 πάνν Α: corr. Tyrwhitt post v. 10 hoc requiro ita etiam
tertium haedum mactare coacti sunt 13. 14 despero 26 το . .
χεῖρας Α: corr. Cas

ἔφη· ‘μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς τινος γεύσεται πρὸν λεχθῆναι ποῦ κεῖται τὸ παραφέρειν. τὰ γὰρ γεύματα ἔγω οἰδα μόνος.’ καὶ ὁ Μάγνος ἔφη· ‘Ἄριστοφάνης ἐν Προάγωνι (Ι 511 Κ).’

τί οὐκ ἔκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια; 5

ε Σώφρων δ’ ἐν γνωμακείοις κατακοινότερον κέχρηται λέγων (fr. 20 Bo). ‘παράφερε, Κοινόα, τὸν σκύφον μεστόν.’ καὶ Πλάτων δ’ ἐν Λάκωσιν ἔφη (Ι 621 Κ) ‘πάσας παραφερέτω.’ ‘Ἀλεξις Παμφίλη (Π 360 Κ).

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἴτα παραφέρων 10
ἀγαθῶν ἀμάξιας . . .

περὶ δὲ τῶν γευμάτων ἢ σαντῷ προῦπιες ὥρα σοι λέγειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδι ἐν Αἰξί (Ι 260 Κ).

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.’ 15

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ‘Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελταστῇ (Π 261 Κ) ‘ἐνθ’ ὅνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα οἶνων.’ ‘Ἀντιφάνης δ’ ἐν Διδύμοις (Π 45 Κ).

οἶνογευστεῖ, περικατεῖ

ἐν τοῖς στεφάνοις.’ 20

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη· ‘λέξω τοίνυν κάγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν (Αρ. Nub. 961), ἀλλ’ εὑρεσιν ἐμήν (ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβούλος ἐν Λάκωσιν ἦ Λήδας ἔφη (Π 184 Κ).’

καὶ τοῦτο, νὴ τὴν ‘Εστίαν, οἴκοι ποθ’ ὡς
<ὅσ> ἀν δὲ μάγειρος ἔξαμαρτῃ, τύπτεται,
ὡς φασιν, αὐλητὴς παρ’ ὑμῖν.

7 περίφερε Α: corr. Dalec 9 περιφερέτω Α: corr. Schw
13 παρ’ Εὐπόλιδι Di 17 ὡντων ἵππων στάσεις Wilam 27 ὃσ
add. Schw 28 φησιν Α: corr. Grot ὁ αὐλητὴς Α

Φιλύλλιός τε ἡ δ ποιήσας τὰς Πόλεις φησίν (I 784 Κ).
 ὅ τι ἀν τύχη
 μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν
 πληγάς)

δ περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
 χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὕμον σφαγὴν
 βραχεῖαν', καὶ ἐπέδειξεν. ἔπειτα ἀπορρεύσαντος τοῦ δ
 πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἔξαι-
 ρέσεως (εἰρηται γὰρ καὶ ἔξαιρεσις, ὡς σταυρολῆθραι
 10 δαιταλεῖς) διακλίνσας ἐπιμελῶς οὖν πολλάκις ἐκρέμασα
 ἐκ ποδῶν. εἴτα πάλιν οὖν διέβρεξα καὶ προεψήσας
 μετὰ πολλοῦ πικέρεως τὰ προειρημένα χναυμάτια ἔβυσα
 διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπιχέας ξωμὸν εὗ πάνυ πε-
 ποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου
 15 τὴν ἡμίσειαν, ὡς οφῆτε, ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς ἀνα-
 δεύσας αὐτὰ οὖν καὶ ἔλαιῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ ε
 ὑποθεὶς τράπεζαν χαλκῆν ἐστάθευσά τε τῷ πυρὶ, ὡς
 μήτε κατακαῦσαι μήτ' ὠμὸν ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης
 ἥδη γενομένης κραμβαλέας εἴκασα καὶ τᾶλλο μέρος
 20 ἥψησθαι ἀποβαλών τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιτα οὕτω φέρων
 ὑμῖν παρέθηκα. 27. τὴν δ' ἔξαιρεσιν, ὡς καλέ μου
 Οὐλπιανέ, Διονύσιος δὲ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὁμω-
 νύμοις τῷ δράματι οὕτως εἰρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον
 πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον (II 425 Κ).
 25 ἄγε δὴ Δρόμων νῦν, εἰ τι κομψὸν ἡ σοφὸν d

1 φιλυλαιος Α 5. 6 περὶ — χοίρου fort. in lemmatis locum
 revocanda 9 verba σταυρολῆθραι δαιταλῆς videntur Aristophanis
 esse, cf. litt. a 11 προσεψήσας AC: corr. Cas 13
 πολλὸν ἐπιχέας ξωμόν iambographi fragmentum totamque prae-
 terea descriptionem ex poetarum frustulis compositam esse
 vidit Mein πάνυ Α: μάλα C 15 κριθῶν C 25 δρίμων Α:
 corr. Mus

ἢ γλαφυρὸν οἰσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.

νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἔγω.

5 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατάτρεχε,
ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον.
ἰχθὺς ἀδρὸς πάρεστι· τάντος ἐστι σά.

10 κἄν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,
εώς ἂν ἔνδον ὠμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν.
e ἔξαιρεσεις καὶ τὰλλα τάκολουνδ' ὅσα
οὗτ' ἀριθμὸν οὕτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
15 εἰς αὐριον σὲ κάμε ταῦτ' εὐφρανάτω.

λαφυροπάλη παντάπασι μεταδίδουν,
τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν·
τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εὶ μαθητής, σὸς δ' ἔγὼ διδάσκαλος.

20 μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρο ἄμα·

f 28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον 20
ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς τέχνης
περιεργίᾳ ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρήνσιος 'καὶ
πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς
μαγείρους ἢ ἅπερ παρά τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου 25
Πλάτωνος διαλόγους ἡνάγκαξεν ἐκμανθάνοντας τοὺς
μαγείρους φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἄμα λέγειν (Tim

5 τηρουσησε A 6 τὰ κρέα A: corr. Cas 9 ἐκκλίγης
suspectum 10 ὅταν δ' ἔξω A: corr. Schw 12 οὐδὲ ἀριθμὸν
A: corr. Di 14 εὐφρανα τῷ A: corr. Grot, sed praestat
ταῦτα γ' εὐφρανεῖ, ut τῷ ad versum seq. pertineat 15 velut
τῷ δ' αὐτῷ θυρωρῷ 26 ἐκμανθάνειν Wilam

p. 17 a) 'εἰς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὃ φίλε
 Τίμαιε, ποῦ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἔστια-
 τόρων; ἐπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο 'ἀσθένειά τις αὐτῷ
 ἔννέπεσεν, ὃ Σώκρατες.' διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου
 5 τὰ πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 εὔωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνουν
 ἀνθρώπον δσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἔξόμυνονται τὰς παρ' ἐκείνῳ ἔστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἄμα ἵσως ταῦτ' ἔκμανθάνοντες οὐκ
 10 ὀλίγην ὑμῖν θυμηδίαν παρέχουσιν.' καὶ ὁ παῖς ἐπὶ τῷ
 τῇ μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθεὶς 'τί τοιοῦτον εὑρήκασιν,
 ἔφη, ἡ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἡ ἐπιμετρίους ἔμαυτὸν
 ἄγω οὐ μεγαλανχούμενος ἐπ' ἔμαυτῷ; καίτοι καὶ οἱ
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων
 15 Κόροιβος ὁ Ἡλεῖος μάγειρος ἦν καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλ-
 λετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος
 ἐν τῷ Φοινικίδῃ, περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθω-
 μένος (IV 545 M).

29. σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 20 εἴληφ'. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
 ὅσ' ἀν λέγη συνίημι· καὶνὰ δῆματα
 πεπορισμένος πάρεστιν. ὡς εἰσῆλθε γάρ,
 5 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα
 'πόσους κένληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.'
 25 ἐγὼ κένληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νὴ τὸν Δία

7 ἀνθρώπον del. 5, fort. recte 7. 8 καθαρίων A: corr.
 C 12 ἐπὶ μετροῖς Cas, vix graece 21 ὅσ' A, sed o ex ω
 correctum, ὅσ' C: ὡν Dobr cf. p. 659 b, ubi ὡν λέγει corrupte
 A κενὰ AC: corr. p. 659 26 delendum putat Wilam

- d 10 ἐστὶ κατάλοιπον μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 ‘οὐδὲ’ ἄρα παρέσται δαιτυμών οὐδεὶς ὅλως;'
 οὐκ οἶμαί γε Δαιτυμών. ἐλογιζόμην·
 ἥξει Φιλένος, Μοσχίων, Νικήφατος,
 ὁ δεῖν’, ὁ δεῖνα· κατ’ ὄνομ’ ἀνελογιζόμην· 5
 15 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἰς μοι Δαιτυμών.
 οὐδεὶς παρέσται, φημι. ‘τί λέγεις; οὐδὲ εἰς;'
 σφόδρος ἥγανάκτησ’ ὥσπερ ἡδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καὶ νὸν πάνν.
- e ‘σὺν ἄρα θύεις ἐρυθρόντον’; οὐκ, ἔφην ἐγώ. 10
 20 ‘βοῦν δ’ εὐρυμέτωπον; οὐ δύστο βοῦν, ἄθλιε.
 μῆλα θυσιάζεις ἄρα; μὰ Άττα ἐγὼ μὲν οὖ,
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ’. ‘οὔκουν, ἔφη,
 τὰ μῆλα πρόβατα; <μῆλα πρόβατ’> οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδὲν οὐδὲν βούλομαι. 15
- f 25 ἀγροικότερός εἰμι· ὥσθ’ ἀπλῶς μοι διαλέγον.
 ‘Ομηρον οὐκ οἰσθα λέγοντα; καὶ μάλα
 ἔξην ὃ βούλοιτ’, ὡς μάγειρ, αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, πρὸς τῆς Ἐστίας;
 ‘κατ’ ἐκεῖνον ἥδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.’ 20
- 30 ‘Ομηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ’ ἀπολλύναι;
 ‘οὗτο λαλεῖν εἰωθεῖ. μὴ τοίνυν λάλει
 οὗτο παρ’ ἔμοιγ’ ὥν. ‘ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
 388 δραχμὰς ἀποβάλω, φησί, τὴν προαιρεσίν;
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο. τοῦτο δ’ ἐστὶ τι; 25
 35 ‘κριθαῖ. τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκὰς λέγεις;
 ‘πηγὸς πάρεστι; πηγός; οὐχὶ λαικάσει,

2 οὐδὲ εἰς ΑC 7 οὐδὲ εἰς παρέσται ΑC 9 δαιτυμόνας
 ΑC: corr. 5 10 σὺν Wilam: οὐδὲ’ ΑC θύει Α: corr. C 14
 suppl. Cobet 17 Ὁμηρος C οἰσθα ΑC: οἰσθας Di, fort. Ὁμηρος,
 οὐκ οἰσθ’, ἔλεγε ταῦτα 18 βούλει τῷ Α: corr. Cas et Coraes
 21 διανοῇ C 27 λεκας εἰ Α: corr. Coraes

έφεις σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 ἀτάσθαλός γ' είλ, πρέσβυ, φησ'. ἄλλας φέρε.
 τοῦτ' ἔστι πηγός; ἄλλὰ δεῖξον χέρνιβα.

40 παρῆν. ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα φήματα

5 τοιαῦθ' ἂ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἰς ἥκουσεν ἄν,
 μίστυλλα, μοίρας, δίκτενχ', διβελούς, ὥστε με b
 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἔκαστα τι δύναται τῶν φημάτων,

45 πλὴν ἵκετενον αὐτὸν ἥδη μεταβαλεῖν

10 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἄν ταχὺ¹
 ἐπεισεν ἡ Πειθὼ μὰ τὴν Γῆν οἰδ' ὅτι.

30. περιεργον δ' ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μα-
 γείρων γένος περί τε τὰς ἴστορίας καὶ τὰ δύνατα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυν κνήμης

15 ἔγγιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσταν καὶ Εὐρώπην'. ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τινι φασιν μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν.
 ἔγὼ δὲ ἔνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρα
 τῆς τέχνης ἡς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν
 "Αλεξίς ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε (Π 341 Κ).

20 ηψε, μούδόκει,

πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον, ΓΛ. ἥδυ γε.

Α. ἐπειτα προσκέπαυκε. ΓΛ. φηδὲν φροντίσης.

ἴασιμον γὰρ τὸ πάθος ἔστι. Α. τῷ τρόπῳ;

5 ΓΛ. ὅξος λαβών ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἔγγεις d

25 ψυχρόν, ξυνιεῖς, εἴτε θερμὴν τὴν χύτραν
 εἰς τοῦξος ἐνθῆς· διάπυρος γὰρ οὖσ' ἔτι
 ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα καὶ ξυμουμένη

1 fort. σαφέστερόν τ' ἔφεις 7 φιλτα Α: corr. Mus fort.
 βιβλίον 8 ἔκαστον Cob 9 ἵκετενωγ' Α: corr. Pors 10
 τάχα Meipi 20 μοι δοκεῖ Α: corr. Hirschig 21 τιν' ὄψον
 δελφακιον Α: corr. Di, ὄψον τι πνικτόν Kock 26 ἐνθεῖς Α:
 corr. Dobr

ῶσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους

10 σομφάς, δι' ὃν την ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
τὰ κρέα δ' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεῖ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.

A. Ἀπολλον, ὡς Ιατρικῶς. ὃ Γλαυκία,

e ταντὶ ποιήσω. ΓΛ. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
15 διταν παρατιθῆς, μανθάνεις, ἐψυγμένα.

ἀτμὶς γὰρ οὗτος οὐχὶ προσπηδήσεται
ταῖς φύσιν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι καταφαγών.

A. πολλῷ γ' ἀμείνων, ως ἔοικας, ἥσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. ὁ λέγεις οὐ λέγεις·

20 τέχνην δ' ὄνειδίζεις.

31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καὶ
f τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρον βρευθυόμενος
λαρυγγίσῃ τάδε (IV 108 M).
15

οὐδὲ εἴς

μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν·

Ιεροπρεπής πώς ἔστιν ἡμῶν ἡ τέχνη.

έγὼ δ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἥδιστον Διφιλον (II 570 K),
παρατίθημ' ὀλοσχερῆ
20

ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυχτον, ὠνθυλευμένον,

χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα,

δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
χηνῶν περιττῶς ἐσκενασμένων ἔφη τις 'οἱ χῆνες
25

2 εἰσδέξεται Mein 3 τὰ κρέας ηδέας ἔσται κούκη Iac 4
ἔνχυλα A 9 ἀνωμαλίσει corr. Scaliger fort. εἰσι κατ' ὄροφήν
νελ ἀτροῦς (Schw.) — εἰσιν διαλαθών 10 πολλῶν τ' A: corr.
Cas 22 περιφορεῖνα A: corr. Di 23 δουριον A intellege
anserem ita tumidum (i. e. saginatum) ut anser Troianus (i. e.
aliis inclusis animalibus gravidus, cf. Macrob. sat. 8, 13, 13)
esse videatur

σιτευτοί'. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ό δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ τίνι;' πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος 'Θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (FHG I 281) κάν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάδῳ κωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἴγυπτίους χῆνας καὶ μόσχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησίν (II 417 Κ).'

ἀλλ' εἰ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέν μοι λαβὼν σιτευτόν.

10 καὶ. Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι b
(fr. 58 R).

[ώς] καὶ σιτευτὸν χηνὸς δόμοῦ σκεύαξε νεοττόν,
όπτὸν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὁ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ περὶ
15 πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἡξιωται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἡπατα.
ὅτι γὰρ χηνοβοσκοὺς οἶδασι μάρτυς Κρατῆνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ λέγων (I 26 Κ). 'χηνοβοσκοί, βουκόλοι.' Ὁμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς
20 εἰρηκεν (ο 161). 'αἱετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων.' καὶ (ο 174).
ώς δοδε χῆν' ἡρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ. c
καὶ (τ 536).

χῆνές μοι κατὰ οἴκου ἕείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἔξι ὄμβατος.

25 χηνείων δὲ ἡπάτων (περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ τὴν 'Ρώμην) μυημονεύει Εὑβούλος ἐν Στεφανοπόλισι λέγων οὕτως (II 199 Κ).-

8. 9 χῆνα σιτευτὸν λαβὼν | ἔτρεφέ με Di, fort. ἀνέτρεφέ μοι
12 ώς del. Schw σιτευτοῦ A: corr. Ribb σκενάξει A: corr.
Schw 20 αρπιν χῆνα A 24 debebant plura exscribi ut
genus masculinum appareret 26 εὐπολις A: corr. Cas στε-
φανοπόλησι A

εἰλ μὴ σὺ χηνὸς ἥπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις?

33. ἡσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων.
μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ
(IV 568 M).

d εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος.

B. ταύτης μὰ τὸν Διὸν οὐχὶ κατέλιπον λέγω
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα δὲ καλούμενος κρεωκάκαβος. κρέα δ'
ἔστι ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἴματος καὶ λίπους ἐν
ξωμῷ γεγλυκασμένῳ. 'λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης 10
(φησὶν) ὁ γραμματικὸς (p. 219 N) 'Αχαιούς', ὁ Μυρ-
τίλος ἔφη. 'Αντικλείδης δὲ ἐν η' Νόστων (fr. 8 M)
'ἐν δειπνῷ, φησίν, μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων
εἶξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθών τις τὸ μέλλον γι-
νεσθαι ἔφη.'

ω̄ Χίοι, πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὑβρις·

φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα μηδὲ μένειν βοῦν.¹
ἀναβράστων δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης
Γόησιν οὕτως (I 691 K). καὶ ὅρχεις ἥσθιον, οὓς
καὶ νεφροὺς ἐκάλουν· Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει 20
Γναθαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων
λέγει (IV 468 M).

f ἐπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἥκ' ὅρχεις φέρων
πολλούς. ταὶ μὲν οὖν γύναια τἄλλ' ἥκκιζετο,
ἡ δὲ ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα

'καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροί, νὴ τὴν φίλην
Δήμητρα.' καὶ δύ' ἀρπάσασα κατέπιεν,

5 εἰσῆλθον A: corr. Cas 6 λέγω A: γ' ἔγω Mus, fort.
οὐκ ἔγωγ' ἂν κατέλιπον 11 φησὶν commode magis quam
necessario add. Cas 19 lacunam not. Di 24 ἥκκιζετο C
ἀκκίζετο superscr. η A 25 ἀναγελάσασ' ἄμα Mein

ῶσθ' υπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.²

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ηδιστα γεγονέναι καὶ τὸν μετὰ ὀξυλιπάρου ἀλεκτρούνα ὁ φιλεπιτιμητὴς Οὐλ-385 πιανὸς κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
5 τηρῶν τοὺς λέγοντας ἔφη· ‘ὅξυλιπάρου δὲ τί ἔστι; πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτριά μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε’. καὶ ὃς ‘Τιμοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως (Π 451 Κ)·

10 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.
ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν “Ἀλεξίς”
ἐν Πονήρᾳ οὕτως (Π 368 Κ).
ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

15 παρατεθέντος δέ ποτε καὶ ἵχθυός μεγάλον ἐν ὀξάλμῃ καὶ εἰπόντος τινὸς ηδιστον εἶναι ὄψαριον πᾶν τὸ ἐν ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὄφρες δὲ τὰς ἀκάνθας ἀγείρων Οἰλπιανὸς ‘ποῦ κεῖται, ἔφη, δέξαλμη; ὄψαριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ξώντων λεγό-
20 μενον οἴδα?’ οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰ χαίρειν εἰπόντες αὐτῷ ἐδείπνουν, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Μετα-
γένους ἀναφωνήσαντος (Ι 705 Κ).

ἀλλ', ὦ γαθέ, δειπνῶμεν, κἄπειτά με πᾶν
έπερωτάν

25 ὁ τι ἂν βούλῃ· νῦν γαρ πεινῶν δεινῶς πώς εἰμ'
ἐπιλήσμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἥδεως πως συναπογραφόμενος αὐτῷ,

2 fort. ἄλλα ηδιστον Schw 4 μόνον opinor 6 ὑμεῖς (pro ἡμᾶς) Cas, ἡμῖν Schw κόττα καὶ λεπιδι III p. 119b 7 δὲ Wilam: ὁ Α 14 ὑπόξυλοι Mein 20 μακρὰν Α: corr. K 23 πρῶτον post δειπνῶμεν add. Pors πᾶν Cob: πάντ' ΑC 25 δεινός Α: corr. C 27 rectius ὁ δὲ Μυρτίλος

ἴνα μηδενὸς μεταλαμβάνη, ἀλλὰ πάντα λαλῆ, ἔφη·
‘Κρατῖνος ἐν Ὁδυσσεῦσιν εἰρηκε τὴν ὁξάλμην διὰ
τούτων (I 58 K).’

ἀνθ' ᾧν πάντας ἐλῶν ὑμᾶς ἐρίηρας ἐταίρους,
φρύξεις, ἐψήσας κάπανθρακίσας, ὄπτήσας, 5
εἰς ἄλμην τε καὶ ὁξάλμην κάτ' ἐς σκοροδάλμην
χλιερὸν ἐμβάπτων, ὃς ἀν ὄπτότατός μοι ἀπάντων
ἢ ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὡς στρατιῶται.

καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (330).

ἀποφυσήσας 10

εἰς ὁξάλμην ἐμβαλεις θερμήν.

35. ὁψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν, ἀτὰρ
καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἴχθύος ἐν Πεισάνδρῳ (I 627 K).·

e ἥδη φαγών τι πάποδ', οἶα γίνεται,
ὁψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι; 15
B. ἔγωγε πέρυσι κάραβον φαγών.

Φερεκράτης Αὐτομόλοις (I 153 K).·

τούψάριον τοντὶ παρέθηκε τις ἡμῖν.

Φιλήμων Θησαυρῷ (II 487 K).·

οὐκ ἐστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὐδὲ ἔχειν
ὁψάρια χρηστά. 20

Μένανδρος Καρχηδονίῳ (IV 145 M).·

ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον
ὁψάριον οὐδὲν ἔλαβον· ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ (IV 125 M).·

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν
ὁψάριον.

δ κάπ' ἀνθρακιᾶς C καὶ ἐπανθρακώσας Pollux 6, 69 11
θερμόν A 14 γείνεται A 16 ἕγὼ δὲ A: corr. Di 20
παραλογίζεσθ' Bentl, non sufficit; fuit substantivum ante λογί-
σασθαι 28 ἐπιθυμίσας τῷ βορεῖοι. ιδιον A: corr. Bentl, κρεψ-
διον Dобр 24 οὐδὲ ἐν A

εἰτ' ἐπιφέρει·

τῶν ἵχθυοπωλῶν <ἀρτίως> τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει καθιεύσ.

'Αναξίλας Τακίνθῳ πορνοβοσκῷ (Π 273 Κ).

5 ἐγὼ δ' ἡτού ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.
καὶ μετ' ὀλίγα·

σκεύαζε, παῖ, τούψάριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν *'Αναγύρῳ Αριστοφάνους* (Ι 403 Κ)
εἰ μὴ παραμυθῆ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε,

10 ἀντὶ τοῦ προσοφήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ *"Ἀλεξίς*
ἐν *Παννυχίδι* περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησίν³⁸⁶
(Π 361 Κ).

θερμοτέροις χαιρεοις αἰεὶ

τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρῳ;

15 *B.* κατωτέρῳ. *A.* τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσὶ¹³
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ξῆν· ψυχρά σοι
5 ἅπαντα παραθῶ; *B.* μηδαμῶς. *A.* ζέοντα δέ;
B. *"Απολλον.* *A.* οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. *B.* δηλαδή.
A. τοῦθ' ἔτερος οὐδεὶς τῶν δμοτέχνων μου ποιεῖ.

20 *B.* οὐκ οἶομ' οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὥν σὺ νῦν ποιεῖς. *b*
A. ἐγὼ δ' ἔρω ... τοῖς γὰρ ἔστι ωμένοις

10 *τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.*

B. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας ... τὸν ἔριφον·

μὴ κόπτεῖ εμ', ἄλλὰ τὰ κρέα. *A.* παῖδες, παράγετε·

25 ὁπτάνιον ἔστιν; *B.* ἔστι. *A.* καὶ κάπνην ἔχει;

2 ἀρτίως add. ex p. 309 e 9 παραμύθημ' A: corr. Brunck
13 fort. χαίροις σύγ' ἂν 15 λέγεις δέσποτα πᾶς A: corr.
Dobr. nisi quod fortasse ποταπὸς relinquendum 16 ἄνθρωπος
A: corr. Dobr 18 B. ante δηλαδή add. Mein 21 ἐγὼ δὲ
πρῶτος Mein, fort. ἐγὼ δ' ἔρω σοι. 23 addendum ἡδη vel οἷμαι
24 κόπτε με A 25 παῖδες (sic iterum) ὁπτάνιον A: corr. Schw

B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον, ἀλλ' ἔχει κάπινην;
c 15 B. ἔχει. A. πακόν, εἰ τύφουσαν. B. ἀπολεῖ μ' οὗτοσί.
36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ξώντων, ὀλβιογάστορ
Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ'
ἔμοιν κατὰ τὸν "Αλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβά- 5
νεις, ὃς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε (Π 308)·

δ ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἰς
 ἐμψύχουν οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
 ἐγὼ γὰρ ἥκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ έν
 ἐμψύχουν· ἵχθυς ἐπριάμην τεθνηκότας 10
 5 μεγάλους, κρεάδι ἀρνὸς ἐσθίειν πίονος,
 οὐ ξῶντος· οὐχ οἶόν τε γάρ. τί ἄλλο; ναι,
 ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
 δειξῃ τις ἡ φωνήν τι ἡ ψυχὴν ἔχον,
 ἀδικεῖν προσομοιογῷ παραβαίνων τὸν υόμον. 15
 ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ίδού γάρ, ἕως
 πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ ΦΑΣΙΑΝΙΚΟΙ παραπειλεύ-
 κασιν ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσ-
 e σαλγίαν.' 'ἄλλ' ἦν ἔμοι εἰπῆς', ἔφη ὁ Οὐλπιανός,
 'διδάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν καὶ εἰ 20
 φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
 σοι ἥρι μάλ' οὐκ <ἐφ> 'Ἐλλήσποντον πλεύσας (Hom. I
 360), ἄλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι φασιαν-
 κόν, ὃν συγκατέδομαί σοι.' 37. καὶ ὁ Μυρτίλος 'ἐπὶ²⁵
 ταύταις, ἔφη, ταῖς συνθήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιο-
 γάστορος "Αμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὐτωσὶ²⁶
 λέγων (Π 238 K)·

1. 2 personas not. Kockii fratres 7 nemo qui quidem
 vere sophista dici possit 9 οὐδὲν Α 11 ἐσθίειν ΑC: ἔστιν
 Schw. fort. ἔφθα coll. v. 13 15 καὶ παραβαίνειν Α: corr. K
 18. 19 γλωσσαργίαν Α: corr. K 22 ἐφ' add. Mein

Εὐρύβατε κνισολοῖχε, . . οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστρῳ εἰ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὅφυιθος ὁ ἥδιστος Ἀριστοφάνης ἐν ^a
δράματι "Ορνισιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶ δύο πρεσβῦται ὑπὸ^b
ἀπραγμοσύνης πόλιν ἤητοῦντες ἐν ᾧ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὅφυιθων.
ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὅφυιθας καὶ αἴφνιδιον αὐτοῖς
ἐπιπτάντος ἐνὸς τῶν ὀφυιθῶν ἀγρίου τὴν ὅψιν, δεί-
σαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά τ' ἄλλα
καὶ τάδε (ν. 87).

887

οὐδὲ δὲ δὴ τις ἔστιν ὅφυις; οὐκ ἔρεις;

B. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀφυιθῶν ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί (ν. 109).

15 τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὅφυεις
φασιανούς. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρί-
μαφγος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ (I 629 K). Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἰς δὲ καὶ οὗτός ἔστι τῶν)

20 τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητῶν) φησί (II 442 K).

καὶ τὸ λεγόμενον,

b

σπανιώτερον πάρεστιν ὀφυιθῶν γάλα

καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστότελονς μαθητής,
25 ἐν τῇ γ' περὶ ζῷων (fr. 180 W) μνημονεύων αὐτῶν
οὐτωσί πως λέγει· ἔστι δὲ καὶ τοῖς ὅφυισι τοιαύτη
διαφορά· τὰ μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ
ἄτταγήν, πέρδιξ, ἀλεκτρωάν, φασιανός, εὐθὺς βαδι-
στικὰ καὶ δασέα· καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὅγδοῃ ζῷων

1 χαῖρ' suppl. Mein 11 ὅδε δὴ Α 12 ἐπεὶ κεχοδὼς Α
19 τῶν add. Mus 22 τάλα Α 27 βραχέα Α: corr Dalec

ιστορίας γράφει τάδε (p. 633 a 29): 'εἰσὶ δὲ τῶν ὁρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί, οἱ δὲ λοῦνται, οἱ δὲ οὔτε κονιστικοί οὐτε λοῦνται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι, κονιστικοί, οἶνον ἀλεκτοφίσ, πέρδιξ, ἀπταγήν, φασιανός, κορυδαλλός.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος 5 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων. φασιανὸν δὲ οὕτοι κεκλήκασιν αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν. 38. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐφωπιακῶν (FHG III 194) περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· 'πλῆθος δ' ὁρνίθων 10 τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾶ τροφῆς χάριν πρὸς τὰς ἔκβολὰς τῶν στομάτων.' Καλλίξενος δ' ὁ Ρόδιος δὲν τετάρτη περὶ Ἀλεξανδρείας (FHG III 85) διαγράφων τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως ὃς μέγα θαῦμα 15 περὶ τῶν ὁρνίθων τούτων οὗτως γράφει· 'εἴτα ἐφέροντο ἐν ἄγγελοις ψιττακοὶ καὶ ταφὲ καὶ μελεαγρίδες καὶ φασιανοὶ καὶ ὄφινθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοὶ.' Ἀρτεμίδωρος δὲ δ' Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ὁψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος δ' Ἀλεξ- 20 ε ανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὄνομάτων καὶ γλωσσῶν Ἐπατ- νετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὁψαρτυτικῷ ὅτι ὁ φασιανὸς ὄφης τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων (FHG III 186) τέ- ταρόν φησιν ὄνομάξεσθαι τὸν φασιανὸν ὄφην. τοσαῦτά 25 σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὁρνίθων ἔχων λέγειν, οὓς ἔγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες περιφερομένους εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἀν μὴ αὔριον ἀπο-

12 ἐμβολὰς A: corr. C tum scrib. Καλλίξενος 17 ταύς
 Α ταοὶ V p. 201 b: corr. Schw 19 ἀριστοφάνιος A 24 ἐν
 τῷ δωδεκάτῳ XIV p. 654 c 24. 25 τέταρτον A: corr. p. 654 c
 26. 27 haec mutilata 27 παραφερομένους Cas coll. p. 386 d

δῆσ τὰ ὀμολογημένα, οὐκ ἔξαπατήσεως δημοσίᾳ σε
γράψουμαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκήσοντα ἀποπέμψω, ὡς ἡ
Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἰστρον τὸν Καλλιμάχειον
συγγραφέα εἰς τὸν διμώνυμον κατεπόντον ποταμόν
5 (fr. 54 Pr.).

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (I 504 K).
ἀτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἄλλεξ ανδρος δ' ὁ Μύνδιος φησιν (Rose Arist. ps. p. 293)
ὅτι μικρῷ μὲν μείζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατά-
10 γραφος τὰ περὶ τὸν υῶτον, κεραμεοῦς τὴν χρόαν,
ὑποπυρρίζων μᾶλλον. θηρεύεται δ' ὑπὸ κυνηγῶν διὰ
τὸ βάρος καὶ τὴν τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ 388
κονιστικὸς πολύτεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκρά-
της δ' ἐν τῷ περὶ δρῶν καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ
15 λίθων ἐκ τῆς Λυδίας μετακομισθέντες, φησίν, εἰς
Αἴγυπτον οἱ ἀτταγαὶ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἔτος
μέν τινος ὄρτυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ πο-
ταμοῦ κοίλου φυέντος λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν
κατὰ τὴν χώραν ἀπώλιντο, οὐ διέλικον σαφέστερον
20 τῶν παλδῶν τῶν τρανοτάτων ἔως τοῦ λέγοντες 'τρὶς
τοῖς κακούργοις κακά'. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον
οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφίασιν. ἐὰν δὲ
ἀφεθῶσι, φωνήεντες πάλιν γήγενται.' μνημονεύει
αὐτῶν Ἰππῶνας οὗτως (fr. 36 B⁴).
25 οὐδ' ἀτταγᾶς τε καὶ λαγώς διατρέψων.
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁρνισιν· ἐν δ' Ἀχαρνεῦσιν
(v. 875) καὶ ὡς πλεοναξόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ.

2 γράψομαι Α: corr. Cas 8 ιστορῶν τὸν Α: corr. Mus
14 περὶ ὄφῶν νελ ἀέρων Cas 16 πόλας Α: corr. Aelian n.
an. 15, 27 20 τρανοτάτων Α: corr. Di 28 φωνάεντες Α:
corr. C 25 καὶ σιλαγως Α: corr. XIV p. 645c 27 Μεγαρικῇ
Α: Βοιωτοῖς Arist

περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὄφθὸν λόγον τοῦ-
νομα. τὰ γὰρ εἰς ἀς λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ ἄλφα παραλῆγον, βαρύτονά
ἔστιν, οἶνον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ
ἀτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἀτταγῆνες.

5

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης

c (Αν. 707) μέμνηται δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ
τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαλον (fr. 59 Pr) πορφυρίωνά
φησι τὸν ὄφνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς
ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην 10
ἔχειν αἰσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ'
ὑπονοήσῃ προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνῃ τὸ ξῆν
περιγράψας. οὐ πρότερόν τε, φησίν, τροφῆς μετα-
λαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσει τόπον τινὰ ἔξευρῳν ἔαυτῷ
ἐπιτήδειον· μεθ' ὁ κονισάμενος λούεται, εἰτα τρέφεται. 15
Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν (p. 290 R) αἰνὲν
d εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, φύγχος
ἡργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλε-
κτρουόνος, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανο-
μένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. 20
κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ὃν τὸν μέσον
ἔχει μέγιστον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν β' περὶ
τῆς τῶν πτηνῶν ἴστοριας Λίβυν εἶναι φησι τὸν ὄφνιν
καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἴερόν. ΠΟΡΦΥΡΙΣ.
Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὄφνίθων (fr. 100° 2 Schn.) 25
διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἵδιᾳ ἐνάτε-
ρον καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν

2 ἐκτεταμένα C

4 σακάδας A: ἀθάμας Eust. 854, 25

14 περιπατήσῃ A: corr. C (i. e. ambulando) 15 μεθ' ὅν AC

εἶτα lemma A: corr. Gesner, sed melius, puto, καθ' ὅν Wilam

17 τε C: γε A 21 τετραδάκτυλος Rose 22 ὁ μυρδαῖος

πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδυόμενου, ἵνα μή τις αὐτὸν θεάσηται. ἔχθραίνει γὰρ τὸν προσιόντας αὐτοῦ τῇ ε τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁρνισιν μνημονεύει (ν. 304). Ἱβυκός δέ τινας λαθιδι πορφυρίδας ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 8 B⁴). ‘τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ’ ἀκροτάτοις ἵξανοισι ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες καὶ ἀλκυόνες ταυυσίπτεροι.’ ἐν ἄλλοις δέ φησιν (fr. 4).

αἰεὶ μ’, ὡς φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὅκα πορφυρίς.

10 41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος (fr. 106 B⁴).

πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

15 οὗτως καὶ ὅρτυγα καὶ χοίνικα, πολὺ δέ ἔστι τὸ ἐκτενόμενον παρὰ τοὺς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς (fr. 801 N).

ὅρνιθος ἥλθ’ ἐπώνυμος

πέρδικος ἐν οἰλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

20 Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα (I 192 K). ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγῳδοῖς (I 384 K).

389

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

25 τὸ δὲ ζῷον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται. Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσι (I 779 K).

τὸν ἐψητοὺς καὶ τὸν πέρδικας ἐκείνους.

4. 5 λαθιπόρφυρας A: corr. Schw 6 ἀκροτάτοις ξανθοῖσι
A: corr. Wilam 7 αδοιπορφυρίδες A: corr. Schw 9 οὐμε
A: corr. Valcken 16 Καμικοῖς Brunck; at non casu factum
quod ubique Καμικοί fabulae nomen citatur 21 exemplum
non aptum 23 τε τὸν Kock 25 λαγνείας A: corr. C

'Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως (p. 244 L).

σηπλας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
 φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ξφον τάδε (p. 287 R).
 'ό πέρδιξ ἔστι μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ξῆ δὲ ἐτη
 πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώ-
 τερα γὰρ ἐν τοῖς ὅρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα.
 ἢ ἐπφάξει δὲ καὶ ἐκτρέψει καθάπερ ἡ ἀλεκτοφίς. ὅταν
 δὲ γνῶ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοτιᾶς κυλι-
 δεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν
 τοῦ συλληφθῆσθαι, ἔξαπατά τε ἔως ἂν ἀποπτῶσιν 10
 οἱ νεοττοί· εἴτα καὶ αὐτὸς ἔξιπταται. 42. ἔστι δὲ τὸ
 ξφον κακόηθες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν.
 διὸ καὶ τὰ φὰ τῆς θηλείας συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ
 τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀπο-
 διδράσκουσα τίκτει.' τὰ αὐτὰ ἴστορεῖ καὶ Καλλιμαχος 15
 ἐν τῷ περὶ ὁρνέων (fr. 100° 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
 οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ δὴ τηθέλεις ὀχεύεται
 ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (h. a.
 p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
 σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασὸι τοὺς ἀγρίους. ἐπειδὴν 20
 δὲ κρατηθῆ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρᾳ ὀχεύε-
 ται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατά
 τινα ὥραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιος φησιν Ἀλέ-
 ξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἀρρενεῖς καὶ αἱ
 θήλειαι, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 25
 ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὸν μα-
 χούμενος· ἀλόντος δὲ τούτου ἔτερος ἔρχεται μαχού-
 δ μενος. καὶ δόπταν μὲν ἄρρην ή <δ> θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγαν ἐούσας A: corr. Schw. fort. ἄγει 18 sqq. male
 haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC:
 corr. Schneid 28 ὁ add. ex Arist

ποιεῖ· ὅταν δὲ θήλεια ἡ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἔως ἂν
 ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνῃ, ἀλλ' οὐχ
 ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρ-
 δε χεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχού-
 μενος αὐτῷ. ἐνίστε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα
 κατασιγάζει. πολλάκις τε ἐπφάγουσα ἔξισταται, ὅταν
 προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευ-
 ούσῃ, ὑπομένει τε ὁχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ

10 τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόηνται περὶ τὴν ε
 ὁχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες ὡς εἰς τοὺς θηρεύ-
 ούτας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ
 δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν,
 διπόταν ἰδωσιν ἡ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον

15 στάντων ἡ περιπετομένων, ἐγκύους γίγνεσθαι, τινὲς
 δὲ καὶ παραντίκα τίκτειν. πέτονται τε περὶ τὸν τῆς
 ὁχείας καιφὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξι ἔχοντες
 οἵ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες.² Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f
 περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 324) 'οι στρουθοί, φησί

20 χοὶ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ οἱ ὄρτυγες
 προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας,
 ἀλλὰ καὶ ἀκούσωσιν αὐτῶν τὴν φωνὴν. τούτου δὲ
 αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλη-
 σιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὁχείας,

25 ὅταν ἔξι ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτεπτρον προστρέχοντες
 γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἀλλισκονταί τε καὶ προΐενται τὸ

2 ἀπατηθῆι A C: corr. K, ἀντιάσῃ Aristot. p. 614 a 14 (ἀντάσῃ Schneider) αὐτῆς A C: corr. ex Arist ἀθροισθέντες A 4 προσέρχεται. ὃ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων A C ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot 13 θηλείας A C: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege περὶ τὸν τῆς ὁχείας καιφόν

σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρούνων. τούτους δ' η τῆς
ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον.⁶ ταῦτα
μὲν δὲ Κλέαρχος. 43. καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὥπ'
390 ἐνίστησιν κακαβίται, ως καὶ ὑπὸ Ἀλκμᾶνος λέγοντος
οὗτως (fr. 25 B⁴).⁷

5

ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμὰν
εὗρε γεγλωσσάμενον
κακαβίδων στόμα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄδειν ἐμάν-
θανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων δὲ Ποντικὸς ἔφη (fr. 24 10
Κοερκε) τὴν εὔρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπι-
νοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὁρνίθων·
ῶν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικήν. οὐ
πάντες δ' οἱ πέρδικες, φησί, κακαβίζουσιν. Θεό-
φραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ ἐτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν 15
(fr. 181 W) οἱ Ἀθήνησι, φησίν, ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῖς
b Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστυ κακαβίζουσιν, οἱ δὲ ἐπέ-
κεινα τιττυβίζουσιν.⁸ Βάσιλις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
Ἰνδικῶν (FHG IV 346) οἱ μικροί, φησίν, ἀνδρες οἱ
ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδικιν ὀχήματι χρῶν- 20
ται. Μενεκλῆς δὲ ἐν πρώτῃ τῇς Συναγωγῆς (FHG
IV 450) οἱ Πυγμαῖοι, φησί, τοῖς πέρδικιν καὶ ταῖς γε-
ράνοις πολεμοῦσι.⁹ τῶν δὲ περδίκων ἔστιν ἐτερον
γένος ἐν Ἰταλίᾳ ἀμαυρὸν τῇ πτερώσει καὶ μικρότερον
τῇ ἔξει, τὸ φύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον. οἱ δὲ 25
περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἀβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας
c διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ δια-
βαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ

⁶ ἐπηγε δὲ Α: corr. Bergk
Mein Mein
⁸ στόμα Emperorius: ὄνομα A
corr. Mus

⁷ τε γλωσσάμενον Α: corr.
18 ὡν τὴν κατὰ ΑC:

διάδηλοι γίγνονται, καθάπερ προειρήκαμεν (litt. a). τοὺς δὲ περὶ Παφλαγούιαν γιγνομένους πέρδικάς φησι Θεόφραστος (fr. 182 W) δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δ' ἐν Σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἔσθίουσι. τίκτουσι δ' ἐνίστε
 5 καὶ πεντεκαίδεκα καὶ τεστάρας· πέτονται δὲ ἐπὶ βραχύ, ὡς φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως γράφων οὗτως (I 5, 8). ‘τὰς δὲ ὠτίδας ἄν τις ταχὺ ἀνιστῇ ἔστι λαμβάνειν· πέτονται τε γὰρ βραχὺ ὕσπερ οἱ πέρδικες καὶ διατάχη ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδεα ἔστιν.’
 10 44. ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα διὰ Πλούταρχος περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα τὰ ἔφη ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης Αιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμητικὸν δέ ἔστι τὸ ἔφον τοῦτο, διὰ τος, μάλιστα ὃν ἄν
 15 ἔδη ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτα ὅσα ἄν ἔδη τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὄφθαλμούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὄφθαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἔαυτῶν ἐν ε
 20 λεκανίσκαις βραχεῖαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὄτοι θεώμενοι τοὺς υπαλειφομένους τὸ αὐτὸν καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐκ τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες καὶ ταχέως ἀλίσκονται. γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης (p. 292 R) οὗτως ὅτι ‘ἔστι μὲν τῶν ἔκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ
 25 τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρυόνος μεγάλου, χρῶμα ὄρτυγος, κεφαλὴ προμήκης, φύγχος ὁξύ, τράχηλος λεπτός, ὄφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὁστώδης, πρόλοιβον δ' οὐκ ἔχει’. Ἀλέξανδρος δ' ἵ Μύνδιος καὶ προσαγο-

7 ονιστῇ Α 9 fort. ἥδιστα [ἔστιν]: ἥδιστα ἦν Χεν
 om. C, fort. γὰρ 22 λεκανίδων C 27 πρόλογον Α: corr. C

ρεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφὴν ἀναμαρυκᾶσθαι ἥδεσθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις διορὰν ἵππων περιθοῖτο, θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίσαι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (p. 293 R). ὁ ὡτός ἐστι μὲν παρόμοιος τῇ 5 γλαυκὶ, οὗκ ἐστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὡτα πτερύγια, διὸ καὶ ὡτος καλεῖται· μέγεθος περιστερᾶς, μιμητὴς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἀλίσκεται.¹ ἀνθρωποειδὴς δ' ἐστὶ τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμη-
391τὴς ὅσα ἀνθρωπος ποιεῖ. διόπερ καὶ τοὺς ἔξαπατω- 10 μένους δραδίας ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ καμικοὶ ὤτους καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος ὀρχεῖται στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ξῶα βλέποντα εἰς τὸν ὄρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δὲ τις ὅπισθεν στὰς καὶ λαθὼν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν 15 μίμησιν ἥδονην κατεχομένους. 45. τὸ δ' αὐτὸν ποιεῖν λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὄρχήσει λόγος ἀλίσκεσθαι. μυημονεύει δ' αὐτῶν Ὁμηρος (ε 66). γένος τε ὄρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ λαβὼν τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ξῶον ἐν τῇ κινήσει ποικι- 20 λίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὅμοιότητι καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάξειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαιρέσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ξώων εὔγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μι- 25 μεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων δρυίδων ἥχους ὕσπερ φιττακὸς καὶ κίττα. ὁ δὲ σκῶψ, ὃς

1 λιγανιδίαν Α C: λαγωπίαν Lobeck 3 θέλοι Α C: corr. Mus
 δ ὁ om. Α add. C 6 περὶ C et Arist. h. a. 8, 12 p. 597 b 22:
 παρα Α 16 sqq. cf. Ael. n. a. 15, 28 23 τοὺς σκωπτομένους
 Α: corr. C superscr.

φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294) μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπὸ τῶν ὀφρύων παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.'

- 5 Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100^c 7 Schn) δύο γένη εἶναι ο σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οῦ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' ἀελσκῶπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ χωρὶς τοῦ σκῶπας εἶναι, καὶ 10 Ἀριστοτέλη (h. a. p. 617 b 31) οὗτως αὐτοὺς ὀνομακέναι. φαίνεσθαι τε τούτους ἀεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις ἦ μιᾶ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀεισκώπων τῷ πάχει καὶ εἰσὶ παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ 15 φάττῃ. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὅμοιων χωρὶς αὐτὸν σκῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L). 'σκῶπας, ἐποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητρόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχούμενους φησὶν ἀλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.
- 20 46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνήσθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικάτατοι, προσιστορήσθω ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστοτέλης γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς λεφοῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ 25 προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ ε ἀνατεθείη, μάχονται πρὸς ἄλλήλους καὶ ὁ ἡττήσας τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. Ιστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν εἰσὶ ὥστε οἰανδήποτες θύραι ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ τάχει A: corr. Aristot et Ael. l. s. 22 τὸ ὄρνεον om. C, ἐστιν ὄρνεον Wilam 26 ἀνατεθῆι· ἦ A: corr. Di

λόφον καὶ ὅτι τῆς ὄχείας ἐτέρῳ δίχα μάχης οὐ παρα-
γωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 183 W) τους ἀγρίους
φησὶν ὄχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ
καὶ τοὺς ἄρρενας εὐθὺς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν,
τὰς δὲ θηλείας προβαίνούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ
οἱ στρουθοὶ δέ εἰσιν ὄχευτικοι· διὸ καὶ Τερψικλῆς
τοὺς ἐμφαγόντας φησὶν στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς
ἓ αὐτοδίσια γίνεσθαι. μήποτε οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπὸ
τῆς ἴστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησιν (fr. 1)
ὄχεισθαι· καὶ γὰρ ὄχευτικὸν τὸ ξῦον καὶ πολύγονον. 10
τίκτει γοῦν ὁ στρουθός, ὃς φησιν Ἀριστοτέλης
(p. 291 R) καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύν-
διος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν
ἡμερον, τὸ δ' ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενε-
στέρας τά τ' ἄλλα εἶναι καὶ τὸ φύγχος κερατοειδὲς 15
μᾶλλον τὴν χρόαν, τὸ δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν
ἔχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δέ φησι (p. 291 R)
392 τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ
τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χρόας τὴν πιθα-
νότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων καὶ φα- 20
λαρίδων, ἀπολευκαινομένων κατὰ καιρούς. Ἡλεῖοι δὲ
καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὡς Νίκανδρος
φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν (fr. 123 Schn).

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς νῦξ ληγόντων
δινομάτων ἔξήτηται τί δή ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χρῶνται 25
ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπω-
τικῷ (λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ), τὰ δὲ εἰς ἴ ἀρσενικὰ
ἢ ἀπλᾶ δισσύλλαβα ὅταν τῷ ἴ παρεδρεύῃται, ἔχῃ δὲ
τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων

7 τοὺς οι. Α: add. C 15 κερατοειδεῖς Α: corr. Coraes
28 δισύλλαβα C ἔχει Α: corr. C

ἢ δι' ᾧ ή πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται,
 διὰ τοῦ καὶ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλικος,
 Ἐρυκος, Βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρα-
 κτῆρα, διὰ τοῦ γ, ὁρτυγος, ὁρυγος, κόκκυγος. σημειῶ-
 5 δες δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ
 ἐπομένη ή ἐνική γενική χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ
 τῆς τελευταῖς τυπωτικῷ, κανὸν ἀνευ συμφώνου λέγηται,
 ὅμοιως. Ἀριστοτέλης δέ φησιν (p. 287 R). ὁ ὁρτυξ
 ἔστι μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοστιὰν
 10 δὲ οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει σ.
 φρυγάνοις διὰ τοὺς λέφακας, ἐν γένει ἐπφάζει. Ἀλέξαν-
 δρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζῴων (Arist. ps.
 p. 294) ὁ θῆλυς, φησίν, ὁρτυξ λεπτοτράχηλος ἔστι τοῦ
 ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενείῳ μέλανα. ἀνατμη-
 15 θεὶς δὲ πρόλοβον οὐχ ὀρᾶται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ'
 ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἡπαρ
 καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα
 μικρὸν καὶ δυσθεάρητον, ὁρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἡπατι ὡς
 ἀλεκτρυόνες. περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανό-
 20 δημος ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος φησίν (FHG I 366). ὡς
 κατειδεν Ἐρυσίχθων Λῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν
 ἀρχαίων καλούμενην Ὁρτυγίαν παρ' ὃ τὰς ἀγέλας
 τῶν ζῴων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ιξά-
 νειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ εἴνοδον εἶναι ...? Εὕ-
 25 δοξος δ' ἡ Κυνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς
 Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὁρτυγας διὰ τὸ τὸν
 Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς

3 ἔχηι A: corr. C 18 λεπτοτράχηλότερός Cas 15 δὲ C:
 δ' ἔν A 16 in. ἔχει C: ἔχειν A, fort. ἔχων vel [ἔχειν] τρί-
 βολον A: corr. Cas 21 κατείχειν Cas εὐρυσίχθων A: corr.
 Cas 22 παρὰ τὸ C 24 lacunam not. Mueller 25 γῆς Mus: τῆς A

ε Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὁρτυγα καὶ προσαγαγόντος δόσφρανθέντα ἀναβιῶνται. ἔχωρε γάρ, φησί, καὶ περιὼν τῷ ἔρῳ τούτῳ. 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὁρτύγια λέγων οὗτως (I 317 Κ).⁵

ὅρτυγας ἔθρεψας σύ τινας ἥδη πώποτε;

Β. ἔγωγε μίκρος ἄττας ὁρτύγια. κακοπειτα τί;

'Αντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὁρτύγιον εἰρηκεν οὗτως (II 14 Κ).

ώς δὴ σὺ τί

10

ποιεῖν δυνάμενος ὁρτυγίον ψυχὴν ἔχων;

f Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίναις ἡ Καρυάτισιν (III 559 B⁴) ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὁρτυγα, πλὴν εἰ μή τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἡ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ώς καὶ οἱ πέρδικες. καὶ ἡ σιαλὶς δὲ ἀπὸ τούτου ἀν εἶη, φησὶν 15 ὁ Λίδυμος (p. 76 Sch), ἀνομασμένη. σκεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὁρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὁρτυγομήτρα καλούμενη, ἡς μνημονεύει Κρατίνος ἐν Χείρωσι λέγων (I 88 Κ). 'Ιδακησία 393 ὁρτυγομήτρα — λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Άλε- 20 ξανθρός ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλίκη τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρά, δυσθαλής καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὁρτύγων θήρας ἰδίως ἴστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείᾳ μαθηματικῶς εἰρημένων γράφων οὗτως (FHG II 26 316). 'οἱ ὁρτυγες περὶ τὸν τῆς ὄχειας καιρόν, ἐὰν κάτοπτρον ἔξι ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου

2 fort. καὶ τῇ δινὶ 3 lemma: ἐντεῦθεν παροιμία ὁρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν 6 ὅρεψας Α: corr. Schw 7 μικρά γ' Α: corr. Pors 12 δυμαίναις Α: corr. Toup, Δυμαίναις Mein καριατισιν Α 14 φωνάεστες Α 15 σιαλὶς Α 19 κράτης Α: corr. Schw

- βρόχον θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον.⁷ καὶ περὶ τῶν κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ δῖμοια ἴστορεῖ ἐν τούτοις· καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν, ⁸ καίπερ τοσοῦτον πανουργίᾳ διαφέρουσιν, δῖμοις δταν ἔλαιον κρατήρι πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον καταράττουσι. διόπερ ἔλαιοβρόχων γενομένων ἡ τῶν πτερῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώσεως.⁹
- 10 τὴν μέσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἔκτείνουσιν 'Αττικοὶ ὡς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὡς δ' Ἰξίων φησὶν Ἀημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρείαν διαλέκτου. 'Αριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως ἔφη ^o (v. 788) διὰ το μέτρον· 'ὅρτυγες οἰκογενεῖς.'
- 15 τῶν δὲ καλουμένων ΧΕΝΝΙΩΝ (μικρὸν δ' ἐστὶν ὀρτύγιον) μημονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὗτως· 'φαληρίδας ταριχηρὰς μυρίας, τυλάδας πεντακισχιλίας, χέννυια ταφιχηρὰ μύρια.' καὶ Ἰππαρχος ἐν τῇ Αἴγυπτίᾳ Ἰλιάδι·
- 20 οὐδέ ποι Αἴγυπτιων βίος ἥρεσεν οἶνον ἔχουσι, χέννυια τίλλοντες καλκατιαδεισαλέοντα.
49. οὐκ ἀπειλείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου πολλάκις οὐδὲ ΚΥΚΝΟΙ, περὶ ὃν φησιν δ' Ἀριστοτέλης ^d (p. 285 R). 'ό κίνυνος εὗτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος· ἀλληλοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ, αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' φόδικοι καὶ

^b καίπερ Κ: καὶ γὰρ Α (τοὺς κολοιοὺς τοσοῦτον π. διαφέροντας C) 17 ἀθληρίδας Α: corr. Cas 20 οὐδέ Mein: οὐδὲ Α 21 videtur κύλληστις (νολ κύλλαστις cf. III 114 c) vocabulum latere et deinde εἰσαλέοντες (ἀλέοντες Cas) coll. p. 418 e 447 c 25 ἀετῷ Arist. h. a. 610 a 1: αὐτῷ Α

μάλιστα περὶ τὰς τελευτάς. διαιρούσι δὲ καὶ τὸ πέλαγος ἄδοντες. ἐστὶν δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποηφάγων.¹ ὁ δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλεξανδρος πολλοῖς τελευτῶσιν παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδοντων. ὁ δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεὶς
 e Ἡγησιάναξ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα Κύκνου φησὶ (FHG III 69) τραφῆναι ἐν Λειψόφρῳ πρὸς τοῦ ὁμωνύμου ὄφνιθος. Βοῖος δ' ἐν Ὁρνιθογονίᾳ ἡ Βοιώ, ὡς φησι Φιλόχορος (FHG I 417), ὑπὸ Ἀρεως τον Κύκνου ὁρνιθωθῆναι καὶ παραγενό- 10 μενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνῳ. λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοττιᾷ πόσαν τὴν λεγομένην λιγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δέ φησιν ὁ Βοῖος ὅτι ἡν τις παρὰ τοῖς Πνυγμαίοις γυνὴ διάσημος, ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν 15 πολιτῶν αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἥγε, μάλιστα f δὲ Ἡραν τε καὶ Ἀρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἡρα εἰς ἀπρεκῆ τὴν ὄψιν ὄφνιν μετεμόρφωσε πολέμιον τε καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πνυγμαίοις, γενέσθαι τε λέγει ἔξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερ- 20 σαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα τὰ ὄφνεα ἀνθρώπους ἰστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ (p. 288 B) περιστερῶν μὲν εἶναι ἐν γένος, εἰδὴ δὲ πέντε, γράφων 394οῦτως· ‘περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών.’ ἐν 25 δὲ πέμπτῳ περὶ ζῷων μορίων (h. a. 5, 18) τὴν φάβα οὐκ ὄνομάζει, καίτοι Αἰσχύλον ἐν τῷ σατυρικῷ Πρωτεῖ οὗτο μνημονεύοντος τοῦ ὄφνιθος (fr. 206 N).

1 διαιροῦσι Α. C: corr. Schw (διαβάνοντι Ael. v. h. 1, 14)
 16 ταπεινοὺς C 18 τῇν ὄψιν Mein: ὄψιν τῇν A 19 τε
 C: γε A 27 τῷ τραγικῷ A: corr. Cas.

σιτουμένην δύστηνον ἀδλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.
καὶ Φιλοκτήτη δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν
εἰρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν δὲ Ἀριστοτέλης,
5 μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δὲ ἔχει οἰνωπόν,
ἡ δὲ φάψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα
ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγῶν
πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὗτη δὲ θέροις ^b
φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ
10 περιστερὰ αἱεὶ φαίνονται, ἡ δὲ οἰνάς φθινοπώρῳ μόνῳ.
πολυχρονιστέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα·
καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ἔη ἔτη. οὐκ
ἀπολείπουσι δὲ ἔως θανάτου οὕτε οἱ ἄρρενες τὰς θη-
λείας οὕτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευ-
15 τῆσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δὲ αὐτὸ ποιοῦσι
καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί· ἐπωάξει δὲ ἐκ
διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων
τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ως μὴ βασκαν-
θῶσι. τίκτει δὲ φὰ δύο, ὥν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν ^c
20 ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὕραν
τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν,
ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἔχομένη
ἡμέρᾳ συλλαμβάνει.³ ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησὶν Ἀριστο-
τέλης (h. a. 5, 18) ὅτι περιστερὰ ἔτερον, πελειάς δ'
25 ἐλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειάς τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ

1 σιτούμενον Wilam, sed ipsum verbum σιτεῖσθαι suspectum
2 πεπληγμένην Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis com-
pilata, singula v. apud Rosium 23 ^{debebat scribere ἐν ἄλλοις'}
Rose 24 πελιάς passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur
scribendum περιστερὰ ἔτερον καὶ πελειάς, καὶ ὅτι ἐλαττον μὲν
ἡ πελειάς, τιθασὸν <δὲ> γίνεται <μᾶλλον ἡ> περιστερά. <ἡ πε-
λειάς> δὲ καὶ μέλιαν κτλ.

δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπονν καὶ τραχύ-
πονν· διὸ οὐδεὶς τρέφει. ἕδιον δὲ λέγει (h. a. p. 560 b 25)
d τῆς περιστερᾶς τὸ κυνεῖν αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν ἀνα-
βαίνειν ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ πρεσβύ-
τερος, φησί, καὶ προαναβαίνει καὶ μὴ κύσας· οἱ δὲ b
νεώτεροι αἰεὶ τοῦτο κοιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ
θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρρην μὴ παρῇ,
κυνήσασαι· καὶ οὐδὲν προιέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουσιν
φά, ἔξ ὡν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Διωριτῖς τὴν
πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώφρων ἐν 10
γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὄρνεσιν
(fr. 100° 4) ὡς διαφορὰς ἐκτίθεται φάσσαν, πυραλλίδα,
περιστεράν, τρυγόνα. 51. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος
e οὐ κίνειν φησὶ τὴν φάσσαν ἀνακόπτουσαν ὡς τὴν
τρυγόνα καὶ τοῦ χειμῶνος μὴ φθέγγεσθαι, εἰ μὴ εὐδίας 15
γενομένης. λέγεται δὲ ὅτι ἡ οἰνὰς ἐὰν φαγοῦσα τὸ
τῆς ἱξίας σκέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδείσῃ δένδρου, ἵδιαν
ἱξίαν φύεσθαι. Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἴστορες
(FHG II 440) περιστερὰς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς.
Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ 20
Μαρδονίου ἴστορῶν καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ
Περσικοῦ περὶ τὸν Ἀθω γράφει καὶ ταῦτα (FHG I 32).
'καὶ λευκαὶ περιστεραὶ τότε πρῶτον εἰς Ἑλληνας ἐφά-
νησαν, πρότερον οὐ γιγνόμεναι.' ὁ δ' Ἀριστοτέλης
f φησὶν (h. a. 613 a 2) ὡς αἱ περιστεραὶ γινομένων τῶν 25
νεοττῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασησάμεναι ἐμπτύ-
ουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα, διὰ τούτου παρα-

1 ἐρυθρὸν AC: corr. ex Arist 4 τῆς θηλείας A: corr. C
5 καὶ μὴ C et Arist: μὴ A 8 κόσσασαι C utrumque Arist
codices 12 πυραλίδα A 14 ἀνακόπτουσαν A: corr. C
17 ἵδιαν del. Wilam 25 ὡς ἐπ' ἀριστερᾶ Δ: corr. Mus γενο-
μένων Arist 26 λαμψακηνόσης A

σκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τροφήν. τῆς δὲ Σικελίας
ἐν Ἐρυκαὶ καρός τις ἐστίν, ὃν καλοῦσιν Ἀναγωγάς,
ἐν φῷ φασι τὴν θεὸν εἰς Λιβύην ἀνάγεσθαι. τότε οὖν
αἱ περὶ τὸν τόπον περιστεραὶ ἀφανεῖς γίνονται ώς δὴ
5 τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐννέα ἐν
τοῖς λεγομένοις Καταγωγίοις μᾶς προπετασθείσης ἐκ395
τοῦ πελάγους περιστερᾶς καὶ εἰς τὸν νεῶν εἰσπτάσης
παραγίνονται καὶ αἱ λοιπαὶ. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας
εὐ ἥκουσι τῶν περιοίκων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ^a
10 κροταλίζουσιν μετὰ χαρᾶς, ὅξει τε πᾶς ὁ τόπος τότε
βιούτυφον, φῷ δὴ τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανό-
δου. Αὐτοκράτης ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς (FHG IV 346) καὶ
τὸν Δία Ιστορεῖ μεταβάλειν τὴν μορφὴν εἰς περιστε-
ρὰν ἔρασθέντα παρθένου Φθίας ὄνομα ἐν Αἴγιῳ.
15 Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. "Αλεξίς
Συντρέχοντιν (II 875 K).

λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.
ὅ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον.
εἰ δὲ νέον ἦ παλαιόν, οὐ πεφρόντιαιν.

b

20 ἐν δὲ Ροδίῳ ἦ Ποκκυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε καὶ ὅτι
αἱ Σικελικαὶ διάφοροι εἰσι (II 316 K).

περιστερὰς

ἐνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

25 Φερεκράτης ἐν Γρανσί φησιν (I 164 K).

ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν.
ἐν δὲ Πετάλῃ (ib. 185).

1 sq. auctoris nomen intercidit 2 Ἀναγώγια Ael. v. h. 1, 15
et n. an. 4, 2 recte 6 προσπετασθείσης Α: corr. C 18 μετα-
βάλλειν Α: corr. Ael. 14 αἴγισλαι Α: corr. C et Ael. 17 ὁ λευκὸς
Α: corr. Schw. 18 ὁ δὲ Schw.: δι δε Α οἶδε C 23 τούτων πάνυ
τούτων Α πάνυ C: corr. Mus. 25 ἐν γραφεῦσι Α: corr. Mein

αλλ', ὡς περιστέριον, ὅμοιον Κλεισθένει
πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρου.
Νίκανδρος δὲ ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν
μνημονεύων πελειάδων φησί (fr. 73 Sch).

καὶ τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκεύσας ^ι
^η Σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι
οὐδεφινοστρακεοι λωβήσιμοι ἔξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος (cf. Rose Αγ. ps. p. 293), ὁ ἄρρην μεῖζων καὶ
ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλαυκὸν διὰ τὴν τῶν ¹⁰
δ ὄμμάτων χρόαν μικρῷ ἔλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ
βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος·
..... νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρενες σιμά τε καὶ
ἔλαττονα τῇ συμμετρίᾳ τὰ δύγχη. ἡ δὲ μικρὰ κολυμβίς,
πάντων ἔλαχίστη τῶν ἐνύδρων, φυπαρομέλαινα τὴν ¹⁵
χροιὰν καὶ τὸ δύγχος ὀξὺ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα,
τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἐστι δὲ καὶ ἄλλο γένος βο-
σκάδων μεῖζον μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος.
αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῷ μεῖζονες οὖσαι τῶν
μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι. ²⁰
ε ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ
χρώματι δὲ φυπαροκέραμος ἐστι, τὸ δὲ δύγχος μακρόν
τε καὶ στενὸν ἔχει. ἡ δὲ φαλαρὶς καὶ αὐτὴ στενὸν
ἔχουσα τὸ δύγχος στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὖσα ἐν-
τεφρος τὴν γαστέρα, μικρῷ μελαντέρα τὸν ωτον. ²⁵
τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ᾧν καὶ τὸ νήγεσθαι
καὶ κολυμβᾶν εἰρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων

1 καλλισθένει Α: corr. Pors 6 σικελικὰς Α: corr. Mus
μεγάροιο Α: corr. I. G. Schneider φιναρφαι Α: corr. Heringa
7 οὐδ' ὄφις ὁστρακέοις O. Schneider οὐωμήσιμοι Α: corr.
O. Schneider ἔξενέπονται Α: corr. Heringa 13 ἐστι δὲ ἡττον
νήττης C, sed haec post δύγχη v. 14 22 φυποκέραμος ΑC: corr. Mus

λιμναῖσιν πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι διὰ τούτων (v. 875).

νάσσας, κολοιούς, ἀπταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλους, κολύμβους.

5 μυημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὄρνέων (fr. 100 c 5). f

53. παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, ὃν μυημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὁφαρτυτικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν γ' Συνωνύμων καὶ τε-

10 τάρτῳ. εἰσὶ δὲ οἱ ὄρχεις οὗτοι καλούμενοι.

συγκεκυισθεῖσιν δέ τιναν κρεῶν ξωμῷ [καὶ] παραφερομένων ἐπεί τις ἔφη ‘τῶν ΠΝΙΚΤΩΝ κρεαδίων δός’,³⁹⁶ δὸς τῶν ὀνομάτων Δαιδαλος Οὐλπιανὸς ‘αὐτὸς ἐγώ,
φησίν, ἀποκνιγήσομαι, εἰ μὴ εἶπης δόπου καὶ σὺ εὑρεῖς τὰ
15 τοιαῦτα κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὸν μαθεῖν.’ δὸς δὲ ‘Στράττις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἦ Πανσανίᾳ (I 719 K). ‘πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συγχὸν
τοιοῦτον’. καὶ Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ (II 180 K).
καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίσιν σωρεύματα.

20 Ἀριστοφάνης τ’ εἰρηκεν ἐν Σφηξίν (v. 511). ‘ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.’ Κρατῖνος δὲ ἐν Δηλιάσι (I 21 K). b

τῷ δὲ ὑποτρίψας τι μέρος πνιξον καθαρύλλως. ‘Αντιφάνης δὲ ἐν Αγροίκῳ (II 12 K).’

καὶ πρῶτα μὲν

25 αἴρω ποθεινὴν μᾶξαν, ἥν φερέσβιος
Δηὴ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον.
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,

9 σιμαρος A: corr. Cas 11 καὶ del. Schw 14 aut ἐὰν
μὴ εἶπης aut εἰ μὴ ἔρεις 16. 17 ἦ κινησίαι A: corr. Mein
19 σικελικὰ A: corr. Bentl 20. 21 ἐν ολοπαδὶ A 26 δημήτηρ
A: corr. Cas

δ γλόγην καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ.

B. τί λέγεις; A. τραγῳδίαν περαιών Σοφοκλέους.¹

54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιενεχθέντων
c καὶ περὶ τούτων ἔξήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ ὄνομα
εἴρηται. καὶ τις ἔφη· ‘Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ δ
(I 157 Κ). ‘γαλαθήν’ ἔκλεπτον οὐ τέλεα.’ ἐν δὲ Αὐτο-
μόλοις (I 153 Κ). ‘οὐ γαλαθηνὸν ἄρ’ ὅν θύειν μέλλεις.’
‘Ἀλκατος Παλαίστρᾳ (I 761 Κ).

όδι γὰρ αὐτός ἐστιν· εἰ τι γρύζομαι

ῶν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μνός.

10

‘Ηρόδοτος δ’ ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν (c. 188) ὅτι ἐν Βα-
βυλῶνι ἐκλ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι
μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ (II 104 Κ).

d κομψός γε μικρὸς κρωματίσκος οὗτος
γαλαθηνός.

15

Ηνίοχος Πολυεύκτῳ (II 432 Κ).

ὁ βοῦς <ό> χαλκοῦς ἦν ἀν ἐφθός δεκάπαλαι,

ο δ’ ἵσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοίρον λαβών.

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν (fr. 51 B⁴).

οἵα τε νεβρὸν νεοθηλέα

γαλαθηνόν, ὃς τ’ ἐν ὕλῃ κεροέσσης

ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοιήθη.

20

Κράτης Γείτοσι (I 180 Κ).

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . . παιδικῶν ἄλις

οκως περ ἀρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ

χοίρων.

25

1 γλόγ Kock 2 παραιγῶ A: corr. Cas 9 ὁδει A: corr.
Schw 14 καραλίσκος Di, latet aliud οὗτος A: corr. Schw
17 ὁ add. Pors δὲ καὶ παλαι A: corr. Jacobs 21 καρφεσσης
A: corr. schol. Pind. ol. 3, 52 24. 25 δαισκως A: ἄλις Jacobs,
οκως corruptum

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ ελέγουσαν (fr. 87)·

ώτεκος, οἶον ἔχω πόνου·

σὺ δ' ἀωτεῖς, γαλαθηνῶ δ' ἥτοφι κνώσσεις.

ἢ καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἰρηκεν (fr. 52)·

ἴστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν

ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων (FHG II 309) εἰς τοῦτο φησιν ὡρότητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὡς 10 γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. (θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θηλάξειν τὸ γάλα. "Ομηρος (Ω 58)·

"Ἐκτωρ γὰρ θυητός τε γυναικά τε θήσατο μαξόν, f διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ βρέφη, καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλάς")

15 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς (δ 336)."

55. περιενεγχθεισῶν δέ ποτε καὶ ΔΟΡΚΑΔΩΝ δ 397 'Ελεατικὸς Παλαμήδης <ὅ> ὄνοματολόγος ἔφη· 'οὐκ ἄχαρι κρέας τὸ τῶν διορκάνων· πρὸς δὲν ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'μόνως διορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὗ. Εενο- 20 φῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ (c. 5, 2)· 'ἐνησαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ διορκάδες."

56. ΤΑΩΣ. ὅτι σπάνιος οὖτος ὁ ὄρνις δηλοῖ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως (II 99 K)· τῶν ταῶν μὲν ὡς ἀπάξ τις ξεῦγος ἥγαγεν μόνον, 25 σπάνιον δὲν τὸ χρῆμα· πλείους δ' εἰσὶν τῦν τῶν ὀρτύγων. καὶ Εῦβουλος ἐν Φοίνικι. καὶ γὰρ ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται. 'ό ταώς, φησὶν Ἀριστοτέλης b

4 σύ δ' αὐτεῖς εἰς Α: corr. Cas 6 ίστεφανος videtur
mater dici 14 [διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλάς] K 17 ὁ
add. Foerster 24 ταῶν Α ἀπάξης Α: corr. p. 654e 26
Eubuli verba interciderunt

(p. 291 E), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίκτει τριέτης γενούμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπωάξει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίκτει τε ἄπαξ τοῦ ἔτους φὰτε δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἄπαξ, ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει 5 δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο. ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπωάξει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς.¹ Εὕπολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὗτως (I 266 K).

c μή ποτε θρέψω
παρὰ Φερσεφόνη τοιόνδε ταῦν, ὃς τοὺς εῦδοντας 10
έγειρει.

'Αντιφῶντι δὲ τῷ φήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῦν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμίᾳ μνεῖα τοῦ ὄντος γίνεται, δρυεις δὲ ποικίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὄνομάξει, φάσκων τούτους τρέφειν 15 Αῆμον τὸν Πυριλάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόδον τῆς τῶν ὁρνίθων θέας ἐκ τε Λακεδαιμονίος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν φῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει d (fr. 58 Bl). 'εἰς τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς 20 ὅρνιθας, οἰχήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· 'ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βούλόμενος 25 εἰσήγει, τὰς δὲ ἄλλας ἡμέρας εἰς τις ἔλθοι βούλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἐστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἔχθες οὐδὲ πρόην, ἀλλ' ἐτη πλέον ἡ τριάκοντά ἐστιν.'

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίκτει τε ἄπαξ τοῦ ἔτους φῶια δώδεκα, quae v. 3 transposuit ed. Basil, cf. Arist. h. a. 564 a 26 2 χρόνοις del. Rose, om. Arist. 10 ταῦν A

57. ταῦς δὲ λέγοντες Ἀθηναῖοι, ὡς φησι Τρύφων ε
(fr. 5 Vels), τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ
δασύνοντες. καὶ ἀναγιγνώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύ-
ριον (litt. c) — καὶ ἐν Ορνισιν Ἀφιστοφάνοις (v. 101)

Τηρεὺς γὰρ εἰ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῦς;
καὶ πάλιν (269)

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἔστιν; οὐ δήπου ταῦς;
λέγοντες δὲ καὶ τὴν δοτικὴν τασσιν, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ
10 Ἀφιστοφάνης (v. 884). ἀμήχανον δὲ παρὰ Ἀττικοῖς
καὶ Ἰωσιν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν
τελευτῶσαν ἀπὸ φωνήντος ἀρχομένην δασύνεσθαι.
πάντως γὰρ εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον τι
νεῶς, λεῶς, Τυνδάρεως, Μενέλεως, λειπόνεως, εὔνεως,
15 Νείλεως, πρᾶός, υἱός, Κεῖός, Χιός, δίος, χρεῖός, πλεῖός,
λεῖός, λαιός, βαιός, φαιός, πηός, γόδος, θοός, φόδος,
ξαῶς. φίλαρχος γὰρ οὖσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν
ἡ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων³⁹⁸
οὐδαμῶς ἐγκαθείργυνται. ὠνόμασται δὲ ταῦς ἀπὸ
20 τῆς τάσεως τῶν πτερῶν.⁹ Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ
περὶ Ἑλληνισμοῦ· ταῦς παραλόγως δ' οἱ Ἀττικοὶ καὶ
δασύνοντες καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φω-
νηέντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς
συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ ἐνταυθοῖ προάγγετοντα καὶ
25 τάχιον ἐκθέοντα δι' ἐπιπολῆς ἐστι τῶν λέξεων. τεκμαι-
ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦ-
σαν τῇ προσφορᾷ φύσιν οὐκέπι τῶν φωνηέντων αὐτὴν
τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.

9 ταῦνι Α 14 in νεῶς et eis quae secuntur nominibus
psilosisis notam om. A add. C 24 fort. ἐντεῦθεν πρόττοντα
C superscr. α: πράττοντα Α

οίμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Ἡ στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
ἢ παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν-
των τῶν δασυνομένων ὄνομάτων τὸ Ἡ προγράφουσι,
τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
ἡ δασύτης, μήποτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ-
λαβὴν δι ταὼς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων δηθέντων, ‘ἄλλὰ κάγω,
φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄφιστον Οὐλ-
πιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ξητήσεις γὰρ 10
σιτούμενα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε;’ καὶ τινος εἰπόν-
τος ‘εἶδος ὁρνέου’ (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ
πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος
ὁρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Λαρήνσιος ἔφη· ‘καὶ αὐτός,
ἀνδρῶν λῦστε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀφιστοφάνης ἐν τοῖς 15
Ορφισι μνημονεύει ἐν τούτοις (v. 884) οἴδα· πορφυρίωνι
καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι
καὶ ταῶνι.’ ξητῶ δ’ ἐγὼ παρ’ ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ
παρ’ ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος
γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ξέφων οὐ τοῦ 20
ὅρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν
δι συκροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· ‘τέτραξ τὸ μέγεθος
ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεφαλεοῦς, φυκαραῖς
στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρκοφάγος.
ὅταν φότοκῇ δέ, τετράξει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος 25
ἐν Ἡβαῖς Γάμῳ (p. 237 L).

λαμβάνοντι γὰρ
ὅρτυγας στρουθούς τε κορυδαλλάς <τε> φιλοκονε-
μονας

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταὼς 18 ταῶνι A 28 στρον-
θούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκονεονας

τέτραγας σπερματολόγους τε κάγλαὰς συκαλλίδας.
καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν (p. 240 L).

ἥν δ' ἐρωδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλαύχενες
τέτραγές τε σπερματολόγοι.

5 ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε (σιωπᾶτε γάρ), ἐγὼ καὶ τὸ
ὄφεον ὑμῖν ἐπιδεῖξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ ε
τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προιστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέαμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ
ἐκείνῃ τοῦρνεον. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ
10 τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν ὑπ’
Ἀριστοφάνους εἰρημένων τον ὄφνιθα. νομίζων δὲ
καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης
ἡξιῶσθαι τὸ ξῦον ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματείᾳ
(όκτακόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ’ Ἀλεξάνδρου
15 τὸν Σταγιφίτην λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ξύων
Ιστορίαν) ὡς οὐδὲν εὔρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαι- f
ρον ἔχων ἐχεγγυώτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντα Ἀρι-
στοφάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσῆλθε τις
φέρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἥν δὲ τὸ μὲν μέγε-
20 θος ὑπὲρ ἀλεκτρυόνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορ-
φυρίων παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὕτων ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα ὕσπερ οἱ ἀλεκτρυόνες τὰ κάλλαια.
βαρεῖα δ’ ἥν ἡ φωνή. Θαυμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ 399
εὐανθὲς τοῦ ὄφνιθος μετ’ οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος
25 παρηγένθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἥν παραπλήσια τοῖς
τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἥν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΥΥΑΙ. ὁ τὴν τὸν Ἀτρειδῶν κάθοδον πε-
ποιηκὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησίν (om. Kinkel).

1 τέτραγάς τε σπ. Pors 3 ἥδ’ ετ μακρὸν καμπ. A: corr.
II p. 65b 15 σταγιφίτην AC 22 κάλλεα A κάλλια C: corr. Mus

**Ισον δ' Ἐφιουεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασκων
ψύας ἔγχει υὔξε.**

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὗτως γράφει·
b 'όσφυος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐκανεστηκυῖαι φύαι.
τὰ δ' ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγονται κύβους γαλλιας'.⁵
Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὗτως φησι
(FHG II 324). 'σάρκες μυωταὶ καθ' ἐκάτερον μέρος, ἃς
οἱ μὲν ψύας, οἱ δὲ ἀλώπεκας, οἱ δὲ νευρομήτρας κα-
λοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἰπποκράτης
δὲ ιερώτατος. ὠνομάσθησαν δ' οὗτως διὰ τὸ φαδίως¹⁰
ἀποφᾶσθαι η̄ οἶόν τις [οὖσα] ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ
ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα.' μνημονεύει αὐτῶν
καὶ *Eὐφρων* ὁ κωμικὸς ἐν *Θεωροῖς* (IV 491 M).

c λοβός τίς ἔστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὸν θεωρῆσαι μαθῶν ...¹⁵

60. ΟΥΘΑΡ. *Τηλεκλείδης Στερροῖς* (I 217 K).
ώς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὔθιαρ φορῶ.

'Ηρόδοτος δ'

(c. 2) ... σπανίως δ' ἔστιν εὐρεῖν τὸ οὔθιαρ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ξώτων λεγόμενον. ΥΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ δὲ μόνον ὡς²⁰
ἐπὶ τῶν ἴχθύων λέγεται. *Στραττης Ἀταλάντη* (I 713 K).
ὑπογάστριον θύννου τι κάκροκάλιον.

d *Θεόπομπος Καλλαΐσχρω* (I 738 K).

ἴχθυῶν δὲ δὴ

ὑπογάστρι', ω̄ Λάματερ.

ἐν δὲ *Σειρῆσιν* ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγονται
οὗτως (I 747 K).²⁵

2 ψοίας, item 14 ψόαι scribendum, cf. Phot. s. v. Phryn. p. 300 Lo 5 γαλλιας Α γαλλιας C: quid sit nescio 11 η̄ add. C om. A οὖσα del. Wilam coll. Et. M. 819, 15 14 γαλ Herw 25 ὑπογάστριοι διαματερ Α ὑπογάστρια (hoc solum) C: corr. VII 302d

θύννων τε λευκὰ Σικελικῶν ὑπήρχια·

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὄφοδαιδαλος Ἀρ-
χέστρατος οὗτος φησί (fr. 57 R).

τοῦ δὲ λαγὼ πολλοί τε τρόποι πολλαί τε θέσεις

5 σκευασίας εἰσίν. κείνος δ' οὖν ἐστιν ἄριστος,
ἄν πεινῶσι μεταξὺ φέρης κρέας ὀπτὸν ἐκάστῳ,

θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάζων ὀβελίσκου ε

5 μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπείτω δέ σ' ὅρῶντα
ἰχθύα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.

10 αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαιμα λίαν, ὥσπερ γαλῆ δψοποιούντων.

Ναυσικάράτης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
φησίν, ἐστιν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικήν· λέγει f

15 δὲ ὡδε (II 296 K).

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἰδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἔτερον θηρίον;
οὐδὲ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστιν οὐχὶ φάδιον.

Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων ἐμ-
20 φανίζει διὰ τούτων (I 759 K).

κορίαννον ἵνα τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς δασύποδας
οὓς ἀν λάβωμεν ἀλσὸν διαπάττειν ἔχῃς.

62. Τρύφων δέ φησι (fr. 19 Vels). τὸν λαγὼν ἐπ' 400
αἴτιατικῆς ἐν Δαναίσιν Ἀριστοφάνης δξυτόνως καὶ
25 μετὰ τοῦ ν λέγει (I 456 K).

λύσας ἵσως ἀν τὸν λαγὼν ἔνναρπάσειεν ὑμᾶν.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν (I 445 K).

1 λευκῶν Α: corr. K 4 θέμιστες Ribb 6 πεινῶσι Α (i. e. πίωσι) πεινῶσι C, corruptum utrumque 11 γλυῶν Α: corr. C 12 ὄφοποιοῦντες Α: corr. C, ὄφοποιοῦντος Wilam 13 ναυκράτης AC: corr. Grot 18 οὐ Mus: οὐ Α οὐδὲ C 21 ἵνα τι Bgk: εἰναὶ τι Α 22 ἐὰν A 26 ἀνύσας Koch μύσας Iacobs

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὄφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν *Κυνηγετικῷ* (c. 5, 1) χωρὶς τοῦ *ν* λαγῶ καὶ περισπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔστι λαγός. ὥσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοι φασιν νεών καὶ λαὸν λεσόν, οὕτω λαγὸν ὄνομαζόντων ἐκεῖνοι ⁵ *ν* λαγῶν ἔροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἔστιν ἡ παρὰ *Σοφοκλεῖ* ἐν *Ἀμύνῳ* σατυρικῷ πληθυντικῇ ὄνομαστικῇ (fr. 108):

γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἵκτενοι, λαγοί.

τῇ δὲ λαγῶν ἡ διὰ τοῦ *ω* παραπλησίως προσαγορευο- 10 μένη λαγῷ παρ' *Εὐπόλιδι* ἐν *Κόλαξιν* (I 303 K). “ἴνα πάρα μὲν βατίδες καὶ λαγῷ καὶ γυναικες εἱλίποδες.” εἰσὶν δ' οἵ καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτᾶσαν συλλαβῆν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ δέξιτο- 15 σενὶν τὴν λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς *ος* λήγοντα τῶν ὄνομά- των ὁμότονά ἔστι, κἄν μεταληφθῆ εἰς τὸ *ω* παρ' *Ἀττικοῖς*. ναὸς νεώς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ *Ἐπίχαρμος* καὶ *Ἡρόδοτος* καὶ ὁ τὸν *Ἑλλωτας* ποιήσας. εἰτά ἔστι τὸ μὲν *Ιακὼν λαγός* (Amipsiae I 675 K). 20

λαγὸν ταράξας πίθι τὸν θαλάσσιον,

τὸ δὲ λαγῶς *Ἀττικόν*. λέγουσι δὲ καὶ *Ἀττικὸν λαγός*, ὡς *Σοφοκλῆς* (fr. 108).

d γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἵκτενοι, λαγοί.

τὸ μέντοι ‘ἢ πτῶνα λαγῶν’ (X 310) εἰ μέν ἔστιν *Ιω-* 25 *νικόν*, πλεονάξει τὸ *ω*, εἰ δὲ *Ἀττικόν*, τὸ *ο*. λαγῶς δὲ λέγεται κρέα. 63. *Ἡγήσανδρος* δ' ὁ *Δελφὸς* ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 421) ‘κατὰ τὴν *Ἀντιγόνου* τοῦ Γονατᾶ φησιν βασιλείαν τοσοῦτον πλῆθος γενέσθαι

13 fort. καὶ ταῦτην 21 πειθεὶ A: corr. p. 446d 24 καὶ κορῶναι γλαῦκες λαγοί A: cf. litt. b

λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυπαλαιεῖς περὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἀλλωνάτ τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους τῶν ἔξακισχυλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀναφαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγωὸς εἰς τὴν νῆσον· ὡς καὶ πρότερον Ἀστυπαλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο επερδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ’ ἀρχὰς δ’ ή μὲν 10 Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγώς, ἀλλὰ πέρδικας . . . ? πολύγονον δ’ ἔστι τὸ ἄφον ὁ λαγώς, ως Μενοφῶν εἰρηνεύειν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ (5, 18). καὶ Ἡρόδοτος δ’ οὗτος φησίν (III 108)· ‘τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὅρνιθος καὶ ἀν- 15 θράπου, οὗτος δή τι πολύγονόν ἔστιν, ἐπικυνίσκει τε μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι ἐπιλάσσεται, τὸ δὲ ἐπαναψεύεται.’ Πολύβιος δ’ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἴστοριῶν (c. 8, 10) γέγνεσθαι φησι παρό- 20 μοιον τῷ λαγῷ ἄφον τὸν κούνικλον καλούμενον, γρά- φων οὕτως· ‘ὁ δὲ κούνικλος καλούμενος πόρρωθεν μὲν δρόμενος εἶναι δοκεῖ λαγὼς μικρός· ὅταν δ’ εἰς τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρῶσιν. γίνεται δὲ τὸ 25 πλεῖον κατὰ γῆς.’ μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ποσει-401 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἴστορᾳ (FHG III 275). ‘καὶ ἡμεῖς εἴδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

3 fort. ἐνὶ ἐνιαυτῷ 9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυ- παλαίᾳ μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ’ οὐχὶ λαγώς, Ἀνάφη δὲ λαγούς, ἀλλ’ οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii conjectura, qui v. 10 post πέρδικας excidisse putat ή δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας, ἀλλὰ λαγώς 17 τῇσι C 21 κύνικλος Polyb.

πλοῦν ἐπὶ Νέαν πόλιν. νῆσος γάρ ἔστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κοινήκλους τούτους.⁸ καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί. μνημονεύει Δίφιλος ἡ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοίᾳ⁹ οὗτως (II 541 K).

τί τοῦτο; ποδαρὸς οὗτος;

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρχος.

Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κ' τῶν ἴστοριῶν (FHG I 301) ¹⁰ περὶ τὴν Βισαλτίαν φησὶ λαγωοὺς γίγνεσθαι δύο ἥπατα ἔχοντας.

64. ΣΥΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ' οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδώνιου, ‘προβάλλω, τὶς ἔφη, σοὶ ξητεῖν, φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλπιανέ, τὶς ἴστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σὺν 15 θήλειάν τε γεγονέναι καὶ λευκὸν τὴν χρόαν.’ ὃ δὲ σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοκομητόμενος ‘ἄλλ’ υμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερβάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ δια- 20 βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὗτοι ξητεῖτε. προφέρεσθαι δὲ δίκαιον ἔστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ̄ σὺς ἐτυμώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γάρ καὶ δρμητικῶς ἔχειν τὸ ξῶν εἰρηται. τέτριπται δὲ καὶ τὸ λέγειν χωρὶς τοῦ κατ' ἀρχὰς σ̄ ὕσ. οὐ δὲ σὺν εἰρησθαι οἶονει 25 θῦν, τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀποκρίνασθέ μοι τὶς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον

8 χελιδόνιος et γλαυκία A: corr. Mein. B. γλυκεῖα γ' Kock
 13 καλοῦ del. Wilam, fort. μεγάλον 14 ἔφη συξητεῖν A: corr.
 Schw 14. 15 φροντιστὰ καὶ λογιστὰ poetae verba esse vidit Mein
 17 fort. κατά (pro καὶ) 18 ὑμεῖς Schw: ὑμῖν A, nisi forte
 oratio mutila

δμοίως ἡμῖν συάγρου ἐπὶ τοῦ συὸς τοῦ ἀγρίου. Σο-
φοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς ἔ-
ξταξεις τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σῦς ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N).

σὺ δ', ω̄ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος Λάκων
γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακούσιον πρεσβεύσας
περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἐβδόμῃ
(c. 158). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ
μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ Ἰστοριῶν (FHG
10 I 385).⁴ καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· ἀεὶ ποτε σύ, ω̄
Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἰσθας τῶν παρα-
σκευαζομένων πρὸν μαθεῖν εἰ ἡ χρῆσις μὴ εἴη τῶν ο
ὄνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας
τὰς φροντίδας ὕσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ξητῶν τὸν κα-
15 λούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων δμοίως ἐκείνῳ δια-
ληπθῆναι. Ισχυὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ξητήσεις
γενόμενος ἀπέθανεν, ω̄ς τὸ πρὸ τοῦ μυημέίον αὐτοῦ
ἐπίγραμμα δηλοῖ.

Ἐείνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με
20 ὥλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἔσπεριοι.

65. οὐν' οὖν μὴ καὶ σὺ ξητῶν τὸν σύαγρον ἀφανα-
θῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένῃ οὗτος
ἀνόμασε (II 27 K).

λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν f
25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἐν τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N).
νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλητᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διαναυθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλητᾶς A 20 κανόμενος Heimsoeth, fort. κανίκτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

σύαγρον ἐκβόλειον εῦθηρον κλύειν,
ῳ πλεῖστ' ἀπαρχὰς ἀκροδινιάξομαι.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον
402 ἐπιστολῇ γράφει οὕτως· ‘ἴνα τὰ μὲν αἰγεια τοῖς παισί,
τὰ δὲ συάγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχης.’ καὶ 5
‘Ιππόλοχος δὲ ὁ Μακεδών, οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν
τοῖς πρὸ τούτων (IV 128 a), ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρη-
μένον Λυγκέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη συάγρων πολλῶν.
Ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεκοίησαι
περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου, συός εἰ τις αὐτὸν 10
Ιστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς
τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ. πάλαι
γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ ‘Ρη-
γίνου διδυράμβους, ὃν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ
b τοῦτο Ιστόρηται (III 564 B). οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι οἱ περὶ 15
τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωροι καλοῦσι τὸν
σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρειμάξων
τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συί φησιν (fr. 254).

Ἐδυ δ' ἐσ ἄντρον ἀσχέδωρος ὥσ.

καὶ Σκίρας (εἰς δ' ἐστὶν οὕτως τῆς Ἰταλικῆς καλού- 20
μένης κωμῳδίας ποιητής, γένος Ταραντίνος) ἐν Με-
λεάγρῳ φησίν.

Ἐνθ' οὕτε ποιμὴν ἀξιοῖ νέμειν βοτὰ
οὕτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρώζεται.

c ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλαῖς κέχρηται 25
φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

66. περιεφέροντο καὶ ΕΡΙΦΟΙ πολλάκις ποικίλως
ἐσκευασμένοι· ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὅπου ἔχοντες,

1 fort. ἐμβόλοισιν, sed etiam κλύειν corruptum (δνοῖν?) 5
συάγρια A 9 fort. ἀποδεδιοπόμπησαι coll. p. 401 b (vel ἀποδι-
πεπόμπησαι) 24 καταπροΐξεται Madvig 28 πολλοῦ A: corr. Cas

οῖτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτό-
μαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν
ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὃν Θη-
δ βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ισχύι φησὶ τους καθ'
ἔαντὸν κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὗτονοι γὰρ καὶ οἱ
γλισχροὶ <οἱ> χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς
δγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν
ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνεια
10 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἔξεσιν ὑπάρχοντα φᾶστα φθεί-
ρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς καμῷδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδί-
στην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὥστι μᾶλλον ἢ τῇ φάρνηγγι,
ῶσπερ τὰ παρὰ Ἀντιգάνει μὲν ἐν Ἀκεστρῷ (Π 17 Κ).

15 κρέας δὲ τίνος ἦδιστ' ἂν ἐσθίοις (φησίν); Β. τίνος;
εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἵς ἔνι
μήτ' ἔφια μήτε τυρός, ἀρνός, φέλτατε.

ε τῶν δ' αἴγιδῶν κατὰ ταῦθ' ἀ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
ἔριφον. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν

20 ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησι (Π 65 Κ).

τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·

βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης,
25 αἶξ οὐρανία, κριὸς τομίας,

διάπρος ἐκτομίας, ὃς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι,

7 οἱ add. Κ 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπό-
νητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὃν ἀν ἢ Herw 18
αἴγειων AC: corr. Dobr, αἴγιων Mein 24 ὑλιβάτας Α ἡλι-
βάτας Eust. 1753, 22 (ὑλιβάτας C)

τυρὸς χλωρός, τυρὸς ἔηρός,
τυρὸς κοπτός, τυρὸς ἔυστός,
τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

67. *Μνησίμαχος δ' ἐν Ἰπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-*
σκενάξει (Π 437 Κ).
5

f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
ἔξω, Μάνη στεῖχ' εἰς ἀγορὰν

πρὸς τοὺς Ἐρμᾶς,
οὐ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,

5 τοὺς τε μαθητὰς τοὺς ὡραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελετῆ Φείδων καὶ καταβαίνειν·
οἰσθ' οὓς φράξω;

τούτοις τοίνυν ἄγγελλ', διτὶ

10 ψυχρὸν τοῦφον, τὸ ποτὸν θερμόν,
ἔηρὸν φύραμ', ἄρτοι ἔηροι·

403 σπλάγχν' ὀπτάται, χναῦμ' ἥρπασται,
κρέας ἔξ αἱμης ἔξηρηται,
τόμος ἀλλάντος, τόμος ἡνύστρου,

15 χορδῆς ἔτερος, φύσκης ἔτερος
διαλαμπομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἐνδον·

κρατήρ ἔξερροιβδητ' οἶνου·

πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·

20 πάντ' ἔστ' ἐνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.

μέμνησ' ἄλλη, πρόσεχ' οἷς φράξω.
χάσκεις οὗτος;

6 κυπαρισσοτρόφων AC: corr. Cas 14 ἄγγελ' A: corr.

C 17 χναῦω A: corr. Mein 23 λείπεται AC: corr. Mein

24 κολασταίνει νοῦς μειρακίων A: corr. Schw 25 πάντες δ'

A πάντες C: corr. Dopr 26 μέμνησθ' A: corr. C 27 αὐτός
AC: corr. Cas

βλέψουν δευρό· πῶς αὐτὰ φράσεις;
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·

- 25 ημειν ἡδη καὶ μὴ μέλλειν
τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ',
ώς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
ὸπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ' ἔκαστα λέγων· βολβός, ἐλαῖα,
30 σκόροδον, κανλός, κολοκύντη, ἔτνος,
θρῖον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
γλάνιδος, γαλεοῦ, φίνης, γόγγρου·
φοξένος ὅλος, κορακένος ὅλος,
μεμβράς, σκόμβρος,
35 θυννίς, κωβιός, ἡλακατῆνες,
κυνὸς οὐράτον τῶν καρχαριῶν,
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρύγκος, τρύγλη,
κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
θρᾶττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὁρφώς,
κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
45 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτος,
κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἴός,
κάπρου, αἴγος, ἀλεκτρούνος, νήτης,
κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.

b

c

1 δεῦρ' εἰ πως ΑC: corr. Dobr 11 φυξικινος Α: corr.
Dalec 13 ἡλακατινος Α: corr. VII 301d 16 βρύγχος Α:
corr. VII 322e 18 σπάρος σκάρος Α: corr. VII 329d 21 πολν-
πόδιον et ὁρφός Α 23 ἄρτοι Α: corr. Mein

50 καὶ μετα δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ^ρ
ἀγαθῶν πλήθη.

πᾶς δὲ κατ' οἶκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παιζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,

d 55 πίνει, σωρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βιντ].
σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγανὰ φωναὶ,
μολπά, κλαγγά θράττει, [νεῖται] πνεῖται.

κούραν Κασίας
ἀπὸ γᾶς ἀγίας, ἀλίας Συρίας

60 ὁσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου·
τοιάδε δόμους ὄμιχλη κατέχει

65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηγέχθη ἡ φοδοντία
καλούμενη λοπάς· περὶ ἡς ἔξετραγώδησεν ὁ σοφὸς
εἰκενος μάγειρος, πρὸν καὶ ἐπιδεῖξαι ὅ τι φέρει. διε-
χλεύαξε τε τοὺς πάνν μαγείρους γενομένους, ὃν καὶ 20
μνημονεύων ἔφη· ‘τί τοιοῦτον ἔξευρεν ὁ παρὰ Ἀν-
θίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος, <ὅς> ἐν τῷ Ἐγκαλυπτο-
μένῳ τοιάδε ὠγκώσατο (IV 459 M).

Σόφων Ἀκαρνάν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἀγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης·
ἔδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.

f οὗτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα

4 δ' ὕει C εῦει A: corr. Di 6 βιγεῖ ετ 8 νεῖται del.
Mein 9 κούραν A: fort. φύρδην, κούρα, Κασίας Wilam
12 μακροῦ A: corr. Mein 13 καὶ βαρὸν A: corr. Di 14 μι-
σθον A: corr. Cas 16 ἀναμέστονς Koch 21. 22 ἔανθίππῳ C:
Ἀναξίππῳ Valck 22 δε add. Schw 23 ὠγκήσατο A: corr. C

5 ἀρτύματ' ἔξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
καὶ τὴν θυλαν ἡφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
οἶον λέγω κύμινον, ὅξος, σίλφιον,
τυρόν, κορίαννον, οἷς δὲ Κρόνος ἀρτύμασιν
ἔχρητο, πάντ' ἀφεῖλον εἶναι θ' ὑπέλαβον

10 τὸν τοὺς <τοιούτοις> παντοπάλην χρώμενον. 404
αὐτὸλ δὲ ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
πῦρ τ' ὁξὺν καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὔτρεπτός.
οὗτοί τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν
15 ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
οἱ μὲν οὖν Ῥόδιος πιῶν τιν' ἄλμην ἀπέθανεν·
παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. B. μάλ' εἰκότως. b
20 A. ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
25 ἐμὸς γενόμενος, ὃ πάτερ, διδάσκαλος.
καύτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. B. παπαῖ·
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.

20 A. τὸν ὄφθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
25 ἔχοντα καὶ ἵητοῦντα <τὰ> κατὰ τὴν τέχνην,
οὐθὲν Διοδώρου διαφέροντ' Ἀσπενδίου. c
γεύσω δ', ἐὰν βούλῃ, σὲ τῶν εὐφημένων·
οὐ ταύτα προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα,
25 τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
30 ἐτερός ἐστι τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην

5 ἔχρατο A C: corr. Herw πάντα φίλων το ειναι θ' A: corr.
Dobr 6 suppl. Di 10 πρῶτον A: corr. C 12 ἀνεκάθαραν
A: corr. C 21 τὰ add. Cas 22 οὐθὲν χονδρευοντι διαφέρω
τ A: corr. Mein, sed praestat fort. διαφέρω τασπενδίου 23.
βούλησθε τῶν A: corr. Tyrwhitt

ἔχον πατρώαν οὐσίαν κατεσθίει·
 τούτῳ παρέδηκα σηπίας καὶ τευθίδας
 καὶ τῶν πετραιῶν ἰχθύων τῶν ποικίλων
 35 ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
 ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
 πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἔστ' ἔχων.
 τῷ φιλοσόφῳ παρέδηκα κωλέαν, πόδας·
 ἀδηφάγον τὸ ἄφον εἰς ὑπερβολήν
 40 ἐστιν. τελώνῃ γλαῦκον, ἔγχειν, σπάρον·
 ὅταν ἐγγὺς ἢ δ' ὅδ' ὑστερος, ἀρτύῳ φακῆν
 καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
 τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
 νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἡ τὰ τῶν νέων.
 ε 45 σίναπιν παρατίθημι τούτοις καὶ ποιῶ
 χυλοὺς ἔχομένους δριμύτητος τὴν φύσιν,
 ἵνα διεγείρας πνευματῷ τὸν ἀέρα.
 ἴδων τὸ πρόσωπον γυνώσομ' οὖς ἤητεῖ φαγεῖν
 ἔκαστος ὑμῶν.

69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
 γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς, (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου 20
 μυησθῆναι) τὸ φησίν (Π 423 Κ);

f σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, υὴ τοὺς θεούς,
 ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι
 πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
 τὸ δεῖπνον ἡ τὸ δεῖπνον ἔγχειρεῖν ποιεῖν. 25

ε ἀν μὲν γὰρ ἐν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
 τοῦφον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πᾶς δεῖ, τίνα

1 ἔχον τὴν π. Α: corr. Toup 7 fort. κωλῆν ἡ πόδας
 10 ἡ δ' Di: ἡν δὲ Α ἡν δὲ C δδ' ὑστερος corruptum 13 νω-
 θρότατα A C: corr. Toup 14 παρατίθημι σίναπι τούτοις A C:
 corr. Cas 16 non intellego 17 οὐδ' Toup: εἰ Α 19 διονύσῳ
 Α: corr. C 22 καὶ χάρις αἰεὶ μία Α: corr. Pors

τρόπον παραθεῖναι δ' ἦ πότ' ἦ πᾶς σκευάσαι
<δεῖ>, μὴ προίδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὁψοκοιός ἐστι δέ.

10 οὐ ταῦτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο, πολὺ διῆλλαχεν.

- 5 στρατηγὸς καὶ καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος καὶ πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τι που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὸν δὲ θάτερον,
- 15 οὗτος ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἥ τε μετέν
10 ἡδύσμαθ' ἐψῆσαι τε καὶ φυσῶν τὸ πῦρ
ὅ τυχὼν δύναται ἀν· ὁψοκοιὸς οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἤχθιν ἀγοράσαι, b
- 15 πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
αἰεὶ γάρ· οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὅμοιαν οὐδὲ ἵσην τὴν ἡδονήν.
Ἄρχεστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
- 25 παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον.
- 20 τὰ πολλὰ δ' ἡγνόηκε κούδε δὲ λέγει.
μὴ πάντ' ἀκουε μηδὲ πάντα μάνθανε
τῶν βιαίων ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα,
κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
- 30 οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
- 25 εἶπ' ἀρτίως

1 δέ ποτε ἥ A: corr. Mein 2 δεῖ add. Mein προίδητε
A: corr. Dobr 3 ἔστι δέ Schw: ἔστιν A, fort. ἔσθ' οὐδε
4 ταῦτὸν A: corr. Mus 5 fort. στρατηγὸς ὥσπερ 7 τι; ποὺ;
Madvig 11 οὖν Cas: οὐ A 16. 17 ἀρχὴν ἔχει θ' A: corr.
Jacobs 22. 23 τῶν βιβλίων (sic Emper) ἔσθ' ἔνεκα τὰ περὶ
τὴν τέχνην κενὰ μᾶλλον ἢ τόθ' ὅτε οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν
Wilam 24 fort. ὅτι pro ἐπει, ut v. 25 alius artis auctor
nominatus fuerit

ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν οὗ ὁ καιρός
αὐτὴ δ' ἐαντῆς ἐστι δεσπότης. ἐὰν δ'
εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
35 καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.

SIM. ἄνθρωπε, μέγας εἰ. *A.* τουτονὶ δ', οὐν ἀρτίως 5
d ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε δείπνων, ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
πάντων ποιήσω, θρῶν ἀν δεῖξω μόνουν
40 παραθῶ *<τε>* δείπνουν ὅξον αὔρας Ἀττικῆς.
ἔξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμουντ' ἔτι 10
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις
τὴμῇ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

70. πρὸς ταῦτα Αἴμιλιανὸς ἔφη·

‘βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν’ ἐστι 15

κατὰ τὸν Ἡγησίππον Ἀδελφούς (IV 479 M)· σὺ οὖν
e ἦ δρῶν τι φαίνου καὶνὸν παρὰ τὸν ἔμπροσθεν ἦ μὴ
κόπτ’ ἐμέ, καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τι ἐστι.’ καὶ
ὅς ‘καταφρονεῖς δῆτι μάγειρός εἰμι ἵσως· ὅσον ἀπὸ
ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ’ ἔγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν 20
Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίῃ
ταῦτ’ εἰρηκεν (IV 539 M)·

ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ’ ἔγώ,
οὐδεὶς ὑποκριτής ἐσθ’ ὅλως εἰργασμένος.
καπνιζομένη τυραννίς αὕτη σθ’ ἡ τέχνη. 25

1 corruptus 4 δὲ καιρὸν AC: corr. Cas 5 μέγας γὰρ
εἰ A: corr. Adamus 7 σημεια A: corr. Mein 9 τε add.
Mus 10 ἥκοντι καὶ γέμωντετι A: corr. Mein 11 φορτηγικῶν
A: corr. Mein ἀγωνίαις corruptum 12 εἰ μὴ A: corr. Fritzschē
16 sqq. etiam haec Hegesippi verba paullulum immutata cf.
VII, 290 b

ἀβυρτακοποὶς παρὰ Σέλενην ἐγενόμην,

f

5 παρ' Ἀγαθοκλεῖ <δὲ> πρῶτος εἰσῆνεγκ' ἐγὼ
τῷ Σικελιώτῃ <τὴν> τυραννικὴν φακῆν.

τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους [τινός],
5 · δτ' ἦν ὁ λιμός, ἐστιῶντος τοὺς φίλους,
ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.⁶

γυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηνᾶν Λαχάρης, οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν·

<σὲ> δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὁ Αἴμιλιανὸς ἔφη, εἰς 406
μὴ δεῖξεις ὅ τι φέρεις.⁷ καὶ δις μόλις ἔφη· ‘φίδωνιάν

10 καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ'
οὕτως, ἵνα καὶ ἥδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ

τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῆς, ἀλλὰ καὶ ἐνδον σεαυτοῦ καὶ
πανδαισίᾳ τὸ σωμάτιον πᾶν ἐστιάσῃς. φίδα τὰ εὐοσμό-

τατα ἐν ἤγδει τριψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους ὀρνίθων
15 τε καὶ χοίρουν ἐφθοὺς σφόδρα ἔξεινιασθέντας καὶ τῶν
φῶν τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἂν ἔλαιον, γάρον, πέπερι, οἶνον.

καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον εἰς λοπάδα b
καινήν, ἀπαλὸν καὶ συνεχές διδοὺς τὸ κῦφο.⁸ καὶ ὅμα

λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύτην εὐωδίαν πα-
20 ρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὃς ἀληθῶς τινα τῶν παρόντων
εἰπεῖν (Ἔ 173).⁹

τοῦ καὶ κινημέναιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ

ξυπηγεὶς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἔκειτο αὐτοή.

τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν φίδων εὐωδία.

25 71. μετὰ ταῦτα περιενεχθεισῶν ὀρνίθων τε ὄπτῶν

2 δὲ add. Mus 3 τὴν add. Cas 4 fort. Λαχάρους ποτέ
6 ἐποίησεν A: corr. Mus 8 σὲ add. Schw poetae versus
γυμνὴν ἐποίησε τὴν Ἀθηνᾶν Λαχάρης | οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σὲ δ'
ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, | εἰ μὴ σὺ δεῖξεις δτι φέρεις, quod ex parte
viderunt Di et Mein, itemque quae secuntur omnia ex poetarum
laciiniis consuta 9 δεῖξης A 1b ἔξεινιασθέντας A: corr. C 16
γάρος A: corr. C 17 καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον |
εἰς λοπάδα καινήν ετ 18 ἀπαλὸν — κῦφον versuum reliquias

φακῆς τε καὶ πισῶν εἰτεις γίτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
των περὶ ὁν Φεινίες ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
τάδε γράφει· ‘πᾶσα γὰρ χειροπούλης ἡμερος φύσις
ἐνσκέφρατος ἡ μὲν ἐνήσεως ἔνεκα σκείφεται, οἷον [ό]
κίναρος, πισός· ἐτηφρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐφημα γίνεται.⁴
τὰ δὲ πάλιν αὐθις λειαθώδη, καθάπερ ἄρσακος· τὸ δὲ
φακῆς, οἷον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἔνεκα τῶν
τετραπόδων ζέων, οἷον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βιῶν,
ἀφάκη δὲ προβάτων.’ πισοῦ δὲ τοῦ ὀσκρίου μυημο-
νεύει καὶ Εὔκολις ἐν Χρυσῷ γένει. ‘Ηλιόδωρος δ’¹⁰
d ὁ περιηγητὴς ἐν α’ περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425)
‘τῆς τῶν χυρῶν, φησίν, ἐφήσεως ἐκινοηθείσης οἱ μὲν
καλαιοὶ κύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόκυρον προσαγορεύουσιν.’
τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόχριτος ἔφη·
‘ἄλλὰ καν τῆς φακῆς ἔάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἡ αὐτῆς¹⁵
γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λιθοῖς τις ὑμῶν βεβλήσεται,
κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα.’ καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·
‘τις δ’ αὗτη ἡ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευσῖν γὰρ τῇ ἐυῆ
οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
λητίν· περὶ ἣς οὐκ ἂν τι εἰποιμι μὴ παρ’ ἐκάστου²⁰
e μισθὸν λαβών.’ ‘ἄλλ’ ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόχριτος,
οὐκ ὅν ‘λαβάργυρος ὠρολογητὴς’ κατὰ τὸν Τίμωνος
Πρόδικον (fr. 11 W) λεξιστὸν περὶ τοῦ Ἡγήμονος. 72.
Χαμαιλέων δὲ Ποντικὸς ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας (fr. 18 Κοερκε) ‘Ἡγήμων, φησίν, ὁ Θάσιος²⁵
τὰς παρῳδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
ἐν τινι τῶν παρῳδιῶν·

4 σπείρεται δὲ Α: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
δὲ del. Wilam 14 τοιούτων Δι: τούτων Α 15 fort. ἥδη pro
καν 18 ἡ λιθίνη ἡ Α: corr. Cas 20 ἂν τις Α: corr. Cas
28 προδειπνον Α: corr. Mein 26 fort. ὃς καὶ

ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη,
χρυσῆν φάβδον ἔχουσα, καὶ ἥλασεν εἰπέ τε μῆθον·
δεινὰ παθοῦσα, Φακῆ βδελυφή, χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα. ^f
καὶ τότ' ἐγὼ θάρσησα.

5 εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμῳδίαν λίθων ἔχων πλῆρες τὸ Ιμάτιον, οὓς βάλλων εἰς τὴν ὁρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε·

λίθοι μὲν οὖδε· βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει.

407

10 ἀγαθὸν δὲ κάν χειμῶνι κάν θέρει φακῆ.
εὐδοκίμει δ' ὁ ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρφθίαις καὶ περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἐπη πανούργως καὶ ὑποκριτικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὗτω σφόδρα τοὺς 15 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὡς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἴμερᾳ πλεῖστα αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημάτων. οὐδεὶς ἀπέστη καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b
20 στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ· διέμειναν δ' ἀκροώμενοι καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγήμονος, ὡς ἥκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστυ 25 τὰς ηησιωτικὰς δίκας γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα δίκην ἥγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὃ δὲ παραγενόμενος καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προσῆλθε μετ' αὐτῶν Ἀλκιβιάδη βοηθεῖν ἀξιῶν. ὃ δὲ σ

9 φακῆ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν A C: corr.
Dobr, cf. Suid. s. v. βαλτη 18 διὰ τούτο C 18 οὐδεὶς οὖν C,
sed epitomatoris culpa haec turbata ἀνέστη lemma fort. recte

θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπών τε πᾶσιν ἔπειθαι
 ἦκεν εἰς τὸ Μητρόφου, ὅπου τῶν δικῶν ἥσαν αἱ γραφαὶ,
 καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διψήσιψε
 τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὁ τε γραμ-
 ματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἥγανον δι' Ἀλκιβιάδην, οἱ
 φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραφαμένου.
 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ'
 ὅταν βουληθῆς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσίνι· καὶ ὁ Οὐλ-
 πιανός· ἀλλά με ἀνέμυνησας, καὶ Δημόκριτε, μνησθεὶς
 χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἡ Τηλέμαχον 10
 καλούμενη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος· καὶ ὁ Δημό-
 κριτος ἔφη· ‘Τι μοι λῆσ ὁ τῆς καμφδίας ποιητῆς (ἥν
 δὲ καὶ τραγῳδίας) ἐν μὲν δράματι Λήδῃ φησί (Π 461 Κ).
 μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανε.

καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ

ε ἔπειτα ‘χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
 ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κυάμους.’ καὶ ταῦτά γε
 5 5 ἔφη τε καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
 τὸν Χαιρεφίλον πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχύν
 ἐπόπιν’, εἰτ’ ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας. 20
 ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς
 ποιητής φησιν ἐν Διονύσῳ οὔτως (Π 454 Κ).

οὗτος δ' ἔσικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.

B. πῶς ἢ τι πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι. 25
 A. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.

f ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν (Π 459 Κ).

δ ἡσυχίαν ἥγον C 9 fort. ἀλλ' εὖ με 17 ἐν αἷς ενν-
 ἡψας Α: corr. Mein 17. 18 ταῦτά τε εἰρηται Α: corr. Κ
 18 Φιλιππον Α: corr. Pors πάλιν Mein: πάνυ Α 26 fort.
 δάργηλον (Mein) ἀγκάλη (Iacobe) κυάμων (add. Κ) χύτραν φέρει

ὅστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος
βδέων

παντελῶς ἐπινικεῖν ἡμᾶς, εἰθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.

ἔφερεν πρὸς Λίσαντα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν
δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαιοῖς σωρόν τε κινάμων καταλαβὼν
ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγμον. <ὅ> δ' ὅνος ἡμᾶς
ὂς ὄφες,

..... ὁ Κηφισόνθιρος περὶ τὸ βῆμα', ἐπέρδετο.

ἐκ τούτων δῆλον ἔστεν ὅτι Τηλέμαχος κινάμων χύτρας⁴⁰⁸
ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πνανέψια πορδὴν ἑορτήν. 74. ἐπηνος
δὲ κιναμίτου μυηθουνεύει 'Ηνίοχος ὁ κινητὸς ἐν Τρο-

15 χίλιῳ λέγων οὗτως (Π 432).

πρὸς ἕμαντὸν ἐνθυμούρενος, πὴ τοὺς θεούς,
ὅσῳ διαφέρει σῆκα καρδιάμων. σὸ δὲ
Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαγκέναι;
Β. καὶ πρᾶγμά <γ>'> ἡρώτα με διστράπελον πάνυ,

20 δ ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδας μιεξόδους.

Α. λέγ' αὖνο· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλονόν ἔστ' ἵστας. b

Β. ἐτιθεις κινάμιτον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὖ. A. χάριεν οἵς γινώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεὶ ποτε

1 οὐδὲ ξεν Α 2 παθεύδω Α: corr. Iacobs 2 θούδιππος
δ λέων et 4 ἔπηξεν Α: corr. Main 5 εἰτ' διφερόμην Mein
9 ὁ add. Mus 11 ώσπερει Mein. Mein 13 πορδῶν Mein,
qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πνανόψια scrib. 17
σὸ δὲ οὐδὲ Α: corr. Cas 18 τὸ δειναλ Α: corr. Cas 19 πρᾶγμ'
ἡρώτα Α: corr. Di 20 ἔχων Α: corr. Iacobs δυσεξόδους Α:
corr. Boissonade

10 περὶ τοὺς κνάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς γέλως.

75. τοιούτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐξήτει εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι 5 (Ω 302).

c η̄ δα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὕτρων' ὁ γεραιὸς χερσὸν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· η̄ δὲ παρέστη χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοον θ' ἄμα χερσὸν ἔχουσα. Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ως Λυσίας ἐν τῷ κατὰ 10 Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως (i. e. Andoc. 29). τοῖς χρυσοῖς δὲ χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. χειρόνιπτρον δὲ Εὔπολις ἐν Δήμοις (I 289 K).

κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμὰν εἴληφε χειρόνιπτρον· ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς η̄ καὶ χρήσιμος πολίτης 15 νικᾷ τε *(πάντας)* χρηστὸς ὅν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων (p. 242 L).

κιθάρα, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χαλκίαι,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χαλκίοι. 20

e η̄ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν, ως Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας. Σφενδόνη Ἀλκατός τε ἐν Ιερῷ γάμῳ. πλείστον δὲ ἔστι τοῦτο. Φιλύλλιος δὲ ἐν Αἴγη κατὰ χειρῶν εἴρηκεν οὕτως (I 782 K). 25

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναικεῖς ἀλλ' ἀφαιρεῖν ἥρα 'στιν ἥδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,

1 γέλως K: τέλος A 14 βαλὼν gramm. ap. Osann. Philem. p. 200 16 πάντας add. Schw. 19 χαλκεῖαι et 20 χάλκειοι A: corr. Ahrens 20 λοιβλινεβῆτες A: corr. Grotefend 22. 23 σφενδωνι A: corr. Cas 26 ἀλλὰ φέρειν A: corr. Dawes

έπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μέν ανδρος Ὄρθια (IV 208 M).

οὐδὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
76. Αριστοφάνης δὲ δι γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
τοὺς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ
εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο-
νίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀπονίψασθαι. ξοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεψυλα-
10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπει τοι Ὄμηρός πῃ μέν 409
φησι (α 138)

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

πὴ δέ (α 146).

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναι,
15 σῖτον δὲ δμωὰλ παρενήνεον ἐν κανέοισι.
καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo) ‘τάλαινα Κοι-
κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδοσις πόχ’ ἀμὲν τὰν τρά-
πεζαν.’ παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ’ Εὔριπίδη ἐν
20 Ἡρακλεῖ (929).

εἰς χερνίβ’ ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος.

b

ἄλλὰ καὶ παρ’ Εύπολιδι ἐν Αἴξιν (I 262 K).

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

ἐστὶ δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
25 λαμπάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
περιφραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον. χρὴ μέντοι
προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε δῆμα-
τικὰ σύνθετα εἰς τὸ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν
παρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

16. 17 κατικοα A: corr. Di 26 περιφραίνοντες A: corr. C

φυλάσσονσιν, ἃν τε ἔχῃ τοῦτον διὰ τῶν δύο μῷ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαί αἰγέλλιψ, τέτριμμαί οἰκότριψ,
κέκλειμμαί βούκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἐφηῆς (fr. 927),
<βέβλειμμαί> κατώβλεψ, παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφνέσιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίοις τὰ τοιαῦτα ἐκ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν τὴν τάσιν.
Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρωσὶ (I 472 K) χρημάτιον εἴρηκεν.
77. ἐχρῶντο δ' εἰς τὰς χεῖρας ἀποκλύνοντες αὐτὰς καὶ
σημάτει ἀπορύψεως χάριν, ὡς παρθενησιν Ἀντιφάνης
ἐν Κεφύνῳ (II 67 K).
10

d ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου κέλευσόν <μοί> τινα
φέρειν ἀκονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὑδωρ
καὶ σμῆμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρέοντο τὰς ἀπομαγδαλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλοντι κν-
νάδας, ὡς φησι Πολέμῳ ἐν τῇ περὶ δινομάτων ἀδόξων
ἐπιστολῇ (fr. 77 Pr). περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρεοσθαι τὰς
χεῖρας Ἐπιγένης η Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου
ἀφανισμῷ οὕτως (II 26 K).

καὶ τότε

20

περιπατήσεις μάκονίψει κατὰ τρόπον

e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβὼν [τὴν] γῆν.

καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείκνῳ φησὶν
(fr. 2, 89 B).

ἐπειτα δὲ παῖδες νίκτρος ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,

21

1 φυλάσσονσάν τε ἔχει Α φυλάττοντα ἔχοντά τε C: corr.
Schw 3 κέκλαμμαί Α: corr. C βοοικλεψ Α βούκλεψ C:
corr. Mus 4 βέβλειμμα add. Eust. 1401, 18 11 μοι add.
Koppiers 14 ἔτι Schw: ὅτι Α et lemma 15 τιμᾶς ἀτιμά-
σαντες Α: τιμᾶς om. lemma 21 περιπατήσεις corruptum
22 τὴν del. Kock

σμήμασιν ἴρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγ-
χέοντες

τόσσον ὅσον <τις> ἔχεις', ἐκτρίματά τε . . .
λαμπρὰ

5 σινθονυφῆ, δίδοσαν <θὲ> χρίματά τ' ἀμβροσίοδμα
καὶ στεφάνους ἰοδαλέας.

Αφέμων δ' ἐν Φαλτρίᾳ (II 419 K).

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἡμεν ἡριστηκότες,

. . . . περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα

10 ἐπέχει τις, ἀπενιξόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν
τοὺς ἐσπερίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

78. ἐκάλουν θ' ἀπόνικτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν
καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 616).

ῶσπερ ἀπόνικτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

15 ἵσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ
καὶ χειρόνικτρον. Ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις
ἀπόνιμμα ἐπὶ τῶν εἰς ήτημήν τοῖς νεκροῖς γινομένων
καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ως καὶ Κλεί-
δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεὶς γὰρ

20 περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε (FHG I 363). ‘ὅρυξαι βό-
θυνον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σῆρατος. ἐπειτα παρὰ τὸν
βόθυνον πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε λέγων
τάδε. ὑπὲν ἀπόνιμμα οἷς χρὴ καὶ οἵς θέμις. ἐπειτα
αὐθις μύρον κατάχεε.’ παρέθετο ταῦτα καὶ Άφρόθεος,
25 φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν Εὐπατριδῶν πατρίσιοις τάδε

1 χιτεροθαλπὲς Α: corr. Schw. ἐπεπεγχέοντες Α: corr. 5
3 τις ἔχεις' Bergk: ἔχειςεν Α ἐκεράμμα τε Α: corr. Mus
5 δὲ add. Bgk χρίματ' ἀμβρ. Α: corr. Villebrun 8 ἡριστη-
κότες ἡμεν Α: corr. Cas. 9 ὁ παῖς add. Pors. 10. 11 πάλιν
δὲ σκοριωνος Α: πάλιν τοὺς ἱόνοντα Cas. ἐσπερίνους Κ 14
ἔχεοντες Α 21 ἐπειτα <στὰς> Nauck 23 fort. τάπόνιμμα
25 θυγατριδῶν Α: corr. Od. Mueller

β γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἵκετῶν καθάρσεως· ἔπειτα ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεύοντες ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιξε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρομένου καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιψμα ἀνακινήσας εἰς ταύτῳ ἔγχεε.

79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται φῶ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο διώμολίνῳ. ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις (p. 409 e) Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριψμα. Ἀριστοφάνης *Ταγηνισταῖς* (I 521 K).

φέρε, πᾶ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ, . . .

παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

10

σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χειρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν c ὅτι πρὸν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι ἀπονίψασθαι (supra p. 408f). Σοφοκλῆς *Οἰνομάώ* (fr. 429).
15

σκυθιστὴ χειρόμακτρον ἐκκεναρμένος.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ (c. 122). Εενοφῶν δ' ἐν α' Παιδείας γράφει (3, 5). Ὅταν δὲ τούτων τινὸς θύγης, εὐθὺς ἀποκαθαίρῃ τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.
20 Πολέμων δ' ἐν ἔκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαίον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νίψα-
d σθαι (fr. 62 Pr). Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ
τοῦ δείπνου κατὰ χειρὸς φησι διὰ τούτων (IV 570 M).

ἔσπουδάκει δ' ἔκαστος ὡς ἂν ἐστιῶν

26

ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον.

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ', εἶπας ὅτι
μετὰ δείπνου αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

4 non intellego 14 ἀπονίψασθαι Nauck: τὸ νίψασθαι A
16 ἐκδεδαρμένος Herw 19 ἀποκάθαιρε A 25 ἐσθίων A:
corr. Cas 27 περιγράφει πᾶς A: corr. Cob

ώμοιλίνοις δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K). ‘ώμοιλίνοις κόμη βρύουσ’ ἀτιμίας πλέως.’ Σαπφὼ δ’ ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν εἰδοδίτην (fr. 44 B).

5 χειρόμακτρα δὲ καγγονων
πορφύρᾳ κατανταμενάτατι
Μνᾶσις πέμψ’ ἀπὸ Φωκάς
δῶρα τίμια [καγγόνων],

κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα, ὡς καὶ Ἐκα-
10 ταῖος δηλοῖ ἵ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ
Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένη (FHG I 25). ‘γυνναῖκες δ’ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς ἔχοντι χειρόμακτρα.’ Ἡρόδοτος δ’ ἐν τῇ
β’ φησί (c. 122). ‘μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν
βασιλέα ξωὸν καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἑλληνες
15 Ἄιδην νομίζουσι κάκεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι,
καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ’ αὐτῆς· f
καὶ μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ’ αὐτῆς
χειρόμακτρον χρύσεον.’ 80. τὸν δὲ τῷ χερούβιῳ φά-
ναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὄδωρο, ὃν
20 ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, ‘Ἐλλάνικος μὲν ἐν
ταῖς ἰστορίαις Ἀρχίλειν φησὶ καλεῖσθαι· δι’ ὃν καὶ
ἔξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορω-
νίδος Χερίαν αὐτὸν ὀνομάζει (FHG I 45). ‘Ἡρόδωρος
δ’ ἐν ἐπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ’ Ἡρακλέα λόγου (FHG
25 II 36) Εὔνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν
υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρα-
κλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος ἰστορεῖ ἐν

2 πλέως Mein 5 ηὐγ γενῦν Wilam 6 extr τά (vel ἄ) τοι Wilam 7 μάσεις A: corr. Wilam ἐπεμψα πυφωκαας A: corr. censor Ienensis 8 καγγόνων del. cens. Ien 15 κάκεῖ ol A 16 ἰσοῦσθαι et 17 καὶ μὴν A 23 Χαιρίας Eust. 1900, 24 (non C) 25 κύανθον C et lemma A

δευτέρῳ Οἰταιικῷ (n. 17 Schn), φὶ καὶ ἀνεῖσθαι φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι τοῦ
προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἔξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη-
φαγίας.

I

411 Ἄλλ' ὥσπερ θείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἴν' ἀπέη τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιάν, ὅπερ λαβὼν 10
χαίρει <τις>, καὶ σκενασία μὴ μὲν ἡ τῆς μουσικῆς,
'Αστυδάμας δὲ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 804 N),
έταρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἴπωμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ δὲ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρρος μὲν ἐν Βούσι-
φιδι λέγων (p. 223 L).

b πρῶτον μὲν αἱ κ' ἔσθοντ' ἵδαις νιν ἀποθάνοις.
βρέμει μὲν δὲ φάρυγξ ἔνθοθ', ἀραβεῖ δὲ ἢ γνάθος,
ψοφεῖ δὲ δὲ γομφός, τέτριγε δὲ δὲ κυνόδων, 20
εἶται δὲ ταῖς φίνεσσι, κινεῖ δὲ οὖτα.

"Ιων δὲ ἐν Ὁμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N)."

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οιταιϊκῶν A 7 ΤΩΝ ΕΙC Λ ἈΡΧΗ ΤΟῦ ΙΖ' Γ. 10 τοῦτο
λαβὼν καὶ φαγὼν ὥσπερ πιάν χαίρει καὶ A: corr. Pots, ipse
conieci τοῦτο λαβὼν καὶ φαγὼν καὶ προσπιῶν <φ> χαίρει
18 πρῶτα et ἵδης et ἀποθάνης C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνοις non minus corruptum 20 τέτριγε δὲ (sic) Eust.
870, 11: τέτριγε' AC

κατέκινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἀνθρακας.

παρὰ Πινδάρον δὲ τοῦτ' εἴληφεν αἰκόντος (fr. 168 B). ε
‘διαβοῶν θερμὰ δ’ εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ’ [εἰς
ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ’] ὑπνόων τε σάματα. καὶ
5 τότ’ ἐγὼ σαρωῶν τ’ ἐνοπάν τῷδ’ ὀστέων στεναγμὸν
βαρὺν γνὶ ιδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.’
τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
καὶ τῶν ὀφρέων ἀκοδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
προσαγορευόμενον βαυφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
10 κλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζουν προ-412
καλεσαμένου, καὶ νενίκημεν. Ζηνόδοτος δὲ ἐν δευ-
τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ
‘Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Αὔγεαν τὸν μισθὸν
15 ἀπήγει. Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσας τὸν ἄθλον ἔρχεται
ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα δὲ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ
ἐρίζει δίσυφ καὶ ὑδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
θάττον ταῦφον, καὶ λείπεται πάντα. εἴτα θωρηκθεὶς
20 προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
δὲ ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐργασίᾳ
φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
καὶ πάλιν νικηθῆναι τὰ αὐτὰ ἵστορεῖ καὶ δὲ Χίος
δήτωρ Καύκαλος, δὲ Θεοπόμπου τοῦ ἵστοριογράφου
25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐργασίᾳ.

3. καὶ τὸν Ὁδυσσεῖα δὲ Ὄμηρος πολυφάγον καὶ
λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215).

1 καλὰ Α κάλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui,
seclusa delevit fere Mus 12 κανκωνον A: corr. C 13 et 16
ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 18) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
ἀντλήσαι AC: corr. Schw ex Ael ἀναλώσει A: corr. C 19
καλειπεται A: corr. C

- c ἀλλ' ἐμὲ μὲν διορῆσαι ἔάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντεφον ἄλλο
ἔπλετο, ἦ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5
μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνω-
μολογεῖν. ἔχρην γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττεν, διακαρτερεῖν
ἢ μετριάζειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον
d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ
γαστριμαργίαν (η 219).
10
- ώς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἷ δὲ μάλ' αἰεὶ¹⁶
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδ' ἀν ἐκεῖνος δ Σαρδανάπαλλος εἰκεῖν
ποτε ἀν ἐτόλμησεν. γέρων τε ὃν
15
ησθιεν ἀρπαλέως ιρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἥδυ.
4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀδιητής ταῦφον μόνος
κατέφαγεν, ώς Ποσείδιππός φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·
e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἀν ἐπέσχε Θάσος
20 Θευγένει· ἀσσα φαγὼν ἐτ' ἐπήγειον. οὖνεκεν οὗτω
χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.
Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὃς φησιν δ Ιεραπολίτης
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ησθιε
μνᾶς ιρεῶν εἶκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25
χοᾶς ἐπινεν. ἐν δὲ Ὁλυμπίᾳ ταῦφον ἀναθέμενος τοῖς
f ὕμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον
μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 versus non Homericus 18 ποσείδιππος A 19 et 20
graviter corrupti 21 εἶνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἔνεξ'
οὗτω, εἶνεκα τούτον Wilam

ἡμέρᾳ. Τίτορος τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ βοῦν, ὃς ἵστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (p. 249 M). Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ τῶν ἴστοριαιν (FHG I 335) τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ 5 βιωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα τὸν ποιητὴν τάδε·

τοῖος ἦν Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἥρατο βρεθος,

τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἴλαπίναις,

ῶμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα 413

10 ἦνεγκεν δι' ὄλης κοῦφα πανηγύρεως.

5 καὶ θάμβος μέν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσε θαῦμα πρόσθεν Πισαίου, ἔεινε, θυηπολίου·

οὐν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄξιγον, εἰς κρέα τόνδε κόψας πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατόν νιν.

15 Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος τοὺς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ τὸ ἔξης παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Ἀριοβαρξάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε.

τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιώσαντος, ὡς δὲ Θεόδωρος 20 ἵστορεῖ (FHG IV 513), ἔξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἴσχὺν φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἔξετεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυθέντος οὐκέτι ἔχωρησε μία ὑδρία τὰ δστέα, μόλις δὲ δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκενασμένα 25 παρὰ τῷ Ἀριοβαρξάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον καταφαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἀνδρας ἀδηφάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν

A 12 πεισαίου A 15 ἀστυδάμας AC: corr. Mein 23 ὑδρεία
A 24—26 accuratius repetita quae supra narrata erant

γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκουνται. διὸ καὶ
Εὐφριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει (fr. 284 N).

κακῶν γὰρ ὅντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἔστιν ἀθλητῶν γένους.
οἱ πρῶτα μὲν ἔην οὗτε μανθάνουσιν εὖ
οὗτ' ἀν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ

b γνάθους τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος,
κτήσαιτ' ἀν ὄλβιον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὐτὸν πένεσθαι κακέντηρετεῖν τύχαις
οἴοι τ'. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τάρηχαν.

10 λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἔμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οὐ τῶνδ' ἔκατι σύλλογον ποιούμενοι

15 τιμῶσ' ἀγρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.

e τί γὰρ παλαίσσεις εὖ, τί δ' ἀκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθους παίσσεις καλῶς
πόλει πατρῷς στέφανον ἥρκεσεν λεβάν;
πότερα μαχοῦνται πολεμίουσιν ἐν χεροῖν
20 δίσκοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ¹
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρον ταῦτα μωφαλίες πέλας
στάς. ἀνδρας . . . χρὴ σοφούς τε κάγαθοὺς
φύλλοις στέφεσθαι χῶστις ἥγεται πόλει
25 κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὃν ἀνὴρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτ. Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε
Α et C superscriptum 9 καὶ ἔυνηρετεῖν Α καὶ ἔυνηρετεῖν
C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρσηγγαθαν Α: corr. C 22 δῆλος
ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἀνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σ. Cob

δστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσί δ' Ἐλλησιν καλά.

6. ταῦτ' εἶληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
δ ἐλεγείων Μενοφάνους οὗτως εἰρηκότος (fr. 2 B)·

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο

ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος

πάρ Πίσαο φοῆσ' ἐν Ὄλυμπίῃ, εἴτε παλαίων

414

ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,

10 δ εἴτε τὸ δεινὸν ἀεθλὸν ὁ παγκράτιον καλέοντιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν

καὶ κε προερδόην φανερην ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο

καὶ κεν σίτησιν δημοσίων κτεάνων

ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὁ οἱ κειμήλιον εἴη·

15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτα κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐών ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. φώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.

b

ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν φώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.

20 15 οὕτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη
οὕτ' εἰ πενταθλεῖν οὕτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
φώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.

25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
εἰ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαο παρ' ὄχθας·

οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Μενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε Α 10 εἰτέτι Α: corr. Wakef 11 προσεργαν
Α: corr. Jacobs 13 σιτεῖη Α: corr. K 15 κ' εἰπάντα Α:
corr. Schw 20 λαοῖσιν εἴτε εἴη Α: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ
ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς δὲ
ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγού-
μενός φησι (p. 579 N).

d γυμνοὶ γὰρ ὕδουν, φαιδίμους βραχίονας 5
ἡβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέφω
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας.
ἄδην δ' ἔλατον στέρνα καὶ ποδῶν κίτος

ἢ χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.

7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι 'Ἐλένην φησί 10
τινα γυναικα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσείδιππος δ'
ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε.
Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βιοδόν, οἷα κορώνην

e παννυχικήν, αὕτη διωγὰς ἔχει κάπετος 15
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρῖστη ληγήν, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
ἢ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἥλθε δ' ὁ μαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὅ τριχιδιφθερίας, μονολήκυνθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε ληναικὴν ἥλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20

Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς
Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπιγκτὴν γενέσθαι
τὸ μὲν μέγεθος πηγῶν τριῶν καὶ ἡμίσους, εἶναι δὲ
καὶ τὰς πλευρὰς ἴσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοι-
νικας ἔξι, κρεῶν δὲ λίτρας εἰκοσιν οῖων ἀν εὐρήκη, 25
πίνειν δὲ χοᾶς δύο καὶ σαλπίζειν ἄμα σάλπιγξι δυσί.

5 γυμνοὶ γὰρ ὁσφύν K 9 χρείουσιν A 11 ποσίδιππος
A: corr. C 16 χρεία ἐστηλην et 17 εἰπόντες οἱ A: corr. Salmas
19 δ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Τουρ) γὰρ for-
tasse corruptum 20 fort. ληναιήν ut carmen intellegatur se-
pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
IV 89 25 εὐρήκει AC

κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ σαλπίζων μέγιστον. Ἀργος γοῦν πολιοφοῦντος Δη-415 μητρίου τοῦ Ἀντιγόνου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρατιωτῶν τὴν ἑλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότητος τοῦ ἥχου τοὺς στρατιώτας ἡνάγκασε προθυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δεκάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἴστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γννὴ δὲ ἐσάλπισεν
 10 Ἀγλαῖς ἡ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δῆλοι Ποσείδιππος ἐν ἐπιγράμμασιν. ἦσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν πρεσβύτερης, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας καὶ ἐπινευ-
 15 οἶνον χοῦ.

8. Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ ἀνήμερος ἀνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἵσχυρως. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν δράματι
 20 Δάφνιδι ἡ Λιτυέρσα οὕτως (p. 639, 6 N).

ἔσθει μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἔνα
 καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον.
 τοιοῦτος ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἡ Στράττιδι
 25 ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K).
 ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
 πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμηνε A: corr. C 3 καὶ om. C 11 περίθετον
 κόμην Ael. v. h. 1, 26 12 ποσίδιππος A 17 ἄγριος ἰδέσθαι
 fort. Sosithei verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346,
 21: αὐτὸν A ὄνους C et myth: δλους A 22 τρεῖς K: τρεῖς
 AC 23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ώς ὁλιγόσιτος ἡσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) Κάμβλητά φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε 5 νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναικαν κατακρεουργήσαντα κατα- φαγεῖν, ἐπειτα πρωὶ εὑρόντα τὴν χείρα τῆς γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτουν τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλα- γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει- 10 φήκαμεν (IV 144 f), παραδέμενοι Θεόπομπον ἴστο- ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἀρ- χίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ δμοια διαβέβλημεν (fr. 79 B), ὡς οἱ κωμῳδιοκοιοὶ Κλεώνυμον ε καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοινι- 15 κίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M):

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἰδας, ἐσθίει
μέχρι ἀν διδῷ τις ἡ λάθη διαρραγεῖς.
τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας.

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἴστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ- φαγίας καὶ πολυκοσίας (ἥν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον ἀργυρίου) ἀμφότερα νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ- 25 στῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζι- f κηνῷ ἄθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B).

16 Φυλάρχῳ Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φυάσῃ
Bruno Keil 28 δευτεραγγεῖλος A: corr. Mein

πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων 'Ρόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προοι-
μίων (fr. 8 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφο-
ρεῖσθαι. πιθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὃ τι ἀπὸ τούτων
ἔργαξοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
τῇ ὑστεραὶ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο
ἔχειφονόμησε. πινθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
10 λείπεσθαι ἔφη τοσαντας, εἰ προστοι τις, πληγάς
Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίων (FHG II 307) Καντιβάρι ^β
φησι τῷ Πέρσῃ, δόποτε κοπιάσεις τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
τροφὴν τοὺς οἰκείους. 'Ελλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
15 λιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος,
ὅτι ἦν ἀπληστος βροᾶς, Αἴθωνα κληθῆναι. Πολέμων
δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
ταις φησὶν Ἀδηφαγίας ιερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμη-
τρος ἄγαλμα, οὗ πλησίου ἰδρῦσθαι καὶ Ἰμαλίδος, c
20 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ερμούχον, ἐν δὲ Σκάλῳ τῷ
Βοιωτιακῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάξου. 10. καὶ
Ἀλκμὰν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παρα-
δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33).
καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,

καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,

Ὥ κ' ἔντι λε' ἀγείρησ.

ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτυεσ, οἷον δὲ παμφάγος Ἀλκμὰν

9. 10 ἀκολεύπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιφαριν φ. τὸν
 Πέρσην AC: corr. Schw 17 ἐν ἔναται πρὸς A: corr. Schw
 coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ερμούχον
 corruptum 21 μεγαλάρτον καὶ μεγαλάρτον καὶ μεγαλομάζον
 A: corr. C 25 ὠκένιλεα Γειρης A: lacunam not. Herm

5 ήράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς.

οῦ τι γὰρ ἡν τετυγμένον ἔσθει . . .

d ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

κάν τῷ ε' δὲ ἐμφανῆει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων 5
οὔτως (fr. 76).

ῶρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος

καὶ χεῖμα κώπωραν τρίταν

καὶ τέτρατον τὸ ἥρ, ὅπα

σάλλει μέν, ἔσθιεν δ' ἄδαν

10

5 οὐκ ἔστι.

'Αναξίλας δ' ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό-
μενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματι φησιν (Π 278 Κ)·

ηδη σχεδόν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.

e δείπνου γὰρ οὗτος, ὃς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

15

κάν Πλουσίοις (ib. p. 272).·

διαρραγήτω χάτερος δειπνῶν τις εὖ,

μὴ Κτησίας μόνος. B. τι γὰρ σὲ καλύει;

A. δείπνου γὰρ οὗτος, ὃς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἐμαθεν οὐδεπώποτε.

20

κάν Χάρισι δὲ Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως
αὐτῷ (p. 273).·

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν <με> προσιόντες τινές·

f ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει
ἔλαττον ἢ δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά;

25

1 χαιερον παιδα A: corr. Cas, χλιερὸν ἡράσθη Bgk 2 ἦν
censor Ienensis: οὐ A, fort. οὔτε, nam unum versiculum periisse
metrum docet τετυγμένον A: corr. Cas 8 καινὰ A: corr. Cas
8 χειμάχωι· παραν A: corr. cens. Ienens 9. 10 τοηροκας ἄλλ'
ει μὲν A: corr. Schw et Pors 10 ἔσθειεν A: corr. Pors
14 πλήρη σχεδὸν Herw 24 με add. Di

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ (II 230 K).

καν δέη, τροχάξω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ
τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

5 **Ανάξιππος Κεραυνῷ** (IV 464 M).

δρῶ γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. B. <η> τοῦτον λέγεις
τὸν πέτρινον, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
νυν δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν; εἰκότως.

10 5 ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
αὐτὸν κατασκήπτοντα αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δρᾶμα
Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν
'Επιδαύρῳ (II 474 K).

15 **Ατρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,**
ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ
ἔσθιοντά φησιν (p. 475). b

έφθιῶν μὲν σχεδὸν

20 τρεῖς μνᾶς, B. λέγ' ἄλλο. A. φυγχίον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
δρυιδ', B. Ἀπολλον. λέγ' ἔτερον. A. σύκων δύο
5 μνᾶς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. B. Ἀπολλον, Θρε καὶ Σαβάνει.

25 11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο,
ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὑβούλος γοῦν ἐν Ἀντιόκῃ φησί
(II 169 K). *

8 τανρίτην AC: corr. Valck 4 ὑπερδραμῶ formam finxit
ludibundus 7 ἡ add. Schw 8 τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι
AC: ὃν Di. πέτρινον videtur corruptum 11 αὐταῖς C: αὐτῇ A,
fort. ἐς αὐτὰς 21 ύιοὺς et τρις A: corr. III 95 b 23 ἐπιεις A: corr.
Iac 24 ἀπολλόδωρε A: corr. Valcken σεβάξει A fort. recte

c πώνειν μὲν ἄμεις καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναῖοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοι δὲ Θηβαῖοι μέγα.
καὶ ἐν *Εὐρώπῃ* (p. 176).¹

5
κτῆσε Βοιωτῶν πόλιν,

ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

καὶ ἐν *"Ιωνι* (p. 177).²

οὗτοι σφόδρ' ἔστι τοὺς τρόπους Βοιωτίος
ῶστ' οὐδὲ δειπνῶν, ως λέγουσ', ἐμπίπλαται.

d ἐν δὲ *Κέρωψι* (p. 181).³

μετὰ ταῦτα Θήβας ἥλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
τὴν δ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἑκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ
οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν· ως χειριῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χείλη παγγέλοιός ἔστιν ἵδεῖν.

ἐν δὲ τοῖς *Μυσοῖς* πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε
λέγοντα (p. 187).⁴

σὺ μὲν τὸ Θήβης, ως λέγεις, πέδον λιπών,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας

e ὅλης τραχῆλους καὶ κοπρῶνας πλησίον ...

Διφύλιος δὲ ἐν *Βοιωτίῳ* (II 547 K).⁵

οἶος ἐσθίειν πρὸς ἡμέρας

ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Μνησίμαχος *Βουσίριδι* (II 486 K).⁶

εἰμὶ γὰρ Βοιωτίος

10

15

20

25

1 πονεῖν μὲν ἄμεις A πονεῖν ἄμμεις C: corr. Ahrens μάλ' Pors:
μὲν A om. C, nisi forte φαγέμεν fuit 2 καρτερὴ μὲν A: corr.
Ahrens τοι δ' Ἀθηναῖοι Cas, sed etiam in sequentia corrupta
12 κόπρων A: corr. Cas 18 βροτῶν A: corr. Cas 15 ἀεθρα-
νῶν ἀνήρ Mein, ίδιων ἀ. Fritzsche 24 εἴτα καὶ πάλιν Mein

δλίγα μὲν λαλῶν, Β. δίκαια ταῦτα. Α. πολλὰ δ'
έσθιων.

"Αλεξις Τροφωνίφ (II 388 Κ)·

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι

5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰδισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοῶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην,
5 γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶττον ἀπαντες.

'Αχαιιὸς δ' ἐν "Αθλοις" (p. 579 N)·

10 πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;

B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος.

418

A. ποδαροὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιώτιοι.

ἐκ τούτων εἰκός ἔστι καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαιον φῆσαι ἐρωτηθέντα τι αὐτῷ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοί εἰπεῖν· ‘τι γάρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἔλαλον, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὅπόσον
ἔκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοκολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἴστοριῶν φησιν (c. 4, 1. 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b
μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ δομήσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἔχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτίοις τὸ πλέον μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἵτις ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων Α. personas distinxit Herw 6 ἀκι-
νητοι φρεσὶ καὶ βοῶν καὶ πάνειν Κ (πλειν Cas) 8 ἐαντοὺς
Α 14 Πρεπέλαιον Κ: πρέπελλον Α (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον ΑC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigerem non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δεῖπνα Α δειπνὰ C

Μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τὸν Ἀχαιούς.

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμῳδοῦνται ὡς πολυφάγοι.

Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί (Π 441 Κ).

τῶν Φαρσαλίων

5

c ἥκει τις, ἵνα *καὶ* τὰς τραπέζας καταφάγη;
B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρῶντες. ἀρά που
ὅπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικήν;
ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο
Κράτης φησὶν ἐν Λαμίᾳ (Ι 136 Κ).
10

 ἐπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα.
τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόν-
των. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις (Π 233 Κ).

 καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας Θετταλότμητον κρέας.
ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. "Ἐρ-
μικρος Μοίραις (Ι 235 Κ).
20

d ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἔνθυμούμενος
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τιν' ἔνθεσιν.
ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγη-
νισταῖς (Ι 519 Κ).
20

 τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.
οἷον τὰ ἀμαξιαῖα· Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας
ἔλεγον. Εἴναρχος Σκύθαις (Π 472 Κ).
e ἐπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὄλυμπια.
B. τί λέγεις; *<*καπάνας; πῶς;*>* A. καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

25

6 καὶ add. Grot 11 ἐπεὶ A: corr. Cas 18 τιν' Herw:
τὴν A 22 καὶ τὰ Θετταλικῶν A καὶ τὰ Θετταλικὰ C: καὶ del.
Stephanus, Θετταλῶν Mein 25 Ὄλυμπίαν A: corr. Mein 26
suppl. Cob (καπάνας; A. ναὶ Herm)

13. Αίγυπτίους δὲ Ἐκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν (FHG I 20) εἶναι κυλλήστιας ἐσθίοντας, τὰς δὲ κριθὰς εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἀλεξις ἐν τῷ περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρίᾳ τροφῇ κεχρῆσθαι τὸν 5 Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθαγόρας δ' ὁ Σάμιος μετρίᾳ τροφῇ ἐχρῆτο, ὡς ἴστορεῖ Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγορείου <βίου>. οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων, ὡς Ἀριστοξεὺς εἰρηκεν. 10 Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαλ φησιν αὐτὸν ἐκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὁρθογωνίου <ἡ> τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἵστον δύναται ταῖς περιεχούσαις.

ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὗρετο γράμμα,
κλεινὸς ἐφ' ὕποκλείην ἤγαγε βουθυσίην.

15 ἦν δὲ καὶ ὀλυγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὔτελέστατα⁴¹⁹ διεβίου, ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ παφακλήσια δ' ἴστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ Ἐπαμεινῶνδον καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς 20 ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι χρυσίον, ἔως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἴστορεῖ δὲ ταῦτα Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν (FHG IV 443).

14. τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρα ἀσπάζονται,
25 ὡς Ἀλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν (II 390 K). b
ἀλλ' ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλονσι γὰρ

3 Ἀλεξῖος Mein 7 πυθαγορίου A: βίου add. K coll. Iambl.
v. Pyth. p. 162 N 11 ἡ add. Mus γωνία ἡ A γωνίαν ἡ C:
corr. Mus 18 ἐπαμεινῶνδον A: corr. C 19 κονρίων AC:
corr. Mus 20 Σαυνιτῶν Victorius 26 τοι ετ ἔχων Mein:
τοῦ ετ ἔχειν A

τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Ψευδομένω (Π 392 Κ).

τὰ περιττὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις (Π 376 Κ).⁵

ώς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον οὕθ' ὑπεργέμων
c ἀπέρχομαι νῦν οὗτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἐμαντοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

'Αρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἐρωτικῶν 'Ομοίων δευ- 10
τέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαικὸν παραινεῖν
τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν
πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυ-
τελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων παραληφθεὶς ὑπὸ 15
d Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια-
θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι
δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ'
'Ηγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη (FHG IV 420)
ώς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλά- 20
τωνι εἶπεν· 'ὑμεῖς, ὡς Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον
εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ τὴν παροῦσαν ἡμέραν.' Πύρρων
δ' ὁ Ἡλεῖος τῶν γνωφίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου
πολυτελῆς <μέν, . . .> δέ, ως <ὅ> αὐτὸς ἴστορεῖ, 'εἰς
e τὸ λοιπόν, εἶπεν, οὐχ ἦξε πρὸς σέ, ἀν οὗτως ὑποδέχῃ,
ἴνα μήτε ἐγὼ σὲ ἀηδῶς ὁρῶ καταδακανώμενον οὐκ
ἀναγκαίως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. μᾶλλον
γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἐαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν
εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, <ῶν> οἱ

8 δεῖ A.C.: corr. Mus 22 ἥ ἐς τὴν Αελ. v. h. 2, 18 24 la-
cunam not. K, fort. φορτικῶς δέ ὁ add. Dobr 29 ἄν add. Cas

διακονοῦντες τὰ πλεῖστα δαπανῶσιν.⁵ 15. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ (p. 99 Wil) τὴν διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ συμποσίου φησὶν ὅτι ἡρίστα μὲν δεύτερος ἡ τρίτος καθ'
 5 αὐτὸν· κατ' ἔδει καὶ τὸν λοιπὸν παρεῖναι δεδειπνηκότας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. f
 μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλοντες τὸν παραγινομένοντος· ὡς,
 ὡς ἔοικεν, ὅτε προτερήσειαν ἔνιοι τῆς ὥρας, ἀνακάμπτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεκυνθάνοντο τῶν ἔξιόντων
 10 παῖδων τὸ τὸ παρακείμενον εἶη καὶ πᾶς ἔχοι τῆς τοῦ χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον. ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν λάχανον ἡ τάφικος, ἀνεχώρουν, ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον,
 εἰσήγεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένον οἴκον.
 ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοιμασμένη ψίαθος ἐφ' ἑκάστης
 15 κλινῆς, τοῦ δὲ χειμῶνος κάθιμα· προσκεφάλαιον δὲ αὐτὸν φέρειν ἔκαστον ἔδει. τὸ δὲ περιαγόμενον ποτήριον οὐ μεῖζον ἦν κοτυλιαίον, τράγημα δὲ θέρμος μὲν ἡ κύαμος συνεχῶς, ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὥρων εἰσεφέρετό τι, τοῦ μὲν θέρους ἄπιος ἡ φόα, τοῦ δὲ ἔαρος
 20 ὥχροι, κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σιληνὸς πρὸς τὸν σατύρους (p. 636 N).
 παῖδες κρατίστου πάτρος ἔξωλέστατοι,
 25 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηγνιῶ· b
 δεῖπνον γὰρ οὗτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τὸν θεούς,
 οὗτ' ἐν 'Ρίδῳ τοιοῦτον οὗτ' ἐν Λυδίᾳ
 5 κατέχω δεδειπνηκώς. "Απολλον, ὡς καλόν.

5 κατ' Wilam: καὶ AC 18 ἐπὶ τούτωι A: corr. C 16
 αὐτὸν C; αὐτῶν A 18 ὥραιων C et Diog. L 2, 189: ὥραιων A
 24 πατρὸς Canter: παιδὸς AC

καὶ προελθών·

ἀλλὰ κυλίκιον

ύδαρες ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,
ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὃ τ' ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς

5 θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.
οἱ ἔξης δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἡσαν παρὰ πότον·
τράγημα γὰρ

δ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

Ιστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ 10 πλεῖστον ‘ὅ δρυις κατελάμβανε τὴν ἥω καλῶν, τοῖσι δὲ οἰδέπω κόρος.’ 16. Ἀρκεσίλαος δ’ ἐστιῶν τινας, καὶ ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ ἔτ’ εἰσὶν, ἀνακαγχάσας καὶ τῷ χειρε συγκροτήσας ‘οἴον τι, ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἀνδρες φίλοι· 15 ἄρτους ἐπιλελήσμεθ’ ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δή, παῖς· καὶ τοῦτ’ ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόντων δ’ ἀθροίους ἔξεχύθη γέλως καὶ διαγωγὴ πλείων ἐνέπεσεν καὶ διατριβή, ὥστε ἥδυσμα γενέσθαι τῷ συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἔνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρ- 20 κεσίλαος Ἀπελλῆ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι τὸν οἶνον, ἐπειδὴ δια τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν ἐτάραττεν, τὰ δ’ ἔξέχει, καὶ πολὺ θοιλώτερος ἔφαίνετο δι οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· ‘ἔγὼ δὲ καθυλίσαι προστάξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἐωρακότι ἀγαθὸν ὕσπερ οὐδ’ 25 ἐγώ. ἀνάστηθι οὖν σύ, Ἀρίδεικες· σὺ δὲ ἀπελθὼν

1 προσελθὼν A: corr. Mus 5 δημόνιος A: corr. Cas
ἐπεχώρευε A ἔξεχόρευσε C 6 τρικλίνους A: corr. II p. 55d,
κού τρικλίνων Methner 11 Lycophronis versus sic refecit
Mein: ὃ τὴν ἥω καλῶν | δρυις κατέλαβε κτλ’ 14 ἀνακαγχάσας
Α γεῖρε A: corr. m. rec 26 ἀριδικες A cf. Wilamowitz
Antig. Car. p. 77

τὰ ἔκτα τρύπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὗφραινε καὶ ἔξιλάρου ο
τοὺς παρόντας ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ μά-
λιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκρά-
5 γασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν
μάγειρον· κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις
ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἶον οἱ κεκλημένοι μετὰ
πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ καν τύχῃ θυσία τις
οὖσα, παρακαλυψάμενος ο θεὸς οἰχήσεται καταλιπών
10 οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν.
γελοῖον γάρ ἔστιν αὐτὸν *(τὸν)* εὔφημιαν κηρύξαντα
καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δει-
πνοῦσι δ' ἂν εἴποι ο τοιοῦτος (B 381).

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ἔνναγωμεν "Ἄρηα.
15 τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος (Soph. OT 4)

δόμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

· δόμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων· 'παραιτη-
τέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντάς ἔστι το γαστρίζεσθαι.
20 ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν,' ὡς "Αμφις
φησὶν ἐν Πανί (Π 244 K), οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλα-
κισμούς, ὡς "Ἀλεξίς ἐν Ὁδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ
διὰ τούτων (Π 354 K).'

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία

25 καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν, ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολύ.
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνεται· ἂν δ' εἴπης ἅπαξ, b
5 εὐθὺς ἀντήκουσας· ἥδη λοιδορεῖσθαι λείπεται,

3 ἐπὶ om. C non recte 11 αὐτὸν om. C: αὐτὸν τὸν Mein,
τὸν Wilam 20 δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς Kock 26 πλέον AC:
corr. Schw

είτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τὸ μάντεως ἔδει;

18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δεῖπνοις παράγει τι συμπό-
σιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς ἀλη-
θῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Θεονοφῶντα (Hell. 3, 4, 17)
c πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως (II 441 K)·

ἀρ' οἰσθα <σύ>

ὅτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μαχητέον,

οὐ τὰ ἔιφη δεῖπνοῦμεν ἡκουνημένα,

ὅψον δὲ δᾶδας ἡμμένας καταπίνομεν;

5 ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,
ῶσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας

10 καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

d καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησίν (fr. 3 B)·

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμῆ,

κόμη δὲ τόξα, δήιοι δὲ κρητῆρες,

ἴπποι δ' ἄκρητος κάλαλὴ 'μύφον χεῖτε'.

ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ "Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς
ιδαλεγόμενός φησι (II 364 K)·

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεατεροι

Παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.

δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον

πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις

1 B. ante ταῦτα add. Wilam 2 τιμᾶν τέως A: corr. Cas
8 σύ add. Pors 10 ἡκουνημένοι A C: corr. Eust. 1085, 47 17
καταπέλται A, καταπέλταις C: corr. Pors 18 ὁ om. A add. C
20 κύμβη δὲ τόξα Haupt 21 χεῖτε Lachm: κεῖται A 25
μέλλει A: corr. C

5 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθράκι' εῦχεται
λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.

χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἔστι τοῖς φίλοις.

*Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τινος τῶν ὄμοίων δια-
5 λεγόμενος διεξεισιν* (II 556 K).

ἔμε μὲν οὐχ ὅρᾶς πεπαύότα
ἥδη τ' ἀκροθάρακ' ὅντα καὶ θυμούμενον,
τονδὶ δὲ ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα
ἥδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα;

10 διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ^f
τῆς τραπέζης τὰς ἥδονὰς πορέεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ φ-
φρουεῖν. ὁ δ' *Εὐριπίδης φησί* (fr. 212 N).

φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα,
ώς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα
15 μᾶλλον γινομένης. *Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ* (fr. 253 N).
καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργάρης γνάθον
έφρυσακον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾶ.

ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ *Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων*
(fr. 672).^c

20 βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,
οὐκ εὐτράπεξος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. 422

ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς
θάλασσα· τίνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
5 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἶκαδ' ἔρχεται.

25 19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἡ γαστήρ, περὶ ἣς
φησιν *"Αλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι* (II 374 K).
μάθοις τ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακόν

8 τόνδ' ἵδεν ἀστὸν Α: corr. Heringa *'Αστερίωνος* Herw coll.
Paus. 1, 35, 5 13 ἥσθην ΑC: corr. Stob. fl. 63, 2 17 εργ-
σιας οἷον στόματος Α: corr. Lobeck, ἐφρυσιάσθη Κ πρωτοχαραι
Α: corr. Mus, at dubito 20 πορφυρέων Mein, sufficiet πορφυρέως
22 παιδοστιβῆς Α: corr. C 27 κακὸν ἀνθρώποις ΑC: corr. Grot

ἐστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἵ τ' ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἰς τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ
σώματος,

- b οὗτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὕθ' ὑβρίζοι τὰν ἐκών.
5 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἀπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. 5
Δίφιλος δ' ἐν *Παρασίτῳ* (II 560 K).

εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλα' *Εὔριπίδης*,
νικᾶ δὲ (fr. 907 N) 'χρεία μ' ἡ ταλαιπωρός τέ μου
γαστήρ. ταλαιπωρότερον οὐδέν ἔστι γάρ
τῆς γαστρός· εἰς ἥν πρῶτον ἐμβαλεῖς <ὅσ' ἂν> 10
οὐχ ἔτερον <εἰς> ἀγγεῖον. ἐν πήρα φέροις
c ἄρτους ἂν, ἀλλ' οὐ κιωμόν, ἡ διαφθερεῖς.
εἰς σπυρίδα μάξας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·
οἰνάριον εἰς λάγυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἔχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει 15
10 πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν διολογούμενα.
κού προστίθημι τἄλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.

καὶ *Κράτης* δ' ὁ κυνικός, ὡς φησι *Σωσικράτης* ἐν
ταῖς *Διαδοχαῖς*, ἐπερράπισε *Δημήτριον* τὸν *Φαληρέα* 20
d σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγυνον πέμψαντα οἶνον·
'εἴθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἥν φέρειν.'
Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν καταφαγὴν
σκόριοδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς *Μητρὸς* τῶν
θεῶν λερῷ· ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ 25

2 ταῦτ' A: corr. C ἄρ' ἡμῶν *Mein*, *fort.* ἀφειδῶν 4 οὐδ'
ἄν AC: corr. Di ὑβρίζοιτ' ἂν AC: corr. Ahrens 7. 8 sic
distinxit K 9 γάρ οὐδέν ἔστι AC: corr. Mus 10. 11 πρῶτον
(πάντ' ἂν C) ἐμβαλεῖς ἄλλ' οὐχ ἔτ. ἀγγ. AC: corr. Wilam, *prae-*
terea fort. ἐμβάλλεις 15 εἰσφορεῖς Grot 16 ἀπάνθ' Iacobs
τὰ πάνθ' Mus 18 ταύτην (pro ταῦτα) C πάντα γίγνεται
κακά Mein, cf. Eur. fr. 907 20 cf. Diog. L 6, 5, 90

εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης διτὶ ‘φιλόσοφος ὅν, ὁ Στίλπων, παραβαίνεις τὰ υόμιμα’, καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρίνασθαι [κατὰ τὸν ὕπνον]. ‘σὺ δέ μοι πάρεχε ἐσθίειν καὶ 5 σκοφόδοις οὐ χρήσομαι.’

20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ‘ἐπεὶ δεδείπνα- e μεν (εἴρηκε δὲ οὕτως) Ἀλεξις ἐν Κουφίδι (Π 334 Κ). ‘ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν’, Εὔβοιλος Προκρίδι (Π 195 Κ). ‘ἡμεῖς δ’ οὐδέπω δεδείπναμεν’ καὶ πάλιν. ‘Ὄν χρὴ δε- 10 δειπνάναι πάλαι,’ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ (Π 70 Κ). ἀλλὰ πρὸν δεδειπνάναι

ἡμᾶς παρέσται,

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (Ι 511 Κ).

ῶρα βαδίζειν μούστιν ἐπὶ τὸν δεσπότην.

15 15 ἥδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι,

καὶ ἐν Δαναίσιν (p. 455). ·

ἥδη παροινεῖς <ἐσ> ἐμὲ πρὸν δεδειπνάναι, f

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (Ι 638 Κ) καὶ Ἐπικράτης ὁ

Ἀμβρακιώτης — μέσης δ’ ἐστὶν κωμῳδίας ποιητής —

20 20 ἐν Ἀμαξόσιν (Π 282 Κ). ·

δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ

δοκοῦσί μοι.

καὶ ἡρίσταμεν δ’ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
σταῖς (Ι 520 Κ). ·

25 25 ὑποπεπώμαεν . . . , ὡνδρες, καὶ καλῶς ἡρίσταμεν,

καὶ Ἔρμιππος ἐν Στρατιώταις (Ι 242 Κ). ‘ἡρίσταναι⁴²³

4 glossam del. Mein 8 προκρίδη Α 14 μοίστιν Α:
corr. Di 17 ἐσ add. Cob (εἰς Brunck) 18 σοφιστῆι Α: corr.
Bekk. anecd. 89, 26 21 ἐνδειπνάναι Α: corr. Cas ἄνδρες Α:
corr. Mein 26 ἀριστάναι Α: corr. Phot. s. v.

[καὶ παριστάναι] τουτί', Θεόπομπος Καλλαισχρω¹
(I 738 K).

ἡρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.
καταριστᾶν δὲ εἰρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν
οὕτως (fr. 79 Tur). ‘ὅτ’ ἀν τις πράγματα τὰ ἔαυτοῦ ἢ τὰ 5
τῶν φίλων κατηρίστηκεν.’ παραδεδειπνημένος δ’ εἰρη-
κεν “Αμφις ἐν Πλάνῳ οὕτως (II 245 K). ‘παραδεδειπνη-
θε μένος, παῖδες, πάλαι.’) — 21. ‘τοῖς οὖν θεοῖς’ κατὰ τὸν
Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ φησίν (p. 61 b c), ‘εὐχόμενοι
κεραυνύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἰδ’ Ἡφαιστος εἰδ’ ὅστις 10
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἰληκε τῆς συγκράσεως. καθ-
άπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶν παρεστᾶσιν κρῆναι,
καὶ μέλιτος μὲν ἀν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν
δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ
τινος καὶ ύγιεινοῦ ὕδατος· ἀς προδυμητέον ὡς κάλ-
λιστα συμμιγνύναι.’ ὥρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστι, καὶ
τῶν παιδῶν τις ἐκ τοῦ κυλικέου τῶν ποτηρίων παρα-
φερέτω· δρῶ γὰρ πλῆθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπω-
ει μάτων.’ δοδέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη· ‘ἄλλ’
ἀκρατέστερόν μοι, ὡς παῖ, τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς 20
τὴν κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην,
ὅς ἐν Διδύμοις φησί (II 44 K).

τὸ ποτηρίον μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.
ἐνεχεάμην ἄκρατον· ‘ἔγχει, παιδίον,
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους· 25
ἔπειτ’ ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.’

1 glossam del. Dobr 5 ὅτι δὴ Mein (pro ὅτι' ἀν), praestat
ὅτε δὴ 17 κυλικέου Α: corr. Schw 20 ἔγχει Α: corr. ed.
Bas 23 πρόσφερ' ἐκλαβών Mein 24 ἔπειτεάμην Α: corr.
Kock ἔγχει Mein: οὐχὶ Α 26 εἰτ' Α: corr. Koppiers

έμοι οὖν, ὡς παῖ, ξωρότερον κέραιρε· οὕπω γὰρ λέγομεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων. δεῖξω δὲ ὅτι καὶ ὁ κύαθος ἀερηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον, καὶ περὶ οἰνοχόων.

22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ξωρότερον.

5 *Αντιφάνης Μελανίωνι* (Π 72 Κ).

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Τγιείας
πίνειν ξωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι (p. 68).

ό δεῖν' Ἰάπυξ, κέρασον εὐξωρέστερον.

10 *Εφιππος Εφήβοις* (Π 255 Κ).

φιάλην ἔκατέρᾳ

ἔδωκε κεράσας ξωρότερον Όμηρικῶς.

e

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Όμήρῳ (Ι 203) ξωρότερον δὲ κέραιρε' οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασίν, ἀλλὰ θερμόν,

15 ἀπὸ τοῦ ξωτικοῦ καὶ τῆς ξέσεως ἔταιρων γὰρ παρόντων νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυντος κρατῆρα <οὐκ> ἄποκον. ἄλλοι δὲ τὸ εὔκρατον, ὥσπερ τὸ δεξιτερὸν ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ, ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὄφοι λέγονται καὶ τὸ ξα ὅτι μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει,

20 ξωρὸν τὸν πολυέτη λέγεσθαι. Άιφιλος δ' ἐν Παιδερασταῖς φησιν (Π 559 Κ).

ἴγκεον σὺ δὴ πιεῖν.

f

B. εὐξωρότερόν γε νὴ Δλ', ὡς παῖ, δός τὸ γὰρ ὑδαρὲς ἄπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν.

25 *Θεόφραστος* δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (v. 116 W) ξωρότερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος *Ἐμπεδοκλέους* τάδε (v. 182 St).

αἵψα δὲ θυητὰ φύοντο, τὰ πολὺ μάθον ἀθάνατ' εἶναι,⁴²⁴

5 μειλανίωνι A: corr. Koch 10 ἐφηβώς A 16 οὐκ add. Schw coll. Plut. q. symp. V 4 19 τὸ ξα Plut: τὰ ξῶια A C 23 B. add. Naber παῖ, δός Cas: παιδεῖς A

ξωρά τε τὰ πρὸν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.
23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἰρηκεν
ἐν Φάσιν οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κύαθον ὡδ' εἰληφότες.
καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).⁵

κυάθους ὅσους ἐκλέπεθ' ἐκάστοτε.
b "Αρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K).
κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίον.
τοιοῦτον ἔστιν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους
(v. 540).¹⁰

ὑπωπιασμέναι

〈ἀπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι〉.
τὰ γὰρ ὑπώπια τοῖς κυάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦται.
μνημονεύει τοῦ κυάθου καὶ Μενοφῶν ἐν πρώτῳ
Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατεῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης¹⁵
πολλαχοῦ καὶ Εὖβουλος ἐν Ὁρθάνη. Φερεκράτης
δ' ἐν Λήροις 'ἀφγυροῦν κύαθον' ὠνόμασε (I 174 K).
Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσσαίνας κέκληκε τοὺς
κυάθους φάσκων οὕτωσί (fr. 46 W). 'ἀπληστοίνους τ'
c ἀρυσσαίνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται²⁰
δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχοι. Σίμωνίδης (fr. 25 B).
ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

'Αριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855).⁶

έγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
Φρύνιχος Ποαστρίας (I 381 K). 'κύλικ' ἀρύστιχον.⁷
ἴνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον *〈τὸ*
τοιοῦτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἴστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθιλῶσι
schol. Arist 17 κυάθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρυσάνας
A: corr. Mein coll. p. 445 e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλούμενον περὶ δ
 Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας. 24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον
 ‘Τπερείδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 21 B³)
 γράφων οὗτως· ‘εὶ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει
 δ σέ.’ τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ ‘ἀνιηρέστερον’ (β 190) καὶ
 τὸ ἐν ‘Ηλιάσιν Αἰσχύλον (fr. 69) ‘ἀφθονέστερον λίβα.’
 καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Πύρρᾳ (p. 250 L) εὐωνέστερον
 ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ ‘Τπερείδης
 εἰρηκε (fr. 89 B) ‘φαδιεστέραν τὴν πόλιν.’ τῷ δὲ κε-
 10 φαννύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ (p. 61 c).
 ‘τοῖς δὴ θεοῖς, ὡς Πρώταροι, εὐχόμενοι κεφαννύωμεν.’
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ιερῷ γάμῳ (I 759 K). ‘κεφαννύουσιν ε
 ἀφανίζουσί τε.’ ‘Τπερείδης Δηλιακῷ (fr. 72 B). ‘καὶ
 τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεφαν-
 15 νύουσιν.’ φύνοχόδουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγε-
 νέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός (ο 141).

φύνοχόει δ’ υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 καὶ Εὐριπίδης δ’ ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν φύνοχόησε.
 Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί (fr. 119 W).
 20 ‘πυνθάνομαι δ’ ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν
 οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ὡρ- f
 χοῦντο δὲ οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεὼν τοῦ
 Δηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναῖων καὶ ἐνεδύοντο
 ἵμάτια τῶν Θηραικῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν
 25 φῶ τὰ Θαργήλια ἄγουσι, καὶ διασώζεται Φλυτῆσιν ἐν
 τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων.’ τὰ αὐτὰ ἴστορετ
 καὶ Ιερώνυμος ὁ ‘Ρόδιος Ἀριστοτέλους ὃν μαθητής,

2 τῷ 5: τὸ A 3 ὑπερείδης AC 4 ἔπινεν Mein 5 ἀνια-
 ρέστερον A: corr. C 7 πύραι A 9. 10 κεφαννύουσι A: corr. C
 • 23 πρώτ... ντες A (charta laesa): suppl. Valcken 24 Θήραια
 ἵμάτια habent Hes. s. v. et Poll. 6, 48 25 φυλητι A: corr.
 Valck 26 δαφνηφορει A

425 καὶ οὗτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μυτιληναῖοις. καὶ παρὰ 'Ρωμαίοις δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν ταύτην ἔκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιῶν, 5 πάντα τοὺς Ἀἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς τόνους τῆς φωνῆς. 25. τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιοτέρων τρυφὴ περὶ τὰς πολυτελείας ὥστε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστιν οἱ οἰνόπται παρὰ 'Αθηναῖοις, ἡς μνημονεύει ἐν ταῖς 10 Πόλεσιν Εὔπολις ἐν τούτοις (I 814 Κ).*

b οὓς δ' οὐκ ἂν εἶλεσθ' οὐδὲ ἂν οἰνόπτας προ τοῦ,
ννὺν στρατηγοὺς ὁ πόλις, πόλις,
ώς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ἡ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις, εἰ 15
κατ' ἵσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτελής, ὡς δὲ φήτωρ φησὶ Φιλῖνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ (II 319 Tux). καὶ δῆτι τρεῖς ἥσαν οἱ οἰνόπται,
οἵτινες καὶ παρείχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ
θρυαλλίδας. ἐκάλονταν δέ τινες τούτους καὶ ὄφθαλμούς. 20

c παρὰ δὲ 'Εφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἥθεοι τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἔκαλοῦντο, ὡς 'Αμερίας φησὶ.
'Ελλησπόντιοι δὲ ἐπεγχύτην ὄνομάζουσι τὸν οἰνοχόον
καὶ τὴν κρεανομίαν κρεωδαισίαν, ὡς φησὶ Δημήτριος
δὲ Σκήψιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου 25
(fr. 16 Gaede). τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσάν τινες ἴστοροῦσι τὴν 'Αρμονίαν, ὡς Καπίτων ἴστορεῖ δὲ ποποιός,
'Αλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ 'Ερωτικῶν. 'Αλκαῖος

13 ἔχομεν suppl. Herm 17 κροκωνιδῶν A: cf. Harp. s.
v. Κοιρωνίδαι 21 ἥθεοι AC 27 ἴστορεῖ fort. delendum

δὲ καὶ τὸν Ἐρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον (fr. 8 B), ὡς
καὶ Σαπφὼ λέγουσα (fr. 51).

d

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν
κρατήρ ἐκένφατο,
‘Ἐρμᾶς δ' ἔλεν ὅλπιν
θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύταις
κήρυκας ἐκάλουν. Ὄμηρος (Γ 245).

κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ φέρον θεῶν δρκια πιστά,
10 ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρουρῆς,
ἀσκῷ ἐν αἴγειώ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἥδε χρύσεια κύπελλα.
καὶ πάλιν (268).

e

ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ

15 δρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ κεῖρας ἔχεναν.

Κλειδημος δὲ (FHG I 359) τοὺς μαγείρους κήρυκάς
φησι καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἡβῆν δέ τινες ἀνέπλασαν
οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἵσως διὰ τὸ ἡβητῆρια καλεῖσθαι
20 τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου
τοῦ βασιλέως, ἐπίκλην δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει
Πτολεμαῖος δὲ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ f
Φιλοπάτορα ἴστοριῶν (FHG III 67). Πολύβιος δὲ ἐν
τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἴστοριῶν (c. 11) καὶ ἀνδριάν-
25 τας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ
μέρη τῆς πόλεως μονοχλιτωνας, φυτὸν κρατοῦντας ἐν
ταῖς χερσίν?

1 αὐτὸν A: corr. Cas

3 κηδαμβροσίας A: corr. Lachm
5 ἐρμαῖς A: corr. II 3a δ' ἔλεν Seidler: δὲ ἔλων A 11 φέρε
δὴ A 19 αὐτοῖς i. e. τοῖς θεοῖς, itaque vv. 7—18 temere in-
serta ιβητῆρια A: corr. C 20 Κλεινοῦς ex XIII 576f: κλινῆς AC

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτηρίον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

426

'τήνδ' ἔγὼ

μεστὴν ἄπαξ ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.'

5

πρὸς δὲ τὴν πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε
τὰ λειπόμενα λαμβεῖα·

πιὼν ἔρω

τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. ἀλλ' ἐπιρρόφει.

καὶ δὲ Οὐλπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη· 'ταῦτα μὲν Κλέαρχος¹⁰
ἐν Κιθαρῳδῷ (IV 562 M). ἔγὼ δὲ κατὰ τοὺς "Αμφιδος
'Εριθους παρακελεύομαι (II 241 K)·

ὅ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

καὶ·

b πίμπλα σὺ μὲν ἔμοι, σοὶ δὲ ἔγὼ δώσω πιεῖν.¹⁵

ἀμυγδαλῆ μὲν παῖξέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δὲ ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (II 468 K).¹⁶
αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ λισσῶν
λισσῶ φασκόντων κίρινασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς "Αρ-
χιπον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Αμφιτρύωνι (I 679 K).¹⁷
τίς ἐκέρασε σφῶν, ὃ κακόδαιμον, λισσον λισσω;

καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 69 K).

τὸν δὲ λισσον λισσω φέροντ· ἔγὼ δὲ ἐκτήνομαι,
ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς
αρχαίοις. 28. καὶ τινος εἰπόντος δι τοι Μένανδρος²⁵
ἐν "Ηρωι ἔφη (IV 129 M)·

χοῦς κεκραμένου

4 ἄπασαν Α: corr. Dobr 5 πίστωμα φ. συγγ. Mein
7 λαμβία Α 8. 9 ἔρωτα λοιπὸν Α: corr. Schw 9 B. ἀλλ'
Mein 13 συχνούς (superscr. α) C 15 πίμπλη Mein, Πάμ-
φιλος Herw 17 ἔενοχαρτος Α: corr. Kuster 22 expectares
Κρατῖνον, sed turbavit epitomator

οίνου· λαβὼν ἔκπιδι τοῦτον,
ὅ Δημόκριτος ἔφη· "Ἡσίοδος μέν, ὡ̄ ἐταῖροι, πα-
ραινεῖ (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
δ δι' ὃν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (Π 271 Κ).
καίτοι πολύ γ' ἐσθὶ ἥδιον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον <ἄν> τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἐν μόνον.

"Ἀλεξῆις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικάτερον κιρνάναι
παρακελεύεται (Π 380 Κ)."

10 ίδού [γάρ], πάρεστιν οἴνος· οὐκοῦν ἐγχέω d
κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἔνα καὶ τέτταρας.
A. ὕδαρη λέγεις· δμως δὲ ταύτην ἔκπιῶν
λέγ' εἰ τι καινόν, διατριβήν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (Ι 768 Κ).
πᾶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἴνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.
ἡ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος ούσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν.

20 ἡ πέντε πίνειν ἡ τρὶς ἡ μὴ τέτταρα.
ἡ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἡ ἔνα πρὸς ε
τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κράσεως "Ιων δ ποιητῆς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG ΙΙ 50) δτι εὐρὼν ὁ μάντις
Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς "Ελλησι
25 πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἔνα κυάθους. οὖ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὃ Schw 7 ἀν add. Pors τρὶς A
8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγχέωμεν
ἔνα καὶ τέττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἔνα καὶ τρεῖς
12 ὕδαρη A: ὕδαρη (superscr. ἡν) C 13 λέγ' εἰ τι K: λέγε
τι A C καινόν Wilam: καὶ A C τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr:
δεῖ μετὰ A C 23 εὐρὼν corruptum 24 παλαμήδης C

χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἶνον ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.
Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυνώνῃ πρὸς τοῦνομα παῖςων
ἔφη (I 770 K).

f *Oἰνόμαος οὗτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·
καγώ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα.* 5
τὰ παραπλήσια εἰρηκε καὶ ἐν Λημνίαις (p. 773). *Ἀμειψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν* (I 671 K).
ἔγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμὶ πέντε καὶ δύο.
Εὔπολις Αἴξι (I 260 K).

Διόνυσε, χαῖρε μή τι πέντε καὶ δύο; 10
“Ἐρμιππος Θεοῖς (I 230 K)·

ἐπειδ' ὅταν πινῶμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ ‘οἶνος, ὡς κέρας, γενοῦ.’

427 οὐκ ἀστοῦ πηλουγω φέρω παῖςων ἄμα,
καυθεὶς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο. 15

29. παφὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἶνον πρὸς δύο ὕδατος
(fr. 63 B)·

ἄγε δὴ φέρ’ ἡμίν, ὡς παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυνστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ’ ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ’ οἶνον
5 κυάθους, ὡς ἀνυβρίστως
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·
ἄγε δηῦτε, μηκέθ’ οὔτω
πατάγῳ τε κάλαλητῷ

6 λιμνίαις A 8 Διόνυσος et ὑμῖν del. Schw 12 πει-
νώμεθ’ Bergk, sed mirae formae mediae 13 πρὸς τοῦτ’
‘οἶνος Bgk ωκαιρασγενον A: corr. Bergk 14 κάς τοῦ καπήλουν
γὼ Bergk 15 κενθῆς Bergk, καύθις Mus 20 δ’ ἐγχέας
A: corr. XI 475 c 22. 23 ἀνὸν ὑβριστικῶσαν A: corr. Pauw
23 δεντε A: corr. Bgk 24 ἀκρατοποσίαν (ut semper) A

Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἶνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖσ'

b

10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ
δ ἔκτῃ (c. 84), Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα
καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆ-
ναι. καὶ αὐτὸλ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρα-
τέστεφον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων
γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων
10 οὗτως γράφει (fr. 81 Κοερκε). ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν
Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύ-
θαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν ε
βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστεφον, ἐπισκύθισον λέγου-
σιν. Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους
15 ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὑδαρῇ πίνειν καὶ λέγον-
τας (p. 580 N).

μῶν Ἀχελῶος ἦν κεκραμένος πολύς;

B. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.

A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν . . . Σκύθη πιεῖν.

20 30. ἥσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὡς
φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης (fr. 118 W), οὐ δ
παλαιαι· ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδο-
μένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις.
ἔχρωντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κότταβίζειν ὅντος τοῦ παι-
25 γνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήιος
πεποίηκε (fr. 53 B).

17 ἀχελῶιος A.C: corr. Mein ἐγκεκραμένος Ed. Mueller
18 λῆξαι A: corr. Mein 19 οὖν ἀν ἐγχέοις Σκ. Mein, latent
alia 20 δ' αἱ Cas: δὲ A τῶν ἀκροατῶν A: corr. Toup, sed
dubito; nam non de mero bibendo agitur, sed de propinatione
cf. Polyb. 16, 21, 12 22 παλιαι A: corr. Mus

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλῃ λατάξων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη ἔστι· λέγω δ' οἶνον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε (fr. 128).

5

e *Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,*
Ὄφρα σὺνχειμαμάρωι μεθύσων Ἀγάθωνι δὲ βάλω
κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμου τὰ πίπτοντα
 τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης
 περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελ-¹⁰
 λεροφόντην τεθνάναι (fr. 667 N).

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
 ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ τῷ Κορινθίῳ ἔνωφ'.

f 31. οὐκ ἐμέθυον δ' οἱ πάλαι, ἀλλὰ καὶ Πιττακὸς
 Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι¹⁵
 μηδὲ κωμάξειν, ἵν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἵος ὃν τιγγά-
 νεις, ἀλλ' οὐχ οἴος προσποιῆ.

κάτοπτρον (γὰρ) εἶδονς χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ
 (Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγοντες τὸν οἶνον²⁰
 οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ
 Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ
 οἰνοχόου προσαγορεύσας ὄνομαστὶ τὸν τύραννον 'τί²⁵
 428δή, ἔφη, ὡς Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ δύψοποιὸς ἀγαθὸς ὃν
 καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχούμενους ἐσθίειν καὶ³⁰
 μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν
 τράπεζαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ
 φησιν ὡς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν Α λατάξων Wilam:
 δαλέων Α 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe alia
 fuisse Ἀγαθωνίδα Wilam 21 γρύλλον C

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἵσον [κακὸν] πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ.

ὅθεν εἰρηται καὶ τὸ

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

5 Σθένελός τε ὁ ποιητὴς οὐ κακῶς εἰρηκεν·

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)·

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων

ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

10 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλή-

νων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἥρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατεφρύγησαν

ἀπὸ τῶν διφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον

τὴν ἀνάπτανσιν καὶ δαστώνην ἀνειμένως ἥδη καὶ ἀτά-

κτως ἔχοντο τῇ μέθῃ, ὁδηγούσης οἴμαι τῆς παρα-

15 σκευῆς εἰς τὰς ἥδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

'Ηολαῖς εἶπεν (fr. 157 Rz)·

οἴα Διόνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος, c

ὅστις ἀδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,

σὺν δὲ πόδας χειράς τε δέει γλώσσαν τε νόου τε

20 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἐ μαλθακὸς ὕπνος.

καὶ Θέογνις δέ φησιν (477)·

ἥκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,

οὕτε τι νήφων εἴμ' οὕτε λίαν μεθύων.

δος δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἔκεινος

25 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d

2 κακὸν del. Bothe τῷ διψῆν [βίᾳ] κακόν Mein 4 cf.
 Eriphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 puto διαμένει
 11 fort. ἔχλιδων 14 χορηγούσης A C: corr. K 17 διόνυσος
 A: corr. C ἔχθος A C: corr. Scut. 400 18 πίνοι C 22 ἥξω
 Theogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 30—32 videntur de-
 sumpta, participium velut εἰδὼς 24 ὑπερβάλῃ A 25 τῆς
 αὐτῆς (αὐτοῦ C) γνώμης A C

5 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὸν ἐών σώφρων τε καὶ ἥπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
πρὸν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μή σε βιάσθω 5
10 γαστήρ, ὡστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

'Ανάχαρσίς τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου
ε δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς
δεικνὺς ἔλεγεν ώς εἰ μὴ καθ' ἔκαστον ἔτος ἔτεμνον
οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἥδη κανὸν ἐν Σκύθαις ἦν. 10

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν
Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ μέσης
τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδεικνυνται γὰρ τοῖς θεα-
ταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ οὐρανού ἐστιν ὁ οἶνος. καίτοι
γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἀνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπο- 15
μείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο
ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
f Δήμητρα θερίζουσαν ἡ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ
καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίνην ἄν τοῦτο διαμαρτάνειν·
πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ως ἐνιοὶ φασιν, Εὔρι- 20
πίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳ-
δίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καθείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν
Ιάσονα μεθύοντας. ἂ δ' αὐτὸς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐποίει
ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραψε τὰς
τραγῳδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν 25
ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
429εἰδώς γε ποιεῖς,' ὡς ἴστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ
Αἰσχύλον (fr. 22 Κοερκε). ἀγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον
'Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 θ' ἔρδων Α C 19 τοῦτό γε C 22 καβίροις Α 23
ιάσωνα Α: corr. C 28 ἀγνοοῦσι δὲ C

ὅν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς
καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς μεθύουντες ἔγραφον
τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμ-
πρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἡγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς
τοῖς Ἐπιζεφυρίοις εἴ τις ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος
ἰατροῦ θεραπείας ἔνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία Ζαλεύκου
τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος
τὰς γυναικας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν
φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
10 παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὕτε οἰκέτης οἰνον ἔπινεν οὕτε γυνὴ¹
ἔλευθέρα οὕτε τῶν ἔλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριά-
κοντα ἐτῶν. ἀτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ
τὴν ποίησιν ἔξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ
τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἔαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται,
15 οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν
καὶ ἀγαθὸς ὡν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὖσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἰνον δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
20 πίδης ἔφη (fr. 4 B).

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὸν ἔόντες ἀΐδριες οἰνον.
τάχα δὴ τάχα τοι μὲν οὖν ἀπωλανούντο,
τοι δὲ παράπληκτον χέον δύμφάν.

25 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησίν·
‘εἰ ὁ οἰνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἥττον με-
θύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενε-
στέραν γίγνεσθαι· μεθύσκονται τε, φησίν, οἱ γεραιτεροι

8 δὲ Κ: τε ΑC 7 μασσαλεηταις Α: corr. C 11. 12 μέχρι²
πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοι μὲν ἀπ' ὡν δλοντο
Bergk, traditum videtur τοι μὲν οὖν ἀπωλλύοντο

τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς
ἀ ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι
τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος
θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἶνου προσγινομένῳ κρατοῦνται
φαδίως. μεθύσκονται δὲ κάν τοῖς ἀλόγοις ζῷοις ὡς εἰ
μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες καὶ τὸ τῶν κο-
ράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην
φαγόντα βιτάνην, πίθηκος δὲ καὶ ἔλέφας πιόντες οἶνον.
διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν
κοράκων μεθυσθέντων, τῶν μὲν οἶνῳ, τῶν δὲ τῇ οἰ-
νούττῃ.⁷

τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν,
ε φησὶ *Κρώβυλος* ἐν *Ἀπολιπούσῃ* (IV 566 M),
τίν' ἡδονὴν ἔχει,
ἀποστεροῦντα ξῶνθ' ἔαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
δι μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;
καὶ *"Αλεξις* δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν
(II 390 K).

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἰς οἰνόν ποτε
προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νννὶ δὲ τὴν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἥξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.
εἰ τὸν δὲ Σαμαγόρειον οἶνον καλούμενόν φησιν ὁ *Ἄρι-*
στοτέλης (p. 119 R) ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν
μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.⁸

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ *Δημόκριτος* καὶ πιὼν ἔφη·

7 fort. καὶ τὸ τῶν (propter φαγόντα) 8 οἶνον Ael. v. h.
2, 40 13 ἀπολειπούσῃ A 15 τοῦ σωφρονεῖν A.C: corr. ex
p. 443 f 20 προσεγίνεθ' C 21 πλεῖον A: corr. C 23 fort.
τοῦδ' ἀκράτουν

τούτοις είλη τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρότω. ἀκούσεται γὰρ κατὰ τὸν Εὔηνον (fr. 1, 4 B).

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.
ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων οράσεων δια-
5 λεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου
τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ⁴³⁰
γάρ που οὗτος (fr. 41, 4 B).

ἔγχεε κέρναις ἔνα καὶ θύνο.

ἐν τούτοις γάρ τινες οἱ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν
10 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἔνα κύαθον ἀκρατον
πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς
Χαμαιλέων ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπείρως
ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν περίστασιν
πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὑρίσκεται· χειμῶνος μὲν ἐν
15 τούτοις (fr. 34 B).

ὕει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὥρανῶ μέγας
χειμών, πεπάγασιν δ' ὑδάτων φοαί
κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεὶς
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
20 5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφὶ γνόφαλλον.

θέροις δέ (fr. 39).

τέγγε πνεύμονας οἶνῳ· τὸ γαρ ἄστρον περιτέλλεται·
ά δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.
25 τοῦ δ' ἔαρος (fr. 45).

ἥρος ἀνθεμόεντος ἐπάιον ἐρχομένοιο.

3 δοκοῦντεστ' ἐμοὶ AC: corr. IX p. 367 e 5 τὰ Cas: τὸν
A 8 ἔγχεε κέρνα εἰς ἔνα A: corr. p. 430 d (κέρναις Meister)
9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐνδέδεκται A: corr. K 16 ὥρανῶ
AC 18 κάββαλε AC: corr. 5 19 κέρναις A κιρνάς C: corr.
Meister 21 ἀμφιβαλῶν Grotewald 23 πλεύμονας AC: poeta
scripsit πνεύμονα 24 διψαὶς A διψᾶς C: corr. Seidler

καὶ προελθών·

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιαδέος ὅττι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ χρὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην.

προκόφομεν γάρ οὐδὲν ἀσάμενοι,

c ὡς Βυκχί· φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὑφρόναις (fr. 20)·

νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βλαν
πάνην, ἐπειδὴ κάπθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησίν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλῳ.
πᾶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος
εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνάθους πίνειν; αὐτὸς γοῦν 15
τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς
οὗτοις ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὁμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.

καὶ δ' ἀειρε κυλίχναις μεγάλαις αιταποικιλα·

οἶνον γάρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα 20
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχες κέρνατις ἕνα καὶ δύο

5 πλέαις κὰκ κεφαλᾶς· <ἄ> δ' ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ
ωθήτω,

ἕνα πρὸς δύο ἁγτῶς κιρνάναι κελεύων. 36. ὁ δ'
'Ανακρέων ἔτι ζωρότερον ἐν οἷς φησι (fr. 42 B). 22

1 κιρνᾶτε A: corr. Meister 5 μῆθον A: corr. Steph
ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttmann
11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηθὲν A: corr. C δένδρον AC:
corr. Ahr 18 τὸν λύχνον σβέννυμεν AC τὸν 1. ἀμμένομεν
XI 481a: τὰ λύχν' Pors, ὁμμένομεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr.
p. 481 αἵψ' ἀπὸ κιλίβα Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481
21 κιρναῖς A κιρνάς C: cf. 480a 22 ἀ add. Porson ἐτέραν
A: ἀτέραν Bgk

καθαρῆ δ' ἐν κελέβῃ πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχείσθω.
 Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
 του. λέγει δὲ οὕτως (II 234 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

5 καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσ-
 σαρας οἶνου, λέγων ὡδε (I 164 K).

ἀποτος, ὡ Γλύκη.

B. ὕδαρη 'νέχεεν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.

10 B. τέ εἰργάσω; πῶς, ὡ κατάρατε, ἐνέχεας;

ΓΛ. δύ' ὕδατος, ὡ μάμμη. B. τέ δ' οἶνον; ΓΛ.
 τέτταρας.

B. ἔρρο' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

"Εφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K). f
 15 οἶνον πίοις ἀν ἀσφαλέστερον πολὺ¹
 ὕδαρη. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίη; B. τέ φήσ;

37. ἵσον ἵσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K).
 κατάξω τ' ἵσον ἵσῳ ποτηρίοις

20 μεγάλοις ἀπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ "Αλεξις ἐν Δορκίδι ἡ Ποππυζούσῃ (II 317 K). 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνω ἵσον ἵσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἡ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ (II 471 K).

25 μὰ τὸν Διόνυσον, <ὄν> σὺ λάπτεις ἵσον ἵσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ (II 445 K).

1 τε add. Di τρις A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτεσ
 A: corr. Mein 9 ὕδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurdt 10 fort.
 ὡ σὺ κατάρατ'² 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw
 16 ὕδαρην A 18 κονισάδωι A 22 τρεῖς Jacobs: τῆς A
 23 γ' ἵσον Mein, προπίνων Di 25 ὀν add. Schw κάπτεις
 A: corr. Naber

συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἵσον ἵσφ. πάλιν
τὴν μεῖζον' ἥτουν.

"Αλεξις Τοκιστῇ ἡ Καταψευδομένω (Π 381 Κ)·

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδουν

- b ὑδαρῆ, κατανοεῖς; ἵσον ἵσφ μικροῦ. *ΤΡ.* καλᾶς. 5
B. ἥδυ γε τὸ πῶμα. ποταπὸς δὲ *Βρόμιος*, *Τρύφη*;
ΤΡ. Θάσιος. B. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ἔξενους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δὲ ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.
ἐν δὲ 'Τποβολιμαίῳ (Π 386 Κ)·

ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν

10

ἀς ἂν τις ἥδιστ' ἵσον ἵσφ κεκραμένον.

Μένυανδρος 'Αδελφοῖς·

δικτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κυάθους, ἔως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

- c κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι- 15
νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
καρποὺς κατασειόντων. "Αλεξις δὲ ἐν 'Αποκοπτομένῃ
(Π 305 Κ)·

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος
οἱ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσιν.

20

38. *Διόδωρος* δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν *Αὐλητρίδι* (Π 420 Κ)·

ἐπαν κυάθους πίνη τις, ὡς *Κρίτων*, δέκα

- d ἀεὶ παρ' ἔκαστον ἐνδελεχῶς [τὸ] ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δὲ ἔξεμεῖ·
ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

25

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ *Λύσανδρος* ὁ *Σπαρτιάτης*, ὡς φησιν
'*Ηγήσανδρος* ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 417), τὸν οἶνον

5 ὑδαρην A 14 κατέσειε Phot. s. v 15. 16 ὑποκινόντων
A: corr. Phot 23 ἀεὶ Dobr: εἰ A τὸ del. K 24 πίνεις
τε λοιπόν A: corr. Dobr, fort. πίνει κατὰ λόγον δέξαιμε A: corr.
Dobr

ύδαρῃ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ,
κεκραμένον ἔκειται αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρα-
τέστερον ὄνοιντο. τὸ παραπλήσιον καὶ "Ἄλεξις εἰρηκεν
ἐν Αἰσώπῳ οὗτος (II 299 Κ)".

5 κομψόν γε τοῦτ' ἔστιν παρ' ὑμῖν, ὡς Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς δ' εὐρημένον.

ΣΟ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. ΣΟ. οὐ γὰρ φάδιον· πωλοῦσι γὰρ

5 ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον,

10 οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὀνουμένων
προιοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἐσθ', δρᾶς, Ἐλληνικὸς
πότος, μετρίοισι χρωμένοντος ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἥδεως.

15 τὸ μὲν γὰρ ἔτερον λοντρόν ἔστιν, οὐ πότος,
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις. Α. θάνατος μὲν οὖν.

39. 'πίνειν δ' εἰς μέθην, φησὶν ἐν ἔκτῳ Νόμων (p. 775 b)

Πλάτων, οὕτε ἄλλοθί που πρέπει πλὴν ἐν ταῖς τοῦ
τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἑορταῖς οὐδὲ ἀσφαλές, οὕτ'

20 οὖν περὶ γάμους ἐσκουδακότα, ἐν οἷς ἐμφρονα εἴναι
πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον μεταβολὴν βίου
οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἀμα δὲ καὶ τὸ γεννώμενον
ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων αἰεὶ γίγνηται. σχεδὸν 432
γὰρ ἄδηλον ὅποια νὺξ ἡ φῶς αὐτὸν γεννήσει.' κἀν
25 τῷ α' δὲ τῶν Νόμων φησί (p. 637 d). 'μέθης δὲ αὐτῆς,
ῶσπερ Λυδοὶ χρῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι

2 ἵνα τὸν Α: corr. Cas 5 ὡς Σόλων *huc transpos.* Mus:
ante τὸ ποῖον (v. 7) ΑC 7 συμποσίοισιν ΑC: corr. Di πί-
νεται Α πίνετ' C: corr. Cas 13 χρώμενος Α: corr. C 18
οὐδὲ ΑC 22 μεταλλάττοντος Α: corr. C 23 ὅτι Α
24. 25 κἀν τῷ ἐνδεκάτῳ Α (ἐν δὲ τῷ C) 26 ὕσπερ Σκύθαι
Plato, omnino haec misere turbata

καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρεῖς καὶ Θράκες καὶ τὰ τουαῦτα γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὡς Δακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε. Σκύðαι δὲ καὶ Θράκες ἀκράτω παντάπαις χρώμενοι, γυναικές τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ τῶν ἴματίων καταχεόμενοι παλὸν καὶ εὑδαιμον ἐπιτή-⁵ δενυμα ἐπιτηδεύειν νενομίασι. Πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς ὑμεῖς ἀπο-¹⁰ βάλλετε, ἐν τέξει δὲ μᾶλλον τούτων.¹⁵ 40. ἔπινον [οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφιτα ἐπιβάλλοντες τῷ οἰνῳ, ὡς ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος φησίν (FHG IV 418). Ἐπίνικος γοῦν, Μιησιπτόλεμον ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἴστο-¹⁰ ριῶν, ἐν αἷς ἐγέγραπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας δρᾶμα Μιησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε λέγοντα (IV 505 M).

15

επ' ἀλφίτον πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
ιδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι
καν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρο εὔτελές,
5 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν. ²⁰
‘γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
έσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὺν
συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
10 κατησίμωσα πῦμα, καύματος λύσιν.’ ²⁵

ό δ' αὐτὸς ἴστορεῖ κάν Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάτ-

3 ἀκράτω Plat: ἀκρατοπῶται A 9 of om. C 12 ἀπηλ-
φίτισse A: corr. H. Steph 16 ἐπαλφιτούντα τοῦ θ. Cobet
25 κατησίμωσα C fort. recte 26 κάν Θηρασίαις νήσοις Schw
coll. Steph. B. s. v ἐπιπάττοντα A: corr. C

τοντας λέωθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταῦ-
την τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις
Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας
διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα
Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 2 B).

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρου κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὄνομαστὶ λέγοντα
10 μηδ' ἐπὶ δεξιερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσου ... e

5 [ἄγγεα Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενῆς]
καὶ προπόσεις ὁρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην φῶ προπιεῖν ἔθέλει.

εἰτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλῶσσας τε λύσουσιν
15 εἰς αἰσχροὺς μύθους σῶμά τ' ἀμαυρότερον
10 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὅμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πρακτίδων·

νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
ἡθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.

20 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον
15 ὥστε φρέν' εἰς ἵλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἰς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργον Ἀφροδίτης
25 πρὸς δ' ὑπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα, 433
20 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θυητοῖς Τυίειαν,

11 del. Sitzler, qui alio transposuit (fr. 1, 4 B); intercidit
haec sententia: *contra apud Athenienses hoc moris est* 13 προ-
πολεῖν A: corr. C 14 τελέσοντιν AC: corr. Mus 16 ὅμμ' AC:
corr. Herm 17 λῆστις AC: corr. C superscr. 21 ἀσπίδα AC:
corr. Emperius πάντ' ἀπάγειν A (ἀπαγαγεῖν C): corr. Bergk
26 ὑγείαν AC

καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
ἔξῆς τε πάλιν φησίν·

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα-
χρῆμα

τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἄπαντα χρόνον.

5

b ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιτθ' ὅμαλῶς διάκειται,
25 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἐστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοιον δ' ἐστὶν ὁ πρὸς οἴνον ἔτοιμος, φιλο- 10
πότης δὲ ὁ πρὸς πότους, κωδωνιστὴς δὲ ὁ μέχρι μέθης.
πλεῖστον δὲ ἔπιε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ τριγέρων·
φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ
οἴνῳ καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος αὐτοῦ, ὃν ὡς πολυπότην
ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς (A 225). ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆς 15
μεγίστης μάχης ἐνεστηκυίας οὐκ ἀπέχεται [καὶ] τοῦ
c πίνειν. φησὶ γοῦν Ὄμηρος (Ξ 1)·

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν Ιαχὴ πίνοντά περ ἔμπης.
καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμή-
νευκεν, ὡς τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ 20
μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ τῆς ἀσπίδος ἐκείνης, ἡς φησιν
ὁ Ἐκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἤκειν τὸ κλέος (Θ 192).
οὐκ ἀν ἀμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων
φιάλην Ἀρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνοντος Καινέα, ἐν φ
λέγεται οὕτως (Π 55 Κ). . . . 25

εἰτ' ἥδη δὸς φιάλην [τὸ ὄπλον] Ἀρεως,
κατὰ Τιμόθεον (fr. 16), ξυστόν τε βέλος.

1 εὐσεβείης A: corr. C 7 ἔσθειν A: corr. Mus φρονεῖν
Bach: φανέν A 8. 9 ἀπότακτον ἡμεραι A: corr. C 11 φιλο-
κωδωνιστὴς A: corr. C 13 fort. τῶν τε ἄλλων 16 καὶ del.
Wilam 26 ειτ' ηδηλος A: corr. Emperius τὸ ὄπλον del.
Koppiers

ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' ἀχιλλέως φιάλην λαμβάνει δῶρον ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι (Ψ 616), οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικηθέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς (τοῖς γὰρ φιλοπόταις διὸ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ φάθυμον) ἢ ὅτι διὰ δίφαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται διὰ τὸ βαρεῖσθαι τὰς χειρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εῦμηλος λαμβάνει θώρακα (v. 560) δραμὰν ἄθλου ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθείς, ἀσφαλείας δύπλον.

10 43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. εἰ διόπερ καὶ τὸ Ἀργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν ἵσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι (fr. 692 N).

15 διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς.
καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 68 B).
μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ῶς ἐρέω.

20 καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη (fr. adesp. 69 N).
ἵσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

καὶ Ἀνακρέων (fr. 57 B).

φίλῃ γὰρ εἰς ἔεινοις· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.
καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ
25 τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα (V 1, 1). 'ἐγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίσασθαι.' Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ (VIII 562 c).
'ὅταν οἷμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα
κακῶν οἶνοχόων προστατούντων τύχη καὶ πορρωτέρω

3 fortasse οὐχ ὅτι ἀκονιτὶ τῷ νικ. coll. schol. Ψ 616 13
τῆς περιττῆς C: την περὶ τῆς A 16 ἡ Cas: μὴ AC 23 εἰσ-
ξεινεις A: corr. Schneidewin

434τοῦ δέσοντος ἀκράτου μεθυσθῆ. 44. ἔπινε δὲ καὶ Πρωτέας ὁ Μακεδὼν πλεῖστον, ὡς φησιν "Ἐφιππος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρού καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς (p. 126 M), καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένοις ὥν. Ἀλεξανδρος γοῦν αἰτήσας 5 ποτὲ ποτήριον δίχονν καὶ πιὼν προῦπιε τῷ Πρωτέᾳ, καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν, ὡς ὑπὸ πάντων χροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πιὼν 10 προῦπιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλεξανδρος λαβὼν ἔσπασε μὲν γενναιότερος, οὐ μὴν ὑπήνεγκεν, ἀλλ' ἀπέκλινεν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀφεὶς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί, μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήρας ἐποιούρκησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλεξανδρος πλεῖστον, ὡς 15 καὶ ἀπὸ τῆς μένης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὔμενης τε ὁ Καρδιανὸς καὶ Διόδοτος ὁ Ἐρυθραῖος (p. 121 M). Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακι φησι (IV 152 M). 20

c

κοτύλας χωροῦν δέκα

ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυν χρυσοῦν, Στρουνδία,
τριὶς ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤΡ. Ἀλεξανδρον πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκε. Α. οὐκ ἔλαττον, οὐ

5 μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. ΣΤΡ. μέγα γε.

25

Νικοβούλη δὲ ἦ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματά φησιν (p. 157 M) ὅτι παρὰ Μηδείᾳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλεξανδρος εἶκοσιν οὖσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι

15 fort. ἐπόρθησεν 28 ἔπιον A: corr. Bentl 24 πέ-
πωκες τοῦ βασ. A: corr. Bentl, cf. Plut. mor. p. 57a 26 ἦ
ὅ ἀν. ταυτὶ A: corr. Mus

προῦπιε, παρὰ πάντων τὰ ἵσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς
 οὐκέτι τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθέ-
 νης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς Λυγκεὺς ὁ Σάμιος φησιν ἐν τοῖς δ
 ἀπομνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβούλος καὶ Χάρης ἐν
 δ ταῖς ἴστορίαις (p. 116 M), ἐν τῷ συμπεσίῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης
 ως διαθεῖτο, εἰπόντος τέ τινος αὐτῷ ‘διὰ τι οὐ πίνεις;’
 ‘οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ
 δεῖσθαι’. 45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπι-
 10 γεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· ‘ἡδυννάμην καὶ
 οἶνον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.’ Κτη-
 σίας δὲ παρ’ Ἰνδοῖς φησιν (fr. 55 M) οὐκ εἶναι τῷ
 βασιλεῖ μεθυσθῆναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ ε
 ἔφιεται μεθύσκεσθαι μιᾶς ἡμέρας, ἐν ᾧ θύουσι τῷ
 15 Μίθρῃ. γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ
 ἑβδόμῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG II 472). ‘ἐν μόνῃ τῶν ἑορ-
 τῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῃ βασιλεὺς
 μεθύσκεται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν
 οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ
 20 τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γάρ ὥσπερ
 ἵππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι
 τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινα λαμ- f
 βάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος φώμης.’ εἰς το-
 σοῦτον δὲ Ἀλεξανδρος ἐμέθυνεν, ὡς φησι Καρύστιος
 25 ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἴστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357),
 ως καὶ ἐπὶ ὄντων ἄρματος κωμάζειν· ἐποίουν δὲ τοῦτο,
 φησί, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς· μήποτ’ οὖν διὰ
 τοῦτο οὐδὲ πρὸς τα ἀφροδίσια εἶχεν ὄφρην· ἐξυδα-
 ροῦσθαι γάρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς

2 ἐκ add. K
delendum

17 τῇ ἀγομένῃ Mein
28. 29 ἐξυδροῦσθαι A: corr. C

22 κίνησιν fort.

προβλήμασι (cf. Rose Ar. ps. p. 236) τῶν τοιούτων τὴν
 435γονήν· Ἱερώνυμός τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 10 Hill)
 Θεόφραστόν φησι λέγειν ὅτι Ἀλεξανδρος οὐκ εὖ διέ-
 κειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὄλυμπιάδος γοῦν καὶ πα-
 ρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξέναν τὴν Θετταλὴν ἑταίραν
 περικαλλεστάτην οὖσαν, συνειδότος τοῦτο καὶ τοῦ Φι-
 λίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἶη), πολλάκις ἔτει
 αὐτῇ τὸν Ἀλεξάνδρον συγγενέσθαι. 46. καὶ Φίλιππος
 δ' ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὡς ἴστορει
 Θεόπομπος ἐν τῇ ἔκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἴστοριῶν
 b (FHG I 308). καὶ ἄλλῳ δὲ μέρει τῆς ἴστορίας (p. 329)
 γράφει· ‘Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετῆς ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ διὰ μέθην· ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἔξεβοήθει.’ ἐν δὲ τῇ
 τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενο-
 15 μένων εἰπὼν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνου ἐκάλεσε τοὺς παρα-
 γενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις φησίν (ib. 323).
 ‘ό δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἑταίρων, καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς
 αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρῳδὸν καὶ Δω-
 c φίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰδισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν· περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιού-
 τους δὲ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὅργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὃν γὰρ φιλοπότης
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ
 25 αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὅντων καὶ
 τῶν τὰ γέλοια λεγόντων. πιὼν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν

4 καὶ οἱ. C 5 Καλλιξέναν Di 7 γόνις AC: corr.
 Mus 15 χερωνίαι A 22 περιήγητο A, fort. συμπεριήγετο
 25 βωμολόχος AC: corr. Cas

καὶ μεθυσθεὶς πολὺ καὶ πατάξας ἀφεὶς ἄπαντας τοὺς
ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι ἥδη πρὸς ἡμέραν ἐκώμαζεν ὡς
τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων.¹ Καρύστιος δὲ ἐ^d
ἐν τοῖς ἴστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357) ‘ὅτε,
δ φῆσι, μεθύειν προηρεύτο Φέλιππος, τοῦτ’ ἔλεγε ‘χρὴ
πίνειν· Ἀντίπατρος γὰρ ἵκανός ἐστι νήφων.’ κυριεύον-
τος δέ ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγελαντος ὡς Ἀντίπατρος
πάρεστι, διαπορήσας ὥσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.’

47. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό-
10 πομπος Διονύσιον τὸν νεώτερον, Σικελίας τύραννον,
ὅν καὶ τὰς ὅψεις ὑπὸ τοῦ οἰνού διαφθαρῆναι. Ἀρι-
στοτέλης δ’ ἐν τῇ Συρακοσίων Πολιτείᾳ (p. 528 R) ε
καὶ συνεχῶς φῆσιν αὐτὸν ἔσθ’ ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενή-
κοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς
15 ὅψεις. Θεόφραστος δέ φῆσι καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ
κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν
καὶ ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι καὶ μήτε
τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς κύλικας
ὅραι· διὸ κληθῆναι Διονυσιοκόλακας. ἐπινε δὲ πλεῖ-
20 στον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων καὶ
Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί, f
ὡς ὁ Θεόπομπος ἴστορεὶ ἐν τῇ μέρι κάν τῇ ἔξῆς τῶν
ἴστοριῶν (FHG I 313). γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ Νυ-
σαίου· ‘Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὑστερον Συρακοσίων
25 ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι
μῆνας ὀλίγους ἡμελλε ἐπιβιώσεσθαι γαστριζόμενος καὶ
μεθύων διῆγεν.’ ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ φῆσιν

1 μεθυσθεὶς πολλὰ καὶ πατέας C, unde μεθ. καὶ πολλὰ
πατέας Mein, quod nimis debile; fort. μεθ. ἐπὶ πολὺ καὶ παρα-
παίσας 13 ἐνενήκοντα etiam Plut. Dion. 7 19 διονυσιοκόλακας
Α: corr. lemma et C 26 ἡμελε Α: corr. C βιάσεσθαι Α βό-
σεσθαι C: corr. Mein

436(p. 312). ‘Απολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυφάννου
 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολακευόν-
 των τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἐνι μάλιστα ἀλλο-
 τριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι.’ καὶ Ἰππαρεῖνον
 δὲ τὸν Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀπο- 5
 σφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε γράφει
 (p. 312). ‘Νυσαῖος ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς
 κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτεων
 κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην
 ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὄψοφαγίαν καὶ τὴν οἰνοφλυ- 10
 b γίαν καὶ τὴν τῶν παίδων καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν
 καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συντελῇ τούτοις πέφυκε καὶ
 τὴν δίαιταν διῆγεν οὗτος.’ ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ
 πέμπτῃ ··δ αὐτὸς περὶ Τιμολάου λέγων τοῦ Θηβαίου
 φησίν (p. 318). ‘οὐκ ὀλίγων γὰρ ἥδη γενομένων ἀσελ- 15
 γῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ’ ἡμέραν καὶ τοὺς πότους
 οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις δητῶν οὕτ’
 ἀκρατέστερον οὕτε λιχνότερον οὕτε δοῦλον γεγονέναι
 μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μή, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον.’
 ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ 20
 Ωρείτου διηγούμενος, ὃν Ἀδηναῖοι πολίτην ἐποή-
 c σαντο, φησίν (p. 304). ‘τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐωρᾶτο τὴν
 καθ’ ἡμέραν ἀσελγῆ καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε
 πίνειν καὶ μεθύειν αἰεὶ, καὶ γυναικας ἐλευθέρας ἐτόλμα
 διαφθείρειν· καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας ὥστε 25
 μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυμπίων
 αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὔειδες καὶ

4 Ἰππαρεῖνον A cf. Ael. v. h. 2, 41 5 παροινοῦντα Mein,
 sed multa oratio cf. Parthen. 24 12 fort. καὶ τῶν ἄλλων
 συντελεῖ A: corr. K post πέφυκε vocabulum velut ἐξιτήδευσιν
 add. Wilam 24 ἀεὶ C

χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνος αἰχμάλωτον γεγενημένον.⁷ 48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ d Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππω διεχθρεύσας), ὡς τὸ ἐπίγραμμα δῆλοι, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ 5 περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr).

τοῦ πολυκάθιστος τοῦτ' ἥριον Ἀρκαδίωνος

ἄστεος ἄρδισταν τὰδε παρ' ἀτραπιτῷ

υἱῆς Δόρκων καὶ Χαρμύλος. ἔφθιτο δ' ὡνήρ,
ῶνθρωπ⁸, ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

10 Ἐρασίξενον δέ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ'
αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 454).⁹

οὐ βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δἰς ἐφεξῆς
ἀκρήτου φανερῶς φέρετ' ἔχονσα κύλιξ.

ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, ὡς φησιν
15 Ἀριστος ὁ Σαλαμίνιος (p. 154 M), καὶ Διότιμος ὁ
Ἀθηναῖος. οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεικαλεῖτο· ἐντιθέμενος
γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχειρένον
οἶνον· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεικλήθη, ὡς φησι Πολέμων.
Κλεομένης δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης

20 ἦν προείρηται (p. 427 b). ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f
μαχαίρᾳ κατέτεμεν Ἡρόδοτος Ιστορίης (VI 75). καὶ
Ἀλκαῖος δ' ὁ ποιητὴς φιλοπότης ἦν, ὡς προείπον.
Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰωνος τοῦ ποιη-
τοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρω-
25 τικώτατον τὸν Ἰωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις
ἐρᾶν μὲν διμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέον
δὲ θυγατρός· ἡς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν

7 ὁρθώσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῇδε scribendum
8 εφθη ὁ δ' A: corr. Schw 9 ὕνθρωπ⁸ A: corr. K εὐχαρ-
δεῖς — κύλικας Lobeck, praestat εὐχαρδῆ — κύλικα (non recte
ἢ χανδῶν — κύλικας Dilthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖς' cod. Pal

φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 Κ). Ξέναρχος δ' ὁ Ρόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετρητὴς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει αὐτοῦ Εύφορίων ὁ ἐποποὶὸς ἐν Χιλιάσι (fr. 44 M). 49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ 437 Ἀλέξανδρον ἴστορίαις (p. 118 M) περὶ Καλάνου εἰπὼν ἐν τοῦ Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι δίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νευημένην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων. ἔθηκε δέ, φησί, καὶ διὰ τὴν φιλονίαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα, καὶ ἦν ἡ ἄθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν οἶνον παραχρῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τριάκοντα καὶ πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς 15 σκηναῖς ἔξ. ὁ δὲ πλεῖστον πιὼν καὶ νικήσας ἔπιε μὲν 15 ἀκράτου χοᾶς τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐπεβίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.¹ Τίμαιος δέ φησιν (FHG I 225) ὡς Ἀιονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοᾶ ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν· καὶ ὅτι πρῶτος ἔξεπιε 20 Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἐφραὶ τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, φέρετο εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔθαυμασθη· τὴν δὲ τῶν 25 Χοῶν ἐορτὴν την Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην Φανόδημός φησι (FHG I 368) Αημοφῶντα τὸν βασιλέα βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον τὸν Ὁρέστην

1 Ξεναγόρας Ael. v. h. 12, 26 auctore diverso 16. 17 ἐβίωσε
A: corr. Mein 27 cf. schol. Ar. Ach. 960 et Plut. qn. symp.
p. 643 a, ubi eadem alio auctore narrantur

Αθήνας. πρὸς δὲ τὰ ιερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι
οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε
συγκλεισθῆναι τε τὰ ιερὰ καὶ χοᾶ οἴνου ἔκάστῳ πα-
ρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἀθλον δοθή-
5 σεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παν-
σαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς
τὰ ιερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ
Ὀρέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοᾶ τὸν ἔαυτοῦ ἔκαστον περι- d
θεῖναι καὶ τῇ ιερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς
10 τὸ ἐν Λίμναις τέμενος, ἐπειτα θύειν ἐν τῷ ιερῷ τὰ
ἐπίλοιπα. καὶ ἕκτοτε τὴν ἐορτὴν κληθῆναι Χοᾶς. τῇ
δὲ ἐορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι
δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ
αὐτὸλ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωφίμους, ὡς φησιν
15 Εὐβοιλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς
οὗτως (Π 431 K).
 σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέῃ
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ. e

50. Αντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ

20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος
Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς
οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ καὶ μὴ
δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἔταιρα
ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152).
 25 οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
 ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὡς φησι Νικίας ὁ

3 τά τε ιερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορόφους A ὁμωρόφους
 C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 16 Eu-
 bulides dialecticus, Euclidae discipulus, fortasse non poeta sed
 fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi)
 18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

Νικαεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἔκμανῆς καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσήει παιδίσκας ἀδιαφόρως. καὶ ποτε πορευόμενος μετά τινων γυναικίμων ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ παιδίσκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραιᾳ παρεληλυθὼς ὥφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην 5 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρώντων ἀπεδίδου. Ἐνάχαρσις δ' ὁ Σκύθης παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου 438περὶ τοῦ πίνειν ἥτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθυσθεὶς τῶν συμπαρόντων, ὡς ὅντος τέλους τούτου καὶ τῆς ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν.¹⁰ 15 *Λακύδης* δὲ καὶ *Τίμων* οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρός τινα τῶν γυναικίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἐπινον προθυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ *Λακύδης* ἀπήει πρότερος ἐπικολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ, καὶ ὁ *Τίμων* 15 δρῶν αὐτὸν ἀπίόντα ἔφη (*X* 393).

ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν "Ἐκτορα δῖον.
τῇ δ' ὑστεραιᾳ προπιόντος τοῦ *Τίμωνος* διὰ τὸ μὴ
δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ
β *Λακύδης* ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε (*Z* 127).²⁰

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

51. *Μυκερίνον* δὲ τὸν *Αἴγυπτιον* ὁ Ἡρόδοτος ἴστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας (c. 133) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὅπότε γένοιτο νὺξ πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὗτε ἡμέρας οὗτε 25 νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλεα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμόμενον, ἕτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκεσθαι. καὶ "Αμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν *Αἴγυπτίων* βασιλέα c Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησίν. 'Ερμείας δ' ὁ

5 ἐξ χαλκοῦς *Mein*, potius χαλκοῦς πέντε νει τρεῖς 18
προπιόντος A: corr. C 26. 27 πλανώμενον *Herod*

Μηθυμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν (FHG II 80) φιλοπό-
 την φησὶ γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φαινίας
 δὲ ὁ Ἐρέσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναί-
 ρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν φησὶ (FHG II 298) τὸν
 5 Κρέοντος μὲν οὐδόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ ὑιδοῦν
 φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ
 τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ
 ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον οὗτως οἰκαδε ἀπιέναι.
 Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν ίστοριῶν (FHG I 336)
 10 Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενόμενον με-
 θύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἰθ' ἐσπέρας
 • πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἔχρημάτιξέ τε, φησί, d
 νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύσων δὲ τὰ πολλά. διὸ
 περὶ αὐτὸν δύο ἥσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν,
 15 Ἀριστος καὶ Θεμίσων, Κύπροι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί,
 ἐρώμενοι δὲ ἀμφότεροι τοῦ Ἀντίοχου.' 52. πολυ-
 πότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπι-
 φανῆς, ὁ διηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ίστορεῖ Πτο-
 λεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων
 20 κάν τῷ πέμπτῳ (FHG III 186) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς e
 'Ινδικοὺς κάθιμον καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλί-
 σκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ'
 ἡμέραν κωμάξων δτὲ μὲν ἔξεχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς
 δημοσίαις ὁδοῖς ίστάμενος ἔλεγε· 'τίνι ἡ τύχη δίδωσι,
 25 λαβέτω.' καὶ φίψας τὸ ἀργύριον ὥχετο. πολλάκις δὲ
 καὶ πλεκτὸν στέφανον φόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 καὶ χρυσοῦφῇ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους
 ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ίδιωτῶν τοὺς ἀκο-

3 αἰρέσιος A 4 et 5 σκοτταν et σκόττα A (κόττας C):
 corr. Leopardi 24 ίστάμενον λέγειν A (epitomae vestigium):
 corr. C 28 τῶν ίδιων AC: corr. Mein

λουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετο δὲ καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς
ἢ λοιπῶν μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καὶ ποτε συνιδῶν
τις αὐτὸν ἴδιωτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ὃς βασιλεῦ, πο-
λυτελὲς ὅξεις.' καὶ ὃς ἡσθεὶς ἔγώ σε, φησίν, ὑπέρ-
κορον τούτου ποιήσω?' καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοᾶς ἔχουσαν παχέος μύρου κατα-
χυθῆναι ἐκέλευσεν, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέ-
ρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενο-
μένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἐπεσε καγχάξων καὶ οἱ
πλεῖστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸν ἐπασχον. Πολύβιος 16
δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 1) τῶν ἰστοριῶν καλεῖ
αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις.[•]
οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινεν
εἰς διμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων
ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν 15
νεωτέρων, φησί, αἰσθοιτό τινας συνευαχούμενους
ὅπουδήποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,
ῶστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνισταμένους
φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπο-
βαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει τὴν ἀγοράν.[•] 20
53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
φησι (c. 4) συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας
συγκαλέσαι πάντας Ἑλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς
πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων
ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὄλκείων ἥλειφε 25

1 δὲ Κ: τε ΑC 3 fort. ὡς πολυτ. cf. V p. 194 b 5 τού-
τον Mus: τοῦτο Α 7 ἀγοραίων C 9 τε ὁ C: γε ὁ Α κακχά-
ξων Α: corr. C 15 prius καὶ om. V p. 193 d 16 συναίσθοιτο
et εὐωχούμενος ΑC: corr. p. 193 d 17 κεραμίου ΑC: corr.
Diod. 29, 32 23 κρατεῖν βουλόμενον τοῦ Παύλου Hultsch
coll. Polyb. c. 3, vix graece, τῶν πολλῶν (ἄλλων?) τοὺς βουλο-
μένους Mein 25 ὄλκιων ΑC: corr. Ursinus

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινηταιωμάνῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ
ἀμαρακίνῳ καὶ ἴρινῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς
εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια σ
πεντακόσια συνεπλήρουν μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
ἐγίνετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὖς μὲν
εἰσῆγεν, οὖς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγε, καὶ περι-
πορευόμενος οὖς μὲν προσεκάθιζεν, οὖς δὲ προσανέπιπτε.
10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ
τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῆρε τὸν
πότον προπόσεις λαμβάνων ὅρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
ἄμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίξων. καὶ ὑπὸ τῶν δ
μίμων εἰσεφέρετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
15 εἰς τὴν γῆν ὡς εἶς ὃν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
νίας προκαλουμένης δὲ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὥρχεετο
καὶ προσέπαιξε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
τοιαῦτα ἀπεργάζεται τὸν ταλαιπώρους ἡ πρὸς τῇ
μέθῃ ἀπαιδευσία.² φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὅμωνυμος
20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- ε
μῆσας, ὡς ἴστορεῖ Ποσειδώνιος δὲ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἴστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν·
‘ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἥλπιξες γὰρ
25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.’
54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ρωμαῖοι
καθεῖλον, ὡς ἴστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιφίνῳ Α (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσῆγε Α:
διέταττεν Diod. 31, 16 16 προσκαλουμένης Α: corr. C cf.
p. 195 20 ὁ om. A add. C

πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονὼς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν ἔργων ἀνειληφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
f μον. ἐρασθεὶς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτῆν, οἰνο-
5 πότης ᾧν καὶ μέθαις χαίρων· ἦν δ' αὕτη Κλεοπτολέμου μὲν θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας ὑπερφάλλουσα· καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλ-
κίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστάτων οὐδὲ
10 ἡντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδὶ ὄνομα Εὔβοιαν. ἡττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἐφυγεν εἰς Ἐφεσον μετὰ τῆς νεογάμουν.⁴ ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ
440 αὐτὸς Πολύβιος ἴστορε (c. 4) Ἀγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ τῷ νευκηκέναι τοὺς μέγα φρο-
νοῦντας Αἰτωλοὺς πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ 15 εὐώχιας τραπέντα πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 13) ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ'
20 ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μονουνίου θυγα-
τέρα αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὅμοιος χρῆσθαι τοῖς
b ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δέ φησι, τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης τὴν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ (c. 19) βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλει-
25 στον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὁροφέρνην τε ὀλίγον χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

4 οὖν C: γοῦν A 6 αὐτὴ A: corr. Di 17 τευθίωνa
A: corr. Cas (Γένιον expressim Eust. 1015, 62 Γενναῖον Ael. v. h. 2, 41) 20 Πλάτος Hultsch ex Livio 44, 80 21 με-
νουνίου A: corr. Froelich

πατρίους ἀγωγάς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ (c. 25) εἰσαγαγεῖν τὴν Ἰακὼν καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ (p. 666 a) ‘τοὺς παιδας μέχρι ἔτῶν δικτω-
5 καίδεκα τὸ παράπαν οἶνον μὴ γεύεσθαι· οἱ γὰρ χρὴ σ
πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἶνον δὲ μετρίου γεύεσθαι
μέχρι τριάκοντα ἔτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ
παράπαν τὸν υέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἔπι-
βαίνοντα ἔτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐώχηθέντα καλεῖν
10 τούς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ *καὶ* Διόνυσον παρα-
καλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παι-
διάν, ἥν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουφον τῆς τοῦ γήρως
αὐτηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε
ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίγνεσθαι.’ καὶ d
15 ἔξῆς δέ φησι (672 b)· ‘λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ, ὡς ὁ
θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητριαῖς Ἡρας διεφορήθη τῆς
ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τάς τε βακχείας καὶ τὴν μα-
νικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος, ὅθεν
καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ’ αὐτὸ δεδώρηται.’
- 20 56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικά
τινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεώδηνομα (Mein. del. p. 71).
χρυσῷ τὸν κροκόεντα περιξώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἐδωκε Κλεώ,
οῦνεκα συμποσίοισι μετέπερπεν· ἵσα δὲ πίνειν
25 οὕτις οἱ ἀνθρώπων ἥρισεν οὐδαμά πω. e
ὅτι δὲ φίλοιον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ

2 τεχνητικὴν A: corr. Schw 3 Platonis verba claudunt
virorum ebriosorum tabulam, sed διόπερ vocula epitomae in-
dicium 9 ἔτῶν Plat: ἔκτῶν AC 10 καὶ add. ex Plat
11 πρεσβυτέρων C παιδείαν AC 22 χρυσωτὸν AC: corr. Mein
23 διονύσῳ A: corr. C 25 οὕτις οἱ θυητῶν Herm (ἀνδρῶν
Mein et sic Ael. v. h. 2, 41, ut videtur) οὐδ' ἅμα AC: corr. Toup

ἀχαρίτως¹ δὲ καὶ ὁ Μέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναικά τινα παράγει φρικτότατον ὄφον ὀμνύουσαν τόνδε (Π 470 Κ).²

έμοι γένοιτο σοῦ ξώσης, τέκνουν,
έλευθέριον πιοῦσαν οἶνον ἀποδανεῖν.

5

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὡς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἑκτῃ (c. 2, 5), ἀπειρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον· τὸ δὲ καλούμενον πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς f ἀσταφίδος καὶ ἔστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ Αἴγοσθενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ Κρητικῷ· διὸ πρὸς τὸ κατεπείγον τοῦ δίφους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δ' ἔστιν ἀδύνατον τὴν γυναικα πιοῦσαν οἶνον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνον κυρεῖαν ἡ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἔως ἔξανεψιῶν καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, 15 δύπταν λίθη πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας 441οῦσης τίσιν ἀπαντήσει φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρᾶγμα κανὸν γεύσηται μόνον οὐ προσδεῖ διαβολῆς. "Αλκιμος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων Ἰταλικῇ (FHG IV 296) πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναι- 20 κας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· "Ηρακλῆς περὶ τὴν Κροτωνιάτιν γενόμενος ἐπεὶ πρός τινα οἰκίαν οὖσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἤτει πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημένου πίθον οἶνον λαθροῖς ὑπολέξασα· καὶ πρὸς 25 μὲν τὸν ἀνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσειν αὐτόν, εἰ ἔνους χάριν τὸν πίθον τοῦτον ἀνοιξειεν, ὑδωρ δ' ἐκέλευσεν

1 ἀχαρίστως A: corr. Mein 5 ἐλεύθερον AC: corr. Mein
7 τὸ δὲ K: τὸν δὲ AC; quae secuntur multilata sunt 9 Αἴγο-
σθεντη Schw coll. Steph B. s. v 13 κυρεῖαν A: corr. C
16 εἰδη Α: corr. C 17 ἀπαντήσῃ A: corr. C 21 τοιαύτης
Κ: ταύτης Α ταύτης τῆς C 25 ὑπανοιξασα Wilam

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὰς καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπήνεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἶσω σκοπεῖν τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὗρε τὸν πίθον τὸ γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχρῷ κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.³

57. οἵτινες δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυναικες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντίῳ μένην οὕτω (II 19 K).

γείτων ἐστί τις

κάπηλος· οὗτος εὐθὺς ὅταν ἔλθω ποτὲ διψῶσα, μόνος οἴδ' ᾧς γ' ἐμοὶ κεράννυται.

οὗθ' ὑδαρὲς οὕτ' ἄκρατον οἴδ' ἐγώ ποτε

15 πιοῦσα.

καὶ ἐν Μίστιδι· γυναικες δέ εἰσιν αἱ διαλεγόμεναι (II 78 K).

βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;

B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἐμοὶ> φέρε.

20 μέχρι γὰρ τριῶν <δεῖν> φασι τιμᾶν τοὺς θεούς.

"Αλεξίς δὲ Ὁρχηστρίδι (II 358)."

γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ

πίνειν διαρκής. B. ἀλλὰ μήν, νὴ τῷ θεῷ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα

25 ἥδυς γ', ὁδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαπρός,

5 λέγων, γέρων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι

c

d

3 ὅν καὶ C, narratio mutila 6 hiatum not. Wilam 12
ξιθῶν A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἴδ' Mein: οἴδα δ'
A 19 ἐμοὶ add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασι,) 23 τῷ θεῷ A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγώς Heimsoeth

γραῦν σφίγγα· πρὸς ἐμὲ . . . ὡς αἰνίγματα·
λέγε καὶ τὰ λοιπά.

ἐν δὲ Αἰσ πενθοῦντι (II 316 K) Ζωπύρας τινὸς μνη-
μονεύων φησί·

καὶ Ζωπύρα,

5

οἶνηρὸν ἀγγεῖον.

Αντιφάνης Βάκχαις (II 35 K)·

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
δῆστις γαμεῖ γυναικα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
e ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐδὲ φύετ' ἄμπελος.

10

Ξένιαρχος Πεντάθλῳ (II 470 K)·

δοκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάσωνι διηγούμενος δῆσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναιξὶ φησιν (I 648 K)·

εἰεν, γυναικες, ὡς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι.
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.

15

b εἰ γὰρ Φάσωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί·
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίγλαι
ἐκκαίδεχ' δόλοκληροι μέλιτι διαμεμιγμέναι,

20

10 λαγῶα δώδεκ' ἐπισέληνα. τἄλλα δὲ
ἥδη τάδ' εὐτελέστατ' <ἔστ'>· ἄκουε δή.
βολβῶν μὲν Ὁρθάννη τρι' ἡμιεκτέα,

25

1 velut προσβάλλει γὰρ ὡς αἰν. 8 δὲ Mus: δὴ A 10
οὐδὲ K: οὐ A C 15 ὡς ἔγωγ' ὑμῖν Mein 17 οὐθέν A 18
ἐνένναι A, fort. πλὴν τοῦ καπήλου νοῦν ἐνεῖναι 23 velut
μέλιτι πεχοισμέναι 24 ἐπισέλινα Mein, coll. Hes. s. v. σέλινον
25 τάδ' Herm: ταῦτ' A ἔστ' add. Herm 26 ἡμιεκτα A:
corr. Cas

Κονισάλω δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατειλμένων.

442

15 λύχνων γὰρ ὁσμὰς οὐ φιλοῦσι δακτυλοες.
πύργης τετάρτης κυνί τε καὶ κυνηγέταις,

5 Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσφ τριώβολον,
ηρῷ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.

ταῦτ' ἔστι τάναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε

20 προσοίσετ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

10 Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ φησί (Π 414 Κ).
γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

59. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνή-
μης ἡξίωται. Βατέων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστὴς ¹
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας
15 (p. 134 M) καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς (p. 136 M) τὸ
τῶν Ταπύρων ἔθνος φησὶν οὗτω φίλοινον εἶναι ὡς καὶ
ἀλείμματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οὖν. τὰ δ'
αὐτὰ ἴστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν
Ἀσίαν φόρῳ (fr. 97 M). οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους
20 αὐτοὺς λέγει εἶναι. Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν
τῷ περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσι νομίμων (FHG IV 411)
φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς Μεσσηνίοις ἀστυ-
γείτονας ὄντας καὶ ἀποδημεῖν ἔθισθέντας. Φύλαρχος ²
δ' ἐν ἔκτῃ (FHG I 336) Βυζαντίους οἰνόφλυγας ὄντας ἐν
25 τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς ἑαυτῶν
θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις, πολεμίας
σάλπιγγος οὐδὲ ἐν ὑπνοις ὑπομένοντας ἀκοῦσαι. διὸ

1 πονησαλλω Α: corr. Mus 4 περινὴ γιγαρτὶς Herm cf. Wilamowitz *Ibylos* p. 100 5 δόρδωνι Α: corr. Cas κυβδα-
σοι Α: corr. Dalec 8 προσοίσεται Α: corr. Mus 19 fort.
καὶ λιχνοτάτους 20 ὁδεπρεάτης Α: corr. Mus

καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούντων τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ ιαπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ ἐπαύσαντο λιποταπτοῦντες, ὡς φησι Λάμψαν ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου (FHG IV 377). *Mένανδρος δ' ἐν 5 Ἀρρηφόρῳ η̄ Αὐλητρίδι (IV 88 M).*

d πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν υὔκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατον, μολ δοκῶ·
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων. 10

κωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι
ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι (II 251 K). ποιεῖ δὲ τὸν
Ἡρακλέα λέγοντα·

οὐκ οἰσθά μ' ὅντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον; οὖ μεθύοντες αἱεὶ τὰς μάχας 15
πάσας μάχονται. B. τοιγαροῦν φεύγοντος ἀεὶ.

Μιλησίους δ' Εῦβοιος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναι φησι μεθυσθέντας (II 181 K). Πολέμων δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων
λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα (fr. 80 Pr). 20

Ἡλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἶος ἐκάστου
οίκος, τοιαύτη καὶ συνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 304)
περὶ Χαλκιδέων ἴστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησίν· ἐτύγ-
χανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερ- 25
ορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ φαδυμάταν καὶ πολλὴν
ἀκολασίαν ὠρμηκότες ἐπιεικῶς. ὅτι δ' εἰσὶ πάντες

C 12 δ' ὑπὸ A: corr. Mus 15 et 16 αἱεὶ A: ἀεὶ utrabiisque
16 ταῦτ' ἄρ' οὖν K 22 τοιαύτη Mein: τοῦ Α οἴη C
27 ὅτι K: τὸ A

οἱ Θρᾷκες πολυπόται <κοινόν>. διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη (fr. 109).

καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπέστιγε χανδὸν ἄμυντιν οἰνοποτεῖν, ὀλγῷ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.

5 ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων τάδε λέγει (FHG I 321). ‘καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερομένους πολυτελῶς, μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν, ἔργον δ’ οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας. ἐπαυσεν οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομένης ὁ τύραννος,⁴⁴³

10 ὁ καὶ τὰς μαστροποὺς τὰς εἰδισμένας προαγωγεύειν τὰς ἐλευθέρας γυναικας <καὶ> τρεῖς ἡ τέτταρας τὰς ἐπιφανέστατα πορνευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους καταποντίσαι τισὸν προστάξας.’ καὶ ‘Ἐρμιππος δὲ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐπτὰ σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι.

15 ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284) ‘Ιλλυροί, φησί, δειπνοῦσι καθήμενοι καὶ πίνοντες, ἄγονοι δὲ καὶ τὰς γυναικας εἰς τὰς συνουσίας· καὶ καλὸν αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχωσι τῶν παρόντων. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὗται τοὺς ἄνδρας ἀπάγοντες. καὶ b
20 κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ξώννυνται τὰς κοιλίας ξώνταις πλατεῖαις ὅταν πίνωσι. καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον μετρίως ποιοῦσιν, ἐπειδὴν δὲ σφοδρότερον πίνωσι, πᾶλλον αἰεὶ συνάγοντες τὴν ξώνην. Ἀρδιαῖοι δέ, φησί, κέκτηνται προσπελατῶν ὕσπερ εἰλάτων τριάκοντα μυριάδας. καθ’ ἑκάστην δὲ ἥμέραν μεθύοντες καὶ ποι-

1 κοινόν add. K, cf. lemma ὁ κοινῆι πάντες οἱ Θρᾷκες φιλοπόται et similiter ad p. 440e ὅτι φύλοινον κοινῆι τὸ τῶν γυναικῶν γένος, cf. etiam Ael. v. h. 3, 15 διαβεβόηται 4 ξωροποτεῖν p. 477c 11 καὶ add. Wilam 12 ἐπιφανεστάτας AC: corr. Madvig πορνευομένας A (om. C): corr. Mein 18 οἷς ἂν τύχωσι A οἷς ἐντύχωσι C 28 ἀριαῖοι AC: corr. Cas, cf. VI 271d

οῦνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασι τοῖς στρατιώταις δεῖπνον ὃς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόσιν τινὰ φαρμα- 5 κώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν. γενομένου δὲ τούτου οὖ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οὖ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς αὐτοὺς ἔφριψαν, ἀκράτορες τῶν γαστέ-
ρων γενόμενοι.¹⁰

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Αη-
μοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι
d τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς
μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίνε-
σθαι· ὅν τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς 15
ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις
κυλίκων ἐρέτας ἔφη (fr. 5 B).¹¹

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

.... περὶ τοῦδε· τὸ γάρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε.²⁰

"Ἀλεξις δ' ἐν Κουρίδι περί τινος πλέον πίνοντος δια-
λεγόμενός φησιν (II 334 K).²¹

ό μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶνον ὑμεῖς ἀρτίως .

εἰδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἦ

e Μάρων τις ἦ Κάπηλος ἦ <τις> Τιμοκλῆς.²²

μεθύει γάρ οὐδὲν ἔτερον. ὁ δ' ἔτερος — τί ἀν

5 τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἐστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς

προς τους οὗτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς "Αλεξίς
ἐν Ὀπώρᾳ (έταίρας δ' ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει) φησίν
(Π 358 Κ).

οἶνον πολὺν

5 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ὥν κούκ εἴξεμεῖς.
κάνει Δακτυλίῳ (p. 312).

εἰτε οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερότατον;

f

κάνει Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη (p. 323).

10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποεῖ.

Κράβυτλός τ' ἐν Ἀπολικούσῃ (IV 566 Μ).

τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ξῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὅ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις.

15 οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ὅταν> δημοκρατού-
μένη πόλις, φησὶν δὲ Πλάτων ἐν η' Πολιτείᾳ (p. 562c)
ἔλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων⁴⁴⁴
τύχη καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς με-
θυσθῆ, τοὺς ἀρχοντας δή, ἢν μὴ πάνυ πρᾶσι ὥσι καὶ
20 πολλὴν παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη
ώς μιαδούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους
τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων
ἔκτῳ φησί (p. 773c). 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-
μένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυ-
25 μένος ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἐτέρον θεοῦ
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον
ἀπεργάζεται.' 62. τὸ γὰρ παροιεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται· διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησίν (II 26 Κ)

1 βλάπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν
12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ὅταν om. A 18 αυτῇ A
25 ξῆ AC 28 ἐν Ἀρκάδῃ XIII 586a

οῦτε γὰρ νήφοντα δεῖ

οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὗθ' ὅταν πίνειν δέῃ
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ καὶ ἄνθρωπον φρονεῖ,
[μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι]

5 εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὅψεται . . . 5

c ἀν σκοπῇ τὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας (<θ'>) ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας, δι' ὃν ὁ θυητὸς κᾶς κυβερνᾶται βίος.
Ἐν δὲ Αἴόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον
πίνοντές φησι (p. 17). 10

*Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγεὶς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχε θ' αὐτόν· εἴτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θυητῶν ἄγει*

d 5 τὴν τόλμαν εἰς το πρόσθε τῆς εὐθουλίας,
νίκτῳ ἀναστὰς ἔτυχεν ὃν ἥβούλετο.
καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα
τὸν οἶνον ἔφη εἰπών (Ι 543 Κ).
ἡδὺς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα,
ὅν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὅρεξιν 20
λαμβάνουσιν.

63. ‘Ηγήσανδρος δ’ ὁ Δελφὸς καὶ ἔξοινους τινὰς
κέκληκε λέγων οὕτως (F H G IV 417). ‘Κομηῶν καὶ ‘Ρο-
δοφῶν τῶν ἐν ‘Ρόδῳ πολιτευσαμένων ὅντες ἡσαν ἔξοι-
νοι. καὶ ὁ Κομηῶν εἰς κυβεντὴν σκάπτων τὸν ‘Ροδο- 25
φῶντα ἔλεγεν (Θ 102).

e ὃ γέρον, ἣ μάλα δή σε νέοι τείρουσι κυβενταί.
‘Ροδοφῶν (<τε ἐκείνῳ>) τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν

4 del. Lud. Dindorf 6 ἐὰν A C novum fragmentum in-
cipere vidit Kock 7 θ' add. Di 23 Κομβῶν (potius Κόμβων)
Mein 28 ‘Ροδοφῶν τε ἐκείνῳ Schw: φοδοφῶντα ἔλεγεν A (cf. v. 26)

καὶ τὴν ἀκρασίαν ὥνειδιζεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοιδορίας.’ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐπικαιδενάτῃ τῶν ἴστοριῶν περὶ ἄλλου ‘Ροδίου διαλεγόμενός (FHG I 300) φησι· ‘τοῦ δὲ Ἡγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος 5 ὑπὸ οἰνοφλυγίας καὶ κύβων καὶ παντάπασιν οὐκ ἔχοντος ἀξιώματος παρὰ τοῖς ‘Ροδίοις, ἀλλὰ διαβεβλημένου διὰ τὴν ἀσωτίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς f ἐταίροις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πολίταις.’ εἰδὲ’ ἔξῆς λέγων περὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν 10 φίλων ἐπιφέρει· ‘καὶ πολλὰς μὲν γυναικας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρώτων ἀνδρῶν ἥσχυναν, οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ νεανίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προέβησαν ἀσελγείας, ὥστε καὶ κυβεύειν ἡξιώσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων καὶ διω- 15 μολογοῦντο τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας ἦντινα χρὴ τῶν πολιτίδων τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν ἀγαγεῖν, οὐδεμίαν ὑπεξαιρούμενοι πρόφασιν, ἀλλ’ 445 ὅπως [ἂν] ἔκαστος εἴη δυνατὸς πείθων ἢ βιαζόμενος, οὗτοι προστάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην τὴν κυβείαν 20 ἐπαιξον μὲν καὶ τῶν ἄλλων ‘Ροδίων τινές, ἐπιφανέστατα δὲ καὶ πλειστάκις αὐτὸς δὲ Ἡγησιλόχος δὲ προστατεῖν τῆς πόλεως ἀξιῶν.’ ‘Ανθέας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενὴς δὲ εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὃς φησι Φιλόμυηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν ‘Ρόδῳ Σμινθείων (FHG 25 IV 477), πρεσβύτερος καὶ εὐδαίμων ἀνθρωπος εὐφυής τε περὶ ποίησιν ὃν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε b Διονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκους, ἔξηγέν τε κῶμον αἰεὶ μεθ’ ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ

6 Ἰδιώματα A: corr. Cas 11 ἀνδρῶν Herw: ἀνθρώπων A
 16 fort. χεργέσθαι 18 ἀν del. Mein εἴη K: ἡν 28. 24 φιλόδημος A: corr. Di ex III 74f 24 σμινθείων A: corr. Mein

πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὄνομάτων ποίησιν, ἢ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἔχρησατο ἐν τοῖς καταλογάδην λάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμῳδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιημάτων, ἡ ἔξηρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλοφοροῦσι.^b

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ὅ δὲ πάροινος, εἴφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται; καὶ ὃς ἔφη· ἀπολεῖς μ' ἐρωτᾶν — κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα

(fr. 13 N) —

καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος,

10

ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται,
Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἶρηκε (Π 70 Κ).

Κολχὶς ἀνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις οὐδ'¹⁵ ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὔμενης ἀ ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βασιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἴστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ Χρόνῳ (FHG IV 375). ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ρωμαίων καθαιρεθείσ· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον 20 ἐμιμήσατο. οὕτε γὰρ περὶ γυναικας ἐσπουδάκει οὕτε φίλοινος ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἐπινεδειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἴστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ ἐκτῇ καὶ εἰκοστῇ (om. Hu). σὺ δέ, ὁ Οὐλπιανέ, ἀρρενθμοπότης μὲν εἰ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τί-²⁵ μωνα — οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ἀνόμασε τοὺς τὸν πολὺν ε σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων

(fr. 46 W).

ἥκε βαρὺν βουπλῆγα τομάτερον ἥ Λυκόοργος,

22 ἀλλὰ del. Mein, mutila potius oratio 25 ἀριθμοπότης
A ἀριθμοπότας C: corr. Mus 29 ἥκε Mein

ὅς ὁ αἱωνύμου ἀρρενοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ὅντὰ δίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρνταίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὀνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανν-
 μῆδει οὗτως (I 758 K) ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ
 5 τὰς ὅψεις ἡμῶν πλαινᾶ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ᾧ
 ὃν εἰρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι
 γίγνονται. συμπότης γάρ τις ἴδων αὐτοῦ τὴν γυναικα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὡς Ἀνάχαρσι, γυναικα γεγάμη-
 ης αἰσχράν· καὶ ὃς ἔφη· πάνυ γε κάμοὶ δοκεῖ· ἀλλά
 10 μοι ἔγχειν, ὡς παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω·?

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιών τινι τῶν
 ἑταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὡς φιλότης
 ὃς ἐν Ἀγροίκοις φησίν (II 13 K).

15 ὅλην μύσας ἔκπινε. *B.* μέγα τὸ φορτίον. 446
 Α. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ἐμπείρως ἔχων,
 πᾶθι οὖν, ὡς ἑταῖρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ¹
 ἔλκωμεν,

20 — δ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἥδū τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἐνός. . . .
 παραδίδουν δ' ἔξῆς ἐμοὶ

1 διονύσου A: corr. C ἀριθμοπότας A ἀριθμοπότας C:
 corr. Mus 2 οντὰ οριπτασκεν A: corr. Mus ἀρνσαίνας Mein
 recte 22 λογισμὸς A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive
 ut παίειν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις. ή αὐτῇ λέγων A:
 corr. Pors

τὸν ἀρκεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐφιπίδης.

- b *B. Εὐφιπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; A. ἀλλὰ τίς;*
B. Φιλόξενος δήπου θεν. A. οὐδὲν διαφέρει,
ω̄ τάν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μᾶς?
 καὶ ὃς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἰρηκεν;' 'ἀπεσκοτώθης, φίλ- 5
 τατε,' ἔφη ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἶνον τοσοῦτον.
 παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὁδυσσεῦσι (I 57 K).
 τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἥδη καὶ τοῦνομά μ' εὐ-
 θὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K).

- c *σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μέν σοι πείσομαι.*
 καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ω̄ θεοί, τὸ σχῆμά πως
 τῆς κύλικός ἐστιν ἀξιόν τε τοῦ κλέους
 τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὗ μὲν ἥμεν ἄρτι γὰρ
 5 5 ἔξινθαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν. 15
 τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κάγαθ' οἱ θεοί
 τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὃς ἐποίησέ σε,
 τῆς συμμετοίας καὶ τῆς ἀφελείας οῦνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K).

ἴγχεον μεστήν· τὸ θυητον περικάλυπτε τῷ θεῷ. 20
 πῖθι· ταῦτα γὰρ *(παρ')* ἥμῶν Διὸς ἐταιρείου, πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη (I 675 K).

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Μένανδρος Αἰλητρίσι (IV 90 M).

ἔλλεβορον ἥδη πώποτ' ἔπιες, Σωσία;

ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἶνον ἀρκεσίγυιον A C: corr. Cas 4 ἐλέγχης A 16 πολλ'
 ἀγαθὰ A: corr. XI 494d 20 ἔκχεον A: corr. Grot 21 παρ'
 add. Jacobs ἥμιν Mein 22 φενδῶνι A: corr. Cas 25 ἔλλε-
 βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σωσιλαπάσιν πα-
 λιννυ A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μένει A: corr.
 Heringa

66. πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ ὃ λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ἵ. οὕτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὁμηρικόν (N 493).
πιόμεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (v. 1289).

5 οὗποτ' ἐκ ταύτοις *〈μεθ' ἡμῶν πίεται〉 ποτηρίου.* ε
καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 597 K).

πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.

[ώς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] ἐνίστε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ἵ,
ώς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' Ιερῶν (I 603 K).

10 οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

καὶ ἐν Σύρφακι (p. 642). ‘καὶ πίεσθ’ ὕδωρ πολύ?’ πίε
δὲ δισυλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ (IV 113 M).

〈πίε.〉 B. πιεῖν ἀναγκάσω

τὴν Ιερόσυλον πρῶτα.

15 καὶ ‘τῇ πίε’ (i. 347). [καὶ πίνε] καὶ σὺ οὖν, ὃ ἔταιρε, f
κατὰ τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί (II 315 K).

τούτῳ πρόπιθ’, ἵνα καντὸς ἄλλῳ

καὶ γένηται ἡ παρ’ Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.
φησί γὰρ ὁ μελοποιός (fr. 90 B).

20 μηδ’ ὥστε κῦμα πόντιον

λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην

πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

447

τοῦτο δ’ ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν. 67. σὺ δὲ πιὼν μὴ
25 φοβηθῆς ὡς εἰς τούπισω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο
γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην
πίνοντες ‘οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν’ (fr. 86). ἀλλ’,

4. 5 ἵππεῦσι κοῦποτ’ A 5 inclusa om. A 7 πίεῖ A
8 glossam del. Di 11. 12 πίε δ’ ἀεὶ συνεσταλμένως Dobr.
Mein 13 πίε add. Clericus 15 καὶ πίνε del. Mein 24 ἀνί-
σωμα A: corr. Di, cf. Hes. s. v. ἀνίσωσαι 25 ὡς εἰς Dobr: σώ-
σεις δὲ A μέλλων Dobr: μελανων καταπεσεισθε A: corr. Mus

ῶς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R), εἰς τὰ νῦν καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· ‘πλὴν ἕδιόν
b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν 5
οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηγεῖς καὶ ὑπτιοι.
μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τούπιστα καὶ
ὑπτιοι κλίνονται.’ τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτόν
τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπολέμῳ (fr. 549 N).¹⁰

βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B).

ῶσπερ *παρ'* αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆιξ ἀνήρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυξε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ 15
(fr. 120 N).

κάκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἵσχναίνων χρόνῳ
κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

‘Ελλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ φίξων, φησι κατα-
σκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὅδε (FHG I 59). ‘πίνοντι 20
δὲ βρῦτον ἔκ τινων φίξων, καθάπερ οἱ Θρᾷκες ἐκ
τῶν κριθῶν.’ ‘Εκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
εἰπὼν περὶ Αἴγυπτων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
d (FHG I 20). ‘τὰς κριθὰς ἔσ τὸ πῶμα καταλέουσιν.’ ἐν
δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παιόνας φησι (om. FHG) 25

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθινὸν
5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
οἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τούπιστα]
ἀεὶ 11 corruptus 13 παρ' add. Di θρᾷξ A: corr. Toup
14 βρούξει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμπνοκόπει A:
corr. Lobeck et Di 21 τινων ex lemmate: τῶν A; Hellanicum
scripsisse ἐκ τῶν βριξῶν vidit Wilam, corruptum legit Atheneus
24 τὰς δὲ C

πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κόνυμξαν. ὅλειφονται δέ, φησίν, ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος· καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ.

68. ‘τῷ δ’ ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μέτα πρεσβεύων Διόνυσος,’ φησὶν “Ιων ὁ Χῖος. ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B)·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·

αἴ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
εἴς οὖ βοτρυόεσσ’ οἰνὰς ὑποχθόνιον

10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὄφθαλμῶν δ’ ἔξεθορον πυκνοὶ

παῖδες, φωνήεντες δταν πέσῃ ἄλλος ἐπ’ ἄλλῳ,
πρὸν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὅλβιον ἀνθρώποισι

15 10 ἔννόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χροὶ τε·

τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,

20 15 χαῖρε. δίδου δ’ αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

“Αμφις δ’ ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησὶ βίον (II 246 K)·

κατὰ πόλλ’ ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον

25 448 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μένον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κυρηβίην 2 κονύξης Mus 4 χορῷ Di: χρόνῳ A
θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μέτα (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθόνιων AC: corr. Mus 10 ἐπτήξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι σιὰ τέλους
ἢ φρόνησις οὖσα διὰ το λεπτῶς καὶ πυκνῶς
πάντ' ἔξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὅρμāν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾶτι καὶ νεανικὸν

b 10 καὶ θερμόν.⁵

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
πιανοῦ δὲ Αἰμιλιανὸς ἐφη· ὥρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
ξητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἄν βραχὺ διαστῶ-
μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγῳδίαν.
ἀλλ' ἡμεῖς ξητήσωμεν πρότερον μὲν τίς δὲ δρος τοῦ
γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἡ Λινδία προῦβαλλεν
ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἴκανῶς γὰρ εἰρηκε περὶ αὐτῶν
εἰς δὲ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος δὲ Ὁλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
οἱ καμφωτοὶ αὐτῶν μέμνηται, καὶ τίνα κόλασιν
ὑπέμενον οἱ μὲν λύσαντες;⁶ καὶ δὲ Λαρήνσιος ἐφη·
‘δὲ Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως δόξεται (FHG II 321).
‘γρίφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ
διὰ ξητήσεως εύρειν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
ἢ ἐπιξημίου χάριν εἰρημένον.’ ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
δὲ αὐτὸς Κλέαρχός φησιν ἐπτὰ εἰδη εἶναι γρίφων.
‘ἐν γράμματι μέν, οἷον ἐφοῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ώς
ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, δόμοις δὲ κἄν ἔχειν τι
κελεύῃ τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
δικαλούμενοι τῶν γρίφων.’ ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάσθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epito-
matoris culpaes quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παι-
σικόν Mus: ἐπιπαισικόν A ἐστὶ ἐπιπαισικόν C

τὸ σέποίησεν φόδήν (cf. fr. 79 B), οἶνεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρῖφοι, οἶνον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδήποτε οὖν ἡγεῖται βά, οἶνον βασιλεύς, ἢ ὡν ἔχει τελευτὴν τὸ ναξ, ὡς
 5 **Καλλιάναξ**, ἢ ὡν τὸν λέοντα καθηγεῖσθαι, οἶνον **Λεωνίδης**, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἶνον **Θρασυλέων**. ἐν ὀνόματι δέ, οἶνον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὖν μορφή τις ἔμφανεται τραγικὴ ἢ πάλιν ταπεινή, ἢ ἄνθεα ὀνόματα, οἶνον **Κλεώνυμος**, ἢ θεοφόρα, ε
 10 οἶνον **Διονύσιος**, καὶ τοῦτο ἥτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἶνον 'Ερμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, **Διοκλῆς**, ἢ 'Ερμοῦ, 'Ερμόδωρος· ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς νικος. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον.' καὶ ὁ μὲν **Κλέαρχος** οὗτος φρίσατο· τι δέ
 15 ἔστι τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου **Οὐλπιανέ**, ξήτει.
 70. περὶ δὲ τῶν γρίφων **Ἀντιφάνης** μὲν ἐν **Κνοιδιδεῖ** ἢ **Γάστρωνί** φησιν (Π 60 K).
 ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
 γρίφους παρὰ πότον φόμην ληρεῖν σαφῶς,
 20 λέγοντας οὐδέν· ὅπότε προστάξειε τις
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 5 **ἐγέλων νομίζων λῆρον** οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτέ γ', οἷμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νιννὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι
 25 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
 ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

f

449

5 **καλλιαν ἀναξηων** A: corr. C 7 **οἶνον** add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt 18 ὡς Wilam: οἶς A 16 **κνοιδιδεῖ** A 19 **πατον** A ἀιμηρ A: corr. Mus 20 **προστάξεται τις** A: corr. Cob (προστάξαι τις Kock) 21 **εἰπών** A: corr. Mus 25. 26 **ἔρανόν τιν'** ἄνθρωποι δέκα A C: corr. Scaliger

- 10 οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
τοῦτ' ἔστιν, ἦν δ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα φέπων.
καὶ τοῦτο μὲν δὴ καστι συγγνώμην ἔχον·
ἀλλ' οἴα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
οἱ τάρογύφιον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα 5
b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὔτυχής τις, νὴ Δία.
ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ (Π 31 Κ).
πότερον ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, *(χύτραν)*
λέγω
ἡ τροχοῦ φύμασι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος, 10
πλαστὸν ἐκ γαιῆς, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγη,
νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
μονα,
5 τακεροχρῶτ' εἰδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
ἄρα μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν 15
χύτραν.
A. εἰ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
c μηκάδων αἰγῶν ἀπόρροιν θρόμβον, ἐγκαθειμένον
εἰς πλατὺ στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Ληοῦς κόρης,
10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
ἡ σαφῶς πλακοῦντα φράξω σοι; B. πλακοῦντα
βούλομαι.
A. Βρομιάδος δ' ἴδρωτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπὲ
συντεμόν.
A. λιβάδα νυμφαιάν δροσώδη; B. παραλικῶν ὕδωρ 25
φάθι.

1 οὐδὲ εἰς A C 5. 6 σφοδροφίλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
ἀφροδισιοι A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
Cas 10 ρυμασι A C: corr. Koppiers 11 γαλας Mein, fort. ἐν γῆς.
tum εἰτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλατοθρέμμονα A C: corr. Di 14
ιδητύουσαν A: corr. Pors 17 συμμιγῆς A C: corr. Cas 18 ἐγκα-
θήμενον A C: corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντας A: corr.
Cas 25 νυνφαιάν A: corr. Mein παραλικον A: corr. Grot

A. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἴθρας; B. σμύρναν δείπε, μὴ μακράν.

- 15 *A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μηδὲ τοῦμπαλιν λέγων,*
 5 *ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὡς φασίν τινες, αὐτὸς μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸς δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά.*

71. *καὶ Ἀλεξέις δὲ ἐν "Τπνῳ τοιούτους γρίφους προβάλλει* (II 385 Κ).

- 10 *οὐ θυητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ξῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' ἀεὶ καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,* e
 5 *ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὃν.*
 15 *B. αἰεὶ σὺ χαίρεις, ὡς γύναι, μ' αἰνίγμασι —*
A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ὡς κόρη, πανστὴρ πόνων.

Εὗβοινλος δ' ἐν Σφιγγοκαφίωνι τοιούτους γρίφους 20 προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς (II 201 Κ).

- ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὅμώνυμος ἄρρενι θῆλυς, οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος, ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων.* f
ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλὰ καὶ ἂν τρώσῃ τις ἀτρωτος.
 25 *τι ἔστι τοῦτο; τι ἀπορεῖς; B. Καλλίστρατος.*
A. πρωτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δὲ ληρεῖς ἔχων.

2 μὴ Grot: *μοι* A 3 *τοιοῦτον* A: corr. Erfurdt extrema corrupta, velut *μηδὲ κομπάσσης* vel *ποικίλης* λέγων 12 αἰεὶ A 15 orationem interruptam signif. Wilam 17 *τοσαύτην* A C: corr. Hirschig 19 *σφιγγοκαφίονι* A 22 ἄλλοτει (ἄλλοτι C) δειος A C: corr. Mus 25 *τι ἔστι* Mus: *τίς ἔστι* A 26 fort. οὐτός γε (legebatur σὺ δὴ)

A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἀτρωτος, δασὺς
λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ... —

450 10 ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
αἰχμητής, παιδῶν ἀγόνων γόνου ἔξαφανίζων.

ἰχνεύμων Αἴγυπτιος·

τῶν γὰρ προκοδείλων οὗτος φὰ λαμβάνων
πολὺν θηριοῦσθαι τὸν γόνου καταγνύει,
ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ> ἀμφίστομος,

15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χελεσιν δάκνων.. — 10
οἴδ' ἐγὼ δὶς νέος ὅν ἐστιν βαρύς, ἀν δὲ γέρων ἦ,
ἀπτερος ὅν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.

b πάππος ἀπ' ἀκάνθης οὗτος γὰρ
νέος μὲν ὅν ἐστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὅν,
20 δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος. —
ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον ὁξὺ διακρό,
ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἔκαστον,
ῶν οἱ μὲν μοιρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται. 20

25 αὐτὸς δ' ἔκαστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.

c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐθούλου λαμβάνωμεν.

72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν (II 92 K).
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν 25
οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέρικην.

3 βουλεπινευμάτων A: corr. Cas 4 πικρόστομος Wilam
ἀμφίστομος Koch 8 κατάγνωσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ add.
Grot 10 δάκνει Mus 11 δὶς Cas: ὡς A 18 διακρό Lobeck:
διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκτειν A 20 βίου A: corr. C
21 corruptus 25 ἐπιβάλλων A: corr. Hegw (ἐπιβάλλειν Dalec)

καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἵσον αὐτὴν
ἡγεν. βουλομένη δ' ἔπειται πέροι μελανούρῳ.

5 B. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις·
οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἄλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

5 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς ἀ
οῖσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὥν οὐδὲν ἔδειτο.

B. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
δι γρῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἰσθ' οὐκ οἰσθανταν
οὐδ' ὅσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.

10 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κάγω τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. A. λέγε.

15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἴχθυν δύ' ἔχονται
πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' φοντο λέγειν τι, ε
οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς
ὅν μὲν

ἵνι αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοὶ δ' Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν
20 προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπι-
λινομένουν τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γάρ φησιν (II 95 K).

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σφέζουσ' ὑπὸ κόλπους
αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἴδμα καὶ ἡπείρου διὰ πάσης

25 οἵς ἐθέλει θυητᾶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
εἴξεστιν· καφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.
ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σον τ' A: corr. Cas 15 fort.
ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυ-
μένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ητα A ταῦτα C vix recte
25 παρεοῦσιν A: corr. Dobr

- ἡ μὲν φύσις γαρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ὑγήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τάπο Θράκης λήμματα
451 10 ἐλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ⁵
ὁ δῆμος οὐδὲν οὕτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.
Σ. . . . πᾶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὃ πάτερ,
ὅγτωρ ἄφωνος; Β. ἦν ἀλλ ἡ τοῖς παρανόμων.
15 καὶ μὴν ἀκριβῶς φόμην ἔγνωσκέναι
τὸ δῆμόν. ἀλλὰ δὴ λέγε.
ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφώ διαλυομένην τὸν γρῖφον
οὗτως.
θήλεια μέν νύν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα.¹⁰
b ἄφωνα δ' ὅντα *(ταῦτα)* τοῖς πόρρῳ λαλεῖ
20 οἷς βούλεθ· ἔτερος δ' ἄν τύχῃ τις πλησίον
ἐστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.
74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (II 557 K) τρεῖς ποτε κόρας
Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πέτον· ¹⁵
προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρῖφον, τί πάντων ἴσχυρό-
τατον; καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν 'ό σιδηρος,' καὶ φέρειν
τούτον λόγου τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσ-
σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἄπαντα. εὐδο-
κιμούσᾳ δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν ²⁰
c χαλκέα πολὺ κρείττω φέρειν ἴσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 B. ἦν ἀλλ ἡ Cobet: ην ἀλλω A 10
ἄιμην A: corr. Di 14 νύν Erfurdt: οὖν A C 16 ταῦτα add.
Grot 20 φασὶν A 21 sqq. formas doricas integras reliqui
23 λόγον A: corr. C, fort. τούτον τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμούσαι
A: εὐδοκιμούσῃ Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπὶ A

εργαζόμενον καὶ τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν,
μαλάσσειν, δὲ τι ἀν χρήξη ποεῖν. τὰν δὲ τρίταν ἀπο-
φῆναι πέος ἴσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δὲ διτι καὶ
τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τεύτω. Ἀχαιοὶ δὲ ὁ
5 Ἐρετριεὺς γλαφυρὸς ὃν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν
ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγμα-
τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν "Ιριδὶ σατυρικῇ. λέγει γάρ
(p. 582 N).

λιθάργυρος δ'

- 10 ὅλη παρηωρεῖτο χρίματος πλέα d
 τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ἔντλῳ.
 τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ
 ἀργυρᾶ λήκυθος ἔξηρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
 κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτιν σκυτάλην. διτι δὲ λευκῷ
 15 ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγρα-
 φουν ἢ ἡβούλοντο εἰρηκεν ἵκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ
 'Ρόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου (fr. 22 Mich). καὶ Στη-
 σίχορος δὲ ἐν Ἐλένῃ (fr. 30 B) 'λιθάργυρον ποδο-
 νιπτῆρα' ἔφη. Ἰων δὲ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς
 20 ἰδρῶτα εἰρηκε τὸν ἵξον ἐν τούτοις (p. 574 N).

δρυός μ' ἰδρῶς

καὶ θαμνομήκης φάβδος ἢ τ' Αἴγυπτία
 βόσκει λινούλκος χλαῖνα, θήραργος πέδη.

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν "Ἐρμικπος
 25 ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν (FHG III, 51)
 ἵκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖ-

1. 2 restitue talia τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν | κάμπτειν, μα-
 λάσσειν, <πᾶν> διτι ἀν χρήξη ποεῖν 10 χρήσματος Α: χρή-
 σματος C (χρίματος Mein) 10. 11 πλέα τὸν Τουρ: πλειτὸν ΑC
 11 ἐν διπλῷ ἔντλῳ | κύρβιν Bergk 18 λιθάργυρον ΑC: corr.
 Nauck Stesichori locus a re alienus 21 μ' Cas: μὲν ΑC
 22 αἴγυπτίη A om. C

φον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως, οἷον τὸν περὶ τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἰναί τινα φύσιν, ἢ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μεγίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως (p. 627 N.).

τίς φύσις οὕθ' ὅσα γάτα φέρει τροφὸς οὕθ' ὅσα 5
πόντος

οὕτε βροτοῖσιν ἔχει γυλῶν αὐξησιν ὁμοίαν,
f ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
5 μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων.
κάν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγῳδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος (p. 623 N.).

εἰσὶ καστρηταὶ διτταί, ὃν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιοῦτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς 15
φησιν (p. 15 M), ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρώμυον
(πολίχνιον δ' ἐστὶν ιδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως) Ἰππόδαμος δ' Λάκων εἰς ὃν τῶν πολιορκουμένων διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς ἥκουντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς 20
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνίῳ δεδεμένον, ὡς οὐκ ἔτι
b λύσιμον ἐσόμενον ἐὰν αὖται παρέλθωσι. καὶ διὰ ταύτης τῆς γυνώμης ἐμήνυεν σαφῶς τὸ μήνυμα. αὕτη γάρ ἐστιν ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος 25
θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομεμιμημένος Λιμὸς ἔχων γυναικὸς μορφήν. φανερὸν οὖν ἐγένετο πᾶσιν ὅτι δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ πολιορκού-

5 τῆς φύσεως A: corr. Pors 10 μεῖζον A 18 τῶν Nauck
21 ἀπαγγελεῖν A: corr. Schneider 23 αὐταῖς A: corr. Mein
24 μήνυμ' αυτῇ A 26 λιμὸς AC: corr. ex Polyaen. 2, 15

μενοι διὰ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ
λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ κράτος τοῖς ἐν τῇ Κράμνῃ.

76. πολλοὶ δὲ <τῶν> γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἵοι·

ἄνδρ' εἰδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα

5 οὗτο συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολὴν. καὶ τὸ Πανάρ-
κους δ' ἔστι τοιοῦτον, ὃς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ
γρίφων (l. s. p. 322), ὅτι βάλοι ἔξιλφ τε καὶ οὐ ἔξιλφ καθη-
μένην ὄφνιθα καὶ οὐκ ὄφνιθα ἀνήρ τε πούκ ἀνήρ λίθῳ
10 τε καὶ οὐ λίθῳ? τούτων γάρ ἔστι τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ
νυκτερίς, τὸ δὲ εὔνοῦχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων
δ' ἐν πέμπτῳ Νόμῳ (reip. p. 479 b) μνημονεύει· τοὺς
τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἔστιάσεσιν d
ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν ἐοικέναι καὶ τῷ τῶν παιδῶν
15 αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὔνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς
νυκτερίδος, φῶς καὶ ἐφ' οὐ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται
βαλεῖν. 77. καὶ τα Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά
ἐστιν, ὃς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
περὶ ποιημάτων· ‘καρδίαν μὴ ἐσθίειν’ ἀντὶ τοῦ ἀλυ-
20 πίαν ἀσκεῖν. ‘πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν’ ἀντὶ τοῦ
τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν· πῦρ γὰρ ὁ θυμός,
ἥ δὲ ἔρις μάχαιρα. ‘ξυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν’ ἀντὶ τοῦ
πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ξητεῖν δὲ τὸ
ἴσον. ‘λεωφόρους [όδον] μὴ στείχειν’ ἀντὶ τοῦ γνώμης
25 <τῶν> πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῇ γὰρ ἐκαστος ὁ τι
ἄν δόξῃ ἀποκρίνεται· τὴν δ' εὐθεῖαν ἄγειν ἡγεμόνι
χρώμενον τῷ νῷ. ‘μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα’ ἀντὶ τοῦ

2 κατὰ ταχος C 3 τῶν add. K 12 immo Πολιτείας
16 ἀφ' οὐ A: corr. Plat 20 σκαλανέιν A corr. C et Diog.
8, 17 24 ὁδον] om. Diog 25 τῶν add. Schw 25. 26 fort.
ἐκαστον — ἀποκρίνεσθαι 27 χοίνικος C

μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι. <ἀποδημοῦντα ἐπὶ τοῖς ὅροις μὴ ἐπιστρέφεσθαι> ὅρια γὰρ καὶ πέρας ξωῆς ὁ θάνατος· τούτον οὖν οὐκ ἔξι μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσίεσθαι. 78. τῷ δὲ Θεοδέκτῃ παραπλησίως ἐπαιξε δι γρίφους καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὡς φησι Κλέαρχος, καὶ Ἀριστώνυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμαντος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. 10 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ξηλωτής, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μαμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους. 453τοιοῦτοι δ' ἥσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἶνον ἀγροίκου τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἡφάτα 15 αὐτὸν ὁ ἱατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, ‘οὐκ ἔγωγε,’ εἰπεῖν, ‘ἀλλ’ εἰς τὴν κοιλίαν.’ καὶ πτωχῆς τινος τὴν γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἱατρὸς ἐπινυθάνετο μὴ ἐν γαστρὶ ἔχει, ‘πῶς γάρ,’ εἶπε, ‘τριταία μὴ βεβρωκεῖ;’ τῶν Ἀριστωνυμ ων δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων. 20 καὶ [ό] Σωσιφάνης ὁ ποιητὴς εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκριτὴν εἶπεν λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· ‘ἐνέβαλον γὰρ ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἴσχια λίθον, εἰ μὴ καταρ- 454βορίνειν ἔμελλον τοὺς περιεστηκότας.’ ἀρχαιότατος δ' ἐστὶ λογικὸς γρῖφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως 25 οἰκειότατος· ‘τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;’ καὶ ‘τί ταῦτὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;’ καὶ πρὸς τού-

2 lacunam not. Schw ante προσδέχεσθαι et paullo aliter explevit, cf. Diog. l. s. 5 θεοδέκτει Α 19 γάρ Κ: γε ΑC .20 lacunam distinxit Di 21 ὁ om. C del. Mus 23. 24 καταρατίειν C 24 fort. ἔμελλεν

τοις 'τί ταύτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;' τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμονυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ αἰετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ 5 πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶν ψυχᾶς ἔχειν· τοῦτο ε γὰρ οὐθεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας (ἐξητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον (VII 276a) περὶ αὐτοῦ) μικρὸν ἐμπροσθεν γενό-
10 μενος τοῖς χρόνοις Στράττιδος ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν θεωρίαν οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστιν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν [ἐκ τῶν στοιχείων] διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφὰς καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους εἰς τἄλφα·

15 <.. ἄλφα>, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ γὰρ εἶ, d
 ἔῆτ', ἥτα, θῆτ', ἵωτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
 νῦ, ξεῖ, τὸ οὖ, πεῖ, φῶ, τὸ σίγμα, ταῦ, <τὸ> ὕ,
 παρὸν φεῖ χεῖ τε τῷ ψεῖ εἰς τὸ ὠ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος αὐτῷ
20 ἐστιν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βᾶ, βῆτα εἶ βὲ, βῆτα ἥτα βῆ,
 βῆτα ἵωτα βῖ, βῆτα οὖ βō, βῆτα ὕ βū, βῆτα ὠ βῶ,
 καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου
 γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἥτα, γάμμα ἵωτα,
25 γάμμα οὖ, γάμμα ὕ, γάμμα ὠ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ε

6 fort. τὴν στάσιν (αν συνέχειν?)	8 ἔτι suspectum	11 τρα-
γραδίαν Mus cf. VII 276a	12. 13 glossam del. Petitus	γρα-
	13 διαι-	ροῦντα A: corr. Schw
	ροῦντα A: corr. Schw	ροῦντα A: corr. Petitus
	15 fort. τὸ ἄλφα	15 fort. τὸ ἄλφα
	16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἶτε ἵωτα A:	16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἶτε
	corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα	corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα
	γάμμα δέλτα εἶ Wilam	γάμμα δέλτα εἶ Wilam
	17 τὸ add. Welcker	17 τὸ add. Welcker
	18 φεῖ χεῖ τε τῷ	18 φεῖ χεῖ τε τῷ
	24 Clearchus scripserat γάμμα	24 Clearchus scripserat γάμμα
ἄλφα γά εqs		ἄλφα γά εqs

συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος
ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι πᾶσαι ταῦτον. Ὡστε τὸν Εὐρι-
πίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν
πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸν μετενη-
νοχότα φανερὸν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασιν 5
ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα
καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως (v. 332).

ἔγὼ οὗτ' ἐμαντὸν οὕτε σ' ἀλγυνῶ. *〈τι〉 ταῦτ'*
〈ἄλλως〉 ἐλέγχεις;

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρε- 10
f δέχοντο πάντες, ώς ξοικεν, εἰς τὰς τραγῳδίας. καὶ
μετὰ τὸν χρόνον εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων φῆσιν
οὕτως (ἥν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς
πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπό-
κρισις σφέζηται κατὰ τὴν δύναμιν). 15

ἄλφα μόνον, ὡς γυναικες, ἵτε δεύτερον
λέγειν μόνον χρὴ καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς
ἥτ' αφα φήσω τὸ τέταρτον τ' αὖ μόνον
ἴωτα, πέμπτον οὖ, τό θ' ἕκτον ω μόνον
5 δ λέγε. λοίσθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ω
τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.
454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἶτα δὴ σαυτῇ λάλει.

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ιαμβείων γράμμα
πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν,
πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. 25

κύω γὰρ, ὡς γυναικες. ἀλλ' αἰδοῖ, φίλαι,
ἐν γράμμασι σφῆν τοῦνομ' ἔξερῶ βρέφους.

1 ξυαστον A: corr. C 8 ἀλγυνῶ ταῦτα ἐλεγχθεῖς A
18 corruptus, fort. τό τε τέταρτον αὖ 20 *〈λέγειν〉* δὲ Wilam
26 φίλαι K: φίλαι^ῃ A φίλα C

όρθη μακρὰ γραμμή 'στιν· ἐκ δ' αὐτῆς μέσης
μικρὰ παρεστῶσ' ἐκατέρωθεν ὑπτία.

ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ὅθεν ὕστερον, ὡς <ἄν> ὑπονοήσειέ τις, Μαιάνδριος
ἢ μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῇ μι- b
μήσει παρεγκλίνας συνέγραψεν δὲν τῶν παραγγελμάτων
(FHG II 337) φορτικώτερον τοῦ φηθέντος, Εὔριπίδης
δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι
φῆσιν. βοτὴρ δ' ἔστιν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοῦ-
10 νομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένου οὗτος (fr. 885 N).

έγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἰδρις,
μορφὰς δὲ λέξεων καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.

15 5 τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο,
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλῃ μίᾳ.
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἴλιγμένος,
το δ' αὖ τέταρτον ἡ μὲν εἰς ὀρθὸν μίᾳ,
λοξὰ δὲ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι

20 10 εἰσίν. τὸ πέμπτον δὲ οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
τὸ λοισθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

τὸ δ' αὐτὸν πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγῳδιοποιὸς d
25 ἐν τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις κάνταῦθα δηλοῖ
τὴν τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὗτος (p. 593 N).
γραφῆς δὲ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος.

1 ἐκ δὲ ταύτης AC: corr. Mein 4 ἄν add. Mein 6 ἐν
τῷ παραγγέλματι A: corr. Wilam, sed fort. τῶν ἀπαγγελμάτων
8 alterum τὴν fort. del. 9 αὐτῶι τι A: corr. Cas, non certa
emendatio 18 ἦ Nauck ἦν AC 25 ἐν τῷ Τληπολέμῳ Mein

ορθοί τε κανόνες ἔξυγωμένοι δύο,
Σκυθικῷ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές.
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος·

5 Τέλος τε κανόνος ἡσαν [ἔξυγωμένοι δύο].

ὅπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν. 5

καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
ματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα
διασημαίνοντα (p. 624 N).

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλῳ.

ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἵσομετροι πάνυ. 10

τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρον συνδεῖ κανὼν.

τρίτον δ' ἐλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.

6 Εἶπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο,

πέμπται δ' ἄνωθεν ἵσομετροι δάβδοι δύο,

αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν. 15

Ἐπτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶπον βόστρυχος.

καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού-
μενον (fr. 118 N).

81. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ 20
ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυ-
μάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ
ἐπίγραμμα·

τοῦνομα θῆτα φῶ ἄλφα σὰν ὑ μῦ ἄλφα χεῖ οὖ σάν,

πατρὶς Χαλκηδών· ἥ δὲ τέχνη σοφίη. 25

τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος
φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν

2 τὸ add. Schw 4 ἡσαν <ῦπτιοι δύο> Mein 5 τρίτον
Mus: τὸ τρίτον AC 9 κύκλος C: μεσόφθαλμος κύκλος Welcker
10 δυοὶ οἱ AC: corr. Valck 11 διὰ μέσου Mus 12 προσεμ-
φερής AC: corr. Mus 13 ὡς C: ὡστ' A 16 εἰπεῖ ὁ A:
corr. K, Porsonum non timeo 24 νῦ ἄλφα ετ̄ χεῖ AC

έκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως⁴⁵⁵ ήγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον
(III 635 B).

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
5 ναιόνθ' ἔδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
κλήσω γραφῆι τῇδ' ἐν σοφῆι πάγκλειτ' ἐπη
σινθείς, ἄναξ, δύσγυνωστα μὴ σοφῶι κλύειν,
μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μελλιγμ' ἱεῖς,
καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἔκαστον
10 τῶν ποδῶν, ὡς ἀν τῇ τάξει θῆς, τὸ αὐτὸ μέτρον
ἀποδώσει, οὗτος.

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον,
νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.

καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἔκαστός ἔστι ἐνδεκαγράμματος. ἔστι 6
15 καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀλλ' ἐτέρως ποιῆσαι, ὥστε
πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας·
μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν <μέτρον λαβών>.
λαβών μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
20 λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
φύδην, ὡς δὲ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἶονεὶ γρίφοις 6
τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ
προσκρουόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
25 τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν, ἐποίησε (fr. 79 B).

1. 2 haec turbata 4 βολοις A: corr. Mein 5 νεονθ'
A: corr. Cas ἔδραν Cob: ὄδος A (ἔδος Scal) χθὼν A: corr.
Cas 6 τῇδε σοφῆι A: corr. Pors πάγκλητ' A: corr.: Pors
7 σοφοῖς A: corr. Mein 8 μωσοπόλε Cob 12 et 13 βολοις
A 14 δεκαγράμματος A: corr. Schw 16 h. e. ut plures
(tribus) formas transpositis vocabulis ex una primaria facere pos-
sit, si quis ita velit 17 suppl. Coraes 24 δυνατὸν A:
corr. Scal

πρὸν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις.

ταῦτα σημειώσαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου
τοῦ Ἐρμιονέως τὴν ἄσιγμον φόδην, ἵτις ἐπιγράφεται
Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἐρμιόνῃ 5
ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὑμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς φησιν
d Ἡρακλεῖδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς, οὐ
ἐστιν ἀρχή (III 376 B).

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον.

83. ἔστιν εὐπορῆσαι καὶ ἄλλων γράφων (III 666 B). 10
ἐν Φανερᾷ γενόμαν, πάτραν δέ μου ἀλμυρὸν ὅδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.

Φανερᾷ μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἵτις ὑπὸ θαλάσσης
περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἵτις Κοίλου ἔστι θυγά-
e τηρ. Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. 15
καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης (III 668 B).

κριθῆς ἀφλοίον χυλὸν ὀργάσας πίε.

πεποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου· φέρεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς Τεύχοις Ὁρισμοῖς. 20

ξῶν ἄπονι ἀνάκαυδον ἀνόστεον ὁστρακόνωτον
δηματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κείσκυπτοντα.

'Αντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρῶντι φησι (II 30 K).

f τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν
λέγω. 25

'Αναξανδρίδης Αἰσχοῖς (II 137 K).

ἀρτίως διηρτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκτ̄

1 σχοινοτενια A 2 σαντιβοηλον A: corr. XI 467 b 12
μάτηρ Mein παις A: corr. C 18 πτίττειν A: corr. C cf.
Hes. s. v. ἀνεῖν 24 τροφαλινδας A: corr. C λιπαροσάρκους
Mein

σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτῳ στέγα·

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἵμαι λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρωσιν (II 457 K)·

ώς δ' ἦν ἡρμένη

5 βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ίατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. B. περιέργως <γε>, νὴ τὸν οὐρανόν. 456
ἔξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων
10 Κινύρα ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ νίοῦ φησιν (I 601 K)·

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων, ἀνδρῶν δασυπρόκτων,
παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
ἢ μὲν ἐλαυνομένη λαθροίσι ἐφετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

15 λέγει δ' Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφότεροι γὰρ ἥρων
τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα Ἀσκλη-
πιαδῆς ἐν τοῖς Τραγῳδούμενοις τοιοῦτον εἶναι φησιν
(A. P. XIV 64)·

20 ἔστι δίπονν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνὴ,
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
ἀλλ' ὅπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
5 ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

84. γριφώδη δ' ἔστι καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποιη-
25 μένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
Σιμωνίδου (fr. 172 B)·

1 δαμάζετε ἐν πυρικτίτοισι γᾶς A: corr. Kock 2 οἵμαι
Boeckh: εἶναι A 7 γε add. Cas 11 ὡ κυπρία AC: corr. Mus

12 extr. τοῖς C: τοι A 18 εχειτον A ἔχετον C: corr. Jacobs

19 τετράπονν, 20 τρίπον AC 21 γείνονται A: corr. C

μιξονόμου τε πατήρ έριφου καὶ σχέτλιος ἵχθὺς
πλησίον ἡρείσαντο καρήτα· παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι Διονύσοιο ἄνακτος

βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

φασὶ δ' οἱ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων 5
ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεράφθαι, πεποιησθαι δὲ ἐν αὐτῷ
τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ᾧ εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.
οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον

εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ
Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δέ φασιν 10
ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος
τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς
ἔορτῆς οὕσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν
οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον δύντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα
κομιούμενον αὐτόν. Ιδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοι- 15
μώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν καρκίνον εἰκῇ κείμενον
καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὗτως ἐλθόντα
εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα.
τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἔριφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι, σχέ-
τλιον δὲ ἵχθὺν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν 20
ὑπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέ-
λεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἐτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης,
ὅ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἴστορίας ἀπορίαν (fr. 173).

φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον

τῷ Πανοκημάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ. 25

λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν
τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄντα πρὸς Ἀπόλ-
λωνος ἱερῷ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθαι οὖν

1 τε πατήρ τ' Α: corr. C 2 ἡρείσαντο Α: corr. C 3 διο-
νύσοιο Α: corr. C 9 ἐπειργασμένον Wilam. 14 σιμωνίδη Α:
corr. C 26 καρθέαι ΑC: corr. Schw. 28 οὐ μακρὰν Brönstedt

καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν,
 ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ
 ὅνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο
 δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος
 5 ἵερῳ τὸν Τρωικὸν μῆδον, ἐν φῶ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ
 τοῖς Ἀτρεΐδαις, ως καὶ Στησίχορός φησιν (fr. 18).⁴⁵⁷
 φίκτειρε γάρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεῦσιν.

ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναι φασι τῷ μὴ παρα-
 10 γινομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὥρισμένην ὕραν πα-
 ρέχειν τῷ ὅνῳ χοίνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν κάν τῷ
 ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ
 τοῦ τέττιγος ἀεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανο-
 πηιάδην δὲ τὸν ὅνον, μέγα δὲ δεῖπνον τὴν χοίνικα
 15 τῶν κριθῶν. 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος
 τοῦ ποιητοῦ (1230).

ἢδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, ^b
 τεθνηκὼς ἔφθι φθειγγόμενος στόματι.

σημαίνει γάρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ φῆ-
 20 ματα λέγειν ἀνθρώπων ὄνόμασιν ὅμοια, οἷον (p. 664 N.).

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.
 καὶ τὸ περιφερόμενον.

πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἔνα χῶρον,
 ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·
 25 δίψη δ' ἔξωλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. ^c

86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύ-
 σαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον, εἰ γε ἔπινον φιάλην

12. 13 τὸ τοῦ C: τοῦτο A 14 μέγα δὲ C: μέγα A 23 ex cod. Laur. ineditum ratus ed. Hercher Herm. II 224, ubi νησὶ κατήλυθον, itemque cod. Par. apud Piccolon suppl. à l'anth. p. 192 25 γένειον cod. Laur. γένεια cod. Par 27 προταθέντα Mein, sed προτείνω nunquam dixit Clearchus

⟨ἄλμη⟩ κεκερασμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν ἐν τῷ δρώ; κάν τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει οὗτος· ‘τῶν γρίφων ἡ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσοφίας ἔστι, καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν δὲ τούτοις ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πόδους οὐχ ὕσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἡ τίς ἡ ποῖος ἰχθὺς ἥδιστος ἡ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' Ἀρκτοῦρον ἡ μετὰ Πλειάδα ἡ τίς μετὰ Κύνα μάλιστα βρατός. καὶ ἐπὶ τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους 10 ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἰσθησιν ἔχουσι, ξημέναν δὲ τοῖς ἡττηθεῖσιν τάττουσιν ἀκρατον πιεῖν, ὃν ἥδιον τῆς ὑγιείας πίνουσι· κομιδῇ γάρ ἔστι ταῦτα γέ τινος τοῖς ε Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνθηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας 15 ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ ἐπος ⟨ἢ⟩ λαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἔχόμενον ἔκαστον λέγειν καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιητοῦ τινος, ⟨ὅτι⟩ εὶς τὴν αὐτὴν εἴπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν ἔκαστον λαμβεῖον. πρός τε τούτοις ἔκαστον εἴπειν ὅσων 20 ἀν προσταχθῆ συλλαβῶν ἔμμετρον, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. ὅμοιώς δὲ τοῖς εἰρημένοις ἡγεμόνοις ἔκαστον λέγειν ὄνομα τῶν f ἐπὶ Τροίαν ἡ τῶν Τρώων, καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δὲ 25 ἔχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλ-

1 ἄλμη add. Dobr 7 συνδιασμῶν (sic) C: συνδυασμένων
 A 15 ἀστρολογίας A: corr. C 17 ἡ add. Mein λαμβέον A
 ut solet 18 ἀντειπεῖν τὸ Schw: ἀντειπόντος A 19 δτι add. K
 21 ὅσπερ τῆς Dobr, sed ἀπὸ non magis vitiosum quam ἐκ
 25 fort. ἀπό τον

λάξαι, ἂν τε Ἐλληνίδος ἂν τε βαρβάρου τάξη τις. ὅστε τὴν παιδιὰν μὴ ἀσκεπτὸν οὖσαν μηνύματα γίνεσθαι τῆς ἐκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειότητος· ἐφ' οἷς ἀθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μά-⁵ λιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.'

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἰρηκε. καὶ ἡ προ-458 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἥγοῦμαι· στίχον εἰπεῖν Ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα·

10 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἐπεα πτερόεντα προσηύδα (A 92). ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα (E 226).

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήια τε πτερόεντα (E 458).

καὶ πάλιν δόμοίως ἴαμβεῖα (com. IV 607 M).

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν δὲ φέρων τάγαθά.

15 ἀγαθὸς ἂν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.

Ομηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἔπι τὸ ἔπι·

b

εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε (A 89).

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε (E 686).

δόμοίως καὶ ἴαμβεῖα (com. IV 608 M).

20 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.

ἔπι τοῖς παροῦσι τὸν βίον . . διάπλεκε.

Ομήρου ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸ τῆς·

ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη (E 183).

ἡ δὲ ἐν γούνασι πῆπτε Διώνης δὲ Ἀφροδίτη (E 370). c

25 ἴαμβοι (com. IV 608 M)·

ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἐστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ἕπι τὸ ἕπι Ομήρου·

'Ιλίου ἔξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι (Z 60).

1 ἔάν τε βαρβ. A 2 παιδείαν A: corr. Muret μήνυμα Coraes 21 δὴ Herw., παὶ suppl. Mein

‘Ιππόλοχος δέ μ’ ἔτικτε καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι (206)·
ἀπὸ τοῦ σὲ εἰς τὸ σ·

συμπάντων Λαναῶν, οὐδ’ ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης (A 90).

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ <τῆς> τύχης καλῶς.

δ ἀπὸ τοῦ ω̄ εἰς τὸ ω̄.

ώς δ’ ὅτ’ ἀπ’ Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἰσω

(Π 364).

ῳρθωμένην πρὸς ἄπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἶον (H 364).

πάντ’ ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ’ οἰκόθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι. 16
καὶ πάλιν στίχους Ὄμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ-
λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα οἶον (B 557.
628. 732).

Αἴας δ’ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.

<Αἴας>. 15

e Φυλείδης, ὃν τίκτε Λιλ φίλος ίππότα Φυλεύς.
<Φυλεύς>.

Ιητῆρος ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων. “Ιων
εἰσὶν καὶ ἄλλοι στίχοι Ὄμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὄνό-
ματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς οἶον.” 20

όλλυμένων Λαναῶν ὄλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.

(Θ 202) ὄλμος.

μυθεῖται κατα μοῖραν ἄπερ κ’ οἶοιτο καὶ ἄλλος.

(φ 580) μύλος.

λυγρὸς ἐὼν μή που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη. 25

f (σ 107) λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἀδωδίμων τί·

ἀργυρόπεξα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.

(A 538) ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.

(A 550) μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἴκανὴν παρέκβασιν πεποιήμεθα περὶ
τῶν γρίφων, λεκτέον ἥδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον
οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον. ἔπινον οὖτοι
ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῷ ποτῷ καὶ ἔδει μὴ
προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστέ, ὡς Ἀντιφάνης
δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων (Π 41 Κ).
459

οἶμοι περιπλοκὰς
10 λίαν ἐρωτᾶς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ἔχοντοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὸν κρέμασθαι. A. πότερά μοι
15 γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ἔχοντοιδά τι,
ἢ τί δύναται τὸ δηθέν; B. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. A. οἶον οὐκ ἔγνων ἵστως.
ἔπειτα τοῦτο ξημιοῖς με; μηδαμῶς.
20 ἄλμης δ' ἔχοην τι παραφέρειν ποτήριον.
B. οἴσθ' οὖν δπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
b
25 *⟨σου⟩* —
B. οὕκ, ἀλλ' ὀπίσω τῷ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἔλκειν ἀπνευστέ.

89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν
δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμβάνει
ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπω-

4 παράβασιν A: corr. Herw 7 μὴ del. Mus, fort. μὲν
14 προβαλεῖς A: corr. Mus 15. 16 τιν τί A: τι, ἢ τί Di
17 οἶον scil. γρῖφον, quem ne intellexi quidem, fort. οὐδ' 19
περιφέρειν AC: corr. Villebrun, fort. προσφέρειν 20 δεῖ σε
τοῦτ A: corr. Cas 21 σον add. Herm

μάτων λόγον εἰς αὐριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ τὸν
Μεταγένους Φιλοθύτην. (I 708 Κ)

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν
πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον,
περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἑξῆς ποιούμενος. 5

3 μεταβάλω Α: corr. C 4 καιναῖς παρ. κ. πολλαῖς Α πολ-
λαῖς παρ. κ. καιναῖς C et Poll. X 88 (ubi πολλαῖσι)

ΤΕΛΟΣ ἈΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙСΤΩΝ : i~
